

Giới thiệu Luyện Hư Hóa Thần Convert

Đây là một truyện tiên hiệp hay nội dung cốt truyện phong phú. Mình đã tốn rất nhiều thời gian để tìm một truyện mới, hay để convert cho các bạn đọc. Đảm bảo convert hay, và cập nhật liên tục.

Thiên địa bất nhân, Thánh nhân bất nhân, đại đạo như thế còn đòi hỏi gì nữa. Hãy xem ta một mình một thanh hư kiếm, đi theo một con đường khác, dù gian nan nhưng không mất đạo tâm. Cầm một thanh hư kiếm, tận diệt yêu hận tình cừ. Tiêu dao thiên hạ, tiêu dao mảnh vũ trụ này

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1:: Chạm Tiên Duyên

Tiêu Dao một cái gần mười lăm thế tục Vương gia, nghe nói thuở nhỏ liền cùng Hoàng Đế đọc sách, dựa vào giao tình, để cho vị hoàng đế này một lần liền tuyên bố phong Tiêu Dao là Tiêu Dao Vương, nghe nói việc này thu nhận trong triều rất nhiều nguyên lão nhất trí phản đối, nhưng không nghĩ tới bị Hoàng Đế dốc hết sức can lại. Tiêu Dao đam mê tiên hiệp, hẳn không tin đồn đại hoàng thất không thể tu tiên, vì nguyên nhân Thục Sơn chính thức tuyển nhận đệ tử, liền ly khai Hoàng Cung đi tham gia khảo hạch.

Tiên lộ mờ ảo, mọi người chỉ biết Thục Sơn tại chỗ con sông đỏ, nhưng lại không biết cụ thể ở nơi nào. Nghe nói tại một mù mù khói trắng sâu ra có vô số bông bành núi, đó chính là Thục Sơn.

Mười lăm tuổi Tiêu Dao về mặt khí khái hào hùng, tức là bốn ba hơn một tháng mới vừa tới cái này Mê vụ biên giới, nhưng là không thấy có chút mới mẻ. Cái này Mê vụ chỗ có vài chục người tụ tập cùng một chỗ, tựa hồ thương thảo cửa này tại cầu tiên chuyện. Tiêu Dao đi ra phía trước muốn nhìn một chút là tình huống như thế nào.

Chỉ nghe một cái lão đạo sĩ đứng ở trên tảng đá lớn nói ra: "Chư vị, ta là phụ cận Thanh Phong đạo quán đạo sĩ, hôm qua Thục Sơn tiên trưởng báo mộng cho ta nói sẽ khiến ta chịu trách nhiệm vòng ngoài khảo hạch." Lão đạo nói xong nhảy xuống tảng đá đến phụ cận bên cạnh bàn bưng lên một ly trà, mời một cái.

Mọi người sau khi nghe xong vội vàng vây tới, Tiêu Dao trong nội tâm ngạc nhiên cũng vây tiến lên.

Lão đạo này uống xong trà về sau, : "Đều muốn tu Tiên, đây chính là không dễ dàng, đầu tiên có bản lĩnh."

"Ha ha ha, " một người đột nhiên cười to: "Đạo trưởng xem ta múa kiếm." Nói xong vị này phong độ nhẹ nhàng công tử ca, rút kiếm ra, múa. Hình thái phiêu dật quả nhiên luyện không lâu.

"Nam Cung Chấn bắt quả chính là hoa quyền xuất sắc chân, sao vẫn còn đạo trưởng trước mắt khoe khoang đi lên." Đây là một cái công tử văn nhã đã đi tới đối với Nam Cung Chấn trêu đùa.

Cái này Nam Cung nhìn người tới, ngược lại cũng không giận: "Ta ngược lại là ai đó! Nguyên lai là Trường Tôn Gia Phiến Phiến công tử."

"Hắc hắc, người cái này như vậy mà còn ngoài miệng trêu đùa người khác. Tại hạ Trường Tôn Kế Thư bá kiến Thanh Phong đạo trưởng" nói đến đây Trường Tôn Kế hướng Thanh Phong lão đạo bái.

Tiêu Dao nhìn ba người, nhưng là kinh hãi. Ba người này vốn là Trung Nguyên võ lâm nhân vật phong vân. Thanh Phong là trước đây đã vang danh võ lâm danh túc, mà Nam Cung Chấn, Trường Tôn Thư nhưng là lập tức trong chốn võ lâm có danh khí nhất võ lâm tân tú một trong, bất quá nghĩ đến tu tiên vô cùng mị lực cũng là bình thường trở lại.

Lúc này, Thanh Phong đạo trưởng chứng kiến nhân số không sai biệt lắm, lại lần nữa nhảy lên tảng đá lớn, cao giọng nói: "Thục Sơn chiêu thu đệ tử khảo hạch cửa thứ nhất từ bản đạo trưởng chủ trì, cửa thứ nhất rất đơn giản, chư vị chỉ cần thông qua trước mắt Mê vụ có thể bị Thục Sơn tiên trưởng đảm đương đón đến cửa thứ hai khảo hạch chỗ. Nhưng mà cửa thứ nhất khảo hạch thời hạn là ba ngày, hơn nữa các người không thể mang chút nào đồ ăn, nếu là ở trong sương mù lạc đường, nhưng là sẽ chết đói đấy, đương nhiên còn có thể từ trong sương mù đi đến nơi đây hoặc là qua thời hạn mới tới Thục Sơn tiên môn, ha ha! Nói nhiều ta cũng sẽ không nói rồi, chính các người nghĩ đi! Nếu là muốn khảo hạch một lúc lâu sau tiến vào Mê vụ, nếu là muốn từ bỏ đấy hiện tại có thể đã đi ra." Thanh Phong đạo trưởng nói xong không có ở đây nói, ngay tại chỗ ngồi tĩnh tọa.

Tiêu Dao đang muốn ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, không ngờ sau lưng đột nhiên truyền đến một câu thật thà thanh âm: "Vị đại ca kia, vừa mới vị này đạo trưởng nói là có ý gì a, ta tới đã muộn, không có nghe rõ."

Tiêu Dao gặp hẳn về mặt khờ loại, chưa phát giác ra lúc giữa sinh lòng hảo cảm, đối với chất phác thiếu niên tương đạo dài theo như lời lại lập lại một lần.

"A, nguyên lai là như vậy a, đại ca người gọi cái gì a? Ta là Lưu Bàn, nếu không phải mẫu thân của ta bắt ta phải đi Chạm Tiên Duyên, ta đánh chết cũng sẽ không tới."

Hai người giới thiệu lẫn nhau lần, cũng có mối quen đã thân cảm giác, vì vậy ước định cùng nhau xông Mê vụ.

Tại đây trong sương mù, người bình thường chỉ có thể mơ hồ chứng kiến năm thước xa, đến thời gian sau mọi người hoặc có chuẩn bị hoặc mang thấp thòm tâm lý tất cả đều tiến nhập trong sương mù. Chỉ để lại Thanh Phong đạo trưởng một người, Thanh Phong đạo trưởng chứng kiến chung quanh một người đều không có âm thầm nghĩ tới "Chẳng lẽ bọn hắn biết rõ Thục sơn này chiêu thu đệ tử khảo hạch chắc là sẽ không người chết đấy, Thục Sơn thật sự là Tiên cảnh a "Thanh Phong đạo trưởng mang về mặt hướng tới cùng hoài niệm hướng ra ngoài giới đi đến.

Lại nói Tiêu Dao cùng Lưu Bàn tiến vào trong sương mù, liền hướng phía ngay phía trước đi đến, tại trong sương mù những ngôi sao cũng nhìn không rõ ràng lắm, bọn hắn chỉ có thể áp dụng loại phương thức này đi. Chạm Tiên Duyên quả nhiên có dụng thành phần, đầu đi là dụng, có thể hay không đi ra Mê vụ đến bên kia lại cùng chữ duyên có quan hệ. Hai người như vậy đi thẳng, vừa mới bắt đầu vẫn có thể phân rõ bạch thiên hắc dạ. Càng đi ở chỗ sâu trong tựa hồ Mê vụ càng dày đặc, hai người đã liên tục hơi thở mà thẳng bước đi một ngày hai đêm, thời gian đã qua một nửa.

"Tiêu Dao đại ca, giống như có thể nhìn xa một chút rồi" Lưu Bàn nói ra.

Tiêu Dao nghe vậy một hoảng sợ nói: "Không tốt chúng ta phương hướng có vẻ ngược lại, càng đi ở chỗ sâu trong Mê vụ nên càng dày đặc, đáng chết ngày nay thể lực Lâm tiêu hao hơn phân nửa, Lưu Bàn chúng ta nghỉ một lát trái ngược đi ".

Hai người nghỉ ngơi một hồi, lại lần nữa xuất phát lúc này hai người đều cảm giác đói khát khó nhịn, mấu chốt nhất là càng muốn ngon lành là ngủ một giấc, Mê vụ đã có thúc giục mơ thần hiệu. Lúc hai người thật sự khó có thể chèo chống thời điểm sẽ tương tác lẫn nhau và chạm, cảm giác hải lòng lúc sẽ lại lần nữa xuất phát. Rốt cuộc hai người lại một lần va chạm với nhau, nơi này Mê vụ để cho cách xa nhau một mét hai người đều thấy không rõ đối phương. Tại một lần sau khi va chạm, hai người lại lần nữa tụ tập lực lượng dụng tới.

Sự tình xảy ra ngoài ý muốn, Tiêu Dao vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy, cái này mảnh sân bãi tụ tập không ít người. Những người này đều nằm trên mặt đất mơ hồ ngủ say, trung ương nhất đứng đây một hàng đạo bảo đệ tử: "A, đây đã đến đi!" Tiêu Dao nói xong câu đó liền té trên mặt đất trầm đã ngủ say.

Đột nhiên tại Tiêu Dao phương hướng, có một người vọt ra, nguyên lai Lưu Bàn nghe được Tiêu Dao thanh âm của biết rõ Tiêu Dao tại cái phương hướng này, liền đánh tới, như thế liền cũng hoàn thành cửa thứ nhất khảo hạch.

"Chư vị sư đệ, phát động Mê vụ trận pháp đem vẫn còn trong sương mù thiếu niên tổng xuất Mê vụ." Đứng ở phía trước nhất một danh đệ tử đệ tử nói ra. Nói qua đi đầu tụ tập một cổ Pháp lực rót vào không trung. Thịnh thoảng liền vuren hơn mười cổ cột sáng, rất đồ sộ.

Mê vụ phát sáng lên, tên đệ tử này từ trong tay áo lấy ra một cái nhỏ hồ lô, mở ra âm nhét, một cổ linh động giọt nước liền xông ra. Của mọi người thiếu niên bên cạnh trải qua, liền có một chút Lục sắc khí lưu của mọi người thiếu niên một cái hồ hấp chảy vào trong cơ thể, bổ sung các thiếu niên thể lực, đồng thời cũng cải tạo các thiếu niên thể chất. Cổ khí lưu này chảy qua sở hữu thiếu niên còn có một chút ở đằng kia cảm ám đệ tử dưới sự khống chế trở lại trong bầu.

"Tốt rồi, những thiếu niên này ba ngày sau mới có thể tỉnh lại, ba ngày sau chúng ta lại đến." Nói xong trên lưng bảo kiếm, bay ra, đệ tử này nhảy lên Tiên Kiếm, kết quả là mọi người ngủ quên mà đi.

Lời converter: Nếu đạo hữu đã đọc, ngại gì không bầu giúp converter một phiếu, dù hay hay dở cũng là công sức của người chuyển ngữ. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ. Cầu phiếu để vào đội convert của trang web, các bạn đọc truyện bầu giúp mình nhé

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2.: Ảo cảnh khảo nghiệm

Đồng đạo khảo hạch đệ tử từng cái một trừng lớn mắt, về mặt hướng tới ý. Tiêu Dao tự nhiên cũng không ngoại lệ. Mà cái kia Nam Cung Trần cùng Trương Tôn Thư đến không nhiều lắm kinh ngạc, hiển nhiên bọn hắn đều gặp loại tình cảnh này, đương nhiên trong mắt hướng tới ý vẫn phải có. Mà khi Tiêu Dao phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn về phía Lưu Bàn, chỉ thấy Lưu Bàn trừng lớn mắt há to miệng, chảy một cái mòng nước miếng. Làm cho người ta một loại những người này ngự kiếm các tiên gia giống như không phải là Thục Sơn đệ tử, đến như là từng đạo mỹ vị bữa tiệc lớn, về mặt này thật sự là quá sát phong cảnh.

Tiêu Dao cũng rất thường thức đi xuống ý định, vội vàng kéo một cái Lưu Bàn mập mạp này, nếu cái này bức mặt mày bị những người này có đạo thuật trong người lữ tiểu tử chứng kiến, không thể nói trước muốn ném chút khổ sở rồi.

Đang lúc mọi người phục hồi tinh thần lại lúc, những người này Thục Sơn đệ tử dĩ nhiên đứng ngạo nghễ trên không trung. Nhưng thấy cái kia người cầm

đầu, từ trong lòng lấy ra một cái khéo léo tinh xảo thuyền nhỏ, hướng không trung quăng ra, cái này thuyền đón gió liền dài, hóa thành một đầu có hơn mười trượng phạm vi thuyền lớn. Đồng thời cái này cầm đầu đệ tử trong tay bóp một ấn quyết, từ trên thuyền lớn dọc theo mấy cái thang mây, thẳng ngả vào trước mắt mọi người.

Người nọ đứng ngao nghể đầu thuyền nói: "Đồng đảo khảo hạch đệ tử nghe lệnh, xuôi theo bậc thang lên thuyền, tiến hành thứ hai hạng ảo cảnh khảo nghiệm, người qua là Thực Sơn đệ tử, bất quá có được một bí tịch võ công, tại đây trên tiên chu tinh tu mười ngày."

Mọi người nghe vậy cảm xúc bành trướng, nhao nhao xuôi theo bậc thang mà lên, đạp sương mù hành tẩu bọn hắn đột nhiên cảm thấy một có loại cảm giác không thật. Mà tới được tiên trên thuyền, nhưng cũng là xa hoa, hết sức xa hoa. Mọi người trên thuyền, mà những cái kia chịu trách nhiệm tiếp đãi đệ tử vẫn như cũ đạp kiếm tại tiên thuyền chung quanh, chẳng qua là rất hiển nhiên, bọn hắn tại hướng tiên thuyền thi công, tựa hồ tại khởi động nào đó pháp trận.

Cầm đầu đệ tử thấy tựa hồ đủ hòa hảo, lại bóp một ấn quyết, đánh ở đầu thuyền. Lập tức thân tàu trong bốc lên ra trận trận bạch vụ, như mộng như ảo. Mọi người nghe thấy được cái này Mê vụ đều nhao nhao té xỉu. Mà những cái kia nguyên bản tại thân tàu chung quanh đệ tử cũng nhao nhao giả kiếm rơi vào tiên trên thuyền.

Lý Diêu sư huynh cái này ta Thực Sơn lại muốn bao gần trăm tên Tứ đại đệ tử rồi, lại có nhiều người như vậy kêu ta sư thúc rồi. Nguyên lai Thực Sơn chia làm một đời, nhị đại, đời thứ ba, Tứ đại đệ tử, chia tay đối ứng Nguyên Anh, Kim Đan, Trúc Cơ, Luyện Khí bốn đại cảnh giới.

Trở lại chuyện chính, tiên cảnh mê vụ trên thuyền lượn lờ, mọi người tất cả đều lâm vào trong ảo cảnh, mà Tiên gia khảo hạch đơn giản là lựa chọn những cái kia lương thiện kiên nghị tiểu bối, xuất phát từ mục đích này Thực Sơn ảo cảnh khảo hạch phân tứ trọng, mà Vương Hạo lúc này đang đứng ở đệ nhất trọng.

Tiêu Dao tựa hồ về tới Hoàng Cung, trở thành cái kia một người Tiêu Dao Vương. Trước mắt của hắn là khuyển thành ca múa, vũ nữ uyển chuyển, trong phòng hai bên bày biện hơn mười miện rương lớn, bên trong đều là vàng bạc châu báu, cùng với các loại quý hiếm đồ chơi. Tiêu Dao lúc này cái này bụng một ly bạch ngọc chén chứa rượu, ngồi ở khí phách vương tọa trên. Hết thấy đều lộ ra như vậy tự nhiên, nhưng mà Tiêu Dao nghi ngờ, tựa hồ đây hết thảy có lẽ chuyện phát sinh, là hắn cự tuyệt, hắn muốn đi tìm tiên.

Hắn nhìn chằm chằm vào chén rượu cảm thấy không đúng, có một chút trí nhớ tựa hồ trở nên mơ hồ. Hắn lầm bầm nói: "Thực Sơn, Thực Sơn, ta không phải là đang tại trên tiên chu sao? Làm sao sẽ lại như vậy trở lại cái này hoàng huynh ngự tứ Vương Phủ đây." Hắn nhặt mắt nhìn vũ nữ cùng tài bảo, khóe miệng khẽ cong, đột nhiên đem chén rượu trong tay ngã trên mặt đất, lập tức cảnh tượng biến đổi.

Lần này là tại tù trận, Tiêu Dao quỳ trên mặt đất, Chờ đợi chém đầu. Hắn đã nhìn mười người thân thủ chia lìa, máu tươi phun ra, nhiều lần đều rơi tại y phục của hắn lên, trên mặt, nhuộm hồng cả hắn trắng noãn áo dài. Giờ khắc này, Tiêu Dao trong nội tâm mơ hồ rung động, đúng a! Thời khắc sinh tử có lớn sợ hãi, nhưng mà nếu như chết đã bị đã định trước, vì sao phải quỳ chết.

Tiêu Dao nghĩ vậy đột nhiên đứng lên, một đôi mắt trừng mắt dao phủ thủ. Hắn nghe được lệnh tiên rơi xuống đất, đao phủ thủ đao trong tay hàn mang lóe lên. Hắn hai mắt nhắm nghiền, người từ thân biến mất, giờ khắc này không có gì đáng sợ.

Tiêu Dao chậm rãi mở mắt ra, giờ phút này hắn ngồi chồm hổm trên mặt đất, cùng một dạng với hắn còn có thật nhiều người, còn bên cạnh là một đám thân hiện hắc khí tà ác tiểu bối, Tiêu Dao đột nhiên biết rõ đám người kia là ma. Bọn hắn trao tới một cái cái bảy tám tuổi hài đồng, sau đó đưa bọn chúng tàn khóc mà **, mà cái kia chảy ra hiến máu tức thì chảy đến trong miệng của bọn hắn.

Tiêu Dao kinh hãi, đây là ma, chính là Tiên Nhân đại địch. Tiêu Dao không nôn ọe, một màn này tuy rằng cực độ buồn nôn, nhưng trong lòng mơ hồ nhiệt huyết sôi trào áp chế hết thảy. Rốt cuộc Tiêu Dao lựa chọn áp chế sợ hãi, "Đã đủ rồi!" Tiêu Dao rống to, hắn xông tới muốn cứu một đứa bé trai. Nhưng mà sau một khắc, Tiêu Dao đột nhiên lại trở thành ma, toàn thân hắc khí, chung quanh chết chóc hải đồng, vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt, đều bị xác mình lấy tội ác của hắn.

Hắn cảm lấy kiếm, đặt ở trên cổ, tựa hồ sau một khắc sẽ phải vẫn cái cổ. Hắn do dự, "Chết, ta xác thực đáng chết, giết nhiều người như vậy, nhưng mà vì cái gì ta không có chút nào trí nhớ, đây quả thật là ta làm sao? Ma?"

Tiêu Dao, để tay xuống trúng kiếm, hắn nằm xuống, đào một cái hố to, đem những người này phần còn lại của chân tay đã bị cụt đều vùi thả ở bên trong, trong miệng hô hào "Nhập thổ vi an." Thẳng đến người cuối cùng tứ chi chôn vào, hắn tựa hồ hiểu rõ. Quay đầu lại mắt nhìn bốn phía, lại nhìn mắt phản mộ. Cười nhạt một tiếng, trường kiếm hướng cổ đi vòng quanh, không còn chút nào nữa trì độn.

Lúc này Tiêu Dao lại trở về tiên thuyền cái này lên, hắn vừa vừa mở mắt, cái kia cầm đầu đệ tử đại thủ về một cái, liền đem hắn hút đến mũi tàu. Lúc này Tiêu Dao giương mắt nhìn lên, trước mắt thỉnh thoảng có hai đại trận doanh, một đám là ừ ừ, mà cái khác tức thì lộ ra tin tưởng gấp trăm lần, đặc ý mười phần. Đương nhiên Tiêu Dao ở nơi này đặc ý trong đám người. Tiêu Dao té sỗ một cái lại có một trăm mười chín người thông qua khảo hạch, mà ở trong tiên chu còn có một tên thanh xuân thiếu nữ, nàng còn ngấp tại trong ảo cảnh.

Lúc này, sớm đã thông qua khảo hạch Lưu Bàn từ phía sau vỗ xuống Tiêu Dao: "Này, Tiêu Dao ca, ngươi đang ở đây ảo cảnh trong đều nhìn thấy gì a? Ngươi nhất định không biết, ta tại đạo thứ nhất trong vốn thả ăn, nhiều như vậy thịt. Nhưng mà không cần đánh rớt một một ly rượu liền vượt qua kiểm tra rồi. Ai, không biết lúc nào vẫn có thể lại có một bữa cơm no đủ."

"Ách" Tiêu Dao một trận im lặng, vẫn còn có như vậy quá quan, mà lúc này nàng kia trên mặt lộ ra một cỗ kiên quyết, tùy theo liền tỉnh lại, như thể cùng sở hữu một trăm hai mươi người thông qua ảo cảnh khảo nghiệm.

Cái kia cầm đầu đệ tử thấy ảo cảnh khảo hạch đã chấm dứt cất cao giọng nói: "Phàm tràn qua ảo cảnh khảo nghiệm đệ tử ba ngày sau rút kiếm ngọn núi

rút kiếm. Còn lại người nhưng tại phạm tục khí công lục trùng tuyển một môn võ công, nhập lại cho phép tại đây tiên trên thuyền tu luyện mười ngày. Hiện tại qua khảo hạch đệ tử đi theo ta xuống thang mây, Thục Sơn đã đến." Nói xong, cái này cầm đầu đệ tử vùng tay lên, một đạo bạch quang hiện lên, cái kia mờ ảo thang mây lại xuất hiện, hần đi đầu đạp bậc thang mà đi. Từ tiên trên thuyền nhìn lại, mấy trăm tòa ngọn núi hình linh trôi lơ lửng ở trong mây, mà đông đảo mây bên trong. Có hai cái hoàn toàn do mây trôi tụ tập chữ to, mờ ảo, xa xăm trống trải, "Thục Sơn".

Mọi người lần lượt bước lên thang mây, mà tên kia cuối cùng thông qua khảo hạch đệ tử vẫn còn hơi hơi thút thít nỉ non, hoàn toàn không chú ý tới xung quanh, hiển nhiên còn đắm chìm trong ảo cảnh khảo nghiệm trong. Lư Bàn khó được thận trọng một hồi, kéo lại cô gái này nói: "Này, xuống thang mây rồi."

Cô gái này mới lau nước mắt, hướng nhìn bốn phía, lập tức hai mắt nhú lại "Oa", vậy còn có vừa rồi khóc thảm thương tâm, lại không chút nào để ý Tiêu Dao cùng Lư Bàn trước tiên hướng thang mây chạy tới.

Lư Bàn trừng lớn mắt, Tiêu Dao hô câu: "Lư Đại Bàn Tử, rời đi."

"Ách, Tiêu Dao ca ca, cô nương kia vừa rồi cười thật xinh đẹp. Ngươi nói hần về sau sẽ sẽ không trở thành Tiên Nữ!"

"Có biết hay không hồng nhan họa thủy a, " Tiêu Dao cười đi thẳng về phía trước, thang mây bên ngoài phong quang vô hạn, hai người không khỏi lúc giữa có chút say mê.

"Này, các ngươi vừa mới nói cái gì đó? Cái gì gọi là kẻ gây tai họa a? Thục sơn này thật đẹp a, không nghĩ tới gia gia tiễn đưa ta tới đúng là như vậy xinh đẹp địa phương, ta lúc đầu còn tưởng rằng hần không thương ta." Cô gái này đột nhiên quay đầu hướng Tiêu Dao hai có người nói: "A, cái gì gọi là kẻ gây tai họa a?"

"A, " Lư Bàn đi đầu nói: "Ý của hần là ngươi là kẻ gây tai họa, sẽ chọc cho họa đấy."

"A, ngươi thực hiểu ta, ta thế nhưng là thường xuyên gặp rắc rối đấy, nhưng mà gia gia hiểu ta nhất." Nữ tử lại nói: "Ta là Càn Nguyệt, hai người các ngươi cũng gọi cái gì? Đại mập mạp."

Tiêu Dao lần này không đợi Lư Bàn mở miệng nói: "Ta là Tiêu Dao, có thể gọi ta Tiêu Dao đại ca, hần gọi Lư Bàn, có thể gọi hần Bàn tiểu đệ, "

Lư Bàn sờ đầu một cái, lộ ra khờ loại, không phản đối Tiêu Dao lời nói, bất quá giải thích nói: "Ta là Lư Bàn, bất quá Bàn tiểu đệ tựa hồ thật là dễ nghe đấy."

Ba người vừa đi vừa tán gẫu, không lâu đã đến một chỗ cỡ nhỏ lơ lửng núi, tất cả mọi người tụ họp tại một cái lớn trong sân. Chuyện sau đó chính là tìm kiếm chỗ ở, Chờ đợi ba ngày sau rút kiếm. Mọi người mỗi người đều có một chỗ tiểu viện, ngược lại là đẹp và tĩnh mịch tự nhiên, nghiêm nhiên một chỗ Tiên gia phúc địa.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3.: Rút kiếm

Mà cái khác trọng địa thì là Thục Sơn trận chiến hành trình thiên hạ Bạt Kiếm Phong. Đây là một cái cấm đầy bảo kiếm dốc đứng ngọn núi, nghe nói người cầm kiếm mà chết, tức thì kỳ hồn phách nhưng bị Tiên Kiếm mang về Thục Sơn, nếu như trực tiếp hồn phi phách tán, như vậy Tiên Kiếm sẽ theo trong chỗ u minh cảm ứng tự chủ trở lại Thục Sơn.

Tiêu Dao đều một trăm hai mươi người đem hướng Bạt Kiếm Phong rút kiếm, nếu có thể rút đến một thanh cùng mình tương hợp Tiên Kiếm là được thành tựu Kiếm Tiên, nếu không cũng chỉ có thể chọn mặt khác bàng môn, như là đan đạo, khí đạo, phù trận chi đạo đến tu Tiên. Như thế liền cùng vô thượng vinh quang đích thực Kiếm Tiên vô duyên.

Tiêu Dao đám người đã như thế thừa lúc một cái khác phi hành Pháp Khí hướng Bạt Kiếm Phong mà đi, tại đây Bạt Kiếm Phong phía dưới là một phiến vân hải, rút kiếm thời gian là ba ngày ba đêm, nếu không phải thận từ trên núi té xuống sẽ gặp bị Vân Hải nâng lên, có thể tiếp tục rút kiếm, mỗi người đều xứng phát sáu miếng Tịch Cốc đan, kỳ thật chẳng qua là Luyện Khí tầng sáu luyện chế mặt hàng cấp thấp.

Mọi người đang cái kia Trúc Cơ sư thúc nói rút kiếm quy tắc sau ngay ngắn hướng hướng trong mây Bạt Kiếm Phong mà đi.

Mây mù lượn quanh, chỉ có một ngọn núi đứng sừng sững, trên ngọn núi ẩn có chút điểm vàng sáng, giống như màu đỏ giống như quả cam, giống như xanh giống như lục, mọi người chạy băng băng tại đây giống như Tiên cảnh, nhảy lên liền có ba trượng độ cao, tăng thêm vài phần mờ ảo chi ý. Có lẽ tại

người khác xem ra đây hết thảy đúng là như thế, nhưng ở đông đảo rút kiếm chỉ lòng của người ta trong rồi lại nhiều hơn một phần lo lắng, một phần chờ mong. Bởi vì Tiên Kiếm có linh, này giống như chạy như điện có lẽ đã ở Tiên Kiếm cảm ứng bên trong.

Tiêu Dao trong lòng cũng mặc niệm Kiếm Tiên ta đã đến. Đại khái khoảng nửa giờ Vân Hải chạy băng băng, Tiêu Dao rốt cuộc đi tới mũi kiếm ngọn núi thấp, Tiêu Dao quay đầu lại mắt nhìn sau lưng gần trăm người, trong lòng một cổ "Tiêu Dao Vương không kém gì người" tự hào tự nhiên sinh ra.

"Tiêu Dao ca, người đã đến rồi à!" Đột nhiên bên cạnh có người vỗ xuống Tiêu Dao đầu vai, rõ ràng là cái kia Lư Bàn mập mạp.

"A, Lư Bàn Tử, người đã sớm tới?" Tiêu Dao mắt tự nhiên nhếch miệng tra hỏi.

"Đúng vậy a, trước hết nhất đến là cái kia Nam Cung Chấn, tiếp theo là Trương Tôn Thư, ta mới là cái thứ ba, a đúng rồi cái kia Tiên Nữ là lần đầu tiên" nói qua Lư Bàn duỗi ra hai cái tay đếm lấy đầu ngón tay nói: "Một, hai, ba, bốn..." Bấy tám cái thứ tám đến, người là thứ nhất, hai, ba, bốn..." Bấy, tám, Cửu Cửu "

"Đừng đếm" Tiêu Dao tranh thủ thời gian giữ chặt; Lư Bàn tay của "Đi, chúng ta cũng tranh thủ thời gian lên núi đi, Tiên Kiếm còn chờ chúng ta đây!"

Tiêu Dao hướng Bạt Kiếm Phong nhìn lại, mới hiểu được cái gọi là đột nhiên ngọn núi dĩ nhiên là góc độ vượt qua chín mươi độ núi, ở trên cắm từng đám cây hiện ra tất cả sắc quang mang Tiên Kiếm. Tiêu Dao trong lòng cả kinh cái này làm như thế nào rút kiếm, chứ không phải cầm vào cái Tiên Kiếm này mà lôi lên à. Nghĩ vậy Tiêu Dao đột nhiên nhảy lên, bắt lấy một cái kiếm vô kiếm, hai tay lại đột nhiên kéo một phát, tăng lên nửa hơn hai mét, để cho chân của mình vững vàng giẫm ở tiền trên thân kiếm.

Tiêu Dao quay mắt nhìn qua, Lư Bàn lại vẫn tại nguyên chỗ, không khỏi hô: "Mập mạp, đừng lè mè nữa, đi lên a."

"A, " Lư Bàn lui ra phía sau một bước: "Tiêu Dao ca, cái kia, cái kia, ta liền rút chân núi là tốt rồi, không đi trên núi rồi, người nhanh đi đi!"

Tiêu Dao ở đâu nhìn không ra, mập mạp đây là sợ cao a, nhìn hấn hình thể như vậy không lờ, dứt khoát không nói thêm lời, trực tiếp trở lên tèo đi.

Tiêu Dao leo lên vô cùng chậm, phàm là gặp gỡ Tiên Kiếm hấn dù sao vẫn là muốn rút nhỏ, theo thời gian trôi qua, Nam Cung Chấn trước tiên rút ra một thanh màu lửa đỏ Tiên Kiếm, Trương Tôn Thư cũng rút ra một thanh Thanh màu xanh biếc Tiên Kiếm, mà càng làm cho người ta tức giận là Càn Nguyệt nha đầu kia.

Càn Nguyệt sau lưng có một thanh màu đen Tiên Kiếm cùng theo, vẫn còn muốn rút cái khác kiếm. Mà đáng thương Tiêu Dao tại khoảng cách ba ngày thời gian còn có một phút khắp nơi thời gian dài trong vậy mà không một thanh tiên kiếm có thể rút ra. Kỳ thật đây là có đạo lý, thân có hoàng thất huyết mạch người là không thể tu tiên, mà tu luyện người cũng không thể để tổn hại hoàng thất đệ tử, nếu không dưới thiên kiếp hóa thành màu xám tro màu xám tro.

Tiêu Dao không cam lòng, trong lòng của hấn lộ ra một cổ mãnh liệt không cam lòng, mà lúc này Bạt Kiếm Phong phía trên cũng chỉ còn lại có Tiêu Dao cùng Càn Nguyệt hai người. Đột nhiên Tiêu Dao dưới chân buông lỏng, liền hướng cái kia ngọn núi thấp rơi vỡ đi, Tiêu Dao nhớ rõ ràng dưới chân thanh tiên kiếm kia thật là ổn định đó a. Ngay tại Tiêu Dao cảm giác mình cùng Kiếm Tiên vô duyên lúc, chuỗi này bản tại dưới chân Tiên Kiếm lại xuất hiện ở trước mắt. Tiêu Dao gần như bản năng bắt lấy chuỗi này tản ra quang mang màu xanh sẫm Tiên Kiếm, không nghĩ tới tại này cổ hạ xuống lực lượng đại động hạ, cái này thanh tiên kiếm vậy mà không tổn sức chút nào rút ra.

Tiêu Dao ba ngày không ngủ không nghỉ, sớm đã thiếu một mối tới cực điểm giờ phút này tinh thần buông lỏng, một cổ bối rối phô thiên cái địa giống như kéo tới, lại đang cái này rơi xuống tình hình đã ngủ, tuy là ngã tại trên này, cũng không hề hay biết, bất quá cũng đúng, nếu không sao có thể xưng là trên mây.

"Này, người cao to "Càn Nguyệt hai tay kéo lấy Tiêu Dao tay trái chậm rãi hướng mọi người chỗ đi đến, quay đầu lại hướng người cao to hô: "Nhanh tới giúp ta chuyển hấn a!"

"A "Lư Bàn đem bản thân chuỗi này dị thường rộng lớn Tiên Kiếm vác tại trên lưng, sau đó hướng Càn Nguyệt chạy tới, tay hấn vừa nhắc liền đem tựa hồ rất nặng Tiêu Dao vượt qua trên vai.

Càn Nguyệt trên mặt buông lỏng lộ ra tươi cười nói: "Hấn ngủ thật là hương a! Ta cũng muốn đi ngủ đây."Càn Nguyệt cười quay đầu lại, nhưng thấy chuỗi này màu đen Tiên Kiếm vẫn còn là sau lưng nổi lo lắng, lập tức trên mặt tối sầm: "Hừ, Cút ngay, ta vừa không có chọn người."Nói qua liền hướng xa xa chạy tới, mà cái kia hắc kiếm vẫn như cũ theo sát Càn Nguyệt.

Lại nói Tiêu Dao bị Lư Bàn tiến đưa quay về chỗ ở, vẫn mơ màng ngủ ba ngày, hấn vừa vừa tỉnh dậy liền đi sờ chuỗi này bất ngờ nào bên trong Tiên Kiếm. Tiêu Dao vì cái gì như vậy quan tâm cái này thanh tiên kiếm đây? Kỳ thật nguyên nhân rất đơn giản, hấn không thích được an bài người sinh, bản thân phần đầu tới cũng liền đặc biệt quý trọng. Chứng kiến chuỗi này màu xanh lá cây Tiên Kiếm, Tiêu Dao cũng nhịn không được nữa, hấn đột nhiên ngồi dậy, đem kiếm nâng trên tay nhỏ nhỏ xem tường tận.

Cái này thanh tiên kiếm chính thể hiện ra màu xanh lá cây, ngăn nắp trong rồi lại lộ ra một cổ không rõ huyền ảo. Lúc này Tiên Kiếm chỗ chuỗi kiếm mơ hồ có một chữ hiển lộ ra "Hư, kiếm này chứ không phải là kêu Hư Kiếm" Tiêu Dao thì thảo một câu, cái này Hư Kiếm tựa hồ có cảm giác, đột nhiên tự động ra khỏi vỏ, bỗng nhiên giữa liền treo ở Tiêu Dao trước mắt. Tiêu Dao kinh dị chợt thấy nơi ngực tựa hồ có một loại lớn lao đau xót, hấn vội vàng búng quần áo Cúi đầu hướng ngực nhìn lại, cái kia trái tim vị trí lại có một đạo vết vi miệng vết thương.

"A!" Tiêu Dao hoảng hốt lui ra phía sau một bước, hấn trừng lớn mắt nhìn trước mắt chuỗi này tựa hồ cả người lẫn vật vô hại Tiên Kiếm thâm nghĩ: "Vừa rồi chứ không phải là kiếm này xuyên ta trái tim mà qua. Chẳng lẽ ta lại phải chết sao?" Mà lúc này Hư Kiếm tựa hồ phát sinh nào đó lột xác, bỗng nhiên

mũi kiếm biến mất, bỗng nhiên chuôi kiếm biến mất, còn nữa chính là chính thể hóa thành hư vô. Mà chỉ có cái kia kiếm trong tay vô kiếm vẫn như cũ, chẳng qua là màu xanh lá cây quang mang lúc ẩn lúc hiện, lúc sáng lúc tối.

Tiêu Nghiêng nhìn đây hết thấy, hần đã từ từ vong trong bóng ma thoát khỏi đi ra. Hần cảm giác mình nên được cái đại đông tây, vừa rồi nên là Hư Kiếm lấy tâm huyết nhận chủ rồi. Lúc này Hư Kiếm vô kiếm chậm rãi hướng Hư Kiếm bay đi, Hư Kiếm trở vào bao, ngay tại Tiêu Dao cho rằng hết thấy chấm dứt ý định lấy kiếm thời điểm. Cái này Hư Kiếm không ngờ bạo động, đột nhiên hướng Tiêu Dao bay tới. Tiêu Dao vội vàng nhắm hai mắt lại chuẩn bị đi thừa nhận một lần nữa xuyên tim đau khổ lúc, lại tựa hồ như không có đau đớn chút nào cùng khác thường.

Tiêu Dao thử đi cảm xúc trái tim đau đớn, lại tiến nhập một chỗ khác tình hình. Nơi đây mây mù cuộn cuộn, Tiêu Dao liền trôi nổi lơ lửng trên không trung, mà cái kia Hư Kiếm vào chỗ tại chỗ này không gian chính giữa. Tiêu Dao cảm giác mình chủ nhân tại chỗ này, bởi vì hần có thể đến tự mình nghĩ đi bất kỳ địa phương nào, lúc như thế cái chỗ này nhất định phải tại nơi này không gian kỳ diệu bên trong. "Chẳng lẽ cái này là Tu Tiên giả trong miệng Thức Hải."

Hư Kiếm lúc này hiện ra ánh sáng âm u, tự ở trên chậm rãi bay ra từng cái một ký tự, những chữ này phủ tại Hư Kiếm phía dưới hội tụ thành một quyển như ẩn như hiện sách vở, lúc hết thấy bình tĩnh lại lúc, quyển sách này liền hoàn toàn hiển hóa đi ra. "Hư Vô Thần Điển" Bốn chữ to thành linh khắc ở sách bìa mặt. Tiêu Dao bước lên phía trước đi lật xem quyển này 《Hư Vô Thần Điển》.

Nguyên lai đây là một môn đỉnh cấp phế vật tu chân công pháp, trong sách giới thiệu: "Này công chính là thiên địa lúc trước hư vô tạo hóa, duy hư vô thần thể mới có thể bỏ niệm phong, duy hư vô thần thể hợp Hư Kiếm mới có thể tạo hóa..", "Xem ra Tiêu Dao chính là cái kia thiên địa chỉ vẹn vẹn có, ức ức năm không xuất ra thấy hư vô thần thể rồi."

Tường thuật tóm lược trên còn nói, công pháp này tại tu chân giới cộng phân ngũ trọng:

Thứ nhất là Vô Hình Chi Ý, đối ứng tu chân Luyện Khí giai đoạn; thứ hai là Thái Tổ Chi Thân, đối ứng Trúc Cơ Kỳ; thứ ba là Thân Hóa Vạn Vật, đối ứng Kim Đan; thứ tư là Dẫn Hư Nhập Huyết, đối ứng Nguyên Anh; thứ năm là Niết Bàn Tam Độ, một lần nhất trọng thiên, chia tay đối ứng Hóa Thần, hợp thể, Đại Thừa.

Tiêu Dao trong lòng kinh hãi, có lẽ bằng vào cái này 《Hư Vô Thần Điển》 hần liền có thể đánh vỡ cái này nghìn năm qua hoàng thất không thể tu chân luật thép. Hần cũng có thể đi đoạt thiên địa tạo hóa, tìm cái kia Trường Sinh đầu sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4:: Luyện Khí tu chân bắt đầu

Mọi người ngồi ở trên bờ đoàn, lẳng lặng chờ tên kia còn từ từ nhắm hai mắt tóc trắng lão đạo mở miệng. Ước chừng sau nửa canh giờ lão đạo kia mới chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn qua một đám đệ tử khề gật đầu nói: "Không tệ, không tệ, các ngươi cái này hai mươi người đồng đạo chờ đợi hơn nửa canh giờ, không có chút nào không kiên nhẫn, xem ra lần này tuyển nhận nhiệm vụ đám kia tiểu tử làm không tệ. Cần biết pháp không thể nhẹ truyền, đều muốn làm tu chân loại này nghịch thiên hành sự không tầm thường sự tình, kiên nhẫn vẫn là tương đối máu chốt đấy."

thực lại nói: "Tự các ngươi tới Thục Sơn về sau, đã bị an bài nhìn có quan hệ Luyện Khí tu chân các loại sách vở, người nào đến nói một chút như thế nào Luyện Khí tu chân đây?"

thực nhìn chung quanh mọi người, Nam Cung Chấn đi đầu đứng lên nói: "Tu chân chính là luyện Linh khí hóa đan khí, mặc dù thu nạp luyện hóa Linh khí trong Thiên Địa hóa thành đan điền chi khí, ở lại tức giận đầy đan điền quán thông Cửu Khiếu chính là Luyện Khí viên mãn."

"Ừ, vậy thì như thế nào Luyện Khí đây?"

Trưởng Tôn Thư cũng không cam chịu yếu thế mà đứng lên hỏi đáp: "Hết thấy Luyện Khí, mới đầu thời điểm đều là lấy mũi nạp khí, lấy miệng nhả khí. Nạp khí chỉ có nhất pháp vị chi hút, mà bật hơi đã có sáu pháp có thổi, hô, hí, a, phù, tứ."

Thì cứ như vậy tại một hỏi một đáp giữa, mọi người đối luyện tức giận sự tình dĩ nhiên đã có tương đối toàn diện hiểu rõ cùng nhận thức, tại sau đó phạm là đạt được Tiên Kiếm đệ tử đều từ thực sai khiến người mang theo đi chọn dành riêng công pháp, mà những cái kia không được đến Tiên Kiếm đệ tử tức thì có lựa chọn luyện khí, có lựa chọn luyện đan bao gồm nhiều bằng môn, đương nhiên cũng từ chuyên môn Đường Khẩu cấp cho trụ cột công pháp.

Thiên địa có Ngũ Hành, Linh khí liền cũng chia năm loại. Theo thứ tự là Kim hệ, Mộc hệ, Thủy Hệ, Hỏa hệ, Thổ Hệ, đương nhiên còn có một chút ngoại lệ, nhưng những người này ngoại lệ hầu như tất cả đều là từ ngũ hành này diễn biến mà đến.

Lúc Tiêu Dao tiến vào công pháp sau phòng, hắn liền tuyển một bộ Hoàng giai trung phẩm mộc thuộc tính công pháp 《 Vạn Mộc Quyết 》, kỳ thật Tiêu Dao là muốn đi tu đan đạo, tương lai có thể cho hoàng thất đệ tử ăn, đương nhiên còn có thể bằng biểu hiện này phải cùng thường nhân giống nhau. Tiền tài không thể dễ lộ ra, che giấu cùng khiêm tốn tầm quan trọng là Tiêu Dao bị cung nữ thu dưỡng, trong cung cái này phức tạp hoàn cảnh phát triển làm cho thân thể sẽ đến.

Mà Lưu Bàn tức thì tuyển một quyển Hoàng giai trung phẩm thổ thuộc tính công pháp 《 Đại Địa Quyết 》. Về phần Càn Nguyệt, thân là thanh xuân thiếu nữ nàng tuyển một quyển Hoàng giai trung phẩm thủy thuộc tính công pháp 《 Thủy Như Ý 》.

Mọi người hết thấy bị nói rõ ràng về sau, liền riêng phần mình trở về chỗ ở của mình, chiếu theo công pháp riêng phần mình tu luyện. Lại nói Tiêu Dao tiến vào ở chỗ về sau, liền đi tìm hiểu 《 Hư Vô Thần Điển 》 đệ nhất trọng Thiên: Vô Hình Chi Ý.

"Vô Hình Chi Ý" là 《 Hư Vô Thần Điển 》 nhập môn pháp quyết, ý nghĩa tại lĩnh ngộ vô hình. Tu luyện đến cùng cùng bình thường tu chân tương tự. Đầu tiên Dẫn Linh khí nhập đan điền khiếu trong huyết, hình thành Linh khí hải. 《 Hư Vô Thần Điển 》 chỗ đặc thù ngay tại ở, những thứ khác tu chân công pháp chỉ có thể thu nạp một trương Linh lực, như tu mộc thuộc tính công pháp người chỉ có thể thu nạp mộc linh lực, Tiêu Dao nhưng là trực tiếp thu nạp Ngũ Hành Linh lực, hắn bắt luận pha tạp, hỗn tạp, mặc kệ thuộc tính, trực tiếp tại một hít một thở giữa thu nạp Linh lực. Lại dựa theo công pháp để cho ngưng tụ ở đan điền khiếu trong huyết. Cái này đông đảo thuộc tính Linh lực, vừa vào đan điền liền lẫn nhau xoay tròn, tạo thành một loại có chứa hư vô chi ý đích thực Ngũ Hành Linh lực. Nguyên bản tương sinh tương khắc Ngũ Hành, lại tại loại này hư vô chi ý dưới tác dụng tất cả đều trở nên yên tĩnh mà bản phận mà xoay tròn, không, lẫn là lẫn nhau chuyển hóa chiết xuất. Nhân thể đan điền ở vào trong bụng, trong đan điền có mười hai khiếu huyết, tại đây mười hai khiếu huyết trong chỉ có chín là dễ dàng mở ra đấy. Tu sĩ hướng trong Đan Điền súc tích Linh lực, sau đó dẫn dắt những Linh lực này đi trùng kích đệ nhất khiếu huyết, phá tan chính là Luyện Khí một tầng. Lại ở lại đệ nhất khiếu huyết Linh lực chứa đầy, là được đi trùng kích thứ hai khiếu huyết. Như thế như vậy đem chín khiếu huyết toàn bộ mở ra, ở trong đó chứa đầy Linh lực, chính là Luyện Khí Đại viên mãn. Kế tiếp, liền cần ăn Trúc Cơ Đan, dẫn dắt chín đại khiếu huyết Linh lực trở lại đan điền, ngưng tụ áp súc thành chất lỏng Linh lực. Như thế liền thành là Trúc Cơ tu sĩ.

Tiêu Dao nhưng nuốt dẫn năm loại thuộc tính Linh lực, kia chứa đầy đan điền khiếu huyết tốc độ chính là người bình thường gấp năm lần. Hắn từ lần thứ nhất tu luyện Vô Hình Chi Ý sau liền thật sâu lâm vào loại này chuyển kỳ diệu bên trong, tiến hành vĩnh viễn tu luyện. Như thế hơn một tháng sau, Tiêu Dao vừa chứa đầy thứ năm chỗ khiếu huyết, đang chuẩn bị trùng kích thứ sáu chỗ khiếu huyết lúc, đột nhiên cảm giác được bên ngoài tựa hồ có tiếng cãi vã. Vừa rồi tĩnh lại.

"Trần Phong người đều hai mươi rồi, tu tuổi đều có mười năm mới Luyện Khí tầng năm, cũng không biết xấu hổ đuổi theo bốn cô nương, bốn cô nương mới mười năm, tu luyện vẹn vẹn một tháng đã đến Luyện Khí tầng hai, người xứng sao?" Một cái thủy cứng rắn thanh âm từ bên ngoài đình viện truyền đến.

Tiêu Dao đi ra đình viện, phát hiện bên ngoài lại có thật nhiều người: Càn Nguyệt, Lưu Bàn, Nam Cung Chấn, Trường Tôn Thư. Mà câu nói mới vừa rồi kia chính là Càn Nguyệt cho một cái nam tử xa lạ nói. Nghĩ đến Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn tìm đến Tiêu Dao, bị nam tử này ngăn lại, mới xảy ra một màn này.

Được kêu là Trần Phong nam tử sắc mặt tức giận màu gan heo hừ lạnh một tiếng nói: "Cái kia ta cũng là Luyện Khí tầng năm, so với tầng hai mạnh hơn nhiều."

"Ừ, thật đúng là tầng năm a!" Bên cạnh Trường Tôn Thư hú lên quái dị.

"Ý thế hiệp người "Nam Cung Chấn cũng là không phục. Lưu Bàn hướng chỉ đem đại kiếm vắt ngang Càn Nguyệt phía trước làm bảo hộ hình dáng.

Trần Phong hai mắt nhú lại, quay đầu đối với Nam Cung Chấn cùng Trường Tôn Thư nói: "Sao thế các người cũng muốn nhúng tay sao? Luyện Khí tầng ba ta cũng không sợ."

Trường Tôn Thư bình tĩnh nói: "Nhìn xem mà thôi."

Lưu Bàn rốt cuộc nhịn không được, để lên Luyện Khí hai tầng Linh lực, tụ hợp tại trên đại kiếm, liền hướng Trần Phong chém tới. Trần Phong cũng là trực tiếp, hắn trực tiếp là nhất thức Hoàng giai hạ phẩm võ cực Bài Văn Chương, liền đem đại kiếm ngăn, nhân cơ hội này lần người mà lên, lại muốn một cước đem Lưu Bàn đạp bay.

Tiêu Dao bản liền định ra tay, nhìn ở đây có thể nào nhịn nữa. Hắn một cái phi nước đại tiến lên, đem cái kia đá hướng Lưu Bàn một cước, dùng tay trái vừa nhắc, hướng không trung ném đi. Trần Phong quả nhiên trọng tâm bất ổn, mắt thấy sẽ phải đầu chân điên đảo. Bất quá Trần Phong dù sao có mười năm linh lực, hắn lại là nhất thức Bài Văn Chương đánh trên mặt đất, thân thể lập tức một cái xoay tròn, cuối cùng ổn ổn đương đương đứng trên mặt đất.

"Tiêu Dao ca, người rút cuộc đi ra, ta còn tưởng rằng người tẩu hỏa nhập ma đây!" Lưu Bàn nghiêm túc nói đùa.

"Tiêu Dao ca ca, người ta đều đánh tới cửa rồi, người nhưng muốn hảo hảo thay ta giáo huấn hắn." Càn Nguyệt lau nước mắt mang theo nức nở nói, cái này bức lệ hoa đào vũ bộ đáng ở đâu tìm được mới vừa nói lần trước hoa lời nói khí phách.

Tiêu Dao gật gật đầu, hai mắt nhìn chăm chú lên Trần Phong.

Trần Phong hơi hơi chuyển chân, hiển nhiên cảm thấy vừa mới cái kia một gậy lực đạo. Hắn lạnh lùng nói: "Tiêu Dao? Một cái mới tới mà thôi, xem ta Bài Văn Chương." Vừa nói vừa lần người mà lên, hắn một chương lăng không ấn xuống, một chương trực kích Vương Hạo lồng ngực.

Tiêu Dao cũng đem trong cơ thể một lực điều động đến hai trên lòng bàn tay. Vì sao chẳng qua là một lực đây? Tiêu Dao vừa mới trong đám người lúc liền âm thầm thử điều động một lực, không nghĩ tới vậy mà sẽ như cánh tay lúc sử dụng, hơn nữa mặt khác thuộc tính Lực còn có thể liên tục không ngừng mà chuyển hóa làm một lực. Như thế kia chiến đấu lực bền bỉ chính là tương đối khủng bố.

Tiêu Dao đem cái này hai chiêu chém ra liền cũng là lấy hết toàn lực, phụt lên một lực tại chỗ lát lúc giữa liền nghênh tiếp Trần Phong Bài Vân Chiêu. Lập tức Trần Phong bị đánh bay ra ngoài, té trên mặt đất, điên cuồng nôn một ngụm máu tươi, hiển nhiên bị thương không nhẹ. Mà Tiêu Dao cũng lui về phía sau gần mười bước, khóe miệng tràn ra một chút vết máu. Một kích này hai người thuần túy Pháp lực đối kháng, tuy nói là thập phần hung hiểm đấy, nó tựa giống với võ giả so đấu nội lực, Kim Đan Đấu Thần hèn. Trần Phong lấy một chiêu đối với Tiêu Dao hai chiêu, lại có thể nào không bay rớt ra ngoài, nếu không có Tiêu Dao bị Trần Phong lảng không ấn xuống một chiêu kích thương, sợ là Tiêu Dao vèn vèn chẳng qua là lui về phía sau gần mười bước, bởi vậy một kích này cao thấp lập phản.

"A! Tiêu Dao ca ca, "Càn Nguyệt vội vàng đỡ lấy Tiêu Dao cánh tay trái, tay phải sẽ phải đi lau sạch Tiêu Dao vết máu ở khóe miệng.

Cái kia Trần Phong ngã xuống đất về sau, xếp bằng ngồi dưới đất lên, từ trong lòng lấy ra một bình sứ nhỏ. Ngã một hạt màu xanh biếc Đan dược nuốt vào. Lập tức quanh thân một lực cuộn cuộn, thương thế lại rất nhanh khá hơn. Tiêu Dao trong lòng khẽ động, hẳn điều động một lực hướng quanh thân chạy, quả nhiên cũng hiểu được thoải mái rất nhiều, đương nhiên chẳng qua là hiệu quả không có rõ ràng như vậy.

Trần Phong thương thế dần dần phục, hẳn đứng lên hậm hặn mắt nhìn Tiêu Dao, quay người rời đi. Mọi người liền cũng tản mở đi ra, mà Trường Tôn Thư cùng Nam Cung Chấn vậy mà không phải đi ý tứ.

Tiêu nghiêng nhìn còn tại nguyên chỗ hai có người nói: "Sao thế hai vị còn phải xem nhìn sao?"

Trường Tôn Thư một bộ bất khả tư nghị thần tình tra hỏi: "Xin hỏi người thế nhưng là Luyện Khí tầng năm rồi hả?" Hai người khi lấy được Tiêu Dao khẳng định trả lời thuyết phục sau liền rời đi.

Mọi người đi rồi, ba người mới trở lại Tiêu Dao đình viện, lúc này còn kéo Tiêu Dao cánh tay Càn Nguyệt đột nhiên quá khiêu mà nói: "A, Tiêu Dao ca ca người viện này mùi gì a?" Nàng lại về phía trước dựa vào xuống Tiêu Dao, lập tức nhanh ra: "Cái này, cái này. " "

Tiêu Dao cái này mới phản ứng tới, yếu ớt nói: "Có thể là bế quan quá lâu. ", "

"A, trách không được Tiêu Dao ca ca đều Luyện Khí tầng năm rồi, mập mạp nhanh dùng người cái kia gọi gió thuật, thổi một chút viện này. Tiêu Dao đại ca người cái này nào có thùng tắm, ta dùng gọi thủy thuật giúp người rửa."

Ba người {ngừng lại một trận} chinh đồn, mới hết thấy thỏa đáng. Mà Càn Nguyệt thụ này đã kích, liền lôi kéo Lưu Bàn tất cả quay về bản thân nơi ở bế quan đi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5:: Lần đầu trải qua phù triện

"Ai, phù này triện chi thuật cường đại thuộc về cường đại, nhưng quá mức gân gà, quá tiêu hao chúng ta tu giả Tinh Thần lực rồi. Nghĩ tới ta tuổi còn trẻ trên mặt dĩ nhiên cũng làm dài quá nếp nhăn, tuổi thọ hẳn không tiêu giảm gần mười năm. Các người thì sao? Hiếu kỳ phù này triện chi thuật, ta xem nên là thận trọng xem lại."

Tiêu Dao chú ý đạo những người này trao đổi người sau lưng rõ ràng là "Phù Triện Viện", vừa mới nói lời nói này là một gã người trung niên gầy gò, người này tuy rằng trông có vẻ già nhưng trong mắt tinh quang, lộ ra đặc biệt khôn khéo.

Tiêu Dao lập tức đối với Phù Triện Viện nổi lên hứng thú, hẳn liền hướng cái này Phù Triện Viện đi đến. Cái này Phù Triện Viện bên trong không có bao nhiêu người, chỉ có vài tên quét dọn vệ sinh hạ nhân, cùng một cái đang ngồi ở một cái bàn trước nhắm mắt dưỡng thần lão giả tóc bạc. Lúc này lão giả này tựa hồ đang quan sát trước bàn một quyển sách.

hắn nhìn đến Tiêu Dao tiến đến liền nói: "Hậu sinh, phù này triện chi thuật chính là con đường nhỏ, hao tâm tổn sức hao tổn lực lượng tại tu sĩ không trọng dụng, người hay là đi nơi khác thì tốt hơn."

"Văn bối bá kiến Lâm viện trưởng, văn bối cảm thấy phù triện đã là một môn đạo thuật, cái kia đều có kỳ diệu chỗ, văn bối {hay là còn là} muốn thử xem, miễn cho về sau tiếc nuối." Đang luyện tức giận trên đỉnh Trúc Cơ tu sĩ cũng chỉ có bốn vị, lợi hại nhất tự nhiên là thực chương ngọn núi, hẳn còn chương quản đầu kỹ công pháp phòng, cũng chủ quản toàn bộ Luyện Khí ngọn núi. Còn lại ba vị phân biệt chương quản luyện đan, luyện khí, phù triện

ba viện. Những đại lão này Tiêu Dao tự nhiên là biết rõ đấy.

"Ừ, tốt. Nếu như thế, lão đạo kia liền vì người giải thích căn cứ một phen phù này triển chi thuật, người tới luôn đề." Cái này Lâm viện trưởng vung tay lên, xuất hiện trước mặt một trương ngọc thạch làm cái bàn, tại phía trên này chính tề mà bày đặt văn phòng tứ bảo (bút, mực, giấy, nghiên). Đương nhiên cái này tứ bảo cũng không phải là bình thường viết chữ dùng, mà là họa phù triển trọn vẹn Pháp bảo.

Tiêu Dao đi lên trước, nhưng nghe Lâm viện trưởng nói: "Phù triển này cũng phân chia thất giai tầng phân biệt đối ứng Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, hợp thể, Đại Thừa bảy cái tu chân đẳng cấp. Kỳ danh cây giống như thần hành, đại lực các loại nhiều vô số kể. Tại trên lý luận hết thảy thần thông cũng có thể viết tại nho nhỏ lá bùa lên, đương nhiên cũng không chỉ là lá bùa có thể viết, tiên đạo, mỹ ngọc đều là cực tốt tài liệu, chẳng qua là bức này năng lực ít nhất cần kim đan tu vi. Loại trình độ đó phù triển sẽ không ở là chỉ có thể sử dụng mấy lần lơ lửng ở giấy có thể sơ rồi. Hiện tại ta vẽ một trương Ứng Sí Phù, người và lại nhìn xem"

Nói xong, cái này Lâm lão liền nín thở Ngưng Thần, cầm lấy chu sa bút tại nhất trương phù trên giấy nước chảy mây trôi chuyển vung lên mà liền. Lập tức một chuyển vàng liền biến mất tại nho nhỏ này lá bùa trên.

Vừa đúng lúc này, một trang giấy hạc tự ngoài viện bay tới, Lâm lão thay đổi tiếp được, nhưng thấy con hạc giấy điểm vài cái đầu liền lại đã bay trở về. Lâm lão trầm tư một chút, đối với Tiêu Dao nói: "Nhìn tại ta và người hữu duyên phân thượng, từ này Ứng Sí Phù sẽ đưa người rồi, thời gian sử dụng chỉ cần dùng Tinh Thần lực đụng vào là được, cái này có một quyển nhất giai phù triển sách, người có thể nhìn xem." Nói qua Lâm lão đem một quyển tóc vàng sách cùng vừa mới tám bùa kia giấy đưa cho Tiêu Dao, rồi sau đó bản thân không hề phi kiếm ra bên ngoài bay đi.

Tiêu Dao mừng rỡ tiếp nhận Ứng Sí Phù cùng quyển này cổ thụ, hần cẩn thận vuốt vuốt một hồi Ứng Sí Phù, sau đó liền vùi đầu vào quyển này nhất giai phù triển trong sách.

"Phù triển chi đạo, lấy đặc thù quỹ tích, đem Linh lực nạp vào chữ bên trong, mà hình thành đủ loại thuật pháp, sinh ra đủ loại bất khả tư nghị uy năng. Nhất giai phù triển là trụ cột nhất phù triển, Hữu Thần Hành, Đại Lực, Minh Mực, Thuận Phong Nhĩ, Thiên Lý Nhân, Tị Thủy, Tị Hỏa, Hần Băng, Lôi Điện Thiên Kiếm, Thiên Hóa, Hộ Thuần, Hồi Xuân, Kỳ Đào .", các loại." Tiêu Dao đọc lấy quy tắc chung, lại không tự chủ được chìm vào đi vào.

Như thế trọn vẹn ba ngày, Tiêu Dao lại đều không có muốn tỉnh lại ý tứ, như trước đắm chìm trong quyển này nhất giai phù triển trong sách.

"Sur phó, người này nên là bất thế kỳ tài, nếu là học chúng ta phù này triển thuật pháp, nhất định có thể trùng hưng ta phù triển chi đạo." Cái kia lúc trước khuyên can Luyện Khí tu sĩ lớn lao học phù triển chi thuật khôn khéo trung niên nhân giờ phút này đối với Lâm lão nói ra, trong mắt của hần là một loại không rõ cực nóng, nếu là Tiêu Dao tỉnh lại sợ là đã giết mình.

"Ừ, cái này đắm chìm trong phù triển chi thuật trong cũng là một kiện cực kỳ hao tổn tinh thần lực sự tình, hần có thể liên tiếp ba ngày mà đắm chìm trong đó, có thể thấy được hần tinh thần lực lâu dài thế hệ làm cho hiếm thấy. Thật sự là trời cao ban cho chúng ta mỹ ngọc." Lâm lão cũng cảm khái nói. Mà lúc này Phù Triển Viện trong rồi lại xông tới hai người, một cái trong đó chính là mấy ngày hôm trước bị Tiêu Dao đánh bại Trần Phong. Cái khác cũng là tóc hơi trắng, không nói ra được tiên phong đạo cốt.

"Trần Mạo, người không hảo hảo tại người cái kia phòng luyện đan dạy dỗ đệ tử luyện đan, đến ta đây cần làm chuyện gì a?" Lâm lão chứng kiến Trần Mạo lập tức trong lòng căng thẳng, đan nhưng không nhanh không chậm nói.

"Ha ha, Lâm huynh lời này có thể đã xa lạ, Trần mỗ biết Lâm huynh viết phù triển cực kỳ hao tổn Tinh Thần lực, đặc biệt luyện miểu cấp hai hoàn hồn đan cùng thanh tâm đan, đây không phải là mới ra lò liền cho người đưa tới." Nói qua Trần Mạo tay vừa lộn hai cái bình ngọc nhỏ xuất hiện ở bàn tay.

"Ha ha, Trần lão đệ phí tâm, này làm sao không biết xấu hổ đây?" Lâm lão tuy rằng ngoài miệng nói như vậy nhưng trong tay nhưng một chút cũng không chậm, hần phát tay đã thu hai cái này bình ngọc nhỏ ngược lại lại nói: "Trần lão đệ sự vật bận rộn, lão ca ta cũng sẽ không lưu lại người rồi."

"Ha ha, " cái này Trần Mạo mặt liền biến sắc nói: "Nghe nói Lâm huynh nơi này có cái Tinh Thần lực khác hần với thường nhân tu sĩ, không biết là vị nào, ta Trần mỗ đặc biệt chạy đến thu hần làm đồ."

"A, có chuyện như vậy sao?" Lâm lão mắt nhìn Trần Mạo sẽ phải biến Thanh sắc mặt nói: "Ừ, đúng là có một người như thế. Nhưng hần đã là gia sư đệ tử, ta đã Đại gia thầy thu hần làm học trò nha!"

"Ta xem còn không có đi!" Hiển nhiên Trần Mạo đã chú ý tới còn đắm chìm trong phù triển chi thuật trong Tiêu Dao rồi.

Lâm lão thầm nghĩ không tốt, chẳng lẽ như vậy một cái tốt hạt giống sẽ bị luyện đan viện cướp đi sao? Nhưng đây là Trần Mạo sau lưng thiếu niên kia nói chuyện. Hần nói: "Thục, chính là hần bồi hộ của người thanh danh, còn đã thương chất nhĩ đây, "

"Hà?" Trần Mạo hai mắt nhú lại, nhìn Tiêu Dao liền hướng Tiêu Dao chỗ đi đến. Lâm lão làm sao có thể như hần mong muốn, nhắc chân một bước liền ngăn tại Trần Mạo phía trước: "Trần Mạo, Thục Sơn môn quy, không nên quá nhiều đồng môn thanh tu, này chữ còn trong vòng tham ngộ, người còn là đợi đã thi tốt hơn."

"A, ta đây nếu nhất định phải qua đây?" Trần Mạo hiển nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Lâm lão không nhiều lời, chẳng qua là trong tay xuất hiện một trương cấp hai đích Thiên Tướng phù. Trần Mạo thấy vậy, nhướng mày nói: "Lâm lão là ý định lĩnh giáo một phen?" Nói qua Trần Mạo quanh thân khí thế biến đổi, một cỗ Trúc Cơ tu sĩ uy hơn kém lễ Mi-sa ra.

"Ha ha, thanh niên tài tuấn lão đạo tất nhiên là muốn bảo vệ một phen." Lâm lão trong tay hiện ra một cây phát trần, hần nhẹ nhàng quét qua, về này uy

hơn kém lập tức giảm bớt không ít: "Trần lão đệ, ta ta cũng không gạt ngươi, kẻ này Tinh Thần lực chỉ lâu dài thể hệ làm cho hiếm thấy, hẳn từ ba ngày trước chìm vào cấp này phù triển sách đến nay chưa tỉnh. Ta khuyên ngươi {hay là:còn là} thu tay lại thì tốt hơn."

"Ừ, " Trần Mạo trong lòng cả kinh, chậm rãi thu quanh thân khí thể. Nhìn Tiêu Dao, trong lòng như trước bị Lâm lão cái kia lời nói làm chấn kinh.

Lại nói Lâm lão vì sao phải đem Tiêu Dao tiềm lực nói ra đây? Nguyên lai Lâm lão biết rõ, Trần Mạo dưới gối không con, liền đem cái này Trần Phong nhìn làm người thừa kế của mình, xem như của mình. Ngày nay hẳn uy áp Tiêu Dao, Trần Phong cùng Tiêu Dao lại có mâu thuẫn tất nhiên là không sợ Trần Mạo lại lần nữa cướp người. Còn có một nguyên nhân thì là, khuyên can cái này đối thủ cũ chó đẻ cùng bức này thiên tài kết thù kết oán, không duyên cớ vì chính mình đứng một lớn địch.

Mà đúng vào lúc này, Tiêu Dao chậm rãi tỉnh lại, phù triển chỉ thuật bác đại tinh thâm như thế nào chính là ba ngày có thể tìm hiểu được. Vì vậy tại Trần Mạo toả ra bản thân khí thể lúc, Tiêu Dao dĩ nhiên tỉnh lại. Tiêu Dao mở hai mắt ra, mắt nhìn mọi người, tiếp theo đối với Lâm lão nói: "Tiêu Dao bái kiến Lâm viện trưởng, đa tạ Lâm viện trưởng đã bồi." "

"Ừ, " Lâm lão trong mắt vẻ tán thưởng: "Đây là luyện đan biệt viện viện trưởng Trần viện trưởng."

"Tiêu tử, bái kiến Trần viện trưởng." Trần Mạo khẽ gật đầu.

"Tiêu Dao, chúng ta sổ sách còn không có tính đây!" Nhưng là Trần Phong đứng dậy, hẳn thấy thúc thúc tựa hồ {không là:không vì} hẳn ra mặt, tán mát ra một cỗ Luyện Khí tầng sáu khí thể của, xem ra cái này Trần Phong mấy ngày nay cũng là bên dưới làm việc cực nhọc, nhân họa đắc phúc, lại đột phá một tầng cảnh giới.

Trần Mạo mắt nhìn nhà mình cháu trai nói: "Đã là như thế, Lâm huynh không ngại để cho hẳn hai người tại cái này luận bàn một chút. Nếu là Tiêu Dao thắng, ta liền tiến đưa hẳn trăm miếng nhất giai cực phẩm Linh khí châu."

Lại nói linh khí này châu là vật gì, Linh khí châu là Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ làm cho thông dụng tiền, chia làm nhất giai cùng cấp hai. Nhất giai bình thường là Luyện Khí tu sĩ dùng, cấp hai là Trúc Cơ tu sĩ dùng. Cái này mỗi một giai lại chia làm thượng trung hạ cực tứ đẳng, một quả cực phẩm Linh khí châu tương đương mười miếng thượng phẩm Linh khí châu, một quả thượng phẩm tương đương trăm miếng trung phẩm, một quả trung phẩm lại tương đương trăm miếng hạ phẩm.

Linh khí này châu là do tu sĩ thu nạp thiên địa linh khí, lấy phương pháp đặc thù ngưng kết thành ẩn chứa linh lực hạt châu, hẳn có thể nhanh hơn tu sĩ thu nạp Linh khí tốc độ, hoặc còn có cách dùng khác. Kỳ thật nói đến cùng Linh Thạch bình thường công dụng, đầu là Linh Thạch ẩn chứa Linh lực càng là cao cấp là Kim Đan trở lên tu sĩ làm cho thông dụng.

Ở lại Tiêu Dao đồng ý, mấy người để cho ra là Tiêu Dao cùng Trần Phong hai người nhượng ra sân bãi.

Trần Phong tự cho là Luyện Khí tầng sáu, hẳn đối với Tiêu Dao nói: "Ngươi xuất thủ trước đi!"

Tiêu Dao cười nhạt một tiếng, quanh người hẳn khí thể biến đổi, một cỗ cùng Trần Phong tương xứng khí thể của lan ra: "Bại tướng dưới tay, ta cũng đã Luyện Khí tầng sáu rồi, ngươi còn muốn cho sao?"

"Hừ, " Trần Phong khó thờ, trong tay Linh lực phun ra nuốt vào, lại là Bài Văn Chương chính diện hướng Tiêu Dao kéo tới, nhưng là cùng lúc trước bại vào Tiêu Dao tay lúc là cùng một chiêu kiểu, chẳng qua là lần này nhưng là toàn lực xuất kích. Tiêu Dao không dám lãnh đạm, lấy hai chưởng đi đón đánh. Cái kia nguyên liệu Trần Phong chưởng xu thế đột nhiên ép xuống, tại hai người chưởng lực dưới tác dụng, Trần Phong giờ lên không bay lên, mà Tiêu Dao tức thì có chút trọng tâm bất ổn. Mà lúc này Trần Phong đột nhiên kêu lên: "Phi Thiên Cước" lại một cước đem Tiêu Dao đạp bay.

Tiêu Dao ngã xuống đất, khoe miệng từ trần ra một tia máu tươi, trong lòng thầm hận sớm biết như thế, nên đi đấu kỹ viện đi học học đấu kỹ, nếu không làm sao sẽ lại như vậy bị động như thế, có thể nói là không có một thân tu vi rồi lại không dùng được. Bất quá cũng chỉ là suy nghĩ một chút, đấu kỹ học tập là phải bỏ ra nhất định được Linh khí châu đấy, hẳn trước đây xu không, sợ là Liên cửa đều vào không được.

Đương nhiên Tiêu Dao còn xa không tới thua tình trạng, quanh người hẳn Linh lực chấn động, một cỗ linh lực chạy quanh thân, giống như có lẽ đã nhìn không ra chút nào thương thế.

"Trần lão đệ, không nghĩ tới cái này Tiêu Dao dĩ nhiên lĩnh ngộ một cỗ linh lực phương pháp chữa thương, hẳn mặc dù đối với đấu kỹ chưa quen thuộc, cũng tựa hồ không có bao nhiêu kỹ xảo chiến đấu, nhưng giờ phút này sợ là đã ở vào bất bại chi địa." Lâm lão đối với một bên Trần Mạo nói.

"Ừ, kẻ này tư chất hoàn toàn chính xác tuyệt hảo, các ngươi phù triển chỉ thuật xem ra rốt cuộc đã có tốt nhân tài. Nhưng hẳn cuối cùng không có học đấu kỹ, muốn thắng Phong nhi, sợ là cũng không dễ dàng." Trần Mạo hồi đáp.

"Trần lão đệ ngươi khả năng, còn không biết, lần này Bát Kiếm Phong thí luyện, chỉ có mười tám người lấy được Tiên Kiếm, từ trước Tiên Kiếm được đều là thập phần cường thế đấy, thường thường trong ba năm liền đều tiến vào Trúc Cơ Kỳ."

"A, đáng tiếc hẳn không mang, nếu không, Phong nhi đã sớm thất bại."

Hai người đàm luận tới ranh giới, Tiêu Dao cùng Trần Phong lại một lần quần đấu, Trần Phong bằng Phi Thiên Cước cùng Bài Văn Chương đều chạy bốn tập. Tiêu Dao thấy chưởng, liền chứa đầy Linh lực cùng hai trên lòng bàn tay đi đón đánh. Đúng là bình tới tướng đỡ, nước tới đất chặn. Như thế sau nửa ngày, Tiêu Dao tựa hồ càng đánh càng có mùi vị, mà Trần Phong nhưng có chút khí lực chống đỡ hết nổi. Đương nhiên giờ phút này Tiêu Dao Linh lực Lâm tiêu hao cũng là rất lớn, chẳng qua là hẳn còn có một nửa Linh lực dự trữ số lượng đấy,

Trần Mạo thấy bại cục đã định, nói: "Dừng tay" a ở hai người, "Tiêu Dao, đây là trăm miếng cực phẩm Linh khí châu." Nói xong hần rồi hướng Trần Phong nói: "Phong nhi thất bại chính là thất bại, lần sau Tái chiến chính là, đi thôi." Nói qua hần trước tiên đi ra ngoài.

"Hừ, Tiêu Dao. Nhớ kỹ việc này không để yên." Trần Phong thấy thúc thúc của mình rồi đi, cũng vọt xuống một câu lời xã giao rất nhanh rồi đi.

"Hặc hặc, quả nhiên là thiếu niên anh tài, không biết người có bằng lòng hay không học tập phù triện chi thuật?" Lâm lão rót cuộc hỏi những lời này, hần còn nói: "Nếu như người học phù triện chi thuật, vậy ta người hãy gọi nhau là huynh đệ, về sau người kêu ta lão ca là được. Lão ca thì sẽ đem ta biết rõ hoặc là không biết đều nói cho người biết."

"A!" Nhưng là Lâm lão để từ một tiếng thét kinh hãi, thầm nghĩ: "Cũng không cần như vậy kéo người đi!"

Thì cứ như vậy Tiêu Dao bị lưu tại Phù Triện Viện, trở thành Lâm lão giao niên.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6:: Mưu đồ mặc kiếm

Về phần luyện khí, Luyện Khí tu sĩ chỉ có thể bằng vào Phàm Hòa đến chế tạo binh khí, nguyên do thành phẩm cũng phần lớn đều là phàm phẩm trong thượng giai chi vật. Huống chi Tiêu Dao thân là Tiêu Dao Vương, tự nhiên coi trọng ra cũng làm quá mất thân phận của mình rồi, bởi vì cái gọi là tham thi thâm, Tiêu Dao tự nhiên cũng là biết rõ đấy. Đương nhiên Tiêu Dao {hay là còn là} sẽ tu luyện, hần tại buổi tối mới có thể ngồi xếp bằng, dùng vận Vô Hình Chi Ý, vòng đi vòng lại, như thể một đêm không thôi.

Tại đây giống như xuân đi mùa thu, Tiêu Dao đến Thục Sơn đã có hơn một năm, tu vi của hần cũng đột phá đến Luyện Khí tầng chín. Trở thành Luyện Khí đỉnh phong một cái Tiểu Cao tay. Đương nhiên Căn Nguyệt, Lưu Bàn, Trương Tôn Thư, Nam Cung Chấn bọn người lần lượt đột phá đã đến Luyện Khí tầng tám.

Nhưng mà Tiêu Dao nhưng trong lòng có chút đau buồn âm thầm, hiện nay Luyện Khí đỉnh phong xuống cũng biết, hần là mười tám cái Tiên Kiếm chủ một trong, nhưng cơ bản không ai nhìn thấy hần Tiên Kiếm, hần cũng chưa từng có dùng qua. Căn Nguyệt nha đầu kia hỏi mấy lần, hần đều nửa hay nói giỡn mà che giấu. Cái này Tiên Kiếm tại chủ nhân đột phá Luyện Khí Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ sau là được Tích Huyết nhận chủ, bởi vì chỉ có Trúc Cơ sau huyết mạch mới sẽ phát sinh một chút lột xác, huyết dịch mới có một chút kỳ diệu, mới có thể tiến hành Tích Huyết nhận chủ.

Mà Tiêu Dao Hư Kiếm sớm đã nhận chủ, liền ổn thỏa tại Tiêu Dao trong thức hải, loại sự tình này có thể cùng người khác nói sao? Rõ ràng cho thấy cần phải giữ bí mật! Mà Tiêu Dao ý tưởng bản thân trong thức hải Hư Kiếm, rồi lại không có chút nào động tĩnh, phải biết rằng, Lưu Bàn đám người đã có thể cho Tiên Kiếm dựa theo tâm ý của mình chậm chạp phi hành. Xem ra cái này Hư Kiếm tại Trúc Cơ Kỳ cũng chắc là sẽ không nghe lời. Vì vậy Tiêu Dao cảm giác mình cần một cái khác tìm một cái thanh tiên kiếm đến thích hợp.

Ngày hôm đó Tiêu Dao cùng Lâm lão nói chuyện phiếm: "Lão ca, ngoại trừ cái kia Bạt Kiếm Phong Tiên Kiếm có thể Tích Huyết nhận chủ bên ngoài những thứ khác Tiên Kiếm lại không thể sao?"

"Lão đệ, người cũng biết còn chưa đủ nhiều, tu sĩ này sử dụng đồ vật chia làm Bảo, Pháp, Linh, Tiên tứ đại thuộc loại, mỗi một thuộc loại lại chia làm Thượng Trung Hạ Cực tứ đẳng. Bảo Khí bình thường là Luyện Khí tu sĩ sử dụng đấy, Pháp Khí bình thường là Trúc Cơ tu sĩ sử dụng, đương kim Tu Chân Giới còn có hơn phân nửa Kim Đan tu sĩ sử dụng Pháp Khí. Mà chỉ có Linh Khí mới có thể Tích Huyết nhận chủ. Giống như lão ca như vậy Trúc Cơ hậu kỳ tu vi rồi lại có được một thanh thượng phẩm pháp khí, cũng là coi như không tệ được rồi." Nói qua Lâm lão trong tay xuất hiện một cây viết, chỉ này bút kim quang long lánh, tựa hồ uy lực bất phàm, Tiêu Dao nhớ kỹ Lâm lão lần trước tiện tay vung liền Ứng Sí Phù chính là dùng chỉ này bút. .

"Cái kia Thục Sơn Bạt Kiếm Phong bên trên Tiên Kiếm là chuyện gì xảy ra?" Tiêu Dao không tự chủ được tra hỏi.

Lúc này Lâm lão thu hồi một tia đắc ý nói: "Người khả năng không biết, cái kia Bạt Kiếm Phong trên Tiên Kiếm tất cả đều là Linh khí, cũng chỉ có Linh Khí có thể Tích Huyết nhận chủ. Cái này Bạt Kiếm Phong truyền thừa đã lâu, là ta Thục Sơn chấp chương thiên hạ Đạo Môn bằng vào. Nhưng mà nghe nói đạt được Bạt Kiếm Phong Tiên Kiếm người, đột phá Kim Đan rất dễ dàng, mà đột phá Nguyên Anh nhưng là trăm dặm không một ai. Nhưng mà cái kia dù sao cũng là Linh Khí, là tu sĩ tha thiết ước mơ đồ vật, phải biết rằng tại môn phái khác chỉ có Nguyên Anh mới có thể có được Linh Khí đấy."

"A, cao như vậy." Tiêu Dao một tiếng thét kinh hãi, như thể nói đến lấy tìm một cái chuỗi thay thế Hư Kiếm Tiên Kiếm chẳng phải là lại càng không không cần nghĩ, sau đó thành thành thật thật, đợi đến lúc Trúc Cơ sau hướng Thục Sơn báo cáo Hư Kiếm.

"Ha ha, " Lâm lão nhìn Tiêu Dao vẻ mặt chán chường khuyên nói: "Cái này tu chân chính là đẳng cấp tự đắc, có được tức thì sinh, không đến tức thì chết.

Bất quá còn có một chút ngoại lệ. Tỷ như chúng ta Luyện Khí ngon núi luyện khí các trong thì có một thanh mặc kiếm, từng có Nguyên anh kỳ tu sĩ đến xem xét phẩm cấp của nó, rồi lại không có kết quả gì. Ngoại giới đồn truyền nên là cực phẩm Bảo Khí, hiện tại thanh kiếm này bởi vì từng có Nguyên Anh tu sĩ tự mình xem xét nguyên nhân, bị Luyện Khí viện tu sĩ trở thành bảo bối. Đặt ở luyện khí trong các bán ra, nghe nói chào giá cực cao, ta xem cũng chính là chống đỡ giữ thể diện."

Hai người có hàn huyền một hồi, Tiêu Dao liền từ biệt Lâm lão. Hắn quyết định đi xem chuôi này bị Nguyên Anh tu sĩ xem qua mặc kiếm. Nghĩ như vậy hẳn dĩ nhiên đã đến luyện khí các, cái này luyện khí các trong bày đầy nhiều loại binh khí, đương nhiên lấy kiếm chiếm đa số. Trong đó giá thấp nhất cần trăm miếng nhất giai hạ phẩm Linh khí châu, càng đi vào bên trong, giá cả càng cao. Mà cái kia mặc kiếm liền bày đặt tại đây Bảo Khí hành lang cuối cùng, nó yệt giá lại muốn mười vạn nhất giai cực phẩm Linh khí châu. Như vậy giá cao đối với chương quản một viện Lâm lão cũng không phải một số lượng nhỏ rồi. Chớ nói chi đến tu chân tầng dưới chót nhất Luyện Khí tu sĩ đây? Quả nhiên cái này mặc kiếm chỉ là một cái trang trí.

Ngay tại Tiêu Dao chứng kiến yệt giá liền muốn ly khai lúc, hắn càng nhìn đến cái này mặc kiếm tựa hồ mơ hồ run rẩy động. Tiêu Dao đột nhiên cảm thấy chuôi này mặc kiếm tựa hồ là bởi vì hắn mới phát sinh loại này dị biến, một loại không biết cảm giác tựa hồ có ở đây không chỗ ở nói với Vương Hạo "Mua xuống nó, mua xuống nó."

Tiêu Dao quyết định đi kiếm đủ cái này mười vạn miếng cực phẩm Linh khí châu, hẳn lần nữa trở lại Phù Triện Viện, nhìn thấy Lâm lão nói: "Lâm lão ca, tiêu đệ về những cái kia nhất giai phù triện, người giúp ta đổi một cái, ta hữu dụng."

"A, Tiêu Dao, người ý định đổi bao nhiêu a?" Lâm lão tra hỏi.

"Toàn bộ đi!"

"Ừ, " Lâm lão xuất ra một cái sổ sách lật nói: "Lão đệ một năm nay về nhất giai phù triện ở bên trong, hạ phẩm có năm trăm Trương, một trương theo như một quả cực phẩm Linh khí tính bằng bàn tính là năm trăm miếng. Trung phẩm có một nghìn Trương, một quả có thể đổi mười miếng cực phẩm Linh khí châu, là một vạn miếng thượng phẩm có năm trăm Trương là năm vạn miếng cực phẩm Linh khí châu, cực phẩm nhất giai phù triện có mười cái, là một vạn miếng cực phẩm Linh khí châu. Những người này nhất giai phù triện người dùng là Phù Triện Viện tài liệu, lão ca chỉ lấy người năm trăm miếng cực phẩm Linh khí châu tiền trả tài liệu phí. Tổng cộng cho người bảy vạn nhất giai cực phẩm Linh khí châu."

"A, có nhiều như vậy sao? Đây không phải là có nghĩa là chỉ cần kiếm đủ hai vạn miếng cực phẩm Linh khí châu ta có thể mua hàng mặc kiếm sao!"

Lâm lão nghe được Tiêu Dao nói thăm tra hỏi: "Lão đệ a! Người thật đúng là muốn đi mua mặc kiếm."

"Ừ, ta buổi sáng hôm nay đi xem mặc kiếm, cảm thấy cái này mặc kiếm là kiện bảo bối." Tiêu Dao trả lời.

"Ừ, cũng tốt, lão đệ còn có ba tháng sẽ phải tổ chức Thực Sơn Luyện Khí Kỳ thi đấu, theo bên trong tin tức xưng, lần thi đấu này có Nguyên Anh tu sĩ, cùng Kim Đan tu sĩ con cái tham gia. Vì vậy ban thường tương đối phong phú, lão đệ, đây chính là một lần cơ hội. Cái kia mặc kiếm uy lực tại Luyện Khí Kỳ cũng là phi phàm, đây là mười vạn cực phẩm Linh khí châu, người đi trước mua lại đi!" Nói xong Lâm lão đưa tới mười cái Linh khí châu tạp phiến.

Linh khí tạp phiến là Luyện Khí Kỳ tu sĩ cầm có, Tiêu Dao cũng có một trương, thẻ này mảnh tại tu chân giới là thông dụng, chuyên môn cung cấp cấp thấp tu sĩ sử dụng. Mà Lâm lão cho Tiêu Dao chính là trước mặt gấp vạn miếng cực phẩm Linh khí châu Linh khí tạp phiến.

Tiêu Dao trong lòng nóng lên, hắn tiếp nhận Lâm lão trong tay Linh khí tạp phiến nói: "Lão ca, cho người mượn về bùa bút dùng một lát."

Lâm lão cũng không nhiều lời, hắn tâm niệm vừa động, chỉ kia về bùa bút, liền xuất hiện ở Tiêu Dao trước mặt. Tiêu Dao cầm sách lên phù bút, đi đến cái bàn trước. Quanh người hắn Linh khí biến đổi, lập tức một linh lực phun ra nuốt vào, đem trên bàn ba mươi lá bùa thổi bay, chính tề mà xếp đặt tại Tiêu Dao trước mặt. Mà Tiêu Dao giờ phút này nhắm hai mắt, tay kia trong nắm về bùa bút nhưng là Linh lực cuộn cuộn. Tiêu Dao dính chút ít linh dịch, rất tinh tường mà tại đây là bùa trên khắc họa lên đến. Đây thiên địa lúc giữa nhẹ nhẹ kỳ diệu tựa hồ bị bóc lột rồi đi, tại đây về bùa bút dẫn dắt xuống, chậm rãi dung nhập nhỏ nhỏ phù trong giấy.

Tiêu Dao, ngừng bút. Trước mắt ba mươi cái phù giấy rơi xuống, nhưng Tiêu Dao nhưng không có đi đón dẫn. Lâm lão nhanh mắt, thu vào. Hắn biết rõ những người này tất cả đều là nhất giai cực phẩm. Thời khắc này Tiêu Dao quanh thân một linh lực càng thêm nồng đậm, chậm rãi lại nhất trương phù giấy bay lên, lơ lửng tại Tiêu Dao trước mặt. Tiêu Dao nhìn chăm chăm vào tờ giấy này, về bùa bút khẽ nhúc nhích, tại đây là bùa trên cần thận từng li từng tí nhưng không rung rung mà vẽ lấy. Lâm lão cũng khần trương lên, nhìn tư thế Tiêu Dao là muốn vẽ cấp hai hạ phẩm đích Thiên Tướng phù. Bực này phù triện nếu là một cái sơ sẩy, muốn nổ tung lên, thế nhưng là đủ để đem Tiêu Dao đánh cho trọng thương.

Rốt cuộc Tiêu Dao thu bút, cấp hai hạ phẩm thiên tướng phù viên mãn thành công. Lúc này Lâm lão mới có thời gian đi thăm dò nhìn Tiêu Dao lúc trước về ba mươi trương nhất giai cực phẩm phù triện. Nơi đây đầu có hai mươi Trương Hồi Xuân Phù, ba Trương Thiên Lô phù, ba Trương Thần Hành Phù, bốn tờ Thiên Bình phù. Xem ra Tiêu Dao là vì thi đấu chuẩn bị, mà cái kia Trương thiên tướng phù Tiêu Dao là trước đây liền định về.

Lâm lão chứng kiến những người này, hốc mắt có chút ướt át. Hắn lẩm bẩm nói: "Su phò, phù triện chi thuật rốt cuộc có người kế tục, đệ tử cũng rốt cuộc có thể đỡ xuống cái này bức truyền thừa gánh nặng rồi."

Kỳ thật Lâm lão sư phó là Kim Đan tu sĩ, đảm nhiệm Thực Sơn phù triện ngon núi chương ngon núi, nhưng bởi vì hắn hao tổn tinh thần khí quá nhiều, rồi sau đó có không biết tự lượng sức mình mà khắc một trương đẳng cấp cao phù triện, phù triện khắc thất bại. Hắn cũng bị phù này triện bạo liệt gây thương tích. Thế cho nên đại nạn sớm. Phù triện ngon núi đã ở Thực Sơn giảng cấp là Phù Triện Viện, tại đây Luyện Khí ngon núi kéo dài hơi tàn. Lâm lão sư phó trước khi lâm chung nói với Lâm lão, để cho hắn tìm kiếm phù triện truyền nhân, chỉ cần hắn có thể tìm tới phù triện chi thuật truyền nhân, hẳn liền có thể quay về thế tục quê quán an hưởng tuổi thọ.

Tu sĩ rất trọng thủ tín, Lâm lão cái này một tìm chính là hai mươi năm, rốt cuộc Tiêu Dao xuất hiện. Trách nhiệm phục hưng phù triện cũng có thể giao cho Tiêu Dao rồi. Tiêu Dao đem về phù triện đều đổi là Linh khí tạp phẩm, hắn liền vội vàng chạy tới luyện khí các.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7:: Lấy được khăn che mặt

Tiêu Dao nóng nảy, hắn sợ chuỗi này đối với chính mình tựa hồ rất trọng yếu mặc kiếm, rơi vào đây không phải là mình lai lịch nữ tử trong tay. Hắn đi ra phía trước, trực tiếp có trong hồ sơ trên đài gạt ra mười cái Linh khí tạp phẩm, nói: "Chuỗi này mặc kiếm ta đã muốn." Bởi vì cấp bách, ngữ khí của hắn nguội lạnh mà lại thập phần khẳng định.

"A!" Vẫn còn cho nàng kia giải thích người nợ không khỏi sững sờ, hắn hướng về lai lịch bất phẩm nữ tử chào hàng cả buổi, cô gái này cũng không có tỏ thái độ nói có muốn hay không. Bây giờ lại liên tục tiếp có người tìm tới tận cửa rồi, mua mặc kiếm.

Xương ngôn viên đang muốn phản ứng Tiêu Dao, nhưng nàng kia rồi lại mất hứng, nàng cảm giác mình tựa hồ bị người đùa bỡn, nàng tiến lên một bước nói: "Người không có thấy có người đang xem chuỗi này mặc kiếm sao?"

Cô gái thanh âm giống như âm thanh thiên nhiên, Tiêu Dao không tự chủ được quay đầu lại nhìn, hắn lúc này mới chú ý tới. Cô gái này tóc dài xõa vai, khuôn mặt dùng cái khăn che mặt vật che chắn, đang mặc một bộ áo trắng, không nói ra được thanh thuần thánh khiết; lúc này tức giận, chân mày cau lại, càng là nhiều nhân tâm dây cung. Tại đây giống như Tiêu Dao vậy mà ngây dại, hắn nhìn chằm chằm nữ tử.

"Hừ" nữ tử một tiếng này rõ ràng hừ đầu chân động người bên ngoài liền lùi lại ba bước, đương nhiên Tiêu Dao đầu lui một bước. Hiển nhiên ẩn chứa một tia âm sát mùi vị."Cho, cái này là một quả cấp hai thượng phẩm Linh khí châu, đem cái này mặc kiếm cho ta." Nữ tử đem Linh khí châu giao cho giải thích cái vị kia tu sĩ. Tu sĩ kia không dám lãnh đạm, liền tranh thủ mặc kiếm lấy xuống dưới đưa cho nữ tử. Nữ tử đem ngón tay trên Giới Chỉ dựa vào hướng mặc kiếm, hiển nhiên là muốn đem mặc kiếm thu nhập trong nhẫn trữ vật, nhưng không phản ứng chút nào. Mà Tiêu Dao thời khắc này cảm ứng rồi lại càng thêm mãnh liệt, hắn cảm thấy thanh kiếm này khả năng chính là mình đến Thục Sơn tới ước nguyện ban đầu.

Nữ tử cảm giác được mặc kiếm run rẩy, nàng lại từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái hộp, đem mặc kiếm trang phục chứa đựng lên. Lập tức mặc kiếm đình chỉ rung rung, Tiêu Dao cái chủng loại kia cảm ứng cũng yếu đi không ít. Tiêu Dao lại cũng bất chấp cô gái này là bực nào trăn thánh khiết, rung động lòng người. Hắn tiến lên phía trước nói: "Cô nương, cái này mặc kiếm có thể hay không chuyển nhượng cho tại hạ, tại hạ về sau nhất định trùng trùng điệp điệp hồi báo cô nương."

"Hừ, dễ xôm" cô gái này đem hộp ôm vào trong ngực đi ra ngoài, không chút nào để ý Tiêu Dao.

"Cô nương phải như thế nào mới có thể chuyển nhượng?" Tiêu Dao lớn tiếng hỏi: "Thực không dám giấu giếm, kiếm này tại tại hạ có trọng dụng, cô nương cho dù nói ra điều kiện, chỉ cần tại hạ nhưng lấy làm được nhất định sẽ không đem hết toàn lực."

Nữ tử lộ khí tựa hồ càng tăng lên, nàng thân nhiên nói: "Trừ phi ngươi có thể đánh thắng ta. Cái này mặc kiếm ta liền chấp tay nhường cho."

"Tốt, "

Tiêu Dao theo đuôi nữ tử đã đến luyện khí viện Diễn Võ Trường, chung quanh có vài chục vang danh nhanh chóng mà chạy đến người vây xem, trong đó Lưu Bàn cùng Càn Nguyệt cũng thỉnh linh tại nhóm. Càn Nguyệt nha đầu kia ở một bên nhìn trong sân Tiêu Dao một cái kinh phong mà thét lên: "Tiêu Dao ca ca cố gắng lên, Tiêu Dao ca ca cố gắng lên. ""

Nàng kia tay khẽ vẫy, một nhà đàn cổ liền hiển hiện tại đầu gối trước, nàng hơi hơi ngồi xuống, giống như một đóa Bạch Liên, chỉ gọi mọi người chung quanh mê say.

Nữ tử hai tay đánh đàn, một đạo sóng âm hiện ra, nhắm Vương Hạo đánh tới. Tiêu Dao thi triển Phi Thiên Cước nhẹ nhõm né qua. Tiếp theo lại là ba đạo sóng âm phân thượng trung hạ ba đường tập sát tới đây. Tiêu Dao lần nữa đem Phi Thiên Cước vận dụng đến cực hạn, vừa rồi hiểm hiểm né qua. Tiêu Dao giờ mới hiểu được cô gái khủng bố. Quả nhiên nữ tử thấy ba đạo sóng âm không làm gì được Tiêu Dao, ngay sau đó chính là năm đạo sóng âm, trực kích hướng Tiêu Dao năm chỉ. Tiêu Dao tránh cũng không thể tránh, dứt khoát cũng không tránh hắn đột nhiên xông lên phía trước, trong tay đem một trương Thần Hành Phù kích phát, lại liên tục đánh ra ba Trương hộ thuẫn phù, lúc này mới đang bị cắt vỡ vật áo đại giới xuống, hóa giải năm đạo sóng âm.

Giờ phút này Tiêu Dao đã đến nữ tử trước mắt, hắn vốn là hai chương chứa đầy Linh khí, sử dụng lấy Bài Văn Chương đánh về phía cô gái này, mà cô gái này trong lúc vội vã cũng lấy chương tương đối. Nhưng mà Tiêu Dao sao nhẫn tâm đem cô gái này kích thương, hắn tại lúc này vậy mà quỷ thần xui

khien triệt hồi một chường, lấy một chường đối với nữ tử hai chường, mà cái kia triệt hồi một chường rồi lại lướt hướng cô gái cái khăn che mặt, hẳn muốn nhìn cô gái chân dung.

Tiêu Dao cuối cùng khinh địch, nữ tử mạnh hơn hẳn rất nhiều, lấy một chường đối với hai chường, tung hầu gái vội vàng ứng đối, thực sự sử dụng Tiêu Dao bay ngược hơn mười bước, ngã xuống đất chảy như điên mấy ngụm máu tươi, bất quá này diện sa rồi lại nắm thật chắc tại Tiêu Dao trong tay.

Tiêu Dao sừng sốt, kinh thể chỉ về mặt, không nhiễm bụi bặm. Hắn nhìn chăm chăm vào cô gái dung nhan, chút nào không có cảm giác được ngực bên trong máu tươi cuộn cuộn. "Hừ, "Nữ tử hung hăng trừng mắt nhìn Tiêu Dao, sau đó ôm mặc kiếm vội vàng rời đi.

Mà trọng thương Tiêu Dao, bởi vì không kịp thời điều trị, tại nữ tử xoay người nháy mắt, ngắt đi. Đương nhiên cái kia nắm cái khăn che mặt tay của vẫn như cũ nhanh siết chặt, không có chút nào thư giãn.

Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn đem Tiêu Dao về lại sân nhỏ của hắn, Càn Nguyệt đi túm Tiêu Dao trong tay cái khăn che mặt, rồi lại túm không được.

"Mập mập "Càn Nguyệt dậm chân nói: "Bỏ cái mảnh vải mỏng này ra cho ta."

"A!"Lưu Bàn lắc đầu không hề động, hắn nhìn ra được là túm bất động. Mà đúng vào lúc này, Tiêu Dao rồi lại phun ra một ngụm máu tươi.

"Hừ, "Càn Nguyệt lại trừng mắt nhìn Lưu Bàn, nàng lấy ra trong ngực một cái khăn tay, nhẹ nhàng lau đi Tiêu Dao vết máu ở khóe miệng, lại nhìn mắt Tiêu Dao trong tay cái khăn che mặt, nhìn lại mình một chút cái này nhiễm một chút vết máu khăn tay, nàng vậy mà đem tay này khăn nhét vào Tiêu Dao trong ngực. Sau đó Càn Nguyệt có chút đỏ mặt đối với Lưu Bàn nói: "Mập mập, chúng ta tu luyện đi, một ngày nào đó, ta muốn đánh thất bại nàng kia là Tiêu Dao ca ca bảo thủ."Nhớ tới nàng kia, Càn Nguyệt lập tức giận đùng đùng hướng chỗ mình ở đi đến.

Mà khi Tiêu Dao tỉnh lại thì đêm đã khuya, hắn tiện tay chỉ một cái, một tia ngọn lửa liền đốt lên trước bàn ngón nể, hắn cảm giác đắc thủ trong mềm mại, cẩn thận chu đáo cái này trong tay cái khăn che mặt, trong lòng không khỏi hiện ra cô gái dung nhan. Bình tĩnh, thánh khiết, có một tia chói mắt phần nộ, tại nàng cái kia đôi mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ còn có nhân nhật ưu sầu. Nghĩ tới đây, Tiêu Dao không khỏi lòng này "Giống như nàng như vậy thiên chi kiều nữ, không phải là phải cùng Càn Nguyệt nha đầu kia giống như cười toét sao? Sao thế còn sẽ có ưu sầu?"

Sau nửa ngày, Tiêu Dao mới hồi phục tinh thần lại, tâm trầm trong cơ thể xem xét thương thế của mình. Từ khi Tiêu Dao đạt được Hư Kiếm sau đó, Tiêu Dao sự khôi phục sức khỏe tương đối cường hãn, hắn có thể nhiều lần mà sử dụng Tinh Thần lực thì họa phù triện, lúc này trong cơ thể của hắn đã không có chút nào thương thế đáng nói. Luyện Khí tăng chín tu vi lúc này sau khi chiến đấu cũng mơ hồ đã đến cực hạn.

Tiêu Dao không khỏi vui lên: "Chớ không phải là ta sắp trúc cơ, chẳng lẽ ta không cần Trúc Cơ Đan có thể Trúc Cơ sao? Nói như vậy ta không có thể đánh bại nàng kia, đến quay về của ta mặc kiếm sao?"

"Ừ, không đúng, "Tiêu Dao đột nhiên nghĩ đến: "Nàng kia quanh thân khí thể cùng Lâm lão ca bất đồng, rõ ràng {hay là:còn là} Luyện Khí Kỳ, cuối cùng cùng ta đối chường, chường tức giận trong rõ ràng có một cỗ Tiên Kiếm phong mang chi khí, nên có một thanh đã Tích Huyết nhận chủ linh kiếm, nhưng lại hắn là Trúc Cơ tu vi, chẳng lẽ trong cơ thể có Linh Khí sẽ để cho bản thân khí tức phát sinh biến hóa, nhưng mà bức này biến hóa cũng nên là tăng cường đó a? Trừ phi Luyện Khí Kỳ không chỉ tăng chín."Tiêu Dao nghĩ tới đây, lập tức dồn khí đan điền, lập tức chú ý tới trong Đan Điền như trước đóng chặt ba cái khiếu huyết, trong lòng lập tức một hồi hiểu ra.

Đúng là: "Đan điền mười hai khiếu, Luyện Khí tăng mười hai; tăng chín Trúc Cơ dễ dàng, khó phá tăng ba đóng."Dựa theo uy lực suy tính nàng kia nên là mười một hoặc tăng mười hai tu vi. Tiêu Dao lúc này quyết định đột phá tăng thứ mười. Hắn tiện tay chêm ra một đạo cách âm phù, một đạo hộ viện phù, liền dồn khí đan điền, tại một hít một thở giữa thu nạp lên thiên địa linh khí đến.

Tiêu Dao tỉnh lại lần nữa lúc, đã là một tháng sau đó, hắn lúc này Luyện Khí mười tầng tu vi dĩ nhiên cùng cố. Mà phát giác được Tiêu Dao rút lui hộ viện phù Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn hào hứng chạy đến Tiêu Dao sân nhỏ, các năng hướng Tiêu Dao giới thiệu tin đồn đã lâu Luyện Khí thi đấu.

Nhưng nghe Càn Nguyệt nói: "Tiêu Dao ca ca, lần thi đấu này thế nhưng là Thục Sơn trăm năm qua thịnh đại nhất một lần rồi, nghe nói từ trong ngọn núi người tới trong có ba cái lợi hại nhất. Theo thứ tự là là Đại trưởng lão cháu trai Triệu quý, Nhị trưởng lão cháu trai Lưu Phong, còn có một là Lý Hân di, chính là kia trời giáng tôn thượng của người cô nương, nghe xong chân đạo dài nói, bọn hắn cũng đã là Luyện Khí tăng mười một tu vi."

"A! Hân Di."Tiêu Dao lẩm bầm nói có chút xuất thần, Càn Nguyệt nhìn ở trong mắt, trong lòng khó thở, thò tay ngay tại Tiêu Dao bên hông bấm một cái.

"A, "Tiêu Dao phục hồi tinh thần lại lại hỏi Càn Nguyệt nói: "Nha đầu, nói một chút Luyện Khí tăng mười một là chuyện gì xảy ra."Tiêu Dao vốn ý định đến hỏi Lâm lão đầu, nhưng mà Càn Nguyệt như là đã đề cập, nghĩ đến chân đạo dài đã nói qua rồi.

"Hừ, "Càn Nguyệt nộ khí chưa tiêu, nhưng vẫn nghiêm mặt nói: "Luyện Khí tăng chín có thể Trúc Cơ, nhưng cũng có thể lựa chọn tiếp tục đánh vỡ còn lại khiếu huyết. Xoa bóp chân đạo dài theo như lời đánh vỡ thứ mười một cái khiếu huyết, cũng chính là đột phá đến Luyện Khí tăng mười một sẽ sử dụng bản thân huyết mạch phát sinh lột xác. Lúc này tinh huyết liền có thể tiến hành Tích Huyết nhận chủ. Ba người kia trong cơ thể đều có tuyệt hảo linh kiếm, không có gì bất ngờ xảy ra liền chính là dự định tam giáp rồi."Càn Nguyệt nói đến đây tựa hồ tâm tình có chút sa sút, dù sao Luyện Khí ngọn núi vốn không có những người này.

"A, như thế nói đến. Ba người này lại lịch cũng không nhỏ. Như vậy là không phải là có nghĩa là ba thứ hạng đầu ban thưởng cũng là cực kỳ phong phú đây?"

"Ừ "Càn Nguyệt lập tức hai mắt sáng lên nói: "Đệ nhất danh cũng tìm được phá cấm Thần Thủy, nghe nói có thể cực đại tăng lớn đột phá Luyện Khí tăng mười hai tỷ lệ. Tên thứ hai cũng tìm được một quả có vài chục mét vuông nhân trư vật, nghe nói phẩm cấp của nó đã đạt đến trung phẩm Pháp Khí. Danh

thứ ba tức thì sẽ ban cho một trận thượng phẩm pháp khí đẳng cấp Thiên Âm cảm, xem ra tựa hồ là chuyên môn là nàng kia chuẩn bị."

"A, "Tiêu Dao cười cười, ngược lại lấy ra một chút phù triện, đối với Càn Nguyệt tốt cùng Lưu Bàn nói: "Càn Nguyệt, mập mạp, nơi này có mười cái Thần Hành Phù, mười cái Hồi Linh Phù, mười cái Thiên Bình phù đều là ta gần nhất luyện chế thượng phẩm hàng tồn. Các ngươi mỗi loại một người nắm cái, cũng tại lần thi đấu này trong đoạt được tốt thứ tự."

Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn riêng phần mình nhận phù triện, lưu đại nhân vặn hỏi: "Tiêu Dao đại ca, ngươi lần này xuất quan, nếu không chúng ta đi đi dạo. Đi biển ăn một bữa."

"Mập mạp, tốt lần sau nhất định cùng ngươi đi, ta hiện tại muốn tiếp theo bệ quan, đi đột phá tầng mười một."

"A, Tiêu Dao ca ca, ngươi đột phá tầng thứ mười rồi." Càn Nguyệt nha nhiên nói.

Thì cứ như vậy Tiêu Dao tại Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn hai người trong lúc kinh ngạc lại bắt đầu một vòng mới bệ quan, Luyện Khí tầng mười một tại Tiêu Dao nơi đây tựa hồ, cũng là có thể thấy được đột phá thời cơ đầy.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Hữu Nguyệt Doanh Dạ

Đang lúc Lý Hân Di nhìn qua ngoài cửa sổ trăng tròn suy nghĩ xuất thần thời điểm, một ngọn phi đao dắt một tờ giấy chọc vào cửa sổ biên giới.

Chứng kiến tờ giấy, Lý Hân Di không khỏi nghĩ đến cái kia bắt đi bản thân cái khăn che mặt, còn muốn cùng mình đoạt gia gia lưu lại di vật tiểu tử, trong lòng không khỏi một trận nộ khí bốc lên, lập tức ôm lấy mặc kiếm hướng sau núi trắng rậm đỉnh bay đi.

Ước hẹn Lý Hân Di đúng là Tiêu Dao, khi thấy vẫn là một bộ áo trắng Lý Hân Di tự không trung chậm rãi buông lỏng lúc, hắn không khỏi nói: "Ngươi đã đến rồi." Trong đôi mắt tựa hồ có vô tận nhu tình.

Mà Lý Hân Di tựa hồ có chút không kiên nhẫn: "Tìm ta chuyện gì, nếu là mặc kiếm vậy liền không bàn nữa."

"Ta nói, ta có thể giúp ngươi lấy được phá cấm Thần Thủy." Tiêu Dao nghiêm mặt nói.

"Chẳng lẽ ngươi không cần sao? Ngươi cũng có thể là Luyện Khí tầng mười một rồi a!" Lý Hân Di rõ ràng không tin Tiêu Dao sẽ hảo tâm như vậy, dù sao đại đạo tranh phong, đối với tu giả mà nói, con đường mới là sinh mệnh trong là quan trọng nhất, còn sót lại hết thảy đều có thể bỏ qua.

"Ách, " Tiêu Dao đột nhiên cảm thấy tương tượng cùng thực tế chênh lệch còn thật không phải là bình thường lớn.

"Nếu là không có việc gì, ta đây liền đi." Nói xong Lý Hân Di quay người muốn đi gấp.

"Chậm, " Tiêu Dao vội nói, hắn sửa sang lại quần áo nói: "Ngươi đã nói nếu ta đánh bại ngươi, ngươi liền đem mặc kiếm đưa ta." Cô gái lãnh đạm để cho Tiêu Dao không có những ý niệm khác nữa, hắn bắt đầu làm chính sự, thu hồi cái này mặc kiếm.

"Ừ, động thủ đi!" Lý Hân Di quay đầu, nhìn Tiêu Dao, tựa hồ đang đợi hắn ra tay.

"Ngươi còn có văn phòng tứ bảo (bút, mực, giấy, nghiên), ta mượn dùng một chút, ta là Phù Triện Sư." Tiêu Dao còn chưa phải muốn giao thủ, bởi vì ngày mai liền bắt đầu thi đấu, lúc này động thủ, không phải là không duyên cớ cho Lý Hân Di ngột ngạt sao!

Lý Hân Di khẽ giật mình, nàng trầm ngâm một lát tựa hồ có chút do dự.

"Nếu là ngươi không muốn, cái này cục liền tính ta thua rồi đi!" Tiêu Dao thân nhiên nói, nhưng vẫn như thế nhìn Lý Hân Di.

"Hừ, " Lý Hân Di theo tay vung lên, tại đây trong vọng nguyệt đình, một tủ sách liền xuất hiện ở trước mắt, trên mặt bàn văn phòng tứ bảo (bút, mực, giấy, nghiên) đều đủ, khiến cho Tiêu Dao chú ý là cái kia bút, nhìn lên tán phát uy thế tựa hồ so với Lâm lão vẽ bùa bút còn phải mạnh hơn một bậc, Tiêu Dao cũng không si diện cái lão, trực tiếp đi ra phía trước. Trên bàn vẫn còn có một bức họa, tranh này trên là một gã nhẹ nhàng nữ tử, nhìn lên khuôn mặt tựa hồ là sớm đi thời điểm Lý Hân Di, khóe miệng mỉm cười, vui thích vô hạn.

Lý Hân Di chú ý tới Tiêu Dao khác thường, đột nhiên nhớ lại cái gì, nàng tiến lên một bước, phát tay lấy đi cái này bức gia gia bản vẽ đẹp, lạnh lùng nói:

"Bắt đầu đi!"

Tiêu Dao không có để ý Lý Hân Di, giờ phút này hắn tựa hồ chìm đắm trong mối vừa trong tâm hình, đôi mắt nhắm chặt, dồn khí đan điền, ý hoàn bốn vũ. Rốt cuộc hắn mở to mắt, giống như có lẽ đã tìm được trong Thiên Địa cái kia một tia cơ hội. Đưa tay phải ra, cái kia uy thế phi phàm bút liên xuất hiện ở trong tay. Một cổ nồng nặc một linh lực tại ngòi bút cuộn cuộn, hắn viết rồi, vẫn là thiên tướng phù quý tích, bất quá càng thêm thâm sâu, thì họa tuy rằng chậm như ốc sên, nhưng không có chút nào đình trệ. Rốt cuộc Tiêu Dao thu bút, hắn giờ phút này rốt cuộc cảm thấy một trận cảm giác hôn mê. Bất quá Tiêu Dao biết rõ hắn thành công, hắn đều không thể tin được bản thân. Bản thân vậy mà vượt cấp, vẽ ra một trương thượng phẩm thiên tướng phù. Bực này thiên tướng thế nhưng là tương đương với, vậy Trúc Cơ hậu kỳ tu vi.

Hắn hơi tự hào mắt nhìn nhìn bên cạnh mình Lý Hân Di.

"Ách, "Lý Hân Di giờ phút này, lại bên cạnh bàn cầm lấy nghiền đá, cực kỳ cẩn thận nghiêm túc cạo xát lấy mực. Nhìn quen nằng cái kia lạnh như băng một mặt, thấy như vậy một màn Tiêu Dao trong mắt có chút nghi hoặc, nhưng hơn nữa là đau lòng. Tại một loại lực lượng vô danh phía dưới, hắn kéo qua Lý Hân Di, chậm rãi ôm vào trong ngực, tựa hồ cấp cho nằng lấy bản thân lớn nhất an ủi. Mà Lý Hân Di cũng không có phản kháng chút nào, ngược lại cực phối hợp tựa ở Tiêu Dao trong ngực, hơi hơi thút thít ni non.

Trăng sáng trường đình, người yêu Tương tựa; tốt lúc cùng tụ họp, tứ mỹ cầu gì hơn. Người ấy nước mắt, đã thương người say!

Như vậy tuyệt vời tình hình tựa hồ dù sao vẫn là như vậy không đúng lúc, loại an tĩnh này tựa hồ ẩn chứa nào đó rung động. Đây không phải là một con thỏ trắng nhỏ, đột nhiên từ đình bên cạnh phóng qua, đánh thức quên mất tất cả hai người.

Lý Hân Di phát giác được bản thân lại đang Tiêu Dao trong ngực, gần như theo bản năng một chương chém ra, Tiêu Dao liền bị đánh bay ra ngoài.

"A, Hân Di "Tiêu Dao chỉ tới kịp hô ba chữ kia, đã bị kích bay ra cái này trăng rằm đình, sau đó đã nhìn thấy Lý Hân Di vội vàng rời đi.

Tiêu Dao chạt vật từ dưới đất bò dậy, một chương này Lý Hân Di rõ ràng tại lúc cuối cùng đã thu lại mấy thành công lực, nếu không Tiêu Dao sợ là đến ngất đi. Ở lại Tiêu Dao lần nữa trở lại trăng rằm đình lúc, phát hiện mặc kiếm vẫn còn. Có lẽ là Lý Hân Di quá mức vội vàng đem quên đi, nhưng là còn có thể là nằng cố ý làm. Tiêu Dao ôm trang bị mặc kiếm hộp, nghe cái hộp này trên lưu lại Lý Hân Di mùi thơm, hưng cao thái liệt đi trở về.

Ở lại Tiêu Dao trở lại chỗ ở lúc, trời đã hơi sáng rồi. Hắn mở ra hộp, lấy ra chuỗi này mặc kiếm. Cái này mặc kiếm rỉ sét loang lổ. Tiêu Dao đều hoài nghi cảm giác của mình. Hắn căn cứ ngựa chết coi như ngựa sống y ý tưởng, vạch phá ngón giữa, nhỏ ra một giọt máu tươi, rơi vào cái này mực trên thân kiếm. Nhưng mà tựa hồ vền vẹn chính là như vậy, trong truyền thuyết thần kỳ nhận chủ cũng không có phát sinh ở Tiêu Dao cùng mặc kiếm giữa. Nhưng mà mặc kiếm bên trong cái kia nguyên bản giọt có máu tươi địa phương, rồi lại mơ hồ có kim quang tràn ra.

Tiêu Dao cảm thấy có cửa, dứt khoát vạch phá cổ tay, để cho huyết dịch đều nhỏ tại mặc kiếm trên. Quả nhiên mặc kiếm tựa hồ đem những huyết dịch này tất cả đều hấp thu. Cái kia vốn là rỉ sét loang lổ toàn bộ đều không thấy, thay vào đó chính là một mảnh vàng óng ánh, tại ở trên còn có hai cái rất sống động văn.

Tiêu Dao đột nhiên phát hiện mình giường lấc lư không ngừng, trên bàn kim kiếm đột nhiên phát ra một đạo hôm nay mạng, đem giường chém làm hai nửa. Cái kia nguyên bản ẩn núp dưới giường hốc tối (*lỗ khâm ngọc) Tiêu Dao Vương ẩn hiển lộ ra. Mà kim kiếm kia trên còn lưu lại huyết dịch ngưng tại một chỗ, liền hướng Vương ẩn chỗ bay đi. Tiêu Dao nhìn đến thời khắc này lập tức rõ ràng. Năm đó tiền đề tại lúc, lấy đông đảo hoàng thất đệ tử đi thăm viếng Vương ẩn. Ngay lúc đó Tiêu Dao vẫn chỉ là cung nữ con nuôi, hắn lấy Thái Tử thư đồng thân phận đi theo Thái Tử xem lễ. Ngày ấy tiền đề không nói gì thêm, chẳng qua là tại việc này hậu truyện triệu Tiêu Dao dường mẫu.

Ba ngày sau đó, tiền đề truyền đòi Tiêu Dao, nói rõ Tiêu Dao hoàng tử thân phận, nhập lại đem Vương ẩn ban cho Tiêu Dao. Nhập lại lấy Tiêu Dao phó Thục Sơn tìm về Vương Kiếm. Mà cái này kim kiếm chính là Vương Kiếm, chuỗi này đi thiên hạ sát phạt sự tình Thần vật.

Vương Kiếm cùng Vương ẩn tất cả đều thu nạp Tiêu Dao máu tươi, bọn họ cùng Tiêu Dao lúc giữa tạo thành một loại liên hệ kỳ diệu. Tiêu Dao đột nhiên cảm thấy thứ mười hai chỗ khiếu huyết trong nháy mắt tại loại lực lượng này xuống quan hệ, mà cái kia Vương khắc ở trong mình mình dưới sự cảm ứng, tiến vào chiếm giữ chỗ này khiếu huyết. Lúc Vương ẩn tiến vào khiếu huyết sau đó, Vương Kiếm liền cũng an tĩnh lại, Thục trên dưới núi lập tức cảm thấy mưa gió đều đi, sau cơn mưa trời lại sáng!

Nguyên lai lúc Vương ẩn bị Tiêu Dao dùng máu tươi bỏ niêm phong sau đó, Thục Sơn cái mảnh này Tiên gia phúc địa liền xuất hiện hơn trăm năm trước xuất hiện qua thiên đạo uy áp. Mà khi Vương ẩn cũng dung nhập một ít máu tươi về sau, cổ uy áp này càng là tăng cường gấp mấy lần không chỉ. Tại cổ uy áp này xuống, trong núi Thục Sơn, phạm là Kim Đan trở lên tu sĩ tất cả đều phun ra một ngụm máu tươi. Ngay cả là Chương môn Thanh Trúc Chân Nhân Nguyên Anh hậu kỳ tu vi cũng không ngoại lệ. Bất quá may mắn, tại Vương khắc sâu vào ở thứ mười hai chỗ khiếu huyết sau cổ uy áp này liền tan thành mây khói.

"Cổ uy áp này so với trăm năm trước còn phải mạnh hơn không ít, ai có thể nói cho ta biết đây là có chuyện gì? Cuối cùng lại xảy ra chuyện gì?"Thục Sơn Đại trưởng lão Triệu toàn bộ sắc mặt tái nhợt nói.

"Nên là Vương ẩn nhận chủ, Vương Kiếm trở về vị trí cũ đưa tới thiên đạo cảnh cáo, dù sao trước một đời Vương ẩn chỉ chủ chính là đã bị chết ở tại Thục Sơn."Nhị trưởng lão lưu đại nhân có thể sắc mặt âm tình bất định.

"Ừ" Thanh Trúc Chương môn gât đầu nói: "Lấy Cửu Châu trong lịch luyện Thục Sơn đệ tử điều tra Vương ẩn sự tình, nhìn xem ai là Vương ẩn chỉ chủ, đối với người này phải tất yếu cung kính, không được có chút nào mạo phạm"

Thiên đạo uy áp chủ yếu đối tượng là những cảm ứng kia thiên đạo đẳng cấp cao tu sĩ, Luyện Khí Kỳ cùng Trúc Cơ Kỳ tu sĩ bất quá là cảm thấy áp lực

mà thôi.

Tiêu Dao thấy Vương ấn đều tiến nhập thứ mười hai chỗ khiếu huyết, biến thử nghiệm dùng thứ mười một chỗ khiếu huyết đi đón nạp Vương Kiếm, nhưng lại không có chút nào thành công dấu hiệu. "Quả là thể trách không được nói, kiếm chủ bên ngoài, ấn chủ nội, xem ra kiếm này chỉ có thể vác tại trên lưng rồi." Tiêu nghiêng nhìn trên thân kiếm hai cái rất sống động văn, đột nhiên nghĩ đến: "Tiền nhiệm Vương Kiếm chi chủ, chính là đã bị chết ở tại Thục Sơn, thanh kiếm này sợ là những cái kia Thục Sơn các đại lão nhận ra, nếu là có thể biến mất song long, hiện ra màu xanh lá cây, liền thật sự có thể cùng Hư Kiếm lấy giả đánh thật rồi." Ngay tại Tiêu Dao như vậy nghĩ thời điểm, cái này Vương Kiếm quả nhiên biến thành trong lòng mình nghĩ bộ dáng như vậy. Cái này Vương Kiếm lại có thể xưng là mặc kiếm rồi!

Ngay tại Tiêu Dao đi mua cái bao đeo kiếm mang thì, hắn cũng dò một ít về thi đấu chương trình. Lần so tài này chọn dùng phương pháp thủ lỗi dài phương pháp, chỉ cần tại ba ngày thời gian bên trong liên tục đánh bại ba cái người khiêu chiến liền thủ đánh thành công, tiến vào xuống cấp một trong trận đấu. Đương nhiên, Lý Hân Di, Lưu Phong, Triệu Quý ba người trực tiếp tiến vào một vòng cuối cùng mười thứ hạng đấu tranh bá thi đấu

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9.: Thời điểm thi đấu tiến hành (một)

Vì đã dành được giải nhân tâm hồn, Tiêu Dao cố ý thu thập một phen, sau đó mời đến trên Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn, hướng sân thi đấu mà đi.

Lần thi đấu này, cộng đã thành lập nên năm mươi cái lỗi dài, lấy cung cấp đánh lỗi dài, tại ba ngày thời gian bên trong sẽ xuất hiện hai trăm tên thủ lỗi dài thành công sau đó, chính là tiến vào vòng tiếp theo thủ đánh. Tiêu Dao không vội vã lên lỗi dài, mà là nhìn chung quanh, hắn đang tìm kiếm Lý Hân Di thân ảnh của. Bất quá rất hiển nhiên, Lý Hân Di trực tiếp tiến vào một vòng cuối cùng, tự nhiên là sẽ không tới nhìn tám chín tầng tu sĩ đánh nhau đấy. Không thấy được Lý Hân Di Tiêu Dao cũng đã cảm thấy cái này thủ đánh không có ý nghĩa. Hắn thả người nhảy lên, nhảy lên một cái lỗi dài.

"Đạo hữu, xưng hô như nào, tại hạ Chu Vân." Trên lỗi dài người nợ thấy Tiêu Dao lên đài, hai tay ôm quyền nói.

"Ừ, đạo hữu, tại hạ Tiêu Dao." Tiêu Dao đáp lễ lại nói: "Đạo hữu cái này lỗi dài ta chiếm được, kính xin đạo hữu đi chỗ khác kiếm ăn."

Nói xong Tiêu Dao cũng không nói nhiều, trực tiếp lấy ra bốn miếng Thiên Bình phù, trong nháy mắt cái này trên lỗi dài xuất hiện bốn gã trận địa sẵn sàng đón quân địch Thiên Bình.

"A, trọng tài, hắn phạm quy!" Chu Vân không chút suy nghĩ nói.

Lúc này, từ trên ghế trọng tài, bay xuống một danh tự Trúc Cơ tu sĩ, hắn nhìn lấy Tiêu Dao nói: "Dựa theo quy định, phù trận, Đan dược đều phụ trợ phẩm chỉ có thể sử dụng một lần, nếu như ngươi là Phù Trận Sư ngược lại là có thể sử dụng bốn gã."

"Ta đúng là Phù Trận Sư." Tiêu Dao lấy ra, lần so tài này trước Lâm lão cho hắn mượn vẽ bùa bút.

"Ừ, ngươi cần thể hiện chút gì đi." Trúc Cơ tu sĩ nói.

"A, " Tiêu Dao thu hồi một trương Thiên Bình phù, tại lá bùa trên một vòng, liền xóa đi phù giấy ấn ký. Sau đó hắn tiện tay sách liền, vẫn là Thiên Bình phù quỹ tích. Chẳng qua là nháy mắt, một trương nhất giai cực phẩm Thiên Bình phù liền ra đời. Mọi người một mảnh kinh ngạc, họa phù lúc nào khó như vậy rồi, Phù Trận Viện người không phải nói, phù này trận chi thuật là gần gà sao? Cũng không biết Lâm lão họa phù sẽ là bộ dáng thể nào đấy.

Lập tức mọi người nghị luận ra, "Các người ai biết hắn là ai? Luyện Khí Phong bên trên khi nào có loại trâu bò thể này."

"Ai, ta biết rồi" lão đại dám lập tức khoe khoang ra: "Hắn là Phù Trận Viện Trưởng viện bạn vong niên, Phù Trận Viện thiên tài tuyệt thế. Tên gọi Tiêu Dao, chính là bắt đi Hân Di nữ thần cái khăn che mặt người."

"A, là hắn?" Trong mọi người có hồi hộp, có hâm mộ, không phải trường hợp cá biệt.

Mọi người ở đây đều nghị luận lúc, cái kia Trúc Cơ tu sĩ đã đem việc này bẩm báo cho, thi đấu người phụ trách một trong Lý Điều, vị kia đã từng là chủ trì chiêu thu đệ tử tu sĩ lập tức đến kiểm tra thực hư việc này. "Người chính là Tiêu Dao, " Lý Điều tra hỏi.

"Đúng vậy, sư thúc." Tiêu Dao Nhận ra người này, cảm giác so với trước kia càng thêm bất đồng. Lý Điều tu vi nên là Trúc Cơ hậu kỳ, hơn nữa trong cơ thể còn có một cổ ngút trời Kiếm Khí, hiển nhiên cũng là một gã cường đại Tiên Kiếm được.

"Người nhưng nguyên đang về ra một trương, nếu là có thể về ra cấp hai trung phẩm, ta làm chủ người trực tiếp tấn cấp vào hai đợt cuối cùng. Nói cách khác, người chỉ cần tham gia, sau hai mươi tên tranh bá so tài, có cái gì?" Lý Điều đồng ý nói.

Tiêu Dao chính cảm thấy, này giống như tỷ thí thật sự nhằm chán, tự nhiên vội vàng đáp ứng. Tiêu Dao giờ phút này vừa trầm yên tĩnh xuống, hấn nhắm hai mắt lại, tìm kiếm cái loại này về đẳng cấp cao phù triện linh cảm. Chậm rãi, Tiêu Dao vươn hai tay. Tay trái về một cái rồi, lập tức tản đi trên lối dài bụi bặm chi khí, tay phải dĩ nhiên cảm trận đầu trước, Lâm lão cho hấn mượn về bùa bút, chính là giờ phút này. Tuyệt bút khê nhúc nhích, tại nho nhỏ này phù triện bên trên mơ hồ có vạn mã lao nhanh. Tiêu Dao dĩ nhiên về vượt qua phẩm cấp hai Thiên Bình phù, lần này về đúng là chưa về trước đây cấp hai trung phẩm Thiên Bình phù.

Thu bút, Tiêu Dao đứng tại chỗ, bình phục lại mơ hồ có chút choáng váng đại não, lập tức nhìn về phía Lý Điều.

"Cấp hai trung phẩm, dĩ nhiên là cấp hai trung phẩm." Lập tức mọi người từng đợt sợ hãi thần phục, đây là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ hấn không sợ nó phù sao? Đây chính là sẽ không toàn mạng a!

Lý Điều cảm lấy tờ này cấp hai trung phẩm Thiên Bình phù, cảm giác trong đó uy năng, cười to nói: "Ha ha ha, tốt, tốt, phù triện chi thuật rất cuộc có người kẻ tặc. Ta làm chủ rồi, người có thể trực tiếp tấn cấp đến trước hai mươi đầu vô. Nhưng mà bức này phù triện sợ là người không thể tại thi đấu trong sử dụng."

"Ừ, tạ ơn sư thúc." Tiêu Dao minh bạch, cấp hai phù triện tương đương với Trúc Cơ tu sĩ uy năng, xuất hiện ở Luyện Khí thi đấu lên, chính là từ tên trên cũng không thể nào nói nổi.

Tiêu Dao xuống lối dài, hấn lại nhìn một chút Càn Nguyệt cùng Lưu Bàn. Phát hiện hai người này đều tại chính mình trên lối dài đánh nhau, nhìn thế, đã là tất thắng kết quả. Vì vậy hấn liền hướng Lý Hân Di chỗ ở đi đến.

Lý Hân Di chỗ ở là chỗ tương đối yên tĩnh âm u, chính như tên của nó bình thường, chỉ có một "U" chữ. Tiêu Dao nhìn một biết cái này U chữ, hấn cảm thấy cái chữ này tựa hồ có bình tâm yên tĩnh công hiệu. hấn nhìn lấy cái chữ này, thờ một hơi thật dài, mới hướng cái kia cửa sân đi đến. Nơi đây Tiêu Dao dĩ nhiên đã tới một lần, lần trước hấn là bằng vào mới lĩnh ngộ Vô Hình Chi Ý bí mật đi hiệu quả tới, lần này nhưng là chính thức báỉ phòng.

Tiêu Dao gõ cửa sân, một cái mười bốn mười lăm tuổi nha hoàn nhô đầu ra: "Người là ai?"

Tiêu Dao hỏi đáp: "Ta là .", cái kia mời nói với tiểu thư nhà người, đã nói có người thiếu niên đến tiền đưa hộp." Nói xong Tiêu Dao đem cái kia nguyên bản trang phục lộng lẫy mặc kiếm hộp đưa cho nha hoàn này.

Nha hoàn kia chứng kiến cái hộp này, biết rõ đúng là chủ nhân chi vật, nhưng cái hộp này là chủ nhân trang phục cảm đó a, nàng kỳ quái mắt nhìn Tiêu Dao, liền trở về bẩm báo tiểu thư nhà mình.

"Tiểu thư, bên ngoài có người thiếu niên tới báỉ phòng người, hấn còn nói trả lại cái hộp. Chính là người bình thường trang phục cảm chính là cái kia."

"Hừ, " Lý Hân Di nghĩ đến cái kia trắng rằm đình phát sinh một màn kia, sắc mặt hơi đỏ lên, nhưng lập tức nộ khí bốc lên: "Để hấn đi Thiên Thất, ta tại đó chờ hấn."

"A, tiểu thư nhất định là muốn dạy dỗ hấn." Nha hoàn chứng kiến Lý Hân Di sắc mặt không tốt, cũng không nhiều lời. Nàng biết rõ cái này Thiên Thất trong có rất nhiều cạm bẫy, vốn đều là là Chu Quý, Lưu Phong hai người chuẩn bị. Hiện tại xem ra chỉ có thể là thiếu niên này mặc niệm.

Tiêu Dao bị đưa đến Thiên Thất, cái này Thiên Thất không gian so với bình thường phòng ở muốn lớn hơn nhiều, mà Lý Hân Di ngay tại bên kia, trước mặt bức tường mà đứng. Tiêu Dao không chút suy nghĩ, trực tiếp hướng phía trước đi đến, cái kia nguyên liệu vừa đi hai bước, dưới chân đột nhiên đạp hụt. Tiêu Dao lập tức ngã sấp xuống, nhưng tu sĩ sao có thể thường nhân đến đo lường được. Tiêu Dao quanh thân Linh lực tuôn ra, hấn liền lơ lửng trên không trung, nhưng mà tự nó nhà chỗ đột nhiên rắc khắp nơi một cổ màu đen nước chảy, mơ hồ tản ra nào đó tanh hôi. Nhìn ra được đây là một loại đặc biệt điều chế nước, nếu là bị dính vào sợ là rất khó tẩy trừ.

Làm sao bây giờ, Tiêu Dao lúc này còn không kịp một trương Thân Thể Phù kích phát, hấn tại cái này trong điện quang hỏa thạch, hướng cái này cổ nước chảy ném ra ngoài một trương Hàng Vũ Phù, Hàng Vũ Phù ngưng kết hơi nước, hình thành mưa. Cái này cổ nước chảy chút nào không ngoài suy đoán bị tờ này nho nhỏ phù triện cho trung dụng. Tiêu Dao thấy nguy cơ đã qua, sửa sang lại quần áo, nhìn về phía Lý Hân Di.

Lúc này Lý Hân Di thấy Tiêu Dao phá giải mình tiểu tâm tư, nhưng là vừa chứng kiến cái kia trong phòng một mảnh mây đen mơ hồ có mưa xuống xu thế cáu giận nói: "Còn không mau thu cái này Hàng Vũ Phù, người muốn cho ta đây Thiên Thất tất cả đều bị cái này thổi nước ngâm sao?"

"Ách, " Tiêu Dao ngu người tự trách mình cân nhắc chưa chu toàn, hấn có ném ra một trương kết băng phù, bọn này mây đen lập tức ngưng kết thành băng, tại Tiêu Dao linh lực nâng nâng xuống chậm rãi rơi trên mặt đất. Lập tức hấn lại ném ra một trương Thiên Bình phù, nhường cho Thiên Bình đem những này băng chuyển cách nơi này.

Lý Hân Di thấy hết thấy thỏa đáng sau tra hỏi: "Tìm ta có chuyện gì?"

"A, cái kia, " Tiêu Dao lúc này thậm chí có điểm cả lăm: "Chuyện ngày đó thực xin lỗi a."

Lý Hân Di khuôn mặt đỏ lên: "Tại đây, ta đã biết. Nếu là không có việc gì người liền đi đi thôi!" Nói xong, Lý Hân Di liền xoay người muốn đi gấp.

"Còn có" Tiêu Dao vội nói.

"Còn có cái gì?" Lý Hân Di tựa hồ xuất kỳ có kiên nhẫn.

"Cái kia, ta là tới còn cái khăn che mặt đấy." Tiêu Dao đem tay vươn vào trong ngực của mình, lấy ra trong ngực trân tàng vật. "Ách" Tiêu Dao lập tức tròn tròn mắt, đây không phải Càn Nguyệt nha đầu kia một cái khăn tay sao? Tại sao sẽ ở trong lòng ngực của mình.

Lý Hân Di thấy là một cô nương khác đồ vật, không khỏi trong lòng giận dữ. Đưa tay chính là một cái bàn tay. Một chương này nặng đều có thể thấy rõ thủ ấn. Sau khi đánh xong Lý Hân Di liền hướng phía ngoài chạy đi.

"A, " Tiêu Dao bất chấp trên mặt nóng rát, lại là một đạo Thần Hành Phù gia trì, chắn Lý Hân Di trước mặt của: "Hân Di, ngươi nghe ta giải thích."

"Hừ, còn có cái gì tốt giải thích."

"Cái khăn tay này là Càn Nguyệt tại ta bị ngươi đả thương về sau, vô tình ý đặt ở ta trong ngực đấy. Ngươi xem nơi đây còn có ta vết máu." Kỳ thật ta không nói, y phục của hắn đều là Càn Nguyệt tẩy đấy, bằng không hẳn trước đây liền phát hiện cái khăn tay này rồi, cũng sẽ không dùng bị Lý Hân Di đã hiểu lầm.

"Hừ, " Lý Hân Di lừa giận giảm xuống, chứng kiến Vương Hạo máu trên mặt thủ ấn, tối trách bản thân dùng sức quá lớn: "Ngươi sẽ không sợ cái kia Càn Nguyệt ghen sao? Người ta thế nhưng là đưa tay khăn đều đưa cho ngươi."

"Ta cùng nàng chẳng qua là huynh muội quan hệ, không cái gì khác đấy." Chứng kiến Tiêu Dao khẩn trương loại, Lý Hân Di cười khúc khích, từ trong lòng ngực đảo ra khăn tay của mình đi lên trước chà lau Tiêu Dao trên mặt thủ ấn.

"Đau không?"

"Không đau, " Tiêu Dao vẻ mặt hạnh phúc loại.

"A, vậy không lau."

"Đau, " Tiêu Dao vội nói,

Lý Hân Di nhìn Tiêu Dao ánh mắt không khỏi tối sầm lại, chậm rãi đi ra ngoài. Thiên Thất bên ngoài là một mảnh nhỏ nhỏ hoa viên, trang nhã u tĩnh. Lý Hân Di ngồi chồm hóm xuống vuốt trong đó một đóa hoa nói: "Gia gia ta là Thục Sơn Tam trưởng lão tên là Lý Đăng, nhưng mà ba năm trước đây, đang cùng Man Hoang Yêu Môn trong chiến đấu hắn bị đối phương vây công tới chết. Sau đó không bao lâu, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão mà bắt đầu mưu đoạt gia gia ta cái này nhất mạch tu luyện tài nguyên." Tiêu Dao đứng ở bên cạnh lắng lắng nghe.

Lý Hân Di nói tiếp: "Cho tới bây giờ, gia gia ta cái này nhất mạch Trúc Cơ tu sĩ phần lớn canh giữ nơi đó, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão lại bắt đầu mưu đoạt thuộc về gia gia Thanh Vân Phong, nơi đó là ta sinh hoạt địa phương a, ta tự nhiên sẽ không đáp ứng. Vì vậy ta cùng bọn họ đã đạt thành một cái hiệp nghị. Chính là lần thi đấu này, nếu là Chu Quý cùng Lưu Phong người nào đến thi đấu thứ nhất, người nào chính là ta tu chân bầu bạn, tự nhiên chuyện đương nhiên chiếm cứ Thanh Vân Phong. Nếu ta đến thứ nhất, như vậy ta như tại một ngày, cái này Thanh Vân Phong là thuộc về ta một ngày."

Tiêu Dao nhìn lúc này lộ ra nhu nhược Lý Hân Di nói: "Ta giúp ngươi."

"Bọn hắn đều lưu lại Luyện Khí tầng mười một đã hơn một năm, còn có Nguyên anh kỳ lão tổ." Lý Hân Di lắc đầu.

Tiêu Dao cầm chặt Lý Hân Di tay của, Lý Hân Di thuận thế theo tại Vương Hạo trong ngực: "Tin tưởng ta, nếu là ngươi nguyện ý ta để cho bọn họ vào không được ba thứ hạng đầu, về phần Nguyên Anh, cái kia không phải từ Luyện Khí Kỳ bắt đầu."

Lý Hân Di không nói gì.

Tiêu Dao lại nói: "Tặng cho ngươi một món lễ vật." Tiêu Dao vươn ra tay phải, trong tay nước hỏa linh lực cuộn cuộn, đây là Tiêu Dao lần thứ nhất trước mặt người khác biểu hiện ra ngoại trừ mộc linh lực bên ngoài mặt khác Linh lực. Nước này hỏa linh lực không ngừng ngưng kết, tạo thành một đóa Thủy Hỏa Liên Hoa. Đây là Tiêu Dao căn cứ tự thân trong đan điền Linh lực cấu tạo cùng với cái kia trong đan điền sử dụng Ngũ Hành hài hòa chung dụng lực lượng thần bí ngưng kết đấy. Thủy Hỏa tương khắc, cái này hoa sen nếu là bị dẫn phát, sợ là lập tức chính là một trận nổ lớn. Cảm giác trong đó uy lực, sợ là không thua Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ một kích toàn lực rồi. Nếu là Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ thụ này một kích, sợ là sẽ phải tại chỗ thân tử đạo tiêu. Đương nhiên lớn như vậy sát khí, Tiêu Dao cũng không thể để vô hạn cô đọng. Nó cần hao phí cái loại này Hư Vô Chí Lực, nếu là lại cô đọng hai quả. Chỉ sợ Tiêu Dao đan điền liền sẽ biến thành một quả dẫn bạo Ngũ Hành hoa sen.

Lý Hân Di cảm thấy cái này Thủy Hỏa Liên Hoa ảo diệu, không khỏi nhìn về phía Tiêu Dao, trong lòng của nàng cảm thấy một trận an ủi. Nhưng mà Tiêu Dao bị cái nhìn này nhìn ngây người, nó không khỏi cúi đầu xuống dưới, mà Lý Hân Di cũng hợp thời mà nhắm hai mắt lại. "Ở nơi này nhắm mắt,

"Tiểu thư" đột nhiên cái kia tên nha hoàn xông vào, thấy như vậy một màn, kêu một tiếng đánh thức hai người. Lý Hân Di vội vàng từ Vương Hạo trong ngực đứng lên, sắc mặt đỏ bừng nói: "Tiểu Đào, ai cho ngươi vào."

Nhìn tiểu thư nhà mình cặp kia phần nộ đôi mắt, Tiểu Đào cảm thấy thập phần ủy khuất: "Cái kia, cái kia ."

"Chuyện gì?" Lý Hân Di trừng mắt nhìn còn ngồi dưới đất Tiêu Dao. Tiêu Dao ngượng ngùng cười cười, vội vàng đứng lên.

Tiểu Đào lại nói: "Cái kia, Chu Quỷ cùng Lư Phong lại tới bãi phóng rồi."

"Hừ, xem ra lần trước giáo huấn còn chưa đủ." Lý Hân Di khuôn mặt hơi nhịu, oán trách mắt nhìn Tiểu Dao, ai bảo Tiểu Dao đem mình cơ quan đều phá hết.

"Hân Di, ta dẫn ngươi đi ta chỗ ở đi dạo được không nào?" Tiểu Dao cảm giác mình đến giáo huấn xuống cái kia hai cái.

"Ừ, tốt!" Lý Hân Di sắc mặt vui vẻ: "Cái kia chúng ta là từ cửa sau ly khai sao? Tiểu Dao."

Tiểu Dao nghe được Lý Hân Di xưng hô bản thân "Tiểu Dao", trong lòng đặc biệt cao hứng, hẳn không có trả lời chẳng qua là lôi kéo Lý Hân Di tay của đi đầu hướng cửa chính đi đến. Tiểu Đào chứng kiến hai người liên thủ phải đi, hỏi vội: "Tiểu thư, các người đi ra ngoài, ta xong rồi đi nha?"

"Cùng đi a, " Tiểu Đào nghe vậy vui vẻ, nhưng lại nghe được Lý Hân Di nói: "Ngươi cũng nhìn xem Tiểu Dao chỗ ở, về sau giúp hắn thu thập một chút sân nhỏ."

"A, a ." " " nhưng mà dù sao cùng tiểu thư đi ra ngoài, Tiểu Đào vẫn là rất cao hứng theo sát tại Lý Hân Di đằng sau.

Lời converter: Thắng cha Tiểu Dao này ngon nhỉ, chưa gì đã có hàng nóng rồi :)

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10:: Thời điểm thi đấu tiến hành (hai)

"A, " Tiểu Dao cười lạnh một tiếng: "Lư Phong đúng không! Ta cũng nói cho ngươi biết, về sau đừng có lại trêu chọc Hân Di."

"Ách, " Lư Phong không nghĩ tới tại nho nhỏ này Luyện Khí Phong vẫn còn có người đối với hắn nói như vậy, không khỏi ngao ngễ nói "Hừ, không biết trời cao đất rộng gia hỏa, dám cùng ta tiến hành sinh tử đấu sao?"

"Lư Phong, " Lý Hân Di lập tức ngồi không yên: "Ta cùng với người nào cùng một chỗ, các ngươi không xen vào."

"Hân Di, chớ quên ước định." Nhưng là một bên Chu Quỷ xen vào nói.

"Hừ, trước phải thi đấu hết rồi hãy nói." Lý Hân Di không chút nào yếu thế.

"Ta là Tiểu Dao, các ngươi có thể nhớ kỹ ta, Lư Phong, nếu là thi đấu thời điểm gặp được ta, ngươi có thể yêu cầu sinh tử đấu, ta không ngại làm thịt một con chó điên." Tiểu Dao lạnh lùng nhìn hai người.

"Tiểu Dao, ngươi" Lý Hân Di bản còn muốn nói gì, nhưng mà bị Tiểu Dao lôi kéo tiếp tục hướng đi về trước. Còn lại Chu Quỷ cùng Lư Phong hận hận nhìn chằm chằm vào Tiểu Dao nhìn.

Tự đại so với tiến hành đến nay, Càn Nguyệt cùng Lư Bàn bằng vào Luyện Khí tầng chín tu vi, hơn nữa Tiên Kiếm sắc bén, trên đường đi quá quan trạm tướng, một mực rất gần đã đến trước hai mươi tranh bá thi đấu. Chẳng qua là Càn Nguyệt nha đầu kia gần nhất tính tình tựa hồ khác thường dễ dàng nổi giận. Một thanh màu đen Tiên Kiếm, đem trên đường đi tao ngộ người đều đánh thành trọng thương. Thắng để cho cái thứ nhất gặp gỡ Càn Nguyệt gia hỏa thâm hô may mắn. Đương nhiên đây hết thấy Tiểu Dao cũng là vèn vèn có nghe thấy mà thôi, hẳn cả ngày cùng Lý Hân Di cùng một chỗ, hoặc tu luyện hoặc họa phù, còn nữa chính là hai người toàn bộ Luyện Khí Phong trên đi dạo, ngày tốt, cảnh đẹp, phần thưởng tâm, chuyện vui, sợ là chỉ có cái này tứ mỷ mới có thể hình dung Tiểu Dao học sinh mới của sống.

Thi đấu tiến hành được trước hai mươi tranh bá thi đấu, Tiểu Dao khó hơn nữa không đếm xia đến. Hôm nay đợt thứ nhất trong tổng hai mươi tranh bá thi có Tiểu Dao cùng Càn Nguyệt xuất hiện. Tiểu Dao đối thủ là một danh tự uy tín lâu năm Luyện Khí tu sĩ, người này nghe nói đã đột phá đã đến mười tầng, mục tiêu lần này là vì Trúc Cơ Đan. Mà Càn Nguyệt đối thủ thì là người quen biết cũ Nam Cung Chấn, đồng dạng là Luyện Khí tầng chín tu vi.

Tiểu Dao giờ phút này đứng ở trên đài, chấp tay đối với tên kia uy tín lâu năm Luyện Khí tu sĩ nói: "Đạo hữu mời."

Tu sĩ kia cũng khẽ vuốt cằm, hai tay ôm quyền tới ranh giới lại tự tập được chừng lực thẳng đến Tiểu Dao kéo tới, tốc độ kia thập phần nhanh chóng, quả nhiên không hổ là uy tín lâu năm Trúc Cơ tu sĩ, vô luận là da mặt {hay là còn là} thực lực đều không thể khinh thường.

Tiểu Dao trong lòng tức giận, dù cho lấy hắn tầng mười hai tu vi, đối mặt cái này xảo trá đánh lén cũng có chút không chịu nổi. Tiểu Dao đầu hai tay vội

vàng súc tích Linh lực, lấy chưởng tương đối. Hai chưởng tấn công, hai người tại chưởng lực dưới sự thôi thúc, riêng phần mình hướng về phía sau lật bay qua. Nhưng mà hiển nhiên tu sĩ kia so với Tiêu Dao nhẹ nhõm rất nhiều, hơn nữa phía sau của hắn có đầy đủ chiều dài đến cung cấp hắn rút lui. Mà Tiêu Dao tức thì khóe miệng tràn máu, như không ngoài suy đoán tại một chưởng này phía dưới, Tiêu Dao sợ là muốn té xuống đài đi, như thế hắn cũng chưa có mưu đồ đoạt quyền ba thứ hạng đầu cơ hội.

Tiêu Dao quay mắt nhìn Lý Hân Di, phát hiện trong mắt nàng mắt mát mát cùng thất vọng, trong lòng trong chốc lát liền có chủ ý. Tiêu Dao nhanh chóng từ trên thân lấy ra một trương nhất giai cực phẩm Thiên Bình phù, ném tại phía sau của mình, lập tức ở phía sau hắn một cái khối ngò Thiên Bình xuất hiện ở trước mắt. Hôm nay Bình để khởi linh lực, hướng Tiêu Dao phản lưng đánh qua, Tiêu Dao lại phun ra một ngụm lớn máu tươi, nhưng mà hắn rồi lại lại một lần nữa về tới trên lối đài. Mọi người một mảnh kinh ngạc, phù còn có thể như vậy dùng.

Tu sĩ kia cùng Tiêu Dao chạm nhau một chưởng, trong cơ thể cũng là một trận khí huyết quay cuồng. Hắn thấy Tiêu Dao lại trở về lối đài, lập tức lại công giết đi qua, đều muốn thừa dịp Tiêu Dao đặt chân chưa ổn đem cái này Tiêu Dao lại lần nữa đánh xuống lối đài. Nhưng mà Tiêu Dao đã sớm nghĩ kỹ đối sách, hắn lại lấy ra một quả nhất giai cực phẩm Thiên Bình phù, huyền hóa ra một danh tự Thiên Bình, ngăn trở cái này uy tín lâu năm tu sĩ. Mà Tiêu Dao tại đây nhảy mất tức thì bằng vào Thần Hành Phù chợt hiện ở một bên. Ngày đó Bình, bị uy tín lâu năm tu sĩ trong nhảy mất đánh cho giấy vụn.

Tiêu Dao, đứng ở một bên, hắn cũng không có trực tiếp hướng giết đi qua, nhân nhạ nhìn tu sĩ này, trong lòng mơ hồ có không đề nén được phần nộ. Tu sĩ kia nóng lòng tiến công, lại hướng Tiêu Dao đánh tới, Tiêu Dao nghiêng người tránh thoát. Một chưởng đánh ra liền vỗ vào phản lưng của hắn, lập tức cái này uy tín lâu năm tu sĩ điên cuồng nôn một ngụm máu tươi. Mà Tiêu Dao cũng không tính cứ như vậy buông tha gia hỏa này, hắn lại đột nhiên một cước, đem tu sĩ này đá bay ra ngoài, rơi vỡ tại phía dưới lối đài, lại sớm đã ngắt đi.

Tiêu Dao chậm rãi bay xuống lối đài hướng Lý Hân Di bên người đi đến, hai người song song đứng chung một chỗ quan sát Càn Nguyệt cùng Nam Cung Chấn đánh nhau.

Càn Nguyệt đối chiến Nam Cung Chấn, hai thanh tiên kiếm, một đỏ tối sầm, người tới ta đi, vô cùng náo nhiệt. Vốn Càn Nguyệt chứng kiến Tiêu Dao đang xem cuộc chiến, lập tức tinh thần chấn động, nhất thời lại áp chế Nam Cung Chấn đánh. Nhưng người nào nguyên liệu, ở lại nàng nhìn thấy Tiêu Dao nắm Lý Hân Di tay của lúc, lập tức tâm thần thất thủ, sợ hãi trăm chỗ. Mà Nam Cung Chấn làm sao có thể bỏ qua cái cơ hội tốt này, hắn chờ đúng thời cơ, đột nhiên phát lực lại một kiếm vuốt ve Càn Nguyệt màu đen Tiên Kiếm. Lập tức tại Càn Nguyệt hoảng hốt thời điểm, thuận thế một cước đá vào Càn Nguyệt phản lưng, lập tức Càn Nguyệt bị đá xuống lối đài.

Tiêu Dao tại Càn Nguyệt lộ ra kẽ hở thời điểm, dĩ nhiên cảm giác ra không đúng. Thấy Càn Nguyệt bị đá xuống lối đài vội vàng dựa vào tiến lên. Lúc này, trước đây ở một bên Lưu Bàn đã đỡ dậy Càn Nguyệt. Tiêu Dao vội vàng cầm ra một quả an dưỡng phù sẽ phải kích phát, cái kia nguyên liệu Càn Nguyệt hai mắt rung rung, đẩy ra an dưỡng phù, trừng mắt nhìn Lý Hân Di, lau nước mắt hướng phía ngoài chạy đi.

"A . " " Tiêu Dao về mặt kinh ngạc, không biết cuối cùng chuyện gì xảy ra.

Mà Lưu Bàn nhưng là không chút do dự đuổi theo, dù là đối thủ của hắn đã đứng ở trên đài, chờ hắn lên đài chiến đấu.

Mà đang ở Tiêu Dao đang suy nghĩ là đuổi còn là không đuổi theo lúc, Chu Quỷ cùng Lưu Phong rồi lại không cảm thấy được mà đã đi tới: "Tiêu Dao, tại khuyên ngươi một câu, ly khai Lý Hân Di, nếu không cũng không phải là như hôm nay giống như có chuyện đỏ máu rồi." Lưu Phong lúc mở miệng trước, có thể nói khi phách mui phần.

"Là ngươi dám chỉ điểm, hèn hạ." Lý Hân Di đi đầu kịp phản ứng.

"Hừ, chỉ đồ thừa tên kia không hăng hái tranh giành, đánh lên cũng không thể thành công, uống phí Luyện Khí mười tầng tu vi." Lưu Phong về mặt chỉ tiếc rên rỉ không thành thép.

"Hân Di, " nhưng là Chu Quỷ nói chuyện: "Ngươi ứng đương tri đạo, chúng ta đều trong tay nắm giữ một loại bí truyền đấu kỹ, hai người chúng ta cũng không nguyện đem loại này cường đại dựa, chôn vùi tại trên đầu của hắn. Hy vọng ngươi lại cẩn thận suy nghĩ một chút." Nói xong, Chu Quỷ quay người mà đi. Mà Lưu Phong tức thì kiêng kỵ mắt nhìn Tiêu Dao. Hiển nhiên Tiêu Dao dĩ nhiên đã có cùng bọn họ tranh phong thực lực.

Lý Hân Di chau mày, hiển nhiên loại này đấu kỹ là bọn hắn thực đòn sát thủ. Tiêu Dao cũng nghe ra chút ít tương lai, ở lại Chu Quỷ cùng Lưu Phong đi xa sau tra hỏi: "Hân Di, giải thích cho ta một cái loại này đấu kỹ, nói không chính xác ta có thể ứng phó."

"Ừ, " Lý Hân Di phục hồi tinh thần lại, Tiêu Dao ngay cả Thủy Hỏa Liên Hoa đều có loại này đấu kỹ uy lực còn xa không như Thủy Hỏa Liên Hoa đây!"Đi của ta 'U cư' đi!

Hai người trở lại Lý Hân Di chỗ ở, ở đầu tiểu hoa viên trong lương đình, Tiểu Đào đưa lên hai chén trà xanh sau. Nhưng nghe Lý Hân Di nói: "Ngươi cũng đã biết trong núi Thực Sơn cái loại này thuật pháp nổi danh nhất, lợi hại nhất?"

Tiêu Dao không chút ngại ngời nói: "Tự nhiên là Ngự Kiếm Thuật."

"Đúng vậy, " Lý Hân Di nghiêm mặt nói: "Ngự kiếm bách lý du, ngàn dặm bắt địch thủ; hóa hồng lục hợp lý, uy ngã thực trung tiên. Nhưng mà trừ cái đó ra còn có một chút mật truyền thuật pháp, giống như Lục Âm Sát, Tam Trọng Đạp, Thiên Tàn Cước, Tử Dương Chưởng, Huyền Quy Trảo."

"Cái kia Chu Quỷ cùng Lưu Phong sẽ là cái loại này thuật pháp?" Tiêu Dao tra hỏi.

"Chu Quỷ sẽ là Tam Trọng Đạp, mỗi bước ra một bước, có thể tăng lên gấp đôi sức chiến đấu, theo ta biết hắn đã có thể bước ra từng bước. Mà Lưu Phong học thì là Thiên Tàn Cước, loại này cước pháp hóa đá ra một cái chân to, tên chi Thiên Tàn, thập phần bá đạo. Mà ta học thì là Lục Âm Sát, về

phần Huyền Quy Tráo cái này trong đồng lứa còn một mực không ai có thể luyện thành nó."

"Cái kia Từ Dương Chương đây?" Tiêu Dao chú ý đạo Lý Hân Di sơ sót mắt loại này mật truyền thuật pháp, liền hỏi.

"Tiêu Dao, loại này thuật pháp cùng loại với tất sát kỹ, nếu không người."

Tiêu Dao cười cười, đôi tay vừa lộn một quả Thủy Hỏa Liên Hoa liền lại tạo thành.

Lý Hân Di lập tức rõ ràng, Tiêu Dao là tiếp được trận chiến này rồi. Nói tiếp: "Cái kia Từ Dương Chương là gia gia ta nắm giữ. Ta đây thì có nó bí tịch, ngay cả này công cần mượn nhờ tại ánh sáng mặt trời cùng trời chiều, vì vậy là cần thời gian rất lâu mới có thể luyện thành. Cái này Thủy Hỏa Liên Hoa uy lực quá lớn, ở đẳng kia nhỏ nhỏ trên lối dài, sợ là sẽ phải ngay cả người đều nổ chết. Đây là Từ Dương Chương bí tịch, người xem trước một chút, cho."

"nói qua, Lý Hân Di tay vừa sờ nhấc từ vật, một quyển phong cách cổ xưa sách liền xuất hiện ở trên tay.

"Ừ," Tiêu Dao tiếp nhận sách, hiển nhiên hẳn đối với loại này tất sát kỹ cũng là cực kỳ cảm giác hứng thú.

Lý Hân Di thấy Tiêu Dao dần dần chìm vào Từ Dương Chương trong tham ngộ, trong lòng nghĩ đến nói: "Chỉ mong hẳn có thể tại trong mấy ngày này sơ bộ nắm giữ Từ Dương Chương, Thủy Hỏa Liên Hoa tuy tốt, nhưng ở trên lối dài nhưng là địch ta chẳng phân biệt được. Tuy rằng hẳn như hợp lại mất hai người kia trong tùy ý một cái tất sát kỹ, ta chiến thắng nắm chắc liền lớn hơn rất nhiều, nhưng mà hẳn như vì vậy mà chết nhưng là sẽ khiến ta khó có thể an tâm a! Ba năm này ta thật sự quá mệt mỏi sao? Thế cho nên thật sự mê luyện lên những ngày này."

Lý Hân Di chậm rãi đi ra đình viện, chỉ để lại Tiêu Dao một người một mình tìm hiểu Từ Dương Chương.

"Tiểu thư," một cái thanh âm già nua xuất hiện ở Lý Hân Di sau lưng: "Tu luyện của người công pháp là không thể động tĩnh, lão gia kẻ thù." "

"Ngu Di, ta biết rõ, nhưng ta thật sự mệt mỏi quá mệt mỏi quá. Cùng hẳn ở chung với nhau những ngày này, thật sự sẽ khiến ta thật là cao hứng!" Lý Hân Di về mặt thống khổ.

"Ai, đều do lão bà tử vô dụng, đột phá không đến Nguyên Anh kỳ, để cho Di nhi nhận như vậy đánh chính là áp lực." Ngu Di lại nói: "Tiểu tử kia, tuy rằng tiến kính thần tốc, bí mật rất nhiều. Nhưng mà hẳn cùng với tiểu thư công pháp trái ngược, nếu là không được, lão bà tử giết hẳn đi."

"Không nên," Lý Hân Di vội vàng nói: "Ngu Di, ta rõ ràng, được phá cấm Thần Thủy về sau, chúng ta trở về Thanh Vân Phong. Tại một lòng tu đạo, tu thành Nguyên Anh, cứu ra gia gia nguyên linh. Về phần hẳn ta sẽ tìm một cơ hội nói cho hẳn biết."

Lúc này lão bà tử đột nhiên khoe miệng tràn ra một tia máu tươi."Ngu Di người làm sao vậy." Lý Hân Di vội nói.

"Không có việc gì, hai ngày trước, Vương Kiếm xuất thế, Vương ấn nhận chủ. Thiên đạo đối với Thục Sơn phát hạ thiên đạo cảnh cáo, Thục Sơn Kim Đan Kỳ trở lên tu vi toàn bộ đều bị thương nhẹ, lão bà tử vừa mới triển khai tức giận, đã dẫn phát một chút thương thế. Không có gì đáng ngại. Di nhi vẫn còn là chuẩn bị một chút cái kia thi đấu đi! Nếu là đoạt được phá cấm Thần Thủy, người có thể đúc thành vô thượng đạo cơ, đột phá đến Nguyên Anh liền có nắm chắc hơn rồi, không trở về giống như lão bà tử như vậy chờ chết."

"Ngu Di, người xem cái kia băng Hỏa Liên Hoa như thế nào?" Lý Hân Di nhưng là lấy ra Tiêu Dao đưa cho nàng hoa sen nói.

"Ừ" cái này lão bà tử tiếp nhận hoa sen, cẩn thận tra xét lần nói: "Cái này hoa sen, nước hỏa linh lực phân bố đều đều, Thủy Hỏa tương khắc rồi lại không có chút nào xung đột. Nếu là làm nô nê nên có thể đánh chết Trúc Cơ tu sĩ. Nếu là bên trong nước hỏa linh lực nhiều hơn nữa chút ít, coi như là ta cũng sẽ trọng thương." Cái này lão bà tử vừa cẩn thận cảm ứng lần: "Cái này Thủy Hỏa linh lực, giữa còn có một loại khác lực lượng, là nó mới sử dụng nước hỏa linh lực bình an vô sự đấy, thật sự là đoạt thiên địa tạo hóa. Nếu là không có loại lực lượng này, muốn xây dựng Thủy Hỏa Liên Hoa sợ là khó như lên trời. Thứ này người từ đâu lấy được?"

"Là Tiêu Dao" Lý Hân Di không giấu giếm: "Hắn nên là Thủy Hỏa Song Linh Lực Đồng Thể."

"Thủy Hỏa hai phe đồng thể, cái kia bản thân hẳn không phải là một quả to lớn Thủy Hỏa Liên Hoa sao?" Lão bà tử cả kinh nói: "Theo lý mà nói, hẳn tu vi tiến kính nên chậm chạp mới đúng, làm sao sẽ lại như vậy như vậy quái dị. Chẳng lẽ hẳn có phụ trợ tu luyện bí bảo, hoặc là hẳn công pháp quái dị."

Từ Dương Chương, là một loại chính đại cuốn cuộn chương pháp, Tiêu Dao bản thân liền có khí vương giả, ngay cả lên này công đến căn bản không cần ban đầu Dương Chi Lực đến đặt móng, chỉ cần dưới ánh mặt trời chiếu xạ phía dưới thu nạp thái dương lực cùng lấy bản thân Vương tức giận liền liền có thể thành tựu cực mạnh tím Dương Chi Lực. Bởi vậy, vẹn vẹn liên tục ba ngày tu luyện, Tiêu Dao dĩ nhiên sơ bộ nắm giữ đệ nhất trọng chương ấn. Phát chương chính là một cái thật lớn Từ Dương Chương gạo thét mà đi.

Phía trước hai mươi tranh bá ở bên trong, đầu tiên hai hai đối chiến. Mười tên người thất bại có thể đi khiêu chiến cái kia mười tên người thắng, mỗi người chỉ có một lần cơ hội khiêu chiến. Nếu là thất bại tức thì cũng chỉ có thể tham dự mười một đến hai mươi thứ tự tranh đoạt ở bên trong, nếu là thắng lợi tức thì có thể thay thế người thất bại tiến vào mười thứ hạng đầu tranh bá thi đấu trong. Bởi vì Tiêu Dao cường thế, cùng với tên kia uy tín lâu năm tu sĩ thăm trọng, lại không có người tới khiêu chiến hẳn. Hẳn lúc này mới bình yên tu tập ba ngày Từ Dương Chương. Mà Càn Nguyệt cô nàng kia sau đó quay lại khiêu chiến đánh bại Nam Cung chấn, tiến nhập mười thứ hạng đầu tranh bá ở bên trong, về phần Lưu Bàn, nhưng là đi tiến hành mười một sau tranh bá trong.

Thời gian trôi qua ba ngày, thi đấu cũng tiến nhập mười thứ hạng đầu tranh bá trong. Tiêu Dao vẫn như cũ đắm chìm trong Từ Dương Chương trong tham ngộ. Hẳn ban ngày thu nạp thái dương lực, buổi tối thu nạp bản thân Vương tức giận. Như vậy phương pháp tu luyện quả thực để cho Lý Hân Di chán động, đương nhiên khác Lý Hân Di kỳ quái chính là, mỗi khi hẳn tới gần Tiêu Dao thời điểm, vậy mà cảm thấy nhẹ nhàng áp lực. Mà cái kia tại buổi tối bốc

lên Từ Dương chỉ khí, càng làm cho nàng không thể không chuyển ra bản thân u cư. Nếu là Tiêu Dao biết rõ những người này, sợ là hẳn hội trưởng thán một tiếng: "Chẳng lẽ quả thật tiên phạm hữu biệt ư?" Đương nhiên Tiêu Dao không biết, hẳn càng không biết là Càn Nguyệt cùng Lý Hân Di giữa đang tiến hành mười thứ hạng đấu tranh bá trận đầu thi đấu.

"Tiêu Dao đại ca đâu?" Càn Nguyệt tra hỏi.

"Tiêu Dao, chính đang bế quan, Càn Nguyệt ngươi không phải là đối thủ của ta, nhận thua đi! Chắc hẳn Tiêu Dao cũng không hy vọng chúng ta đánh nhau." Lý Hân Di đối với Càn Nguyệt nói.

"Hừ, bế quan vừa vặn, vừa vặn sẽ khiến ta giáo huấn ngươi một chút tiện nhân này."

"Ngươi, " Lý Hân Di tức giận sắc mặt đỏ bừng, đã lớn như vậy, nàng ở đâu bị người mắng qua, nhưng mà nghĩ đến Tiêu Dao nàng lại còn không miệng, chẳng qua là trong lòng thầm nghĩ: "Vây bảo ngươi ăn chịu đau khổ, nhiều nhất không cho ngươi bị thương là tốt rồi. Tu luyện của ta công pháp đã định trước một thân một mình, Tiêu Dao {hay là còn là} giao cho ngươi tốt!" Vì vậy nàng nghiêm mặt nói: "Vây động thủ đi!"

Càn Nguyệt cũng không nói nhiều, nàng biết rõ Lý Hân Di là ba thứ hạng đầu dự định một trong, Luyện Khí tầng mười một tu vi. Tuy nói nàng bằng vào hắc kiếm hỗ trợ đột phá mười tầng, nhưng cảnh giới dù sao còn không có cùng cấp. Vì vậy vừa ra tay, nàng liền lấy hết toàn lực. Màu đen Tiên Kiếm ra khỏi vỏ, trên thân kiếm hơi nước cuộn cuộn, liền hướng Lý Hân Di đâm tới, Lý Hân Di thân thể chuyển một cái, tránh thoát một kích này, trên tay hiện ra một thanh cổ kính cầm. Càn Nguyệt một kiếm này vô công, lại chuyển xu thế quét ngang mà đến. Kiếm thế lại so với vừa rồi mạnh mẽ thêm vài phần.

"Ồ" Lý Hân Di tựa hồ nhìn ra một kiếm này phong mang lại dễ cho nàng lúc này khó ngăn cản. Nàng mũi chân trên mặt đất một chút, lui về phía sau, đồng thời tiếng đàn vang lên, một luồng sóng sáng âm kích động ra. Càn Nguyệt không nản chí, nàng giờ kiếm vọt tới trước. Nhưng từng nhát âm dao, khiến cho nàng không thể không Ngăn cản. Nghĩ như thế, nàng lại cái này âm dao đập nện xuống, chạm rãi chơi bên bờ lối đài tới gần. Càn Nguyệt ngẫm bực "Cái này tầng mười một tu vi thật sự lợi hại như vậy sao?" Càn Nguyệt móc ra chuông Thần Hành Phù gia trì tại trên thân thể, lại ném ra một quả Thiên Bình phù phía trước Ngăn cản âm dao. Đột nhiên vượt mức quy định phóng đi, Lý Hân Di thấy vậy. Nhanh hơn âm dao kích phát tốc độ, nhưng mà người ở dưới đài nhìn rõ ràng, cái này âm dao phần lớn hướng hai bên đánh tới. Hiển nhiên Lý Hân Di không muốn thương tổn Càn Nguyệt, Càn Nguyệt tới gần, Lý Hân Di lui ra phía sau, trong nháy mắt dĩ nhiên đã đến biên giới. Càn Nguyệt hắc kiếm đánh tới, tự cho là sẽ phải đem giá kiếm tại Lý Hân Di trên cổ thời gian. Lý Hân Di đột nhiên từ nhãn giới của hắn trong, biến mất. Ngược lại một đạo nhu hòa chuông lực, đem Càn Nguyệt đẩy xuống lối đài.

"Ngươi thua, " Lý Hân Di đứng ở trên đài đối với Càn Nguyệt nói. Thẳng đến lúc này Lưu Phong cùng Chu Quỷ mới biết được Lý Hân Di tại thân pháp trên tạo nghệ lại cũng là như vậy xuất thần nhập hóa.

"Hừ, " Càn Nguyệt như trước nộ khí chưa tiêu, thu hồi hắc kiếm hướng trận đi ra ngoài.

"Hân Di" Chu Quỷ thấy Lý Hân Di phải đi, vội vàng dựa vào tiến lên phía trước nói: "Tiêu Dao Sao thế không có tới, chẳng lẽ bỏ cuộc không thành."

"Không, " Lý Hân Di thản nhiên nói "Chu Quỷ, biệt khiếu thân thiết như vậy, Tiêu Dao hôm nay buổi chiều thì sẽ so với ngươi đấu, yên tâm là được."

"Hắc hắc, " Chu Quỷ tựa hồ có chút cười chua xót nói: "Ta xem hẳn là không có can đảm đi! Hân Di, ngươi cũng biết, ta đối với ngươi là thật tâm cũng không phải là vì Thanh Vân Phong. Ba chúng ta năm trước không phải là đều rất tốt sao?" Chu Quỷ thâm tình nói.

Đang tại Lý Hân Di khẽ nhủ này thời điểm, Lưu Phong dựa vào tiến lên đây nói: "Chu huynh, nam nhân cần gì phải giả bộ khổ cực như vậy, không mệt mỏi sao?"

"Hừ, " Lý Hân Di không để ý nữa không hỏi hai người, vận chuyển công pháp rất nhanh rời đi.

"Lưu Phong, chuyện của ta ngươi tốt nhất không nên xen vào việc của người khác." Chu Quỷ âm lãnh mà đối với Lưu Phong nói.

"Hừ, ngươi cho rằng ta muốn quản, ta muốn là thi đấu đệ nhất và phá cấm Thần Thủy. Chúng ta cái này Nhất Mạch muốn thì là Thanh Vân Phong. Ngươi không phải là cùng với ta tranh giành sao? Còn nói như vậy tuyệt hảo." Lưu Phong khinh bỉ nói.

"Thi đấu thứ nhất, thắng ta rồi hãy nói." Chu Quỷ mắt nhìn Lý Hân Di rồi đi phương hướng cũng quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11:: Thời điểm thi đấu tiến hành (ba)

"Tiêu Dao, xé chiều hôm nay ngươi muốn đối chiến Chu Quỷ, Chu Quỷ từng là bạn chơi từ thuở nhỏ của ta, hẳn là một cái tâm cơ tương đối thâm trầm người. Vui buồn không hiện, ta cùng hắn luận bàn qua, hơi chiếm thượng phong. Nhưng mà ta biết rõ, hắn nhất định không đem hết toàn lực. Lần này ngươi và hắn chiến đấu, hẳn có thể sẽ bởi vì ta nguyên nhân đối với ngươi hạ từ thủ. Ta hy vọng ngươi cũng không cần lưu thủ, tận lực bảo vệ tốt bản thân."

"Tiêu Dao, ly khai nàg, " Chu Quỷ đôi mắt mở ra, một nhúm hàn quang trực bức Tiêu Dao.

"Động thủ đi!" Tiêu Dao không nhượng bộ chút nào, hai người hai mắt đối mặt, lẫn nhau giữa tựa hồ có tia lửa tách ra hiện.

Hai người đối mặt thật lâu, nhưng không thấy động tác. Liền nghe dưới đài có người nghị luận: "Hai người này như vậy thì nghỉ đi, đánh đấm gì!"

Một cái hai tay ôm kiếm thanh niên tu sĩ hồi đáp: "Ngươi biết cái gì? Thực lực tương đương người quyết đấu, thắng bại quyết ra, tại rất lớn trình độ trên quyết định bởi tại kiên nhẫn, chú ý hậu phát chế nhân. Bởi vì cái gọi là hậu phát chế nhân, tiên phát chế vu nhân."

"Hừ, bại tướng dưới tay, trang phục cao thủ gì." Nhưng là bên cạnh một vị khác tu sĩ không quen nhìn cái này ôm kiếm tu sĩ trang khốc, yêu sách nói.

"Ngươi, "

"Nói như vậy, Tiêu Dao cũng đã là Luyện Khí tầng mười một tu vi. Hẳn Sao thế lại nhanh như vậy, nghĩ tới ta đều nghênh đón ba lần mới thu đệ tử rồi, cũng chỉ là mười tầng mà thôi." Nhưng là một người ẩn thân cảm giác ra tương lai. Mọi người một hồi kinh ngạc.

"Ngươi Luyện Khí tầng mười hai rồi hả?" Chu Quỷ đột nhiên tra hỏi, thấy Tiêu Dao không đáp lại nói: "Ngươi không cần phủ nhận, ta am hiểu cảm giác khí tức, dù cho dùng đặc thù Pháp bảo che lấp ta cũng có thể cảm giác đạt được. Bất quá ngươi rất đặc biệt, ta lại dùng lâu như vậy đều vẫn không thể xác định. Tầng mười hai a, cho dù là Thực Sơn, trăm năm mới có thể bằng vào phá cấm Thần Thủy xuất hiện một người. Không biết ngươi là như thế nào đột phá."

Tiêu Dao trong lòng kinh hãi, chứng kiến mọi người một mảnh nghi vấn lúc nói: "Đúng vậy, ta đã Luyện Khí tầng mười hai rồi."

Mọi người yên tĩnh, chỉ còn lại lần lượt từng cái một mở miệng. Chu Quỷ tuy rằng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là lắp bắp kinh hãi. Nhưng hắn lập tức nghĩ đến Tiêu Dao đột phá tầng mười hai phương pháp những cái kia các đại lão nhất định rất cảm thấy hứng thú, vì vậy nói: "Ngươi quả nhiên may mắn nói, nhưng mà ngươi sẽ không sợ có người đối với ngươi đột phá phương pháp cảm thấy hứng thú không? Ha ha, "

Tiêu Dao trong lòng cũng cả kinh, nhưng mà nghĩ đến bản thân Tiêu Dao Vương thân phận mới thản nhiên nói: "Vậy cũng là chuyện sau này rồi, không biết ngươi bây giờ còn có mấy thành phần thắng?"

"Tầng mười hai lại có làm sao, ta dù sao tại tầng mười một đã có một... nhiều năm, sở học như thế nào một mình ngươi mới đến được một thời gian có thể so sánh. Về phần phần thắng ít nhất cũng là phân ra 5:5." Chu Quỷ nhìn chằm chằm vào Tiêu Dao, tựa hồ muốn nhìn được cái gì, nhưng không có kết quả. Hắn quay mắt nhìn dưới đài mọi người, biết rõ nhất định phải động thủ. Lập tức để khởi linh lực, cách không đánh tới một chưởng.

Tiêu Dao đồng dạng lấy chưởng tương đối, hai người đánh bắt lấy, quyền chưởng tung bay, Linh lực phụt lên. Có thể nói là kỳ phùng địch thủ, nhất thời lại khó phân thắng bại. Dưới đài Lý Hân Di cùng Lưu Phong chau mày. Lý Hân Di là chứng kiến hai người từng chiêu hung hiểm chỗ, trong lòng lo lắng Tiêu Dao an toàn, mà Lưu Phong thì là chứng kiến Tiêu Dao thực lực lại thật có thể cùng bọn họ tranh phong. Tiêu Dao con ngựa đen này đã để cho bọn họ đã có lúc trước ba từ bỏ đầy khả năng. Vậy lần này trừ hoạch thật là liên tiện nghi ngoại nhân. Nếu là Tiêu Dao có thể bức Chu Quỷ sử dụng ra Tam Trọng Đạp vậy thì càng tốt hơn.

Thi đấu quy định, Thư Phù Sư có thể sử dụng bốn tờ bản thân về phù, mà những người khác chỉ có thể sử dụng hai trương, đương nhiên đều phải thầy nhất giai đây. Tiêu Dao ở chỗ Chu Quỷ chạm nhau một chưởng khe hở, đột nhiên phóng xuất hai trương cực phẩm Thiên Bình phù, Chu Quỷ thấy vậy cũng không chút nào yếu thế, đồng dạng thả ra hai trương cực phẩm Thiên Bình phù. Tiêu Dao thấy vậy lạnh lùng cười cười, tại bốn cái Thiên Bình giao chiến tới ranh giới, Tiêu Dao lại vung ra một trương cực phẩm Thiên Bình, lập tức đánh tan Chu Quỷ Thiên Bình."Hừ, vậy mà dùng ta về Thiên Bình đối phó ta, nhược điểm của bọn hắn ta thế nhưng là tại rõ ràng nhất." Chu Quỷ cái này mới nhớ tới Tiêu Dao Thư Phù Sư thân phận, trong lòng thầm hô khinh thường. Hắn nhìn lấy ba gã Thiên Bình hướng bị hắn giết, mà Tiêu Dao lại tại nguyên chỗ bất động, có chút nghi hoặc. Nhưng mà ba gã trương đương với Luyện Khí viên mãn tu sĩ, hẳn cũng không khỏi không toàn lực ứng phó. Hắn không thể bị cái này ba gã Thiên Bình hao tổn ở, phải tốc chiến tốc thắng.

Chu Quỷ đứng tại chỗ, trong cơ thể một đạo kiếm khí bốc lên, lập tức cái kia nguyên bản giấu ở Chu Quỷ trong cơ thể Tiên Kiếm, lăng không trôi lơ lửng ở Chu Quỷ trước mặt. Mà cái kia ba gã Thiên Bình tức thì bách vụ Tiên Kiếm áp lực tạm thời trì trệ không tiến. Cái này Tiên Kiếm chính thể hiện lên màu xanh biếc, vàng sáng bắn ra bốn phía, chưởng hiển minh uy thế. Ở lại Tiên Kiếm hào quang nội liễm, Chu Quỷ mới cảm kiếm nơi tay, chân đạp huyền diệu bộ pháp, tại ba gã Thiên Bình công kích phía dưới chạy.

Nháy mắt, Chu Quỷ xuất hiện ở ba gã Thiên Bình sau đó, hắn nhìn lấy Tiêu Dao, lấy tốc độ cực nhanh đã uống hai quả hồi linh đan. Hiên nhiên vừa mới trong chiến đấu hắn tiêu hao không ít. Mà cái kia ba gã Thiên Bình tại vỡ thành một mảnh, hóa thành từng mảnh giấy vụn. Giờ phút này, mọi người mới biết rõ, phù trận chi thuật thật sự là thần kỳ thứ gì, vài lá bùa có thể đối địch.

Lúc này Tiêu Dao cũng nhận được Lý Hân Di ném tới mặc kiếm, lúc này mặc kiếm không giống như trước kia như vậy không khí trầm lắng, trong lúc mơ hồ lộ ra một cổ sắc bén chỉ ý, tựa hồ đối với trận chiến đấu này khác thường hưng phấn.

Chu Quỷ cảm giác được thanh kiếm này bất phàm, trong lúc mơ hồ lại để cho tiên kiếm của mình cảm thấy bất an, không khỏi tra hỏi: "Kiếm này tên gì?"

"Ừ, " Tiêu Dao cũng hiểu được thanh kiếm này kêu nữa mặc kiếm giống như có lẽ đã không thích hợp, có lẽ đổi lại tên, đương nhiên cũng không thể để kêu Vương Kiếm, đây không phải là bại lộ thân phận của mình à.

Chu Quỷ cho rằng Tiêu Dao không muốn nói, lại nói: "Ta đây thanh tiên kiếm tên Cửu Linh, ngươi có thể không nói."

"Kiếm tên Tiêu Dao" Tiêu Dao tự sử dụng mình phong hào, nói xong hắn đi đầu cầm kiếm hướng giết đi qua. Hai người chiêu thức giữa, có thể nói từng bước hung hiểm, người tới ta đi. Dưới đài Lý Hân Di trong tay khăn tay lại đều bị của nàng mồ hôi ướt đẫm. Rốt cuộc hai người cứng rắn va chạm một cái, riêng phần mình thối lui mấy bước. Chu Quỷ đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hắn nhìn lấy Tiêu Dao thật lâu, đương nhiên Tiêu Dao cũng không có khả năng lỏng tóc không bị tổn thương, y phục của hắn đều mờ nhiều cái lỗ hổng.

"Ta nhận thua, " Chu Quỷ nói ra câu này để cho mọi người Ngoài ý liệu vừa nói ra. Nói xong câu đó, hắn quay người rời đi, nhìn không ra buồn vui. Tiêu Dao lúc này mới cảm thấy Chu Quỷ tâm cơ xác thực thâm trầm.

Mà dưới đài Lưu Phong nghe được câu này không khỏi "A!" một tiếng, bây giờ quỷ còn có Tam Trọng Đạp không sử đi ra, chẳng lẽ hắn cảm thấy mặc dù sử dụng cũng không thắng nổi Tiêu Dao sao? Dứt khoát nhận thua đi tranh đoạt hai ba gã sao? Tiêu Dao thật sự mạnh như vậy. Làm sao có thể một cái mới tới tiểu tử mà thôi!

Mà lúc này Tiêu Dao đã xuống lời đài, đã đến Lý Hân Di bên người. "Hân Di, ta thắng!"

"Ừ, " Lý Hân Di chứng kiến Tiêu Dao đầu đầy mồ hôi, đưa tay sẽ vì Tiêu Dao lau đi mồ hôi trên trán, lại phát hiện trong tay khăn tay trước đây đã bị mình mồ hôi ướt nhep, vì vậy lại vội vàng thu tay về. Tiêu Dao bắt lấy Lý Hân Di tay của, hắn đã nhận ra bị ướt đẫm mồ hôi một cái khăn tay, cảm thấy nhẹ nhẹ cảm động. Hắn cầm qua khăn tay không quan tâm bên trong mồ hôi, xoa xoa trán của mình nói: "Làm ngươi lo lắng."

Tiêu Dao không trả nợ khăn tay, hắn đưa tay khăn lưu lại tại trong ngực của mình lưu làm kỷ niệm. Hai người chậm rãi đi ra ngoài, không chú ý tới Càn Nguyệt trong mắt nước mắt, cùng với Lưu Phong rét thấu xương địch ý.

"Tiêu Dao, đừng tưởng rằng thắng Chu Quỷ liền vô địch, hắn không có loại dùng Tam Trọng Đạp như vậy ta khiến cho ngươi chết tại Thiên Tàn Cước phía dưới, hừ, " Lưu Phong ném một câu lời xã giao, nghênh ngang rời đi.

Tại một tua này sau đó, Tiêu Dao lại đã tiến hành một trận thi đấu, như thế liền còn lại bốn người tiến vào ba thứ hạng đầu tranh bá trong. Bốn người này theo thứ tự là, Tiêu Dao, Lý Hân Di, Chu Quỷ, Lưu Phong. Chu Quỷ tuy rằng bại vào Tiêu Dao tay, nhưng mà hắn đánh bại còn sót lại những người khác, tự nhiên có tư cách tranh đoạt ba thứ hạng đầu. Bởi vậy cũng đó có thể thấy được Chu Quỷ nhận thua là lợi nhiều hơn hại.

Ba thứ hạng đầu tranh đoạt, đầu tiên hai hai đối chiến. Tiếp theo là hai cái người thắng đối chiến, cuối cùng người thắng trận là thứ nhất, còn sót lại một cái là thứ hai. Mà đối thành bên ngoài hai cái tức thì cần đang tiến hành một lần chiến đấu do đó xác định thứ ba là ai.

Thông qua thân thỉnh, Tiêu Dao cùng Lưu Phong một tổ, Lý Hân Di cùng Chu Quỷ một tổ, chiến đấu tại hai cái trên lời đài đồng thời tiến hành.

Ngày hôm nay, trời trong nắng ấm, trên lời đài nhưng là khác tình cảnh. Lý Hân Di cùng Chu Quỷ, hai người thi đấu, người sáng suốt cũng nhìn ra được, Chu Quỷ dù sao vẫn là lại trốn. "Chu Quỷ, ngươi thật sự còn muốn trốn ở đó sao?" Lý Hân Di rõ ràng không kiên nhẫn được nữa, nàng lơ lửng ở ở giữa không trung, một cỗ áp lực vô hình, phát ra.

"Lục Âm Sát" Chu Quỷ kinh hãi, hắn không ngờ tới Lý Hân Di thật không ngờ quả quyết, hoặc là như thế tin tưởng Tiêu Dao nhất định có thể đánh bại Lưu Phong. "Chậm, " Chu Quỷ lên tiếng nói: "Ta nhận thua, " về mặt hai lần nhận thua để cho sắc mặt của hắn âm lạnh tới cực điểm, nhưng hắn đúng là vẫn còn muốn lý trí chút ít.

"Hừ, Chu Quỷ ngươi bởi vì lý trí, đi tới hôm nay. Nhưng là cuối cùng đem người là lý trí mà trì trệ không tiến, ngươi đã quên tu giả căn bản." Lý Hân Di nghe được câu này, thu hồi đàn cổ xuống đài đi. Mà Chu Quỷ rồi lại trong nội tâm thầm nghĩ: "Nếu không phải ngươi, ta như thế nào lại nhận thua. Ta bởi vì lý trí, xa cách ngươi. Mà tại triệt để mất đi ngươi lúc tỉnh ngộ, rồi lại trời đã tối, ta đã đã mất đi lẽ linh dũng khi!" Chu Quỷ nhìn Thiên một hồi lâu sau.

Mà bên kia, Tiêu Dao cùng Lưu Phong đánh nhau nhưng là thập phần đặc sắc, cái này Lưu Phong đánh đấu, khí phách mười phần. Thậm chí chọn dùng lấy tổn thương đối tổn thương phương thức. Tiêu Dao mới đầu bị đánh trở tay không kịp, liên tục phóng xuất ra mấy cái cực phẩm Thiên Binh mới khó khăn lắm ổn định cục diện. Đương nhiên Tiêu Dao là cao hứng, chiến đấu như vậy mới thật sự là chiến đấu. Đương nhiên tại Tiêu Dao thích ứng loại này đấu pháp đại giới cũng là tương đối lớn, hắn bốn gã Thiên Binh đã tất cả đều hóa thành giấy vụn.

"Ngươi lại đem ta lúc bồi luyện, " Lưu Phong lần nữa đập đầu một quả hồi linh đan, cả giận nói: "Tốt, tốt, ta đây liền cho ngươi một loại ngươi học không đi đây." Lưu Phong, đột nhiên bay lên trời, đưa tay ra mời chân trái, quát: "Thiên Tàn Cước."

Lập tức Tiêu Dao cảm giác mình di động đều có chút khó khăn, xem ra cái này Thiên Tàn Cước tức giận cơ tọa định công năng, Tiêu Dao hưng phấn trong lòng. Hắn cũng ngồi xếp bằng, quanh thân lập tức từ khí bốc lên.

"Từ Dương Chương, " Lưu Phong hai mắt nhíu lại: "Không nghĩ tới, tiện nhân kia càng đem Thực sơn này mật truyền thuật pháp truyền cho ngươi."

"Hừ, Lưu Phong, quân tốt miệng của mình. Nếu không ta không ngại đập trên một chương." Tiêu Dao sắc mặt bất thiện nói.

"Hặc hặc, nhìn chân" lập tức một cái chân to ấn, hướng Tiêu Dao chỗ đập đến. Tiêu Dao tụ tập tìm Dương Chi Lực, đột nhiên đánh ra một chương. Lập tức một cái màu tím Đại Thủ Ấn đón nhận con này chân to, lập tức hai hai Tướng biến mất. Lại đến một cước, Tiêu Dao lại là một chương tương đối. Thiên Tàn Cước, Từ Dương Chương đối oanh, để cho mọi người một trận tâm thần hướng tới. Mà tại Lý Hân Di trong mắt Tiêu Dao lại mơ hồ cùng hắn

thân ảnh của gia gia trùng hợp rồi.

Hai người đối oanh vền vẹn hai ba phút, liền cũng không đủ Linh lực rồi. Mà lúc này hai người đều là một hồi hư thoát, quả nhiên loại này tất sát kỹ phóng thích là cần giá cao.

Hai người đều nằm ở trên lôi đài, cảm thấy thiếu một mẻ vô cùng. Tiêu Dao giãy giụa lấy đứng lên, mà tại trọng tài nhìn Lưu Phong lúc, gia hỏa này lại ngất đi. Đối với hắn cũng nào có Tiêu Dao cái kia lâu dài Tinh Thần lực, vì vậy trận này đỉnh phong quyết đấu lấy Tiêu Dao thắng là kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12:: Thời điểm thi đấu tiến hành (bốn)

"Người còn có thể thi triển Tam Trọng Đạp, mà ta rồi lại gần đây không thể quá mức động võ." Lưu Phong nhìn Chu Quý nói: "Này cục ta đã thua, ta về trước bên trong núi." Nói xong Lưu Phong quanh thân khí thể biến đổi, mơ hồ một cỗ Trúc Cơ tu vi hiển lộ ra. Bọn hắn tu luyện tới Luyện Khí tầng mười một, chỉ là vì đúc thành vô thượng đạo cơ. Ngày nay phá cấm Thần Thủy đã vô vọng, chỉ có thể lấy Cửu Khiếu đúc thành đạo cơ. Tầng mười một tu vi đi tầng chín Trúc Cơ chẳng qua là cần một cái ý niệm trong đầu dẫn dắt mà thôi. Đương nhiên đột phá đến tầng mười một cũng là có chỗ tốt, có thể nhanh hơn thu nạp linh lực tốc độ, nhưng mà cái này tác dụng là có hạn.

Lưu Phong Trúc Cơ thành công, hắn liền có thể thi triển, đã sớm luyện tập trước đây Ngự Kiếm Quyết, hắn âm lãnh nhìn mắt Tiêu Dao cùng Lý Hân Di phương hướng, liền khung kiếm hướng Luyện Khí Phong bên ngoài bay đi.

"Ai, thua. Quả thật là thua." Chu Quý cũng quanh thân khí thể biến đổi, đúc thành tầng chín đạo cơ. Hắn đối với bên cạnh lôi đài Trúc Cơ tu sĩ nói: "Mời đem cái kia Thiên Âm Cầm, đưa cho Lý Hân Di. Ta cũng đi về trước." Nói xong Chu Quý cũng ngự kiếm mà đi.

Mà bên kia lại càng không không cần đánh nhau, Tiêu Dao trực tiếp tuyên bố nhận thua, Lý Hân Di liền ngồi trên thi đấu đệ nhất bảo tọa. Cái này Lý Hân Di cũng là dứt khoát, cầm phá cấm Thần Thủy, nói phải về Thanh Vân Phong trực tiếp vô thượng đạo cơ, cùng với cái kia Ngụ Di rời đi. Đương nhiên hai người lưu luyện chia tay một phen, hơn nữa Lý Hân Di trả lại cho Tiêu Dao một quyển miêu tả đúc thành vô thượng đạo cơ giới thiệu sách. Nhập lại cho Tiêu Dao Thanh Vân lệnh, chờ được bên trong núi có thể bằng vào nó tìm đến nàng. Đương nhiên cho Tiêu Dao còn có một đồng lớn ba thứ hạng đầu ban thưởng, nói cách khác. Tiêu Dao trong tay có ngoại trừ phá cấm Thần Thủy bên ngoài sở hữu ban thưởng. Đương nhiên thứ ba hắn không nhúc nhích, kết giao đi lên, để cho bọn họ chuyển giao cho Chu Quý.

Cần Nguyệt là thi đấu thứ mười, Lưu Bàn là thi đấu tên thứ mười một, đều có được riêng phần mình Đại thu hoạch. Có thể đoán được chính là Thực Sơn sẽ xuất hiện một đồng mới Trúc Cơ tu sĩ.

Tiêu Dao cao hứng nhất chính là đã nhận được cái kia miếng trung phẩm Pháp Khí cấp bậc nhẫn trữ vật, nhẫn trữ vật dị thường khó được, vì vậy nó cho dù là trung phẩm cấp bậc, đầu có vài chục lập phương không gian, nhưng mà cũng so với thượng phẩm pháp khí cấp bậc Thiên Âm cầm giá trị cao, mới có thể với tư cách thi đấu thứ hai ban thưởng. Tiêu Dao đem hết thấy chính đốn thỏa đáng sau ngay tại Lý Hân Di nguyên lai ở "U cư" Bể quan, đây thật ra là Lý Hân Di yêu cầu, vô thượng đạo cơ đột phá không thể tầm thường so sánh, không thể có chút quấy nhiễu. Cái này u cư, đã tại Lý Hân Di nắm ni xuống, bị kim đan cao thủ bày ra, phòng hộ trận pháp.

Tiêu Dao ngồi ở u cư bể quan trong phòng, đã bắt đầu bình tâm yên tĩnh. Trong đầu của hắn hồi tưởng đến Lý Hân Di cho hắn cái kia quyển sách phương pháp đúc thành vô thượng đạo cơ sách, cái gọi là Trúc Cơ, mặc dù hóa khí là dịch thể. Luyện Khí tu sĩ dẫn dắt khiếu huyết Linh lực, chỉ trong đan điền, tụ hợp đan điền Linh khí, không ngừng áp súc, khiến cho hoá lỏng. Như đan điền này cùng khiếu huyết tương liên thông, Chu mà quay lại, hình thành nhưng tự hành vận chuyển hệ thống, chính là Trúc Cơ. Nhưng mà Trúc Cơ, chỉ có thể dẫn dắt chín chỗ khiếu huyết hoặc mười hai chỗ khiếu huyết, mới có thể ở đan điền cùng khiếu huyết lúc giữa hình thành ổn định liên hệ. Bởi vậy dẫn dắt chín chỗ khiếu huyết Trúc Cơ xưng là đạo cơ, mà dẫn dắt mười hai chỗ khiếu huyết tức thì xưng là vô thượng đạo cơ.

Trúc Cơ sau đó tu sĩ linh lực trong cơ thể chứa đựng chính là chất lỏng hóa, tại Trúc Cơ thời điểm khổng lồ Linh lực vận chuyển toàn thân, thân thể sẽ phát sinh một lần lột xác. Huyết dịch có nhận chủ công hiệu, khí lực cũng càng cường đại hơn. Tóm lại Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ giữa dĩ nhiên đã có bất đồng cực lớn. Nhưng mà dẫn dắt mười hai chỗ khiếu huyết cùng đan điền thành lập thể hệ độ khó so với việc dẫn dắt chín chỗ khiếu huyết lớn hơn gấp mấy lần, không thể không cẩn thận ứng đối.

Tiêu Dao dẫn dắt bản thân mười hai chỗ khiếu huyết Linh khí hướng đan điền hợp thành đi, không ngừng dựa theo 《Hư Vô Thần Điển》 trong tầng thứ hai Thái Tổ Chi Thân vận hành lộ tuyến. Cái kia nguyên bản ở đan điền phân biệt rõ ràng ngũ sắc Linh khí lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn, đang xoay tròn trong áp súc. Mà cái kia mười hai chỗ khiếu huyết, cũng tựa hồ bắt đầu thu nạp ngoại giới Linh khí. Trúc Cơ một cái khác mấu chốt chính là muốn đã thông đan điền khiếu huyết cùng ngoại giới liên hệ, từ nay về sau có thể không có ở đây dùng miệng mũi đều Tiên Thiên liền sông sẽ khiếu huyết thu nạp Linh khí. Thời gian dần qua Tiêu Dao quanh thân bắt đầu hội tụ Linh khí, mười hai chỗ khiếu huyết, một người tiếp một người mà cùng ngoại giới

tương thông ngay cả, mà Trúc Cơ đình phong Linh khí tựa hồ phần lớn tập trung vào u cư.

Luyện Khí Phong trên đã xảy ra dị động, mọi người phần lớn từ trong khi tu luyện tỉnh lại, bọn hắn đã nhận ra Linh khí bắt đầu trở nên mỏng manh. Tất cả mọi người theo lẽ mờ có thể phát giác được Linh khí lưu động, hội tụ đến Tiêu Dao bế quan chỗ "U cư".

Lúc này Liễu Chân dĩ nhiên tại mọi người biết trước tiên, tựa hồ đang tra nhìn cái gì. Tóc trắng mặt trẻ, nghiêm nhiên như một vị đại sư bình thường. "Lâm sư đệ, ngươi cũng biết nơi này là người nào bế quan." Liễu Chân cũng biết Tiêu Dao cùng Lý Hân Di ở giữa mập mờ, mà Lý Hân Di đã quay về bên trong núi đi, như vậy tại đây u cư bế quan chỉ sợ sẽ là Tiêu Dao vị kia Luyện Khí tăng mười hai tu sĩ rồi.

"Hắn là Tiêu Dao đi! Hắn có thể phải đúc thành vô thượng đạo cơ rồi." Lâm lão hồi đáp.

"Ừ, nơi này có Huyền Quy thủ hộ đại trận, chỉ sợ sẽ là Ngu tiên bởi vì hắn bày ra." Liễu Chân lại nói: "Ta xem linh khí này có lẽ còn chưa đủ, đem ta và người tất cả Linh Thạch dự trữ tất cả đều lấy ra cung cấp hắn, ta đem bảo bảo Chương môn, thỉnh cầu Linh Thạch trợ giúp."

"Tính ta một người, " còn sót lại mấy vị Luyện Khí Phong chương viện nói ra. Trần Mạo cũng không ngoại lệ, những cái này Trúc Cơ tu sĩ ở bên trong, ngoại trừ Liễu Chân bên ngoài, là hắn lấy ra Linh Thạch nhiều nhất.

Thanh Trúc, Thục Sơn Chương môn, tại nhận được thật sự báo cáo sau. Tự mình đến đến Trúc Cơ ngọn núi, hắn học cứu thiên nhân, ở chỗ này tựa hồ mây nhù lại lại nhàn. Nhưng mà cuối cùng hắn vẫn rắc khắp nơi một mảng lớn Linh Thạch, bày ra Tụ Linh Trận. Mà những cái kia lúc trước trợ giúp Linh Thạch tu sĩ, đều đã nhận được tương ứng đền bù tổn thất.

"Chương môn, kẻ này đột phá chẳng lẽ có cái gì dị thường?" Liễu Chân thấy Thanh Trúc đạo trưởng nhù mây.

"Ha ha, không có việc gì. Thiên hạ to lớn không thiếu cái lạ, cái này không thể nói trước cũng là một chuyện tốt!" Thanh Trúc đạo trưởng lòng mây gần ra, cười vang nói: "Liễu Chân, ở lại Tiêu Dao sau khi xuất quan, đem người này lệnh bài giao cho hắn, để cho hắn đến bên trong núi tìm ta."

"Đứng, đệ tử cần tuân pháp chỉ." Liễu Chân cung kính nói, nhưng mà trong nội tâm rồi lại nhắc lên sóng to gió lớn, cái này dĩ nhiên là "Chương môn lệnh bài". Tiêu Dao quả nhiên không phải bình thường người, lần này lão đạo vẫn không có nhìn lầm a! Đương nhiên những người khác đều không biết chuyện này, Chương môn đích thân tới, có tư cách tiến lên cũng chỉ có Liễu Chân rồi. Những người khác đầu là xa xa chứng kiến Chương môn đem một kiện đồ vật giao cho Liễu Chân.

Thời gian đang chậm rãi trôi qua, đại trận ở trong Tiêu Dao, thân ở tại ngũ sắc Linh khí bao bọc. Mười hai khiếu huyết đang điên cuồng thu nạp Linh khí, trong Đan Điền một cái ngũ sắc Đại Ma Bàn tại lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn, ở đan điền trung tâm, dĩ nhiên hiện ra hoá lỏng ngũ sắc cối xay. Đương nhiên trong thức hải chuôi này Hư Kiếm cũng tán mát ra một cỗ lớn lao nhưng danh trạng Linh lực, khiến cho ngũ sắc Linh lực xoay tròn cùng một chỗ, giống như một cái ngũ sắc dây xích giống như hướng trái tim chạy. Cuối cùng cỗ lực lượng này dung nhập huyết dịch, từ trái tim xuất phát, xuôi theo hướng tứ chi. Trên đường những nơi đi qua, hoặc là kinh mạch, hoặc là mạch máu, thậm chí cả mỗi một tác làn da, mỗi một chỗ huyết nhục, đều ở đây cỗ linh lực dưới tác dụng, phá rồi lại lập lại. Tiêu Dao quanh thân nhìn lại quần áo đã sớm bị thiên địa linh khí xé rách nát, hắn không đến sợi vải mà nổi lờ lững. Đây người huyết dịch, nhưng chắc là sẽ không nhỏ xuống, mà là chảy đến đi, lại chảy ra, vòng đi vòng lại.

Đương nhiên Tiêu Dao không biết những cái này, hắn chỉ biết là một loại hình như là một vạn con kiến gặm cắn cái này mình mỗi một chỗ làn da, cái này lớn lao đau đớn tựa hồ tại khiến cho hắn buông tha 《Hư Vô Thần Điền》 tầng thứ hai Thái Tổ Chi Thân vận hành, nhưng mà đáy lòng tựa hồ cảm giác mình cần phải kiên trì. Từng lần một chinh phạt gần tây tùy, lần lượt Linh lực vận chuyển. Tiêu Dao thân thể mơ hồ hiện ra đồng đỏ màu sắc, rồi sau đó lại quy về bình thường. Trong Đan Điền, vẫn như cũ có liên tục không ngừng đích thực Ngũ Hành Linh lực bị thu nạp tiến đến, dung nhập cái kia nho nhỏ một cái đầm đĩa tròn hình dáng ngũ sắc chất lỏng Linh lực trong. Cái này ngũ sắc Linh lực, phân thuộc ngũ hành, vẫn như cũ đang xoay tròn trong. Loại này xoay tròn sinh ra một loại hấp lực, tại liên tục không ngừng mà hút vào ngoại giới Linh lực. Nói cách khác dù cho Tiêu Dao không tu luyện, tu vì của hắn cũng đang không ngừng tăng lên.

Thời gian dần qua Tiêu Dao quanh thân bình tĩnh lại, quanh thân đối với linh khí thu nạp nếu không phải dụng tâm chú ý cơ bản không cách nào phát hiện. Ngoại giới Liễu Chân biết rõ Tiêu Dao cũng nhanh xuất quan. Quả nhiên Tiêu Dao chậm rãi mở mắt, nhưng mà hắn phát hiện một cái chuyện lúng túng, hắn hiện tại ** lấy, hơn nửa quanh thân bao trùm lấy một tầng bùn đen. Nhìn bốn phía, nơi này là "U cư". Tiêu Dao lắc đầu, hắn nhìn nhìn nhấc trư vật, tầm sự tình nhưng ngăn không được hắn. Tâm thần khẽ động, thủy linh lực vận chuyển, quanh thân dơ bẩn liền bị vọt lên cái không còn một mảnh. Lập tức một quả kết băng phù, những cái này nước đen liền bị đông lại, ngay sau đó một danh tự Thiên Bình xuất hiện đem cái này màu đen băng mang đi.

Nhưng mà, vấn đề xuất hiện. Tiêu Dao tìm lượt nhấc trư vật lại không có có một cái mình đồ dự bị quần áo, đứng rồi hắn còn không có chuẩn bị. Rơi vào đường cùng, Tiêu Dao chỉ có thể tìm kiện Lý Hân Di y phục. Một bộ quần trắng ăn mặc tại Tiêu Dao trên thân, vô luận như thế nào nhìn đều chẳng ra cái gì cả. Mở cửa nhìn lại, đó chân sư thúc dĩ nhiên cũng làm ở ngoài cửa.

"Tiêu Dao sư đệ, ngươi nếu như xuất quan, ta đây liền vào được." Nhưng là Liễu Chân chứng kiến phòng hộ đại trận đã đóng cửa, mà ngày đó Bình lại đang rửa khuôn mặt đen băng, xem chừng Tiêu Dao đã rửa mặt hoàn tất, lúc này mới ý định tiến đến.

"A, sư thúc. Chờ một chút, chờ một chút." Tiêu Dao kinh hãi cái này bức mặt mày làm sao dám gặp người đây?

"Sư đệ, ngươi cái này sai rồi. Ngươi như là đã đột phá, trở thành Trúc Cơ tu sĩ, tự nhiên cùng ta cùng thể hệ, sao có thể kêu sư thúc đây?" Liễu Chân nghiêm túc nói.

"Đứng, đứng. Cái kia sư huynh ngươi có thể có bộ xiêm y không dùng ta. " " Tiêu Dao nói không được nữa.

Liễu Chân cười cười, thì ra là thế. Ở lại Tiêu Dao xô vào chính mình đạo bào rộng lớn, hai người hàn huyên hồi lâu. Liễu Chân đem Chương môn lệnh bài

giao cho Tiêu Dao, hơn nữa cho Tiêu Dao nói rõ đi bên trong núi đường xa sau đó liền đi trở về. Mà Tiêu Dao thì đi chuyển Phù Triện Viện, nhìn nhìn mình Lâm lão ca, hần thể mới biết. Bản thân bế quan ba tháng này, Càn Nguyệt, Lưu Bàn, Trương Tôn Thư, Nam Cung Chấn đều Luyện Khí Phong hơn bốn mươi người tất cả đều nuốt Trúc Cơ Đan trước sau đột phá đến Trúc Cơ Kỳ, đi bên trong núi. Xem ra chính mình tại sửa sang lại chút ít quần áo, nộp lên đình viện sau đó cũng phải xuất phát.

Lời converter: Cầu phiếu, cầu phiếu, cầu đề cử để bom truyện. Các reader giúp mình để có thể chính thức thành converter tháng sau nhé

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13:: Sơ nhập nội sơn

Nơi đây điện ngọc lầu các, không hề giống như Luyện Khí Phong như vậy giản dị thấp phòng tường đất, nơi đây tựa hồ đều là đá cẩm thạch cửa hàng liền, chạm ngọc cửa hàng địa phương. Tiêu Dao bị tiên hạc tiễn đưa tại một chỗ trên sân thượng, nơi đây chỉ có một cây tráng kiện cổ thụ. Tiêu Dao biết rõ đây chính là Lâm lão nói tiếp dẫn cổ thụ, hần tiến lên trước cúi người chào nói: "Thục Sơn mới tiến cập Trúc Cơ đệ tử, bái kiến cổ thụ tiên bối."

"Ừ, " cái này cổ thụ cảnh cây một hồi chấp chôn, tựa hồ nói lòng cái lung một mối: "Là ai đã quấy rầy mộng đẹp của ta a? A, người Sao thể hiện tại mới đến, tên gọi cái gì."

"Đệ tử kêu Tiêu Dao, thật sự không phải là cố ý đã quấy rầy tiên bối đây."

"Ừ, tu vi không tệ. Hào hảo tu luyện, cho đây là của người này thân phận lệnh bài, còn là không chế lệnh bài số ba mươi ba." Cổ thụ tựa hồ nhìn ra Tiêu Dao đã đúc thành vô thượng đạo cơ, tử tế khác thường.

"Cảm ơn, tiên bối." Tiêu Dao từ biệt cổ thụ, tại cổ thụ dưới sự chỉ đạo, đã tìm được thứ ba mươi ba chỗ tiên ở. Chỗ này tiên ở rõ ràng thật sự là tương đối xa hoa. Đầu tiên hần đại môn chính là dùng một loại màu xanh ngọc thạch cửa hàng liền, bên trong thổ địa mơ hồ hiện ra ánh sáng màu đỏ. Đất trên mọc ra một ít hoa cỏ cây ăn quả, trong đó có vài cọng cây ăn quả kết lấy Thanh trong thấu đỏ trái cây tựa hồ sắp thành thực bộ dạng. Đi đến bên trong nhìn lại, bên trong ở giữa là một cái tầng ba ngọc thạch lầu các. Mơ hồ có một loại bình tâm yên tĩnh ánh sáng âm u thoáng hiện, bực này tiên ở quả nhiên là Tiên Nhân chỗ ở, Tiêu Dao lại lần nữa đi tới cửa bên ngoài. Nhìn cái kia vô tự bằng hiệu, bay thẳng lên, đem nó hái lấy xuống. Lập tức xuất ra phù bút, chi này bút là Lý Hân Di đưa tặng, cũng chính là chi kia Lý Đăng Thục Sơn Tam trưởng lão bút.

Hần suy nghĩ qua, tuyệt bút vung liền, "Tiêu Diêu Tiên Cư" liền khí phách phiêu dật mà xuất hiện ở đây trên tám bảng. Hần cảm thấy chưa đủ nghiền, lập tức lại đang tứ giác vẽ đi một tí phòng hộ, cảnh kỳ, thậm chí cả công kích phù triện. Khi hần lại lần nữa đem bảng hiệu treo trên cửa lúc, một số người tựa hồ lại giả bất thiện mà xuất hiện ở bốn phía.

"Các người là?" Tiêu Dao nhìn người tới.

"Chỗ này chỗ ở đã có chủ nhân, người {hay là còn là} giao ra không chế lệnh bài thì tốt hơn." Một danh tự Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đối với Tiêu Dao nói.

"A, " Tiêu Dao trông mắt hơi híp, xem ra ở đâu đều có bối móc đây, "Người nói là người sao?"

"Tự nhiên không phải là, mới Trúc Cơ trong hàng đệ tử có, Chu Quỷ cùng Lưu Phong hai người. Chỗ này tiên ở chủ nhân liền là bọn hần trong một cái." Tu sĩ này không mặn không nhạt nói: "Việc này đã có người, đi báo cho biết hai người bọn họ. Nếu là người không muốn gây phiền toái, có thể đem này tiên ở chuyển nhượng cùng ta."

"A, nguyên lai là bằng hữu cũ. Về phần chuyển nhượng cho người, thế thì không cần." Tiêu Dao cười nhạt một tiếng, người này đúng là cũng muốn chỗ này chỗ ở, xem ra chính mình tại cổ thụ tiên bối chỗ đó được tốt chỗ.

"Hừ, không biết phân biệt." Tu sĩ kia hừ lạnh một tiếng lui ra. Mà lúc này Chu Quỷ cùng Lưu Phong hai người, cũng vội vàng chạy đến.

"Thật không nghĩ tới, cổ thụ lão đầu vậy mà đem nơi này tiên ở cho người." Nhưng là Chu Quỷ âm lãnh nói: "Người đúc thành vô thượng đạo cơ rồi hả?"

Chứng kiến Tiêu Dao gật đầu, trong lòng hai người một hồi chua xót. "Hừ, không nghĩ tới ta hai người cái cả buổi vậy mà làm cho người mai mối. Chỗ này tiên ở vậy mà cũng là như thế, chẳng lẽ chúng ta thật sự sẽ bị người khác chế đã chết rồi sao?" Lưu Phong cả giận nói.

"Lưu Phong, chúng ta cùng một chỗ động thủ. Nhìn xem cái này vô thượng đạo cơ cuối cùng có lợi hại dường nào." Chu Quỷ mắt nhìn Lưu Phong, nguyên bản đối địch hai người lại muốn liên lên tay đến. Điều này làm cho mọi người vây xem một hồi kinh dị, cái kia lúc trước Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ càng là biểu lộ phong phú.

"Tốt, đánh cho tàn phế hẳn, sẽ đem Lý Hân Di đoạt lấy, nhìn nàng Trúc Cơ Kỳ như thế nào cùng Nguyên Anh đấu." Nhưng là Lưu Phong điên cuồng nói.

Tiêu Dao, nghe được câu này. Ánh mắt co rút lại, hẳn cảm giác mình cái này một mực lưu thủ thói quen có phải hay không có lẽ sửa đổi một chút rồi. Chu Quỷ cùng Lưu Phong liếc nhau lao đến, ba người đều là dây dưa cùng một chỗ. Linh lực cuộn cuộn, Kiếm Khí tung hoành. Tiêu Dao chuôi này mặc kiếm phát ra kiếm quang, phối hợp Tiêu Dao vô thượng đạo cơ tu vi, khó khăn lắm chống đỡ hai người. Hai người thấy nhất thời không cách nào thủ thắng, cái kia Lưu Phong quanh thân đột nhiên chấn động, càng đem mình đại sát chiêu Thiên Tàn Cước khiến đi ra. Đột nhiên một cước hướng Tiêu Dao đập đi, Tiêu Dao đẩy ra Tử Dương Chương chống đỡ. Mà ngay tại lúc đó, cái kia Chu Quỷ giẫm ra một bước, khí thế của hắn vậy mà đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ bộ dạng, huôi quyền hướng Tiêu Dao đập tới. Tiêu Dao đột nhiên phát lực đẩy ra Thiên Tàn Cước, nhưng là không kịp đối kháng Chu Quỷ quyền ảnh. Bị nện trong mấy quyền, điên cuồng nện một ngụm máu tươi lung lay ngược lại tại chính mình Tiêu Diêu Tiên Cư cửa ra vào.

"Tiêu Diêu Tiên Cư, " Chu Quỷ tiến lên thấy được bốn chữ: "Hừ, ta cho ngươi tiêu dao. Ta như giết ngươi, nhìn ngươi Sao thể tiêu dao." Chu Quỷ vậy mà động sát cơ. Cái này cũng bình thường, trước sau như một bị nâng là thiên chi kiều tử (con cưng của trời), liên tục hai lần là Tiêu Dao làm mai mối, bắt động sát tâm mới là lạ chứ!

"Hắc hắc, tốt" Lưu Phong tựa hồ cũng nghĩ như vậy: "Tội danh chúng ta cùng một chỗ vác, tội đa cũng chính là diện bích ba năm."

"Các ngươi xác định, " Tiêu Dao chứng kiến hai trong mắt người nồng hậu dày đặc sát cơ, cười ha ha; "Hào hảo, các ngươi vậy mà muốn giết ta, ta đây liền phế các ngươi rồi đạo cơ, cả đời làm một phạm nhân đi!" Hai người nhích lại gần, Tiêu Dao quanh thân chấn động, đồng thời Thần Hành Phù gia trì. Năm hệ Linh lực phát ra cùng một lúc, đánh ra hai chương, trong phút chốc liền đánh trúng vào hai người nơi đan điền.

"A, ngươi?" Hai người kêu đau một tiếng, chỉ tới kịp oán độc nhìn Tiêu Dao liếc, lại ngay ngắn hướng đã hôn mê.

"Người tới, nhanh chóng đem hai người đưa đến hai vị Chương môn chỗ cứu chữa." Một người tu sĩ từ trong đám người đứng ra đây ra lệnh.

"Đứng, Mọc chấp sự." Người này đứng là Hình đường chấp sự, Kim Đan đại cao thủ.

"Tiêu Dao, ngươi đánh chết ý muốn đánh chết hai gã đồng môn, phế đi hai người đan điền. Ta trước phế ngươi đan điền, ngươi có gì dị nghị không." Cái kia Mọc chấp sự âm lãnh mà nhìn Tiêu Dao, hẳn hiện tại trong lòng đặc biệt tự trách, bản thân một cái Kim Đan tu sĩ liền ở bên cạnh, còn để cho Tiêu Dao phế đi hai vị trưởng lão cháu yêu. Đây không phải muốn chết sao? Hiện tại nhất định phải cẩn thận xử lý, nói không chừng vẫn có thể chiếm được hai vị trưởng lão hảo cảm.

"Hừ, Mọc chấp sự. Vừa mới hai người bọn họ muốn giết ta lúc, ngươi Sao thể không đứng ra đây. Hiện tại, vậy ngươi thử xem!" Tiêu Dao cả giận nói.

"Tốt, thực cho rằng vô thượng đạo cơ liền vô địch sao?" Cái này Mọc chấp sự, Hư hóa ra một trương đại thủ hướng Tiêu Dao vỗ tới.

Tiêu Dao năm hệ Linh lực phát ra cùng một lúc, dùng Tử Dương Chương tương đối. Vậy mà khó khăn lắm chống đỡ một chương này.

"Ngươi vậy mà năm hệ song tu, thiên phú kinh người như thế, vậy càng lưu lại ngươi không được." Tu sĩ này lại muốn lần người tiến lên.

"Ài, xem ra muốn bại lộ." Tiêu Dao hít một tiếng, sửa sang lại quần áo. Nhàn nhạt nhìn kim đan tu sĩ này tiến lên, kim đan tu sĩ này tại ở gần Tiêu Dao ba bước địa phương, lại bị giam cầm lại, trước sau không được. Hắn hoảng sợ nói: "Ngươi đây là cái gì yêu pháp."

"Yêu pháp, " Tiêu Dao cười lạnh một tiếng, ngươi không phải là muốn giết ta sao?" Quỷ xuống, " Tiêu Dao đột nhiên vừa quát, người này Kim Đan tu sĩ vậy mà thật sự quỷ xuống. Sắc mặt tại đây trọng áp xuống biến đến đỏ bừng, nói không nên lời một câu.

"Tiêu Dao, buông ra chấp sự. Ngươi có thể đi tìm Chương môn lý luận, như vậy đối đãi chấp sự, không cảm thấy qua sao" cái kia lúc trước cùng Tiêu Dao yêu cầu tiên ở Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đứng ra nói.

"Ngươi tên là gì?" Tiêu Dao cảm thấy người này cũng không tệ, chẳng qua là có chút cố chấp.

"Ngô Đạt, buông hắn ra đi! Ta có thể dẫn ngươi đi thấy Chương môn." Cái này gọi là Ngô Đạt tu sĩ tựa hồ cảm thấy Tiêu Dao sẽ đồng ý lời nói của hắn, nếu không Tiêu Dao loại này vừa tới Trúc Cơ tu sĩ, sợ là cái gì cũng không biết đâu rồi, đã bị giết, loại nhân vật này nếu là như vậy chết rồi, há không đáng tiếc.

"Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều, " Tiêu Dao cười nhạt một tiếng: "Ngươi nếu là muốn cứu hắn, động thủ là được."

Ngô Đạt nhìn chăm chăm vào Tiêu Dao nói ". Tốt, ta đây liền lãnh giáo một chút." Ngô Đạt không có chút nào vô lễ, hẳn biết rõ Tiêu Dao năm hệ song tu, thực lực không thể ngang nhau đối đãi. Tay khê vậy, cái kia nguyên bản trong người Tiên Kiếm liền xuất hiện ở trong tay, một cổ Độc Cô Cầu Bại kiếm ý phát ra. Mà Tiêu Dao, trong tay hắn Vương Kiếm màu xanh lá cây diệt hết, cái kia vốn là màu vàng kim óng ánh hiển lộ ra, hai cái rất sống động văn xuất hiện. Trong cơ thể năm hệ Linh lực đồng thời vận chuyển, lập tức Tiêu Dao toàn bộ tản mát ra một loại, địch nổi thiên hạ khí thế của. Tiêu Dao chủ động xuất kích đi đầu, hướng cái này Ngô Đạt chỗ đánh tới.

"Tốt, " Ngô Đạt tại Tiêu Dao Tiên Kiếm đại biến dạng con là không có chút nào ý sợ hãi, ngược lại trở nên dị thường hưng phấn. Hắn cũng cầm kiếm nghênh tiếp, Tiêu Dao một kiếm bổ ngang. Ngô Đạt sử dụng kiếm đón đỡ, thân thể sau ngoặt tránh thoát một kiếm này đồng thời, trường kiếm dựng thẳng lấy từ phía dưới chém về phía Tiêu Dao. Tiêu Dao thối lui một bước, phát ra một đạo cây màu kiếm quang, nhưng là một linh lực phát uy. Tiêu Dao lâu dài mà sử dụng một linh lực, tự nhiên một chiêu này chỉ có dùng một linh lực mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Cái kia Ngô Đạt cũng là như thế, bất quá nhưng là kim sắc quang mang. Cái này Ngô Đạt không hổ là Trúc Cơ hậu kỳ, cái này một cái đối binh. Tiêu Dao lại thiếu chút nữa bị cái kia kiếm quang màu vàng bổ trúng, Tiêu Dao đột nhiên một cái dịch chuyển mới hiểm hiểm tránh đi. Lập tức Tiêu Dao tập kết nước hỏa linh lực, bỏ ra một đạo kiếm quang, lần này nhưng là Ngô Đạt, bị nước hỏa linh lực sức bật nổ phá đạo phục.

Hai người người tới ta đi, một cái tu vi cao thâm, một cái năm hệ đều đủ; một cái đạo pháp kiếm pháp sắc bén, một cái khí tức lâu dài. Trong lúc nhất thời vậy mà đấu cái khó phân thắng bại. Mà ở một bên tên kia quý Kim Đan tu sĩ, lúc này tựa hồ phát hiện mình có thể động. Hắn hung hăng nhìn mắt Tiêu Dao, đột nhiên hướng Tiêu Dao phả giết đi qua. Kim Đan tu sĩ tốc độ quả nhiên rất nhanh, Tiêu Dao vừa chú ý nói, cũng đã bị đánh ở một bên, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi. Đồng thời cái kia Ngô Đạt bỏ vượt qua kiếm quang đánh vào Tiêu Dao trên lưng, một đạo rất sâu miệng vết thương xuất hiện Tiêu Dao phần lưng. Một kích này Tiêu Dao hiển nhiên bị trọng thương.

"Tốt, Ngô Đạt, làm rất tốt. Ta sẽ bẩm báo trưởng lão, để cho bọn họ ngợi khen ngươi." Chấp sự này lúc này tựa hồ lại trở nên hăng hái. Hắn đối với té trên mặt đất, chịu đựng lấy cực lớn thống khổ Tiêu Dao nói: "Tiêu Dao chịu chết đi!"

"Chậm, " nhưng là Ngô Đạt đột nhiên đứng ở Tiêu Dao trước mặt, bởi vì ta Tiêu Dao mới bị ngươi đánh lên. Ngươi không thể giết hắn, nếu muốn tổn thương hắn, trước hết giết ta.

"Ngô Đạt, ngươi đừng tưởng rằng, Chương môn nhìn trúng ngươi ngươi chính là có thể đối với ta như vậy nói chuyện sao? Tôn ti tự động, ta mà là ngươi sư phụ thúc." Chấp sự này sắc mặt có chút âm trầm.

"Tiêu Dao mặc dù từng có, cũng có thể từ Chương môn hoặc là Hình đường trưởng lão phán xử, ngươi không có có quyền lợi." Nói qua Ngô Đạt ném cho Tiêu Dao một cái bình ngọc "Đây là Thục Sơn thánh dược chữa thương, da ngọc đan, ngươi mau mau nuốt."

Tiêu Dao cũng không sĩ diện cái lão, cầm lên liền nuốt xuống, hắn hiện tại âm thầm hối hận. Lúc đến nếu là luyện chế nhiều chút ít phù triện, trực tiếp triệu hồi ra nhóm lớn thiên tướng, như thế nào lại cho tới hôm nay loại tình trạng này. Tiêu Dao vận khí liệu lên tồn thương, mà cái kia Ngô Đạt thế nào cùng chấp sự này đánh nhau. Chấp sự này cũng không phải là Tiên Kiếm tu sĩ, bởi vậy Ngô Đạt bằng vào tiên Kiếm Lực cũng là chiến hơn mười cái hiệp Kim Đan cuối cùng là Kim Đan, Ngô Đạt vẫn bị đánh ở một bên. Chấp sự này vẫn như cũ âm trầm mặt mũi này hướng Tiêu Dao đi tới. ? ? ? ? ? ? ?

Tiêu Dao hợp thời mà mở hai mắt ra, lúc này phần lưng của hắn đã kết thúc sẹo, có thể thấy được cái kia tiên dược quả nhiên hiệu quả thật tốt. "Xem ra ngươi {hay là:còn là} không nhớ lâu, đã quên mới vừa rồi là Sao thế quý ở trước mặt ta đấy sao? Ngươi vậy mà muốn giết ta. Xem ra ta cuối cùng là muốn dính dính máu tươi, cũng đúng nếu không phải giết người Sao thế phù hợp thân phận của ta."

Lúc này kim đan kia tu sĩ đồ ăn mới hoảng hốt, hắn muốn đào tẩu, mới phát hiện cùng vừa rồi vậy không thể nhúc nhích. Hắn lần này mới nhớ tới cô uy áp này là cái kia cao không thể chạm thiên đạo uy áp, mới nhớ tới trước đó không lâu Vương ấn Chương Không Già.

"Ngươi ngươi, ngươi là, " trong mắt của hắn tràn đầy sợ hãi. Nhưng mà Tiêu Dao đột nhiên trước đột nhiên, đầu của hắn đã bị Vương Kiếm bổ xuống. Mà Vương Kiếm quang mang lập tức đại thịnh. "Rất may mắn, ngươi trở thành ta chấp chương kiếm này đến nay người đầu tiên đầu, tin tưởng lịch sử sẽ nhớ kỹ ngươi."

"Ai, " Ngô Đạt thở dài một hơi, hắn mặc dù hiểu kỳ Tiêu Dao là như thế nào để cho đường đường Kim Đan tu sĩ không cách nào nhúc nhích. Rồi lại càng sâu nảo tại Tiêu Dao đã không có chút nào vòng qua vòng lại chỗ trống. Nhưng mà Tiêu Dao rồi lại cười nhìn hắn nói: "Ngô Đạt, đây là Chương môn lệnh bài, dẫn ta đi gặp Chương môn."

Ngô Đạt đột nhiên cả kinh, thấy Chương môn lệnh bài như thấy Chương môn, hắn vội cung kính đạo "Đúng, " .

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: Chương môn triệu kiến

"Tiêu Dao, ngươi đáng giết nghìn đao đấy. Lại dám như thế làm việc, dám phỉ đi con ta. Không đem ngươi băm thây vạn đoạn có thể nào hiển lộ rõ ràng chúng ta uy nghiêm." Lưu trưởng lão kia âm thanh nói.

Chứng kiến hai người tựa hồ muốn động thủ, Ngô Đạt liền vội vàng tiến lên nói: "Hai vị trưởng lão, Tiêu Dao đã bị Chương môn triệu kiến, có phải hay không trước hết để cho hắn thấy Chương môn, lại định tội không muộn."

"Hừ, Tiêu Dao nghiệp chương nặng nề, không chỉ có phỉ đi chúng ta cháu trai, càng là đánh chết ta Thục Sơn Kim Đan tu sĩ. Như thế ác ma nên người người đến mà giết chỉ, Ngô Đạt thân ngươi thụ Chương môn coi trọng, vậy mà che chở hắn. Hôm nay không thể nói trước Liên ngươi cùng một chỗ giáo

huấn." Đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

"Ách, "Ngô Đạt nhất thời nghẹn lời, mà đang ở hai vị Nguyên Anh trưởng lão muốn động thủ, bắt Tiêu Dao thời gian. Cung điện bên trong truyền đến Chương môn Thanh Trúc thanh âm của: "Hai vị sư đệ mời trước vào đi! Ngô Đạt lui ra, Tiêu Dao tiến đến."

"Đứng, cần tuân Chương môn pháp chỉ." Ngô Đạt cung kính nói, lui một bước rồi hướng Tiêu Dao nói: "Ai, ta không giúp được người rồi!"

"Không có việc gì, cảm ơn người dẫn ta thấy Chương môn." Tiêu Dao cười nhạt một tiếng, trước tiên hướng đại điện đi đến.

"Hừ, đi. Tiêu tử này ta cần phải hấn thụ rút hồn luyện pháp nỗi khổ." Hai vị trưởng lão đi theo Tiêu Dao sau lưng.

Thanh Trúc một thân tiên phong đạo cốt, đứng ở đại điện ở giữa, phảng phất Phật cùng Đạo tương hợp. Tiêu Dao thấy vậy thảm thán, quả nhiên đắc đạo người thật, đồng thời Nguyên Anh hai vị này trưởng lão Sao thể kém như vậy đây?"Tiêu Dao, bái kiến Thực Sơn Chương môn." Tiêu Dao hơi hơi ôm quyền, không xoay người.

"Tiêu tử, người thân là Thực Sơn đệ tử, dám đối với Chương môn bất kính." Chương môn một bên một cái Kim Đan tu sĩ cả giận nói: "Quả thật mình ngoan bất lĩnh."

Tiêu Dao lúc này mới chú ý tới Thanh Trúc một bên còn có một người tu sĩ, người này lúc này bởi vì phần nộ mà tán mát ra một tia ngút trời Kiếm Khí, làm cho người ta không dám coi thường.

"Ân Phong sư đệ, người này đúc thành vô thượng đạo cơ, giết ta Hình đường chấp sự, phế hai ta Tôn nhi đan điền, đang lúc giết tới lấy Kính Thiên xuống." Đại trưởng lão cất cao giọng nói.

"Cũng không phải, " Tiêu Dao hồi đáp: "Ta thực sự không phải là đối với Chương môn bất kính, chẳng qua là chỉ có xưng hô như vậy ta mới có thể không bị Thực Sơn oan uổng giết."

"Người quả nhiên là hấn, " lúc này Thanh Trúc xoay người lại nói: "Cho ta xem nhìn thanh kiếm kia."

Tiêu Dao đem trong tay Vương Kiếm đưa cho người này kêu Ân Phong Kim Đan tu sĩ, sau đó nói "Thiên Long đế quốc, Cửu Châu Vương Ân Chương Không Giả Tiêu Dao Vương Tiêu Dao bái kiến Thực Sơn Chương môn."

"A, người là Vương Ân Chương Không Giả, lần trước Thực Sơn dị động chính là người làm ra?" Hai vị trưởng lão đồng thời lên tiếng tra hỏi.

"Đúng vậy, ta Phụng Tiên hoàng chi mệnh, đến Thực Sơn thu hồi rơi là tả Vương Kiếm. Không muốn dưới cơ duyên xảo hợp, bái nhập Thực Sơn cánh cửa. Về phần ta hôm nay phạm sự tình, đều là sự tình ra có nguyên nhân. Hy vọng Chương môn cùng hai vị trưởng lão có thể thông cảm đệ tử." Tiêu Dao lúc này lại cung kính nói.

"Hừ, phế chúng ta cháu trai, giết ta Kim Đan chấp sự, há lại một câu thông cảm cũng được. Mặc dù người chấp chương Vương Ân cũng không thấy có thể như vậy tùy ý làm bậy." Nhị trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

"Chương môn, đệ tử đến cổ thụ tiền bối thưởng thức, ban cho ta phòng ở số ba mươi ba. Chu Quỷ cùng Lưu Phong hai người đều muốn cướp đoạt, kích thương ta sau đó, lại muốn giết ta, ta bắt đắc dĩ phế hấn hai người đan điền. Về phần tên kia Kim Đan chấp sự, sau lưng đánh lên đem ta đánh cho trọng thương. Ngô Đạt bảo vệ ta bị hấn kích ở một bên, sau đó lại tới giết ta. Lúc ấy ta tại Ngô Đạt sinh da đan an đường xuống, đã có năng lực hành động. Vận dụng Vương Ân uy nghiêm, Vương Kiếm sắc bén ta dưới sự giận dữ mới giết hấn đi." Nói qua Tiêu Dao tiếp được áo ngoài, lộ ra một đạo thật dài vết sẹo, mọi người thấy đến kinh hãi, sinh da đan hiệu quả lúc nào cường đại như vậy rồi. Tiêu Dao mắt nhìn chúng nhân nói: "Ta thừa nhận giết người đích xác là không đúng, nhưng mà chẳng lẽ bị người giết lúc đều không thể động thủ sao?"

"Hừ, " hai vị trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nếu không có cổ kị thiên đạo uy áp, hai người bọn họ đã sớm động thủ giết Tiêu Dao, cái kia sắc mặt hấn ở chỗ này càn rỡ.

"Ừ, Tiêu Dao Vương các hạ, " Thanh Trúc trầm giọng nói: "Tiêu Dao Vương thuộc về Cửu Châu, không nên ở ta nơi này Thực Sơn Tiên cảnh, người như là đã tìm về Vương Kiếm, {hay là còn là} xuống núi đi!"

"A, Chương môn, đệ tử tại Thực Sơn học tập đã có hai năm, có thể cho phép đệ tử tiếp tục tại đây tu hành." Tiêu Dao đột nhiên quỳ xuống, hấn sao có thể đi, Hấn Di, Càn Nguyệt, Lưu Bàn, đánh vỡ hoàng thất không thể tu chân cơ hội đang ở trước mắt, sao có thể đi. Lúc này Tiêu Dao quanh thân Linh lực cuộn cuộn, năm hệ Linh lực xuất hiện ở bên ngoài thân, đồng đạo người thất kính, người này thân là Vương Ân Chương Không Giả, chẳng những đúc thành vô thượng đạo cơ, lại còn là năm hệ song tu, tu chân thiên phú cường hấn đến tột. Chương môn sắc mặt kinh nghi bất định, tựa hồ suy nghĩ bức này thiên phú là tu chân muốn đời không gặp thiên tài, nhưng là Vương Ân Chương Không Giả, càng là đại náo ta Thực Sơn.

"Chương môn, không ngại lưu hấn lại." Đại trưởng lão vậy mà mở miệng, hấn lại nói: "Như vậy thiên tư, làm trên kinh thể hải tục, nếu không phải tu Tiên, thật sự phung phí của trời."

"Đại trưởng lão. Người?" Nhị trưởng lão hiển nhiên không ngờ tới Đại trưởng lão lại có thể biết nói như vậy, chẳng lẽ hấn không muốn báo hấn cháu trai kẻ thù sao?

"Sư đệ, để cho hấn phát triển đến Kim Đan, cảm ngộ thiên đạo, đến lúc đó thiên đạo tất nhiên cùng hấn là địch, chúng ta giết hấn thuận theo thiên mệnh, quả thực dễ như trở bàn tay. Mà bây giờ hấn có thiên đạo tương hộ, sợ là chỉ có Trúc Cơ tu sĩ mới có thể cùng hấn động thủ, Trúc Cơ Kỳ kẻ này sợ là

vô địch." Nhưng là Đại trưởng lão truyền âm cho Nhị trưởng lão.

"Ừ, ta cũng tán thành." Nhị trưởng lão suy nghĩ một phen vậy mà cũng đồng ý, hắn còn nói: "Chúng ta nên cho phép hắn ra vào điện tịch viện, để cho hắn nhanh hơn mà tu luyện. Đại lực bồi dưỡng hắn."

Thanh Trúc Chương môn cau mày, hắn thật sâu mắt nhìn hai vị sư đệ, thẳng thấy được hai người sợ hãi, lập tức nói "Nếu như hai vị sư đệ không so đo Tiêu Dao lúc trước, cái kia Tiêu Dao liền lưu lại đi! Chẳng qua là Tiêu Dao chỉ có thể là Thục Sơn ký danh đệ tử, không được học tập Thục Sơn ngự kiếm chi thuật, bởi vì Tiêu Dao thân phận đặc thù, tại Thục Sơn trong lúc cho phép hắn cầm Chương môn lệnh bài. Bằng vào này bài có thể xuất nhập, các loại điện tịch viện, Đấu Kỹ Các. Tu hành sự tình tự hành Suy tính, cùng ta Thục Sơn không quan hệ." Nói qua Thanh Trúc đem Tiêu Dao trả nợ Chương môn lệnh bài giao cho Tiêu Dao.

"Chương môn sư huynh, cái này quyền hạn có phải hay không quá lớn." Nhị trưởng lão thấy Chương môn lệnh bài đều đang ban cho Tiêu Dao, còn cho phép hắn ra vào Đấu Kỹ Các, học tập các loại đấu kỹ. Những cái này mặc dù là các phái đều có đấu kỹ, nhưng mà tại Thục Sơn có này quyền hạn cũng không quá đáng là rải rác mấy người.

"Hai vị sư đệ, tu chân mấu chốt nhất là tu tâm." Thanh Trúc ám dụ câu, nhìn hai người không nói nữa lại nói: "Ân Phong, truyền lệnh xuống, Thục trên dưới núi, mọi thứ Kim Đan tu sĩ không được tìm Tiêu Dao phiền toái. Trúc Cơ tu sĩ có thể tìm Tiêu Dao thi đấu, nhưng mà không được sinh tử tương hướng."

"Đúng, sư phó." Cái này Ân Phong dĩ nhiên là Chương môn đệ tử.

"Thục Sơn đệ tử Tiêu Dao, tạ ơn Chương môn." Tiêu Dao biết rõ hai vị trưởng lão hắn lưu lại tất có chuyện ẩn ở bên trong, nhưng mà Chương môn nhưng là thật thật tại tại đối với chính mình tốt.

"Ha ha, ta cũng chẳng qua là cảm thấy Vương Ân hiện tại liên hệ thân Cửu Châu có chút trước đây mà thôi, một nguyên nhân khác chính là nhìn xem, hoàng thất không thể tu chân muốn đòi luật thép có thể hay không bị người đánh vỡ, nếu là đánh vỡ sợ là đối với ta Cửu Châu Tu Chân Giới một đại sự có chỗ trợ giúp."

Mọi người lui xuống dưới, Tiêu Dao về tới Tiêu Điều Tiên Cư, bắt đầu trải qua một loại cuộc sống nhàn nhã, đương nhiên khi thì có một chút, cường đại Trúc Cơ tu sĩ tìm đến Tiêu Dao thi đấu. Tiêu Dao bằng vào Vương Kiếm chi lợi, năm hệ cùng cường đại tu luyện cũng là khó khăn lắm ngang tay, đương nhiên cũng có về bại, ví dụ như gặp gỡ những cái kia Trúc Cơ viên mãn cường đại kiếm tu. Tiêu Dao kỳ thật mấu chốt nhất là ở đều một người, Lý Hân Di tại hắn tới trước một tháng bắt đầu đúc thành vô thượng đạo cơ, đến bây giờ đã hai tháng trôi qua đều còn không có xuất quan.

Giờ phút này Tiêu Dao trong đình viện ngồi bốn người, Tiêu Dao, Càn Nguyệt, Lưu Bàn, Ngô Đạt trước mặt bọn họ là đồ tươi hoa quả tươi, hiển nhiên là Tiêu Dao cái này tiên cư đặc sản.

"Ha ha ha ha, Tiêu Dao huynh đệ, chỗ này tiên cư lão ca thêm quá lâu không nghĩ tới cuối cùng vẫn là đỉnh lão đệ ánh sáng a, cái này quả tiên lão ca đã từng là ăn một cái, tư vị kia thế nhưng là sẽ khiến ta hoài niệm hồi lâu rồi." Ngô Đạt vẻ mặt nhớ lại chi sắc.

"Ha ha, chỉ cần Ngô Đạt ca ca ưa thích, những cái này quả tiên tùy người ăn." Tiêu Dao hào sảng nói.

"Hừ, người cái này lão quý thêm ăn. Nơi này quả tiên thế nhưng là ta quản lý đâu rồi, ăn xong những cái này sẽ không phần của người rồi." Nhưng là Càn Nguyệt khề kêu nói.

"A, thật sự là bà quản gia, " Ngô Đạt nhỏ giọng thăm thì nói.

"Người nói cái gì?" Càn Nguyệt cả giận nói: "Lưu Bàn, cho ta giáo huấn hắn." Càn Nguyệt nhìn chăm chăm vào một lồng ăn quả tiên Lưu Bàn nói.

"Đừng đừng, " Tiêu Dao vội vàng khuyên giải nói: "Càn Nguyệt, ta cái này quả tiên nhiều, hắn cũng ăn không hết. Người đều thấy được, cái này quen thuộc một cây lại một cây đấy." Chứng kiến Càn Nguyệt ngồi xuống, Tiêu Dao lại nói: "Ngô đại ca, người cũng biết Hân Di bế quan này phải tới lúc nào?"

"Khả năng ở nơi này mấy ngày, " Ngô Đạt đoán chừng một phen nói.

Càn Nguyệt, tựa hồ cũng không tại tức giận như vậy rồi, nàng đột nhiên nghiêm túc dị thường mà đối với Tiêu Dao nói: "Tiêu Dao ca ca, có một việc ta không thể không nói cho người biết.", "Càn Nguyệt nhìn Tiêu Dao nhìn lại, dừng một chút lại nói: "Lý Hân Di công pháp tu luyện là tuyệt tình công, là không thể động tình, ta nghe người khác nói, nếu là nàng đối với người động tình có thể là tại bất người luyện công. Ta mấy ngày nay điều tra đi một tí điện tịch nhưng là có phương diện này ghi chép. Hôm nay Ngô Đạt đại ca, đã ở hắn biết rõ đây có lẽ thêm nữa, người không tin hỏi một chút hắn."

Tiêu Dao nhìn về phía Ngô Đạt, trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc cùng khẩn trương. Ngô Đạt không khỏi run lên nhưng vẫn là nói: "Lý Hân Di đúng là tu luyện tuyệt tình công, theo Chương môn nói, nếu là nàng đúc thành vô thượng đạo cơ, liền sẽ có lão tổ thu nàng làm đệ tử thân truyền. Mà tuyệt tình công cũng quả thật có cầm tình luyện công thuyết pháp."

"Không, không" Tiêu Dao ngồi ở chỗ kia nhất thời tựa hồ nhập ma ngăn cách, vẫn không nhúc nhích. Càn Nguyệt đang muốn đánh thức Tiêu Dao, Ngô Đạt nói: "Đề cho chính hắn suy nghĩ đi, chuyện tình cảm {hay là còn là} cần tự mình nghĩ rõ ràng." Ba người lặng lẽ rời đi, lưu lại Tiêu Dao một người ở chỗ này sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15:: Hân Di xuất quan

Tiêu Dao như một thằng điên bình thường, hoang mang lo sợ, chỉ có một ý niệm trong đầu, trên Thanh Vân Phong nhìn xem Lý Hân Di, hân muốn cho Lý Hân Di nói cho hân biết không có chuyện này.

Thanh Vân Phong, tiếng chuông rõ ràng, Linh khí dị thường nồng đậm, mây mù lượn quanh, trong đó tựa hồ có Tiên Nữ múa tay áo, quả nhiên không hổ là Liên hai người Nguyên Anh lão tổ đều muốn tranh đoạt bảo địa. Cái này Thanh Vân Phong, bày ra phòng hộ pháp trận, Tiêu Dao tới gần không được, hân chỉ có thể ở dưới núi lớn tiếng la lên: "Hân Di, Hân Di."

Quả nhiên, không đợi Tiêu Dao hô bao lâu, cái kia Ngu Di liền từ Thanh Vân Phong xông lên giết xuống, nàng một cái ngự kiếm chi thuật ngay tại Tiêu Dao trên cánh tay lưu lại một miệng vết thương. Đương nhiên đây là Tiêu Dao tránh né kết quả, hân không phải không có thể sử dụng Vương Ấn, chẳng qua là đối phương là Ngu Di, Tiêu Dao làm sao dám làm cho hân khó chịu nổi. "Ngu Di, ta muốn gặp Hân Di, " Tiêu Dao nhìn Ngu Di nói.

"Hừ, nếu như không phải là người tiểu tử này, nhiều loạn Hân Di lòng của thần, nàng như thế nào lại đúc thành vô thượng đạo cơ đạo cơ thất bại. Thân thù trọng thương đây? Hừ, ta hôm nay liền muốn giết ngươi, cho ngươi rút cuộc nhiều loạn không được Hân Di lòng của thần." Ngu Di vậy mà lại không chế bảo kiếm hướng Tiêu Dao đâm tới, Tiêu Dao vội vàng lóe lên, cánh tay trái lại là một vết máu.

"Ngu Di, Hân Di bị thương, ta muốn đi gặp hân." Tiêu Dao thấy Ngu Di lại giả kiếm đâm, vội vàng vận dụng thiên đạo uy áp, lập tức cái kia Tiên Kiếm đứng ở không trung, tiến thoái không được. Ngu Di giận dữ, hân thấy Tiêu Dao vậy mà chế phục của nàng Tiên Kiếm, đột nhiên hướng giết đi qua, kết quả rồi lại đứng ở Tiêu Dao một bước xa xa, hân cảm thấy được cổ uy áp này.

"Thiên đạo uy áp, ngươi tại sao có thể vận dụng thiên đạo uy áp. Chẳng lẽ ngươi là?" Ngu Di đoán được cái gì lại nói: "Trách không được, Chương môn đem Chương môn lệnh bài cho ngươi, còn hạ lệnh trong núi Thục Sơn mọi thứ Kim Đan tu sĩ đều không được tìm làm phiền ngươi."

"Đúng vậy, ta là, Ngu Di ta cần gặp Hân Di." Tiêu Dao cầu đạo.

"Tiên phạm trần không cùng đường, ngươi và Hân Di đã không có khả năng, Hân Di chắc là sẽ không làm vương phi của ngươi đâu, nếu không thiên đạo chi hạ Hân Di cả đời không Kết Đan hy vọng." Ngu Di đột nhiên buông lỏng xuống: "Mau buông ta ra, ta dẫn ngươi đi thấy Hân Di, chấm dứt đây hết thảy."

Trên đường Tiêu Dao mới biết được Lý Hân Di cũng không phải là đúc thành vô thượng đạo cơ hoàn toàn thất bại, chẳng qua là Trúc Cơ không ổn định, đây là nàng làm không được tuyệt tình nguyên nhân, mà bây giờ nàng đang tại ổn định đan điền. Hai người tới trong đại điện, thấy Lý Hân Di dĩ nhiên vận công hoàn tất, sắc mặt một mảnh trắng bệch, khoe miệng còn có một sợi vết máu.

"Hân Di, " Tiêu Dao đột nhiên tiến lên, hai tay dang Lý Hân Di mặt của: "Hân Di, ngươi làm sao vậy, tại sao như vậy rồi."

"Không có việc gì, ta quyết định buông tha tuyệt tình công rồi, ta làm không được tuyệt tình. Coi như là không thể đúc thành vô thượng đạo cơ ta cũng không hối hận. Tầng chín Trúc Cơ cũng là cũng được, ta cũng có thể tu đến Nguyên Anh, giống nhau có thể vì gia gia ta báo thù." Lý Hân Di nhìn Tiêu Dao nói.

"Ừ, Hân Di, ta giúp ngươi, ta giúp ngươi giết sạch những cái kia Nam Hoang Yêu Môn người." Tiêu Dao chảy nước mắt nói.

"Hân Di, ta ủng hộ ngươi bất kỳ quyết định gì, chẳng qua là có một việc phải nói cho ngươi biết. Ngươi và hân căn bản không khả năng, hân là Vương Ấn Chương Không Già. Chuôi này mặc kiếm, gia gia của ngươi tự mình xem qua Tiên Kiếm chính là Vương Kiếm." Ngu Di nhìn Hân Di, trong mắt rung rung, tuổi còn nhỏ rồi lại lưng đeo áp lực lớn như vậy.

"A, " Lý Hân Di sắc mặt đột nhiên trở nên càng thêm trắng bệch, nàng nhìn chăm chăm vào Tiêu Dao: "Đây là thật đấy, cái này có thật không vậy 1 "

Tiêu Dao cũng không nén được nửa nước mắt của mình, "Đúng vậy, ta là Tiêu Dao Vương, Vương Ấn Chương Không Già. Mặc kiếm chính là Vương Kiếm."

"A, " Lý Hân Di lúc này sắc mặt tại Tiêu Dao nói xong những lời này lúc, càng trở nên hồng nhuận, trong mắt tình ý càng là tựa hồ tan thành mây khói. "Ngươi có bằng lòng hay không, buông tha Vương Ấn, buông tha vương vị, buông tha cái kia phần tôn vị, cùng ta ở nơi này đẹp như Tiên cảnh Thanh Vân Phong ẩn cư, từ nay về sau không hỏi thế sự." Lý Hân Di đột nhiên tra hỏi, ngữ khí của nàng nhẹ nhàng, nghe không xuất ra chút nào tình cảm chân động.

"Không thể a, Hân Di. Thế giới tiên giả, cho tới bây giờ đều cường giả vi tôn, ngươi đã quên gia gia ngươi kẻ thù sao?" Ngu Di nghe được Lý Hân Di vừa

nói ra lập tức quá sợ hãi.

"Không cần lo lắng, Ngu Di." Lý Hân Di bình tĩnh nói "Ta đã đúc thành vô thượng đạo cơ, giải quyết xong những cái kia tai hoạ ngầm. Những lời này ta chỉ là thay trước kia cái kia ta hỏi. Tiêu Dao Vương các hạ, ngươi phải suy tính thế nào."

"Buông tha Vương Ân, Cửu Châu, cha mẹ tông tộc, không, không, không" Tiêu Dao đột nhiên cảm thấy mình tại sao cũng dứt bỏ không được, trên cái thế giới này, có điều này làm cho hắn không thể buông tha đồ vật, mà cái kia không chỉ có chẳng qua là người yêu. Tiêu Dao nổi điên bình thường mà chạy ra ngoài, hắn muốn rời đi nơi này, ly khai Thục Sơn, hắn lần thứ nhất mãnh liệt như vậy mà nghĩ muốn chạy khỏi nơi này, dù là nơi này có đánh vỡ hoàng thất nghìn năm không được tu luyện luật thép cơ hội.

"Hắn, đúng là vẫn còn rời đi, " Lý Hân Di nhìn Tiêu Dao bóng lưng rời đi, mặt không biểu tình. Chẳng qua là một đôi mắt, hai hàng thanh lệ. Thẳng để cho Ngu Di, trong nội tâm phát khổ. Một chữ Tình quả nhiên thật sự quá hại người!

Tiêu Dao, không biết như thế nào trở về, hắn chẳng qua là vô ý thức dựa theo đến bên trong núi đường trở về, ở lại chạy đến cổ thụ tiền bối chỗ đó lúc, hắn mới dừng lại đến. Đột nhiên hắn cảm giác phải cần đem cái kia chỗ tiên cư lệnh bài trả lại cho Thục Sơn, trả lại cho cổ thụ tiền bối, coi như là phải ly khai Thục Sơn, cũng hắn không có chút nào mắc nợ.

"Cổ thụ tiền bối, tiểu tử có việc bẩm báo." Tiêu Dao biết rõ cái này cổ thụ tiền bối sợ là đang ngủ, liên tục hô ba tiếng.

"Tiểu tử kia a, toàn bộ quấy rầy lão nhân gia ta ngủ. A, là ngươi a, chuyện gì a, ánh mắt đều đỏ lên, cùng nữ hài tử giống nhau, không biết đàn ông đỏ máu không đỏ lệ sao?" Cổ thụ lắc lắc cành cây, tựa hồ lại đuôi lưng một cái, hắn nhìn ra Tiêu Dao tâm tình không ổn định.

"Tiền bối, tiểu tử là Vương Ân Chương Khổng Già, chịu ơn Thục Sơn đại ân, chẳng qua là hôm nay ý định xuống núi, đặc biệt quy thuận còn tiền bối ban cho phòng ở số ba mươi ba lệnh bài, còn muốn phiền toái tiền bối đem chương môn kia lệnh bài thay ta trả lại cho Chương môn. Văn bối vô cùng cảm kích." Nói xong Tiêu Dao nâng lên hai quả lệnh bài.

"Ách, Vương Ân Chương Khổng Già." Cổ thụ lập tức tinh thần tỉnh táo, hắn cẩn thận quan sát một lát Tiêu Dao cùng với Tiêu Dao trên lưng Vương Kiếm, mới nói "Thật đúng là a. Tiểu tử ngươi sao có thể tu chân đây, này thiên đạo chẳng lẽ là nhà của ngươi đây, đối với ngươi đặc biệt khai ân."

"Ách, tiền bối, người đệ tử này cũng không biết. Chẳng qua là hy vọng tiền bối có thể chỉ đường xuống núi, Thục Sơn đệ tử là một khắc cũng không muốn ngấy người." Tiêu Dao lại bái.

"Làm sao vậy, tâm tình của ngươi chấn động không bình thường, lão nhân gia ta đều đã vạn năm, nói không chừng có thể khuyên ngươi. Chẳng qua là lúc nói cũng không thể rơi lệ a! Ta nhưng sau cùng chịu không được một bộ này."

"Ừ, đàn ông đỏ máu không đỏ lệ." Tiêu Dao liền đem mình cùng Càn Nguyệt chuyện nói ra.

"Ai, tiểu tử a việc này ta biết đại khái. Cái kia Lý Đằng chết ở Nam Hoang Yêu Môn mấy đại nguyên anh vây kín phía dưới, nghe nói hồn phách của hắn nhập lại không có bị diệt giết, mà là giam giữ lấy. Nàng truy cầu lực lượng phía dưới mới đi trên này tuyệt tình đường, mà ngươi lại là Tiêu Dao Vương, Vương Ân Chương Khổng Già, vương phi của ngươi tất nhiên nhiều nhất chỉ có thể tu đến Trúc Cơ, khó có thể Kết Đan. Coi như là trúc cơ, tu vi của nàng cũng sẽ ở bị thiên đạo ăn mòn dần, dần dần hạ thấp, cuối cùng biến thành phạm nhân. Nói đến đây không thể không nói ngươi là ngoại lệ, vậy mà Trúc Cơ thành công." Nói qua cổ thụ kỳ quái nhìn nhìn Tiêu Dao.

"Ừ, còn có việc này." Tiêu Dao đột nhiên nghĩ đến hai vị trưởng lão đồng ý hắn lưu lại sợ là có chút âm mưu, giờ phút này cổ thụ tiền bối lúc này hắn hỏi vội: "Tiền bối, nếu là ta Kết Đan thành công sẽ phát sinh cái gì?"

"Ừ, nếu là ngươi Kết Đan, sợ là thiên đạo sẽ xem ngươi là địch nhân, khi đó ngươi không thể vận dụng thiên đạo uy áp, nói không chừng mấy ngày liền đạo đều muốn đánh xuống đại kiếp nạn giết ngươi, hơn nữa về sau đột phá Nguyên Anh sợ là khó như lên trời, hầu như không có khả năng. Kim Đan sau đó bắt đầu tìm hiểu thiên đạo, thiên đạo sợ chắc là sẽ không cho ngươi tìm hiểu đấy. Bất quá ." " cổ thụ tựa hồ có chỗ có kỳ.

"Bất quá cái gì?" Tiêu Dao truy vấn.

"Bất quá, ai nha, tóm lại thiên cơ bất khả lộ, ngươi đến lúc đó liền tự nhiên đã minh bạch." Cổ thụ lại nói: "Hiện tại ngươi còn phải ly khai Thục Sơn sao?"

"Không được, ta cường đại hơn bản thân, coi như là cùng Hân Di hữu duyên vô phận, ta cũng phải giúp nàng cứu ra gia gia của nàng hồn phách. Thời điểm ta kết thành Kim Đan cũng là lúc xuống núi." Tiêu Dao đột nhiên đối với bản thân cuộc sống sau này đã có một cái mơ hồ quy hoạch."Ai, chỉ là của ta cùng Hân Di vô duyên, vèn vèn làm cho người ta bi thương." Tiêu Dao tuy rằng nghĩ thông suốt, nhưng mà thất tình đau khổ vẫn như cũ tại trong lòng của hắn.

"Hặc hặc, nếu như ngươi là xuống núi, thật sự cũng đáng tiếc, lãng phí một cách vô ích vô thượng đạo cơ, lãng phí ngươi cái này một thân thiên phú. Đến hôm nay ta hãy theo ngươi cái này hậu bối, uống một chén." Cổ thụ nói qua, cành cây đảo qua, Tiêu Dao bên cạnh liền xuất hiện mấy lớn cái hũ, bên trong mùi rượu phiêu dật, hiển nhiên là khó được rượu ngon.

Tiêu Dao nhìn những cái này nào đại động mở, hắn nhìn lấy cổ thụ đột nhiên tra hỏi: "Tiền bối, ngươi vẫn có thể uống rượu?" đúng là khó có thể tưởng tượng, một thân cây uống rượu, dù cho viên này cây đã có thể nói chuyện, tu luyện tiên đạo.

"Sao thế, xem nhẹ ta." Cổ thụ nói qua, một cái cành cây, nổi lên một cái vỏ rượu, cái khác cành cây xóc lên cái nắp. Liền hương cây kia trên thân biến ảo miệng chỗ cho ăn đi. Tiêu Dao cũng không tại nhiều nói, hắn cầm lấy lấy cái vỏ rượu, rót đầy ba bình ngọc, cầm lấy cái chai đến cùng liền uống."Tiền bối

rượu này tên gì?"

"Đào Hoa Nhưỡng."

"Hân Di, I love you." Tiêu Dao uống vào uống vào, không tự chủ được quát to lên.

Lúc gió ca khúc

Hắn tìm đạo lữ người tìm phi,

Tâm đồng đường khác biệt không phân duyên.

Không bằng nâng cốc sáng nay say,

Buông tay nâng hướng đi tiêu dao.

"Lúc gió ca khúc, " nhưng là Lý Hân Di ẩn thân ở một cái rất xa nơi hẻo lánh, nàng xem thấy cùng cô thụ tiền bối nâng ly cạn chén Tiêu Dao, sắc mặt bình tĩnh mà thầm nghĩ: "Tiêu Dao, chỉ mong người có thể minh bạch ta là không thể nào làm của người phi tử đấy, tu Tiên, cứu gia gia Linh Hồn, vô luận cái kia giống nhau đều so với cái gọi là tình yêu, càng làm cho người khó có thể dứt bỏ."

Cô thụ nhìn Lý Hân Di rời đi bối cảnh, âm thầm suy tư "Nha đầu kia đúc thành vô thượng đạo cơ, rất hoàn mỹ a, xem ra là có khả năng trở lại bản trở lại như cũ, người nào có thể biết tuyệt tình công cũng là có thể hữu tình đây này? Tại nơi này lao lung đã lâu như vậy, không biết lúc nào có thể trở về cái kia lớn thiên địa. Khi đó ta có thể hóa hình rồi." Cô thụ cái kia biến ảo hai mắt nhìn chăm chăm vào như về Tĩnh Không, suy nghĩ xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16:: Lòng có tham vọng

Tiêu Dao nhìn xuống bản thân đúc thành ngũ sắc vô thượng đạo cơ, còn đang không ngừng xoay tròn lấy thu nạp nhích lại gần mình Ngũ Hành Linh lực. Không khỏi cảm thán nói: Bản thân cuối cùng là phải ly khai Thực Sơn, ly khai Hân Di, cái kia ở nơi này Thực Sơn tận lực chờ lâu vài năm, quen thuộc tu đạo tri thức, lướt đọc Thực Sơn điển tịch, thuận tiện tinh tu phù thuật, cũng là nhiều tới gần Hân Di. Dù sao sau khi xuống núi lấy bản thân Vương Ân Chương Không Giả thân phận, sợ là tại khó có cơ hội như vậy.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dao liền từ Tiêu Dao Tiên Cư đi ra, trực tiếp hướng Điện Tàng Phong đi đến. Điện Tàng Phong tuy là ngọn núi tên, trên thực tế là một chỗ lớn bình đài, trên bình đài sức lập bốn tòa đại lâu. Trong đó ba tòa phân biệt đối ứng Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh. Mặt khác một tòa nhưng là quanh năm phong bế, đối với đệ tử trên cơ bản không ra thả.

Tiêu Dao đi hướng Trúc Cơ lầu chỗ, nơi đây từ một tên râu tóc bạc trắng Trúc Cơ tu sĩ trông coi, người này tu vi ở vào Trúc Cơ cảnh giới đại viên mãn, hẳn giờ phút này chính đang nhắm mắt dưỡng thần, tại tiền phương của hắn để đó một tấm bảng, phía trên viết: "Lầu một cấp hai hạ phẩm Linh khí châu một quả, lầu hai cấp hai trung phẩm Linh khí châu hai miếng, lầu ba cấp hai thượng phẩm Linh khí châu mười miếng hoặc là cấp hai cực phẩm Linh khí châu một quả."

"Vị sư huynh này, vì sao cái này lầu bốn không yết giá." Nhưng là Tiêu Dao chứng kiến chỗ này Trúc Cơ lầu cùng sở hữu tầng bốn lại chỉ ký hiệu tầng ba giá cả không khỏi hiếu kỳ nói.

"Ừ, " tu sĩ này mắt nhìn Tiêu Dao, lại hướng trên bàn một khối cấp hai hạ phẩm Linh khí châu liếc nhìn. Tiêu Dao hiểu ý biết rõ đây là muốn trả tiền đấy, tiện tay ném lên đi một quả cấp hai trung phẩm Linh khí châu. Tu sĩ này hai mắt nhử lại, cười nói: "Vị sư đệ này quả thực hào phóng, cái này lầu bốn là ta Thực Sơn đột phá kim đan tiền bối cảm ngộ, càng là có chút rất nhiều Kim Đan Kỳ mới có thể tùy thuộc thuật pháp, chính là tông môn nhất đẳng trọng địa, chỉ có nắm giữ Chương môn lệnh bài người mới có thể tiến về trước. Nhìn, chính là loại này lệnh bài." Nói qua tên tu sĩ này lấy ra một trang giấy, trên giấy thành hình vẽ lấy Tiêu Dao nắm giữ cái chủng loại kia Chương môn lệnh bài.

Tu sĩ này lại cảm khái nói: "Nghĩ tới ta trông coi nơi đây đã có ba mươi năm, cũng chỉ có rải rác mười mấy người cầm lấy lệnh bài kia đi qua lầu bốn, sớm nhất chính là Chương môn đứng đầu học trò Ân Phong, gần nhất chính là một tháng trước đi vào Lý Điều Đại sư huynh. "

"A, Lý Điều Đại sư huynh, Ân Phong" Tiêu Dao nhớ tới tên kia tiếp dẫn bản thân đi vào Thực Sơn, rồi sau đó lại đang Luyện Khí thi đấu lúc làm cho mình trực tiếp tấn cấp đến trước hai mươi tranh đoạt thi đấu cái vị kia Lý Điều Đại sư huynh. Cùng với tại Chương môn trong đại diện trách cứ chính mình, phong mang đề người Ân Phong. Nhìn tu sĩ này, nhất thời lại nói không ngừng. Tiêu Dao dứt khoát trực tiếp hướng lầu đó cửa đi đến, lệnh bài tiếp xúc

đến thủ hộ trận pháp màn sáng, lập tức dọc theo một đạo màn sáng đem Tiêu Dao dung nạp trong đó.

"Chương môn lệnh bài, " cái này trông coi tu sĩ hai mắt trùng trùng, vẻ mặt không thể tin." Chẳng lẽ hẳn chính là Tiêu Dao?" Tiêu Dao tại tu sĩ này đang thờ người dĩ nhiên tiến nhập cái này Trúc Cơ lầu tầng thứ nhất.

Tầng thứ nhất này chính tề mà sắp hàng từng cái một giá sách, từng cái giá sách lại chia làm tầng sáu, mà mỗi một tầng chỉ có một loại đấu kỹ, loại này đấu kỹ viết tại một loại đặc chế miếng kim loại lên, như vậy liền không sợ năm tháng ăn mòn, mà tại tầng này, ngoại trừ cái này đấu kỹ bên ngoài, còn để đó hơn mười bộ sách, là đối với cửa đấu kỹ sử dụng tâm đắc, hoặc là cùng môn đấu kỹ này có liên quan quang huy chiến tích.

Tiêu Dao tiện tay lấy ra một trương miếng kim loại, tờ này miếng kim loại toàn thân hiện ra màu trắng bạc, ở trên thiếp vàng chữ viết ghi lại một loại tên là 《 Di Hành Bộ 》 đấu kỹ. Tiêu Dao xem một lần, hẳn cảm thấy cái này Di Hành Bộ cùng Phi Thiên Cước có nhất định được nghĩ thông suốt chỗ, bất quá Di Hành Bộ càng thêm tinh diệu, về phần hay tại đó Tiêu Dao nói không nên lời. Tiêu Dao nhìn tại tầng thứ nhất này tự nhiên tìm hiểu đấu kỹ tu sĩ đám, cảm thấy Thực Sơn không hổ là tiên môn đứng đầu, mỗi một vị trí thân nơi này tu sĩ tất cả đều đắm chìm trong đó. Tiêu Dao dứt khoát cũng trực tiếp ngồi xuống, bắt đầu tìm hiểu trong tay Di Hành Bộ.

Thì cứ như vậy, Tiêu Dao hoặc là tại Tiêu Dao Tiên Cư kết bạn, hoặc là chuẩn bị chân mấy ngày khẩu phần lương thực, ngâm mình ở cái này điện ẩn núp trong lầu. Đương nhiên hoặc là cùng Thực Sơn trên Trúc Cơ tu sĩ tiến hành luận võ. Một năm sau, Tiêu Dao đã nhìn khắp nơi Trúc Cơ lầu tầng ba sở hữu điện ẩn núp, hẳn một thân đạo pháp biến hóa thất thường, đoạn lợi hại. Một ngày này Tiêu Dao vừa trở lại Tiêu Dao Tiên Cư. Nhưng là Lâm lão ca tìm tiến lên đây.

"Lão đệ, lão ca ta muốn đi, đến chỗ này thăm ngươi chút." Hai người ngồi ở trong đình viện, phẩm茗 nếm quả, hiển nhiên cũng không phải lần đầu tiên tụ. Trên thực tế đã qua một năm Tiêu Dao cùng Lâm lão gặp mặt vượt xa người khác, bởi vì Lâm lão không cần bận quan tu luyện, mà Tiêu Dao cũng là như thế.

"Lão ca phải về đến thế tục, " Tiêu Dao hiển nhiên cũng là biết rõ chuyện này. Lâm lão Kim Đan vô vọng, hẳn là phải về đến thế tục thành lập gia tộc, che chở người nhà.

"Ừ, một năm qua này ta rốt cuộc đem trong tay sở hữu sự vụ đều giao cho người khác, Luyện Khí Phong Phù Triện Viện cũng từ đệ tử của ta tiếp nhận. Ta cũng rốt cuộc có thể đạt thành trong lòng mong muốn, tại đây còn sót lại vài chục năm trong, hưởng hưởng niềm vui gia đình. Năm đó đám kia lão hữu, giống như ta đây vậy coi như là có một tốt kết cục." Lâm lão nói.

"Lão ca, ngươi thế tục bên trong nhà tại chỗ nào? Ở lại qua vài năm ta sau khi xuống núi nhất định đi bái phỏng lão ca." Lâm lão trao tặng Tiêu Dao phù triện chỉ thuật, tương đương với thụ nghiệp ân sư.

"Ừ, tốt" Lâm lão nhoen miệng cười quét qua lúc trước phải ly khai Thực Sơn thương cảm chi ý."Nhà ta tại Bắc Châu cảnh nội Lâm gia vịnh, ngươi tới đó liền trực tiếp hỏi Lâm Nham Gia ở nơi nào? Tự nhiên có thể tìm tới. Chờ ngươi lúc đến lão ca mời ngươi uống nhà mình cất nữ nhi hồng."

"Tốt, " Tiêu Dao cũng là muốn nổi lên trong hoàng cung những cái kia cống rượu, không khỏi cùng Lâm lão vỗ tay ước định.

"Ừ. Tiêu Dao, lần này ta tìm ngươi đến còn có một sự tình phó thác." Lâm lão nói: "Lão ca sư phó vốn là Kim Đan Đại tu sĩ, tại cái này trong núi Thực Sơn cũng là địa vị phi phàm. Nhưng mà, có một lần hẳn thử nghiệm về tứ giai Nguyên Anh phù lúc vô ý nổ phù, bản thân bị thương rất nặng. Của ta mấy vị sư huynh càng là đã chết tại trận kia bất ngờ nào, ta bởi vì ra ngoài mà chạy qua một kiếp. Sư phó trước khi lâm chung đem phù triện chỉ thuật giao phó cho ta, hẳn sẽ khiến ta tìm một có thể chính thức vén lên cái này xuống dốc chỉ thuật người." Nói qua Lâm lão nhìn Tiêu Dao.

Lâm lão đột nhiên nhắm lại hai mắt, tự phản lưng của hắn lại có một quyển sách nổi lên, trôi lơ lửng ở trong tay của hắn. Quyển sách này dâng thư "Phù triện" hai chữ. Nhìn Lâm lão đưa tới sách. Tiêu Dao nhận lấy, hắn mở ra tờ thứ nhất, nhất giai phù triện thuật liền hiển hiện tại lão bản, trong đó tràn đầy xa so với Lâm lão cái kia nhất giai phù triện sách còn nhiều hơn, mở ra tờ thứ hai là cấp hai, trang thứ ba chính là tam giai, mà Đệ Tứ trang nhưng là lật không ra.

"Hôm nay đem phù này triện chỉ thuật truyền thừa chi bảo cho ngươi, lão ca coi như là hoàn thành sư phó nguyện vọng, có thể không lo lắng mà trở lại thế tục rồi." Lâm lão cười nói.

"Lão ca yên tâm, phù này triện chỉ thuật ta cho bị mai một." Tiêu Dao đồng ý nói.

"Tốt, ta và ngươi hai anh em, hôm nay không say không nghỉ, coi như là tiễn chân lão ca." Lập tức hai người nâng ly cạn chén, một đêm không nhắc tới.

Ngày thứ hai Tiêu Dao tiễn đưa Lâm lão, nhìn hẳn hướng Thực Sơn bên ngoài ngự kiếm mà đi, liền trở về đến chỗ ở của mình, hẳn muốn đi tìm hiểu phù này triện chỉ thuật truyền thừa chi thư.

Như thế lại là hai năm qua đi, Thực Sơn rất nhiều trong hàng đệ tử, Lưu Bàn cùng Càn Nguyệt trở hết tài năng, trước tiên trở thành Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, vị kia Lý Diêu Đại sư huynh từ lâu đột phá Kim Đan, bị Thanh Trúc Chương môn thu làm nhập thất đệ tử. Mà Lý Hân Di nghe nói đã tại bế quan sinh tử đột phá Kim Đan. Tiêu Dao ba năm qua duy nhất một lần thấy nàng vẫn còn là Trúc Cơ lầu tầng bốn. Mà lúc này Tiêu Dao đã đang nhìn Kim Đan lầu tầng thứ nhất điện tịch.

"Không đúng, " Tiêu Dao nhìn phù triện trong tay mình. Cảm thấy cùng mình nghĩ còn có một chút chênh lệch, hẳn lúc này hai mắt che kín tơ máu. Hắn đã tại đây Tiêu Dao Tiên Cư trong bế quan hơn mười ngày rồi, hẳn là muốn đem mình Hư Kiếm Lực nhét vào nhét vào phù triện bên trong, do đó băng vào cái này Hư lực lượng đến viên trình điều khiển phù triện."Ừ, ta có thể tại phù triện bên trong tìm được mấu chốt nhất một cái hoặc là hai cái điểm, tốt nhất là khởi động phù triện điểm."

Tiêu Dao lần nữa chấp bút, vẽ lên phù triện, bắt quá lần này vẽ thật chậm, hẳn muốn tìm ra tờ này cấp hai thiên tướng phù khởi động điểm. Thu bút đứng thẳng, Tiêu Dao vuốt vuốt có chút choáng váng đầu, hẳn đem tờ này vừa mới vẽ chế tạo đích Thiên Tướng phù ném ở trong đình viện, tâm niệm vừa động cái kia chỗ khởi động điểm Hư Kiếm Lực coi như tối tăm bên trong sinh ra cảm ứng giống như, bị kích phát ra, hóa thành một tên thiên tướng, chẳng qua là tựa hồ không nghe bản thân chỉ huy, chẳng qua là ngu ngơ mà đứng tại chỗ, cũng không có thu hồi phương pháp.

Tiêu Dao chỉ có thể đánh nát người này thiên tướng, có thể thành công kích phát đã coi như là không tệ. Điều này nói rõ ý nghĩ của mình là rất đúng, bằng vào cái này Hư Kiếm Lực đặc thù, mình có thể luyện chế ra một chỉ chỉ nghe từ bản thân chỉ huy phù triện đại quân. Mà bây giờ mấu chốt nhất là muốn nghỉ ngơi thật tốt. Tiêu Dao nghĩ đến đây, liền qua loa mà tắm rửa một cái, như thường người giống như ngủ.

Giấc ngủ này chính là ba ngày, sau khi tỉnh lại, Tiêu Dao đại nghiệp phù triện của mình. Một ngày này, Tiêu Dao vẽ mặt trần đầy cánh xuân, trong đình viện ngồi bốn người. Theo thứ tự là Lý Diêu, vị này Chương môn nhị đệ tử, tự thành liên Kim Đan sau liền cùng Tiêu Dao có nhiều văng lai, hẳn không lấy Kim Đan sư thúc thân phận tự cho mình là, mà là Tiêu Dao đều trong miệng người Đại sư huynh. Ngô Đạt, trước đây hôm nay Trúc Cơ tu sĩ ở bên trong, là kẻ Lý Diêu sau Đại sư huynh. Cùng với Càn Nguyệt, Lưu Bàn hai vị này cùng Tiêu Dao một đường đi tới, Thục Sơn chính thủ khả nhiệt thiên tài hảo hữu.

"Bốn vị, chỉ có rượu này cùng quả tiên không khởi quá đơn điệu rồi, không bằng đến chút ít vũ đạo đi." Nhưng là Tiêu Dao cười nói.

"Đã sớm nghe Càn Nguyệt nói, người đã sáng tạo ra một loại mới phù triện' Vũ Đạo Phù Triện' " {hay là:còn là} tranh thủ thời gian lấy ra đi! Lý Diêu cười mắng.

"Hặc hặc, " Tiêu Dao cười cười tay phải vung lên vung ra mười sáu tấm phù triện, cái này mười sáu tấm phù triện rơi xuống đất lập tức hóa thành mười sáu tên tuổi trẻ thiếu nữ, mà lúc này Càn Nguyệt cũng thay đổi trang phục hoàn tất. Đây là Tiêu Dao đem thiên tướng phù cái tạo mà đến, hơn nữa từ Càn Nguyệt trở thành vũ đạo cùng cái này mười sáu tên phù triện hóa thành nữ tử cùng một chỗ nhảy múa. Lá xanh bạch hoa, cái này uốn khúc múa hiển nhiên dùng Càn Nguyệt không ít tâm tư suy nghĩ. Mọi người lúc này mới phát hiện, Càn Nguyệt đẹp. Thanh Quần Vũ, Tuế Nguyệt Sáu, Tu Tiên Mộng, Nhất Vũ Du.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17:: Khúc nhạc ly sơn

"Tam giai ." " mọi người cả kinh đối với Lý Diêu câu hỏi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Ngô Đạt ngâm nói: "Tam giai phù triện liền được hoan nghênh nhất đích Thiên Tướng phù mà nói, tam giai đích Thiên Tướng phù đã có thể phát huy ra kim đan chiến lực, tương đương với Kim Đan Kỳ. Kim Đan tu sĩ đã bắt đầu tiếp xúc thiên đạo, nếu nói là Luyện Khí là tu sĩ bắt đầu, như vậy Kim Đan chính là tu đạo bắt đầu. Đem Kim Đan lấy phù triện thể hiện, Tiêu Dao ." " Ngô Đạt mặc dù không có nói rõ, nhưng mà hiển nhiên hẳn không tin Tiêu Dao có thể khắc tam giai phù triện.

"Phù triện chỉ đạo nạp thiên địa đại đạo tại một tắc vuông giữa, đạo người huyền vậy. Đông đảo hay chi môn. Trên lý luận mà nói, chứ nói Kim Đan, tuy là Tiên Nhân cũng có thể dùng phù triện phác họa đến." Nhìn mọi người ánh mắt mong đợi, Tiêu Dao chậm rãi nói: "Tam giai phù triện ta xác thực có thể phác họa, chỉ là của ta chưa tới Kim Đan, không biết chân chính Kim Đan, chỉ sợ vẽ đi ra ngoài có chỗ không kịp."

"Quả nhiên có thể, sư phó nói là sự thật." Lý Diêu đã là Kim Đan tu sĩ, hẳn đối với Kim Đan hiểu rõ khác sâu nhất, cũng là trong năm người sau cùng biết rõ trong đó chật vật."Cái kia, tứ giai đây?"

"Tứ giai, Đại sư huynh đây chính là tương đương với Nguyên Anh cấp bậc, ta còn không có năng lực đó." Tiêu Dao nhìn Lý Diêu, hẳn nghe được Thục Sơn là muốn cầu cạnh hẳn, tiếp theo nói: "Bất quá nếu là ta đột phá đến Kim Đan có lẽ có thể thử nghiệm phía dưới, đương nhiên độ khó rất lớn, dù sao Kim Đan mặc dù bắt đầu cảm ngộ thiên đạo, nhưng vẫn là tử vật, mà Nguyên Anh đã có linh."

"Tứ giai, " nhưng là Càn Nguyệt trầm ngâm nói: "Luyện Khí Phong Lâm viện trưởng sư phó không phải là đã chết tại tứ giai phù triện cản trở phía dưới sao, Đại sư huynh người muốn làm gì?" Càn Nguyệt cảnh giác lên.

"Đúng vậy a, Đại sư huynh, người làm sao sẽ lại như vậy vô duyên vô cớ đề cập những cái này đây?" Ngô Đạt cũng hiểu được nghi hoặc.

Lý Diêu cười khổ nói: "Đây là tông môn cơ mật, cho dù là ta cũng không có biết rõ đầy quyền hạn, ta chỉ biết là Thục Sơn đã vì chuyện này chuẩn bị một ngàn năm rồi." Nói qua Lý Diêu đem một chiếc nhẫn trữ vật ném cho Tiêu Dao, "Thục Sơn muốn mời người trước khắc một trăm lẻ tám miếng tam giai tụ linh phù triện, chờ người đột phá Kim Đan nếu là có thể khắc tứ giai, kính xin khắc một quả tứ giai tụ linh phù triện." Lý Diêu cực kỳ nghiêm túc hướng Tiêu Dao bái.

Tiêu Dao cũng thu hồi khuôn mặt tươi cười, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Kính xin Đại sư huynh chuyển cáo Chương môn, chuyện này ta nhất định sẽ để ở trong lòng. Tất nhiên không phụ Thục Sơn nhờ. Chẳng qua là lúc này là hay không có thời gian hạn chế?"

Lý Diêu cười khổ nói: "Chương môn nói, hy vọng người ly khai Thục Sơn trước khắc xong một trăm lẻ tám Trương Tam giai phù triện, về phần tứ giai, nếu là có thể kính xin tại mười trong vòng năm năm hoàn thành. Chiếc nhẫn kia trong có hai trăm Trương có Man Hoang Yêu Môn Kim Đan Đại Yêu da lông chế luyện là bùa, còn có ba trương nguyên anh Đại Yêu da lông chế luyện dùng cho khắc tứ giai phù triện là bùa. Đương nhiên còn có mười vạn trung phẩm Linh Thạch với tư cách thù lao của người."

Tiêu Dao hướng trong giới chỉ thò ra một đám thần thức, chiếc nhẫn này không gian vậy mà đạt đến ngàn trượng phạm vi, có lẽ đạt đến nửa Linh Khí cấp bậc. Tại đây chỗ không gian một góc bày đặt Lý Diêu nói ban thưởng. Tiêu Dao đã gặp rất nhiều lần Linh Thạch, chẳng qua là nhiều như vậy quy mô vẫn là lần đầu tiên thấy. Linh lỏng lẻo bộ dạng để cho Tiêu Dao thăm hồ {hay là còn là} phù triện chi thuật kiểm tiền.

"Đại sư huynh, không biết nếu ta về ra tứ giai phù triện, lại có gì ban thưởng?" Tiêu Dao tra hỏi, khuôn mặt kích động.

Lý Diêu cười cười: "Như người khắc ra tứ giai phù triện, như vậy Thục Sơn có thể đem trấn sơn chi thuật, Ngự Kiểm Thuật đều không có giữ lại truyền cho người."

"Ngự Kiểm Thuật, đều không có giữ lại? Bao gồm Hóa Hồng Độn, Hóa Hồng Sát" Ngô Đạt tròn to hai mắt khuôn mặt không thể tưởng tượng nổi.

"Đúng vậy, Ngự Kiểm Thuật Hóa Hồng Độn, Hóa Hồng Sát thậm chí mạnh mẽ bí kỹ, chỉ có Thục Sơn Chương môn mới có thể tu tập, mà trước mặt ngự kiếm đi, ngự kiếm giết, cũng là chỉ có là tông môn lập nhiều đại công mới có thể được ban cho cho tu tập. Bất quá đây là ở người mười lăm năm bên trong về ra tứ giai tụ linh phù điều kiện tiên quyết phía dưới."

Mọi người nói xong, lại là nâng cốc ngôn hoan. Xuân đi mùa thu, rơi hoa nở, như thế lại là mấy năm trôi qua. Cái này đã đến Tiêu Dao tra hỏi Thục Sơn cái thứ tám đầu năm. Trong lúc, Ngô Đạt đột phá Kim Đan, Càn Nguyệt cũng như kỳ tích đột phá đã đến Kim Đan. Lưu Bàn cũng khó khăn lắm đột phá đến Trúc Cơ Đại viên mãn, tại Trúc Cơ thi đấu bên trong, Lưu Bàn lấy đại khai đại hợp xu thế, báii toàn bộ Thục Sơn sở hữu uy tín lâu năm Trúc Cơ tu sĩ, đạt được tuyệt bút đệ nhất. Mà Tiêu Dao từ lúc ba năm trước đây, liền hoàn thành một trăm lẻ tám Trương Tam giai tụ linh phù khắc, vì ít xuất hiện, tại một năm trước mới chậm rãi giao cho Chương môn Thanh Trúc.

Tại trong lúc này, Tiêu Dao xem đại đa số Thục Sơn điển tịch, tại Thục Sơn bên trên là có thể đếm được trên đầu ngón tay vài tên nhiều nhận thức chi sĩ một trong. Hơn nữa Tiêu Dao tại chính mình Tiêu Dao Tiên Cư mở lên phù triện khách điểm, chuyên môn bán ra tam giai thiên tướng phù, một trương trăm miếng trung phẩm Linh Thạch. Như thế Tiêu Dao đã có được hai mươi vạn miếng trung phẩm Linh Thạch, có thể nói là Thục Sơn Nguyên Anh phía dưới nhà giàu nhất rồi.

Nhưng mà Tiêu Dao thời gian trước đây cũng không tốt, hần từ lúc một năm trước cũng không dám tự nhiên đi ngủ, hần mỗi đêm đều muốn dẫn động đan điền Linh lực chạy toàn thân tu luyện công pháp luyện thể "Kim Thân Quyết", dùng cái này đến áp chế bản thân Linh lực, để tránh đột phá Kim Đan. Nhưng mà Tiêu Dao biết rõ thời gian không nhiều lắm.

Thanh Vân Phong lên, "Ngu Di, người tại sao lại đã đến, ta không phải là nói qua cho người, ta lúc tu luyện không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy sao?" Lúc này Lý Hân Di đột nhiên hiện ra một cỗ khí thế, cỗ khí thế này cho dù là đã từng là chỗ thân Kim Đan tốt cùng Ngu Di cũng hiểu được nhẹ nhẽo áp bách cảm giác.

Ngu Di lắc đầu cười khổ nói: "Tiểu thư, người đã thật lâu không đi ra, thành tựu Nguyên Anh là muốn nhiều hơn cảm ngộ đấy."

"Hừ, đó là bình thường Nguyên Anh, ta tu luyện vô thượng tuyệt tình công, cảm ngộ chỉ có chính mình vô tình chi đạo, nếu như người là vô sự liền lui ra đi! Chỉ là của ta không hy vọng có lần sau." Lý Hân Di lạnh lùng nói, tại nàng nhìn lại nếu không có cái này Ngu Di đã từng là nuôi dưỡng qua nàng, dám như thế nhiều năng thanh tu, đã sớm một kiếm xử trí.

"Ài" Ngu Di thầm nghĩ sớm biết như thế, năm đó tựu cũng không cản trở Lý Hân Di cùng Tiêu Dao rồi, ngày nay Hân Di {hay là còn là} cái kia ngây thơ tiểu cô nương sao? Theo này giống như xuống dưới sợ là sẽ phải trở thành ma đi!" Tiểu thư, Tiêu Dao truyền tin nói cho người đi trên vọng nguyệt đình vừa thấy. Người xem."

"Ừ, " Lý Hân Di hai mắt hơi đỏ lập tức lạnh nhạt nói: "Tiếp kiến cũng tốt, ta đột phá Nguyên Anh còn cần một chút Linh Thạch, dù sao hần muốn đi không bằng lưu cho ta."

Lúc này Cửu Châu Đại Địa đã là xuân về hoa nở, mà Thục Sơn bên trên vẫn là tuyết trắng mênh mông. Trên vọng nguyệt đình, một vòng trăng tròn, một mảnh mênh mông. Tiêu Dao một mình đứng đứng ở trong đó, ngẩng đầu đối với trăng, nhưng là nhắm hai mắt. Tựa hồ là tại dự vị, tựa hồ tại hồi tưởng. Dự vị một năm kia bất ngờ nào ôm nhau, hồi tưởng tên kia thật lâu lo lắng nữ hài."Ài, chỉ đồ thừa cái kia con thỏ nhỏ không hiểu chuyện."

"Người đã đến rồi, " Tiêu Dao không quay đầu lại, hần biết rõ khí tức của hần, dù là cỗ khí tức này đã trở nên làm cho lòng người đau nhức, dù là cỗ khí tức này đã năm này tháng nọ mà chưa từng cảm xúc, nhưng vẫn như thế như thế sờ động nhân tâm.

"Ta đã đến" Lý Hân Di một thân áo trắng, nếu không có một đầu tơ liễu vậy tóc mềm, chỉ sợ không có người sẽ cảm thấy nơi đây có một người, đầu sẽ cảm thấy, nơi đây đột nhiên lạnh một chút.

"Ta phải đi, " Tiêu Dao chậm rãi xoay người lại: "Ta nghĩ đến người sẽ không tới."

"Ta cũng cần chút ít Linh Thạch, cho nên mới rồi" Lý Hân Di cho dù là muốn Linh Thạch cũng không có chút nào xấu hổ.

Tiêu Dao cười cười phất tay tổng xuất năm vạn miếng Linh Thạch "Đù chưa?" Thấy Lý Hân Di không nói, lại vung tay lên, lập tức lại có năm vạn linh thạch bay ra.

"Đã đủ rồi, ta sẽ trả ngươi." Lý Hân Di vẫn như cũ lạnh lùng nói.

"Ha ha, không cần! Ta chỉ muốn hỏi ngươi một vấn đề." Tiêu Dao chăm chú nhìn Lý Hân Di: "Nàng đi đâu?"

Lý Hân Di khẽ giật mình, lập tức rồi lại tròn mắt hơi trừng, nguyên lai lúc này cái kia Linh Thạch trong đồng thậm chí có một con thỏ nhỏ đang tại đó ăn, ăn như đứng rồi. Tại Lý Hân Di dưới ánh mắt, cái này bé thỏ con đuôi phải chỗ, lại có một đạo vết thương. Ánh mắt vậy mà biến thành Kiềm Khí.

Bé thỏ con ý thức được nguy hiểm, vội vàng chạy trốn, chẳng qua là lại nhảy đến Tiêu Dao trong ngực, bị Tiêu Dao một mực ôm lấy giữa ngực không được. Tiêu Dao thương tiếc nhìn bé thỏ con, hẳn dĩ nhiên Nhận ra cái này là năm đó một màn kia nhân chứng.

"Hừ, " Lý Hân Di lạnh lùng mắt nhìn con thỏ, thu hồi Linh Thạch, quay người mà đi. Tiêu Dao cho bé thỏ con cho ăn... Một viên thuốc, nhìn Hân Di đi xa. Hân Di biết rõ người và vật không còn, hiện tại cũng chỉ có cái biến chính mình rồi. Về nhà đi! Trước không cần nói cho Lưu Bàn cùng Càn Nguyệt thân phận của mình, giữ bí mật có lẽ có thể đa tạ niềm vui thú.

Đêm này Thục Sơn Luyện Khí Phong trên vọng nguyệt đình, Linh khí rào rạt, Tiêu Dao còn sót lại mùi vụn trung phẩm Linh Thạch hóa thành màu xám tro màu xám tro, trên vọng nguyệt đình đã ở kéo dài không dứt tiếng sấm trong trù khử. Một tuần sau đích thực rạng sáng, Càn Nguyệt, Lưu Bàn, Tiêu Dao đang tiếp dẫn trên đài cùng cô thụ tiền bối nói lời tạm biệt, xuống núi rèn luyện. Chẳng qua là Tiêu Dao biết rõ về sau sẽ không lại đơn giản đến Thục Sơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18:: Sơn Dương Huyện trừng phạt ác

"Không được" đại mập mạp chính lời nói: "Trăm điều thiện việc hiếu phải làm đầu, đối cũng phải cho con đi học".

Tiêu Dao một trận bắt đắc dĩ "Ngọc bội chắc là sẽ không làm đây chính là mẫu thân cho ta, ta đi nhanh điếm a, đã đến huyện nha ta mời khách."

"Hừ quý hẹp hòi, huyện nha có tiền của ngươi sao?" Càn Nguyệt nói tới nói lui, cũng không khỏi đến nhanh hơn bước chân.

Ba người đang tại đầu vô mồm lúc chứng kiến mọi người đều về phía trước dừng mảnh lao tới, xuất phát từ xem náo nhiệt tâm tư cũng đi theo, kinh nghe ngóng mới biết được nguyên lai có người muốn gia hình tra tấn trận. Đây là một thư sinh, ngày đêm đau khổ đọc muốn khảo thủ công danh. Tiếc rằng quan huyện thích vợ hân, thư sinh no bụng đọc sách thánh hiền, thế sống chết không theo. Vì vậy quan huyện lợi dụng có lẽ có tội danh dẫn độ thư sinh, hôm nay xử trảm, lấy bức bách nằng kia từ với hân.

Không lâu ba người liền đến pháp trường, chỉ thấy một mặt mắt thoáng thanh tú thư sinh thẳng tắp đứng trên đài, một vị phụ nhân khóc rống không thôi, muốn xông tới lại bị ngăn trở.

"Giờ lành đã đến, hành hình" quan huyện vừa nói xong. Càn Nguyệt liền xông lên, lúc này phụ nhân kia cũng nhân cơ hội vọt tới thư sinh trước. Càn Nguyệt đá văng ra chiếc đĩa tay mắng: "Thằng cầu quan này, xem mạng người như cỏ rác, nhanh cho cô nãi nãi thả người."

"Áo" quan huyện nhìn chằm chằm vào Càn Nguyệt hai mắt sáng lên "Nếu như ngươi nguyện ý làm vợ ba của ta, ta liền thả hai người bọn họ."

Càn Nguyệt tức giận muốn nổi đóa, Tiêu Dao thấy tình thế không đúng, tranh thủ thời gian lên tiếng nói: "Cầu quan ngươi bắt quá chính là cửu phẩm tiểu huyện lệnh, cũng dám như thế làm việc, chẳng lẽ ngại tính mạng quá dài" Tiêu Dao đi theo âm thanh cũng nhảy lên đến Hình trên đài.

"Ngươi là?" Huyện lệnh ngữ khí biến đổi lại nói "Lớn mặt điều dân, dám kiếp ta đạo trưởng, đến nha nam giết cho ta rồi, nữ bắt lại."

"Chậm", Tiêu Dao tay chuyển một cái, cầm ra một quả lệnh bài màu vàng, uống được "Hoàng Thượng ngự tứ kim bài lúc này, chấp kim bài lấy có thể so đo Tam Phẩm Đại Quan, bọn ngươi còn không lui xuống!"

Đồng đảo sai dịch một bãi kiến cái lớn hơn, vội vàng quỳ xuống "Tham kiến đại nhân".

"Ừ" Tiêu Dao gật đầu nói "Đứng lên đi!"

"Đại sư huynh không thể tưởng được người đứng là Tam Phẩm Đại Quan, về sau ta ăn mặc không lo rồi!" Càn Nguyệt cười nói, đại mập mạp theo bản năng sờ lên bụng.

Tiêu Dao cười nói "Cầu quan, còn không thấy giá?"

"Hạ quan Tam Dương Huyện Lệnh, khấu kiến đại nhân." Quan huyện kinh sợ nói.

"Đại nhân tiểu nữ trưng phu một kẻ thư sinh nhưng mà làm hấn suất nữa hại chết, mời đại nhân là tiểu dân làm chủ." Phụ nhân kia khóc ròng nói

Thư sinh lại nói "Đại nhân, chớ này quan xem mạng người như cỏ rác, mấy năm gần đây làm hại hương nhân người chết thì có ba người, mời đại nhân xử trí cầu quan "

"cầu xin đại nhân giết cầu quan" mọi người đồng thanh

"Ừ, cho sư huynh" Càn Nguyệt lấy ra cỏi con tay đại đao giao cho Tiêu Dao "Dùng cái này".

"Người cô nàng này, người Sao thể không tự mình động thủ cái này trăm người muốn tìm thời gian đến nha, cỏi quan mũ của con chó này, cỏi quan phục, đánh vào đại lao, tùy ý xử trảm. Mặt khác lấy người này thư sinh tạm thế hệ Huyện lệnh chức, đợi ta báo cáo Hoàng Thượng, ít ngày nữa chuyển chính thức".

"Đại nhân thánh minh" mọi người vui vẻ nói.

"Đại nhân, triều đình này thụ quan là cần Lại bộ phê duyệt đấy." Thư sinh nhắc nhở.

"Áo, như vậy phải không? Người trước tạm thay thế chức này, uỷ dụ trong một tháng tất nhiên xuống phát" Tiêu Dao cam kết.

"Đúng, tuân lệnh đại nhân" thư sinh quỳ nói.

"Các vị hương thân phụ lão, trước từ vị này thư sinh làm cha mẹ của các người quan, tháng bên trong chuyển chính thức." Đại nhân thánh minh" mọi người lại là một lần Tề hô.

"Hặc hặc, Huyện lệnh đại ca, chúng ta mới tới quý địa, không mang bọn ta đi huyện nha sao?" Càn Nguyệt cười giong nói

"Đi một chút, hạ quan sơ sót!" Tiêu Dao ba người tùy theo mà đi.

Ngày hôm sau, Tiêu Dao tự mình giám trảm cầu quan, phân ra cầu quan gia sản, mình cũng lưu lại một trăm lượng, làm một đường chi tiêu, ba người một đường bỏ thì không có qua ba ngày, liền lại người không có đồng nào, dứt khoát một hơi bay đến Kinh Thành.

Ba người đến Kinh Thành về sau, bởi vì đều có suy nghĩ nhà tình cảnh, nguyên do Càn Nguyệt cho Tiêu Dao vứt bỏ rồi, phương thức liên lạc hướng Vân Nam mà đi, Lưu Bàn nói muốn đi thấy mẫu thân, cũng nghênh ngang rời đi. Kết quả là chỉ còn lại có Tiêu Dao một người trong kinh thành, ôn chuyện cũ.

Lại nói Tiêu Dao đang muốn đi Hoàng Cung, chợt nghe đến một khúc tiếng đàn, nhiếp nhân tâm phách, thiên địa đồng bi, mơ hồ có Lý Hân Di vài phần mùi vị. Trong lúc vô tình Tiêu Dao đi tới một cái sân. Bên trong oanh oanh yến yến, một cái "Khách quan" tiếng kêu đánh thức Tiêu Dao, nguyên lai đây là Di Hồng viện.

"Vị cô nương này" Tiêu Dao tựa hồ tâm thần bất định "Ai đàn khúc nhạc này."

Cô nương này cạnh một danh tự nam tử, giả bộ như có phần hiểu công việc nói ". Ai! Tiểu tử đây là Không gia nghìn vàng, nghe nói hay là nên cái chỗ đây! Hình như là thông đồng với địch bán nước, không lâu cả nhà sẽ phải cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội, bởi vì trong nhà có khối miến từ kim bài, nàng mới may mắn thoát khỏi, bất quá luân lạc tới thanh lâu, đêm nay sẽ phải cùng Tần An tiểu Vương gia, người cũng đừng nghĩ rồi!"

"Không gia, Không Giai Nguyệt" Tiêu Dao ngốc nói. Nguyên lai Không Giai Nguyệt cùng Tiêu Dao đã sớm quen biết, lén lút kết giao cũng có đã hơn một năm, rồi sau đó, Tiêu Dao vừa đi tám năm, hiện nay đã có hai mươi một tuổi, ngày nay tại đây gặp lại, đúng là tình cảnh như thế.

Tiêu Dao theo tiếng đàn xông tới, chỉ thấy một trương tiểu tụy trên mặt trần đầy thương thế, nhưng vẫn không thể che hết khuynh quốc tư sắc, mặt mũi quen thuộc, trước kia tình cảnh từng màn tại hiện. Tiểu cô nương kia nguyên lai cũng là như Hân Di giống như vô ưu vô lự.

"Con mẹ nó, đàn cái con cặc gì thế, " Tần An mắng, đồng thời hấn lại chứng kiến Tiêu Dao xông lên thẳng vào nhìn Không Giai Lệ, lập tức trong con giận dữ "Ở đâu ra tiểu tử, mang ra nện chết mẹ nó cho tao."

Đám chó săn lập tức chạy về phía Tiêu Dao, Tiêu Dao một cái quét ngang, mấy người kia liền nhao nhao ngã vào hai bên."Mỹ nhân" Tiêu Dao đối với cùng mỹ nhân nói.

"Tiêu Dao đại ca, . . ." Không Giai Nguyệt cũng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, nhào tới trước, đúng là trực tiếp nhào vào Tiêu Dao trong ngực, một đôi mắt đẹp trần đầy nước mắt sóng gợn sóng gợn.

"Tiêu Dao đại ca, tám năm rồi, người vì cái gì không tới tìm ta. . ." Không Giai Nguyệt miệng đầy câu oán hận, càng không ngừng vung đập vào Tiêu

Dao,

"Thực xin lỗi". Tiêu Dao không nghĩ tới cùng mỹ nhân lại đem năm đó nói đùa tưởng thật. Bất quá nhìn kỹ, cùng mỹ nhân cùng Lý Hân Di đến có vài phần chỗ tương tự.

"Con mẹ nó, thật đúng là tình chàng ý thiếp, đến nha cho ta đem tiện nhân kia cùng chó chết bầm này kéo ra, nam cho chó ăn, nữ và miệng." Tần An khi đạo

Không Giai Nguyệt nghe vậy vội vàng đẩy ra Tiêu Dao, ngăn tại Tiêu Dao trước tựa hồ muốn vì Tiêu Dao xin tha. Tiêu Dao trong cơn giận dữ, trở mình quét ngã vài tên Tần An tùy tùng, bất quá ba chiêu hai thức, liền đem Tần An đạp tại dưới chân: "Người nói ai là tiện nhân?"

Tần An thấy tình thế đầu không ổn, nói gấp "Đại hiệp tha mạng, ta là nói tự chính mình." Hắn lại thấy Tiêu Dao bất vì sở động lại nói: "Không Giai Nguyệt, nếu muốn cứu người nhà ngươi khiến cho hắn đi, chuyện hôm nay ta có thể không so đo, nếu không ta không thể bảo đảm cha ta sẽ hay không xin tha."

"Tiêu Dao đại ca, người đi nhanh đi!" Không Giai Nguyệt lời nói trung tiêu gấp bất đắc dĩ mà lại có không muốn chi khí.

"Mẹ kiếp, mày phạm thượng bố mày không nói, dám uy hiếp lão tử." Tiêu Dao lần đầu nổi lên sát tâm, bởi vì hắn vũ nhục chính là cùng mỹ nhân, lập tức bên hông mặc kiếm vừa ra, quét ngang mà qua, Tần An tiện nhân đầu rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19:: Quy hương Vương

"Giai Nguyệt, người quá lo lắng, ta có biện pháp liền cha mẹ của người, tin tưởng ta "Tiêu Dao cho cái khẳng định mỉm cười "Đi theo ta đi Hoàng Cung điện thánh".

Hai người tới trước hoàng cung, nguy nga cửa cung xuống, đứng đầy trọn vẹn mấy trăm tên vũ rừng vệ sĩ, Tiêu Dao bằng vào ngự tứ kim bài mới vào khỏi cửa đi."Tiêu Dao đại ca, người là quan tam phẩm thành viên, thế nhưng là phụ mẫu ta vốn là nhị phẩm".

"Yên tâm đi" Tiêu Dao sau đó trong cung phòng thay quần áo thay đổi kiện có phần không hợp thân quần áo liền dẫn Không Giai Nguyệt hướng đại điện đi đến. Lúc này chính trực vào triều lúc đại thần cùng Hoàng Đế đang tại nghị sự, bỗng nhiên ngoài cung truyền đến một tiếng "Tam phẩm kim bài quan yết kiến" tùy theo một tiếng "Truyền", Tiêu Dao dắt Không Giai Nguyệt đi vào trong đại điện đi.

Lập tức đám đại thần mỗi cái nổi giận đùng đùng, ngược lại lại là ngạc nhiên, bởi vì này ở đầu ra Tam phẩm tiểu quan vậy mà kiến giá mà không quỳ, mà Tần Quyền rõ ràng có chút ý động, bởi vì Không Giai Nguyệt hiện tại vốn nên phụng bồi Tần An đây, ngày nay cũng tại cái này trên đại điện, Tần An đi đâu đây? Nghĩ đến đây Tần Quyền trong lòng bỗng nhiên một loại không rõ ràng động, tựa hồ đã có không rõ phát sinh. Vội vàng ra khỏi hàng quát lớn "Ồ đầu ra tiểu quan, vậy mà thấy Ngô Hoàng mà không quỳ, khi quân vòng trên." Tần An tùy theo quay người cung đầu gối nói ". Khi quân từ tội, mời Hoàng Thượng bảo cho biết."

Thật lâu không thấy Hoàng Thượng nói chuyện, Tần Quyền ngẩng đầu nhìn lại, nhưng thấy Hoàng Thượng vẻ mặt tràn đầy nước mắt đứng thẳng lên, run rẩy hướng phía dưới đi tới, trong miệng hô "Hoàng đệ, hoàng đệ". Mới hiểu được đứng lên, mới biết được chúng thần công vì sao đều không lên tiếng.

"Hoàng huynh" Tiêu Dao khóc chạy tiến lên cùng hoàng đệ mặc dù Tiêu Chính ôm nhau mà khóc không ra tiếng.

"Tiêu Dao đệ đệ" Hoàng Đế Tiêu Chính ngược lại nói ". Tám năm rồi, tám năm rồi. Đem người thiên hạ này ném cho ta trọn vẹn tám năm, người cũng nên cho mẫu hậu tại ấy này cùng Chờ đợi cùng ấy này trùng qua tám năm."

Nguyên lai Tiêu Dao cùng Hoàng Đế Tiêu Chính vốn là song bào thai, Tiêu Chính trước đây đi ra một lát liền làm Thái Tử, sau đó kế nhiệm sự nghiệp thống nhất đất nước. Mà Tiêu Dao tức thì giao một cung nữ nuôi dưỡng, sau đó lợi dụng cùng đọc thân phận, cùng người khác hoàng tử cùng nhau đi học. Có lẽ là bởi vì huyết mạch nguyên nhân, khi còn bé Tiêu Dao cùng Thái Tử Tiêu Chính, quan hệ tốt nhất, hẹn nhau cùng một chỗ cộng trị thiên hạ. Lúc Tiêu Dao mười lăm tuổi năm đó, bị Cửu Châu Vương Ấn chọn trúng, bị tiên đế phát hiện hắn hoàng tử thân phận, rồi sau đó liền bị sắc phong làm Tiêu Dao Vương, bị phái đi Thục Sơn tìm kiếm Vương Kiếm. Tại đây sau đó tiên đế băng hà, Thái Tử kế vị, Tiêu Chính vị này tân hoàng tự nhiên cũng đã biết Tiêu Dao đích hướng đi. Mà Tiêu Dao chuyến đi này chính là tám năm, vị kia nuôi dưỡng Tiêu Dao cung nữ cũng đã sớm qua đời.

Đồng đạo đại thần thấy thế đều hô to "Chúc mừng Hoàng Thượng một nhà đoàn tụ, bái kiến Tiêu Dao Vương thiên tuế thiên tuế."

"Ha ha ha ha ha ha, tạ ơn các vị ái khanh" Hoàng Đế một hồi cười to, lập tức trông thấy Không Giai Nguyệt lại cất cao giọng nói "Vị này chó không

phải là hoàng đệ hiền nội trợ?"

"Hoàng Thượng" Khổng Giai Nguyệt nghe vậy mà quý khóc không ra tiếng "Cha ta Khổng Kiện là oan uổng, mời Hoàng Thượng tra cho rõ".

"Hoàng huynh" Tiêu Dao nghe vậy đạo

Tiêu Chính hướng Tiêu Dao khẽ gật đầu nói ". Đã là hoàng đệ biện hộ cho, đến nha, lấy Hình bộ lần nữa điều tra án này. Khác đem Khổng Kiện một nhà vô tội phóng thích."

Nói qua Tiêu Dao đem Khổng mỵ nhân đỡ lên, đối diện rồi lại nghênh đón Tiêu Chính hỏi thăm "Tiêu Dao đệ đệ vị này sẽ là của người thân mật đi!"

Một câu ra Khổng Giai Nguyệt sắc mặt đỏ bừng, Cúi đầu không nói. Mà Tiêu Dao cũng là sắc mặt hơi có lúng túng: "Hoàng huynh, chuyện này sau này hãy nói đi!" Tiêu Dao tự nhiên cảm giác được Khổng Giai Nguyệt đối với chính mình tám năm ái mộ chỉ ý, nhưng là mình nhưng trong lòng có Hân Di, bất quá Khổng Giai Nguyệt có lẽ có thể thay thế Hân Di, nhưng cái này rồi lại đối với Khổng Giai Nguyệt không công bằng, cho nên Tiêu Dao hàm hồ một đôi.

"Ha ha ha ha ha" Tiêu Chính cười cười ngược lại nói ". Cái gì sau này hãy nói, mẫu hậu cũng chờ tám năm, ta xem việc này liền định rồi. Khổng Giai Nguyệt, một năm sau, người cùng ta hoàng đệ kết hôn có cái gì?"

Khổng Giai Nguyệt xấu hổ đáp cả buổi mới lên tiếng "Chỉ bằng vào bộ hạ làm chủ."

"Người tới, truyền chỉ xuống dưới, một năm sau ta Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương chính thức đăng vị, lấy tứ hải các loại nhưng có chỗ nghe thấy tất cả đều xem lễ."

Sau đó Khổng Giai Nguyệt đi theo Hình bộ quan viên đi đón phụ thân hắn rồi, mà Tiêu Dao tức thì không kịp chờ đợi theo Tiêu Chính đi gặp mẫu thân hắn đi.

"Mẫu hậu" tuy rằng Tiêu Dao trước kia trong cùng lúc, cũng không phải là hoàng tử thân phận, nhưng cũng không phải nói liền nhận thức không đến kia thân sinh mẫu thân đối với hắn sâu đậm yêu, hôm nay nhìn thấy chân dung, trong đó kích động không thể nói lời nói.

"Con a!" Hai người ôm nhau không khỏi khóc rống một trận.

"Con a, những năm này người đi đâu a?" Thái hậu không khỏi tra hỏi

"Mẫu hậu, hải nhi ra Hoàng Cung về sau, định phải Tiên Duyên, làm Thực Sơn đệ tử, những năm này một mực ở trên núi học nghệ, gần nhất mới xuống núi đến.".

Mọi người không nói ra được cao hứng, thái hậu cao hứng nói: "Không thể tưởng được ta hoàng gia cũng ra một danh tự trong tiên môn người, chính nhi, làm cho người đi chuẩn bị thức ăn, chúng ta một nhà ăn bữa cơm đoàn viên "

Tại sau đó, Tiêu Dao mỗi ngày phụng bồi thái hậu, cùng với một ít chất nữ hoặc cháu trai, còn nữa cùng Khổng Giai Nguyệt đi dạo, như thế một tháng. Tiêu Dao nghĩ đến hắn cùng với Khổng Giai Nguyệt hôn kỳ còn có một năm liền đưa ra đi thử luyện một phen, đi tìm sư đệ sư muội của hắn. Đương nhiên một tháng này Tiêu Dao cũng không có đình chỉ đối với (hóa Hư Thần diễm) tu luyện, tuy rằng tiến vào thế tục, Tiêu Dao tốc độ tu luyện vậy mà không có chút nào hạ thấp, tựa hồ còn hơi có tăng lên. Ít ngày nữa trước vẫn như cũ đột phá đến Kim Đan trung kỳ. Dĩ nhiên có thể luyện hóa dị thú huyết mạch, do đó hóa thành cái này dị thú, Hô, báo, con rắn, con kiến không chỗ nào không thể. Hơn nữa đầu phải hóa thành trong đó nhất tộc. Cho dù là Thiên cũng không thể để phân biệt. Nhưng mà có một cái khuyết điểm, lần thứ nhất hóa thành dị thú, phải đợi đến lúc huyết mạch chuyển hóa độ đạt tới trăm phần trăm mới có thể trở về lúc đầu thân, nói cách khác, Tiêu Dao sẽ có một đoạn thời gian suy yếu kỳ.

Tiêu Dao ra Hoàng Cung liền hướng nam biên cương mà đi, đằng vân giá vũ, rất khoái chảnh.

Tiêu Dao đi về phía nam biên cương mà đi, trên đường trải qua một mảnh rừng rậm. Chợt thấy trong rừng cây cối tung bay, kim lục xanh ba màu lóng lánh, đồng thời Tiêu Dao nghe thấy được một cỗ nồng nặc Yêu khí. Biết là người trong đồng đạo đang tại Hàng Yêu phục ma, lập tức trong lòng hưng khởi trợ quyền ý niệm trong đầu. Lúc Tiêu Dao biến mất thân hình, hướng phục yêu trận mà đi. Nguyên lai là một đầu cự mãng, kia dài đoan chừng có ba bốn mươi mét, dĩ nhiên là vết thương chồng chất. Mà cự mãng trước sau, thì là một tay cầm phục ma trượng Thiếu Lâm cao tăng, cùng một tay chấp phát trần Nga Mi đệ tử. Đương nhiên cùng cự mãng Tranh chấp, hẳn hai người cũng không tốt gì, hai người khoe miệng dĩ nhiên có một chút vết máu, hiển nhiên cũng là bị thương không nhẹ. Cự mãng đuôi dài hướng Nga Mi đệ tử quét ngang mà đi, trong miệng tụ hợp lên một cái nọc độc, hướng hòa thượng Thiếu Lâm nhỏ.

Nhưng thấy cái kia Nga Mi đệ tử mũi chân nhảy lên, bay lên trời, tránh thoát cự mãng đuôi dài, phát trần hất lên, một đạo lục quang, hướng cự mãng chém tới. Hòa thượng Thiếu Lâm cũng không yếu thế phục ma trượng từ dưới đất quét qua, một đồng lá cây hướng nọc độc mà đi, ngay sau đó phục ma trượng vung lên, thẳng đến cự mãng mặt. Nhưng cự mãng như thế nào tốt như vậy sống chung, đuôi dài quét ngang Nga Mi đệ tử vô công, liền thẳng đến hòa thượng Thiếu Lâm mặt. Cự Đầu lau chùi mà qua, quét về phía sẽ phải rơi xuống đất Nga Mi đệ tử. Nga Mi đệ tử thấy tình thế không ổn, phát trần hướng cây bay tới, mượn lực tránh thoát, mà hòa thượng kia tức thì cùng cự mãng nói, nối tiếp một kích, hòa thượng bị đánh bay, điên cuồng nôn một ngụm máu tươi. Mà cái kia cự mãng, cái đuôi hư thối một nửa. Nhưng mà cái kia cự mãng rồi lại không để ý chút nào, thừa dịp lẫn cơ hội cướp đường mà chạy.

Nga Mi đệ tử vội vàng nâng dậy Thiếu Lâm cao tăng, nói ra: "Đại sư, cái này nghìn năm Thôn Thiên Mãng lại giao hoạt như vậy lần này bị hắn đào tẩu, chỉ sợ về sau khó có thể bỏ qua rồi".

"Ai nói không phải là, không biết lại có bao nhiêu sinh linh táng thân hấn miệng, đáng tiếc ta và ngươi đã vô lực đuổi giết nó, nếu không ta dù cho hợp lại thượng lão tính mạng cũng muốn chém giết cùng nó." Thiếu Lâm cao tăng lo lắng nói.

Tiêu Dao nghe đến đó, trong lòng hiệp nghĩa cảm xúc cao hứng, hiện thân nói: "Đại sư không cần suy nghĩ nhiều, ta đuổi theo giết cái kia Thôn Thiên Mãng".

"Người nào?" Hai người đột nhiên nghe được có người nói chuyện, lập tức kinh hãi. Nhưng thấy cách đó không xa xuất hiện một người, nhìn kia khí tức tựa hồ là người trong đồng đạo, trong lòng cao hứng một cỗ hy vọng vội nói: "Thiếu hiệp lão nạp chính là Thiếu lâm trưởng lão Huyền Không, vị này chính là Nga Mi trưởng lão Thanh Mi. Như thiếu hiệp chém tới Thôn Thiên Mãng, ta cùng với đạo cô tức thì thiếu nợ ngươi một phần nhân tình."

"Hai vị không cần như thế, trừ ma Hàng Yêu bản là chúng ta bản phận, ta đây liền đuổi theo giết Thôn Thiên Mãng." Nói xong, Tiêu Dao quay người men theo Thôn Thiên Mãng lưu lại dấu vết, chạy như bay.

Cái này Thôn Thiên Mãng bị trọng thương, chỉ muốn trở lại động phủ, bế quan chữa thương. Vì vậy Tiêu Dao rất nhanh tìm được cái này cự mạng huyết động, biến mất thân hình, dù sao là lần đầu tiên đối chiến bức này cao cấp Yêu vật, có chút khẩn trương, niếp thủ niếp cước đi vào động đi. Nhưng Thôn Thiên Mãng quả không phải bình thường, mặc dù phát hiện không được, Tiêu Dao khí tức thân hình.

Nhưng khi trong động không khí đột nhiên phát sinh như vậy một chút xú biến hóa lúc, khẩn trương quá độ Thôn Thiên Mãng, há mồm chính là một cái nọc độc hướng Tiêu Dao cái hướng kia mà đi, Tiêu Dao vội lắc thân nhưng đồng thời rồi lại bại lộ thân hình.

Tiêu Dao cả kinh cho rằng cái này cự mạng đã có thể nhìn thấu hấn khả năng tàng hình, nhưng chứng kiến Thôn Thiên Mãng trong mắt tràn đầy kinh hoàng. Mới đoán được là hồ hấp của mình bại lộ bản thân. Mà đây là Thôn Thiên Mãng dĩ nhiên kịp phản ứng, bởi vì trong động không gian nhỏ hẹp, cái này Thôn Thiên Mãng đuổi dài quét ngang. Tiêu Dao vốn có thoái ý, nhưng thấy cái này Thôn Thiên Mãng dĩ nhiên phát cuồng, biết rõ tại loại này hỗn loạn dưới tình huống bản thân ẩn thân ưu thế bất luận cái gì tại, quyết định ra sức đánh cược một lần chém giết Thôn Thiên Mãng.

Cái này Thôn Thiên Mãng không phát hiện được Tiêu Dao thân hình, trong lòng trong kinh hoàng, to lớn thân hình trong động bất kể giá cao cuồng quét. Tiêu Dao cũng là kinh tâm táng đờm mà trốn đi trốn tới.

Mà hồng bét là Thôn Thiên Mãng thỉnh thoảng lại phun ra từng cỗ một độc khí, Tiêu Dao cảm thấy thân thể càng ngày càng không đứng. Rốt cuộc Tiêu Dao chờ đến một cái cơ hội, Thôn Thiên Mãng cuồng quét xuống, trong lúc vô tình nó cái kia bảy tác chỗ lấy lý khai Tiêu Dao hai mắt.

Tiêu Dao đem toàn thân Pháp lực, gia trì tại ngực kiếm trên vọt người nhảy lên, hướng Thôn Thiên Mãng cái cổ bảy tác chỗ một cái miệng vết thương đâm tới. Thôn Thiên Mãng cái cổ đâm thủng, đuổi dài lại một cái quét ngang, đem hầu như thoát lực Tiêu Dao đập tại trên tường. Tiêu Dao trọng thương, chảy như điên mấy ngụm máu tươi, chậm rãi đứng lên, đây cũng là Tiêu Dao Tiêu Dao công pháp nguyên nhân, nếu không có thể nào đón đỡ Thôn Thiên Mãng một kích mà không chết. Cái kia Thôn Thiên Mãng con rắn đan đâm rách, lại xếp đặt hai cái liên cáo biệt cái thế giới này.

Tiêu Dao miễn cưỡng đứng lên, dùng bản thân Hư Vô Chi Lực đem Thôn Thiên Mãng phong tồn đứng lên. Lúc này lại là vô lực hóa thành Thôn Thiên Mãng rồi. Tề lên nhấc trừ vật thu Thôn Thiên Mãng, đang định đi ra động đi, rồi lại cảm giác toàn thân khô nóng vô cùng, biết rõ chỉ sợ trong đàm độc, vội vàng ngồi xuống bức độc.

Nhưng Tiêu Dao lúc này Hư Vô Chi Lực đại giảm, quanh thân Linh lực liền không dám vọng động, nếu là sợ ý một chút sợ là sẽ phải duy trì không được Ngũ Hành cân bằng, dẫn bạo bản thân viên này hoa sen năm màu, bởi vậy bức độc đã không làm được rồi.

Lăn lộn trên mặt đất Tiêu Dao đột nhiên chứng kiến một con kiến trên mặt đất kiếm ăn, nghĩ đến bản thân lấy đột phá đến tầng thứ ba Kim Đan Kỳ Thân Hóa Vạn Vật, có thể kế thừa Vạn Vật huyết mạch, chỉ có triệt để dung hợp sau mới có thể tái biến làm người, nhưng biến thành hấn vật, huyết mạch biến hóa, đàm độc cũng đã không thấy tăm hơi, mà con kiến là đơn giản nhất sinh vật, dung hợp huyết mạch không bao lâu.

Nghĩ vậy Tiêu Dao nắm lên cái này con kiến, rút ra kia huyết mạch vạn khởi công pháp, không bao lâu Tiêu Dao liền biến thành một con kiến. Nhưng Tiêu Dao đã quên đây là Thôn Thiên Mãng động phủ.

Khi hấn biến thành một con kiến lúc, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một hồi tất tốt âm thanh. Nguyên lai Thôn Thiên Mãng chung quanh loài rắn phát giác được Thôn Thiên Mãng đã chết, đều đến xem xét, mấy nghìn đầu con rắn hướng cửa động vọt tới, Tiêu Dao kinh hãi, tuy rằng Tiêu Dao từ người chuyển thành con kiến, nhưng là chỉ là một con kiến mà thôi.

Tiêu Dao vội vàng trốn vào tảng đá trong khe. Nhưng dù cho như vậy Tiêu Dao cũng là bị ép tới bị trọng thương, một cái nhảy vọt cũng bị cán gãy. Thật đáng buồn đáng tiếc: Hiên hách Tiêu Dao Vương lại làm cánh tay đứt con kiến. Lúc bảy rắn thối lui Tiêu Dao vội vàng bay khỏi nơi đây.

Chú thích: Ta một cái đồng học kêu Vương Hạo, trong sách nhân vật chính cùng tên hấn giống nhau, vì vậy ta nổi lên cái càng khí phách tên "Tiêu Dao", cùng Tiêu Phong cùng họ. Quyển sách sắp ký kết, ta cũng sắp phá cục, chờ mong các vị thư hữu ủng hộ. Đương nhiên nếu là, có chút tên không thể cái thành Tiêu Dao, nhìn qua có thể chỉ ra chỗ sai, cảm ơn! !

Chương 20:: Nghĩ Quốc Phò Mã

Tiêu Dao hóa thành con kiến, trong cơ thể cũng có một chút Pháp lực. Dừng tại còn sót lại nằm trên bàn chân, bay tựa như chạy trốn cái này con rắn lãnh địa. Một ngày Tiêu Dao, đột nhiên nghe thấy có tiếng đánh nhau, vội vàng đi thăm dò nhìn, có chừng hai ba mươi con kiến tại vậy công bảy con kiến. Mà cái này bảy con kiến trong có một cái lại có khuyển quốc tư chất, anh hùng vốn nên cứu mỹ nhân, Tiêu Dao hiệp nghĩa tâm lên. Chạy vội đi ra hô một tiếng "Phương nào gác cô" liền chạy vào chiến bầy.

Địch quân hai ba mươi con kiến, thấy đã đến một chỉ không biết chết lời nói con kiến, lập tức phân ra bốn năm đầu con kiến đến. Nhưng nào có thể đoán được cái này bốn năm con kiến bất quá ba hợp số lượng, liền bị Tiêu Dao con này cánh tay đứt con kiến đánh ngã. Lập tức cái này hai ba mươi con kiến thấy đã đến trong truyền thuyết con kiến hiệp, toàn bộ buông xuống đã vô lực đánh trả xinh đẹp nữ con kiến, cùng thị vệ của nàng, chạy Tiêu Dao mà đến.

Cũng trách Tiêu Dao không may, tại loạn bầy rắn ở bên trong, bản đã bị thương không nhẹ, hai ba mươi con kiến mặc dù không phải của hắn địch thù, nhưng đủ để dẫn phát thương thế của hắn. Đây không phải là Tiêu Dao vận khởi Chân Nguyên, bốn chân bay lên, cùng hai ba mươi con kiến giao thủ. Khi tất cả con kiến đều ngã xuống đất thời gian. Tiêu Dao điên cuồng phun một ngụm con kiến máu, năm chân chống đỡ đấy, rốt cuộc khó có thể chèo chống, té trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

"Hắn thật lợi hại, một cái con kiến liền đánh bại hai ba mươi đầu con kiến. Mẫu hậu để cho hắn làm của ta phò mã, ta về sau sẽ phải hắn một cái là được rồi." Một cái nữ con kiến nói như thế đến.

Lúc Tiêu Dao chậm rãi tỉnh lại. Đột nhiên nghe được một tiếng "Công chúa phò mã tỉnh", ngay sau đó một cái hoa lệ mà xinh đẹp nữ con kiến chạy Tiêu Dao mà đến. Lôi kéo Tiêu Dao nói đến "Phò mã người nhưng tỉnh".

"A!" Tiêu Dao cả kinh, đảo mắt lại hôn mê bất tỉnh. Đến lúc Tiêu Dao lại một lần tỉnh lại thì, mở hai mắt ra, thấy một cái nữ con kiến nằm ở hắn ngủ bên giường, đột nhiên nhớ tới bản thân tựa hồ bị kêu làm phò mã, cẩn thận chu đáo cô gái này con kiến nghĩ thầm "Cái này không phải là công chúa đi! Ta lập tức sẽ phải lấy Giai Nguyệt rồi, sao vậy khả năng lúc con kiến nước phò mã, đến ta còn là tới cùng vội vàng, đi cùng vội vàng. Lặng lẽ rồi đi được rồi."

Lúc Tiêu Dao niếp thủ niếp cước đi tới cửa bên cạnh lúc, đột nhiên nghe được "Oa, phò mã, người rốt cuộc tỉnh". Tiếp theo Tiêu Dao hông của, đã bị cái này công chúa ôm lấy.

"A, a!" Tiêu Dao bất ngờ cái này con kiến quốc công chủ lại ở thời điểm này tỉnh lại hơn nữa còn ôm lấy hắn. Tiêu Dao vội vàng kéo ra tay của nàng, xoay người lại. Nhưng ai biết cái này công chúa lại ôm đi lên.

"A "

Tiêu Dao cùng công chúa lại đồng thời hét rầm lên, nguyên lai ngay tại xoay người trong tích tắc, hai người lại vội vàng động chạm vào nhau. Tiêu Dao thầm nghĩ nụ hôn đầu của ta a! Thì cứ như vậy ném đi, làm thế nào để hướng Giai Nguyệt nói rõ đây? Mà cái này con kiến quốc công chủ rồi lại mị nhân như tơ, Tiêu Dao thầm nghĩ không tốt, ngoan nhẫn tâm nói đến: "Công chúa, ta không thể làm cái này phò mã."

"A, người không quan tâm ta, ô ô, " cái này con kiến quốc công chủ lại khóc rống không chỉ.

"Ách, " Tiêu Dao gì nói qua việc này, chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái lớn, lập tức tưởng tượng, dù sao lúc mình cùng con kiến huyết mạch hoàn toàn dung hợp lúc, liền có thể hóa thành người rồi đi. Hôm nay tại trên địa bàn của người ta lúc vài ngày phò mã thì như thế nào. Nghĩ vậy vội nói: "Không phải là phò mã sao? Ta lúc còn không được sao!"

"Tốt, đại hiệp không biết tên, ta là Minh Linh, người thì sao? Còn người nữa có thể hay không dạy ta võ công, ta muốn hướng người giống nhau, một cái có thể đánh bại mười mấy cái." Cái này con kiến quốc công chủ lại nói tiếp không đề yên.

"A "

Tiêu Dao thể mới biết nguyên lai cái này Minh Linh là sùng bái bản thân quá tải mà muốn mình làm phò mã, kịp phản ứng trong lòng có so đo nói: "Minh Linh a, ca ca kêu Tiêu Dao, ngày đó tập kích của người con kiến là cái kia đó a?"

"Đó là Sam Quốc đấy, Sam Quốc cùng liên minh quốc tế hợp nhằm vào chúng ta Hòe Quốc, chỉ sợ không lâu bọn hắn sẽ phải phát binh đánh chúng ta." Nói đến đây Minh Linh trong mắt lộ ra rõ ràng sầu lo, lập tức tựa như nhớ tới cái gì, kéo Tiêu Dao còn sót lại một tay "Đi, mẫu hậu, tổ chức Hòe Quốc đại hội, muốn ta chờ người tỉnh lại, dẫn người đi tham gia."

Hai con kiến đi ra khỏi phòng ngủ của công chúa, từng ánh nắng mặt trời từ trên lá cây rơi vãi xuống, nguyên lai lấy một cái con kiến thị giác, nhìn cái này thiên nhiên là như vậy kỳ lạ. Tiêu Dao lúc này mới phát hiện, nguyên lai Minh Linh trong miệng Hòe Quốc, chính là một viên cây hòe.

Mà khoảng cách cây hòe mười thước nam bắc phương hướng có tất cả cây Sam và cây Liễu, muốn tới đây chính là Sam Quốc cùng nước đi! Lúc này Minh Linh tại trên cây hòe đạp một cái, liền hướng không trung mà đi, Tiêu Dao quỳnh lên, còn tưởng rằng Minh Linh trượt chân, vội vàng theo thật sát phía sau, muốn giữ chặt Minh Linh, nhưng bị Minh Linh trở tay kéo một phát, lưng con kiến liền lồi kéo tay, trên không trung phiêu đảng, lúc này Tiêu Dao mới hiểu được, con kiến kết cấu đơn giản, thân thể nhẹ nhàng linh hoạt, không trung bồng bềnh chút nào không có nguy hiểm đáng nói, vì vậy liền thỏa thích hưởng thụ cái này tự nhiên bay xuống.

Tiêu Dao còn đắm chìm trong vừa mới bay lượn bên trong, liền bị Minh Linh lôi kéo tiến vào cây hòe phía dưới đích thực một cái huyết động. Bảy lần quật tám lần rẽ phía dưới, Tiêu Dao đi theo Minh Linh đi tới một cái lớn huyết động, lúc này nơi đây rậm rạp chằng chịt tất cả đều là con kiến, thấy Minh Linh đi vào nhao nhao tránh ra một con đường, đồng thời đánh giá Tiêu Dao, bất quá trong đó cũng không hận ý.

"Nhi thần bá kiến mẫu hậu!" Trên đài cao một cái hết sức hoa lệ mẹ con kiến ** mà ngồi, Minh Linh thoáng thi lễ một cái, liền quay đầu đối với Tiêu Dao nói ra: "Tiêu Dao ca ca, nhanh bá kiến mẫu hậu a "

"Ách, bá kiến mẫu hậu" Tiêu Dao bản không nghĩ như thế xưng hô đấy, nhưng không làm gì được giải, con kiến trong thế giới, đối với bọn họ Nghĩ Hậu xưng hô.

"Ừ, không tệ" Nghĩ Hậu hướng Tiêu Dao toát ra ánh mắt tán dương "Chư vị, Đại Chiến bắt đầu, ta Hòe Quốc mệnh đồ mê cứng, vị này hiệp người đem mang theo công chúa cùng quốc gia của ta trong còn nhỏ, thừa nhận ta Hòe Quốc hy vọng."

"Bệ hạ" một cái thoát nhìn cực kỳ cơ trí lão con kiến nói: "Tuy rằng lần này Sam Quốc cùng liên minh quốc tế quân muốn tiêu diệt ta Hòe Quốc, nhưng ta Hòe Quốc tham ngộ chiến đạt mười vạn con kiến đông đảo, theo dò xét sam liễu hai nước liên quân cũng không quá đáng mười hai vạn, trận này chiến sự ta Hòe Quốc còn chưa nhất định thua."

"Nguyên soái nói có lý, làm phiền nguyên soái rồi" ngược lại Nghĩ Hậu lại nói "Phong Tiêu Dao phò mã là Đại Tướng Quân, lĩnh một vạn con kiến đông đảo tiến hành chiến lược chuyển đi."

"Thần lĩnh mệnh Tiêu Dao cũng lớn khái rõ ràng tình thế, đáng tiếc hán còn có năm ngày mới có thể dung hợp con kiến huyết mạch, quay lại thân người. Dứt khoát đáp ứng, biến thành người về sau, đã diệt hòe liễu hai nước, dần xếp cái này một vạn con kiến đông đảo.

Lại nói Tam quốc điều binh khiển tướng mà Tiêu Dao tức thì cùng con kiến quốc công chủ dẫn một vạn con kiến đông đảo dọc theo Hòe Quốc chạy trốn xuôi theo trong tộc mật đạo trốn đi.

Mới từ huyết động đi ra, nhìn thấy là một đám nguyệt quang màu máu, tựa hồ ám chỉ ngày mai con kiến tộc đại chiến. Trên đường đi cái này một vạn người không có chỗ nào mà không phải là lấy nước mắt rửa mặt, nhất là Minh Linh, càng là Tiêu Dao dùng thủ đoạn cường ngạnh mang ra ngoài. Tiêu Dao trở ra rách ra, liền quan sát địa hình.

Lúc này bọn hán đã ly khai Hòe Quốc chừng năm mươi mét, mà ly khai Liễu Quốc chỉ ven ven có hai mươi mét, đồng thời bọn hán một vạn con kiến đông đảo trốn đi dẫn theo Hòe Quốc một phần ba tài sản. Nghĩ vậy Tiêu Dao kế thượng tâm đầu, triệu tập đông đảo con kiến nói ra: "Chư vị ta con kiến nước con dân, ta có biện pháp đánh lui quân địch, cứu ta Hòe Quốc. Bất quá cần sự ủng hộ của mọi người!"

"Đại Tướng Quân nói đi, chúng ta nghe Đại Tướng Quân đấy." Đông đảo con kiến trong lòng cao hứng một cỗ hy vọng.

"Phò mã người nói đi, ta cũng nghe lời người." Minh Linh xoa xoa nước mắt

"Tốt, việc này không nên chậm trễ. Minh Linh lĩnh năm nghìn nhỏ yếu con kiến đông đảo tại bậc này đợi tin tức, như mặt trời xuống núi trước, ta chưa có trở về, tức thì lần nữa kiểm gia viên, " nói qua Tiêu Dao cho Minh Linh một cái khẳng định ánh mắt "Còn lại năm nghìn, các người là ta Hòe Quốc tinh nhuệ, đi theo ta mang theo một nửa tài sản xuất phát."

Tiêu Dao dẫn năm nghìn con kiến Binh một đường bí mật đi, bọn hán đem mang tài sản lộn xộn mà bày đặt tại Liễu Quốc đi thông chiến trường phải qua đường.

Sau đó Tiêu Dao bộ đội sở thuộc liền mai phục tại chiến trường chỗ, Đại Chiến bắt đầu, Tàn Nguyệt tán ra máu sắc quang mang, trong yên tĩnh giấu giếm sống hay chết nguy cơ. Nhưng Tiêu Dao không sợ, năm nghìn con kiến Binh cũng không sợ, mặc dù lần đi thập tử vô sinh, nhưng là gia viên mà chiến, là quang vinh là anh hùng! Thời gian chậm rãi trôi qua, đang chờ đợi trong lúc này năm nghìn con kiến Binh, không một cái hoạt động dù là một chút xúi vùi trí, có thể thấy được bọn này con kiến Binh từ chiến chí tâm quá lớn. Rốt cuộc hai quân đối chọi, đại chiến hết sức căng thẳng!

Con kiến tác chiến nhập lại không có bao nhiêu hoa hoa cái còi, gặp mặt tức là chiến đấu bắt đầu, lập tức cái mảnh này trong rừng, hai đồng con kiến nhanh chóng di động, hắc áp áp một mảnh, rất có mây đen áp thành khí thế của. Ngay tại hai quân cách xa nhau chỉ ven ven có ba mươi cen-ti-mét lúc, Liễu Quốc con kiến quân đang sau một chỉ lực lượng mới xuất hiện.

Cầm đầu một thành viên con kiến đem, năm chân tung bay những nơi đi qua bày con kiến tung bay, mà phía sau con kiến Binh càng là xu thế không thể đỡ, mạnh mẽ đâm tới kỳ phong mang trực chỉ Sam Quốc nguyên soái. Lập tức sam quân đại loạn đang tại công kích con kiến Binh đã bị đi chặn đánh Tiêu Dao bộ đội sở thuộc con kiến Binh xông tới. Giẫm đạp sự kiện lúc có phát sinh, mà ngay sau đó Sam Quốc con kiến Binh khí thế lại rơi nữa một bậc, trùng kích tốc độ chậm lại, đồng thời toàn bộ công kích đội hình đại loạn, hơn nữa xuất hiện đáng sợ đứt gãy.

"Giết" Thanh thế rung trời, hầu như tất cả con kiến Binh đều hô hào cái chữ này. Tiêu Dao bộ đội sở thuộc đã theo sát tại Sam Quốc bộ chỉ huy đằng sau. Năm nghìn con kiến Binh theo thời gian trôi qua, cấp tốc giảm mạnh. Hôm nay vẫn như cũ đi theo Tiêu Dao sau lưng chỉ có chưa đủ hai nghìn. Tiêu Dao hai mắt phiếm hồng, hiển nhiên thật sự nổi giận. Lập tức Tiêu Dao trắng bóc thân thể hiện ánh sáng màu xanh, thoáng súc tích một hồi, liền hóa thành

một đạo thanh ảnh, chạy bộ chỉ huy địch quân mà đi.

Cũng nhưng vào lúc này sam quân bộ chỉ huy truyền ra cuối cùng một chỉ mệnh lệnh "Lui lại "Đây cũng là tất nhiên. Đối với Tiêu Dao con này dị quân lâu công không được, bộ chỉ huy uy hiếp không ngừng, mà trên chiến trường cục diện dĩ nhiên rơi vào hạ phong, Liễu Quốc minh quân chậm chạp không đến, vị này nguyên soái chỉ có thể hy vọng chết ít chút ít Sam Quốc binh sĩ rồi.

Tiêu Dao vọt vào bộ chỉ huy địch quân, không lâu liền tiếp kiến trong bộ chỉ huy, con kiến hình ảnh tung bay, không lâu Tiêu Dao liền cảm theo Sam Quốc nguyên soái con kiến đầu, thông dong đi ra, vừa trở lại cái này còn sót lại hơn một nghìn bộ hạ bên trong. Liền phun ra một cái con kiến máu, ngã xuống đất bất tỉnh.

Đây cũng là bởi vì Tiêu Dao bản thể không mạnh, khó có thể dung nạp quá nhiều đích thực nguyên, cưỡng ép bộc phát, thế cho nên bị nội thương. Mà đồng thời Tiêu Dao biến hóa thành người rồi lại đến trì hoãn mấy ngày, đây cũng là Tiêu Dao thật lâu không cần phương pháp này nguyên nhân. Đương nhiên ngay tại Tiêu Dao ngã xuống đất nháy mắt, đông đảo con kiến liền đem Tiêu Dao tăng tầng bảo vệ.

"Hắn đã giết nguyên soái "Một danh tự Sam Quốc con kiến đem bị phần nói hắn: "Là nguyên soái báo thù "Lập tức một ngàn này nhiều con kiến Bình, lại một lần lâm vào nguy cơ sinh tử. Bởi vì Sam Quốc lui binh, như núi tựa như biển Sam Quốc con kiến Bình, chạy như bay đến. Một ngàn này nhiều Tiêu Dao bộ đội sở thuộc, như là trong biển rộng một tờ thuyền con, lắc lư mà không đỡ. Lúc đại chiến chấm dứt, ngàn vạn Sam Quốc con kiến Bình rút cuộc giết đến nơi này đầu dị quân bên cạnh. Con này dị quân cũng chỉ có mười con con kiến Bình đau khổ chèo chống, lúc cứu binh đi vào, cái này hơn mười đầu lại ngay ngắn hướng ngã xuống đất. Chiến tranh là thảm thiết, còn sống tuy làm cho người ta tôn kính, mà chết rồi lại mọi người càng cần phải hoài niệm!

Gia viên không hề có uy hiếp, Hòe Quốc con dân, lại vượt qua hạnh phúc sinh hoạt. Tiêu Dao sau khi tỉnh lại, trầm trọng tê liệt từ trận con kiến Bình, đồng thời cũng nhất nhất cảm thấy an ủi may mắn còn sống sót hơn mười con kiến Bình. Hết thấy hoàn tất về sau, Tiêu Dao phát hiện hắn lại cùng con kiến huyết mạch, trăm phần trăm dung hợp, phải biết rằng cái này nhưng đang mang tại trùng kích 《Hóa Hư Thần Điển》 cảnh giới cao nhất. Tiêu Dao lại nhỏ cao hứng một chút, không thể biến làm người mấy ngày nay, Tiêu Dao mỗi ngày đều cùng Minh Linh, du sơn ngoạn thủy. Tại bấy lá cây phiêu đảng, trong lúc nhất thời Tiêu Dao cảm giác thắng được thần tiên sống.

"Đại Tướng Quân "Một danh tự con kiến Bình tại trong rừng cây tìm được, đang luyện luyện tập Phi Thiên Tiêu Dao cùng Minh Linh "Nghĩ Hậu cho các người trở về, nghe nói Liễu Quốc lại có hành động."

"Tiêu Dao ca ca, bọn này con kiến sống thành như vậy thật sự là bi ai, trong đầu đều là chiến tranh." Minh Linh từ một cái cành cây cao lên, chậm rãi buông lỏng.

"Ai nói không phải là đây!" Tiêu Dao cũng bay vọt hạ xuống nhưng đồng thời thầm nghĩ "Có lẽ đến lúc đó rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21:: Ly Đồ

"Tiêu Dao Tướng Quân, ngày trước Liễu Quốc đánh Sam Quốc, hơn nửa đã bắt lại. Bọn hắn đã nhận được số lớn tài sản, Cái này tại tương lai không lâu, ta Hòe Quốc gặp phải gặp phải Liễu Quốc bị lâm vào nguy hiểm." Nghĩ Hậu thấy Tiêu Dao đi vào, vội vàng giải thích cục diện trước mắt.

Tiêu Dao thầm nghĩ một tiếng lão hồ ly, ta lập nhiều có một không hai kỳ công không thấy người thăng quan tiến tước, không phải là sợ người sau khi chết, ta đoạt quyền lúc Nghĩ Hoàng sao: "Nghĩ Hậu không cần suy nghĩ nhiều, ta Hòe Quốc nhiệt tình yêu cùng bình thường, đại chiến ban đầu bình, lại lên việc binh đao, như thắng tuy lại vô địch thủ, bản đồ long trọng, rồi lại thực không phải có lẽ. Ta Hòe Quốc con dân vững chắc không sợ một chết, nhưng ta lại có thể nào, để cho bọn họ lại lâm vào chiến tranh?"

Hừ, Nghĩ Hậu thầm hừ một tiếng, nghĩ thầm "Kẻ này chẳng những vũ lực kinh người, trí tuệ cao hơn. Như hắn không chết, cái này vương vị chẳng phải muốn rơi vào người khác họ nhân thủ." Nghĩ Hậu sắc mặt không chút thay đổi lại nói: "Nghe, Tiêu Dao Tướng Quân tựa hồ có biện pháp giải quyết?"

"Ừ, ta quả thật có!".

Đông đảo con kiến nghe được Tiêu Dao có biện pháp giải quyết, toàn bộ cao hứng dị thường, cả đám đều thúc giục Tiêu Dao chạy nhanh nói ra, Liên Minh Linh cũng là vẻ mặt chờ mong. Tiêu Dao nhìn ở trong mắt, trên mặt toát ra một loại không rõ thương cảm. Lúc Minh Linh chứng kiến lúc trong lòng cũng tựa hồ hao tổn tinh thần, mơ hồ đoán được biện pháp này đại giới. Tiêu Dao mừng thầm, thắng than mình hành động cao siêu.

"Ta có một bí pháp, nhưng triệu hoán Cự Nhân, đến lúc đó Liễu Quốc nhất định chết không thể nghi ngờ, chẳng qua là cái này xác thực cần ta lấy toàn

thần tinh huyết tiến hành hiển tế, nói cách khác. Dùng phương pháp này ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ "

"Tướng Quân không thể, người vì Hòe Quốc đã làm nhiều việc rồi." Một thành viên con kiến đem bước ra khỏi hàng nói: "Nghĩ Hậu, lớn lao đem nguyên dẫn binh cùng Liễu Quốc tử chiến, không được để cho Tiêu Dao Tướng Quân dùng bí pháp này a!"

"Không nên, không nên" Minh Linh tựa hồ chỉ nhớ kỹ hai chữ này rồi, nàng xoay người lại, nắm chặt Tiêu Dao, vẻ mặt đau xót.

Tiêu Dao tâm hung ác, một chân tại Minh Linh chỗ cổ một trăm, Minh Linh liền hôn mê bất tỉnh.

"Chư vị không cần khuyên nữa, lòng ta ý đã tuyệt." Tiêu Dao đẩy cỡi lòng nhu tình nhìn mắt Minh Linh, lại cầm lấy một cành cây trên mặt đất vẽ lên một bức ý đồ, chỉ vào ý đồ lại nói: "Ngày mai chính trực mười lăm, ở ngoài sáng thời gian đêm trước phải dựng tốt cái này tế đàn. Tận dụng thời cơ, lúc không có ở đây, ta nghĩ Nghĩ Hậu có lẽ minh bạch." Tiêu Dao nghĩ thầm "Đây nên tùy người nguyện đi! Minh Linh chúng ta cuối cùng không có khả năng cùng một chỗ, ta lấy cái chết hình thức ly khai, một là để cho Nghĩ Hậu không hề nghi kỵ, thứ hai là để cho người đừng có hy vọng, ta không thuộc về cái thế giới này."

Thời gian tại ngày hôm nay trôi qua rất chậm, Tiêu Dao cả ngày đều canh giữ ở, đồ quân dụng trăm xuống ngủ qua Minh Linh bên cạnh.

Trăng tròn treo trên bầu trời, tế đàn tại dưới ánh trăng chuẩn bị cảm giác cô tịch, ngàn vạn con kiến tộc rơi lệ, yêu cùng cảm ơn tại đây bày con sâu cái kiến trong biểu hiện ra đầm đìa tình xảo. Tiêu Dao đứng ở trên tế đài, người mặc ánh trăng, ngắm nhìn tế chung quanh đài bày con kiến. Quyết định chắc chắn, sử dụng công pháp, phóng lên trời. Hóa thành thân người. Tiếp theo dùng chuyển Chân Nguyên một ngón tay đưa ra, một đạo lục quang liền chạy cây liễu trong con kiến động phủ. Sau đó lại lần nữa xông lên trời. Thật lâu mới ngoái đầu nhìn lại nhìn lại. "Hẹn gặp lại cái này phiên thiên địa, nguyện các người hạnh phúc, không hề là chiến tranh làm cho một mối, có lẽ chỉ có một ngày, ta sẽ trở lại gặp các người. Mười lăm ngày vào ta cũng nên đi Man Hoang thành, chỗ ấy cố gắng có chút ý tứ!"

"Mập mập, mập mập, lão đại người gọi." Tiêu Dao cái kia lấy một cái bát quái trận bàn, lại một cái trên quan đạo nói đến.

"A! Lão đại!" chỉ thấy Tiêu Dao trong tay bát quái trận trong mâm hiện ra Lưu Doanh mập mập thân ảnh của.

"Tiểu tử, vài ngày không thấy, lại lên cân a?" Tiêu Dao nói đến.

"Lão đại, ta tại đây Man Hoang sơn mạch, mỗi ngày giết mấy con dã thú, ăn như đúng rồi. Áo, đúng rồi lão đại, những ngày này sao vậy không của người tin tức đây?" Lưu Doanh khó hiểu nói.

"Ài, đừng nói nữa, mấy ngày hôm trước giết một cái yêu quái, ra chút ít tình huống." Tiêu Dao ngược lại nói: "Mập mập người, lão đại người sẽ phải đến Nam Hoang thành, người cũng tới đi! Ta ba người họp gặp."

"Cũng thế, cái kia lão đại, ta đến truyền tin Càn Nguyệt." Lưu Doanh đạo

"Đừng, cô nàng kia nhà ngay tại Nam Hoang thành, ta còn có chút sự tình, ta cũng cho nàng một kinh hi." Tiêu Dao nói, nhưng là Tiêu Dao không biết như thế nào giải thích mình cùng Không Giai Nguyệt hôn ước, hẳn nhìn ra Lưu Bàn ưa thích Càn Nguyệt, mà bản thân rồi lại. " Kỳ thật Càn Nguyệt cũng rất tốt, sau này hãy nói đi, hay là trước bảo mật tốt.

"Ừ, ta nghe lão đại, ta đại khái còn có năm ngày mới có thể tới Nam Hoang thành. Đến lúc đó ta cùng đi tìm nàng." Lưu Bàn trả lời.

Lại nói Tiêu Dao cùng Lưu Doanh so đo đã định, Tiêu Dao liền độc thân đi tới Nam Hoang thành. Nam Hoang thành chính là Tây Nam đệ nhất thành, là Thiên Long đế quốc đại môn phía nam, đồng thời cũng là Tây Nam chính trị quân sự trung tâm, từ Trấn Nam Vương Càn Không trấn thủ. Nơi đây tiếp giáp Nam Hoang yêu vực, cho nên cũng là Tu Chân Giới một Đại Thánh Địa. Mà Tiêu Dao này, thụ Hoàng Đế phó thác là Trấn Nam Vương chúc thọ, đồng thời cũng nhận đến Hoàng Đế mật chỉ, dò xét Trấn Nam Vương mưu phản một chuyện. Hẳn lo lắng Càn Nguyệt là Trấn Nam Vương thân thuộc, đây cũng là tạm thời không thấy Càn Nguyệt nguyên nhân.

Ngày hôm nay Trấn Nam Vương phủ náo nhiệt dị thường, tam giáo cửu lưu, các nơi quan to, bản địa quan lại, đã ngồi một bàn lại một bàn. "Các vị Thiên Long đế quốc {hay là còn là} tiêu họ người tại ba mươi năm trước từ Càn gia trong tay cướp lấy đây, vì vậy Đại Chu vương triều bị Thiên Long đế quốc thay thế." Một danh tự nam tử đứng dậy nói ra: "Kế tiếp có mời chúng ta Trấn Nam Vương nói chuyện."

Lập tức mọi người cảm giác, cái này thọ tựa hồ có huyền cơ khác.

Trấn Nam Vương Càn Không vừa mới đứng lên, đột nhiên truyền đến một tiếng "Thánh chỉ đến "

Càn Không đột nhiên cả kinh, nhưng trong kinh hoảng cũng là mang theo mọi người, đi đình viện tiếp chỉ. "Thần Trấn Nam Vương Càn Không bái kiến khâm sai đại nhân, mời đại nhân tuyên chỉ "Nói qua mọi người đều ngược lại dưới thân quỳ.

"Ừ "Cái này tuyên chỉ người đứng là Tiêu Dao, hẳn biến hóa thân hình, thế cho nên mọi người cũng nhìn không ra, mà Tiêu Dao rõ ràng cảm giác đến nơi đây tựa hồ có người đạo môn, Tiêu Dao ra về không biết "Phụng thiên thừa vận, Hoàng Đế chiếu viết "Trấn Nam Vương trấn thủ Nam Cương bốn mươi năm có thừa, công tại hai triều, hôm nay nghe thấy Trấn Nam Vương sáu mươi đại thọ, trăm tâm quá mức vui cười, ít ỏi chỉ lễ, lấy toàn bộ trăm đối với Trấn Nam Vương chỉ lòng biết ơn! Khâm thờ.' "

"Tạ Hoàng Thượng, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế." Mọi người hô to, Càn Không cũng vẻ mặt tràn đầy nước mắt, chẳng qua là nhìn không ra thiệt giả. "Mời khâm sai đại nhân ngồi vào vị trí "Một người trung niên nam tử nói ra, rất rõ ràng cái này là Càn Không nghi từ 'Càn Long' ".

Tiêu Dao tùy theo ngôi vào vị trí, hẳn cùng với Càn Không, Càn Long, cùng hai gã khác địa phương quan to, đương nhiên còn có hai gã trong tiền môn người ngồi cùng một chỗ.

"Khâm sai đại thần, nghe nói Hoàng Đế có tước bỏ thuộc địa chi ý, không biết có hay không là thật a?" Chỗ ngồi trong một danh tự tiền môn người đứng lên nói.

"Ai, làm hoàng đế khó a, Hoàng Thượng vẫn muốn cho thiên hạn về một mối, nhưng không biết làm sao vừa giải quyết trong nội cung lộn xộn, ngoài cung lại có phong vân. Đại Địa có loạn, ông trời lại chọc gậy bánh xe. Vì vậy Hoàng Đế phái ta đi ra, đã là Trần Nam Vương chúc thọ, lại là thị sát dân tình." Tiêu Dao thâm nghĩ, ở đâu ra đạo sĩ thú, muốn lời nói khách sáo liền nói rõ sao, ta cũng không phải không nói cho người.

"Xem ra cái này tiểu hoàng đế, biết rõ ta muốn làm phản chuyện rồi, ta vốn là tiền triều Thân Vương, phục ta Đại Chu đương nhiên, hôm nay ta lại đạt được yêu vực ủng hộ, mỗi tên quân sĩ đều phôi hũ một con dã thú, chiến lực siêu cường, còn đừng sợ hãi." Càn Không suy nghĩ lập tức nói: "Khâm sai đại nhân, nghe người cùng Hoàng Thượng quan hệ không tệ. Ta có một chuyện còn cần đại nhân trợ giúp, như thành công tức thì Phong Vương bá Tướng."

"Ách" Tiêu Dao thâm nghĩ quả nhiên muốn tạo phản. Nghĩ đến chỗ này Tiêu Dao không khỏi sắc mặt âm trầm.

Mà lúc này Càn Không từ trên ghế đứng thẳng lên: "Chư vị trong hoặc là thân tín của ta, hoặc là bô lão của triều trước. Ta vốn là tiền triều sùng Đế thúc thúc, hôm nay ta đã đạt được yêu vực ủng hộ, phục ta Đại Chu đã không còn là vô căn cứ, không biết chư vị ý như thế nào, khâm sai đại nhân đại biểu Thiên Long đế quốc Hoàng Đế không biết nghĩ như thế nào?" Nói lúc Càn Không trong mắt tràn đầy sát ý.

"Càn Không lão nhân, người cấu kết man vực Yêu Môn chẳng lẽ sẽ không sợ Cửu Châu tiền môn trừng phạt sao" Tiêu Dao ngược lại đối với cái này hai gã trong tiền môn có người nói: "Tiên giả phiêu nhiên thế ngoại, không vào quyền quý, chính là thiên đạo cho phép, hai vị trợ Trần Nam Vương mưu nghịch, không sợ tiền lộ đoạn tuyệt sao?"

"Ách" hai người rõ ràng không biết Tiêu Dao có thể khám phá thân phận của bọn hắn: "Ha ha ha, không nghĩ tới một cái nho nhỏ khâm sai có thể khám phá chúng ta thân phận. Bản đạo Vô Mộc, đây là ta sư đệ Vô Thủy, chính là vô tình Tôn Giả môn hạ đệ tử. Về phần chúng ta tham dự phục Chu nghiệp lớn, ha ha mời xem đây là cái gì." Nói qua một khối Thanh lệnh bài màu đen chưa từng cây ngọc nhẹ nhàng bay ra ngoài, tại ở trên viết lấy một cái chữ Phong.

Tiêu Dao thấy vậy cũng là kinh hãi, truyền thuyết phong thần làm cộng một trăm lẻ tám khối, tế luyện người nhưng tham dự hồng trần sự vụ, mà không cần phải lo lắng thiên đạo trừng phạt, đương nhiên đánh chết phạm nhân chỉ cần không cần Tiên Lực Chân Nguyên, cũng là không cần sợ nhân quả dây dưa. Mà Tiêu Dao cũng là không sợ, tựa hồ hắn tu luyện 《Hóa Hư Thân Điển》 đặc biệt thể cho nên không hề nhân quả đáng nói, đây cũng là hắn thân là Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương cũng nhưng tu luyện nguyên nhân.

Nguyên lai thân có chức quan người không thể tu luyện, như Tu Chân giả cưỡng ép làm quan, tức thì một thân đạo hạnh sẽ càng ngày càng yếu, cho đến thành là người bình thường. Tiêu Dao nhìn hai người như trước âm trầm: "Hừ, nguyên lai có mạng phong thần lệnh, trách không được lớn lối như thế."

"A, người chẳng lẽ là trong tiền môn người?" Vô Thủy cả kinh nói

"Nghịch thần tặc tử"

Tiêu Dao mắt nhìn Càn gia phụ tử, thân hình khê biến, liền biến thành bộ dáng lúc trước. Tiêu Dao mặc màu vàng kim óng ánh con rắn bảo, nói là con rắn vốn lấy sinh bốn chân, đã là Giao giống như. Hiên nhiên cái này là dưới một người trên vạn người tiêu chí. Mà khi sáng nay đường có thể có này thân phận không ai qua được một năm sau kết hôn Tiêu Dao Vương, đương kim thiên tử thân đệ đệ Tiêu Dao.

Mọi người thấy Tiêu Dao gương mặt đẹp trai, không nói ra được hoa lệ cùng phiêu dật. Lập tức có một người tra hỏi: "Đại nhân người thế nhưng là Tiêu Dao Vương?"

"Ừ" Tiêu Dao mỉm cười, té ra một vật. Kia hình giống như ấn tín, dâng thư "Thiên Long đế quốc".

"Tham kiến Tiêu Dao Vương, thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế." Mọi người nhìn thấy cái này ấn tín một bộ phận không biết rõ tình hình quan viên liền lập tức quỳ xuống.

Mà Vô Mộc, Vô Thủy tức thì sắc mặt đại biến, bởi vì Cửu Châu lưỡng ấn, một mẫu một tử. Mẫu Ấn mặc dù ngọc hi, là Hoàng Đế nắm giữ, đại biểu cho Chí Tôn hoàng quyền, một ấn ra nghìn mét bên trong tiên giả không có thể động dụng Chân Nguyên, mà con ấn tức thì người đại biểu Chí Tôn vương quyền, trăm mét bên trong tiên giả không có thể động dụng Chân Nguyên. Nói cách khác, Vô Mộc, Vô Thủy chỉ tương đương với một danh tự vô giả, cái này làm sao không khiến cho bọn hắn kinh hãi.

Đang lúc hai phe lâm vào cục diện bế tắc lúc, một nữ tử công đeo một thanh tiên kiếm trực tiếp chạy vào.

"Gia gia, phụ thân" Cô gái này hướng về phía Càn Không cùng Càn Long gọi vào, lúc này nàng cũng phát hiện trong sân chỗ không đứng. Lúc này thời điểm trong tràng người chia làm hai sóng, một lớp đứng tại chính mình cùng phụ thân sau lưng, mà đối thành một lớp tức thì đứng ở mặc con rắn bảo nam tử sau. Mà tên nam tử này mặt của bản thân vậy mà nhìn không ra, đầu là ánh mắt của hắn tựa hồ làm cho mình cảm thấy hàng loạt đau lòng.

"Càn Nguyệt, Tình huống biến đổi, người lui ra phía sau, ta muốn lúc này tru sát Tiêu Dao Vương, đứt gãy Thiên hàng dài cánh tay." Càn Long cất cao giọng nói.

"Phụ thân, phục ta Đại Chu, xu thế không thể đỡ, ta lại có thể nào tránh lui."Càn Nguyệt rút ra Tiên Kiếm, sử dụng Pháp lực thẳng đến Tiêu Dao ngực. Tiêu Dao nguyên bản thấy Càn Nguyệt đã đến, cố ý cho nàng trừ đi Vương Ấn bách, chứng kiến Càn Nguyệt nói như thế biết vậy nên đau xót, Vương Ấn khẽ nhúc nhích, Càn Nguyệt lập tức không thể động đây, Tiêu Dao tay làm chuông xu thế, một chuông liền đem Càn Nguyệt đánh bay ra ngoài.

Tiêu Dao một chuông này thủ hạ lưu tình, Càn Nguyệt chẳng qua là thoáng khí huyết quay cuồng."Tốt một cái phục ta Đại Chu "Nói qua Tiêu Dao trừ trên mặt Mê vụ, hiện ra chân dung.

"Sur huynh "Càn Nguyệt nhìn thấy Tiêu Dao chân dung kinh hãi nói.

"Càn Nguyệt, ta Thục Sơn là Cửu Châu tiên môn đứng đầu, cho tới bây giờ đều cùng man vực không hợp, ngươi ủng hộ phụ thân ngươi liên hợp man vực Yêu Môn, đến ta Thục Sơn môn quy tại nơi nào?"Tiêu Dao về mặt đau lòng đạo

"Sur huynh ngươi là Tiêu Dao Vương, một năm sau kết hôn."Càn Nguyệt về mặt bị thống Đế mà nhìn Tiêu Dao sau khi gạt đầu; "Sur huynh ngươi cũng bắt quá chỉ như vậy, nhưng mà không biết ngươi là như thế nào làm được quan tiên nhất thế hay sao? Phải biết rằng quan không tu Tiên, tiên không làm quan."Càn Nguyệt tại lúc này vậy mà do ái sinh hận.

"Ha ha ha ha ha HAAA" Tiêu Dao bị thương mà cười lớn một tiếng: "Tại Thục Sơn ta và ngươi Lưu Doanh ba người thân mật vô gian, nguyên lai chẳng qua là cười cợt lời nói, hiện tại sẽ tới bộ bí mật của ta. Nhưng mà ngươi cho rằng ta đã dám đến, sẽ không có toàn thân trở ra phương pháp xử lý sao?"Nói qua Tiêu Dao vung tay lên, người sau lưng bầy liền biến mất không thấy gì nữa, nhưng là một chiêu Tiên gia trong tay áo Càn Không, biến mất thân hình xông lên trời. Kỳ thật Tiêu Dao là muốn tự cấp Càn Nguyệt cùng với Trần Nam Vương một cái cơ hội.

"Càn đạo hữu, hấn có thể nào tại Vương Ấn phía dưới sử dụng thật xa đây?"Vô Mộc thấy Tiêu Dao rời đi liền vội vàng hỏi.

"Đúng vậy a! Kỳ quái nhất không ai qua được, hấn có thể quan tiên nhất thế. Người này lần này bình yên rời đi, ngày đó nhất định là chúng ta kinh địch."Vô Thủy về mặt u buồn.

Càn Nguyệt lặng lẽ, chẳng qua là từng khóa nước mắt không tự chủ được tại gương mặt chảy xuống, yên lặng trầm nghĩ: "Không nghĩ tới, chúng ta dĩ nhiên là địch nhân vốn có, kẻ thù truyền kiếp, ta vì cái gì còn là ưa thích ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22:: Cửu Châu như loạn

Lại nói Tiêu Dao vì sao vẫn có thể sử dụng Vương Ấn, nhưng là Hư Vô Chi Lực lừa gạt tác dụng, chẳng qua là Tiêu Dao cảm giác mình đã không thể lâu dài mà sử dụng.

Ly khai Trần Nam Vương phủ, Tiêu Dao liền bắt đầu bế quan. Hấn muốn tìm ra, Vương Ấn sử dụng quy luật. Như thế mười ngày sau, Tiêu Dao rốt cuộc xác định Vương Ấn bản thân một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, hơn nữa thời gian chỉ có nửa giờ, hơn nữa tác dụng hiệu quả sợ là chỉ có thể đem đối thủ rút mất một cấp, mặc dù Nguyên Anh biến thành Kim Đan, Kim Đan biến thành Trúc Cơ.

Tiêu Dao cầm lấy bát quái trận bản gọi vào: "Ngươi nhanh đến Nam Hoang ngoài thành Bách Gia Thôn, có việc gấp ta tại cửa thôn chờ ngươi."

Sau một lúc, Lưu Doanh gấp vù vù mà đi tới: "Lão đại, chuyện gì vội vã như vậy a?"

"Mập mạp, hôm nay có một chút đại sự muốn nói với ngươi."Tiêu Dao hơi có vẻ bị thương mà đối với Lưu Doanh nói: "Ta là đương triều Tiêu Dao Vương "

"Cái gì?"Lưu Doanh về mặt kinh ngạc: "Tu Tiên giả không thể làm quan sao?"

"Mập mạp chớ kinh ngạc? Ta vốn là Tiêu Dao Vương, rồi sau đó tái nhập Thục Sơn. Hôm nay ta nói với ngươi ngươi muốn xông phong bắt động mà báo cáo nhanh cho Chuông môn."Tiêu Dao về mặt nghiêm chỉnh nói: "Ta là Tiêu Dao Vương, mà Càn Nguyệt thì là Nam Hoang Vương con gái, bắt quá ta muốn thực sự không phải là thân sinh, nếu không nàng là tu không được tiên đấy, mà ta là bởi vì có kỳ ngộ mới có thể tu Tiên. Mà hôm nay tình huống là Nam Hoang Vương đạt được man vực Yêu Môn ủng hộ, muốn phục hấn Đại Chu, mà Càn Nguyệt cũng đặt mình trong trong đó. Cửu Châu đại lục đại loạn bắt lấy, nói với Chuông môn đã nói 'Ta Tiêu Dao lấy Tiêu Dao Vương thân phận hy vọng hấn liên hợp chúng tiên câu đối hai bên cánh cửa trả giá man vực tiên môn người, đưa ta Thiên Long đế quốc một mảnh thái bình thịnh thế.' "Nói đến đây, Tiêu Dao chỉnh ngay ngắn chỉnh vạt áo, đẩy người uy

nghiêm. Hiện nhiên Tiêu Dao đã làm tốt bị Thục Sơn trừ ký danh đệ tử thân phận chuẩn bị, từ nay về sau không tiếp tục Thục Sơn Tiêu Dao, chỉ có Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương 'Tiêu Dao '. Dù sao mình là Vương Ấn Chương Không Giả, thiên đạo người phát ngôn. Lại có thể nào quý gồi, cho dù bản thân nguyện ý Thục Sơn cũng sẽ không cho phép, nếu không sẽ bị thiên đạo nhằm vào.

"Mập mạp, lúc ta không có ở đây, chiếu cố tốt bản thân." Tiêu Dao nói xong hướng phía Thục Sơn phương hướng xa xa cúi đầu.

"Sur huynh, "Mập mạp tựa hồ rõ ràng hết thảy: "Sur huynh, ta đã biết, nhưng vô luận như thế nào người đều là của ta lão đại "Luru Doanh nói xong quay người ngư kiếm hướng Thục Sơn phương hướng mà đi, trong đôi mắt nước mắt rút cuộc không thể che hết.

"Nghĩ đến ta cũng cần phải trở về "Tiêu Dao tự lẩm bầm, cũng phi thân mà đi.

Thục Sơn ngự nga trong đại điện, Thanh Trúc đạo trưởng tay cầm một phát trần, ngồi ngay ngắn ở đại điện ở giữa. Hai bên tất cả ngồi ba người, đứng là Thục Sơn bất thể ra sáu Đại trưởng lão.

"Chương môn, Phong Thần Lệnh xuất hiện, đại kiếp nạn bắt lấy, Cửu Châu tựa hồ lại chiến loạn, có hay không nên mở một lần tiên môn đại hội, lấy làm ứng kiếp sự tình." Một danh tự trưởng lão trầm giọng nói.

"Ừ, là lúc này rồi việc này liền do người thực hành đi, mặt khác từ nay về sau đem Tiêu Dao cùng Càn Nguyệt trục xuất Thục Sơn. Vô Lượng Thiên Tôn!" Thanh Trúc đạo trưởng nói xong, liền hóa một khối xanh biến mất không thấy gì nữa. Quả thật là Đắc Đạo Chân Nhân, thần long kiến thủ bất kiến vĩ.

Mà Thiên Long Đế Đô bên trong, chúng thần tụ chung một chỗ, đang tiến hành bình thường vậy nghị luận hướng sự tình. Mà lúc này Tiêu Dao phi thân mà vào, khi thấy chúng thần về mặt kinh ngạc thời điểm, Tiêu Dao chợt cảm thấy không ổn, bởi vì hần tiên giả thân phận như vậy bại lộ.

"Bệ hạ, Tiêu Dao Vương chính là tiên môn người, ta Hoàng tộc tổ huấn, thứ nhất chính là tiên không làm quan, nếu không xã tắc sẽ có biến. Mà Tiêu Dao Vương giết chết con ta, mời bệ hạ là lão thần làm chủ, là Thiên Long đế quốc cơ nghiệp cân nhắc" Tần Quyền thấy vậy cơ hội tốt, lập tức góp lời cho rằng con hần báo thù.

"Hừ, "Tiêu Dao cười lạnh một tiếng: "Hoàng huynh, Trần Nam Vương Càn Không đã liên hợp man vực Yêu Môn, muốn lật ta Thiên Long cơ nghiệp, phục hần Đại Chu. Nhìn qua hoàng huynh trước đây làm ý định!"

"Hoàng Thượng, ta cũng nghe đến, Trần Nam Vương đất phong bình mã điều động dị thường, Hoàng Thượng thần thánh cầu tru sát Tiêu Dao Vương, dẹp an thiên mệnh, bảo vệ ta Thiên Long xã tắc không đến." Tần Quyền nghe vậy nói ra, lập tức trong đại điện, một ít Tần vương thân tín cùng chủ quản tế tự quan lại cũng phụ họa Tần Quyền nhao nhao chờ lệnh. Đương nhiên các tướng quân cũng có kiến thức các thần tử ngoại trừ.

Tiêu Chính về mặt hơi mùi, thở hổn hển, nhìn chằm chằm vào quỳ xuống thần tử.

Tiêu Dao mắt nhìn Tần vương, té ra Vương Ấn "Từ xưa Vương Ấn có giết nghịch thần, trăm hôn quân khả năng, Tần Quyền chết đi." Nói xong ấn đáp xuống người ngược lại.

Mà không quý thần tử vừa thấy Vương Ấn, lập tức quỳ xuống: "Tiêu Dao Vương thiên tuế thiên tuế, thiên thiên tuế!"

"Hoàng đệ, người hôm nay làm có chút hơi quá, "Tiêu Chính mắt nhìn đầu nở hoa Tần Quyền lắc đầu nói

"Hoàng huynh, hoàng đệ thỉnh tội, nhưng Nam Hoang Vương mưu nghịch sắp tới, lúc điều binh khiển tướng, lấy chiến dừng thương lại!" Tiêu Dao khom người nói.

"Ừ, không tệ. Truyền trăm quân lệnh, Nam Cương khu vực tăng cường phòng ngự, thời khắc chú ý Nam Hoang Vương động tĩnh, cả nước tiến vào cấp một chuẩn bị chiến tranh trạng thái." Tiêu Chính ngược lại nhìn nhìn trong điện thần tử lại nói: "Liệt vị thần công, bài triều xong về hảo hảo nghĩ kế sách, phá địch kế sách, ngày mai tuyên ra thống quân nguyên soái, ở lại thời cơ chín mười Binh phát Nam Hoang."

"Hoàng đệ, việc này theo lời người nói, man vực yêu môn cũng tham dự trong đó. Mà người là trong tiên môn người, liên hợp trong tiên môn người sự tình liền từ người phụ trách."

"Vâng"

Tiêu Dao hơi khẽ khom người.

Trần Nam Vương mưu nghịch đã rõ ràng, vì vậy hần không có ở đây có bất kỳ che giấu, trong lúc nhất thời bộc lộ tài năng, Binh phát ba mươi muôn phần Binh ba đường, mỗi đường đều có ba mươi vạn con dã thú. Những nơi đi qua một đường trống trơn, thật có thể nói là xu thế không thể đỡ, Tiêu Dao biết rõ cái này đã không còn là thật đơn giản mưu nghịch rồi, mà là một loại chủng tộc chiến tranh, thắng tức thì tộc hưng, thất bại tức thì tộc diệt, đây là nhân thù giữa đối với trên thiên đại lục này nắm quyền trong tay một loại tranh đoạt.

"Chư vị đạo hữu, nhiều năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!" Thục Sơn Chương môn khoan thai đến chậm, cùng người khác Chương môn trêu ghẹo nói.

"Hừ, Thanh Trúc lão Yêu, chúng ta tới cũng không phải là cùng người pha trò đấy, {hay là còn là} nói chánh sự đi!" Rồi lại là một gã về mặt tràn đầy địch ý lão giả, đây chính là Không Động tông Chương môn Bàng Thanh Hải, Không Động cùng Thục Sơn đều là tu đạo tông môn, nhưng Thục Sơn tự cho

mình là đạo môn chính tông, đem Không Động coi như bâng môn tà đạo. Cho nên cái này hai môn coi như là có chút oán hận chất chứa.

"Thanh Trúc Chương môn, man việc Yêu Môn với tư cách, đang mang chúng ta tộc chính thống, tiên môn số mệnh, {hay là còn là} trước đây làm ý định thật là tốt!" Thái Nhạc Kiếm Tông tông chủ Tôn Kiếm lên tiếng nói. Thái Nhạc Kiếm Tông không tu đạo, chỉ tu kiếm, cho nên cái này Tôn Kiếm cho người cảm giác, tựa hồ không phải người mà là một thanh chất phác tự nhiên kiếm sắt rỉ, nhưng không ai dám khéo léo nó, bởi vì tại đây trong kiếm tựa hồ có vô tận phong mang, làm cho người kính sợ.

"Ừ, không tệ. Lần này Phong Thần Lệnh xuất hiện, phong thần kiếp lên, hợp lúc mời phong thần lệnh, phái chúng đệ tử xuống núi ứng kiếp." Nga Mi Chương môn xoay lỏng mày lên tiếng nói.

"A di đà phật" Thiếu Lâm Phương Trọng hô câu Phật hiệu "Nếu như thế, rồi lại nên tán! Lão nạp đi đầu một bước" Nói xong liền chỉ cách nhìn, một cổ kim quang lúc ẩn lúc hiện, chỉ chớp lát liền đã mất đi bóng dáng.

Tiên giả thật không có thể theo lẽ thường đo lường được, tại đây Cửu Thiên giống như ngọn núi cao, một trận tiên môn đại hội, càng lấy mỗi người một câu nói chuyện phẩm chấm dứt, Cửu Châu vận mệnh tại trong tay bọn họ, chẳng phải là có thể xấu, đây quả thật là nói sau.

Mà Tiêu Dao những ngày này ngoại trừ ban xuống một cái chiếu mộ binh lính thiên hạ kỳ nhân dị sĩ mệnh lệnh về sau, liền cùng Không Giai Nguyệt cùng một chỗ, mỗi nhân tiếp khách, thời gian nhưng không phải bình thường thoải mái. Mà tu luyện, Tiêu Dao cũng không có lười biếng chút nào, chẳng qua là Hư Vô Thần Điện giờ phút này đã đến Thân Hóa Vạn Vật giai đoạn, ngày nay Phong Thần Lệnh xuất hiện, Cửu Châu loạn lên, Tiêu Dao sao lại dám hóa thành mặt khác động vật.

Ngày hôm nay Trần Nam Vương phủ rồi lại nghênh đón một đám khách không mời mà đến. Bảy tên thoát nhìn chừng hai mươi người trẻ tuổi, vừa vào cửa chính là quyền đâm cước đá. Vương Phủ hộ vệ tại kia dưới tay cũng không quá đáng là ba chiêu số lượng.

"Đứng lại, các ngươi là người phương nào, dưới chân thiên tử sở trường xông vào Vương phủ, há không biết là từ tội?" Một người con gái lãnh diễm quát

Cô gái này đúng là Không Giai Nguyệt. Bọn thị vệ thấy Không Giai Nguyệt đi vào, nhao nhao đứng ở phía trước.

"Ách, cô gái này không tệ" Trong bảy người một danh tự tay cầm quạt bảo, quần áo hết sức hoa lệ nam tử nói ra: "Như làm tiểu thiếp của ta, ta liền bảo vệ hãn Thiên Long cơ nghiệp."

"Hừ, muốn chết." Nhưng là Tiêu Dao tại hậu viện nghe được tin tức vội vàng chạy đến: "Chư vị đạo hữu còn không hiện thân sao?" Tiêu Dao mắt nhìn bốn phía.

"Ha ha ha ha ha, Tiêu Dao Vương quả nhiên có chút bồn sự." Một người dứt lời, viện trên tường lại đứng hai ba mươi người.

"Các vị nói đùa" Tiêu Dao cười cười: "Và lại xem ta đuổi cái này mấy cái tiểu cầu." Nói qua một ấn ném ra ngoài, trong tròng người chợt cảm thấy Tiên Lực mất hết, cái kia bảy tên càng là mặt lộ vẻ kinh hoàng.

"Đánh, chỉ cần không hạ sát thủ, tùy tiện đánh. Về phần người này xuất khẩu cuồng ngôn gia hỏa, hừ." Tiêu Dao phi thân tiến lên, một ngón tay đưa ra, liền phá đàn điên.

Ngay sau đó liền truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết, cái này làm bên cạnh bọn này muốn xem cuộc vui người nhất thời kinh hãi, bọn hãn không nghĩ tới cái này Tiêu Dao Vương cũng quá lớn mật rồi, chẳng những hành hung tiên môn người, càng là phé đi Không Động Chương môn Bàn Thanh Hải huyền tôn. Bọn hãn một mặt mừng thầm một mặt, một mặt rồi hướng Tiêu Dao nói lên một tia sợ hãi.

"Ngươi ngươi sẽ phải hối hận" bảy người này trong một người ác hung hăng nhìn mắt Tiêu Dao, vịn hôn mê bất tỉnh Bàn Thanh Hải huyền tôn, rề ngang một cái địa lang thậm thọt mà đi. "Nếu không có muốn dùng đến ngươi tiên môn, hôm nay không phải giết ngươi không thể" .

"Hừ, " Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, vung tay lên liền thu hồi Vương Ấn, nhìn về phía trong tròng mọi người: "Các vị đạo hữu không biết tại tu hành nơi nào a, lần này Nhân Yêu cuộc chiến còn phải dựa vào chư vị a!"

"Hặc hặc, Vương gia nói đùa, vừa rồi Vương gia thế nhưng là để cho chúng ta mở rộng tầm mắt a! Vừa rồi vị nào là Bàn Thanh Hải huyền tôn." Một danh tự đeo kiếm nam tử cất cao giọng nói.

"Như thế liền cảm ơn, các hạ chẳng lẽ là Thái Nhạc Kiếm Môn cao đồ." Tiêu Dao thấy kia sau khi gạt đầu lại nói: "Quả nhiên chỉ có Thái Nhạc Kiếm Môn mới có thể như thế không hề có kỵ. Chắc hẳn chư vị là lấy được bản môn phong thần làm mà phụng mệnh giúp ta diệt yêu a!"

"Đúng vậy, Chương môn xác thực nói như thế đấy!" Một nữ tử nghe vậy nói.

"Ừ" Tiêu Dao hướng phía nữ tử nhẹ gật đầu: "Nếu như thế ta đây liền thế hệ Thiên Long đế quốc con dân cảm ơn chư vị rồi! Chư vị xin mời đi theo ta, ta tại vùng ngoại ô xây xong một tòa Tiên Nhân ở, đã không có thể tục người gây chư vị sánh tu, cũng là hết sức xa hoa. Phàm trần tục vật cũng là cái gì cần có đều có."

"Không thể tưởng được, Tiêu Dao Vương suy tính như thế chu đáo, như vậy làm phiền Vương gia dẫn đường rồi!" Trước kia tên kia Thái Nhạc Kiếm Môn đệ tử cất cao giọng nói.

"Ha ha ha ha ha, Giai Nguyệt ngươi về trước hậu viện." Dứt lời Tiêu Dao trước tiên đi ra ngoài cửa, lúc này ngoài cửa đã ngừng hai ba mươi chiếc cực kỳ

hoa lệ xe ngựa, "Chư vị đạo hữu mời lên xe, từ hôm nay trở đi những xe này liền với tư cách chư vị xuất nhập thể tục đại bộ công cụ liễu." Nói qua Tiêu Dao ngồi vào trước mặt nhất trong xe ngựa, ở lại tất cả mọi người tiền sau xe Tiêu Dao mới làm người chầu ngựa đánh xe. Lập tức trên đường người nhao nhao ghé mắt, như vậy đoàn xe thật sự là trăm năm khó gặp đầu rồi, chỉ sợ chỉ có Hoàng tộc du lịch mới có thể có như thế quy mô!

Tiên Nhân ở quả như Tiêu Dao theo như lời, nơi đây vốn là hoàng gia một chỗ nghỉ mát Thánh Địa, dựa vào núi bằng nước, Lâm Mộc cùng nhà đẹp lẫn nhau chiếu rọi, hoa lệ lại không mất đẹp và tinh mịch, hơn nữa mấy tên tinh thiêu tể tuyến hoàng gia điều khiển trừ, mỹ vị cho gọi, cảnh đẹp làm bạn, hơn nữa hoàng gia dàn nhạc phần khích duy mỹ biểu diễn, những cái này qua đã quen son đã khổ tu sinh hoạt tiên môn đệ tử sớm đã là đắm chìm trong lấy thiên đường của nhân gian bên trong. Tiêu Dao phát hiện đang bồi cùng những cái này đạo hữu lúc, tựa hồ tu luyện của mình tốc độ nhanh hơn, xem ra cảm ngộ nhân sinh đối với tu luyện 《Hóa Hư Thần Điển》 là ít không thể thiếu.

Thời gian ngày từng ngày mà qua, xuất chinh trước chuẩn bị đã làm tốt, Tiên Nhân đệ tử trước trước sau sau đã đến hơn một trăm. Đương nhiên những đệ tử này đều từ tới chốt nhất một danh tự Thục Sơn trưởng lão trừ tính chung an bài, đồng thời Tiêu Dao thấy được rất nhiều Thục Sơn bằng hữu cũ, Ngô Đạt, Lý Điều đợi, mọi người tụ vài ngày, trò chuyện với nhau thật vui, mà cùng lúc đó, những tán tu kia đối với Tiêu Dao càng thêm cung kính. Không ít đệ tử đều bị xếp vào tại đại quân tất cả bộ phận, mà Tiêu Dao tại Thục Sơn trưởng lão đến sau liền lĩnh người ba nghìn từ Vũ lâm quân chuyển biến tới Tiêu Dao đại đội trưởng, trước tiên lao tới tiền tuyến rồi.

Nam Dương đóng là Nam Cương tiến vào quan nội lối đi duy nhất, thành tường cao dày, nơi đây đã gặp đến quân địch trắng trợn công kích, đại quân xuất phát, kia quân tiên phong trực chỉ nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23:: Nam Dương thượng sách

"Nam Dương Thái Thú Hứa Cương tham kiến Tiêu Dao Vương. Vương gia thiên tuế thiên tuế thiên tuế thiên tuế "Một người trung niên nam tử quỳ rạp xuống Tiêu Dao trước mặt.

"Mau mau xin đứng lên, Tướng Quân ngăn địch vất vả tại Nam Dương ngoài thành, khổ cực rồi!" Tiêu Dao nhìn người này quần áo không chỉnh tề, khôi giáp mang máu trung niên nhân nói.

"Đó là việc phải làm, chúng ta rút cuộc đợi đến lúc triều đình đại quân." Cái này Nam Dương Thái Thú Hứa Cương nói: "Mời "Nhưng là Tiêu Dao dẫn ba nghìn Vũ lâm quân vừa tới Nam Dương thành, là nghe hỏi mà đến Hứa Cương ở cửa thành nghênh đón.

Tiêu Dao vào ở tại phủ Thái Thú, rửa sạch hoàn tất sau cùng Hứa Cương trong thư phòng gặp mặt.

"Điện hạ, Sao thế không thấy triều đình đại quân." Hứa Cương nói ra bản thân nghi hoặc.

"Tướng Quân, ta so với triều đình đại quân trước đây xuất phát một ngày, cho nên trong triều lúc đầu đại quân năm mươi vạn, đến đây còn cần hai ngày." Tiêu Dao ngược lại nói: "Tướng Quân hiện tại quân tình có cái gì?"

"Quân tình, "Hứa Cương mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng: "Vương gia quân địch nhân loại tuy chỉ có chính là ba mươi vạn, nhưng có tới chín mươi vạn yêu thú, hồ vừa kêu gào lên một tiếng, ngựa của ta sợ vãi đái, ta kỵ binh thì toàn gà mờ. Mà kia phi cầm các loại. Tại quân địch công thành thời điểm, càng có thể quấy rối ta thủ thành binh sĩ. Đây cũng là nguyên nhân mà quân địch cứ băng băng một đường. Nếu không phải ta thực hiện sách lược chỉ thủ không công kịp thời, hơn nữa tại địch công thành thời điểm, hướng không trung ném vung thịt nát cùng ngũ cốc, chỉ sợ cái này Nam Dương sớm đã thất thủ."

"Thì ra là thế "

Tiêu Dao cũng là khuôn mặt lo lắng: "Tướng Quân hôm nay hai phe địch ta lực lượng đối với so sánh thì thế nào."

"Địch chia ba đường, ta đoạn đường này là phổ thông. Mặt khác hai đường theo thám tử hồi báo còn có lưỡng ngày là được đến cái này Nam Dương dưới thành. Ta Nam Dương quân coi giữ vốn chỉ có hai mươi vạn, nhưng tự chiến tranh bắt đầu, ta liền thu thập các nơi tàn quân, cùng vũ khí trang bị. Hiện nay Binh có năm mươi vạn, trang bị đầy đủ hết. Coi như bình tĩnh, lực lượng tạm ổn."

Tiêu Dao nghe được này, không khỏi đại hi đầu khen: "Thiên Long có Tướng Quân thật là dân chúng thật may mắn, Tướng Quân ta Thiên Long đại quân cộng lên một trăm năm mươi vạn, còn cần hai ngày nhưng đến, như Tướng Quân nói, đến lúc đó, hai phe địch ta đối với cũng không như thế cực kỳ bây giờ rất tốt. Hướng chỉ, tự chiến tranh bắt đầu, quân ta một đường bại lui, sĩ khí một thấp lại thấp. Quốc gia cùng tướng sĩ đều nhu cầu cấp bách một cuộc chiến đấu thắng lợi."

"Không tệ" Hứa Cương trầm tư nói: "Như điều đại quân đã đến, song phương chủ lực đại quyết chiến, đến lúc đó không hiểm có thể thủ. Nam Dương cao thành không hề có tác dụng. Quân ta phần thắng chưa đủ ba thành. Nhưng ta khổ tư, cũng không chế địch thượng sách?"

"Ha ha ha ha ha "

Tiêu Dao nghe thấy một trong cười.

"A! Vương gia, chẳng lẽ có chế địch thượng sách." Hứa Cương chăm chú kéo cái này Tiêu Dao ổng tay áo, hoàn toàn quên mất tôn ti phân chia. Lập tức kịp phản ứng "Thực xin lỗi, Vương gia. Ta quá kích động."

"Hứa đại ca, ta thật có chế địch kế sách, nhưng có một cái điều kiện "

Tiêu Dao nhìn Hứa Cương nói.

"Ha ha ha ha ha, thật sự có. Dân chúng thật may mắn, tộc may mắn cũng" Hứa Cương ngược lại nói ". Vương gia nói đi, ta nhất định hiểu rõ."

"Ừ, điều kiện của ta là lấy huynh đệ để xưng hô cho tiện. Hứa đại ca." Tiêu Dao hô.

"A" Hứa Cương ngược lại nghiêng người một quỳ "Ta Hứa Cương thề bảo vệ Thiên Long giang sơn."

"Hứa đại ca, đứng lên đi, ta và ngươi thương thảo chế địch sách lược." Tiêu Dao mỉm cười nói.

"Ừ, Tiêu Dao nói mau đi, đừng làm đại ca nóng ruột nữa." Hứa Cương đang khi nói chuyện là Tiêu Dao rót một chén trà, Hứa Cương cũng là dứt khoát.

"Hứa đại ca, lần này chiến tranh, tên là Trần Nam Vương mưu nghịch, thật là nhân thù chi tranh. Thú Tộc vì sao hết lần này tới lần khác muốn có mỗi tí ba mươi vạn Càn Không quân đội đây?" Tiêu Dao tra hỏi.

"Ừ" Hứa Cương trầm tư một chút: "Là vì loại thú trí tuệ thấp, vì vậy hắn mới chịu một người mang ba thú vật. Chẳng lẽ là muốn dùng trí?"

"Ừ, không tệ. Loại thú ngoại trừ tu luyện thành công trí lực tương đương với nhân loại, còn sót lại cơ bản bằng bản tính làm. Lần này nếu không phải Yêu Môn cao tăng nghiêm lệnh, lẫn nhau giữa cũng sẽ không không đụng đến cây kim sợi chỉ (quân đội)." Tiêu Dao nói ra.

"Nếu chúng ta dẫn phát bản tính của bọn hắn, chúng nó sẽ nội loạn. Nếu muốn bình định cũng cần một ít thời gian. Lúc này tái phát động thế công, liền đem là tất thắng kết quả." Hứa Cương vẻ mặt sắc mặt vui mừng nói.

"Lần này, ta từ hoàng gia Lâm Viên trong mang đến mười con hổ đói, như để vào đàn trâu, dẫn động Hổ ngưu hai tộc đại chiến. Đến lúc đó thiên địch đối với thức ăn thêm thường tình cảnh đem một phát không thể vãn hồi. Chuỗi xích sinh vật đem không có ở đây bận tâm Yêu Môn cao tăng mệnh lệnh mà chuyển động. Hơn nữa chuyện này cũng sẽ đem các tộc lúc giữa mâu thuẫn dẫn phát, coi như là bọn hắn cao tăng yêu già đã đến sau cường ép ước thúc, cũng chỉ có thể trị ngọn không trị gốc. Đây đối với sau đó đại quyết chiến ý nghĩa trọng đại."

"Tiêu Dao, có này thượng sách gì không để tại đại quyết chiến?" Hứa Cương nghi ngờ nói.

"Ta cảm giác được, địch trong quân doanh chỉ có một danh tự yêu giả. Hắn chính là người chuyên ngăn lại những con thú muốn nổi loạn. Mà như các tộc trong đều có kia yêu giả. Phương pháp này thì không được, đây cũng là ta sớm đi vào Nam Dương nguyên nhân. Chính là muốn đánh một trận thay đổi chiến cuộc chiến dịch!" Tiêu Dao cao giọng đến.

"Ha ha ha ha ha" Hứa Cương cũng thét lên: "Nhân tộc tất thắng! ! !"

"Nếu như thế, ngày mai ra khỏi thành tác chiến! Hứa đại ca ngươi liền hạ chiến thư đi!" Tiêu Dao giải quyết dứt khoát nói.

"Nguyên soái, ta nghe nói Nam Dương Hứa Cương phái người đến hạ chiến thư." Một danh tự nam tử tóc đỏ lấy không có thể nghi ngờ giọng của đối với một lão giả nói ra.

"Đúng vậy, đại nhân. Theo dò xét, Tiêu Dao Vương dẫn ba nghìn Vũ lâm quân đã đến Nam Dương, lần này ước hẹn đứng không biết có gì âm mưu?" Cái này nam tử tóc đỏ tên Sư Phách, chính là Sư Tộc yêu giả. Mà lão giả thì là đoạn đường này nguyên soái, Càn Không đệ đệ Càn khánh.

"Hừ, ta Thú Tộc, vô địch khắp thiên hạ. Bọn hắn ra khỏi thành ao, không hiểm khả cư, chính là đến miệng thịt. Bọn hắn đã muốn tìm chết, ta sẽ thành toàn cho bọn hắn, về phần Tiêu Dao Vương cái này tiền già liền giao cho ta, ngươi nhưng minh bạch?"

"Đại nhân, ta tuân chỉ là được." Lão già Càn khánh vẻ mặt cười khổ.

Một ngày này, trời u u ám ám một chỗ mười dặm ngoài thành Nam Dương, lưỡng đội nhân mã xa xa tương đối. Lúc này, cái kia nam tử tóc đỏ, cười một đầu cao lớn trưởng thành sư tử mạnh mẽ độc kỵ binh chạy như bay đến, hơn nữa còn gọi lấy "Tiêu Dao Vương, ngươi cái này Thực Sơn vứt bỏ đồ nhưng dám cùng ta quyết nhất tử chiến?" Dứt lời lập tức đứng ở trong sân.

"Hừ bọn chuột nhất, bắt quả chẳng qua là đầu súc sinh, ngươi đã đến nhận lấy cái chết ta liền thành toàn ngươi." Tiêu Dao có được Vương Ân, bản cũng không sợ đạo pháp cùng yêu pháp tôn thượng. Nhưng ngày gần đây Tiêu Dao rồi lại ý định cùng cái này Sư Phách chiến đấu một trận, dù sao tại sau chiến đấu nhất định rất nhiều, sớm luyện tay một chút cũng là cần thiết.

Tiêu Dao khu động ngồi xuống bảo mã(BMW) phóng tới tiến đến, đang tại nửa đường lúc Sư Phách đột nhiên vỗ vỗ ngồi xuống sư tử mạnh mẽ cái cổ. Cái này sư tử mạnh mẽ lập tức đầu duỗi ra, hướng phía Tiêu Dao chính là vừa hô. Tiêu Dao tọa hạ bảo mã(BMW) lúc ấy chính là trì trệ, lưỡng móng chỉ lên trời hí dài, âm trong tràn đầy sợ hãi, rút cuộc tiến lên không được mấy may. Tiêu Dao nhanh kéo Mã dây cương, mới không có từ lưng ngựa lật xuống. Tiêu Dao nhìn địch quân trong trận doanh thành từng mảnh tiếng cười, thậm hô cần nhắc không chu toàn. Tiêu Dao cũng không để ý người khác cái nhìn, tung người xuống ngựa, quay đầu ngựa lại, đem Mã đuổi đến trở về, quay đầu nhìn về phía cái này Sư Phách.

"Sư Phách, ta tọa kỵ không được tốt, chẳng lẽ ngươi liền định hai cái đánh một mình ta sao?" Tiêu Dao trừng mắt nhìn Sư Phách lại nói: "Cũng được, bốn vương cũng lười đối với ngươi thân phận này thấp kém súc sinh xuất thủ trước, có chiêu thức gì sử đi ra đi, bốn vương tiếp theo là được."

"Hừ, tự đại đồ, ta khiến cho ngươi nhìn ta Sư Tộc đại pháp." Cái này Sư Phách giận dữ phi thân nhảy lên, trong tay tụ hợp lên một cái hỏa cầu, liền hướng Tiêu Dao ném đến.

"Nhỏ một chút thủ đoạn cũng có mặt lấy ra bêu xấu." Tiêu Dao trong miệng mặc dù nói như thế nhưng cũng không dám có chút chủ quan, té lên Vương Ấn liền hướng cái này hỏa cầu đập tới, hỏa cầu đứng tản ra, hóa thành vô số ngọn lửa rơi xuống đất bên trong. Đã diệt hỏa cầu Tiêu Dao hô to: "Nhìn ấn "

"A, Cửu Châu Vương Ấn." Sư Phách cảm thấy nhẹ nhàng áp lực vậy mà chỉ có thể thi triển ra Trúc Cơ tu vi đỉnh cao, trong lòng gọi thẳng không tốt, vội vàng thúc đẩy ngồi xuống sư tử mạnh mẽ triệt thoái phía sau, nhưng cuối cùng chậm một bước, cái này ấn nên ở Sư Phách tọa kỵ sư tử mạnh mẽ trên đầu. Huyết hoa vậy ra, sư tử mạnh mẽ đứng chết tại chỗ, Sư Phách cũng là chặt vật không chịu nổi, nhưng Sư Phách rồi lại cười ha ha.

"Ha ha ha ha ha, đây không phải Vương Ấn, nghe qua Cửu Châu lưỡng ấn, vô luận yêu ma quỷ quái, kỳ lực số lượng đều không có thể tại kia trong phạm vi vận dụng chút nào, chỉ có có thể Khái đại đạo giả mới có thể thoát khỏi kia ảnh hưởng. Như ngươi đây là Vương Ấn, ta tự hỏi hẳn phải chết không thể nghĩ ngờ, nhưng ngươi cái này đã không có dùng. " Nhưng là Tiêu Dao trừ đi đối với Sư Phách áp chế, để cho Sư Phách có thể sử dụng ra vốn là tu vi.

"Hừ, đừng cao hứng quá sớm, xem ta bảo ấn." Tiêu Dao vung tay lên bảo ấn lại đập tới, nhưng là Tiêu Dao đem Vương Ấn đương tác pháp bảo sử dụng, Sư Phách lại tụ hợp lên một cái hỏa cầu, đối công qua. Như thế lặp lại, Sư Phách thậm hô không tốt, mình yêu lực càng dùng càng ít, mà cái này Tiêu Dao Vương rồi lại không thấy chút nào Pháp lực chống đỡ hết nổi, xem ra cần đến thiếp thân cận chiến mới có thể chế địch. Sư Phách tụ hợp lên mấy cái hỏa cầu, thẳng đến bảo ấn trong lúc nhất thời cuốn lấy bảo ấn. Thân hình lại là biến đổi, hóa thành một đầu sư tử, hướng Tiêu Dao chạy như bay.

Tiêu Dao âm thầm cười lạnh, thân hình dừng lại rút ra bên hông mặc kiếm, múa cái kín không kể hô. Cũng chạy Sư Phách mà đi. Sư Phách vừa thấy kinh hãi, nhìn múa kiếm tư thế, năng lực cận chiến tuyệt đối phi phạm, sai lầm a, tuyệt đối sai lầm. Nhưng cái này Sư Phách cũng không phải là dễ dàng tới bởi phần, tới gần Tiêu Dao lại hóa thành thân người, cầm trong tay một thanh hiện ra huyết quang đại đao, phi thân nhảy lên liền hướng Tiêu Dao chém tới. Tiêu Dao cũng không làm chút nào tránh né, mặc kiếm tại kia trên lưỡi đao không ngừng chặt chém.

Sư Phách thấy mũi kiếm đã chuyển lệch, xuống lần nữa đi an nguy của mình liền đã bị uy hiếp, ngược lại đại đao cùng mặc kiếm liều mạng một cái, đao thế chuyển một cái, hướng Tiêu Dao phản eo chém tới. Tiêu Dao thậm hô thống khoái hai chân dính đất, thân thể sau ngoặt khó khăn lắm tránh thoát một đao kia, nhắc ngang mặc kiếm cũng là quét tới.

Bởi vì hai người đánh nhau, từng chiêu từng thức đều vận có Chân Nguyên, nguyên do hai người chiến trường mọi người chỉ thấy, trần vụ cuộn cuộn, màu đỏ lục hai đạo quang mang lẫn nhau giao thoa. Bỗng nhiên truyền đến một tiếng Sư rít gào, hai người mới rời ra, bất quá Sư Phách lại khôi phục mình sư tử, phần bụng bộ lông hiển nhiên dính đầy vết máu, đương nhiên người hai bên nhìn không tới mà thôi. Nguyên lai Tiêu Dao ngang kiếm quét tới, cái này Sư Phách một đao quét sạch sẽ, hạ thấp xu thế không có thể nghịch chuyển. Đối với Tiêu Dao một kiếm này, hoàn toàn ngăn cản không được. Vì vậy liền quyết đoán mà biến trở về chân thân, dựa vào Yêu Tộc mạnh mẽ thân thể, mới tránh khỏi bị chém làm hai nửa vận rủi. Sư Phách hơi làm cái pháp thuật, tạm thời đã ngừng lại máu, bay nhanh bỏ chạy. Tiêu Dao cũng không truy kích, quay lại trận doanh, sau lưng truyền đến từng đợt "Tiêu Dao Vương uy vũ."

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24:: Chiến Nam Dương

Tiêu Dao căn bản định làm thịt Sư Phách đây, nhưng vì kế tiếp diệt địch kế hoạch. Tiêu Dao không thể không tại cuối cùng một kiếm trong thu hồi một chút Chân Nguyên lực lượng, nhưng điều này cũng khiến Sư Phách chịu không kém nội thương, ít nhất đã vô lực tham dự kế tiếp chiến dịch, đối với Tiêu Dao mưu đồ sau cùng đại uy hiếp đã tiêu trừ, hơn nữa chỉ làm cho những cái này loại thú lấy sợ hãi mà không phải phần nợ, đây chính là Tiêu Dao muốn.

Cần Khánh thấy Sư Phách bị cù hành, trong lòng lại có lấy có chút cao hứng, nhưng hắn cũng biết nên đến thời điểm tiến công rồi.

Quân kỳ chặn lại, ngàn vạn loại thú xông lên phía trước nhất, sau đó là Trấn Nam Vương Càn Không tướng sĩ, nhìn ra được đám người kia loại trong phản nghịch, là Thu dọn chiến trường đây. Tiêu Dao thấy địch khí thế hung hung, mà bên mình binh mã lại lộ ra có chút sợ hãi, Tiêu Dao cũng là suy nghĩ mình bạch, nhân loại quân đội một đường bại lui nguyên nhân. Tiêu Dao giờ lên nhuyển kiếm, trước tiên xông về trước đi, sau lưng ba nghìn Vũ lâm quân lôi kéo mười mấy con rương hòm hướng đàn trâu phóng đi.

Càn Khánh âm thầm nhíu mày, tựa hồ cảm thấy không đúng. Lúc này Tiêu Dao đại khái vọt tới ly khai đàn trâu nghìn mét chỗ. Tiêu Dao một cái khăn cấp ghim ngựa, sau lưng đông đảo vũ rừng vệ sĩ, công chúng nhiều mở rương ra rương trên cửa khóa về sau, liền nhanh chóng rời đi.

Đang lúc đàn trâu nhìn thấy mục tiêu hướng mình vọt tới, lòng tràn đầy vui mừng, nhưng không ngờ lưu lại mười mấy cái rương hòm liền muốn Rút lui, cái này không thể nghi ngờ chọc giận kiều ngạo ngu tộc. Lập tức hàng trăm ngu tộc phân khởi hai vô câu, thẳng tắp đuổi theo, nhưng ngay tại ly khai rương hòm chưa đủ hai mươi mét lúc, rồi lại bị đột nhiên xuất hiện hổ tộc tập kích. Hổ tộc cùng ngu tộc lúc giữa vốn là có kẻ thù truyền kiếp, là những cái này Hổ trước tập kích mình, lập tức song phương liền triển khai cuộc chiến sinh tử.

Bởi vì ngu tộc phần khích mống, vì vậy tại toàn bộ trong đội ngũ, vượt mức quy định gần trăm mét. Cái này khiến hổ tộc nhìn thấy, cái này từng đã là con mồi lại lấy nhiều khi ít, khi dễ bản thân cùng tổ tiên. Vì vậy cũng là vội vàng, hướng ngu tộc phóng đi. Hai tộc lúc giữa đại chiến, sử dụng rất nhiều loại thú ngừng công kích bộ pháp, chứng kiến phía trước hai tộc tươi sống Huyết Hoàn Lư, Lang tộc cùng Liệp Cầu nhất tộc đầu liếm môi.

Khát máu bọn hắn rốt cuộc tại máu tươi dưới sự kích thích, ngăn cản không nổi con mồi hấp dẫn, đánh về phía dê tộc cùng nhỏ yếu Hồ Tộc. Chuỗi xích sinh vật chuyển động, vô luận là phản quân {hay là còn là} Thiên Long đại quân đều không tự giác lúc giữa, làm thành một đoàn, cẩn thận đề phòng đồng thời nhìn trận này nội loạn.

Càn Khánh trước hết nhất tỉnh táo lại, hẳn biết rõ, Thú Tộc ngưng chiến về sau, liền gặp phải địch quân năm mươi vạn đại quân điên cuồng đuổi giết. Vì vậy vội vàng hạ lệnh, dẫn cái kia mười vạn quân mã, hốt hoảng bỏ chạy. Mà Sư Phách cũng không biết, tại cái đó trong núi đục cái động khối phục đi.

Đương nhiên trận này chiến sự Thú Tộc tuy mạnh không đầu, nhưng Yêu Tộc cường giả đều có người mượn Pháp bảo chi lợi, phát hiện hiện tượng này. Cái này yêu dưới sự kinh hãi, vội vàng đưa tin cho thân phó tiền tuyến bách tộc yêu già. Bách tộc yêu già mới gia tăng tiến lên tốc độ. Nhưng bọn hắn vẫn đang hơi chậm một chút, bởi vì chờ bọn hắn đạt tới thời điểm cái này ba mươi Vạn Thú tộc đã mất một danh tự có sức tái chiến.

Mà thấy Thú Tộc cường giả hàng lâm về sau, Tiêu Dao liền để cho Hứa Cương lĩnh quân rút lui. Hứa Cương thấy bọn này Thú Tộc đã mất sức tái chiến, tâm tình kích động không thôi, bản muốn nhân cơ hội chém giết, bởi vì hắn từng nghe Tiêu Dao đã từng nói qua hiện ra yêu trong nắm giữ phong thần làm người mặc dù có thể tham dự chiến sự nhưng không thể tùy ý đối với phạm nhân ra tay, cho nên đối với Tiêu Dao mệnh lệnh rút lui thập phần khó hiểu, nhưng thấy đến Tiêu Dao một bộ gian kế được như ý bộ dạng mới hiểu được.

Người cũng là bách tộc một trong, bách tộc mâu thuẫn trùng trùng điệp điệp, lần này bách tộc liên hợp đối phó nhân loại, là Yêu Tộc cao tăng ý tứ. Trên thực tế bách tộc lúc giữa mâu thuẫn xa so với cùng nhân tộc lớn hơn nhiều, phải biết rằng Nhân tộc phần lớn là ăn ngũ cốc hoa màu, ăn thịt cũng là ăn gia cầm, cái kia giống như sư tử hổ báo các loại.

Tiêu Dao biết rõ nếu như thừa cơ chém giết cái này ba mươi Vạn Thú loại, chỉ biết che giấu các tộc lúc giữa mâu thuẫn, làm sâu sắc nhân loại cùng bách tộc thù hận. Mà không giết đối với những thứ này đầu óc ngu si loại thú mà nói, sẽ ghi khắc hôm nay một màn, hơn nữa truyền bá ra ngoài. Trong chiến trường bách tộc lúc giữa sẽ gặp càng thêm đề phòng lẫn nhau, có cái không hợp, yếu ớt liên minh sẽ gặp một phát không thể văn hồi, bách tộc đại chiến liền cũng có thể xuất hiện.

Bách tộc yêu già trở lại riêng phần mình trong tộc, đối với người bị thương tiến hành cứu chữa, giữa lẫn nhau ánh mắt của trở nên oán hận đứng lên. Cừu hận tại Yêu Tộc lúc giữa cũng truyền bá ra. Mà Hồ Tộc yêu già nhưng là ánh mắt phức tạp, bởi vì nàng cảm thấy trận chiến tranh này, hiện tượng thất bại đã hiện ra. Hồ Tộc suy tính đã không phải là đại chiến thắng lợi, mà là đang đại chiến trong có cái gì bảo tồn thực lực.

"Lão tướng Phùng Nguyên tham kiến Tiêu Dao Vương. "Một danh tự năm sáu chục tuổi nam tử thấy tình thế sẽ phải quỳ xuống. Sau lưng mọi người cũng nhao nhao noi theo.

"Tướng Quân thống soái tam quân, như thế chẳng phải gãy thất chặt tiểu vương rồi."Tiêu Dao tranh thủ thời gian nâng dậy Phùng Nguyên.

Phùng Nguyên cũng không sĩ diện cãi láo, thân đứng lên khỏi ghế, cùng Tiêu Dao tay nắm nói: "Vương gia quá khiêm nhượng, Vương gia không cần một đao một thương, liền hao tổn địch ba mươi vạn khoắc trên vai chấu vô địch chi thân. Người này thú vật đại chiến công đầu, rồi lại không phải Vương gia không ai có thể hơn!"

"Ha ha ha, đây cũng là nhờ có Hứa đại ca ôm tụ tập năm mươi vạn quân đội, nếu không ta sao có đối chiến dũng khí."Tiêu Dao cười cười.

"Tự nhiên, cái này công đầu cũng có Hứa tướng quân."Phùng Nguyên cũng là cười cười. Mọi người trong lúc nói chuyện, liền đi vào Nam Dương Phủ Thành chủ.

Mà Tiêu Dao rồi lại té lên nhuyển kiếm, hướng ngoài thành bay đi. Không bao lâu, một danh tự tiên phong đạo cốt lão giả chân đạp phi kiếm, cầm trong tay phát trần bước trên mây mà đến, phía sau gần trăm tiên môn đệ tử đi theo.

"Tiêu Dao bái kiến Thục Sơn Nhị trưởng lão cùng chư vị đạo hữu."Tiêu Dao rơi xuống đất khom người nói.

"Hừ "Nhị trưởng lão hừ lạnh một tiếng, hẳn từ là sẽ không quên cháu của mình không Tiêu Dao phế bỏ, chẳng qua là người này cùng Thục Sơn đại kế có quan hệ, động đến hẳn không được.

"Ừ, Vương gia, người đã ly khai Thục Sơn, đi vào thế tục còn xin không cần lại lấy trong tiên môn người tự xưng. Dù sao tại trần thế càng lâu một thân Pháp lực sẽ gặp biến mất, triệt để biến thành phàm nhân." Cái này Nhị trưởng lão bất mãn nói.

"Hừ, trưởng lão cứ quan trọng hóa, bốn vương chi đạo tự nhiên bất đồng." Tiêu Dao cũng đã mất đi vốn có tôn kính: "Trưởng lão trong quân địch yêu già còn xin người đảm đảm phó, ta có khác quân nước đại sự! Thứ cho không phụng bồi." Dứt lời quay người mà đi.

"Cần gì chứ? Đạo pháp tự nhiên không cưỡng cầu được. Có phải hay không a trưởng lão." Một danh tự nam tử ngược lại lại nói: "Trưởng lão, tiểu tử này nắm giữ ta Thục Sơn Tiên Kiếm, hơn nữa tỏ thái độ không tôn trọng, có hay không cần đem những cái này thu hồi."

"Không nhưng lúc này chính trực đại kiếp nạn, chúng ta cần thế tục ổn định, như thế mới có lợi cho tiên môn số mệnh chi tranh. Huống hồ Tiên Kiếm chỉ nhận một chủ, trừ phi hấn đã chết mới có thể đoạt lại." Nhị trưởng lão mặc dù không thích Tiêu Dao nhưng cũng biết nặng nhẹ.

"Cái nào đệ tử dám người gặp được hấn há không nên bị hấn áp chế, phải biết rằng Vương Ấn vừa ra Tiên Lực phong." Đệ tử này lại nói.

"Hắc hắc, này cũng không cần lo lắng, số trời có biến, Vương Ấn ra Pháp lực phong sự tình sẽ không có." Nhưng là Nhị trưởng lão dò xét tra được một chút thiên cơ: "Kêu vũ người sẽ không tại Thục Sơn lúc cùng Tiêu Dao có cừu oán đi! Ngày nay muốn báo thù. Thân là Kim Đan uy tín lâu năm tu sĩ hơn nữa còn là Đại trưởng lão nhi tử người không được đối với một chính là phàm nhân ra tay. Bất quá Tiêu Dao tựa hồ không ở trong đám này, thiên đạo bỏ con mà thôi."

"Ách, trưởng lão cứ quan trọng hóa." Kêu vũ vẻ mặt tràn đầy sắc mặt vui mừng, thầm nghĩ: "Tiêu Dao người phé đi con của ta, ta rồi lại chắc là sẽ không tính như vậy đây."

Tiêu Dao nhập lại không lo lắng chiến sự, bởi vì bách thú đã loạn, đối với Thiên Long đế quốc mà nói, phản bội loạn đã bình, mà còn sót lại bất quá là tiên yêu chi tranh. Chẳng qua là Tiêu Dao rồi lại hết sức cao hứng, bởi vì Vương Ấn đã mất đi ứng hữu công năng, lại trở thành một kiện Pháp bảo, mình nhất định có thể đánh vỡ Hoàng giả không thể tu tiên luật thép, hôm nay Thục Sơn tuy rằng cùng mình bỏ ngay quan hệ, nhưng mà chỉ cần mình tại có phù triện chi thuật, Thục Sơn tự cũng không vứt bỏ bản thân tại không để ý, Đại trưởng lão Nhị trưởng lão cũng sẽ không tên trên mặt tìm bản thân báo thù.

"Sư muội, phụ vương của người bại cục đã định, người {hay là còn là} sớm khuyên phụ vương của người đầu hàng đi! Ta đảm bảo các người một nhà an toàn." Tiêu Dao đến Nam Hoang thành liền trực tiếp tìm được Càn Nguyệt, khuyên nàng trở về nhân loại chính đồ.

"Đúng vậy a! Phụ vương tìm cách hai mươi năm phục Chu kế hoạch, thật sự là người tính không bằng trời tính. Trong khoảnh khắc liền tan thành mây khói!" Càn Nguyệt bi thương mà nhìn sang Thiên Hựu nói: "Sư huynh, người đi đi, sư muội tạ ơn người những năm này chiếu cố tình cảnh, đáng tiếc ta và người đều lấy không còn nữa năm đó. Phụ thân cùng gia gia cũng sẽ không đầu hàng đây, nhưng mà ta Nam Hoang cũng không hề chi chút thực lực ấy, coi như là không thể cướp lấy Cửu Châu, xưng bá Nam Hoang vẫn là có thể. Người hãy để cho Thiên Long đại quân cần thận đi!"

"Sư muội ta phát giác đến trong cơ thể người Tiên Lực trôi qua, nếu như thế người sao không dốc lòng tu luyện nghiêm chỉnh quả đây?" Tiêu Dao không cam lòng mà khuyên nhủ.

"Ta bội phản sư môn, lại có tư cách gì tu luyện?" Càn Nguyệt đáp.

"Trào thích khách, trào thích khách!" Ngay tại hai người người một lời ta một câu nói chuyện với nhau lúc, ngoài cửa truyền đến từng đợt la lên.

Càn Nguyệt lập tức khẩn trương vội vàng đi ra bên ngoài, thấy cách đó không xa có người nhảy ra nóc phòng, phát tay bắn ra một đá, người này Hắc y nhân liền hôn mê bất tỉnh.

"Tiểu thư, Vương gia cùng lão gia bị ám sát rồi, ." " một danh tự lão giả bi thương nói.

"Cái gì?" Càn Nguyệt trong nháy mắt tựa hồ liền đã mất đi tinh thần trụ cột: "Trong phủ không phải là có tiên nhân sao?"

"Đúng vậy a, không biết vì cái gì, ta hôm nay vẫn luôn chưa thấy qua bọn hấn." Lão giả này lại nói.

"A, mang người nọ tới đây, " Càn Nguyệt trong lúc nhất thời lạnh lùng nói.

Mọi người gỡ xuống Hắc y nhân kia che mặt bộ. Một tên gia tướng đột nhiên kinh hô "Là hấn!"

"Người nhận thức hấn?" Càn Nguyệt tra hỏi.

"Tiểu thư, tiểu nhân đi theo lão gia đi qua Kinh Thành, người nọ là đại nội cao thủ ngự tiền Tam phẩm đại đao thị vệ, càng là sâu Hoàng Đế tín nhiệm, võ công cao cường thủ hộ lấy toàn bộ Hoàng Cung an toàn, ta bại vào tay hấn!" Nhà này tương đạo

"Hừ, sư huynh cái này là lời người nói đảm bảo cả nhà của ta an toàn sao?" Càn Nguyệt giọng của không nói ra được lạnh.

"Sư muội, việc này là sư huynh lỗi!" Tiêu Dao tại Càn Nguyệt sau lưng hiện ra thân hình.

"Tiêu Dao Vương, ." " mọi người kinh hô tất cả đều rút vũ khí ra, có chút kiêng kỵ nhìn Tiêu Dao, dù sao Nam Hoang Vương đại thọ chuyện ngày đó mọi người thật sự là trí nhớ khắc sâu.

"Hừ, "Càn Nguyệt lạnh thốt một tiếng, tiện tay về đến một cỗ nước trong hướng cái này nam tử áo đen trên mặt phóng đi.

Hắc y nhân kia toàn thân run lên, trong lúc đó rút kiếm ra, mới cảnh giác nhìn trong nội viện mọi người, quả thật có phong phạm cao thủ! Nhìn quét lúc giữa đã thấy đến Tiêu Dao Vương không nghi ngờ gì, hai tay ôm quyền hô: "Ngự tiền Tam phẩm đại đao thị vệ Quách Nghĩa tham kiến Tiêu Dao Vương."

"Sur huynh, hiện tại ngươi còn có lời gì muốn nói?"Càn Nguyệt loại ngôn ngữ đều là sát khí.

"Sur muội, việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích, ngươi làm thế nào ý định?"

"Sur huynh, ta như giết hần, ngươi sẽ hay không ngăn cản?"Càn Nguyệt nhìn chăm chăm vào Tiêu Dao ánh mắt không nói ra được lạnh.

"Quách Nghĩa là đại ca của ta, từ nhỏ liền thù hận lấy ta cùng với hoàng huynh an toàn, hôm nay càng là Khiếp sợ nước khác lợi khí, về công về tư ta đều muốn bảo vệ hần."Tiêu Dao nhìn sát khí càng ngày càng nặng Càn Nguyệt bình tĩnh nói: "Nước làm đầu, tình làm hậu!"

"Ha ha ha ha ha, tốt một câu nước làm đầu, tình làm hậu, ta với ngươi Tiêu gia giết cha diệt quốc mối thù không đội trời chung, Quách Nghĩa nạp mạng đi!"Càn Nguyệt điên đến cực điểm, bên hông phối kiếm rút sắp xuất hiện đến thẳng đến Quách Nghĩa. Càn Nguyệt cho dù Tiên Lực trôi qua, nhưng tóm lại là tiên người, Quách Nghĩa ngang kiếm làm ngăn cản xu thế, thực sự khó chống đỡ cái này cỗ lực đánh vào. Đi theo xu thế điên cuồng nện một ngụm máu tươi, Quách Nghĩa nặng nề mà ném tới bức tường một góc. Càn Nguyệt làm bộ sẽ phải ngang tiến lên, mũi kiếm trực chỉ Quách Nghĩa lòng của bản.

"Phốc "Một cái tươi đẹp máu tươi đi theo âm thanh chạy vội mà ra.

"Hừ, Tiêu Dao ngươi cho rằng ngươi thụ ta một kiếm, có thể hóa đi cừu hận này sao?"Nhưng là Tiêu Dao chặn cái này tất sát một kiếm

"Ta biết không có thể, nhưng ít ra có thể cứu Quách Nghĩa một mạng."Tiêu Dao sắc mặt tái nhợt, ngón tay tại ngực điểm vài cái, cầm máu.

"Vương gia, ta Quách Nghĩa một cái ti tiện tính mạng, gì gặp Vương gia như thế?"Đây là nhưng là Quách Nghĩa run rẩy mà đứng thẳng lên.

"Không cần nhiều lời, đi!"Tiêu Dao bắt lấy Quách Nghĩa chạy như bay: "Sur muội, ta và ngươi hai nhà thù hận ta hy vọng không nên liên quan đến người bình thường."

"Tiêu Dao, không diệt ngươi cừu tộc, ta Càn Nguyệt thế không làm người, thế không làm người. ". "

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25:: Trừ Yêu Trấn

"Hoàng đệ, tin tức tốt a!"Hoàng Đế Tiêu Chính cảm lấy một phần biên quan cấp báo đối với Tiêu Dao đang tại Hoàng cung dưỡng thương nói: "Tự Phùng Nguyên nguyên soái dẫn đầu trăm vạn đại quân tại Nam Dương quyết chiến Đại thắng, ta lại phái Quách Nghĩa ám sát Càn Không phụ tử sau khi thành công, quân ta bỏ gai trăm bức, một đường khắc phục khó khăn khắc trại. Hôm qua Hứa Cương một đường đã công phá Nam Hoang thành. Lần này chiến tranh ta Thiên Long Đại thắng, Hoàng đệ trận chiến tranh này ngươi nhưng không thể bỏ qua công lao a!"

"Hoàng huynh, có Càn Nguyệt tin tức sao?"

"Không, chiến báo trên nói, nàng cùng Nam Hoang Vương chi gia bí mật đồng thời thần bí biến mất."Tiêu Chính nói đến đây lúc lông mày hơi nhíu nhăn, hiển nhiên một chỉ trong đêm tối địch nhân, cho dù là Hoàng Đế cũng là có chút kiêng kỵ: "Phùng Nguyên nguyên soái nói, bố trí tốt biên quan phòng ngự về sau, hần sẽ hồi triều bàn bạc. Một cái khác là ta bổ nhiệm Hứa Cương là Nam Hoang hầu trấn thủ Nam Hoang!"

"Ừ, hoàng huynh, kỳ thật trận chiến tranh này chính là người tiên môn vén lên đậy. Hôm nay chiến sự sớm chấm dứt, tiên môn chỉ sợ sẽ lâm vào trong chiến loạn. Phàm nhân tại tiên trong mắt người bất quá là con kiến hôi tồn tại, hoàng huynh còn chưa phải nhưng lười biếng a!"

"Ừ "Tiêu Chính sâu là nhận thức gập đầu: "Ta đã sai người đem tại lần này trong chiến tranh cô nhi tập trung vào kinh sư phụ cận luyện binh trận. Đều Quách Nghĩa thương thế tốt lên về sau, ta liền phái hần đi huấn luyện bọn này cô nhi. Vì đế quốc chế tạo một chi chân chính lợi kiếm!"

"Ừ, hoàng huynh, chuyện chỗ này sau ta ý định đi rèn luyện một chuyến."

"A, "Làm một chén cháo yến đã cung: "Ngươi lại muốn đi ra ngoài a!"Nhưng là Khổng Giai Nguyệt cho Tiêu Dao bụng nước canh trùng hợp nghe thấy

Tiêu Dao lại muốn đi rèn luyện.

"Mỹ nhân, ta cũng không muốn a! Nhưng mà hôm nay Yêu Môn đều cùng chúng ta kết thù, chỉ có chúng ta cường đại rồi mới sẽ không bị khi phụ si nhục." Tiêu Dao lời thề son sắt mà nói.

"Ừ ta biết rõ đấy, nhưng mà ngươi phải chú ý an toàn." Không Giai Nguyệt lo lắng nói.

Tiên hiệp thế giới cực kỳ quảng đại, Nam Hoang sơn mạch là Yêu Môn chiếm giữ chi địa, tiên môn nhân tại Cửu Châu có không ít đều ở đây trong chém giết, thứ nhất là săn bắt Yêu Đan, do đó đòi lấy tiên hiệp trong thế giới lưu thông tiền Linh Thạch; thứ hai tại sát phạt trong tìm kiếm đột phá, đuổi theo cầu trường sanh cùng đỉnh phong. Tiêu Dao nếu muốn truy cầu lực lượng cường đại hơn, nơi đây không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất!

Nam Hoang sơn mạch có một tòa không muốn người biết thị trấn nhỏ tên "Trừ Yêu Trấn". Đây là Tiêu Dao lần đầu tiên tới tiên hiệp thị trấn nhỏ, một cái trên đường cái rộng rãi, bày đầy nhiều loại thứ gì, có ích tinh thiết chế tạo bảo kiếm, còn hữu dụng đặc thù trang giấy chế luyện phù triện, hoặc là Luyện Đan Sư tỉ mỉ phối trí Linh dược, bảo đan! Đáng tiếc là, Tiêu Dao đông sở tây nhìn, rồi lại không có bao nhiêu làm cho mình cảm giác hứng thú thứ gì.

Tiêu Dao ngẫm suy nghĩ "Xem ra cần phải đi Nam Hoang sơn mạch săn bắt yêu thú.

"Sur huynh, xem ra lần này thật sự là vạn hạnh, con này đại lực ma viên đang trong thời kỳ sinh nở bị suy yếu, nếu không hai người chúng ta chẳng phải liền chết tại đây nghiệt súc trong tay." Một danh tự nam tử nhìn một bên chết không thể chết lại đại lực ma viên nói.

"Ừ, không tệ. Cái này đại lực ma viên có ít nhất tám trăm năm đạo hạnh, khoảng cách hóa hình cũng không quá đáng hai trăm năm mà thôi." Nam tử này sư phụ huynh, ăn vào một hạt dược hoàn hiển nhiên thương thế không nhẹ: "Sur đệ, ngươi ta còn là sớm chinh đồn, mau rời khỏi đi, phải biết rằng chính thức đáng sợ không phải là Yêu thú, mà là cùng ta và ngươi vậy người săn yêu." "

"Liệp Yêu Song Ưng, nếu để cho các ngươi hoặc là trở về, bốn công tử chẳng phải uống phí tâm cơ rồi!" Rồi lại là một gã phong độ nhẹ nhàng công tử ca đang đưa một thanh năm màu quạt bảo lạng yên hiện ra thân hình.

"A! Mạc công tử, ngươi." " " một người trong đó giật mình nói:

"Mạc công tử, huynh đệ của ta hai người trước không sáng suốt, chủ động xin lỗi ngươi, cái này đại lực ma viên chúng ta cũng không cần, chỉ cầu ngươi thả huynh đệ của ta hai người một con đường sống."

"Ha ha ha "Cái này Mạc công tử cười lớn một tiếng nói: "Các ngươi thật đúng là đem mình làm một nhân vật, bốn công tử hạng gì thân phận, há có thể làm đầu trước chống đối mà nhớ ở trong lòng. Bất quá bốn công tử nghe nói ma này viên có cất chứa bảo bối thói quen, cho nên muốn đi xem, ai cho ngươi dám đuổi mù đặc tội ta. Vậy là bốn công tử mở đường rồi."

"Nếu như thế, cái kia huynh đệ của ta hai người. Cho dù là hồn phi phách tán cho ngươi ăn không ít thiệt thòi!" Sur huynh này cất cao giọng nói.

"Sur huynh, ra tay!" Cái này sư đệ hai tay hướng mà vỗ một cái, mượn lực phía dưới hai chân thẳng đến Mạc công tử, đồng thời cái kia sư huynh cũng lần người mà lên. Cái này Mạc công tử ném ra ngoài trong tay quạt xếp, trực kích kích Nhị Ưng, đồng thời lại chút nào không đề phòng mà toàn lực hướng cái này sư đệ công tới. Hoàn toàn không để ý Đại Ưng lạng lệ ác liệt công kích.

Một chiêu qua, ba người nhao nhao rơi xuống đất.

"Nhị đệ, "Đại Ưng nhìn cách đó không xa đầu thân chia lìa Nhị Ưng: "Sớm nghe nói về Tây Nam Mạc gia buru hân đến cực điểm, hôm nay vừa thấy quả thật danh bất hư truyền. Thụ ta một kích lấy giết ta Nhị đệ, đã làm ta Nhị đệ Liệp Ưng trăm không cách nào thi triển. Nếu không hôm nay ai sống ai chết còn chưa nhất định đây?" "

"Ha ha, hai người các ngươi tổ hợp kỹ, ta sớm có nghe thấy. Hôm nay ngươi bên trong nguyên hao hết, đã là hẳn phải chết kết quả." Cái này Mạc công tử lau đi khóe miệng vết máu lại nói: "Nếu không phải cái này đại lực ma viên trong động phủ có một khối Hiên Viên Linh Ngọc ta mới lười trêu chọc ngươi hai người.

"Hiên Viên Linh Ngọc, nghe đồn có thể tự chủ ngưng tụ thiên địa linh khí, mang tại trên thân thể như là tu luyện có thể cực nhanh mà tăng lớn tốc độ tu luyện." Đại Ưng hơi có vẻ bi thống mà nói.

"Đúng vậy, ngươi cũng nên đi, nếu không liền đuổi không kịp ngươi Nhị đệ rồi. Ha ha ha "Trong tay quạt xếp chuyển một cái, cái này Đại Ưng cũng là đầu thân chia lìa.

"Giết người đoạt bảo, Tây Nam Mạc gia Mạc công tử thật sự là tốt ý định." Tiêu Dao vẫn là lần đầu tiên chứng kiến loại tình huống này, lúc này lên tiếng nói.

"Người nào" Mạc Thiên hừ lạnh nói, hẳn không ngờ rằng vẫn còn có người làm cái kia ngư ông.

"Ai, đáng tiếc đáng tiếc, nếu không phải ngươi nói ra Hiên Viên Linh Ngọc, ta như thế nào lại động tâm" Tiêu Dao chậm mặt đáng tiếc loại, Tiêu Dao trước đây liền định tìm một cái miếng Hiên Viên Linh Ngọc, cái này Hiên Viên Linh Ngọc có thể tự chủ thu nạp Linh lực, nếu là khác thiên tướng phù triện, tất nhiên là tốt nhất tài liệu.

"Các hạ rút lui thật nhanh, ta tuy rằng tiếp Đại Ưng trọng kích, nhưng mà chiến lực ít nhất còn có năm thành, cùng ta Tây Nam Mạc gia kết thù cũng

không hay." Cái này Mạc Gia công tử Mạc Vũ quả thật sát phạt quyết đoán, nói còn chưa dứt lời, người đã động thủ.

Mạc Gia Công Tử quả thật danh bất hư truyền, Tiêu Dao cảm thán một tiếng vội vàng chống lại Mạc Vũ, cho dù là Tiêu Dao toàn lực mà chống đỡ, như trước bị đánh bay ra ngoài, mà Mạc Vũ còn bay xa hơn, chẳng qua là lúc này cái kia Nhị Ưng rõ ràng tỉnh lại, Mạc Vũ bay tới đâm vào Nhị Ưng trên thân kiếm. Đúng là bị chết không thể tại chết rồi.

"Cảm ơn, " cái kia Nhị Ưng ngẩng đầu cổ hết sức hướng Tiêu Dao nói ra, lập tức lại hung hăng rơi xuống hạ đầu, hiển nhiên vừa mới là hồi quang phản chiếu.

Tiêu Dao tùy tiện chôn cất ba người, thuận tiện thu ba người trữ vật giới chỉ, liền hướng đại lực ma viên động phủ đi đến.

"Ta chợt hiện, "Một khối đá lớn hướng Tiêu Dao đập tới, Vương Tiêu Dao vội vàng tránh sang một bên. Lúc này Tiêu Dao đã là đầu bù màu xám tro trước mặt, có thể nói chật vật đến cực điểm.

"A, không tốt." Trong chốc lát Tiêu Dao sắc mặt đại biến, nguyên lai đây là đại lực ma viên một bước cuối cùng quân cờ ảm, tảng đá lớn bụng lòng, đối mặt người nếu không phải tu vi động trời cần phải né tránh một bên, mà tại tảng đá lớn đập tới thời điểm, một đạo khác cơ quan cũng đã mở ra, Tiêu Dao chỗ đặt chân biến thành một cái sâu không thấy đáy huyết động. Kỳ thật đó là một đại lực ma viên bí mật, không đến thời khắc mấu chốt, hẳn tuyệt không muốn cùng hân người cùng một chỗ chia sẻ. Nó trận pháp xếp đặt thiết kế tất cả đều là vì vậy sâu không thấy đáy huyết động.

Lại nói Tiêu Dao rơi vào động sâu, trên đỉnh cơ quan cũng theo đó chậm rãi đóng cửa, Tiêu Dao thâm hô không may. Rồi lại cũng không thể tránh được, dứt khoát Tiêu Dao cũng không để ý mặt khác, vội vàng biến mất thân hình, phải biết rằng cảnh tối lửa tắt đèn mà ai biết có cái gì không biết tồn tại, nếu một cái không đề phòng, liền mất đi sinh mệnh chẳng phải chiêm đầu nga uy danh.

Bởi vì biến mất thân hình, Tiêu Dao cũng lớn gan đứng lên. Vận khởi một thân Chân Nguyên tụ hợp tại trên ngón giữa, lập tức một vòng lục quang lóe ra. Tiêu Dao mới nhìn rõ tình huống chung quanh. Tiêu Dao vẫn đang rơi xuống, bất quá bởi vì vận dụng chân nguyên nguyên nhân Tiêu Dao giảm xuống thật chậm.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26:: Lần đầu nghe thấy Địa Cầu

Không bao lâu Tiêu Dao dĩ nhiên rơi xuống đáy động, động này nắm chắc có một cánh cửa. "Càn Khôn Phủ" lúc này đáy động một mảnh trắng sáng, cho nên Tiêu Dao có thể tình tường thấy rõ động này nắm chắc tình huống "Nghĩ đến đây cũng là một vị tiền bối động phủ, chẳng qua là không biết động này bên trong ra sao quang cảnh." Tiêu Dao không kìm nén được đáy lòng mới lạ sẽ phải hướng đi lên xem một chút đầu là một cái tay của hân vừa mới va chạm vào cái này màn hình bên trên lúc, một cỗ cường lực trùng kích thẳng đến Tiêu Dao mà đến.

"Phốc" Tiêu Dao phun ra một cái nghịch huyết, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi mà nhìn qua cái này cực kỳ trên màn hình. "Hảo cường lực lượng, cho dù là Chương giáo cũng chỉ sợ bất quá chỉ như vậy, chẳng qua là lực phản kích, lại cũng có thể làm cho ta thụ nặng như thế tổn thương."

"Người mới tới, cơ duyên của người đã đến, chú ý kẻo tiếp cái này trên biểu hiện chữ." Một danh tự đang mặc kỳ dị lão giả tại bình trên hiện ra nói xong câu đó liền lại vội vàng rời đi. Tiếp kết lấy liền hiện ra vài cái chữ to "Trận pháp nhập môn", tại kia phía dưới có một chuyển này chữ nhỏ "Chú ý lật giấy". Tiêu Dao điểm một cái bình liền cho thấy một đồng lớn xếp đặt tự động chữ.

"Ta, Càn Khôn lão tổ, tinh thông trận đan hai đạo. Lúc này lưu lại trận pháp nhập môn một cuốn nguyện người có duyên cần thận luyện tập chi! ! Nhớ lấy nhớ lấy." Ngay sau đó Tiêu Dao lại điểm một cái màn hình "Trận chi đạo, đơn giản thiên thời địa lợi nhân hoà, hóa Thiên Địa lực lượng cho mình dùng, sử dụng bản thân cùng tự nhiên tương hợp, ta được gọi là tự nhiên, ta chính là thiên địa! Thiên Địa lực lượng cho ta sử dụng, ta thì không địch khắp thiên hạ...","

"Xem bộ dáng là rất không tệ, xem ra cái này Càn Khôn lão tổ nhất định là vị trí khó lường chính là nhân vật, cơ duyên a!

..",

Trận pháp hóa Thiên Địa lực lượng cho mình dùng, cần mượn dùng một ít vật dụng thực tế đối xử mình và thiên địa phù hợp, đương nhiên cũng có thể dùng đặc thù vật phẩm cải tạo bản thân cơ năng, nó cũng phù triện chi thuật có thật nhiều chỗ tương đồng, Tiêu Dao đối kỳ tìm hiểu vậy mà hoàn toàn quên mất ngoại vật, tiến nhập vật hai ta quên đồn ngộ tình hình.

"Ha ha ha, "Tiêu Dao vuốt vuốt cái cằm "Tình diệu, tình diệu, thiên hạ lại có như thế kỳ pháp. A rầu rìa đây? Sao thế chỉ có như thế ngắn?"Nhưng là Tiêu

Dao cho rằng đã qua thật lâu, lại không biết mới qua chính là ba tháng. "Ách, xì xào, chết đói gia gia của hần rồi. Càn Khôn lão đầu, ngươi cho rằng chết đói người không đền mạng à?" Tiêu Dao vội vàng xuất ra lương khô sỏi nuốt Hổ khối lửa đứng lên.

"Tiểu tử, ngươi cho rằng còn muốn ta cái lão nhân này vì ngươi đền mạng sao?" Cái kia đang mặc kỳ dị trang phục lão đầu lại xuất hiện ở Tiêu Dao trước mắt lộ ra một cái kỳ dị biểu lộ.

"Ngươi là Càn Khôn lão tổ?" Tiêu Dao kinh hãi.

"Tiểu tử, ăn xong rồi nói sau." Lão giả về mặt tràn đầy hiền lành nói.

"Ách, "Tiêu Dao liền tranh thủ trong miệng đồ ăn nuốt xuống, lại sờ lên miệng: "Ta là Tiêu Dao, hiện tại có thể đi!"

"Ừ, tiểu tử ngươi là ngàn vạn năm đến một người duy nhất một lần linh ngộ liền linh ngộ cái này." Trần pháp nhập môn 'Ba thành người. Lão phu chờ đợi ngày này đã một ngàn vạn năm rồi." Lão giả quay đầu nhìn qua Tiêu Dao: "Ta Càn Khôn lão tổ trần pháp thông thiên, Tiên Giới người đều bị nghe tin đã sợ mất mật, năm đó Thiên chi tâm kinh sợ hiện, ta mượn Thiên Địa lực lượng cướp đến tay ở bên trong, vốn tưởng rằng có thể trở về nhà, nhưng không ngờ tại mấu chốt thích hợp lại lọt vào Tiên Giới lực đại Chí Tôn vây công, lúc ấy ta mượn nhờ Thiên chi tâm mở ra Vũ Trụ thông đạo dĩ nhiên bản thân bị trọng thương có thể nào chịu được lực đại Chí Tôn liên thủ chi uy. Ta tự nghĩ chạy trời không khỏi nắng, vì vậy té ra một tia Chân Linh tại Càn Khôn lệnh bên trên, thừa dịp Vũ Trụ giao diện bất ổn, trốn phía dưới giới. Tức thì là vì kiếm một người có khả năng, truyền ta y bát, báo thù cho, thay ta về thăm nhà một chút." Nói xong lão giả đầy cõi lòng mong đợi nhìn Tiêu Dao.

"Đồ nhi khẩu kiến sư phó." Nói xong Tiêu Dao liền đặng đặng đặng mà đi cái ba khẩu chín bái chỉ lễ: "Sư phó, tuy rằng ta rất muốn học của ngươi trần pháp chỉ đạo, kế thừa y bát của ngươi, nhưng về phần yêu cầu của ngươi ta chỉ có thể nói hết sức nỗ lực!"

"Hào hảo, tu luyện vốn là một cái phấn đấu hăm hở tiến lên đường, thực có thể đến tới tốt cùng lại có bao nhiêu?" Càn Khôn lão tổ thở dài một tiếng: "Đồ nhi, chỉ cần ngươi tận tâm là được, còn có không nên gọi ta là sư phó, kêu lão sư ta là được."

"Ừ, lão sư ngươi lúc trước nói về nhà, nhà là nơi nào, mở ra Vũ Trụ thông đạo, chẳng lẽ nhà này tại khác một mảnh bầu trời không?" Tiêu Dao khuôn mặt nghi vấn.

"Đồ nhi thật sự là tốt ngộ tính! Ta đến từ Địa Cầu, chính là kẻ xuyên việt mà mấy thằng dân địa cầu tha thiết ước mơ, nhưng chúng nó biết làm sao được sự chua xót của xuyên việt giả, không về nhà được, vĩnh viễn chỉ là một cái dân du cư. Ở địa cầu, khi đó đúng là thế kỷ hai mươi mốt, khoa học kỹ thuật phát triển tốt thời đại, toàn cầu đều tích cực hướng lên, thăm dò hết thấy có thể thăm dò sự vật. Ta ở nơi nào có một cái ấm áp nhà, vốn là một cái thật tốt thời gian, nhưng ở một lần dã ngoại cuộc du lịch một trận bão tố ở bên trong, ta vậy mà ly kỳ đã vượt qua." Lão giả tràn đầy tang thương mà nói: "Ta đã xuyên việt rồi, nhưng ta không có chút nào cao hứng, ta muốn về nhà, vì vậy ta tu luyện, nghiên cứu thăm dò cái mảnh này mới không trung. Trở nên mạnh mẽ, không ngừng mà trở nên mạnh mẽ. Trúc Cơ, Kết Đan, Kết Anh, Hóa Thần, độ kiếp, Đại Thừa, Thiên Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Tiên Đề, Tiên Tôn, lại đến chí cường Chí Tôn.", "

"Lão sư, đồ nhi nhất định đem hết toàn lực vì ngươi hoàn thành tâm nguyện!" Tiêu Dao tựa hồ cũng vì lão giả nói tiếp xúc động, hai mắt lúc giữa nước mắt chớp động.

"Ừ đồ nhi, ngươi tuổi còn nhỏ dĩ nhiên đến Kết Đan cảnh giới, phần này thiên tư đã là phi thường. Vì sư cái này giống như Chân Linh tuy nhỏ nhưng bao hàm có vì sư bộ phận trí nhớ. Ngươi trước đem cái này Càn Khôn làm nhận chủ, Vì sư liền đem này trí nhớ ban cho ngươi."

"A, lão sư đây là ngươi Chân Linh làm cho còn sót lại đấy, cho ta ngươi cái này sợi Chân Linh chẳng phải là sẽ phải tiêu tán sao?" Tiêu Dao liền vội vàng hỏi.

"Ha ha ha, đồ đồ nhi, khó được ngươi có phần này tâm, ta đây sợi Chân Linh gọi ở thế gian này đã có ngàn vạn năm, nếu không ban cho ngươi tiếp qua vài năm liền cũng sẽ biến mất, không cần thương tâm." Lão giả mỉm cười.

"Hặc hặc, đồ nhi đừng hơn nói. Vì sư về sau sẽ không tại bên cạnh ngươi, liền do cái này Càn Khôn làm trong Khí Linh thay ta tới chiếu cố ngươi đi! Ngươi nhanh bức ra một giọt tinh huyết, vùi đầu vào cái này Càn Khôn làm ở bên trong, Vì sư giúp ngươi luyện hóa thần khí này." Lão giả cuối cùng nói.

Tiêu Dao thấy lão giả về mặt dứt khoát, cũng không đang khuyên nói. Hần mặc dù không muốn vô duyên vô cớ mà bị người ân huệ, nhưng mà đây là lão giả lòng của nguyện, huống chi hần dĩ nhiên thiết tình bái sư, ngược lại cũng không tốt tại cự tuyệt. Kết quả là bức ra một giọt tinh huyết thẳng đến Càn Khôn làm.

Lúc máu dung nhập Càn Khôn làm lúc, lão giả sử dụng cuối cùng một tia lực lượng, đem huyết dịch này dung nhập Càn Khôn làm trong trung tâm. Sau đó một cỗ kim quang phóng lên trời, hiển nhiên đây là bảo vật xuất thế chi cảnh tượng.

"Chủ nhân, ta không muốn ngươi chết, ngươi không nên làm thức tỉnh ta." Một danh tự nhìn như tám chín tuổi tiểu hài tử đau khổ nói.

"Tiểu Càn, một ngàn vạn năm rồi, ta rốt cuộc lại một nơi đây nhìn thấy ngươi." Lão giả hiền lành mà nhìn cái này từ Càn Khôn làm trong đi ra ngoài tiểu Đồng: "Tiểu Càn, đây là ta y bát người thừa kế, ngươi mạnh khỏe sinh phụ đạo hần."

"Ừ, chủ nhân. Nhưng mà ngươi không phải ly khai được không?" Tiểu Càn mang theo nước mắt nói.

Nhưng vào lúc này, Càn Khôn lão tổ hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh tại Tiểu Càn đỉnh đầu vòng vài vòng sau đó chui vào Tiêu Dao đầu. Tiêu Dao chợt cảm thấy trong đầu một mảnh nổ vang, sau đó liền hồ đồ ngủ mất. Tại trong lúc này, Tiêu Dao tựa hồ tiến nhập một không gian khác, chỗ này

gọi là Địa Cầu!

.""

"Lý nghĩa, dậy!" Một người trung niên phụ nữ rống to: "Nhi tử hôm nay là người lần thứ nhất đến trường, nhất định phải đi sớm đi, như vậy mới có thể bị lão sư khích lệ. Người hôm nay muốn là người thứ nhất đến, mẹ làm món gà con thích ăn nhất này."

Vốn đang chộp mắt ở trong chần bên trong lý nghĩa nghe được ăn mỳ gà, lập tức đập một cái chần màn lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Mẹ, thật sự a, đi, ta lập tức đứng lên."

.""

"Nghĩa ca, hôm nay ta xinh đẹp không?" Một danh tự đang mặc áo cưới nữ tử lôi kéo lý nghĩa lớn mặt mà hỏi thăm.

"Đương nhiên đẹp. Người nào không biết của ta Lê Muội là một đời hoa hậu giảng đường đây?" Lý nghĩa cười nói

.""

"Nghĩa ca, Thục sơn này thực không phải bình thường người có thể leo đây, "Một nữ tử thờ hồng học nói.

"Ai nói không phải là đây! Cái này ông trời cũng quá không cho lực, ta cho ta con gái xem ra chỉ có thể lưu lại cái trong mưa Thục Sơn cảnh rồi." Lý nghĩa hơi bất mãn nói.

"Hặc hặc, nghĩa ca, trận mưa này trong Thục Sơn hẳn là phần độc nhất đi!" Nữ tử hơi hưng phấn nói.

"Oanh long long, "Thiên càng ngày càng gầm hét lên

.

"Oanh long long "Ông trời đối với lý nghĩa đột nhiên đã đến một cái.

"A ."" Nghĩa ca "Nữ tử hơi khóc nước nở mà nói.

."

"A ."" đỉnh núi cao một danh tự đang mặc cổ trang nam tử ngút trời thét dài "Ta, muốn ." Quay về ." Nhà .""

"Lý nghĩa a, ta Càn Khôn Nhất Mạch truyền thừa tự Thái Cổ, mượn Thiên làm việc, bác đại tinh thâm, nếu người học có sở thành, về nhà không là vấn đề." Một danh tự lão già tóc bạc bông bông xuất hiện.

.""

"Nguyên lai đây chính là Địa Cầu, nguyên lai còn có khác một mảnh bầu trời không, một cái khác mảnh Vũ Trụ" Tiêu Dao mắt ** con đường ánh sáng.

"Tiểu tử, người nghĩ sao?" Nhưng là ở một bên Càn Khôn làm Khí Linh lên tiếng nói: "Tiểu tử người có lẽ nhìn chủ nhân thành Tiên trước trí nhớ, đối với ta Càn Khôn Nhất Mạch đã có bất phạm nhận thức, như vậy người bởi vì phải biết, tuy rằng người đã đối với ta nhận chủ rồi, nhưng người không thành Tiên trước cũng không thể coi là chủ nhân của ta, ta chỉ có thể ở người lúc tu luyện chỉ điểm người. Ta lệnh bài kia không gian người cũng không thể để dừng, tiểu tử hảo hảo tu luyện đi! Khác làm cho này trong đã đến đông đảo Tu Chân Giới cái gọi là cao thủ, người tự cầu phúc đi đi!"

"A" Tiêu Dao kinh hãi

"Sư tôn nơi này có một cái động không đáy. Có thể là bảo tàng chi địa đi!" Tiêu Dao đang tại trong khu vực hoang đột nhiên nghe thấy một tiếng này la lên. Ngay sau đó lại truyền tới mấy tiếng mọi người nói, nhưng là rất nhiều cao thủ đều chạy cái này không đáy mà đến.

"Xem ra bảo vật xác thực ẩn núp ở chỗ này, đáng tiếc a, một kiện Tiên Khí lại bị người nhanh chân húp trước rồi, ai!" Một danh tự lão giả kinh ngạc nói.

"Hặc hặc, Nhạ Trần lão đạo, chớ ở đó giả mù sa mưa rồi. Người nào không biết người bắt quả là muốn chuyển di hấn người nhân cầu, mình thì từ một nơi bí mật gần đó tìm kiếm manh mối." Lại một lão giả về mặt tràn đầy gian dữ nói.

"Hừ, không hiểu lão quái, nghe nói tiểu tử nhà người Mạc Thiên liền chết tại đây đại lực ma viên động phủ bên ngoài, người không phải là cho rằng giết tiểu tử nhà người người cầm đi Tiên Khí sao? Do đó muốn dùng cái này làm lý do, đem cái này Tiên Khí định {vì là} người Mạc gia sở hữu." Nhạ Trần lão đạo cười nói.

"Người "Không hiểu mắt thấy sẽ phải bộc phát, đột nhiên đã đến một người.

"Ha ha ha, chư vị đạo hữu, bản tôn đến chậm một chút, sao sự việc đã nhoe nhoét thế này rồi."

"Hừ, Vô Tình Tôn Giả, người Man Vực Yêu Môn vén lên phạm tặc chiến loạn không thành, chẳng lẽ còn muốn tự rước lấy nhục nhã sao?" Không hiểu

lão quái mắt.

"Hừ, nếu không phải cái kia Tiêu Dao Vương ngăn trở, chỉ bằng các người Cửu Châu tiểu bối, chúng ta làm sao có thể không hề kiến thụ, người {hay là:còn là} cẩn thận ba năm sau phong thần chiến đi! Phàm tục thất bại bất quá chỉ là truyện nhỏ mà thôi!" Vô Tình Tôn Giả mắt nhìn bốn phía xoay người nói, nếu như Tiên Khí mình như thế có chủ cái kia chư vị cứ tiếp tục tìm đi." Vô Tình Tôn Giả hài hước mắt nhìn Nhạ Trần lão đạo cùng không hiểu lão quái quay người rời đi.

"Hừ, cáo tử, người nào giết cháu của ta Mạc Thiên. Như bị ta tra ra, ta Mạc gia cùng hắn không chết không thôi." Không hiểu lão quái cũng biết không có thể lại cùng Nhạ Trần gây hấn, bỏ ngoài tai câu nói rồi rời đi

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27:: Đại chiến Trừ Yêu Trấn

"Không nghĩ tới tiểu tử người thậm chí có biến hóa chi công, kia bá đạo chỗ cùng Tiên Giới Bát Cửu Huyền Công so sánh với sợ là chỉ có hơn chứ không kém."

Tiêu Dao xem chừng mọi người khả năng thực đã đi xa mới từ tảng đá

Trong khe bò lên đi ra,突然 như thế nghe được câu này, lập tức tra hỏi: "Tiền bối người ở đâu a?"

"Xú tiểu tử, ta tại người trên lưng đây?" Càn Khôn lệnh bài Khí Linh có chút buồn bực, bản thân vốn là muốn vào trú Tiêu Dao Thước Hải rồi lại vào không được, việc này có thể nói sao? Quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

"A?" Tiêu Dao khuôn mặt nghi hoặc, hiển nhiên đối với Càn Khôn Khí Linh giọng của cảm thấy mê hoặc.

Tại thế giới tiên hiệp, yêu thú trước phi thăng Yêu thú phân là lục giai, phân biệt đối ứng nhân loại tu luyện giả sáu cấp độ Trúc Cơ, Kết Đan, Kết Anh, Hóa Thần, độ kiếp, Đại Thừa.

Sau đó Tiêu Dao lại đang cái này không đáy trong dừng lại một ngày, hôm nay khắp nơi cường giả đều đã rời đi, ở đây ngược lại là chỗ an toàn nhất.

"Oa" Tiểu Càn cùng Tiêu Dao đều là một tiếng than nhẹ. Tiêu Dao bởi vì đối với Tu Chân Giới cùng tu luyện đẳng cấp đã có lần nữa nhận thức mới mà tán thưởng thiên nhiên thần kỳ, Tiểu Càn thì là là Hư Vô Thần Điện mà khiếp sợ, oán trách thiên đạo bất công. Đúng a! Như thế tốt công pháp không thấy Tu Chân Giới đích thực tu luyện đẳng cấp, thôn phệ huyết mạch, giai đoạn trước tiến giai càng là xu thế không thể đỡ cũng khó trách Tiểu Càn sẽ phản nản thiên đạo bất công rồi!

Tiêu Dao tiêu hóa xong những ngày này tri thức đã lại qua sáu ngày, may mắn Tiêu Dao sớm đã đạt tới Tích Cốc cảnh giới, chẳng phải là trước đây thành công đa bọc xương. Tiêu Dao ra đại lực mà viên huyết động tùy thân cả sửa lại một chút từ Mạc Thiên cùng Liệp Yêu Song Ưng trong túi trữ vật có được đồ vật gì đó, vậy mà đã nhận được trọn vẹn mười miếng cấp hai Yêu Đan, một trăm xoa nhất giai Yêu Đan. Mà Mạc Thiên trong túi trữ vật lại có lấy một quả Kết Anh kỳ sơ kỳ Yêu Đan, phải biết rằng Cửu Châu tiên môn mấy cái Chương môn cũng chỉ là Nguyên anh kỳ nhân vật mà thôi.

Tiêu Dao kiểm kê hoàn tất về sau, liền về tới Trừ Yêu Trấn, đương nhiên đệ nhất sự việc cần giải quyết không ai qua được đối Linh Thạch, phải biết rằng đây chính là tiền đầu! Tiêu Dao trong tay hàng tồn tuy rằng còn có mười vạn trung phẩm Linh Thạch, nhưng là Linh Thạch loại vật này chính là càng nhiều càng tốt, nếu không có thể nào yên tâm tiêu xài đây?

"Trần bảo các" Tiêu Dao vòng quanh Trừ Yêu Trấn đi hơn phân nửa vòng, phát hiện chỉ có nơi đây cửa hàng nhất rộng lớn.

"Vị công tử này, không biết người coi trọng món bảo vật nào trong bảo các, ta có thể cho người kỹ càng giới thiệu." Một thiếu nữ nhìn vào Tiêu Dao đang ngơ ngác nhìn đồng nhìn tây

"Úc, các người cái này đối Yêu Đan sao?" Tiêu Dao lặng yên không sợ hãi mà hỏi thăm

"Đôi a, chúng ta trần bảo các phàm là vật có giá trị, vô luận là Linh Thạch {hay là:còn là} bảo vật cũng có thể giao dịch." Thiếu nữ kiên nhẫn giải thích nói.

"Cái kia đem của ta những cái này Yêu Đan đổi thành Linh Thạch đi!" Tiêu Dao nói đi. Một trăm miếng nhất giai Yêu Đan phát tay liền lộn xộn mà bày ở trên quầy.

"Oa **" thiếu nữ hiển nhiên bị sợ một ngăm, lập tức ngạc nhiên nói: "Vị công tử này, ngươi muốn đổi phẩm chất thấp Linh Thạch, {hay là:còn là} trung phẩm Linh Thạch?"

"Trung phẩm đi! , các ngươi này làm sao đổi".

"Nhất giai Yêu Đan có thể đổi một trăm miếng cấp thấp Linh Thạch, cấp hai Yêu Đan có thể đổi một vạn miếng cấp thấp Linh Thạch, Yêu Đan đổi Linh Thạch này đây một trăm đổi dần dần dài phát triển." Thiếu nữ nhìn ra Tiêu Dao kiên nhẫn giải thích nói.

"Thì ra là thế" Tiêu Dao trầm tư một chút "Cho ta đổi thượng phẩm đi."

"Úc, tốt!" Thiếu nữ vội vàng thu hồi Yêu Đan, lập tức mở ra túi trữ vật lấy ra Linh Thạch.

Lập tức trên mặt đất xuất hiện một đồng tảng đá, Tiêu Dao rõ ràng cảm giác được trong đó Linh lực chấn động vậy mà so với trung phẩm Linh Thạch mạnh có gấp mười lần có thừa. Phất tay thu hồi Linh Thạch, Tiêu Dao tại thiếu nữ đưa mắt nhìn xuống ra trần bảo các, mấy ngày liền Nam Hoang lịch luyện, Tiêu Dao hiện tại quả muốn hảo hảo ngủ một giấc.

"Lão tổ" một danh tự Trúc Cơ Kỳ tiểu tử chỉ vào đang tại góc tường ăn cơm Tiêu Dao nói: "Chính là hẩn tại trần bảo các bán ra số lớn nhất giai cùng cấp hai Yêu Đan."

"Áo, " lão giả quan sát một chút Tiêu Dao: "Tuổi còn nhỏ lại thì có Kết Đan trung kỳ tu vi, đánh lên cũng là có giết ta Tôn nhi thực lực, tiểu tử thà giết làm một nghìn không thể buông tha một cái." Nói xong lão giả thẳng đến Tiêu Dao cái bàn, trực tiếp ngồi xuống.

"Mạc Danh lão quái, " Tiêu Dao nhìn trước mắt lão giả tâm không khỏi nhấc lên.

Đang lúc Mạc Danh lão quái muốn lên tiếng hỏi thăm Tiêu Dao lúc, lại có một người đột nhiên lên tiếng nói: "Hặc hặc, Mạc Danh lão huynh, không nghĩ tới ta và ngươi có thể lúc này gặp lại, thật sự là duyên phận cho phép" nhưng là Vô Tình Tôn Giả cùng, phía sau là Vô Mộc Vô Thủy hai người.

"Hừ, Vô Tình Tôn Giả, chẳng lẽ ngươi cũng là đến đánh chết Yêu thú đấy, bản tự đồng căn, hà tất Tướng sắc thuốc đây?" Mạc Danh lão quái khó được mà trêu đùa nói.

"Tiêu Dao Vương, " nhưng là Vô Mộc Vô Thủy lên tiếng nói, hiển nhiên năm đó Trần Nam Vương ngày sinh cho hai người này để lại trí nhớ khắc sâu.

"Ngươi chính là Tiêu Dao Vương, Thiên Đạo khí tử!" Vô tình nghe tiếng nhìn chằm chằm vào Tiêu Dao đạo

"Tiêu Dao Vương?" Mạc Danh cũng nhìn Tiêu Dao.

"Mạc Danh lão quái, hôm nay ngươi nhất định phải che chở hẩn sao?" Vô Tình Tôn Giả mắt nhìn Mạc Danh nói.

"Hừ, nguyên lai là Tiêu Dao Vương!" Mạc Danh ngược lại lại nói: "Tiêu Dao Vương, chỉ cần ngươi giao ra của ngươi túi trữ vật cho ta xem một cái, như vậy ta liền không cùng ngươi khó xử."

"Hặc hặc" Tiêu Dao thâm hô bản thân thật sự là kinh nghiệm quá ít, trong túi trữ vật vừa vặn có cái này vài cái tang vật, dứt khoát cười to hai tiếng "Không qua chính là hai gã Nguyên Anh tu sĩ, lại có thể nào để cho bốn vương khảm nể"

"Hừ, hảo tiểu tử, xem ra chính là ngươi cướp đi Tiên Khí, giết cháu ta mà. Cho lão phu nạp mạng đi!" Nói xong Mạc Danh lão quái tay làm chưởng xu thế liền hướng Tiêu Dao cái cổ Chop tới. Tiêu Dao cũng không nhượng bộ tụ họp lên toàn thân Chân Nguyên, cùng Mạc Danh đối oanh một cái. Tiêu Dao đích thực nguyên ản chứa có Hư lực lượng, cái này một cái nhưng là Tiêu Dao hơn một chút.

"Hặc hặc, Mạc Danh lão quái không nghĩ tới ngươi nói đi lui bước như vậy, lại liền một cái tiểu bối cũng không thể bắt lại sao? Không bằng ngươi nghĩ đi để ta xuất thủ."

"Vô Tình Tôn Giả, ta còn không cần ngươi tới hỗ trợ."Nói xong trong tay huyền ra một thanh bảo kiếm xa xa một đạo kim quang bổ về phía Tiêu Dao. Tiêu Dao không dám có chút chủ quan vội vàng tể ra Vương Ấn thẳng đến mộtt đạo kim quang này.

"Phốc "Tiêu Dao phun ra một cái nghịch huyết, Tiêu Dao âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới Nguyên Anh cao thủ lại cường hãn như vậy, lập tức nhếch miệng cười nói: "Ha ha, Vô Tình Tôn Giả, Mạc Danh lão quái hai người các ngươi hôm nay làm cho cho, ngày sau ta tất nhiên gấp bội hoàn trả."Nói xong toàn bộ bên trong khách sạn vậy mà trở nên mờ đi, thời gian dần qua tựa hồ huyền hóa thành một mảnh rộng lớn sa mạc.

"Trận pháp "Vô Tình Tôn Giả cùng Mạc Danh lão quái đồng thời cả kinh nói."Lão huynh liền từ ngươi ta hai người đến phá trận này, nhìn xem của ngươi nào phá trận thời gian ngắn nhất!"Nhưng là Vô Tình Tôn Giả lên tiếng nói.

"Như ngươi mong muốn."Nói xong Mạc Danh lão quái liền điên cuồng mà công kích bốn phía, mà Vô Tình Tôn Giả rồi lại cười lạnh một tiếng, hướng sa mạc đầu cuối bay đi, tựa hồ cho rằng bay đến đầu cuối là được phá trận bình thường. Không bao lâu trận pháp tan đi, nhưng là cả Trừ Yêu Trần cuối cùng bị bị phá hủy hơn phân nửa, mà Vô Tình Tôn Giả cũng đã xa xa rồi đi.

"Hặc hặc, "Nhưng là đang tìm kiếm sa mạc cuối Vô Tình Tôn Giả đột nhiên ngừng lại: "Mạc Danh lão quái, lúc này chỉ sợ ngươi đã hủy hoại hơn phân nửa cái Trừ Yêu Trần rồi a! Ha ha, cái này tội danh .", . Tiêu Dao Vương, ta cũng không phải là Mạc Danh tên ngu ngốc kia, ngươi {hay là:còn là} xuất

hiện đi! Tại ngươi cùng Mạc Danh giao thủ thời điểm, ta liền tại trên người của ngươi gắn một loại đặc thù truy tung được vật."

Tiêu Dao biến thân làm con kiến trốn ở tầng đá trong khe nghe được Vô Tình Tôn Giả mà nói, lập tức kinh hãi, phát giác được Vô Tình Tôn Giả thần xem tổng tại bên cạnh của mình, tự biết tránh không khỏi dứt khoát hiện ra thân đến: "Vô Mộc Vô Thủy, nhiều ngày không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

"Hắc hắc, huynh đệ của ta hai người không dám lao Tiêu Dao Vương đại giá. Hôm nay ngươi là thịt cá, ta làm dao thót {hay là còn là} sớm tước vũ khí thật là tốt, miễn cho mấy chục năm tu vi vừa tan!"Nhưng là Vô Mộc nói.

"Đúng vậy, ta sư tôn, thủ đoạn động trời, lúc này đây ngươi đào thoát dĩ nhiên vô vọng."Vô Thủy nói tiếp.

"Tiêu Dao Vương, nếu như ngươi quy thuận ta Yêu Tộc, ngày xưa ân oán xóa bỏ, ta còn nhưng đã đem ngươi dẫn cho sư tôn của ta, Hóa Thần tu vi cường giả, cầu hẳn thu ngươi làm đồ đệ. Ta biết rõ ngươi cũng là có ta Yêu tộc huyết mạch đấy."Vô Tình Tôn Giả lên tiếng nói.

"Ha ha, Vô Tình Tôn Giả, ngươi không phải là cảm giác bất không được ta mới như vậy nói mà thôi, ngươi cho rằng ta chính là chỗ này sao dễ khi dễ sao?"Tiêu Dao mắng: "Hôm nay nhìn bốn vương Hàng Yêu phục ma, nhìn xem ngươi là cái gì biến thành."

"Hừ rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."Nói qua Vô Tình Tôn Giả, liền vung đi một chưởng.

Tiêu Dao sử dụng quanh thân mộc thuộc tính Linh lực, rót vào Vương Kiếm bên trong, miễn cưỡng ngăn lại Vô Tình Tôn Giả một kích này, lại là một cái nghịch huyết phun ra."Lại bức bốn vương thổ huyết, hôm nay không phải giết ngươi!"Tiêu Dao ánh mắt lộ ra vẻ điên cuồng, cầm trong tay Vương Kiếm, chuôi này nguyên bản được từ đại lực ma viên Hiên Viên Cổ Ngọc kích bắn đi ra, thẳng đến Vô Tình Tôn Giả, chứng kiến Vô Tình Tôn Giả vậy mà đem cái này Cổ Ngọc nắm trong tay, Tiêu Dao tối trong mừng rỡ, lập tức lại thi triển biến hóa chỉ công, biến thành cái kia cánh tay đứt con kiến.

Cùng lúc đó, cái kia Cổ Ngọc đột nhiên vỡ ra được, Vô Tình Tôn Giả chỉ tới kịp đem Vô Mộc, Vô Thủy kê lót trước người. Một cổ cùng loại với Nguyên Anh tu sĩ tự bạo bạo tạc nổ tung ở chỗ này đã xảy ra.

"Tiêu Dao Vương" Vô Tình Tôn Giả nhìn tàn phá bản thân, cùng với hai gã đã thịt nát xương tan đệ tử góc áo. Trong lòng ngoại trừ phần nộ, hơn nữa là sợ hãi, Tiêu Dao Vương trong tay lại có loại này đại sát khí, tu yêu nhiều năm như vậy, Vô Tình Tôn Giả vẫn là lần đầu tiên cách tử vong gần như vậy. Vô Tình Tôn Giả tra một chút bốn phía không phát hiện Tiêu Dao tung tích, có cảm giác được có một cổ cường đại khí tức tiếp cận, vội vàng hóa thành một đầu chim đại bàng hướng bắc bay đi, nhưng là muốn chặt vật trốn về hang ổ của mình rồi.

Nguyên lai cái này Vô Tình Tôn Giả bản thể chính là Đại Bàng Điều, nếu không cũng không dám can đảm xuất hiện ở Trừ Yêu Trấn.

Về phần Tiêu Dao, ba ngày sau, một cái bẹp con kiến ung dung tỉnh lại, lúc này con này con kiến vậy mà không còn là cánh tay đứt con kiến, mà là tứ chi hoàn chỉnh. Tiêu Dao tại hóa thân thành cánh tay đứt con kiến thời điểm đã cho mình bỏ thêm mười tầng phòng hộ phù triện, hơn nữa để cho Càn Khôn linh bài lấy đi mình túi trữ vật. Ngay cả như vậy mà cũng chịu thương nặng như vậy.

Bất quá tốt là, tại Hư Vô Chi Lực dưới tác dụng, lần này bổ sung toàn bộ Tiêu Dao lần thứ nhất luyện hóa bách thú trong huyết mạch cánh tay đứt chưa đủ, hơn nữa còn bảo vệ tính mạng, đã thương nặng trong nguyên anh tu sĩ Vô Tình Tôn Giả.

Chẳng qua là đáng tiếc cái kia miếng Hiên Viên Cổ Ngọc, làm bản thân Ngũ Hành hoa sen vật dẫn.

Nguyên lai Tiêu Dao phát hiện nếu là dùng đặc thù tài liệu chế tác hoa sen cái kia thì có thể làm ra Ngũ Hành hoa sen. Uy lực của nó thậm chí có thể đánh chết Nguyên Anh tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28:: Vương Giả hành khất

"Hồ ca, mau đến xem đầu rồi, Đại ca ca tỉnh!"Trong sơn thần miếu một danh tự nhỏ gầy tiểu hài tử nhìn chăm chăm vào mí mắt hơi hơi mở ra Tiêu Dao cao hứng hô.

"Đây là nơi nào?"Tiêu Dao mở hai mắt ra chứng kiến hai cái mười một mười hai tuổi tiểu hài tử tra hỏi. Hắn chỉ nhớ rõ bản thân trọng thương sau đó thoát ly con kiến hình thái, sau đó liền tận lực rời đi, tựa hồ sau đó cũng không biết.

", của ta thần tài a! Ngươi có thể tính tính."Được kêu là Hồ ca nam hài mà nói.

"Hồ ca, chớ quá lớn âm thanh. Cần thận hù chạy ta thần tài." Một gã khác tiểu hài tử lôi kéo kêu gọi đầu hàng nam hải.

Cái kia Hồ ca hướng về phía cái khác nam hải trùng trùng mắt có đối với Tiêu Dao nói: "Vị đại ca kia, ta đây kêu Hồ Tử, ta đây tiểu đệ kêu Sưu Nhi. Ngươi hôn mê ba ngày, đều là huynh đệ của ta điều thủ hồi xuân cứu ngươi, bởi vì cái gọi là giang hồ cứu cấp, ngươi xem ngươi có phải hay không có lẽ bày tỏ một chút."

"Ách, Tiêu Dao hiển nhiên bị Hồ Tử thao thao bất tuyệt sở kinh ngược lại.

"Hồ ca hân y phục này có phải hay không trộm được, dù sao chúng ta cũng trộm qua a!" Cái kia Sưu Nhi giật giật Hồ Tử ống tay áo nhỏ giọng nói.

"Ha ha!" Tiêu Dao chứng kiến hai người lấy ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn mình, không khỏi nở nụ cười hai tiếng "Hai người các ngươi không cần lo lắng, không phải là bày tỏ một chút sao? Xem ta!"

Tiêu Dao cau mày trầm hô: "Người ném đi được rồi, không nghĩ tới lần này bị thương vậy mà như thế nghiêm trọng, ngay cả thần thức cũng không thể vận dụng, tự nhiên không thể từ Căn Khôn làm ở đâu lấy được tài vật, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Đại ca, ngươi có thể hay không gạt chúng ta hay sao?" Hai cái này tiểu hài tử thấy Tiêu Dao biểu lộ biến ảo, không khỏi cảm giác được con vịt đã đun sôi đã bay.

"Hừ, đại ca." Hồ Tử nghĩa chánh ngôn từ nói: "Ngươi không phải là thấy huynh đệ của ta hai người tuổi còn nhỏ dễ khi dễ, cố ý đùa nghịch chúng ta đi!"

"Ách, " Tiêu Dao mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ: "Hồ Tử, ta bởi vì đặc thù nguyên nhân trên thân thật sự không có tiền, ngươi xem ta có thể làm những gì, đến đền các ngươi ăn cứu mạng!" Tiêu Dao bất đắc dĩ không khỏi đi nổi lên lấy công trả nợ ý tưởng.

"Ách, Hồ Tử lưỡng huynh đệ rõ ràng cảm thấy một trận thất vọng: "Được chưa! Về sau ngươi cùng theo chúng ta ăn xin đi!"

"Cái gì?" Tiêu Dao chợt cảm thấy trong đầu một mảnh nổ vang: "Ta đường đường Tiêu Dao. " "

"Không muốn sao? Đã sớm biết ngươi là vong ân phụ nghĩa người, đi, Hồ ca. Coi như thiết thời khi cứu hân." Sưu Nhi vẻ mặt tức giận, lôi kéo Hồ Tử muốn đi.

"Chậm, "Mắt thấy hai người muốn đi ra miếu sơn thần: "Không phải là ăn xin sao? Ta Tiêu Dao Tử mới không sợ đây? Ta cùng đi, chiếm được số lớn tiền tài, ăn cơm uống rượu."

"Tiêu Dao Tử, ha ha ha "Hồ Tử cười cười: "Hôm nay ta Nam Thành ba đứa con vừa ra đời!"

"Cha a! Ngươi chết như thế nào sớm như vậy a, " Hồ Tử cùng Sưu Nhi sáng sớm liền trông coi một trương chỗ ngồi trải lên nam tử khóc rờn nói, kia âm đau nhức thông nội tâm, đã liền nằm ở chỗ ngồi trải lên Tiêu Dao trong lòng đều là hàng loạt bị thương, trên đường người đi đường nhao nhao ghé mắt, từng miếng tiền đồng bị ném tiền ba người trước một cái rách rưới trong tờ.

"Hặc hặc, Tiêu Dao Tử, ngươi hôm nay phối hợp không tệ. Cho đây là của ngươi này hai mươi văn, ngày mai tiếp tục biểu hiện tốt một chút, ta Hồ Tử là bạc đãi không được của ngươi." Hồ Tử hai mắt sáng lên mà chăm chăm trên mặt đất một đồng tiền đồng, từ trong kéo lê một bộ phận đồ lên Tiêu Dao trước mặt nói.

"Ha ha, Hồ Tử. Không cần nhiều như vậy, bởi vì cái gọi là 'Khát nước ba ngày, chỉ lấy một cái muối.' Ta liền lấy một văn tốt rồi, còn sót lại hay dùng đến cải thiện thức ăn tốt rồi!" Tiêu Dao lấy ra một quả, còn sót lại lại giao cho Hồ Tử.

"Tốt, khó được Tiêu Dao Tử như thế hào phóng, ta Hồ Tử cùng Sưu Nhi hôm nay liền nhận thức ngươi là đại ca." Hồ Tử cười hi hi kéo qua tiền, bắt động thanh sắc nói ra. Hồ Tử tuy rằng trong miệng nói hào phóng, nhưng trong lòng lại âm thầm nói thầm "Có tiền không nên đứng là cái kẻ ngu!"

Tiêu Dao cùng Hồ Tử cùng Sưu Nhi liên tục chiến đấu ở các chiến trường từng cái thị trấn, dựa vào cao siêu hành động khẩu nhân tâm huyền, liên tục mùa thu hoạch.

"Hồ Tử "Tiêu Dao tra hỏi: "Chúng ta hai tháng này đến không biết tổng cộng thu nhập bao nhiêu a?"

"Hặc hặc, "Hồ Tử đứng dậy sờ lên cái cằm đạo một bộ thỏ hào Tướng: "Hai tháng này, tại ta Hồ Tử sáng suốt dưới sự lãnh đạo, ta Nam Thành ba đứa con liên tục chiến đấu ở các chiến trường các nơi, liên tục mùa thu hoạch, cộng đến bạc ròng hai trăm lượng ".

"Hồ ca, chúng ta rốt cuộc có thể ăn gà vịt thịt cá " "Ha ha, " Hồ Tử cười cười trầm nghĩ "Nhưng thật ra là 280 hai, bất quá cái kia tám mươi hai bị ta ăn nắp rồi, chẳng phải nghe thấy thỏ khôn đào ba hang."

"Nếu như thế ta đây muốn đi, mấy ngày nay ta cảm giác Thương sẽ phải tốt rồi!" Nhưng là Tiêu Dao ý định đã đi ra.

"Áo, tốt! Ta liền cho ngươi mười lượng bạc giữa đường phí." Hồ Tử vỗ ngực một cái ra vẻ phóng khoáng nói.

"Ha ha ha ha, Tiêu Dao Vương nếu như ở chỗ này, ai có thể nghĩ một đời Tiêu Dao Vương lại cũng đầu đường ăn xin." Đột nhiên trong sơn thần miếu truyền đến một tiếng trêu chọc.

Tiêu Dao nghe vậy chấn động, cảm xúc phía dưới liền biết mình tuyệt không phải địch thủ, đối phương khí tức rõ ràng cùng vị kia Vô Tình Tôn Giả không sai biệt lắm. Tiêu Dao chấp tay nói: "Tiền bối, bởi vì cái gọi là, đạo pháp tự nhiên, cái này trong trần thế ẩn chứa ngàn vạn đại đạo, cần gì phải ý vào thân phận mình mà buông tha đường lớn này đây?"

"Ha ha ha ha, " lại là một tiếng sang sảng cười to "Đúng vậy, cái này trần thế mới là đại đạo chỗ, giống như những cái kia đạo mạo bình yên tiểu bối lại có thể biết rõ đòi ta chỗ cầu."

"Đại ca, hửn, ngươi, " Hồ Từ cả kinh nói.

"Hồ Từ không cần sợ, " Tiêu Dao mỉm cười: "Tiền bối nếu như lên tiếng sao không hiện thân gặp mặt."

Tiêu Dao nói xong, nhưng thấy miếu sơn thần bên ngoài đi tới Lạp Tháp lão đạo, nhìn kia lớn lao loại không phải là Nhạ Trần lão đạo sao! : "Văn bối bái kiến Nhạ Trần đạo trưởng."

", là ngươi, " Sừ Nhi quát: "Lần trước ngươi cầm đi chúng ta gà ta còn không có tìm ngươi tính sổ đâu rồi, ngươi còn dám tới?"

"Sừ Nhi, Đừng làm ồn, " nhưng là Hồ Từ cảm thấy lão nhân này không phải bình thường người.

"Tiền bối, không nghĩ tới các ngươi quen nhau?" Tiêu Dao cười cười.

"Ừ, các ngươi hai tiểu tử này không phải là một con gà sao? Hà tất nhớ kỹ như thế rõ ràng đây!"Nhạ Trần vừa cười vừa nói: "Bất quá nói ngắn lại, bản đạo trưởng {hay là còn là} thiếu nợ các ngươi rồi đấy, đến bản đạo trưởng liền miễn vì kia khó mà thu các ngươi làm đồ đệ. Như thế nào?"

"What?!", "Nhưng là Hồ Từ không làm: "Ngươi ăn trộm chúng ta một con gà, chúng ta không truy cứu cũng thì thôi, ngươi còn muốn chúng ta hầu hạ ngươi, nói ngươi còn muốn trộm ăn bao nhiêu con gà a?"Nhưng là Hồ Từ cảm thấy gia hỏa này có thể là biết mình phát tài, có ý đến xin ăn gà đấy.

Nhạ Trần lão đạo nhảy tránh ra Hồ Từ đối mặt mà đến ngón tay hiển nhiên sợ tới mức không nhẹ khí cấp bại phôi nói: "Tốt, bản đạo trưởng tung hoành vũ nội nghìn... nhiều năm, lần này chủ động thu cái đồ đệ ngươi còn không tình nguyện, còn cầm đầu ngón tay đâm ta? Xem ta không thu thập ngươi."Nói qua viện biên tay áo, sẽ phải xông lên.

"Đừng, đạo trưởng bọn hửn không biết thần thông của ngươi quảng đại, ngươi thoáng hiện ra rò như vậy một chút, bọn hửn chẳng phải tranh thủ thời gian dập đầu bái sư a."Tiêu Dao thấy tình cảnh này cười nói.

"Đúng, không hổ là lúc Vương gia đấy, chính là nhìn thấu triệt "Nói qua Nhạ Trần lão đạo tiện tay dính đến một đồng lá cây, lại là tiện tay vỗ mấy lần, nhưng thấy một cái hoàn toàn do lá cây tạo thành hình người bộ dáng vật thể liền liền đi ra.

"A, "Hồ Từ con mắt bên ngoài nổi bật như thế giật mình không nhỏ, lại thấy cây này lá tạo thành quái vật hình người, đưa tay ra mời chân, sau đó lại vẫy vẫy tay: "A, yêu quái a?"Trong chốc lát liền cùng với Sừ Nhi té xỉu.

"Ha ha, "Nhạ Trần lão đạo một bộ gian kế được như ý bộ dạng, sau đó rồi hướng Tiêu Dao nói: "Tiểu đệ ta và ngươi hai người mới quen đã thân, không bằng như vậy gọi nhau huynh đệ, chuyện chỗ này, lão ca ta phải đi về, nếu như ngươi lúc nào rồi rảnh, sẽ tới Nhạ Trần cốc tìm ta, bất quá đừng quên mạng rượu tới."Nhạ Trần đi theo nói nắm lên Hồ Từ cùng Sừ Nhi mà đi, tùy theo là một khối lệnh bài chạy Tiêu Dao mà đến, ở trên viết hai chữ "Nhạ Trần ".

"Nơi đây cũng coi như xong việc, ta cũng nên sẽ đi rồi, chẳng qua là không biết Càn Nguyệt tại đi đâu rồi?"Tiêu Dao âm thầm suy nghĩ, thờ dài một hơi cũng đã mất đi tung tích.

Tiêu Dao sau khi rời khỏi, biến ngay tại chỗ đào sơn động, bố trí xuống phòng hộ phù trận về sau, đã bắt đầu lại một lần bế quan.

Tiêu Dao tự lần trước Trừ Yêu Trấn đại chiến sau thương thế đang cùng Hồ Từ hai người ở chung với nhau thời điểm thì tốt rồi. Hơn nữa thông qua hai tháng này hồng trần rèn luyện, Tiêu Dao cảm thấy tu vi của mình đã có thể đi trùng kích Kim Đan hậu kỳ vách ngăn.

Lúc này Tiêu Dao ổn thỏa trong sơn động, tại chung quanh của hửn là từng đồng Linh Thạch, ngũ sắc quang mang liên tục không ngừng mà từ Linh Thạch trong phát ra, tụ tập đến Tiêu Dao trên thân, dệt thành công một cái ngũ sắc kén tằm.

Tiêu Dao bên trong, trong thức hải Hư Kiếm thổ lộ ra từng cỗ một huyền ảo. Hòa cùng lấy quanh thân linh lực vận chuyển, mà tại cái kia đan điền cái thứ mười hai khiếu huyết ở bên trong, Càn Khôn Khí Linh, Vương Kiếm chỗ thân trong đó.

Càn Khôn làm Khí Linh, về mặt bi tình, nhớ hửn tung hoành thiên địa, ở đâu đều là được tôn kính đích nhân vật, hiện tại, tại tiểu tử này trong cơ thể, thậm chí ngay cả nho nhỏ Thức Hải đều vào không được, bị khu trục tại nho nhỏ này khiếu trong huyết, vậy mà thành công nhị lưu mật hàng.

Như thế, một tháng sau, kén tằm dần dần dung nhập Tiêu Dao trong cơ thể, Tiêu Dao tu vi cũng đã đến Kim Đan hậu kỳ, lần này cần là ở gặp gỡ Vô Tình Tôn Giả, phối hợp Vương Ấn giáng cấp hiệu quả phải cùng Vô Tình Tôn Giả có thể chiến một đoạn thời gian rồi.

Nếu là ở khác một người Nguyên Anh cấp bậc thiên tướng phù tự bạo, Nguyên Anh thì như thế nào, còn không phải khả năng chết tại trong tay mình.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29:: Càn Nguyệt nhập ma

"A ." "Một nữ tử đau khổ mà dài rống một thân. Nàng một thân hắc y, tóc dài tại một đoàn Hắc Vụ trong trần ngập.

"Tiêu Dao ca ca, phì, Tiêu Dao, người làm hại cả nhà của ta bị họa, sẽ không ngờ tới ta ta Đại Chu hoàng thị sẽ có Ma tộc Chí Bảo {Thiên Ma châu} còn sót lại đi!" Cô gái này ngón tay nhẹ nhàng mà vuốt ve một cái trước mắt toả ra từng trận khói đen {Thiên Ma châu}, lập tức trong điện cuồng phong gào thét, một cỗ sợ hãi khó tả cùng ** tràn ngập toàn bộ đại điện.

"Đạo cao một thước, ma cao một trượng. Tiêu Dao ta dĩ nhiên đã có được địch nổi Nguyên anh kỳ ma lực, đợi ta đạt tới Hóa Thần, hoàng thất lực lượng đối với ta vô hạn thu nhỏ lại thời điểm chính là người, Thiên Long đế quốc tận thế, người Tiêu gia đem vì chính mình làm hết thầy trả giá thật nhiều. Ha ha ha .". "

Cô gái này đúng là Càn Nguyệt, Đại Chu trước là đại thương hương, phía sau mới là Thiên Long đế quốc. Chu chinh phạt Thương lúc phong thần làm đều xuất hiện chính là vì cái này {Thiên Ma châu}, Đại Chu khai quốc quân chủ tại Thương chết lúc bí mật đoạt được {Thiên Ma châu} giao cho Càn Không Nhất Mạch bảo quản, là vì Đại Chu cơ mật tối cao, cho nên Chu diệt Thương vừa lại là Tru Ma cuộc chiến.

"Càn Nguyệt, người hà tất vẫn còn chấp mê bất ngộ!" Nhưng là Tiêu Dao trên đường đi qua Nam Hoang tại Càn Không làm Khí Linh dưới sự chỉ dẫn tìm đến nơi này {Thiên Ma châu} nơi ở, vừa vận dụng phải Càn Nguyệt nhập ma tràng cảnh này.

"Tiêu Dao, người là đến trăm thảo trừ căn đây sao? Đáng tiếc người đến chậm." Càn Nguyệt nghe vậy vốn là cả kinh: "Vừa vận, khiến cho người lãnh giáo một chút cái này mấy nghìn năm không phát hiện lực lượng, cái này Vực Ngoại Thiên Ma lực lượng!" Tùy theo một đạo Hắc Vụ hóa thành một chuỗi trường thương thẳng đến Tiêu Dao mà đến.

Tiêu Dao vội vàng nhảy đến một bên, nguyên lai đứng thẳng tảng đá cuối cùng bị cái này Hắc Vụ đánh tan, bột phấn hóa thành một đoàn nước đen thỉnh thoảng phát ra xì xì tiếng vang.

"Ha ha ha ha ha ha ha,, " chứng kiến Tiêu Dao vẻ mặt kinh ngạc, Càn Nguyệt tựa hồ trong lòng cực kỳ thống khoái, tiện tay lại là năm đạo Hắc Vụ tề đầu tịnh tiến, bất đồng là lần này hiển hóa nhưng là khủng bố chí cực đầu lâu.

Tiêu Dao tránh cũng không thể tránh tề lên Vương Ấn ngăn trở ở giữa, từng cái đem chi đánh nát.

"Cái này ma đạo lực lượng đại phá hoại, Càn Nguyệt Khổ Hải vô biên quay đầu lại là bờ!".

"Tiêu Dao vừa rồi đều là con đường nhỏ, còn nhớ rõ nó sao? , " Càn Nguyệt ma sát lấy trong tay mình chuỗi này hắc kiếm, "Chuỗi này hắc kiếm chính là Ma tộc tiên Binh, là xa so với Linh Khí còn cường đại hơn tồn tại. Chịu chết đi!" Càn Nguyệt cảm kiếm vung lên, một cỗ màu đen sóng khí hiện ra, Tiêu Dao vội vàng thúc giục Vương Ấn đón đánh, đồng thời trước người bố trí xuống mấy đạo phòng hộ phù trận.

Ngay cả như vậy đạo kia sóng khí đánh bay Vương Ấn, bài trừ phù trận về sau, vẫn còn có dư lực tại Tiêu Dao bụng của lưu lại một đạo vết thương.

"Hảo cường lực lượng, " Tiêu Dao không nghĩ ngờ gì, vội vàng phi thân chạy trốn. : "Càn Nguyệt ta biết rõ trong lòng người có cừ hận không thể xóa nhòa, chỉ là của ta hy vọng không nên tổn thương đến người vô tội."

: ", ha ha ha, đợi ta ma công đại thành tựu là người Tiêu gia tận thế."

Tiêu Dao nghe được thanh âm từ phía sau truyền đến trong lòng một hồi đau đớn, không ngờ ở nơi này trong thoáng chốc trong cơ thể thương thế mất đi áp chế, chân khí không bị khống chế, lập tức ngã vào cái này Nam Hoang trong rừng rậm. Đáng thương người nào đó tổn thương vừa vận vậy mà lại một lần trọng thương, cái này đã ngoại hoang vu, trong rừng rậm, Tiêu Dao không thể không nguyên do kẻ làm lại, tìm một cái uy mãnh bá đạo ung luyện hóa huyết mạch. Kết quả là Nam Hoang trong rừng rậm một cái không trung bá chủ bay lượn khoáng trên vai chấu.

"Cái này Thương Ưng Sao thể dỗi tính .". " con thỏ một bộ thất hồn lạc phách vỗ vỗ một bên cây cối nói.

Nam Hoang ngoài thành trong rừng rậm, một mực hùng ung nhô lên cao bay tứ tung, hần tựa hồ chỉ tại trời xanh, bởi vì bên nhon hai mắt dù sao vẫn là ngấm lầy không trung Bạch Vân, cả ngày trong không có có mấy lần dừng lại nghỉ ngơi tại trên nhánh cây. Hần tựa hồ trước kia đã ăn rồi rất nhiều đồ ăn, bởi vì trong vòng vài ngày chưa từng nghe qua hần có ra ngoài săn thức ăn qua bất kỳ động vật gì, bị hần kinh sợ bay qua động vật càng là không gặp hần hăm qua một cọng cỏ. Bất quá có một con rùa đen nói từng thấy qua hần trên mặt sông bay qua, vì vậy mọi người đều biết đây là một cái ăn cá ung.

"Kỳ quái những ngày này ta đã, triệt để học xong ung bay lượn chi thuật, không phải nói ta không cần cần phải cùng động vật giống nhau sao? Vì cái gì ta

chỉ có thể dung hợp con này ung huyết mạch 80% đây?" Nhưng là Tiêu Dao âm thầm trầm tư cái này.

"Gào khóc ." " một mực hồ xuất hiện ở Tiêu Dao tầm mắt, nó khiêu khích nhìn qua chính cảm chặt thân cành trầm tư Tiêu Dao.

"Gào khóc ." " con cộp này Hồ lại là một tiếng dài rỗng, một cái tung nhảy lao thẳng tới Tiêu Dao chỗ cây trụ cột, lập tức đại thụ một cái lạnh run.

Tiêu Dao mỉm cười, nhưng là triển khai một đầu lòng của suy nghĩ. Tiêu Dao vỗ vỗ cánh mượn thế lao thẳng tới hồ cái trán chữ Vương mà đi, cái này hồ thấy con này ung lại dám cùng nó động võ. Lập tức tức thì nóng giận, nâng lên hai cái chân trước thẳng đánh tới đúng là muốn con này mạo phạm oai vũ Tiêu Ung chụp chết tại trong đất bùn.

"Thu, " cái này ung cực kỳ vui sướng kêu một tiếng. Một mực cánh ít quạt vài cái, lập tức quẹo thật nhanh ngoặt, thẳng đến hồ cái đuôi, giương cứng rắn dài mõ, tựa hồ muốn mổ xuống cái này cái đuôi một miếng thịt đến.

Hồ khản trương vội vàng dùng lên đuôi dài quét về phía Tiêu Dao biến thành hùng ung. Cái kia nguyên liệu cái này ung không ngờ nguyên do kẻ làm lại, một cái xoay tròn khó khăn lắm né qua đuôi dài sau đó thẳng đến hồ phần bụng, hai cái cứng rắn móng vuốt chống đỡ lên hồ da lông, hai cánh chấn động, trong chốc lát dĩ nhiên là lấy eo hồ làm trục tâm liên tục xoay tròn vài vòng. Nhưng thấy con cộp này bộ lông bay tứ tung huyết nhục tràn ra ngoài bị thấm đến cực điểm.

Hồ bị đau, gào rú một tiếng, giống như cây roi đuôi dài mang theo thế sét đánh lôi đình hướng phần eo của mình đánh tới, đồng thời to lớn cái trán cũng hướng một cái khác trái eo của chấp tay đi. Tiêu Dao thấy tình thế thâm kêu một tiếng tốt, hai cánh chậm vỗ vài cái, đột nhiên lại là tăng tốc độ không ngờ vòng quanh đầu hồ vòng nửa vòng, cuối cùng tại hồ cái kia chữ Vương trên thêm hai đạo hiển hóa ra một cái "Ruộng" chữ.

"Thu" cái này ung đang làm xong đây hết thấy sau đột nhiên cảm thấy huyết mạch độ dung hợp lại đạt đến chín phần mười. Lòng có cảm giác xuống liền thu hồi trêu đùa hí lộng hồ lòng của suy nghĩ, khoan thai bay trở về thì ra là trên nhánh cây nhắm mắt suy nghĩ rồi.

"Gào khóc" hồ kịp phản ứng kiêng kỵ, hướng phía ung chỗ ở nhánh cây gầm nhẹ một tiếng. Chậm rãi di chuyển bộ pháp lui lại mấy bước, mới xoay đầu lại hướng chỗ rừng sâu nhảy tới. Mà bốn phía chung quanh xem rất nhiều rừng rậm cư trú đám người cũng ung dung tản đi rồi. Từ nay về sau Nam Hoang rừng rậm động vật giới giữa dòng truyền một câu nói kia "Hồ tuy mạnh, có thể xưng vương, gặp được ung, thêm hai đi, Vương biến ruộng, thân quần dây thừng." Từ đó về sau trong rừng rậm đem con này ung xưng là "Thiên Vương ung".

Thông qua cùng Hồ tranh đấu Tiêu Dao cùng ung huyết mạch dung hợp đạt đến chín phần mười, có thể thấy được chiến đấu hữu ích cùng huyết mạch dung hợp. Kết quả là Tiêu Dao liền tại đây trong rừng rậm tìm kiếm đối thủ, cái kia nguyên liệu trọn vẹn ba ngày từ Sói báo, truyền đạt con rắn chim không gây một cái có can đảm ứng chiến. Một chữ vừa thấy mặt đã chạy, không chạy nổi mặc cho người đánh. Rơi vào đường cùng Tiêu Dao đành phải hướng kinh sư phương hướng bay đi, ý định tại dọc đường tìm đến một cuộc chiến đấu, hoàn thành huyết mạch dung hợp vừa vặn về nhà.

"Quái, quái. Mấy ngày qua thật nhiều biết bay người, " một cái chim gõ kiến kỳ kỳ tra tra kêu lên.

"Đúng vậy a, nhà của ta vốn tại thác nước cạnh, bị bọn hán chiếm, thật nhiều biết bay người đây?" Một con chim sẻ đáp

"Nhìn tới nơi này nhất định có cái gì sự tình phát sinh, hôm nay cổ thân thể này có thể thi triển ta bày thành thực lực. Có lẽ tương đương với Cửu Châu Tu Tiên giới Kim Đan trung kỳ đỉnh phong, nghĩ đến đây đủ tìm tòi cuối cùng. Vừa vặn ta cũng đạt được một cuộc chiến đấu tốt về nhà nước cái kia tiết Trung thu." Tiêu Dao âm thầm nghĩ tới, kết quả là đập rung cánh men theo tiếng nước mà đi.

"Các vị Cửu Châu đồng đạo, tại hạ Thục Sơn đệ tử Minh Vũ. Lần này tiếp nhận sư môn chi mệnh thăm dò chỗ này Động Thiên Phúc Địa, hy vọng cùng chư vị kết làm Cửu Châu đồng minh, lấy giảm bớt không cần thiết thương vong." Người này tiêu chuẩn Thục Sơn hành trang, vác một thanh tiên kiếm chấp tay nói.

"Hừ, xin hỏi Minh Vũ đạo hữu, cái này đồng minh đoạt được cuối cùng có cái gì phân chia đây?" Rồi lại là một gã Không Động đệ tử âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha, nguyên lai là Bằng Chân đạo hữu, cái này phân chia tự nhiên là theo như lao phân chia." Minh Vũ một bộ tất cả trong không chế bộ dạng.

"Bằng Chân đạo hữu nếu như người đồng ý, người Không Động đối phó Tiêu Dao Vương ta Thục Sơn có thể không nhúng tay vào." Câu này nhưng là Truyền âm, nhưng Tiêu Dao Hư Vô Thần Điện rồi lại cho hoàn toàn đã nghe được.

"Ha ha, Minh Vũ bất quá là Đại trưởng lão nhi tử, tại Thục Sơn tuy nói địa vị bất phàm, nhưng chuyện này còn không phải do hắn. Bất quá Không Động chính là Không Động ta còn không để vào mắt." Tiêu Dao nghĩ thầm.

Không bao lâu thác nước bên trong một đạo Hào quang tràn ngập, thác nước hơi nước tản ra hai bên hiện ra một sơn động đến. Hào quang một hồi biến ảo hiển lộ ra bốn chữ "Sơn thủy Tiên Phủ."

"Lần này ta nghe ta gia phụ nói đây là vài ngàn năm trước một danh tự Đại Thừa cao thủ để lại động phủ, hôm nay xem ra quả thật không giả." Một người nói.

"Đúng vậy, nghe nói này phủ có được vô hạn uy năng cấm chế, đầu cho phép Kim Đan cùng Kim Đan một cái tu sĩ đi vào, nghe nói từng có một danh tự Nguyên Anh kỳ đỉnh phong cường giả muốn mạnh mẽ đi vào kết quả bị đánh gần chết." Một người ân thân phụ họa nói.

"Hặc hặc, các người chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai. Còn đây là sơn thủy đạo phủ, chính là hiện có một người duy nhất Đại Thừa tu sĩ phủ đệ, nghe

nói bên trong có đột phá thiên địa hạn chế phương pháp, "Đột nhiên từ trong mọi người đi ra một danh tự mặt ngọc nam tử. Lại hần vừa nói mọi người mới biết được cái này một dây nghe thấy.

Một ngàn năm trước, thiên địa dị biến, thiên đạo diễn biến. Từ nay về sau phương này thế giới Hóa Thần trở lên tu vi tu sĩ, hợp thể, Đại Thừa, còn có nhóm lớn Hóa Thần tu sĩ, đều biến mất không thấy gì nữa, nghe nói bọn hần biến mất địa phương chính là chỗ này sơn thủy đạo phủ.

Từ đó về sau, thiên địa kính trọng vương đạo, áp lực tiên đạo, thiên đạo còn diễn hóa xuất ngọc tỷ, Vương Ấn, Vương Kiếm. Các đại môn phái cũng chỉ vẹn vẹn có ngàn năm trước còn sót lại Hóa Thần tu sĩ kéo dài hơi tàn, từ ngàn năm nay không một người có thể đột phá Nguyên Anh, thành tựu Hóa Thần.

Bởi vậy núi này đường nước chảy phù, tại các đại môn phái đều là không thể không chú ý tồn tại, Tiêu Dao cũng coi như may mắn, đụng phải sơn thủy đạo phủ mở ra Tu Chân Giới đại sự.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30:: Sơn Thủy đạo phủ

Nghe đồn vài ngàn năm trước Sơn Thủy đạo nhân ngang trời xuất thế, hần một thân thuật pháp thông thiên, quả nhiên lợi hại. Nghe nói hần đem Sơn Thủy chi đạo thông hiểu đạo lý, một tay Sơn Thủy biến ảo, chiến khắp thiên hạ. Không biết làm sao hần không thông đạo lý đối nhân xử thế, khắp nơi đều địch. Rốt cuộc có một lần giận các đại môn phái, gây nên khiến cho bọn hần ngay cả lên tay, bốn phía lung bắt Sơn Thủy đạo nhân, cuối cùng đông đảo môn phái cao thủ tại Nam Hải quyết chiến Sơn Thủy đạo nhân, không có ai biết kết quả của trận chiến này, chẳng qua là từ đó về sau, phương này thiên địa cao thủ liên yên lặng xuống, Sơn Thủy đạo nhân cũng sẽ không tìm đông đảo môn phái phiền toái.

Trăm năm về sau, Sơn Thủy đạo phủ hiện thế, phạm là Hóa Thần trở lên tu sĩ gặp nhau Sơn Thủy đạo phủ, từ đó biến mất không thấy gì nữa. Từ đó Hóa Thần là đỉnh, xuất khiếu Đại Thừa trở thành không thể đuổi kịp Thần Thoại. Tục truyền nói, núi này đường nước chảy phù có năm đó một trận chiến bí mật.

Tiêu Dao biến hóa ung đứng ở trên nhánh cây thầm nghĩ vận khí của mình không tệ, vậy mà đụng phải tiền bối động phủ xuất thế thời gian, vừa vận dò xét trên tìm tòi, cũng không oan uổng cái này Nam Hoang một chuyến.

Kết quả là lúc Sơn Thủy đạo phủ hoàn toàn mở ra, màn nước tản ra, một đạo màn hình xuất hiện ở vốn là thác nước địa phương. Mọi người thấy vậy nhao nhao chạy vội mà lên thẳng đến màn hình mà đi. Trước mặt mọi người người đều nhảy vào màn hình về sau, Tiêu Dao vượt cánh thẳng đến màn hình mà đi.

Quả nhiên là có khác Động Thiên, Tiêu Dao tiến vào trong đó chỉ thấy tựa hồ tiến nhập khác thuận theo thiên địa. Cây cối như rừng, chim thú lao nhanh, trên bầu trời tinh quang tràn ngập, hết thảy như là giống như mộng ảo. Tiêu Dao thoáng thương thức một phen, liền bay về phía trước đi. Lâm Mộc trong thỉnh thoảng truyền đến từng trận tiếng đánh nhau. Ở lại Tiêu Dao phụ cận mới biết được, Minh Vũ đám người chọc tới nơi đây thổ sanh thổ trưởng Yêu thú: Huyết Lang nhất tộc. Hơn mười người bị gần trăm đầu Huyết Lang vây quanh.

"Các vị đạo hữu, hôm nay bọn này Huyết Lang quá dui mù vậy mà đến vây quét chúng ta, chúng ta không ngại đã diệt chúng nó, đây chính là gần trăm viên kim đan đây!" Minh Vũ vị này Thực Sơn Đại đệ tử mặt lộ vẻ tham lam rất có lãnh đạo phạm nói: "Bằng Chân đạo hữu cho là thế nào?"

"Tất nhiên là như thế, " Bằng Chân đáp một câu, trước tiên vung ra phi kiếm đã diệt một cái Kim Đan sơ kỳ Huyết Lang. Lập tức một trận đại chiến khai hỏa. Nhân tộc tuy rằng số lượng ít, nhưng tiến vào nơi đây đều là chút ít mạnh mẽ tiểu bối, lại bằng pháp bảo này chi lợi, nhất thời lại chiếm được {ưu thế:thượng phong}.

Tiêu Dao thầm nghĩ cơ hội tốt, ung hình ảnh lập loè từng khóa Huyết Lang Kim Đan hoặc là chết thảm tại Huyết Lang thủ hạ chính là tu sĩ túi trữ vật liền bị Tiêu Dao bỏ vào trong túi."Ha ha ha, " nhưng là Minh Vũ nhìn thấy trước mắt một quả Kim Đan hiện hiện ra cao hứng đến cực điểm, trong nháy mắt quả kim đan này liền đã mất đi bóng dáng. Nhưng là Tiêu Dao lướt qua đoạt đi. Ung tốc độ vốn là rất tốt, hơn nữa 《 Hư Vô Thần Điện 》 ẩn nấp đặc tính, cho nên mới có thể làm được điểm này. Minh Vũ thấy mình tới tay Kim Đan vậy mà biến mất, lập tức khó thở hét lớn một tiếng: "Bọn chuột nhất phương nào dám trộm ta Kim Đan."

"Ha ha a, " nhưng là trong rừng truyền đến Tiêu Dao cười khê. Tiêu Dao xa xa bỏ chạy, lúc này những tu sĩ này cùng Huyết Lang chiến đấu đã chuẩn bị kết thúc, Tiêu Dao cũng mua chuộc hơn mười túi trữ vật, cùng với gần năm mươi cái Kim Đan.

Bọn này tu sĩ giết hết Huyết Lang hậu nhân mấy giảm bớt một bộ phận, những thứ khác một số người cũng là bất đồng trình độ mà thu tổn thương. Vì vậy chúng tu sĩ một bên chữa thương một bên kiêng kỵ trắng bóc lúc Tiêu Dao đã uống vào rượu ngon tại trong rừng nghỉ ngơi rồi.

Lại nói, chúng tu sĩ chiến lược hao tổn hơn phân nửa. Nhất thời đã muốn lui bước, lại không cam lòng. Kết quả là mọi người ước định phải ra mấy người trở về đi mang theo nhiều người một chút, rộng rãi mời hào kiệt. Một số người khác lưu lại tại nguyên chỗ thăm dò địa hình.

Mà Tiêu Dao cũng không có nhân rồi, dựa vào ung đang ở trong rừng quanh quần, thu thập cái này nơi này thiên tài địa bảo, nhất thời vui mừng như uống mỳ, có chút đắc ý. "Đây cũng là cực phẩm Linh Thạch đi! Dĩ nhiên cũng làm như vậy ném xuống đất," Tiêu Dao cầm lấy trên đất một tảng đá, trong lòng một trận kinh hãi, "linh thạch này trên còn có dấu thú dấu răng, nghĩ đến này đây dã thú năng lực cũng không cần nói đi!

Lại nói mọi người đang nơi đây là trong rừng thiên tài địa bảo mà nỗ lực lúc, mấy cái chuyên môn đi mời viện binh người dĩ nhiên trở về. Nguyên lai lục đại môn phái sớm đã có ý cái này Sơn Thủy đạo phù rồi, đã đến lại có gần hai trăm Kim Đan tu sĩ. Xem ra lúc trước bắt quá là khiến cái này người thử xem nước mà thôi, đương nhiên Thực Sơn Đại đệ tử Minh Vũ cùng Băng Chân thân theo một bảo, tự nhiên không ở nơi này phao hồi liệt kê. Mà lưu lại những tán tu này cũng sẽ không có câu oán hận, bởi vì trước đây lấy được những thiên tài này địa bảo dĩ nhiên để cho bọn họ cảm thấy mỹ mãn.

Bị một cái ung ăn cướp chuyện cũng tại trong mọi người truyền ra, dù sao vẫn là có người phát hiện con này ung việc ác, chẳng qua là cái kia Minh Vũ càng thêm khí cấp bại phôi, hẳn vậy mà bởi vì một cái ung biến thành mọi người, tầm bảo ngoài đề tài nói chuyện.

Mọi người hội hợp về sau, dừng suốt một ngày, hẹn quy củ, tại ngày hôm sau, liền giã phải riêng phần mình Pháp bảo trùng trùng điệp điệp mà xuất phát. Tiêu Dao xinh đẹp đứng ở đầu cảnh lên, thầm nghĩ "Cái này lục đại môn phái trận thế thật to, nghĩ đến núi này đường nước chảy phù quả thật không đơn giản, những người này không hề chần chờ từ cái phương hướng này đi trong tay tất nhiên có địa đồ. Ta theo đuôi đi lên, nhìn xem nơi đây cuối cùng có như thế nào bí mật."

Không bao lâu, chúng tu sĩ một đường trăm yêu trừ ma, liền đi ra cái mảnh này cánh rừng. Chỉ thấy cách đó không xa một tòa cung điện sừng sững, rõ ràng là "Sơn Thủy đạo phủ". Mọi người lấy làm kỳ, bởi vì này đạo phủ thập phần rách nát, không có chút nào Đại Thừa tu sĩ phong cách. Thậm chí còn một ít loài chim đều ở đây trong an cư rồi. Tựa hồ cư trú ở nơi này chim thú còn có chút cường đại, mọi người đuổi đến thời gian dài đường, đều đã mệt mỏi. Vì vậy lục đại môn phái mời đến mọi người xây dựng cơ sở tạm thời, ngày sau lại đến dò xét nơi đây bí mật. Tiêu Dao nhìn đến đây, nghĩ thầm 'Núi này đường nước chảy người phủ đệ xem ra bị những cái này Yêu thú chiếm cứ, ta không bằng thừa dịp Yêu thú này thân phận, tìm một chút nơi đây.'

Nghĩ đến liền làm, đang lúc mọi người xây dựng cơ sở tạm thời lúc, một cái ung vượt qua mọi người hướng cái này phủ đệ bay đi.

"Gào khóc," đang lúc Tiêu Dao tiểu tâm dục dục sẽ phải chạm vào cửa đi lúc, đột nhiên nghe được từng đợt Sói tru. Tiếp theo cái này lại truyền tới từng đợt hổ gầm, thậm chí còn có một chút đặc thù mùi. Tiêu Dao âm thầm suy nghĩ "Xem ra đám người kia liền phải xui xẻo, đây là đàn thú tập kết số a!" Đối với lục đại môn phái, Tiêu Dao vốn vẹn đối với Thực Sơn có chút tình cảm.

Tu luyện 《Hư Vô Thần Điển》 lâu ngày, Tiêu Dao cảm thấy đối với những thứ này người mà nói, bắt quá phần lớn là chút ít vì tư lợi gia hóa, nói Ma Đạo hại người rất nặng, hướng dẫn người dục vọng. Cái kia Phật đây? Bắt quá là lợi dụng người muốn khắc chế thất tình lục dục tâm lý, mà triệt để phá hủy tư tưởng của người ta. Cái gọi là độ người đi sinh cực lạc, không đau khổ như thế nào lại có vui đây. Mà người tu đạo, tu chính là vô tình, bởi vì cái gọi là "Tất cả đều hạ phẩm, chỉ có Trường Sinh cao." Chính là đối với những người này đích thực thực khắc họa. Tuy rằng Thực Sơn đối với chính mình có võ lòng chi ân, nhưng cũng là nhất định cần phải tự làm mấy thứ gì đó đây, họa phù triện chính là trực tiếp nhất một cái. Nếu không có như thế nào đến bây giờ còn có thể nắm giữ Chương môn lệnh bài.

Tiêu Dao vận khởi công pháp, ngược lại cũng không sợ bị những cái này linh trí dĩ nhiên mở ra đám yêu thú phát hiện, đương nhiên vẫn là muốn lần tránh một ít Yêu thú, ví dụ như Hồ Yêu đội, có cực mạnh lãnh địa ý thức gia hóa. Đây. Tiêu Dao đi vào điện thờ, nhưng thấy một mảnh rách nát giống như, bởi vì có Yêu thú phát hiện nơi này thiên địa nguyên khí nồng hậu dày đặc, định cư lúc này. Vì vậy lại có chút cố đại. Đường đường Đại Thừa kỳ động phủ rách nát thành như vậy thực khó tưởng tượng. Lúc này bên ngoài vang lên từng đợt tiếng đánh nhau nghĩ đến là Yêu thú cùng lục phái tu sĩ giao thủ. Đám người kia cũng là thật là thông minh, trực tiếp hướng đại điện đánh tới. Mà Tiêu Dao tức thì hướng đại điện ở chỗ sâu trong bay đi. Bởi vì dựa theo lẽ thường, chỗ sâu nhất thường thường có lớn bảo, nhưng mà lần này Tiêu Dao đã thất bại, bên trong hoàn toàn bị lấy sạch.

Không bao lâu, lục phái tu sĩ đánh tiến điện thờ, ở ngoài điện căn cứ đại điện bày cái phòng hộ trận pháp, lại phái một chút tu sĩ thanh lý trong đại điện Yêu thú. Mà lục đại trong phái, sáu cái Kim Đan tốt cùng tu sĩ, cầm lấy tín vật, đi vào trong điện một cái hình sáu cạnh bình đài. Đầu thấy bọn họ liếc nhau, đem tín vật này phân biệt sắp đặt tại hình sáu cạnh một góc, một đạo thông thiên hào quang bắn thẳng đến trời xanh. Sáu đến bóng người hiện ra rõ ràng, lập tức lớn lao uy nghiêm tản ra bốn ra, phía ngoài Yêu thú tất cả đều nằm rạp xuống tại mặt đất. Mà Tiêu Dao trong giây lát khóe miệng tràn ra một tia huyết dịch, vội vàng vận dụng công pháp mới khó khăn lắm ngăn chặn, loại này tâm quý cảm giác, vội vàng dùng toàn lực vận chuyển công pháp ẩn núp kiềm đứng lên.

Mà lục phái tu sĩ nhìn thấy sáu người này, trên mặt không một ai không toát ra một tia cuồng nhiệt. Nhao nhao quỳ lạy xuống: "Tham kiến Tổ Sư."

Sáu người này vui mừng nhìn bọn này đồ tử đồ tôn. Lớn tuổi một người tựa hồ là Thực Sơn trước tiên mở miệng nói: "Đứng lên đi! Năm đó chúng ta sáu người, đưa tin môn phái, cho các người lúc này đến đây, đầu tiên là giải thích chuyện năm đó, cái thứ hai là để cho người biết đám đột phá Hóa Thần phương pháp."

"Năm đó chúng ta lục đại môn phái bởi vì Sơn Thủy đạo nhân, mà cùng Ma Môn lão tổ quyết chiến. Mà chiến trường ở nơi này Sơn Thủy đạo phủ. Sau đó mới có ngàn năm trước diệt ma cuộc chiến. Bởi vì, trận kia tại giữa chúng ta chiến đấu đánh tới hơn một trăm tên Đại Thừa cao thủ, thắng đánh chính là là, thiên hôn địa ám. Núi sông vỡ nát. Cuối cùng kinh động đến Hiên Viên Cổ Hoàng, hẳn để cho chúng ta dùng trăm năm thời gian xử lý Ma tộc, sau đó tại đây Sơn Thủy đạo phủ bày ra cái truyền tống trận này, đem chúng ta Truyền Tống đến mặt khác tu chân tinh, mà phương này thiên địa, trở thành đạo diễn chi địa, sẽ càng ngày càng không thích hợp tu hành. Quan trọng nhất là ở giữa thiên địa thiếu khuyết cái kia một tia thần khí, là không thể nào đột phá Hóa Thần đây.

Hiên Viên Cổ Hoàng cũng không nguyện tuyệt tu sĩ đường. Vì vậy ở chỗ này để lại Truyền Tống Trận, vào hôm nay mới có thể khởi động. Vì vậy hẳn lưu

lại chúng ta mấy người một tia thần hồn, đến nói cho các người biết chân tướng." Lão đạo tiếp tục nói.

"Ừ, chuyện năm đó là như thế, "Nga Mi Tổ Sư tựa hồ rất có cảm khái bổ sung: "Truyền tông trận này cực kỳ động trời, Cỗ Hoàng nói, từ nơi này đi tu vì phải đến Kim Đan, hơn nữa sẽ tùy cơ hội Truyền Tông đến ba mươi tu chân Tinh Cầu trong tùy ý một cái, ngoài ra, truyền tông trận này chỉ có thể ở mở ra mười năm, bọn người tự giải quyết cho tốt."

Sáu người này nói xong, hai bên lại liếc nhau. Chợt nghe hòa thượng kia nói ra: "A di đà phật, đạo hữu nghe lâu như vậy, liền không có ý định tiếp kiến chúng ta mấy cái này lão già hèm hèm sao?"

Tiêu Dao chấn động, thầm nghĩ sáu người này thật là lợi hại, Hư Vô Thần Điện ẩn thân cũng bị bọn hắn nhìn thấu. Lúc trước tranh đoạt nhiều như vậy Kim Đan, là quyết định không thể hiện thân. Sau khi nghĩ xong Tiêu Dao hô: "Sáu vị tiền bối quả nhiên lợi hại, tiểu tử còn có việc sẽ không quấy rầy, các tiền bối cùng mình môn nhân ôn chuyện rồi." Nói qua, chỉ thấy một đầu ưng hiện ra thân hình, thẳng đến phương xa mà đi.

Nguyên lai còn sống những người kia, nhao nhao lộ ra vẻ mặt kinh sợ thầm nghĩ: "Là hắn". Mà cái kia sáu vị lão tổ cũng không có nói ra việc này, cho mình môn nhân khai báo một ít thời điểm cũng tiêu tán tại trong trời đất này. Mà tại cái này sau đó, tại nguyên bản trong đại điện xuất hiện một cách tế đàn, trên đài sáu trong vầng sáng không ngừng luân chuyển. Mà Tiêu Dao tức thì về sớm Kinh Thành.

Từ nay về sau thịnh truyền một đoạn thời gian ưng đạo nhân, chỉ là bởi vì ưng đạo nhân rút cuộc không có xuất hiện, có người nói, ưng đạo người đã đi một khác tu chân tinh. Lại không biết hắn đang tại Tiêu Dao Vương phủ, cùng Không Giai Nguyệt uống chút rượu.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31:: Phong Thần chiến khởi

Lại nói thiên hạ tình hình chung hợp rồi tất phân, phân lâu nhất định hợp. Tự Sơn Thủy đạo phủ mở ra, Truyền Tông Trận hiện thế, phương này thế giới người tu tiên rồi đi đã là thiên định. Nhưng mà đây cũng không có nghĩa là, đại gia hóa có thể chinh đốn hành lý, chung sống hoà bình. Trái lại thiên phát sát cơ, trăm năm cùng một chỗ phong thần cuộc chiến đã bắt đầu.

Thực Sơn chi đỉnh, Chương môn trong đại điện Thanh Trúc Chương môn uy nghiêm âm thanh lên: "Lần này, phong thần đại chiến không thể tầm thường so sánh, chính là một lần cuối cùng cuối cùng phong thần đại chiến. Có thể nói là Thiên Đạo ta đều tu giả đền bù tổn thất. Lần này đại chiến, phương này thế giới ngàn vạn năm đến còn sót lại đạo bao hàm sẽ hóa thành đạo bao hàm Kim Đan đến đền bù tổn thất chúng ta, Thực trên dưới núi, cần phải toàn lực ứng phó."

"Chương môn sư huynh" Đại trưởng lão Triệu toàn bộ lên tiếng nói: "Từ xưa phong thần cuộc chiến thường thường nương theo vương triều thay đổi, có hay không âm thầm làm phạm nhân tự hợp đông đảo khởi nghĩa vũ trang."

"Không, Thiên Long đế quốc quân chủ cũng không ngu ngốc tiểu bối, chúng ta sao có thể, nghịch thiên hành sự." Trong đại điện một người khác lên tiếng nói.

"Ha ha, bọn người Kim Đan lại có thể nào rõ ràng thiên ý, "Nhị trưởng lão lưu đại nhân có thể cười nói: "Thiên Đạo tức giận tu tiên Tiêu Dao Vương, dĩ nhiên đối kỳ tội phát sát cơ, Tướng mang theo Thiên Long đế quốc vận mệnh quốc gia cũng có khô kiệt chi tướng."

Chính đang lúc mọi người đều nghị luận thời điểm, Thanh Trúc Chương môn nói ra: "Lão tổ có lệnh, bất luận kẻ nào không được tổn thương Tiêu Dao Vương, người này liên quan đến ta Thực Sơn một đại sự

Người vi phạm đánh vào Trấn Yêu Tháp. Hai vị sư đệ các người nhưng minh bạch."

"Lão tổ, " Nhị trưởng lão vẻ mặt kinh hãi.

Đại trưởng lão vội vàng nói: "Sư đệ minh bạch, " .

Tại Man Hoang cùng Cửu Châu giao tiếp chi địa, một tòa tên là phong thần núi đỉnh núi, một tòa đài cao đứng sừng sững người, hiển thị rõ thờ mệnh cùng mờ ảo. Không tệ cái này là Phong Thần đài, là ngay cả thần thức cũng không nhưng theo dõi Mê vụ, nhưng mà tự trong đó mơ hồ có đạo mùi vị bay ra, dẫn tới vô số tu giả lúc này tu luyện.

Từ đó sau đó, thiên hạ loạn giống như sắp xảy ra, theo tin tức, Tây Nam Mạc gia, sau lưng chiêu binh mãi mã, tựa hồ có tạo phản chi tâm. Trong giang hồ các lộ ngang ngược, cũng thỉnh thoảng tụ chung một chỗ, trong khoảng thời gian ngắn, Cửu Châu ở trong hơn nhiều không ít lực lâm hảo hán. Mà lúc

này Tiêu Dao, đã tại Nhạ Trần cốc làm khách, hẳn muốn hướng Nhạ Trần lão đạo thỉnh giáo, phong thần cuộc chiến chuyện.

"Tiền bối, lần này phong thần cuộc chiến, là một trận như thế nào chiến đấu." Tiêu Dao thi cái lễ: "Nếu như phương này thiên địa tu giả đều muốn thông qua Sơn Thủy đạo phủ Truyền Tống Trận ly khai, vì cái gì còn muốn làm cho lên chuyện như vậy."

Nhạ Trần lão đạo cười cười, bưng qua Sứu Nhi đưa tới tiên trà, nhẹ nhàng hớp một ngụm nhỏ nói: "Lần này, phong thần cuộc chiến, cộng phân là hai cái giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là Kim Đan giai đoạn, cùng sở hữu 365 miếng phong thần lệnh bài, bởi vậy còn gọi là đại chu thiên giai đoạn. Giai đoạn thứ hai là tiểu chu thiên giai đoạn, cùng sở hữu ba mươi sáu miếng phong thần lệnh bài, chỉ có Nguyên anh kỳ tu sĩ mới có thể tham gia."

"Cái kia, tiền bối. Đạt được phong thần lệnh bài thì có ích lợi gì."

Lúc này cho dù là cái gì đều không để ý Nhạ Trần lão đạo, trong mắt cũng là một mảnh lửa nóng: "Khi ngươi tại phong thần cuộc chiến sau khi kết thúc còn nắm giữ phong thần lệnh bài mà nói, ngươi chính là phong thần cuộc chiến người thắng, bằng vào phong thần lệnh bài ngươi có thể đạt được một quả Đạo Uẩn Kim Đan, cái kia là có thể khoảng cách gần cảm ngộ đạo tồn tại, cũng duy có chúng ta loại này đạo diễn chỉ địa mới có thể có loại này phúc lợi."

"Tiền bối, như thế nào đạt được loại lệnh bài này," Tiêu Dao trong lòng cũng cảm giác mình có lẽ tranh một chuyến, dù sao đại đạo tranh phong, không tranh giành nói thế nào tu Tiên. Tu giả vốn chính là nghịch thiên tranh mệnh.

"Ha ha, không có gì hơn một cái chữ duyên," Nhạ Trần đứng lên xa nghiêng nhìn phía chân trời. Cũng không biết lúc nào lên cái này trên lại có mấy trăm đạo lưu quang xoay quanh, đột nhiên chúng nó tháo chạy xuống dưới, coi như sao băng, lại thích giống như tận thế.

"Cái này, không thể tưởng được, cái này phong thần lệnh bài dĩ nhiên là như thế phát ra." Vừa rồi một đạo lưu quang thẳng đến Nhạ Trần cốc, rơi thẳng vào Tiêu Dao trong tay. Mà bầu trời động tĩnh cũng không có bởi vì cái này tạ lưu quang rơi xuống đất mà chấm dứt. Trái lại, lớn hơn lưu quang vẫn còn tụ tập, công tác chuẩn bị trong.

"Ha ha," Nhạ Trần lão đạo nhìn bắt đầu buông lỏng lưu quang, trong lúc cười to, uống một hớp rượu, cái này sóng lưu quang đối ứng tiểu chu thiên số lượng, Nhạ Trần lão đạo cuối cùng vậy mà cũng đã nhận được một quả.

Chẳng qua là Nhạ Trần lão đạo đạt được phong thần lệnh bài tựa hồ nhập lại mất hứng, trái lại trong mắt lại có nhè nhẹ kiêng kỵ, bất an.

"Tiểu Tai, ngươi đi kêu sư huynh của ngươi Tiểu Hồ, ta có việc phân phó." Nhạ Trần nhìn về mặt cười vui đi ra ngoài Tiểu Tể nói: "Tiêu Dao huynh đệ, Tiểu Tể đến ta đây Nhạ Trần cốc về sau, liền đổi tên là Tiểu Tai, nếu là Thiên không cho ta đây cái phong thần lệnh bài, ta liền cùng bọn họ ở chỗ này ở lại đó thẳng đến rồi đi, cái này phong thần lệnh bài tại trong tay mình đã là phúc cũng là họa, nhưng ta nếu như đã nhận được cũng liền muốn vật lộn độ sức."

Đạo trưởng thế nhưng là lo lắng Tiểu Hồ cùng Tiểu Tể an toàn,

"Đúng vậy, ta nghĩ đem huynh đệ bọn họ phó thác cho ngươi, ở lại kinh thành sẽ phải an toàn rất nhiều."

"Tốt, ta cũng ưa thích hai cái này tiểu huynh đệ, bọn hắn còn nhỏ, không nên gặp trận này gió tanh mưa máu, ta sẽ toàn bộ lực lượng của ta bảo hộ hắn."

Hai người đang khi nói chuyện, Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai đã vào được, hai người bái tại Nhạ Trần lão đạo trước mặt nói: "Đệ tử, bái kiến sư phó, còn có Tiêu Dao ca ca." Mấy tháng không thấy, lúc này Tiểu Hồ trở nên khí khái hào hùng bùng bùng phấn chấn, tựa hồ đã tiến hành lột xác tựa như.

"Tiểu Hồ, Tiểu Tai a! Sư phó có chuyện muốn làm, cần đem các ngươi nâng giao cho các ngươi Tiêu Dao ca ca."

"Sư phó, ta không sao?" Tiểu Tai đi đầu nói làm bầm: "Trong cốc trái cây ta cũng chưa ăn nữa?"

"Tiểu Tai, Đừng làm ồn, sư phó nhất định có chuyện rất trọng yếu." Tiểu Hồ kéo lại Tiểu Tai nói: "Đệ tử nghe theo sư phó phân phó."

"Thế nhưng là, cái kia quả đào ta đều rót ba tháng nước, ta không muốn thì cứ như vậy rồi đi nha."

Tiêu Dao cười cười, lại cảm thấy hâm mộ, bản thân lúc nhỏ liền sinh hoạt tại lục đục với nhau Hoàng Cung, chưa từng có qua Tiểu Tai như vậy tâm cảnh. "Tiểu Tai cùng theo Tiêu Dao ca ca, đi Kinh Thành được không, ở đâu thật nhiều băng đường hồ lô (mứt quả ghim thành xâu), còn có thật nhiều thú vị. Cùng theo ca ca đi không?"

"Như vậy a," Tiểu Tai tựa hồ hưng hăng vật lộn một phen, ngẩng đầu đối với Tiêu Dao nói: "Vậy ngươi phải mời khách, ta muốn ăn băng đường hồ lô (mứt quả ghim thành xâu)."

"Ha ha," Tiêu Dao cười cười, ngồi xổm xuống néo néo Tiểu Tai gương mặt của: "Đã đến Kinh Thành sau ngươi muốn mua cái gì liền mua cái gì."

Như thế như vậy, Tiêu Dao mang theo Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai từ biệt Nhạ Trần lão đạo, liền hướng Kinh Thành chạy đến.

Bởi vì lần này Tiêu Dao mang theo hai cái phạm nhân, liền không nự kiếm, mà là tìm cỗ xe ngựa chạy đi.

Ba người đều ngồi ở trên xe ngựa, con ngựa này là Tiêu Dao dùng phù triện số lượng thuật vẽ đi ra ngoài, mà xe ngựa thì là Nhạ Trần lão quái đưa tặng.

Xe ngựa này bên trong không gian thật lớn, thật giống như một cái phòng nhỏ bình thường, hoàn toàn có thể dung nạp bảy tám người. Tiêu Dao cùng Tiểu Hồ hai người ngồi trong xe ngựa ngồi xuống tu luyện, mà Tiểu Tai tức thì {còn trẻ:mỗi năm} thú vị, chịu không được hấp dẫn, tại Tiêu Dao chỗ đó muốn tới ngựa này quyền chỉ huy về sau, ngồi dậy người chặn ngựa.

Phía trước một cái quan khẩu, một đám cường nhân vây một cái thương khách, "Mộc Dung cô nương, lần này vua ta nhà thật sự là hại cô nương" một người trung niên nói: "Không thể tưởng được, lại còn là bị cái này hỏa Ao Đột Sơn người theo dõi."

"Vương gia chủ, ta Ao Đột Sơn thành tín thành ý mời người vào lửa, đồng mưu đại sự, người suy tính thế nào. Đại ca của ta tuy rằng tính khí tốt, nhưng không hẳn như vậy tính tình của ta cũng tốt."

"Thành ý mà hạ độc đến bức bách ta, vua ta Kiếm Nam chưa từng bị người như thế bài bố." Cái này gọi là Vương Kiếm nam trung niên nam tử cúi đầu nhỏ giọng đối với bên cạnh cô gái nói: "Mộc Dung cô nương, đợi tí nữa đánh nhau người xem thời cơ đào tẩu."

"Vương gia chủ, ta cũng có thể giúp." Cô nương kia ôn nhu nói, bất quá trong lời nói, hiển nhiên có một tia e ngại.

"Ha ha, Mộc Dung cô nương, đại ca của ta thế nhưng là đã sớm ngưỡng Mộ cô nương rồi, tại hạ Trịnh Sáng hữu lễ. Lần này liền thỉnh cầu cô nương đi ta Ao Đột Sơn làm khách." Nam tử này là Ao Đột Sơn Đại đương gia Trịnh Cường thân đệ Trịnh Sáng, cũng là Ao Đột Sơn thứ mười tám đem chỗ ngồi được.

"Đến nha, lên, " ngay tại Trịnh Sáng ra lệnh một tiếng, muốn động thủ lúc, xa xa truyền đến đuôi tiếng ngựa.

"Giá, giá, " thanh âm này rõ ràng {hay là:còn là} giọng trẻ con, mọi người không lại quên động thủ, hướng thanh âm ngọn nguồn nhìn lại, một cỗ xe ngựa xuất hiện ở trước mắt, xe ngựa này thông thân thể u lượng, rõ ràng cho thấy dùng thượng đẳng Bảo Ngọc làm thành địa phương.

Trịnh Sáng cùng một đám cường đạo, con mắt toát tinh quang, cái này người nào a! Tiền đưa bảo đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32:: Ao Đột Sơn

"Giá, giá" Tiểu Tai tự nhiên đi về phía trước cản đường, hần trên đường đi đã gặp rất nhiều thổ phi, cường đạo, bất quá đều bị Tiểu Hồ ra tay đuổi đi.

"Tiểu tử, người là nhà kia hài tử, bảo người nhà đại nhân đi ra." Trịnh Sáng nói ra, hiển nhiên hần cảm thấy tiểu hài này không đơn giản.

"Tiểu hài tử, bọn họ là Ao Đột Sơn sơn phi, đi nhanh lên a!" Cái kia Mộc Dung cô nương nói.

"Hi hi, tỷ tỷ" Tiểu Tai chậm rãi đem xe ngựa đứng ở người này trước mặt của nói: "Ao Đột Sơn a, ta không biết ai."

"Hừ, bên trong không có ý định đi ra sao?" Trịnh Sáng hiển nhiên không đem tiểu hài này để vào mắt.

"Tiểu Hồ ca ca, có người tìm người." Tiểu Tai giong âm thanh kêu một tiếng, quay đầu lại nhìn Trịnh Sáng: "Cái này hình thể, đánh cái mũi, ánh mắt, nhất định lại là một cái mắt gấu mèo 0.0, ca ca cái này nhất định sẽ so sánh chánh quy."

"Ừ, mỗi lần cũng làm cho ta đánh thành gấu trúc, người như vậy yêu gấu trúc, lần này cần không chính người đánh." Tiểu Hồ từ trong xe ngựa đi ra, đối với người ở đầu xe Tiểu Tai nói.

"Ca ca, ta nắm đám nhỏ nha, cái này mắt gấu mèo 0.0 nếu đánh hai lần, liền khó coi." Tiểu Tai tựa hồ có chút sinh khí.

"Người, người" cái kia Trịnh Sáng tức giận đến xanh mặt, "Tốt, tốt. Ta Trịnh Sáng hôm nay không đánh các người các người còn tưởng rằng ta là giả dối không thành, hai cái tiểu hài tử cũng dám xem thường ta."

"Hừ", Tiểu Hồ nhảy xuống xe ngựa, cũng không nhiều lời, trực tiếp phóng tới Trịnh Sáng. Bất giác trước bắt vua, nếu là trước cùng bọn này tiểu lâu la giao thủ, chẳng phải là lãng phí thời gian.

"Tối tốt lắm, " Trịnh Sáng, hô to một tiếng. Cũng xông lên phía trước, hai người quyền cước kết giao, thoát nhìn tựa hồ là Trịnh Sáng đứng {ưu thế:thượng phong}.

"Vương gia chủ, người xem hai người này người nào sẽ thắng." Mộc Dung cô nương lo lắng nói.

"Không biết, thoạt nhìn là Trịnh Sáng đứng {ưu thế:thượng phong}, nhưng mà thiếu niên này tổng làm cho người ta một loại nhìn không thấu cảm giác." Vương gia chủ tâm tình tựa hồ trở nên tốt, hắn nói tiếp: "Lần này Trịnh Sáng hẳn là bại, thiếu niên này đã lợi hại như thế rồi, cái kia xe ngựa này trong chính là cái người kia có lẽ lợi hại hơn."

"Nói như vậy, chúng ta được cứu?" Mộc Dung cô nương cao hứng nhảy nói.

Đáp lời Mộc Dung cô nương hoan hô, Tiểu Hồ hai cái nắm đầm nện ở Trịnh Sáng ánh mắt của lên, bay lên một cước lại đá vào Trịnh Sáng mũi. Cái này Trịnh Sáng, hai mắt nổi đom đóm, dưới tay lâu la nâng đỡ, mới không có ngã xuống đất.

"Người, " Trịnh Sáng lần này là sợ, bất quá tựa hồ còn có lực lượng, không có lùi bước. Hắn đối với sau lưng một người nói: "Thượng sư, kính xin thượng sư ra tay, báo thù cho." Người này nam tử áo đen dùng lụa đen che mặt, quanh thân một cỗ phiêu phiêu dục tiên khí chất, làm cho người ta không dám bỏ qua.

"Người là tu giả, không biết là môn phái kia hay sao?" Nam tử kia nhìn Tiểu Hồ tra hỏi, bất quá trong mắt nhưng không có nhiều như vậy cẩn thận.

"A, không biết người lại là môn phái kia đấy, đường đường tu giả, vậy mà làm thổ phỉ trong ổ thượng sư, lợi hại a!" Tiểu Hồ khinh bỉ nói.

"Trên miệng sinh cái gì uy phong, đợi tí nữa bắt giữ người, nhìn người có thể mạnh miệng tới khi nào." Nam tử này nói qua liền muốn động thủ.

Tiểu Hồ vẫn là cái kia phù hợp không quan tâm bộ dạng, đang ở đó nam tử sẽ phải tiếp cận Tiểu Hồ thời điểm, Tiêu Dao lên tiếng: "Đường đường phái Không Động Trúc Cơ tu sĩ vậy mà đối với không có một người Trúc Cơ người ra tay, không sợ ném đi phái Không Động mặt của sao?"

"Ừ, " cái này Trúc Cơ nam tử đột nhiên ngừng lại, hắn vừa rồi thậm chí có loại muốn chết cảm giác: "Các hạ là vị kia, tại sao phải ngăn cản ta làm việc."

"Ha ha, màu đen Vệ, cắt ngang hẳn hai cái đùi." Theo Tiêu Dao một câu buông lỏng, xe ngựa này bên trong đi ra một danh tự nam tử áo đen. Quanh thân khí thể như vực sâu giống như ngục, một đám phàm nhân tại khí thể kia xuống, đều đang ngồi trên mặt đất.

Cái này nam tử áo đen ánh mắt hơi có vẻ ngốc trệ, nhìn quét một vòng, đã tập trung vào người này phái Không Động Trúc Cơ tu sĩ.

"Cái này, đây là Đại viên mãn khí thể của, người này thậm chí có Trúc Cơ Đại viên mãn tu sĩ làm hộ vệ." Người này phái Không Động Trúc Cơ tu sĩ, không chiến trước e sợ

Vậy mà trực tiếp bị Tiêu Dao cấp hai cực phẩm thiên tướng phù, đã cắt đứt hai chân cũng không dám đánh trả.

"Ao Đột Sơn mười Bát đương gia đúng không?" Tiêu Dao trong xe ngựa nói.

"A, gia a!" Cái kia Trịnh Sáng quỳ xuống cầu khẩn nói: "Là tiểu nhân có mắt như mù, đừng phải đại giá, người sẽ đem ta cho rằng một cái cái rắm thả đi!"

"Ha ha, đi thôi, nói cho người biết đại ca, đại sự không phải là hắn có thể tiêu thụ, hắn còn không có cái này phúc phận."

"Đứng, đứng, tiểu nhân trở về nhất định chi tiết bẩm báo đại ca của ta." Cái này Trịnh Sáng làm bộ như muốn rời đi, mẹ ở chỗ này tùy thời đều có đầu dọn nhà nguy hiểm

"Chậm đã!" Tiêu Dao đột nhiên nói: "Đem cái này phái Không Động cao đồ cũng mang về."

"Đứng, đứng, " Trịnh Sáng lúc này mới lĩnh lấy thủ hạ đệ tử rời đi, nhớ hẳn đám hung cao thái liệt, nhưng là như thế chặt vật chạy trốn chết.

"Tiểu nhân Vương Kiếm nam đa tạ công tử xuất thủ cứu giúp, " cái này Vương gia gia chủ, đối với xe ngựa thì lễ nói.

"Vương gia chủ khách khí rồi, " Tiêu Dao rềm xe vén lên, đi ra xe ngựa. Mà Tiểu Tài tức thì rất nhanh chui vào trở về xe ngựa.

"Vương gia chủ có thể có chứa đồ gia vị các loại thứ gì, chúng ta dùng hết rồi." Tiêu Dao ngượng ngùng gãi đầu một cái.

"Có có, quân gia cho công tử chuẩn bị chân một phần." Vương Kiếm nam đối với bên cạnh một người phân phó nói: "Không biết công tử xưng hô như nào?"

"Tại hạ đạo hiệu Tiêu Dao Tử, Vương gia chủ xưng hô ta Tiêu Dao là được rồi." Tiêu Dao vừa mới tự giới thiệu tiểu học toàn cấp quá thay đột nhiên chạy ra khỏi xe ngựa.

"Ca ca, cái kia màu đen Vệ không thấy, " Tiểu Tài khẩn trương nói: "Ta đưa xe ngựa tỉ mỉ mà tìm lượt đều không có."

"Người nói là hắn a, ta để cho hắn đi trở về, " Tiêu Dao che giấu nói.

"Ta thế nào không biết a?" Tiểu Tài tựa hồ có chút không tin.

"Bảo người không hảo hảo luyện công, cái này biết mình không được đi!" Tiểu Hồ tới đây hoà giải, hiển nhiên hắn biết rõ cái này màu đen Vệ khả năng

cùng cái này một con ngựa không sai biệt lắm.

"Vị cô nương này là?" Tiêu Dao thấy cô nương này sắc mặt càng ngày càng kém tra hỏi: "Vị cô nương này khả năng kinh hãi quá độ, Vương gia chủ hãy để cho nghỉ ngơi thật nhiều thì tốt hơn."

"Ngươi, " Mộc Dung cô nương khó thờ "Bỏn cô nương, người giang hồ xưng nữ thần y mộc dung là vậy. Không nhọc ngươi hao tâm tổn trí." Mộc Dung cô nương liền ôm quyền liền rời đi, quay người rời đi.

"Oa, Y Tiên tỷ tỷ, " Tiểu Tai kêu một tiếng, chút nào không có tiết tháo mà chạy theo đi.

Vương gia chủ kinh việc này, cả đám đều đều thiếu một mối không chịu nổi, liền tại nguyên chỗ nghỉ ngơi và hồi phục. Mọi người dựng lên nồi, nấu nước nấu cơm. Tiêu Dao cũng ở một bên, xuất ra sớm đã trần tằm gà, muốn đốt chế tạo gà ăn này. Bất quá kia thủ pháp có thể xấu, con thứ nhất gà vậy mà bói vì quá mặn, thành công Vương gia chủ trần tằm.

Vẫn còn là Mộc Dung cô nương thật sự nhìn không được thời điểm, tự mình tiến hành đốt chế tạo, Tiêu Dao cùng Tiểu Hồ, Tiểu Tai bốn người mới ăn được chánh tông gà ăn này.

Tiêu Dao chuyến này là muốn đi Kinh Thành, xác định xa thành là phải qua địa phương. Trải qua giải, Vương gia đúng là xác định xa thành một trong tam đại gia tộc. Lần này, Vương gia chủ đi xa đúng là đi mời Y Tiên Mộc Dung cô nương, là con của hãn Vương Cường giải độc cứu mạng.

Ao Đột Sơn phi đông đảo, ý muốn công đứng lại xa thành, đã định xa thành làm căn cơ tạo phản. Bốn họ Nhị đương gia am hiểu dụng độc, cho Vương gia chủ nhĩ tử hạ độc, đều muốn bức Vương gia chủ đi vào khuôn khổ.

Vương gia chủ cái này mới không được đã ra ngoài tìm kiếm Y Tiên Mộc Dung cô nương, đều muốn là con của mình giải độc. Nhưng mà tung tích bại lộ, lần này cần không phải là gặp được Tiêu Dao một chuyến, sợ là muốn đi Ao Đột Sơn làm khách rồi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33:: Phi vây Định Viễn Thành

Tiêu Dao một chuyến, cùng Vương gia chủ tại nghỉ ngơi và hồi phục một phen về sau, liền ngày đêm đi gấp mà chạy tới Định Viễn Thành. Dù sao kéo thêm một ngày, Vương gia chủ nhĩ tử liền có khả năng bị mất mạng.

Nhưng mà, trước mặt mọi người người đi đến Định Viễn Thành bên ngoài thời gian. Lũ gia hỏa Ao Đột Sơn trộm cướp vậy mà đã bao vây Định Viễn Thành.

Tiêu Dao sắc mặt có chút khó coi, những người phạm tục này tự cho là có tu giả nhân sĩ ủng hộ có thể tạo phản sao? Bốn hãn cho rằng đây quả thật là thuận theo thiên mệnh sao? Ao Đột Sơn, người đã gấp không dần nổi nhảy ra, vậy bắt người làm tấm gương. Về phần phái Không Động, nhìn trước khi đến ta là nhân từ.

"Lũ gia hỏa cường đạo vậy mà vây Định Viễn Thành, con ta nguy rồi!" Vương gia chủ một tiếng ai thán, trong mắt là không nói ra được cô đơn.

"Vương gia chủ, đừng quá thương tâm. Chúng ta muốn không ở nơi này các loại, triều đình nhất định sẽ phái binh cứu viện đấy, rồi hãy nói không phải là còn có Tiêu Dao đạo trưởng sao? Hãn nói không chừng sẽ có biện pháp." Mộc Dung cô nương nhìn nhìn Tiêu Dao nói.

"Đúng đúng, Tiêu Dao công tử ngươi là Tiên Nhân, nhất định có biện pháp đúng không?" Vương gia chủ nhìn Tiêu Dao, hãn đã đem Tiêu Dao đã coi như là cuối cùng một cái phao cứu mạng.

"Vương gia chủ, cái này Định Viễn Thành phụ cận có hay không triều đình đóng quân chi địa" phạm tục chuyện tình hay là muốn dùng phạm tục lực lượng đến giải quyết, trước mắt hay là trước đánh lui Ao Đột Sơn bọn phi, khó hiểu Định Viễn Thành Bình vậy họa.

"Đóng quân, có là có, tại Định Viễn Thành phương Bắc lòng chảo sông trong năm vạn triều đình đại quân. Bốn hãn nếu cứu viện vừa nói ra chỉ sợ sớm đã đã đến, lại có thể nào để cho Ao Đột Sơn người bao vây Định Viễn Thành." Vương gia chủ lâm bẩm nói: "Cái kia, Ao Đột Sơn Nhị đương gia từng nói, lòng chảo sông đóng quân Thường Tướng quân, cùng bọn họ cộng nâng đại sự, Định Viễn Thành lần này sợ là nguy hiểm."

Tiêu Dao lập tức để cho Vương gia chủ, Mộc Dung cô nương, Tiểu Hồ, Tiểu Tai bốn người thừa lúc ngồi xe ngựa bay thẳng tiến vào Định Viễn Thành, tại trước khi đi hãn nói lý ra, cho Tiểu Hồ hai khối khắc có tam giai thiên tướng phù ngọc khối, mình thì bay đi lòng chảo sông đóng quân chi địa.

Ao Đột Sơn phân loạn thấy Tiên Nhân bay vào Định Viễn Thành, trong khoảng thời gian ngắn biến đến lòng người bàng hoàng, mà Định Viễn Thành ở bên trong, thấy Vương gia chủ ngôi Tiên Nhân xe ngựa trở về, đến lúc đó trở nên vui sướng hơn hờ.

Mà tại lòng chảo sông trong quân doanh lúc này chính phát sinh một lần giao phong kịch liệt.

"Thường Thanh Tướng Quân, người cái này là ý gì?" Một danh tự đang mặc áo giáp nam tử bị một đám binh sĩ vây quanh.

"Ngô Thương Tướng Quân, người một mình dõn quân đội, lại là ý gì?" Cái này gọi là Thường Thanh lòng chảo sông đóng quân chủ tướng ngược lại lại nói: "Ngô Thương Tướng Quân, người một mình dõn quân đội, ý đồ ly khai chỉ dựa vào cái này có thể phán người tội chết, ta nhưng là phải đem người quân pháp làm rồi."

"Ha ha, " cái này Ngô Thương đột nhiên bạo khởi, lao thẳng về phía Thường Thanh, nhưng lại bị Thường Thanh bên cạnh đạo sĩ một chưởng đánh bay, lập tức bị vây quanh binh sĩ bắt được."Thường Thanh, của người tạo phản là sẽ không thành công đấy, ta Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương là sẽ không bỏ qua người." Ngô Thương nhỏ ngum máu tươi nói.

Thường Thanh trước mặt sắc mặt xanh mét, vừa mới hấn thậm chí có cảm giác tử vong, "Dám can đảm tập kích chủ tướng, Ngô Thương ta lưu lại người không được." Thường Thanh rút ra bên hông bảo kiếm, từng bước một hướng Ngô Thương đi đến.

Nhưng đúng vào lúc này, một người lính sĩ vội vã chạy tới "Báo cáo tướng quân, Tiêu Dao Vương sứ giả đã đến."

"A, " Thường Thanh không khỏi tay khê run rẩy, bảo kiếm trong tay vậy mà rời khỏi tay, rơi trên mặt đất, loảng xoảng lúc một tiếng mới đánh thức Thường Thanh. Hấn quay đầu lại nhìn về phía đạo trưởng, thấy đạo trưởng sau khi gạt đầu nói: "Người tới đi theo ta nghênh đón sứ giả."

"Không cần, ta đã vào được, " lúc này Tiêu Dao vận dụng thuật dịch dung, thoát nhìn liền là một gã quân sĩ, hấn nhìn hướng Thường Thanh sau lưng đạo trưởng nói: "Không biết Đạo Trưởng tại ngọn núi kia tu hành, đã đến ta Thiên Long đế quốc lãnh địa, Sao thế cũng phải nhường chúng ta toàn bộ toàn bộ địa chủ chỉ thích hợp mới tốt nha."

Đạo kia dài thật cũng không sợ sợ, bởi vì Tiêu Dao biểu hiện ra thực lực cũng liền đầu là một gã thông thường quân sĩ, hấn quăng một cái trong tay phát trần nói ". Bản đạo tại Không Động Sơn tu hành, Thường Tướng quân nơi đây liền chiêu đãi rất tốt."

"A, Thường Tướng quân, nghe nói người gần nhất đang nói vương hầu tướng tướng yên tĩnh có loại hồ, thế nhưng là khí phách rất a! Đã như vậy thì tại sao tìm cái này từ đạo sĩ thấy tướng số đây?"

"Người" cái này phải Không Động đạo trưởng khó thờ, nhớ hấn thân là Kim Đan tu sĩ, tại phải Không Động cũng là bị gọi là sư thúc tồn tại, chưa từng bị loại này tức giận."Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương nghịch thiên hành sự, Thiên Đạo dĩ nhiên muốn thay kiếm Cửu Châu Chân Chủ."

"Ha ha, " Tiêu Dao cười cười: "Cửu Châu Chân Chủ, ý của người là vị này Thường Tướng quân, nếu như là vị này Thường Tướng quân, như vậy vị kia Ao Đột Sơn Đại đương gia đây?"

"Hừ, Chân Chủ về sau tự nhiên sẽ bình phán đi ra, đến là người không sợ chết sao?" Đạo kia dài sát cơ ẩn hiện.

"Đã như vậy, ta gọi người nhìn ta hướng Tiêu Dao Vương bốn sự, " Tiêu Dao từ trong lòng ngực vừa sờ, móc ra ba miếng ngọc khối "Người nhưng nhận biết vật ấy."

"Phù triệu?"

"Nhận thức là tốt rồi, chúc người may mắn!" Tiêu Dao hát lên ngọc khối, ba gã Kim Đan Thiên sẽ xuất hiện.

"A!" Đạo sĩ kia vừa rồi cảm thấy không ổn, phù triệu từ trước thừa thốt, tam giai càng là ít thấy, cái này Tiêu Dao Vương sứ giả tại sao có thể có nhiều như vậy. Bất quá không kịp ngâm nghĩ nữa, ba gã thiên tướng trong một người đã hướng hấn đánh tới.

Phương hướng giao thủ một cái tu sĩ nãy tòa ra thoái ý, tuy nói, phù triệu khắc địch Thiên Tướng phù không bằng tu sĩ linh động, nhưng người này thiên tướng phù nhất định là tam giai thượng phẩm, tương đối cùng Kim Đan hậu kỳ, mà hấn bắt quả là Kim Đan sơ kỳ mà thôi.

Nhưng mà ngay tại hấn chuyển thân lúc sắp đi, hai gã khác thiên tướng đột nhiên đánh giết tới, tu sĩ này lập tức trúng chiêu, đã chết tại chỗ.

Tiêu Dao trong lòng cũng là một hồi cảm khái, trước đây không lâu hấn mới là Kim Đan sơ kỳ, mà bây giờ hấn nhưng có thể không cần tự mình động thủ có thể giết chết Kim Đan sơ kỳ tu sĩ.

"Sao thế, muốn chạy trốn, " nhưng là Thường Thanh Tướng Quân, thấy Liên thần thông quảng đại đạo trưởng chết rồi, liền nghĩ vùng trộm chạy đi, nhưng mà thần thức phía dưới hết thấy không chỗ nào độn đi. Tiêu Dao nhìn muốn chạy trốn Thường Thanh Tướng Quân, cứ như vậy bao cò, cũng muốn tạo phản.

"Không không, ta là trong quân chủ tướng, làm sao sẽ lại như vậy trốn đây?" Thường Thanh hèn mọn bị ỏi mà trốn trong đám người nói.

"Ha ha, phó tướng ở đâu?" Tiêu Dao nhìn ở một bên Ngô Thương nói.

Ngô Thương đã sớm từ dưới đất bò dậy, xem ra vừa rồi Không Động người này Kim Đan tu sĩ chẳng qua là đánh bay Ngô Thương, không hạ sát thủ.

"Ta là phó tướng Ngô Thương, xin hỏi sứ giả đại nhân còn có Tiêu Dao Vương gia bằng chứng?" Cái này Ngô Thương bắt ty bất kháng đối với Tiêu Dao hơi hơi cong xuống eo.

"Ách, " Tiêu Dao lập tức cảm thấy khó giải quyết, từ lúc Tiêu Dao từ Thục Sơn trở lại Kinh Thành thời điểm, Vương Ấn cùng với ngọc tỷ tại Tiêu Chính dưới sự yêu cầu đặt ở một chỗ, là muốn thông qua gần thời gian một năm hoàn thành nào đó nghi thức, nếu không Tiêu Dao lần trước cũng sẽ không bị Vô Tình Tôn Giả đánh thành trọng thương.

"Ài, " Tiêu Dao thở dài một tiếng, xem ra cũng chỉ có thể như vậy. "Người nhưng nhận biết vật ấy?" Tiêu Dao lấy ra Vương Kiếm, trên thân kiếm màu xanh lá cây dần dần rút đi, hai cái trông rất sống động Kim Long hiện hiện.

A, Ngô Thương lộ ra vẻ mặt - nghiêm túc, quỳ lạy trên mặt đất quát: "Thuộc hạ tham kiến Vương gia, thuộc hạ xông tới Vương gia, mặc cho Vương gia xử trí."

Lúc Vương gia chính là phiên toái, Tiêu Dao nhìn một đám quỳ trước mắt mình bọn. "Tốt rồi, Ngô Thương ta ra lệnh người thống soái này nơi đóng trú quân, lập tức xuất phát tiến về trước Định Viễn Thành, đánh lui Ao Đột Sơn kẻ trộm."

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34:: Đại chiến Định Viễn Thành

Hà Cốc đóng quân tại Ngô Thương thôi thúc, nhanh chóng tập kết Binh phát Định Viễn Thành, mà Ao Đột Sơn cuồng đạo bởi vì đối với phái Không Động Tiên Nhân tràn đầy tin tưởng, thế cho nên không có chút nào phòng bị. Bị Ngô Thương đánh cho trở tay không kịp, nhưng mà đám tặc nhân này quả nhiên cũng không phải là dễ đối phó, tại một đám đương gia đám bọn chúng lãnh đạo phía dưới nhanh chóng tập kết đứng lên, trú đóng ở Định Viễn Thành ngoài năm dặm.

"Bàng Thanh đạo trưởng, cái này Hà Cốc đóng quân không phải là đã bị chúng ta nắm giữ sao Sao thể còn sẽ xuất hiện loại tình huống này?" Ao Đột Sơn Đại đương gia Vương Cường chăm chăm lên trước mắt Không Động Sơn Tiên Nhân tra hỏi, lúc này ngữ khí của hắn tuy rằng như trước cung kính, nhưng mà mang theo đi một tí chất vấn mùi vị, hiển nhiên tại vừa rồi trong chiến đấu Ao Đột Sơn tổn thất không ít huynh đệ.

"Cái này, " Bàng Thanh hiển nhiên cũng không biết chuyện gì xảy ra, "Ta đã cho sư đệ của ta phát đi tin tức hỏi thăm, chưa đạt được hồi phục."

"Hồi phục, phái Không Động Bàng Thanh đạo trưởng, bốn vương nơi đây ngược lại là có một đáp án không biết đạo trưởng nhưng có hứng thú nghe xong."

"Người nào?" Bàng Thanh trong lòng cả kinh, ngón tay hướng ngoài - trưởng một chút, một đạo lục mang hiện lên. Ngoài - trưởng người, tránh thoát tia sáng xang biếc thân hình đã xuất hiện ở lều lớn ở trong.

"Tiêu Dao Vương, " Bàng Thanh trong mắt hiện lên một đạo cừu hận quang mang, "Tiêu Dao Vương, người phệ đi con ta, hôm nay cần phải cảm tính mệnh của người."

"A, phái Không Động, " Tiêu Dao lúc này mới nhớ tới lúc trước, các đại môn phái đệ tử rời núi hiệp trợ Thiên Long đế quốc Ngăn cản Man Hoang yêu vực tu sĩ, trong đó phái Không Động một vị công tử dựa giỡn mình chính xác Vương Phi Không Giai Nguyệt mà bị bản thân phệ đi. Nghe nói người nọ là phái Không Động Chương môn Bàng Thanh Hải cháu trai. "Người là phái Không Động Thiếu chương môn?"

"Hừ, xem ra, người còn không tính quá ngu xuẩn." Bàng Thanh cười khẩy nói: "Đến đây đi! Cho ta xem nhìn đương thời Tiêu Dao Vương lợi hại." Bàng Thanh lúc trước một bước đáp hướng ngoài - trưởng, hiển nhiên hai người bọn họ ở giữa chiến đấu không có khả năng tại đây Ao Đột Sơn trong doanh trướng tiến hành.

Hai người bay đến trong núi sâu triển khai tu sĩ ở giữa chiến đấu, để cho người nhìn ta phái Không Động tuyệt học, "Ánh chiều tà như lửa" trong giây lát, tại đây Bàng Thanh hai chương giữa xuất hiện một cỗ làm cho người rung động hỏa diễm. Ngọn lửa này mơ hồ tán ra một cỗ tòa định mùi vị, Tiêu Dao biết rõ giống như loại tình huống này, là không thể tránh né.

"Chỉ có người có tuyệt học không?" Tiêu Dao hét lớn một tiếng, đồng dạng là một chương bỏ ra, một cái to lớn tràn ngập Tử Dương chi khí chương ấn liền đón nhận cái này đoàn hỏa diễm. Hai thứ này lẫn nhau đụng nhau, cuối cùng đều biến mất đi ở vô hình.

"Từ Dương Chương, " vốn cho là người đang ở đây Thục Sơn không bị chào đón, xem ra đây chỉ là Thục Sơn truyền tới đạn khói. Cái kia nhìn lại một chút của ta một chiêu này đi! Lần này tại đây Bảng Thanh bên cạnh vậy mà nổi lên chín thanh phi kiếm, đương nhiên cái này chín thanh phi kiếm chẳng qua là trung phẩm Pháp Khí cấp bậc."Bộ này kiếm trận tên là Cửu Cung kiếm trận, ta Không Động mặc dù nói không có số lớn truyền thừa linh kiếm, nhưng mà trận pháp nhưng là tương đối am hiểu. Bộ này kiếm trận coi như là ta phái Tổ Sư được từ Thái Nhạc kiếm phái, là đương kim Thái Nhạc Chương môn tại Kim Đan tu vì lúc thành danh đầu kỹ, chết tại đây một chiêu phía dưới người cũng đủ để kiêu ngạo."

"Ừ, " Tiêu Dao âm thầm nghe, ánh mắt cũng chậm chậm ngưng trọng lên, hần từ nơi này chín chuỗi trong kiếm cảm nhận được nồng nặc uy hiếp. Nhưng mà hần cũng không có khiếp đảm, trái lại trong lòng của hần mơ hồ có một loại chờ mong. Thục Sơn vốn là lấy kiếm tiên nổi danh, như thế nào lại sợ kiếm này trận.

Vương Kiếm nhẹ nhàng tại Tiêu Dao trước mắt, Tiêu Dao hai tay tại Vương Kiếm lúc trước trái phải vung lên, tại Tiêu Dao chung quanh thỉnh thoảng xuất hiện mười tám Vương kiếm hư ảo màu đen. Đây là Thục Sơn diễn ẩn núp trong nội viện Vạn Kiếm Quyết, thi triển điều kiện tiên quyết chính là cảm giữ có một thanh Linh Khí cấp bậc Tiên Kiếm, sau đó thông qua thủ pháp đặc biệt lấy Tiên Kiếm với tư cách trung tâm, huyền hóa ra có thực tế lực công kích Tiên Kiếm, dùng để công kích. Tiêu Dao phát hiện những cái này ẩn chứa bản thân Hư lực lượng biến ảo Tiên Kiếm, công kích của bọn nó lực lượng không thể khinh thường, so với Vương Kiếm tựa hồ tại ở phương diện khác càng tốt hơn, cho nên tại đây Vạn Kiếm Quyết trên việc tu luyện Tiêu Dao coi như là tận hết sức lực rồi.

Tiêu Dao không dám khinh thường, dù sao đối phương là uy tín lâu năm Kim Đan tu sĩ. Tiêu Dao phân biệt thao túng hai thanh hư ảo kiếm đi chống lại Bảng Thanh | Cửu Cung kiếm trận một thanh tiên kiếm. Hai tướng va chạm phía dưới, cái kia bay vụt mà đến Tiên Kiếm ngược lại bay qua, mà Tiêu Dao hư ảo giữa cũng hóa thành hư không.

Bảng Thanh kéo qua bắn ngược trở về Tiên Kiếm, trên mặt hiện lên một tia đau lòng, hần phát giác cho ra những cái này Tiên Kiếm đều nhận lấy d bất đồng trình độ tổn thương. Bất quá chứng kiến Tiêu Dao, nhớ tới mình không thể nhân đạo nhi tử, một tia cửu hận mùi vị toát ra đến.

"Hừ, không hổ là Tiêu Dao Vương, có chút đạo hạnh, nhưng mà người không nên phé đi con của ta, nếu không ta phái Không Động cũng sẽ không ủng hộ thế gian thế lực đến mưu đoạt người Thiên Long đế quốc vị trí."

"Chỉ là nguyên nhân này sao?" Tiêu Dao mới sẽ không tin tưởng Bảng Thanh mà nói, một môn phái như thế nào lại bởi vì làm một cái không thể nào trọng yếu người đi phát động một cuộc chiến tranh đầu rồi, "Ta thế nhưng là nghe nói, phong thần cuộc chiến xuất hiện phúc lợi không chỉ là Phong Thần đài trên đạo bao hàm quả, còn sẽ có một viên tạo hóa quả, cái này một viên tạo hóa quả tại thiên địa khí vận liên lụy xuống sẽ thuộc về phương này thiên địa kẻ thống trị."

"Ha ha, Tiêu Dao Vương xem ra cũng là người biết chuyện. Để cho người nhìn ta phái Không Động chỉ có Chương môn mới có thể học tập võ kỹ Không Động Ấn đi!" Bảng Thanh hai tay hoàn ngược, một cỗ lực lượng kinh khủng tại hai chương giữa hiển hiện, một cái phương phương chánh chánh ẩn ẩn ngưng tụ ra, "Không Động Ấn" Bảng Thanh quát khẽ một tiếng, cái này Không Động Ấn bên cạnh thẳng hướng Tiêu Dao.

Tiêu Dao đã sớm nghe nói qua Không Động Ấn uy danh tự là không dám khinh thường, chứng kiến kinh khủng này một chiêu xem ra cũng chỉ có thể vận dụng cái kia không thói quen chiêu thức. Tiêu Dao lấy ra Vương Ấn khiến nó lơ lửng ở trước mắt, vận chuyển lên Từ Dương Chương thúc giục pháp môn, đem cái này Từ Dương Chương rót vào Vương Ấn chính giữa. Vương Ấn lập tức hào quang màu tím đại thịnh, Tiêu Dao một chương đẩy ra, quát: "Đi".

Vương Ấn lập tức đón nhận Bảng Thanh Không Động Ấn, Từ Dương Chương tuy rằng bắt phạm nhưng mà so với phái Không Động chỉ truyền Chương môn Không Động Ấn vẫn còn có chút chưa đủ, nhưng mà cái này dựa vào Vương Ấn thôi phát Từ Dương Chương, tự nhiên không phải bình thường Từ Dương Chương có thể so sánh. Hai tướng đụng nhau phía dưới, Không Động Ấn trực tiếp vỡ nát, mà Vương Ấn vẫn như cũ tiến lên trực bức Bảng Thanh.

"A" Bảng Thanh trừng lớn hai mắt, hần tại cái này Vương Ấn đã kích phía dưới trực tiếp ngã xuống đất, phun ra một ngụm máu tươi, uể oải không tốt bộ dạng hiển nhiên chịu rất nặng tổn thương.

Tiêu Dao thế nhưng là biết rõ lần này, Vương Ấn trực tiếp đánh vào Bảng Thanh ngực, tuy rằng Vương Ấn lực lượng đã bị Không Động Ấn tiêu hao tám chín phần mười, nhưng cũng là không thể khinh thường. Nếu là người bình thường, sợ là ngực trực tiếp muốn mở một cái lỗ nhỏ. Cái này Bảng Thanh hần là mặc cái gì phòng hộ nội giáp, nhưng ở dưới một kích này sợ là lực phủ ngũ tạng đều nhận lấy bất đồng trình độ tổn thương, muốn khôi phục thế nhưng là không dễ dàng.

"Phái Không Động Thiếu chương môn cũng bất quá chỉ như vậy." Tiêu Dao thần nhiên nhìn liếc Bảng Thanh, liền rời đi. Cái này Bảng Thanh là phái Không Động Thiếu chương môn, nếu như đánh chết cùng phái Không Động liền thật sự không chết không thôi rồi. Trước mắt bản thân {hay là:còn là} cần một ít thời gian tăng thực lực lên. Nếu là đột phá Nguyên Anh coi như là phái Không Động lại có thể thế nào.

Tiêu Dao trở lại Định Viễn Thành, lúc này Mộc Dung cô nương đã cho Vương gia chủ nhi tử xứng tốt rồi giải được. Vương gia chủ một mặt thiên ân vạn tạ, một mặt mắt rưng rưng ánh sáng mà nhìn nằm ở trên giường sắc mặt tái nhợt nhi tử.

"Vương gia chủ, những ngày này ta còn có chút rất nhiều sự tình cần phải xử lý hy vọng người có thể chăm sóc xá đệ." Tiêu Dao đem Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai tạm thời dàn xếp tại Vương gia, mình thì đi tới Phủ Thành chủ. Định Viễn Thành thành chủ tên là vi Viên, mặc dù không có bao nhiêu quân sự thiên phú, nhưng mà đang xử lý chính sự s phương diện cũng là cực giỏi đấy. Lúc này ở Phủ Thành chủ trong đại điện, Ngô Thương cùng vi Viên ngồi ở hai bên, chủ trên vị trí tự nhiên là Tiêu Dao ngồi.

"Hai vị, lũ gia hỏa Ao Đột Sơn phản tặc cũng chính là đạt được phái Không Động phản đồ ủng hộ, mới dám như thế làm việc. Hiện tại người sau lưng bọn họ đã bị ta tiêu diệt, lũ gia hỏa cường đạo không biết các người là hay không trong lòng đã có đối phó phương pháp?" Tiêu Dao biết rõ, cái này

phản trần trong lúc tranh đấu tự nhiên có lẽ để cho thể gian lực lượng đến giải quyết, như vậy quốc gia mới có thể lâu dài.

"Vương gia, một giờ lúc trước, ngoài thành thám tử báo lại, cái kia đám tặc nhân đã hướng Ao Đột Sơn phương hướng triệt hồi. Hiện tại ta Định Viễn Thành trong binh lực không đủ lấy truy kích." Ngô Thương lo lắng nói: " cái kia Ao Đột Sơn dễ thủ khó công, địa thế hiểm yếu, lần này đám tặc nhân này thối lui chỉ sợ là thả hổ về rừng."

"ha ha, Tướng Quân quá lo lắng." Nhưng là thành chủ vi Viên tiếp lời đến: " cái kia Ao Đột Sơn đích xác là một chỗ hiểm địa, nhưng mà cũng liền thích hợp những cái kia giặc cướp, lúc này đây đám tặc nhân này đích thị là tại Không Động tà sửa hấp dẫn xuống, mới triệu tập nhiều như vậy đám ô hợp. Nếu là lần này đánh hạ Định Viễn Thành tự nhiên có thể ra hồn, nhưng mà hiện tại nếu như bại lui, nhân tâm tán ra, đám tặc nhân này tự nhiên không có thành tựu. Từ hồ biến thành con mèo bệnh, lại có sợ gì?"

"ừ, nói như vậy chỉ cần chúng ta không làm chút nào truy kích, bọn hấn tự nhiên sẽ lên bên trong gút mắc, tại đây sau đó chúng ta lại đánh Ao Đột Sơn, tự nhiên phải nhiều buông lỏng." Ngô Thương cùng vi Viên một người một câu, dĩ nhiên là đem đôi địch kẻ sách xác định xuống dưới. Tiêu Dao cuối cùng lên tiếng, tính mạng Ngô Thương cùng vi Viên chịu trách nhiệm Ao Đột Sơn công việc, hai người này một văn một võ, phối hợp lại lữ gia hỏa Ao Đột Sơn phải kẻ trộm tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Tiêu Dao trở lại Vương gia cho nhóm người mình chuẩn bị đình viện, Tiểu Tai liền hướng Tiêu Dao đánh tới, ở phía sau hấn là Y Tiên Mộc Dung cô nương, "Ca ca, ca ca. Mộc Dung cô nương đều muốn cùng chúng ta cùng đi Kinh Thành, liền mang nàng đi được không a! Ta cho chúng ta tiếp tục đuổi xe ngựa."

"Y Tiên cô nương tham gia tiến vào Kinh Thành, ta tự nhiên là cầu còn không được đây!" Tiêu Dao cười cười, đối với Y Tiên mộc dung nói: "Hoan nghênh cô nương cùng chúng ta cùng đường, về sau sợ là không thiếu được cô nương hỗ trợ."

"Ha ha, không có việc gì, không có việc gì." r mộc dung lúc này thậm chí có điểm tâm Hư, ta trên đường đi nguy trang đến thật tốt rồi, chẳng lẽ bị hấn đã nhìn ra. Đề do lão thái bà kia được phong thần làm sẽ không sẽ khiến ta quay về cốc, khiến cho ta hiện tại cũng không có chỗ có thể đi.

Vốn là ba người biến thành bốn người, tại Vương gia chủ, thành chủ vi Viên, Tướng Quân Ngô Thương đưa mắt nhìn xuống, như cũ là Tiểu Tai vội vàng xe ngựa ly khai Định Viễn Thành, hướng Kinh Thành mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35:: Mê Vụ Sâm Lâm

Tiêu Dao một nhóm bốn người cuối cùng đều ngồi trong xe ngựa, sử dụng phù triện này biến hóa ra ngựa kéo xe đi lại. Tiêu Dao chẳng qua là băng vào thần thức phóng ra ngoài không chế được một cái đại khái phương hướng. Toàn bộ trong xe ngựa cũng chỉ có Tiểu Tai cùng Mộc Dung cô nương sẽ ra ngoài, hóng hóng gió hít thở không khí.

Thời gian dần qua xe ngựa chạy tới một mảnh Mê vụ lúc trước, tốc độ của nó vậy mà chậm lại, hơn nữa theo thời gian trôi qua, tốc độ nhưng là càng ngày càng chậm.

"Tiêu Dao ca ca con ngựa có phải hay không không còn khí lực rồi hả?" Tiểu Tai vừa mới đi ra ngoài liền lại Liên vội vàng lui vào: "Bên ngoài thật là lớn sương mù, con ngựa đã ngừng lại."

"Ừ, " Tiêu Dao mở hai mắt ra, gạt đầu, thần thức phóng ra ngoài dò xét một phen, chân mày cau lại. Nguyên lai tại đây Mê vụ dưới ảnh hưởng Tiêu Dao thần thức chỉ có thể phóng ra ngoài đến trăm mét trình độ, hơn nữa hấn vẫn còn ngay phía trước cảm thấy một cỗ khí tức nguy hiểm. Lúc này con ngựa không thể đi về phía trước nhưng là Mê vụ đã tương đối sền sệt, coi như vững bần bình thường đem ngựa giam cầm tại nguyên chỗ. May mắn là xe ngựa này không hổ là Nhạ Trần lão đạo đồ vật, lúc này kích phát ra một tầng vòng bảo hộ đem xe bảo hộ ở bên trong, bằng không thì cái này sương mù dày đặc đã sớm tiến vào lập tức xe.

"Mộc Dung cô nương bên ngoài sương mù dày đặc sền sệt như bùn chiều, không biết người cũng đã biết đây là chỗ nào?" Tiêu Dao không khỏi tựa đầu chuyển hướng Y Tiên Mộc Dung tra hỏi.

"Ừ, " Y Tiên Mộc Dung đi ra xe ngựa cùng Tiêu Dao kẻ vai sát cánh đứng ở nơi cửa xe, nhìn bốn phía sương mù dày đặc trên mặt của nàng vậy mà lộ ra trước nay chưa có ngưng trọng: "Đây là Mê Vụ Sâm Lâm, tầng ngoài là Đan Sư Thánh Địa, tầng bên trong nhưng là tu giả cấm địa, nghe nói cho dù là Nguyên Anh tu sĩ cũng sẽ vẫn lạc trong này tầng."

"Ừ, " Tiêu Dao cũng nhớ lại Thực Sơn điển tịch ghi chép "Mê Vụ Sâm Lâm, tầng bên trong sương mù như bùn chiều, trong đó lên niên đại Linh được

nhieu vô số kẻ, nhưng mà tầng bên trong cây cối phần lớn thành tinh, mỗi một khối đoan chừng cũng đã có vạn năm thời gian, Nguyên Anh tu sĩ đi vào hơi không cẩn thận cũng sẽ thân tử đạo tiêu."

"Xem ra lần này phiền toái lớn rồi, " Tiêu Dao trầm giọng nói: "Tiểu Hồ, Tiểu Tai, hai người các người ngồi trong xe ngựa không nên cử động, ta cùng Y Tiên cô nương thì sẽ che chở các người rồi đi nơi này."

"Không tốt, " Tiêu Dao thần thức phát hiện xe ngựa bốn phía vậy mà ánh mắt tới đây rất nhiều rễ cây, tại phát giác được Tiêu Dao đã phát hiện bọn hắn về sau, càng là tốc độ so với nguyên lai nhanh gấp trăm lần.

Tiêu Dao phi thân tại trên mũi xe, trong tay Vương Kiếm xẹt qua đạo đạo tấm lụa, đơn giản chỉ cần đem cái này xâm phạm cây cần phải chém làm hai đoạn, cái này trăm xuống cây cần phải vậy mà giống như con rắn bình thường tại vận vẹo, lúc này Tiểu Tai nhìn không được lòng hiếu kỳ trong lòng đã từ trong xe đi ra, Tiểu Hồ tự nhiên cũng cùng theo. Hai tên tiểu tử lập tức bị lại càng hoảng sợ, cái này trăm rõ ràng là cây cần phải Sao thể cảm giác giống như sống được giống nhau.

"Không tốt, " Tiêu Dao lần nữa quát to một tiếng, hần hai tay bắt lấy Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai, liền bay lên không hướng bên cạnh tiến đến, lúc này Mộc Dung cô nương cũng kịp phản ứng, hướng bên cạnh lao đi.

Lúc này trong xe ngựa dưới đáy thậm chí có một cái to lớn rễ cây lao ra mặt đất, tốc độ nhanh chóng vô cùng, độ mạnh yếu càng là lớn thần kỳ, cái này Nhạ Trần lão đạo cho xe ngựa lại bị cây này cản từ dưới đáy đi ngang qua đi ra ngoài.

"A, xe ngựa của ta, " Tiểu Tai trong khoảng thời gian ngắn vậy mà quên mất sợ hãi, ngược lại để trong lòng lên xe ngựa đến.

"Đi, đây là thụ vương mười vạn năm, một kích này sợ là mơ hồ vượt ra khỏi Nguyên Anh phạm trù." Y Tiên Mộc Dung, lúc này ánh mắt ngưng trọng, bộc phát ra Kim Đan tu sĩ mới có tốc độ, sẽ cực kỳ nhanh vượt qua đường cũ trở về. Tiêu Dao tự nhiên đã sớm biết biết rõ Y Tiên cô nương bắt động, hần cảm theo Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai theo sát Mộc Dung cô nương. Mà lúc này kinh khủng kia rễ cây cũng là bị xe ngựa này bên trong cấm cùng với Tiêu Dao tăng thêm phù trận giam cầm, lúc nhưng cái này giam cầm chỉ có thể là một lát.

Mọi người đi không bao lâu, đột nhiên Tiêu Dao đem Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai cách không ném Y Tiên Mộc Dung, mà mình thì tại quay người lúc giữa chém ra từng đạo tấm lụa. Mà Mộc Dung cô nương tiếp nhận Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai, tiếp tục lấy tốc độ nhanh nhất đi phía trước tháo chạy. Bởi vì truy kích bọn họ là thụ vương, lúc này ngược lại là không có những cái kia không phải là thụ vương cây đến cản đường, bởi vậy Mộc Dung cô nương thoát được không có có trì hoãn chút nào.

Lại nói Tiêu Dao nơi đây, cái kia vùng đi ra từng đạo tấm lụa, cũng chỉ là ở đằng kia rễ cây bên trên xẹt qua từng đạo Hoà Tinh, vậy mà không có để lại chút nào dấu vết.

Tiêu Dao sắc mặt dù phát ngưng trọng, xem ra hần vẫn coi thường Cửu Châu Đại Địa, hần thu hồi Vương Kiếm. Từng đạo Tử Dương Chưởng tại trong tay của hần đánh ra, mà hần tại mượn nhờ Tử Dương Chưởng đẩy ngược lực lượng, hướng ra phía ngoài vậy bỏ chạy. Cái này Tử Dương Chưởng mỗi vỗ vào rễ cây bên trên, vậy mà để cho cây này cộng ra nhẹ rung rung, có lẽ cái này Tử Dương Chưởng trong tím Dương Chi Lực đối với thụ vương này có có chút tác dụng khắc chế.

Tuy rằng cái rễ cây thụ vương này tại đây Tử Dương Chưởng công kích phía dưới, tốc độ có chỗ chậm lại, nhưng vẫn là nhanh hơn Tiêu Dao triệt thoái phía sau tốc độ. Thụ vương này tựa hồ có chút nổi giận, bởi vì lúc này Tiêu Dao đã đến Mê Vụ Sâm Lâm bên ngoài, mà Mộc Dung cô nương cùng Tiểu Hồ Tiểu Tai nhưng là sắp từ Mê Vụ Sâm Lâm đi ra. Cái kia to lớn rễ cây trong giây lát gia tốc, Tiêu Dao trong lòng cảnh giác sinh nhiều, Vương Kiếm lại trở về trong tay, hần triệu tập trong cơ thể Hư lực lượng, vận dụng tại Vương trên thân kiếm vùng giết đi ra ngoài. Lần này không nặt khác thuộc tính lực lượng, bởi vì lúc này Tiêu Dao đan điền đã rộng thênh, cái kia gần trăm đạo Tử Dương Chưởng đã lấy hết đan điền của hần Ngũ Hành Linh lực.

Cái này Hư lực lượng vẽ ra dấu vết, không có chút nào màu sắc, chỉ có một tia chấn động, một tia sát cơ. Nghênh tiếp thụ vương này rễ cây, vậy mà ngang trời chặt đứt, mà cái này chấn động cũng đột nhiên mà dừng. Thụ vương rễ cây bị trăm, bị đau thối lui, thế nhưng bị chém đứt rễ cây rồi lại chiếu theo quán tính đem Tiêu Dao đánh bay. Tiêu Dao vốn là đã đến mức đèn cạn dầu ở đâu chống lại cái này va chạm. Lập tức phun ra nhất đạo máu tươi, đã hôn mê.

"Tiêu Dao Vương quả nhiên lợi hại, " Y Tiên Mộc Dung cô nương tiếp nhận hôn mê Tiêu Dao, hai mắt vẫn chưa tỉnh hồn: "Không nghĩ tới hần vậy mà chém xuống thụ vương rễ cây, cái này thế nhưng là thiên đại bảo bối a! Cũng được lần này ta vậy mà đến rất nhiều rễ cây, cũng sẽ không đánh cái này chủ ý."

Mộc dung đưa tay thu hồi thụ vương rễ cây, ôm Tiêu Dao vội vàng rời đi. Dù sao nơi đây {hay là:còn là} Mê Vụ Sâm Lâm, người nào cũng không biết cây kia Vương có thể hay không mọc đầu trở lại.

Tại một chỗ ẩn núp trong huyết động "Mộc Dung tỷ tỷ, Tiêu Dao ca ca thế nào?" Tiểu Tai lo lắng nói. Lúc này Tiêu Dao nằm trên mặt đất, vẫn đang tại trong hôn mê.

"Hắn đã không sao, ta thế nhưng là Y Tiên, nếu không cứu sống hần, ta còn làm cái gì Y Tiên đây!" Mộc Dung cô nương cho Tiêu Dao bắt mạch một cái.

"Cái kia, Tiêu Dao đại ca lúc nào có thể tỉnh lại." Tiểu Hồ cũng là khuôn mặt lo lắng, lúc này Tiểu Hồ đã không phải là lúc trước cái kia miếu sơn thần nhỏ tham tiền, cả ngày mà sống cơ bức bách, hần lúc này đã có Luyện Khí kỳ tăng tám thực lực.

"Yên tâm hần tuy rằng bị trọng thương, nhưng mà ta đã cho hần phục dụng sư phụ ta cho Tuyết Liên đan. Hần lúc này thương thế đã khôi phục n tám

phần, hần lần này hao tổn quá lớn, nhưng là cần bản thân khôi phục." Tốt rồi, chúng ta tìm một cỗ xe ngựa, mang theo hần đi Kinh Thành đi! Nói không chừng hần ở nửa đường liền đã tỉnh đây?" Mộc Dung Y Tiên trước hết mang theo hôn mê Tiêu Dao, cùng Tiểu Hồ Tiểu Tai điều khiển xe ngựa xuất phát.

Bất quá lần này đuổi Mã chính là Tiểu Hồ, mà không phải Tiểu Tai, dù sao lần này là thật Mã. Quả nhiên Tiêu Dao ở nửa đường trong tỉnh lại. Tiêu Dao tỉnh lại về sau, hần tự vội vàng ngồi xuống khôi phục. Ba ngày sau Tiêu Dao đã hoàn toàn khôi phục lại, hơn nữa tự thân tu vi nâng cao một bước, trong lúc mơ hồ đã sắp đến Kim Đan Kỳ đỉnh phong rồi.

Lúc này Tiêu Dao trong tay chính cầm lấy cái kia dài nửa thước thụ vương rễ cây, hần thử dùng Vương Kiếm đi phân cách, nhưng lại không có nửa điểm dấu vết.

"Đừng phí tâm tư, căn thụ vương này là trên đời này tương đối vật cứng, là không có biện pháp thiết cắt đấy, bất quá ngươi vậy mà có thể chặt đứt nó, thật sự là không thể tưởng tượng nổi." Mộc Dung cô nương về mặt ngạc nhiên nhìn Tiêu Dao tùy cơ hội lại nói: "Tiêu Dao, nếu không ngươi giúp ta gọt gọt cái này. Giúp ta chế thành kiếm bộ đáng. Sau đó ta hôm khác đi Thục Sơn tìm phù triệu đại sư, cho ta cũng luyện một kiện Pháp bảo, về sau cũng tốt cùng người tranh đấu."

"Đúng vậy, cái này có thể khắc phù triệu, " nghĩ tới đây Tiêu Dao không khỏi đem ánh mắt nhìn chăm chăm về phía Y Tiên Mộc Dung, hần thế nhưng là nhớ kỹ cái này Y Tiên Mộc Dung thế nhưng là đưa hần trầm xuống rễ cây gọt nhát không ít "Mộc Dung cô nương, cái này điều khắc thành kiếm bộ đáng thế nhưng là có rất lớn khó khăn, vạn nhất ta điều khắc sai rồi, không biết có hay không đồ dự bị hay sao?"

"Đồ dự bị đấy, có a! Ta còn có thật nhiều á..., ngươi xem, " nói đến đây Mộc Dung cô nương lại đem sở hữu thu tập được rễ cây đều đem ra, trong lúc nhất thời khiến cho xe ngựa này không gian đều nhỏ hơn không ít, hơn nữa tốc độ đều giảm xuống gấp đôi.

Tiêu Dao nhìn đến đây, khoe miệng khê cong, đưa tay lúc giữa liền đem chút ít rễ cây thu vào chiếc nhẫn trữ vật của mình trong, một cử động kia khiến cho mộc dung Y Tiên trong lúc nhất thời trợn mắt há hốc mồm, tốt nửa ngày mới bắt rung rung ánh sáng mà nhìn chăm chăm vào Tiêu Dao: "ngươi, ngươi..."

"Y Tiên cô nương, ngươi cũng biết thiên hạ này lợi hại nhất Phù Triệu Sư là ai?" Nói đến đây, Tiêu Dao không khỏi sửa sang lại quần áo.

Nghe nói Tiêu Dao Vương xuất thân Thục Sơn, chẳng lẽ hần nhận thức vị kia tam giai Phù Triệu Sư, nếu là như vậy, có thể mời được cái nào vị đại sư ra tay, những cái này rễ cây cho hần cũng là có lợi nhất. Tùy cơ hội trầm giọng nói: "Phù triệu nhất đạo đã xuống dốc, nghe nói Thục Sơn xuất hiện một vị tam giai đại sư, hần tự nhiên là lợi hại nhất."

"Ừ, nếu là ta giúp ngươi đem bảo kiếm này khắc tốt, hơn nữa tại đây trên chuỗi kiếm, lại khắc một quả tứ giai tụ linh phù, những cái này rễ cây có thể thuộc về ta."

"Tứ giai, ngươi nói vị đại sư kia đã là tứ giai Phù Triệu Sư rồi hả?" Y Tiên Mộc Dung về mặt ngốc trẻ, nàng vô cùng rõ ràng tứ giai Phù Triệu Sư cho dù là một ngàn năm trước cũng không có bao nhiêu.

"Ngươi thấy thế nào, rễ cây?" Tiêu Dao nhìn cái này những cái này kỳ dị rễ cây, ánh mắt để lộ ra muốn có được dục vọng.

"Đương nhiên, chỉ cần ngươi giúp ta lấy tới một thanh khắc có tứ giai phù triệu Tiên Kiếm, trong tay của ta rễ cây tất cả thuộc về ngươi, dù sao cũng là ngươi chém đứt. Nếu cần thận tính toán ra, những thứ này đều là của ngươi." Nói đến đây, Mộc Dung cô nương hơi hơi có chút ngượng ngùng, nàng đang lúc trở tay, liền đem bản thân trong trữ vật giới chỉ rễ cây, đều lấy ra ngoài, Tiêu Dao cũng không sĩ diện cãi láo, thẳng tiếp thu vào.

Tiêu Dao đếm một cái, cái này Y Tiên Mộc Dung tổng cộng nhặt được mười lăm chuẩn bị cần phải, Tiêu Dao chọn lựa trong đó, thẳng tắp hơn nửa chiều dài thích đương rễ cây, với tư cách nguyên vật liệu, chuẩn bị điều khắc. Hần xuất ra Vương Kiếm, tại đây chuẩn bị cần phải trên bắt đầu điều khắc, rễ cây này quả nhiên không tầm thường, Vương Kiếm nếu không phải gây Linh lực, vậy mà chỉ có thể ở phía trên của nó lưu lại một sợi tia dấu vết.

Tiêu Dao tâm niệm vừa động, kim thuộc tính Linh lực sắc bén nhất, dùng để điều khắc không thể tốt hơn. Trong cơ thể công pháp vận chuyển, một cỗ kim thuộc tính Linh lực liền dọc theo cánh tay chảy vào Vương Kiếm, tại Tiêu Dao dưới sự khống chế, lưu lại tại mũi kiếm chỗ. Theo mảnh gỗ vụn tung bay, một quả bằng gỗ kiếm liền hiện ra tại Mộc Dung cô nương trước mặt.

Tiêu xa nhìn trong tay mình chuỗi này cây kiếm, thăm nghĩ trong lòng, đại công cáo thành. Nhưng mà Mộc Dung cô nương cũng không nghĩ như vậy, tại cô gái trong mắt, thực dụng đều là tiếp theo, mấu chốt nhất vẫn là mỹ quan, tại đây sau vài ngày, Tiêu Dao đều là tại trên chuỗi kiếm khắc hoa, vậy mà bởi vì khắc hoa, cứng rắn hao tổn đi Tiêu Dao năm căn rễ cây. Để cho Tiêu Dao quyết định, khắc tứ giai tụ linh phù thời điểm, nhất định phải cẩn thận, cẩn thận, tại cẩn thận. Cũng không thể lại Lâm tiêu hao rễ cây rồi.

Tiêu Dao biết rõ, tại Mê Vụ Sâm Lâm chiến đấu, trình độ nhất định là thụ vương khinh địch, lần sau nếu lại đi, là nhất định phải đột phá Nguyên Anh kỳ.

Chương 36:: Ma Tông sơ hiện

Tiêu Dao nhìn kiệt tác của mình, đem nó giao cho Y Tiên Mộc Dung.

"Mộc Dung cô nương, lần này nhất định rất hoàn mỹ đi!" Tiêu Dao có chút đắc ý, dù sao chuôi này cây kiếm, vô luận từ chiều dài {hay là:còn là} hoa văn trang sức hoa văn, cũng đã dựa theo yêu cầu của nàng đã đến.

"Ừ, " Y Tiên Mộc Dung bụng lên chuôi này cây kiếm, nhìn kỹ một chút, đột nhiên lông mày có chút nhíu lại, Tiêu Dao thầm nghĩ một tiếng không tốt."Cái này cây kiếm thoát nhìn hoàn hảo, nhưng là tại sao không có một chút thần tại, cái nào giống một thanh Tiên Kiếm a? Không thể cùng với kiếm vương so sánh."

Tiêu Dao miệng lờm phớt, cái này cây kiếm làm sao có thể cùng mình Vương Kiếm so với đây? Vương Kiếm thể nhưng là thiên địa tạo hóa, truyền thừa nghìn năm hoàng thất bảo vật, khỏi cần phải nói, trên chuôi kiếm hai cái khắc chính là tương đối linh động, thậm chí tựa hồ đó là sống vật. Để cho cây kiếm cùng Vương Kiếm giống nhau? Điều này sao có thể, thực đem mình làm điều khắc đại sư a.

"Hắc hắc, " cái này Y Tiên Mộc Dung đột nhiên nở nụ cười, "Ngươi xem một chút nét mặt của ngươi, không phải là nhiều tổn hao của ngươi rể cây sao? Ha ha, cái này cây kiếm bốn cô nương nghiệm thu vượt qua kiểm tra rồi. Bất quá mỗi cái nào vị đại sư điều khắc phù triện có thể đã bao tại trên người của ngươi rồi."

Tiêu Dao cảm thấy im lặng, cái này tiếng tăm lừng lẫy, cứu thế tế người Y Tiên vậy mà trên cột hán, thật sự là có chút thật mất mặt."Không tốt, " Tiêu Dao trong lòng cảnh giác phát sinh, hán tay trái ôm lấy Mộc Dung cô nương, tay phải lấy Linh lực nâng lên Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai. Trong giây lát từ xe ngựa trần nhà đụng phải đi ra ngoài, Y Tiên cô nương sắc mặt đỏ bừng, cái này Tiêu Dao vậy mà trả thù mình như vậy. Đang định ra tay đây ra Tiêu Dao. Rồi lại trông thấy ban ngày ban mặt phía dưới, xe ngựa này vậy mà chia năm xẻ bảy, mà tại con ngựa kia xe vị trí tức thì toát ra một lớn đoàn Hắc Vụ.

Tiêu Dao ôm Mộc Dung chậm rãi rơi trên mặt đất, Tiểu Hồ cùng Tiểu Tai tức thì rơi vào hai người đằng sau. Mọi người về mặt cảnh giác nhìn xe ngựa chung quanh Hắc Vụ.

Nhưng thấy cái kia Hắc Vụ chậm rãi tản đi, tại trong hắc vụ xuất hiện một đội Hắc y nhân, bọn này Hắc y nhân bên trong thân thể vậy mà tản ra màu đen bầy, cực kỳ giống nghe đại danh đã lâu, không được vừa thấy Ma Tông."Ma Tông Ma Tông, vô thượng Ma Tông, đồng giết tây tàn sát, Vô Đạo không Phật." Đám người kia hiển nhiên là Ma Tông người, hô hào khẩu hiệu vậy mà cũng là như vậy hung tàn.

Đột nhiên đám người áo đen kia trong người dẫn đầu, tay trái vung lên, bọn này thanh âm của người liền lập tức ngừng lại."Thiên Long đế quốc Tiêu Dao Vương?"

"Vô thượng Ma Tông?" Tiêu Dao dấu hiệu dâng lên, Thực Sơn điển tịch ghi chép, vô thượng Ma Tông là Cửu Châu đại lục còn sống Ma Môn, ba trăm năm trước, vô thượng Ma Tông không biết lượng sức đánh Thực Sơn, bị Thực Sơn liên hợp mặt khác môn phái tu chân một lần hành động tiêu diệt. Từ đó sau đó, vô thượng Ma Tông chưa gượng dậy nổi, tung tích không hiện. Nhưng mà cái này cũng không đại biểu vô thượng Ma Tông thật sự bị diệt, trước mắt chính thực thiên hạ đại biến trong lúc, cái này vô thượng Ma Tông sợ là cũng không chịu cô đơn, cũng muốn chọc gậy bánh xe.

"Hắc hắc, ta vô thượng Ma Tông, nhiều năm chưa từng hiện thế, xem ra bị người quên lãng." Cái này người dẫn đầu cười to một tiếng, lộ ra tương đối cuồng vọng."Tiêu Dao Vương, ta tiếp nhận Thánh Nữ {danh tiếng:tên}, đặc biệt đến nói cho ngươi biết. Cuối tháng tám năm sau, Tiêu Dao Vương đón dâu thời điểm, ta Ma Tông Thánh Nữ lúc dâng lên đại lễ. Đến lúc đó mong rằng Tiêu Dao Vương không nên giết mình mới tốt."

"Ma Tông Thánh Nữ, "Tiêu Dao biến sắc, đang muốn câu hỏi thời điểm, người này vậy mà lại hóa thành Hắc Vụ rồi đi, chỉ còn lại có phách lối tiếng cười tại trong rừng quanh quẩn. Ma Tông Thánh Nữ Tiêu Dao đầu tiên nghĩ đến chính là Càn Nguyệt, nàng đạt được Ma Tông Chí Bảo Thiên Ma Cầm, chỉ sợ là vô cùng có tư cách trở thành Thánh Nữ đấy. Cuối tháng tám năm sau, bản thân tuy rằng cưới vợ Không Giai Nguyệt, đến toàn bộ Vương Ân lực lượng, nhưng Càng trọng yếu chính là mình sẽ phong thiện vương tọa, chương thiên hạ sinh sát đại sự. Chỉ có trải qua cái kia một đạo trình tự mình Vương Kiếm cùng Vương Ân mới có thể bộc phát ra nó ứng hữu lực lượng.

"Tiêu Dao, Sao thế đây? Cái này vô thượng Ma Tông lại là chuyện gì xảy ra?" Đứng ở bên cạnh Y Tiên Mộc Dung, nhìn chau mày Tiêu Dao lên tiếng hỏi.

"Không có việc gì, " Tiêu Dao quay đầu lại nhìn nhìn, lúc này Tiểu Hồ {hay là:còn là} về mặt cảnh giác nhìn bốn phía, mà Tiểu Tai thì là sợ sệt bộ dạng.

"Đi thôi, chúng ta hôm nay xem ra muốn tại đây dã ngoại cắm trại rồi." Bất Giác cách một ngày đã hạ xuống phía Tây, như vậy ánh mặt trời chiếu sáng tại trong rừng cây lộ ra có một chút nặng nề.

Mà tại mặt khác một chỗ tình hình, nơi đây vậy mà quanh năm hắc vụ lượn quanh, dưới mặt đất một mảnh to lớn trong huyết động là h cung điện thành đàn, tại một chỗ sang trọng chỗ. Một danh tự hắc y vậy đen mỹ nữ ngẩng đầu đứng ngạo nghễ, "Tam trưởng lão, lời nói nhưng dẫn tới?" Xinh đẹp này thân ảnh của vậy mà băng vào câu nói đầu tiên để cho nguyên bản vụng trộm dò xét mình một đám lũ tiểu tử không tự giác lúc giữa cúi đầu. Một câu nói kia, dường như một khối nghìn năm Hân Băng, để cho đại diện này bên trong độ nóng trong lúc đó giảm mấy phen.

"Thánh Nữ, lời đã dẫn tới." Tam trưởng lão khiêm tốn nói: "Thánh Nữ, chúng ta nhưng là phải tại cái ngày đó, đánh cái kia Tiêu Dao Vương phong thiện

chi địa, để cho hán phong không được thiên. Hoặc là trực tiếp giết Tiêu Dao Vương."

"Ngu xuân, " Càn Nguyệt sắc mặt lạnh lẽo, một đạo hắc mang hiện lên, đập nện tại đây Tam trưởng lão lồng ngực, cái này Tam trưởng lão lập tức đâm vào cách đó không xa trên cây cột, phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng lại không dám đánh trả, vội vàng quỳ xuống nói: "Thánh Nữ thứ tội, thứ tội!"

"Chuyện này, ta tự có sắp xếp, không sắp xếp của ta các ngươi ai dám một mình hành động, ta sẽ giết người nào." Cái này Thánh Nữ nhìn qua ngoài cửa, tâm tư sớm đã bay đến ở ngoài ngàn dặm. "Tiêu Dao ca ca, lần này ta sẽ thấy tùy hứng một hồi, từ đó sau đó cái kia yêu của ngươi Càn Nguyệt, liền sẽ không ở rồi. Thế gian này chỉ còn lại có ma tông Thánh Nữ, báo thù Càn Nguyệt, cùng ngươi là địch, không bao giờ nữa sẽ vì tình sở khổn."

Tại đại điện tĩnh mịch chi địa, có một chỗ tĩnh mịch huyết động, chỗ này huyết động hiện ra vô cùng nồng nặc hắc khí, lúc này nào hắc khí vậy mà ngưng tụ thành công một cái nhân hình, mà tại này hình người trước mặt của cái kia ma tông Tam trưởng lão vậy mà khiêm tốn mà khom người, hiển nhiên trong nội tâm tràn đầy kính sợ. "Tam trưởng lão, cuối tháng tám năm sau nhất định phải cử hành vương tọa phong thiên sao?"

"Đúng vậy, tông chủ, lần này Vương Ấn chi chủ từng tại Thục Sơn tu hành, Vương Ấn chi chủ uy lực cực lớn. Mấy chục năm trước chúng ta cũng là bởi vì có Vương Ấn chi chủ tương trợ mới có thể tại Thục Sơn tiêu diệt toàn bộ xuống bảo tồn xuống, lần này nếu không phải phá hư phong thiên, để cho cái này Vương Ấn chi chủ liên hợp Thục Sơn đối phó chúng ta, chi sợ có trưởng ngại ta Ma Môn đại kế."

"Cái này Thiên Long đế quốc luôn luôn lấy chính đạo tự cho mình là, tính là địch nhân của chúng ta, nếu như có thể Làm tiêu hao lực lượng của địch nhân tự nhiên không thể tốt hơn." Cái này Ma Môn tông chủ trầm tư một chút nói.

"Thánh nữ kia ở đâu?" Cái này Tam trưởng lão âm trầm trầm nói ra.

"Thánh Nữ ở đâu không cần lo lắng, lần này ta sắp xuất hiện đồng, chuyện này đến lúc đó ta tự có sắp xếp. n bắt quá những cái này đều muốn đối với Thánh Nữ giữ bí mật." Cái này tông chủ tùy cơ hội cười to nói: "Thanh Trúc, các ngươi những cái này người chính đạo sĩ sẽ không nghĩ tới, năm đó cái kia bị các ngươi thiếu chút nữa đánh giết hận Thiên lão tổ, chẳng những đã khôi phục lại hơn nữa còn đã luyện thành Thiên Ma Đại Pháp. Từ đó về sau giết ta liền sẽ trở thành cho các ngươi hy vọng xa vời."

"Hiện tại những cái kia, môn phái tu chân còn có cái gì tình huống?" Cái này hận Thiên lão tổ nhìn qua Tam trưởng lão tra hỏi.

"Ba tháng về sau, Thiếu Lâm muốn tổ chức Đại Phật sẽ, đoán chừng lục đại tu tiên môn phái chi sợ sẽ mượn cơ hội thương lượng phong thần sự tình. A, nghe nói Vương Ấn Chương Không Già cùng Không Động không hợp, Không Động đang ủng hộ một ít thế lực tạo phản, ý định đá đảo Thiên Long đế quốc. Thánh nữ của chúng ta cũng đã xúi giục đi một tí quan viên, chi sợ sau đó không lâu sẽ khởi binh."

"Hắc hắc, phong thần cuộc chiến, Uẩn Đạo Quả, Tạo Hóa Đan. Thế giới này vậy mà

Lại đến tuyệt vời này thời khắc." Hận Thiên lão tổ càn rỡ mà cười lấy, lập tức hắc khí tràn xuống, cái kia hận Thiên lão tổ vừa trầm vào cái này tĩnh mịch huyết động.

Mà Tiêu Dao giờ phút này, thì là cùng Y Tiên Mộc Dung, Tiểu Hồ, Tiểu Tai ba người, vây tựa ở bên cạnh đồng lửa. Khi bọn hán bốn phía là hơn mười đầu ngũ say Sói. Nguyên lai từ cái này vô thượng Ma Tông phá hủy Tiêu Dao đám bọn chúng xe ngựa, mà sắc trời đã mờ nhạt, Tiêu Dao một nhóm bốn người dứt khoát đang ở phụ cận xây dựng cơ sở tạm thời rồi. Mà cái này hơn mười đầu Sói tức thì là muốn ăn Tiêu Dao đám người, mà bị đánh ngắt xu dây.

"Tiêu Dao đại ca, " Mộc Dung Y Tiên từ khi Mê Vụ Sâm Lâm trong cùng Tiêu Dao đồng sanh cộng tử về sau, cùng với Tiêu Dao quan hệ thân mật rất nhiều, xưng hô đều gần rất nhiều.

"Tiêu Dao đại ca, ngươi có phải hay không thường xuyên ăn thịt sói a, ta vừa rồi nhìn ngươi tựa hồ da sói bóc lột vô cùng là thuận tay."

"Cũng không có a, liền lúc trước tại Thục Sơn thời điểm, thường xuyên sẽ đi đánh chút ít món ăn dân dã đến ăn, lúc kia chúng ta bốn người người thường xuyên cùng một chỗ liên hoan.", " nói đến đây Tiêu Dao không khỏi nhớ tới tại Thục Sơn Luyện Khí ngọn núi mấy ngày nay chơi đùa, tuy rằng cùng Lý Hân Di đầu có mấy lần dã ngoại liên hoan, nhưng mà coi như là lẫn nhau sớm đã chân trời xa xăm cách xa nhau. Nhưng ở Tiêu Dao trong nội tâm nhưng thật giống như rõ mồn một trước mắt.

"Tiêu Dao đại ca, Tiêu Dao đại ca" Y Tiên Mộc Dung kêu hai tiếng mới đưa Tiêu Dao kêu lên thần đến.

"Bốn người các ngươi người, đều là người tốt nhất đồng bạn đi!"

"Đúng vậy a, lúc ấy chúng ta cho rằng về sau nhất định có thể một mực là bạn tốt. Thế nhưng là Hân Di đã sớm ly khai ta mà đi, nàng đã không phải là nàng. Càn Nguyệt là tiền triều công chúa, cùng ta có cừu oán, đã nhập ma. Mà ta thì là thiên định Vương Ấn Chương Không Già, không thể ở lâu Thục Sơn. Ngược lại là Lưu Bàn hoàn hảo, hán vẫn còn Thục Sơn tu Tiên."

"Hân Di, là Tiêu Dao đại ca ưa thích cô nương sao?"

"Ha ha, là thì như thế nào, không phải thì như thế nào!" Tiêu Dao đứng dậy, trong tay xuất hiện một bình Đào Hoa Nương, nhìn phía xa ánh trăng: "Tháng {hay là:còn là} cái kia một vòng, người đã thành lè, thế gian này si tình chỉ vì vô tình đau khổ! !"

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37:: Lại trở lại kinh thành

Tiêu Dao một nhóm bốn người tại dã ngoại tu chính sau một đêm, ngày hôm sau liền không chế Pháp bảo, trực tiếp chạy tới Kinh Thành. Chuyến này thị sát địa phương mục đích mặc dù không có rất tốt hoàn thành, nhưng là Ma Tông xuất hiện, Không Động tạo phản chuyện tình đã tương đối nghiêm trọng. Tiêu Dao cần sớm cho kịp mà trở lại Kinh Thành xử lý đây hết thảy sự vật.

Trở lại Kinh Thành sau đó, Tiểu Hồ, Tiểu Tai, đều bị Tiêu Dao an bài vào Tiêu Dao Vương Phủ. Tiêu Dao trong vương phủ cũng đều có một cổ thiên địa sức mạnh to lớn, tu sĩ ở chỗ này là sẽ phải chịu áp chế. Hơn nữa trong vương phủ còn có Thiên Long đế quốc cường đại nhất một cái thần bí đội ngũ hoàng Vệ thủ vệ, vì vậy tại an toàn trên sợ là so với Hoàng Cung còn muốn an toàn. Về phần Y Tiên Mộc Dung thì đi nơi đó, theo như nàng lời nói là muốn ở kinh thành ở trong một phòng khám bệnh, lại lần nữa xông ra hắc Y Tiên tên tuổi.

"Hoàng đế, lần này Định Viễn Thành phản loạn thật là tiền môn Không Động ở sau lưng ủng hộ sao?" Tiêu Chính cau mày, hiện ra như thế tin tức này là phi thường làm cho người giật mình.

"Đúng vậy, hoàng huynh, cái kia phái Không Động Thiếu chương môn Bàng Thanh tự mình tham gia lần này Ao Đột Sơn phản loạn." Tiêu Dao chậm rãi đáp.

"Hừ, ta Thiên Long đế quốc thành lập đất nước đến nay, vẫn là lo liệu vì thiên địa lập tâm, vì dân sinh lập mệnh nước huân. Ta đang cơ đến nay, cũng là cẩn thận, tự hỏi không phụ lòng trời đất chứng giám. Hắc phái Không Động thật không ngờ làm việc, cùng Ma giáo hợp khác." Tiêu Chính cả giận nói: "Hoàng đế, truyền hoàng tính mạng tại Không Động Sơn khiển trách với hắc."

"Tốt hoàng huynh, " Tiêu Dao lấy ra Vương Ấn, tản mát ra một cỗ ba động kỳ dị, tại trong hư không hiện ra một trương Hoàng bảng, Tiêu Dao nhắm lại hai mắt tại Hoàng bảng trong liền hiện ra một nhóm đi mơ hồ ẩn chứa thiên địa nộ khí văn tự. "Phái Không Động tự tiện vén lên nhân gian náo động, thiên địa trách chi." Mà cùng lúc đó Tiêu Chính ngọc trong tay tí (ngọc tí) trong giây lát bay lên tại Hoàng bảng góc dưới bên trái che bên dưới Hoàng Ấn. Tiêu Dao vung tay lên tờ này Hoàng bảng liền tựa hồ xuyên việt không gian giống như xuất hiện ở Không Động Sơn trên không.

Nhưng mà phái Không Động dù sao cũng là truyền thừa đã lâu tu Tiên đại phái, tại Không Động Sơn trên không khí tức mơ hồ không đúng lúc, cái kia Không Động Sơn ở chỗ sâu trong một cái coi như da bọc xương lão đầu liền triển khai. Hắc phát tay đưa tới mảng lớn Ô Vân, vậy mà ngăn chặn Hoàng bảng, đương nhiên như thế đối chiến Thiên Địa lực lượng, cái này tựa hồ gần đất xa trời lão đầu cũng phun ra một ngụm máu tươi. Lúc này sắc mặt của hắc trở nên xanh mét xanh mét.

Hắc xoay người một cái liền xuất hiện ở phái Không Động trong đại điện, Không Động Chương môn cũng là lạnh lợi, lúc này hắc đã dẫn một đám trưởng lão tại trong đại điện nghị sự. Đương nhiên lúc đầu bản chức chương môn bên cạnh lại xếp đặt một cái rộng rãi chỗ ngồi, lão nhân kia liền xuất hiện ở phía trên, lúc này sắc mặt của hắc vậy mà mơ hồ trở nên trắng, khỏe miệng còn có một sợi máu tươi.

"Sư phó, người vậy mà bị thương." Không Động Chương môn Bàng Thanh Hải cái này ngồi không yên, hắc một gói quỹ xuống thỉnh tội.

"Hừ, " chứng kiến đồ đệ của mình như thế hiểu chuyện, vị này phái Không Động lão tổ lửa giận trong lòng cũng là tiêu tán hơn phân nửa: "Đây là có chuyện gì, ta tiềm tu những ngày này đến cùng xảy ra chuyện gì, thế tục vương triều làm sao sẽ lại như vậy vẫn trách tại chúng ta."

"Sư phó" Bàng Thanh Hải đứng lên trong mắt toát ra một đạo lợi mang nói: "Phong Thần chiến khởi, cái này thế tục vương triều Vương Ấn chỉ chủ cũng hiện thế nhân gian, nhưng mà cái kia Vương Ấn chỉ chủ nhưng là Thực Sơn môn đồ, tu Tiên nhân sĩ. Từ xưa đến nay cái này thế tục vương triều tại phong thần cuộc chiến trong sẽ ngưng tụ tạo hóa Kim Đan."

"Tạo hóa Kim Đan, " Không Động lão tổ trong mắt của cũng lộ ra một tia lửa nóng thần tình, tùy cơ hội hắc hai mắt lộ ra một tia lợi mang nói: "Thiên Long đế quốc, nghịch thiên nghịch đạo, phát ra Không Động tiên lệnh, tìm người tại trên Chân Long Thiên Tử diệt Thiên Long đế quốc."

"Đúng, sư phó" Bàng Thanh Hải ánh mắt lộ ra mỉm cười, lão tổ lên tiếng cái này những cái kia nguyên bản phản đối mình các Trưởng lão sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

Mà tại ở ngoài ngàn dặm Kinh Thành, lúc này Tiêu Dao đã trở lại mình Tiêu Dao Vương phủ, hắc ngồi ở Vương Phủ hoa viên trong lương đình không tự giác tại trên nhớ tới tại Thực Sơn Luyện Khí ngọn núi trên vọng nguyệt đình. Nhẹ nhàng gió lạnh thổi qua, từng sợi Thu Vũ bay xuống. Nhân gian bao nhiêu buồn cùng đau khổ, thôi, thôi, người nào không biết làm sao.

"Vương gia, trời giá rét, cẩn thận thân thể." Nhưng là chính xác Vương Phi Không Giai Nguyệt chứng kiến Tiêu Dao một thân áo mỏng, cố ý đã mang đến một kiện Hồ áo khoác bằng da.

Tiêu Dao nhìn bên cạnh ôn nhu sẵn sàng Khổng Giai Nguyệt, còn có mười ba ngày chính là bọn họ hôn kỳ, đầu tháng chín tám. Lần này đón dâu, hơn nữa là toàn bộ Vương Ấn lực lượng, cử hành vương tọa phong thiện, đón dâu bất quá là dùng để để làm dẫn mà thôi "Người trách ta sao?" Tiêu Dao thẳng tắp nhìn Khổng Giai Nguyệt.

"Tiêu Dao ca ca nói đùa, " Khổng Giai Nguyệt không có quá lâu nói, nàng tại mặt sau này dần dần minh bạch, Tiêu Dao trong nội tâm kỳ thật một mực chứa một người. Đối với nàng khả năng liền là phi thường tốt bạn chơi mà thôi, vốn nàng là không muốn làm cho Tiêu Dao khó xử, nhưng về sau nghe Tiêu Chính nói, vương tọa phong thiện, Vương Ấn chỉ chủ trước hết kết hôn. Tha phương mới giữ lại, quyết định để làm tốt cái này Vương Phi.

Tiêu Dao tự nhiên xem tới được Khổng Giai Nguyệt trong mắt đích tình ý, cái này chính là mình sau này thê tử, bạn nàng trăm năm ta lại đi cầu tiên tra hỏi. Cũng không oan uổng cái này trần thế đi một lần, có lẽ như vậy ta liền có thể quên mất cái kia trên vọng nguyệt đình xuống thân ảnh của.

"Lần này kết hôn điển lễ trên đoán chừng sẽ có rất nhiều người tới quấy rối, ta chính là sợ hãi an nguy của người. Trên thế giới này có thật nhiều thế lực đều không hy vọng ta phong thiện thành công, bởi vì phong thiện thành công, vua của ta ẩn cho dù là Nguyên Anh tu sĩ cũng muốn kiêng kỵ không thôi. Mà một khi ta đột phá Nguyên Anh, bọn hắn càng là không làm gì được ta."

"Ta không sợ, nếu như người là phong thiện thành công ta không phải là cũng thì có vị trí giai lực lượng sao? Hơn nữa người cho ta rất nhiều phù trợ, an toàn của ta phải có bảo đảm. Nếu như ta bị bắt rồi, ta liền vận dụng vị trí giai lực lượng cá chết lưới rách." Khổng Giai Nguyệt trong lời nói, quanh thân chỗ đã có một loại kỳ diệu chấn động, kỳ thật lúc này Khổng Giai Nguyệt đã có thuộc về Vương Phi vị trí giai lực lượng. Trừ phi Nguyên Anh tu sĩ tự mình động thủ vừa rồi mới có khả năng bắt nàng.

"Không cần, đây là Kinh Thành, Hoàng Ấn trấn áp. An toàn của người tự nhiên là không thể nghi ngờ." Tiêu Dao cười cười, trong mắt hiện lên một tia kiên định, hân ôn chăm Khổng Giai Nguyệt bả vai, khiến nàng dựa vào tại bên cạnh của mình.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, Tiêu Dao cùng Khổng Giai Nguyệt tự nhiên tất cả quay về các nơi. Ngày thứ hai Tiêu Dao liền tiến về trước bên ngoài kinh thành một chỗ thần bí chỗ "Vương Uyên". Nơi này là các thời kỳ Vương Vệ nơi trú đóng, từ khi Tiêu Chính biết rõ Tiêu Dao là Vương Ấn chỉ chủ sau đó, hắn mà bắt đầu xây dựng Vương Vệ. Tự xây dựng lúc đầu cho tới bây giờ, chi bộ đội này đã huấn luyện trọn vẹn bảy năm.

Bởi vì Vương Vệ địch nhân thường là một ít tà tu nhân sĩ, vì vậy Tiêu Chính tuyển nhận lúc thường thường thu là kỳ nhân dị sĩ.

"Vương Uyên, " Tiêu Dao bung đứng ở đụn mây, giẫm trên rộng rãi Vương Kiếm, nhìn phía dưới một chỗ thâm cốc. Chỗ này thâm cốc ở vào giữa hai ngọn núi, trong đó mơ hồ không bàn mà hợp ý nhau Phong Thủy đại đạo, thâm cốc ở trong có chút địa vực sương mù dày đặc tràn ngập, có chút nhưng là trời sáng khí trong, mấu chốt nhất chính là thâm cốc sau lưng liền chính là Tiêu Dao đã từng là tiếp xúc Mê Vụ Sâm Lâm. Mê Vụ Sâm Lâm ở chỗ sâu trong Thụ Yêu tung hoành, bên ngoài nhưng là Yêu thú thiên địa. Vì vậy Vương Vệ nơi đóng quân Vương Uyên là một chỗ phi thường tốt thí luyện chi địa.

Tiêu Dao ngự kiếm, chậm rãi rơi xuống, vậy mà nghe được bên trong có một mảnh hét hò. Tiêu Dao vội vàng gấp rút tốc độ đuổi theo, tiến nhập sơn cốc mới phát hiện, lúc này Vương Uyên đang tiến hành một cuộc chiến đấu, nên là có kẻ thù bên ngoài xâm nhập. Bất quá thoạt nhìn, Vương vệ môn vẫn còn kiên trì chiến đấu.

s lúc này chiến đấu đã là Vương Vệ bị vây tại một chỗ tuyệt địa, đối thủ của bọn hắn là một đám Hắc y nhân, sử dụng thủ đoạn tựa hồ cũng không phải là người trong Ma môn. Thoạt nhìn nên là chính đạo, hoặc là tán tu.

"Ngang Dữ, người xác định không đầu hàng sao?" Cái kia cầm đầu Hắc y nhân nhìn trước mắt một đám Vương Vệ, đối với Vương Vệ trong trước mặt nhất một người nói.

"Lý Ngũ, tán tu liền mình Tam trưởng lão, Trúc Cơ hậu kỳ Đại tu sĩ, không nghĩ tới người vậy mà sẽ làm như thế sự tình bản thủ, các người sẽ không sợ tán tu liền mình lọt vào Thiên Long để quốc trả thù sao?" Cái này Vương Vệ lúc này hiển nhiên đã lấy Ngang Dữ cầm đầu rồi. Lúc này Ngang Dữ cùng đại đa số Vương Vệ giống nhau đều hiện đầy vết thương. Hơn nữa, cái kia Ngang Dữ cánh tay phải vô lực rũ xuống, hiển nhiên đã tạm thời phế bỏ.

"Hừ hừ, Ngang Dữ người ngược lại là tốt cốt khí, vậy mà như thế cam tâm tình nguyện làm triều đình tay sai. Người cái kia thuộc về tu sĩ tôn nghiêm đây?" Lý Ngũ nhìn Ngang Dữ nói.

"Tôn nghiêm, Vương Uyên chi địa, thiên địa tạo hóa, Linh khí toát lên. Vương Vệ là Cửu Châu Vương Ấn chỉ chủ võ trang, chúng ta từ trước đối thủ đều là tu sĩ, vì thiên địa lập tâm, vì dân sinh lập mệnh. Chúng ta là thế gian này thuần túy nhất chính đạo. r nếu như không phải như vậy, với tư cách tán tu liền mình Tam trưởng lão, người làm sao sẽ lại như vậy che mặt mà đến."

"Ha ha, quả nhiên là miệng lưỡi bén nhọn, như vậy thì chết ở chỗ này đi!" Lý Ngũ sắc mặt trở nên xanh mét. Bảo kiếm trong tay vung vẩy, trực tiếp xung phong liều chết đi lên. Những người khác cũng theo đuổi phía sau gào thét mà lên.

Lúc này Vương Vệ đã sớm sức cùng lực kiệt, Ngang Dữ ánh mắt lộ ra một tia dứt khoát. Tiêu Dao làm sao sẽ lại như vậy nhìn mình Vương Vệ như vậy tan thành mây khói. Hắn phát tay mười đạo tam giai thiên tướng phù liền hóa thành có thể chịu được so với Kim Đan sơ kỳ tu sĩ đích Thiên Tướng, xuất hiện ở Vương Vệ trước mặt của, chặn gào thét mà đến công kích.

"Người nào?" Cái kia Lý Ngũ chứng kiến diệu bộ này không tự giác tại trên kinh hoàng nói.

"Đám đùng đến ta Vương Vệ, là thằng nào cho mày lá gan." Tiêu Dao sắc mặt tái xanh, nếu hắn đến chậm một bước, mình Vương Vệ vậy coi như hôi phi yện diệt.

Lý Ngũ nhìn chậm rãi rơi xuống đất Tiêu Dao, trong mắt kiêng kỵ không thôi, bởi vì hắn đã nhận ra Tiêu Dao tức giận trong lòng, cùng với tất sát sát khí. "Không biết đại hiệp là vị nào?" Hiển nhiên cái này Lý Ngũ nhập lại chưa từng gặp qua Tiêu Dao, bằng không hẳn lúc này chỉ sợ cũng sẽ không hỏi những lời này rồi.

"Động thủ, cho ta toàn bộ giết," hộ vệ kia tại Vương Vệ trước mặt thiên tướng một hồi di động, những cái kia đi theo Lý Ngũ mà đến tu sĩ liền liền toàn bộ chết đi. Mà cái kia Lý Ngũ tức thì bại liệt trên mặt đất, tại trời đêm động thủ là hắn đã bị thiên tướng mơ hồ lộ ra khí thế dọa dẫm.

"Thằng trẻ trâu," Tiêu Dao về mặt khinh thường, phát tay liền phá Lý Ngũ đan điền, hắn xuất ra Vương Ấn bày ở trước mắt,;" nhìn rõ ràng rồi."

"Tiêu Dao Vương, ngươi là Tiêu Dao Vương" Lý Ngũ khuôn mặt hoảng sợ.

Mà trái lại phía dưới, Ngang Dữ cùng những cái kia Vương Vệ thì là về mặt tràn đầy nước mắt, bọn hắn quỳ xuống đến quất: "Tham kiến Vương Tôn." Vương Vệ vốn chính là tu giả, vì vậy bọn họ xưng hô tự nhiên cùng tu giả cùng loại.

"Đứng lên, các ngươi là thực tu giả. Lần này là ta đến chậm, yên tâm đi. Ta cam đoan loại sự tình này sẽ không còn có lần sau." Tiêu Dao cũng là tương đối cảm động, trong lòng của hắn tràn đầy áy náy, "Ngang Dữ, đem cái này Lý Ngũ áp xuống dưới, ta muốn cho tán tu liên minh cho ra giải thích. Ngoài ra để cho các huynh đệ khôi phục thương thế." Tiêu Dao cấp ra bản thân mang theo một ít chữa thương Đan dược, hơn nữa cho Lý Ngũ khôi phục cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38:: Lại về Thục Sơn (một)

Tán tu liên minh Tam trưởng lão hành vi, hiển nhiên đại biểu không được tán tu liên minh, bằng không hẳn cũng sẽ không che mặt rồi. Nhưng là sự tình này đã đầy đủ chứng minh có một cỗ lực lượng cường đại đã nhắm ngay Thiên Long đế quốc, mục tiêu của bọn hắn không thể nghi ngờ là tạo hóa Kim Đan. Tiêu Dao suy đoán chuyện này người giật dây không phải là Thục Sơn hai vị trưởng lão chính là phái Không Động, đương nhiên còn có thể là mặt khác ngấp nghé tạo hóa kim đan tu Tiên thế lực.

Tiêu Dao Dao nghiêng nhìn phương xa, cái hướng kia một mảnh Bạch Vân ở chỗ sâu trong liền là mình đã từng là chờ đợi tám... nhiều năm Thục Sơn, "Xem ra hay là muốn trở về một chuyến rồi, cái này tu Tiên nhân sĩ mặc dù lấy chính đạo tự cho mình là, nhưng nhân tình đậm bạc, vĩnh viễn lấy tu đạo làm chủ." Tiêu Dao trong lời nói mơ hồ d đem mình từ tu Tiên nhân sĩ trong đá ra ngoài, xem ra đã triệt để tiến vào Tiêu Dao Vương nhân vật, nên vì thiên hạ này mưu một phần thái bình.

"Ngang Dữ," Tiêu Dao nhìn nghe được bản thân thanh âm quỳ một chân trên đất Vương Vệ Thống lĩnh nói: "Ngang Dữ ta muốn ngươi áp giải Lý Ngũ đi Tán Minh Đường, bắt Tán Minh Nhị Tồ."

"Vương Tôn, cái kia Tán Minh Nhị Tồ ở bên trong, là Kim Đan trung kỳ Đại tu sĩ, Pháp lực tại phía xa thuộc hạ bên trên, cái này .," "Ngang Dữ khổ sở nói, hắn ngược lại không phải sợ chết, mà là sợ làm không được, ngược lại đánh rắn động cỏ.

"Ha ha, ta đem cái kia mười miếng thiên tướng phù triện ban cho ngươi," Tiêu Dao vung tay lên, cái kia mười cái có Kim Đan uy năng đích Thiên Tướng liên biến thành mười tám phù triện, trôi lơ lửng ở Ngang Dữ trước mặt, bị Ngang Dữ từng cái trao lấy trong tay, cẩn thận bảo vệ tồn.

Tiêu Dao tiếp tục nói: "Ngoài ra ta lại ban thưởng ngươi cái này dùng để phòng thân." Nói qua Tiêu Dao lấy ra cùng nhau xem đứng lên đều nhanh nghiêng nát một cục gỗ, cục gỗ này bài tuy rằng thật sự khó coi, nhưng mà Ngang Dữ cũng không dám có chút khinh thường, bởi vì hắn phát giác được cái này một cục gỗ bên trong ẩn núp cực lớn uy năng.

"Cục gỗ này bài là thất bại phẩm, nhưng mà nó đã có nửa bộ Nguyên Anh uy năng, nghĩ đến là đầy đủ ngươi đi tán tu liên minh. Đương nhiên nó đoán chừng chỉ có thể sử dụng ba lượt." Tiêu Dao hơi tiếc rẻ nói ra, hắn không biết những lời này cho Ngang Dữ bao nhiêu chấn động. Nguyên Anh a, Ngang Dữ thậm chí đều cảm giác mình chết già cũng chính là Trúc Cơ hậu kỳ, ở đâu nghĩ tới Nguyên Anh.

Bất quá Ngang Dữ tâm tính cũng không tệ, hắn trịnh trọng tiếp nhận cục gỗ: "Vương Tôn, nhưng có thể cùng tán tu liên minh hợp tác được không. Ta nghe nói tán tu liên minh Đại Tồ cùng Nhị Tồ luôn luôn không hợp."

"A, ngược lại là có thể, xong lại có thể nhiều một phần trợ lực. Việc này ngươi tự hành quyết đoán đi!" Tiêu Dao mỉm cười nói, xem ra chính mình cũng muốn kéo một ít trận doanh rồi.

Lại nói, Ngang Dữ đầy cõi lòng lực lượng mà tiến về trước Tán Minh Đường hưng sư vấn tội, mà Tiêu Dao tức thì cười Vương Kiểm trực tiếp hướng

Thục Sơn tiến đến. Bạch Vân bông bông, giang sơn như vẽ. Cái này Cửu Châu Đại Địa, quả thật là đất thiêng nảy sinh hiền tài, địa linh nhân kiệt chi địa. Cái kia bên trong dãy núi, tự nhiên tản ra một cỗ thanh tú chi khí, bất quá Tiêu Dao cảm thấy cái này cỗ thanh tú chi khí, tựa hồ càng ngày càng không thích hợp tu Tiên nhân sĩ tu tiên. Cái này chi sự cũng biểu thị lần này thiên địa đại kiếp nạn, chẳng lẽ Thục Sơn cho bản thân lớn như vậy ưu đãi chính là xuất phát từ nguyên nhân này sao? Thậm chí cái kia dãy không truyền ra ngoài Ngự Kiếm Thuật sau hai chiêu cũng muốn truyền cho mình, mà những điều này điều kiện nhưng là làm cho mình khắc tứ phẩm tụ linh phù.

Bây giờ Tiêu Dao đã hoàn thành cái kia miếng tứ giai tụ linh phù khắc, hắn chạm đến lấy bản thân đầu ngón tay phải trên Giới Chỉ, nơi đây đầu còn để đó năm đó Lý Diêu cho hắn Nguyên Anh kỳ Đại Yêu da. Chẳng qua là giờ phút này cái kia hoàn chỉnh da đã thiếu một nửa, bất quá ở đẳng kia Đại Yêu da trên lông, còn có một khối hình vuông da lông, ở trên khắc lấy phức tạp phù văn, cái này chính là cái kia một quả tứ giai tụ linh phù. Thục Sơn cho tuổi của mình hạn là mười lăm năm, mà bản thân bất quá ba năm liền khắc đi ra, không biết cái kia thì ra là hảo hữu đảm hiện tại như thế nào. Tiêu Dao âm thầm nghĩ đến, hắn lúc này đã tiếp cận Thục Sơn ngoại môn Luyện Khí Phong rồi.

Tiêu Dao không làm kinh động bất luận kẻ nào, lấy tu vi của hắn, hơn nữa 《Hư Vô Thần Điển》 tính đặc thù, muốn lên vào Thục Sơn nhưng thật ra là rất chuyện dễ dàng. Trên thực tế cũng đúng là như thế. Tiêu Dao ngừng chân tại Thục Sơn Luyện Khí ngọn núi bản thân từng đã là chỗ ở, xuyên thấu qua sơn nhô hắn đã cảm thấy được nơi đây tựa hồ lại có người mới vào ở rồi. Thục Sơn mười năm tuyển nhận một lần tân đệ tử, những cái này phải là lần này Thục Sơn đệ tử. Bất quá hồi tưởng lại mình làm năm trong số đó số tốc độ phát triển thật đúng là nhanh, Lư Bàn, Càn Nguyệt, còn có chính mình Nhập Cảnh cũng đã là kim đan kỳ.

Tiêu Dao nghĩ như vậy, cái kia cư trú chỗ mình ở người nhưng là ra ngoài trở về. "Vị đạo hữu này cũng là tân sinh mới gia nhập đi?"

Tiêu Dao khẽ giật mình, hắn thật không ngờ người này lại đem tự xem mình cùng hắn là một loại tân sinh, dứt khoát cũng sẽ không nhiều hơn giải thích "Vị huynh đệ kia chỗ ở chắc hẳn chính là chỗ này một gian, không mời ta đi vào ngồi một chút sao?"

"Hắc hắc, đạo hữu là hơi lạ mặt thì phải, đến mời." Người này ngược lại là hiếu khách, đẩy ra chỗ ở đại môn trực tiếp mời Tiêu Dao đi vào đi thăm.

"Còn chưa thỉnh giáo {đạo hữu} đại danh, ta đây kêu Hác Thông." Cái này bây giờ có được Tiêu Dao chỗ ở người ngược lại là trước tiên giới thiệu danh hào của mình.

Chứng kiến cái này Hác Thông thật là tốt khách, Tiêu Dao ngược lại là cười cười "Tiêu Dao, ".

"Tiêu Dao, " cái này Hác Thông mặt lộ vẻ vẻ suy tư.

"Làm sao vậy?" Tiêu Dao tra hỏi.

"A, không có gì, chính là cảm thấy đạo hữu tên có chút quen thuộc." Cái này Hác Thông nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không ra cái nguyên do, hắn dứt khoát không thêm nghĩ nữa, quay người trong sân tháo xuống một ít quả tiên, để đặt tại khay ngọc trong bày tại trên bàn đá "Đến, đạo hữu đây là ta cái này chỗ ở đặc sản, nói đến còn là bị chỗ này chỗ ở chủ nhân trước phúc trạch."

Tiêu Dao nhớ kỷ buổi cây này quả tiên còn là năm đó ba người bọn họ đi cái này Luyện Khí ngọn núi du ngoạn lúc vụng trộm cây ghép trở về, nhìn vật nhớ người, Tiêu Dao không tự giác tại trên liền cầm lên những cái này quả tiên nhâm nhi thưởng thức. Hắn chậm rãi quay về nhớ năm đó tại Luyện Khí ngọn núi chuyện tình, rút kiếm, khổ tu, Càn Nguyệt, Lư Bàn, còn có Lâm lão, bất quá bây giờ vị kia dạy mình phù triện chi thuật Lâm lão đã về tới thế tục.

Như vậy hồi tưởng, cái kia trong mâm quả tiên đúng là đã không có, chứng kiến Tiêu Dao vẻ mặt trầm tư, cái này Hác Thông cũng là nghĩa khí, lại liên tục không ngừng mà tháo xuống những cái kia quả tiên.

Lúc này Hác Thông mới phát giác được Tiêu Dao không tầm thường, bởi vì không có người nào độ lượng có thể dung nạp nhiều như vậy quả tiên.

Lúc Tiêu Dao cầm lấy cuối cùng một quả quả tiên, Hác Thông vẻ mặt tràn đầy cú kết thời điểm, cửa chính của sân lại bị thô lỗ đập ra.

"Hác Thông, người nhưng nghĩ kỹ, trong viện tử này quả tiên cây chúng ta muốn cây ghép đi." Lúc này một danh tự vênh vào hung hăng, nghiêm nhiên cao cao tại thượng hỗn đản xuất hiện trong sân, đánh thức Tiêu Dao.

Tiêu Dao sắc mặt trở nên xanh mét đứng lên, hắn nhìn lấy ngược lại ở một bên đại môn, thì cứ như vậy lẳng lẳng yên nhìn. Người chung quanh lập tức cảm thấy được khí tức tựa hồ trở nên lạnh lên.

Hác Thông cũng là giận dữ, "Vương Bá, người quá mức."

"Quá phận, Sao thể cái quá phận, tu đạo một năm mới chính là Luyện Khí tầng bốn phế vật, cũng xứng có được bức này Linh vật." Nói đến đây Vương Bá đem ánh mắt chuyển hướng về phía trong sân linh thụ, chứng kiến cái này linh thụ vậy mà không một viên trái cây, Vương Bá sắc mặt trở nên xanh mét: "Người vậy mà đem cây này trên Linh quả tất cả đều hái được, không biết còn có một chút không thành quen biết sao? Phung phí của trời, xem ra hôm nay là không tha cho người rồi." Nói đến đây Vương Bá đột nhiên vọt lên, trong lòng bàn tay ánh sáng âm u lập lòe, hiển nhiên không có ý định buông tha Hác Thông.

"Khục" Tiêu Dao tự nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, hắn chẳng qua là một tiếng ho nhẹ, liền đem cái này Vương Bá đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi. Hơn nữa cái này Vương Bá phun ra máu tươi vậy mà đều nhiễm tại quần áo của hắn lên, không từng giọt một tại trong đình viện.

Tiêu Dao đứng lên, hắn không nhìn người chung quanh về mặt về mặt kính ngạc: "Cái này, người cũng dám đập, còn đập thành công như vậy." Tiêu Dao giọng của trở nên bình tĩnh như nước, nhưng mà những lời này lại làm cho vốn là ngã xuống đất không nổi Vương Bá e ngại không thôi. Tiêu Dao bàn tay lơ lửng, một cỗ huyền ảo lực lượng để lộ ra, cái này đến bị Vương Bá đập lật cửa liền biến hồi nguyên dạng, về tới nó chỗ cũ.

Tiêu Dao nhìn ngã xuống đất Vương Bá, khẽ lắc đầu, "Thiên phú không tồi, ngạo khí mười phần, cũng được nhìn tại mặt mũi của sư huynh trên tạm tha người rồi, bất quá ta muốn giam cầm tu vi của người ba tháng, người có gì dị nghị không?"

"Không dám, không dám." Vương Bá vội vàng nói, chỗ của hắn nhìn không ra trước mắt vị này ít nhất là Trúc Cơ Kỳ tu vi, chỗ của hắn dám can rõ.

Tiêu Dao tiện tay điểm chỉ một cái, cái này Vương Bá liền cảm giác không thấy trong cơ thể mình chút nào Linh lực.

"Người thiên phú vốn không tệ, tu luyện cũng coi như khác khổ, lại có Linh quả tương trợ, cũng biết tại sao lại khó có thể đột phá?" Tiêu Dao xoay người lại, nhìn Hắc Thông nói.

"Kính xin tiền bối chỉ điểm." Hắc Thông quỳ xuống, hiển nhiên hắn cũng muốn biết nguyên nhân.

"Là vì chỗ này sân nhỏ trước một đời chủ nhân là Tiêu Dao Vương, Cửu Châu Vương Ấn Chấn Chương Già, vì vậy phương pháp đơn giản nhất chính là dọn sạch nơi đây, tự cũng không chịu ảnh hưởng rồi." Tiêu Dao truyền âm nói.

"Tiêu Dao, tiền bối chính là Tiêu Dao Vương" lời này Hắc Thông lập tức kịp phản ứng, bất quá tại Tiêu Dao thao tác xuống, lúc này trong sân mọi người sớm được Tiêu Dao di chuyển ra sân nhỏ.

"Ừ" Tiêu Dao gật đầu, người nhưng nghĩ kỹ.

"Tiền bối, " Hắc Thông thận trọng nói: "Ta sẽ không dọn sạch nơi đây, ta tin tưởng tiền bối nhất định có phương pháp giải quyết, kính xin tiền bối dạy ta."

"Ha ha, ta chưa bao giờ thu đồ đệ, người có bằng lòng hay không làm như ta ký danh đệ tử." Tiêu Dao giờ phút này vậy mà triển khai thu đồ đệ ý muốn, bởi vì này Hắc Thông lại đang Vương Ấn lực lượng dưới ảnh hưởng vẫn như cũ tu luyện đến Luyện Khí tầng bốn.

"Đệ tử bái kiến sư phó, " Hắc Thông đại hỉ, phải biết rằng lúc trước trên căn bản là không có người thu hấn làm đồ đệ.

"Tốt rồi, người tuy rằng là đệ tử của ta, nhưng muốn lưu lại Thục Sơn tu hành, vì vậy ta chỉ là thu người là ký danh đệ tử." Tiêu Dao cong ngón búng ra, một tia Hư lực lượng liền tiến nhập cái này Hắc Thông trong cơ thể. "Từ nay về sau, cái kia Vương Ấn lưu lại lực lượng tự cũng không ức chế của người tu hành, trái lại vẫn có thể có chỗ xúc tiến, người nếu là có thời gian liền đi Phù Triện Viện đi."

"Đúng, đệ tử đã biết" hiển nhiên Hắc Thông cũng cảm thấy trong cơ thể mình biến hóa.

Tiêu Dao tại lưu lại một chút ít Hắc Thông khả năng dùng lấy Đan dược về sau, liền liền bản thân đã đi ra, hắn đầu tiên đi bái phỏng Liễu Chân, vị này Luyện Khí Phong người cầm quyền, tại một phen hàn huyên về sau, Tiêu Dao trực tiếp nhắm nội môn bay đi, ở đằng kia Tiếp Dẫn Thai chỗ cùng cổ thụ tiền bối lại uống mấy chén Đào Hoa Nương. Sau đó liền tại Chương môn Thanh Trúc triệu hoán xuống, đi tới Chương môn cung điện.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39:: Hội kiến Chương môn

"Đệ tử Tiêu Dao bái kiến chương giáo chân nhân." Tiêu Dao đi vào Chương môn đại điện, lúc này mà cung điện ở trong Thanh Trúc Chương môn ngồi ở ghế trên, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão ở riêng trái phải an tọa. Tại hai bên phân biệt đứng vững Ân Phong, Lý Điều, Chu Minh Vũ (Đại trưởng lão chu toàn nhi tử), Ngô Đạt, làm cho Tiêu Dao cao hứng là Lưu Bàn vậy mà đã ở trên đại điện. Tiêu Dao đi ra phía trước đối với Lý Điều, Lưu Bàn, Ngô Đạt ánh mắt ý bảo sau đối chương cửa Thanh Trúc chấp đệ tử lễ.

"Tiêu Dao, người đã là Vương Ấn chi chủ, trước đây không phải ta Thục Sơn môn đồ, loại này xưng hô chỉ sợ không lo đi!" Chu Minh Vũ đã sớm đối với Tiêu Dao phê đi con mình một chuyện ghi hận trong lòng, hắn âm trầm trầm bắt lấy Tiêu Dao nói lỗ thủng chất vấn nói.

Tiêu Dao mỉm cười, thần nhiên nhìn liếc Chu Minh Vũ liền không để ý đến hắn nữa, mà là nhìn ổn thỏa tại cung điện vị trí đầu nào Thanh Trúc Chương môn nói. Mà trái lại Chu Minh Vũ lại bị Tiêu Dao cái này không thêm nhìn tư thái chọc tức, hắn hai mắt phóng hỏa: "Người." Người, người, "nhưng là nói không ra lời. Mà tại lên đài Đại trưởng lão chu toàn ánh mắt cũng là mơ hồ lộ ra một tia lợi mạng.

Thanh Trúc Chương môn rút cuộc triển khai, hần khoát tay áo ý bảo Chu Minh Vũ lui ra "Cho Tiêu Dao ban thưởng ghế ngồi!" Lập tức ngoài điện đi vào hai gã Hoàng cân lực sĩ, chuyển đến một cái chỗ ngồi. Tiêu Dao cũng là không khách khí, trực tiếp ngồi xuống.

"Tiêu Dao vậy mà trở về Thục Sơn, thế nhưng là sự kiện kia đã hoàn thành." Thanh Trúc Chương môn rút cuộc không nén được tức giận, hần trước tiên hỏi tới Thục Sơn mưu đồ nghìn năm chuyện tình.

"Ta lần này tới Thục Sơn có ba sự kiện, đệ nhất cần Thục Sơn tụ tập Cửu Châu chính đạo đối phó vô thượng Ma Tông, " Tiêu Dao nói ra chuyện thứ nhất.

"Vô thượng Ma Tông, xuất thế." Thanh Trúc Chương môn nhủ mảy, xem ra cho dù là Thục Sơn đối với cái này vô thượng Ma Tông cũng là có chút đau đầu. "Ta Thục Sơn cùng Ma Tông không đội trời chung, việc này vốn là ta Cửu Châu chính đạo trách nhiệm, dù cho Tiêu Dao không đề cập tới, ta Thục Sơn cũng tất nhiên ôm đồm xuống."

"Kiện thứ hai, phái Không Động nghịch thiên hành sự, ủng hộ thế gian thế lực tạo phản, đồ tạo nhân gian giết chóc, mong rằng Thục Sơn khuyên can."

"Lúc này ta cũng có nghe thấy, ta Thục Sơn đã như vậy sự tình đối với Không Động đã tiến hành khiển trách, theo ta được biết Thiếu Lâm, Nga Mi cũng đã đối với Không Động đã tiến hành chỉ trích."

"Thứ ba kiện, tự nhiên là để làm Thục Sơn đệ tử, học tập Ngự Kiếm Thuật sau hai chiêu." Nói đến đây Tiêu Dao cười nhìn Thanh Vân Chương môn.

"Nói như vậy, cái kia tứ giai tụ linh phù người thật sự khác đi ra?" Câu này nhưng là Lý Điều kim lòng không đành hỏi ra âm thanh đến. Hần còn nhớ rõ chuyện này {hay là còn là} Thanh Trúc Chương môn đi qua tay hần giao cho Tiêu Dao để hoàn thành đấy, lúc ấy cho dù là Thanh Trúc Chương môn cũng là ôm đánh cuộc một lần lòng của suy nghĩ, cho Tiêu Dao mười lăm năm kỳ hạn, nhưng là không nghĩ tới Tiêu Dao vẹn vẹn cần ba năm liền hoàn thành.

Tiêu Dao khẽ gật đầu, hần cũng là muốn lên nhớ năm đó năm người tại chính mình Tiêu Dao Tiên Cư, ngắm hoa phẩm tửu, chuyện phiếm phần thưởng múa thích ý thời gian, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi nhớ lại.

"Không phải là giả chứ!" Nhưng là Chương môn đứng đầu học trò Ân Phong hoài nghi.

"Đúng vậy, tứ giai tụ linh phù dĩ nhiên có Linh tính, không phải cảm ngộ Thiên Đạo người không thể làm. Tiêu Dao, người tu Tiên tư chất mặc dù thể hệ làm cho hiếm thấy, nhưng mà việc này liên quan đến Thục Sơn đại kế, người cũng đừng lừa gạt ..., nếu không. " " Nhị trưởng lão lưu đại nhân có thể trầm giọng nói.

"Nhị trưởng lão yên tâm, ta tốt xấu là Vương Ân Chương Không Giả, {hay là còn là} có thể tin đấy." Nói qua Tiêu Dao đang lúc trở tay, trong tay liền xuất hiện một trương da thú chế luyện phù triện, phù này triện vừa mới xuất hiện tại trong đại điện, đại điện Linh khí chung quanh rồi đột nhiên tụ tập tại trong đại điện, theo thời gian trôi qua trong đại điện này vậy mà bốc hơi lên màu xanh biếc khí vụ.

Linh khí hóa sương mù quả nhiên là tứ giai tụ linh phù, mọi người đồng tử co rút lại. Bọn hần không nghĩ tới Tiêu Dao thật sự hoàn thành tứ giai tụ linh phù khác.

"Hắc hắc, hắc hắc, tốt" Thanh Trúc Chương môn nhất thời vậy mà thất thố, : "Tiêu Dao người đi theo ta đi! Thục Sơn đáp ứng người, liền tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng."

Tiêu Dao thu tứ giai tụ linh phù đi theo tại Thanh Trúc Chương môn sau đó, bọn hần trực tiếp tiến về trước Thục Sơn Trấn Yêu Tháp chỗ. Mà tại Chương môn cung điện cả đám dĩ nhiên là riêng phần mình tản. Chẳng qua là Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão ly khai thời điểm ánh mắt thậm chí có chút ít âm trầm. Hiển nhiên bọn hần cũng cảm giác được Tiêu Dao khó đối phó.

Mà Tiêu Dao đi theo tại Chương môn sau đó, đi tới Trấn Yêu Tháp chỗ. Thục Sơn có hai đại mật địa, một chỗ là Trấn Yêu Tháp, một chỗ là Bạt Kiếm Phong. Cái này Trấn Yêu Tháp là Thục Sơn cấm địa, tại Thục Sơn cũng chỉ có trưởng lão cùng Chương môn mới có tư cách tiếp cận nó. Cái này Trấn Yêu Tháp có tầng chín độ cao, Tiêu Dao tới chỗ này cảm thấy được một cỗ bàng bạc yêu lực. Mơ hồ để cho hần tự thân Linh lực vận chuyển đều có chút cổ hết sức.

"Xem ra người cảm thấy, " lúc này Trấn Yêu Tháp trước đột nhiên xuất hiện một danh tự râu dài bông bênh lão giả, tại lão giả này sau khi xuất hiện, Tiêu Dao liền cảm thấy linh lực của mình khôi phục vận chuyển bình thường.

"Bái kiến Thanh Vi lão tổ, " nhưng là Thanh Trúc Chương giáo đối với tên lão giả này hơi hơi khom người nói.

Tiêu Dao cái này mới phản ứng tới, vị lão nhân này nhưng là Thục Sơn còn sống Hóa Thần đại năng, Thục Sơn các đệ tử lão tổ, pháp danh Thanh Vi. "Đệ tử Tiêu Dao bái kiến lão tổ." Tiêu Dao hai tay ôm quyền khom người nói.

"Ừ, " lão giả xoay người lại nhìn Trấn Yêu Tháp, hần tay trái vung lên, cái này Trấn Yêu Tháp bên trong tình huống liền hiện ra rõ ràng. Cái này trong tháp vậy mà khóa đông đảo Yêu thú, có trăm mét đại xà, hung hãn Hồ Yêu, kiêu tiếu hồ ly, mà tại tầng dưới chót nhất thì là một cái tranh dử tợn Cự thú, miệng của hần vậy mà xuất kỳ lớn, mà buộc hần xích sắt vậy mà xuất hiện một ít vết rạn.

"Đây là yêu thú gì, vậy mà hung hãn như vậy, nó xiềng xích!" Tiêu Dao cau mày.

"Thượng Cổ có tứ đại hung thú, hỗn độn, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Đào Ngộ, cái này liền là một cái trong số đó Thao Thiết, kia hình dáng như dê thân mặt

người, kia mất tại dưới vách, Hồ rằng người móng vuốt, kia âm như hải nhĩ. Nó đã bị Trấn Yêu Tháp đã trấn áp cực kỳ lâu, lâu đến ngay cả ta cũng không biết. Ngày nay xem ra nó nhưng là có thoát khốn khả năng. Mà ta Thục Sơn tức thì hy vọng mượn nhờ một trượng tử giải tỵ linh phù, cùng một trăm lẻ tám chương tam giải tỵ linh phù. Đến duy trì Trấn Yêu Tháp Linh lực cung ứng, để cho chúng ta tạm thời có thể đem Trấn Yêu Tháp thu lại, đưa đến ta Thục Sơn đại năng chỗ, mới có thể lại lần nữa trấn áp nó."

"Thao Thiết, Thượng Cổ hung thú, Thục Sơn lại muốn đem Trấn Yêu Tháp cùng Bạt Kiếm Phong cùng nhau mang ly khai cái thế giới này." Tiêu Dao cả kinh nói.

"Đúng vậy, nơi này thiên địa là đại năng Hiên Viên diễn biến nhân đạo chi địa, tu luyện chi thuật cuối cùng sẽ bị thủ tiêu, phương này thế giới tu giả ở lại phong thần cuộc chiến sau phạm là Kim Đan trở lên đều sẽ thông qua Sơn Thủy đạo phủ Truyền Tống Trận đi đâu thực Tu Chân Giới, chỗ đó mới là tu giả thiên đường." Thục Sơn này lão tổ hướng tới nói.

"Thì ra là thế" Tiêu Dao hỏi tiếp: "Xin hỏi lão tổ, đã là nhân đạo diễn biến chi địa, không biết Hoàng đạo cuối cùng sẽ như thế nào?"

"Thiên Đạo diễn biến, lấy Hoàng đạo đến chế tạo tiên đạo, Hoàng đạo tạm thời không ngại, về sau không biết." Cái này Thanh Vi lão tổ hồi đáp.

"Lão tổ, Tiêu Dao đã khắc tốt rồi tứ giải tỵ linh phù, chúng ta bắt đầu đi!" Thanh Trúc Chương môn mở miệng nói, thấy lão già gật đầu, rồi hướng Tiêu Dao nói: "Tiêu Dao, chúng ta mở ra trận pháp thời điểm, cần người mượn dùng Vương Ấn, tạm thời trấn áp tại nó, này Thao Thiết tu vi cao thâm, trên thế giới này, cũng chỉ có Vương Ấn dẫn động Thiên Đạo lực lượng có thể tạm thời trấn áp nó." Nói qua Thanh Trúc liền đem Tiêu Dao đã sớm giao cho hắn một trăm lẻ tám Trương Tam giải tỵ linh phù lấy ra ngoài, mà cùng lúc đó Tiêu Dao tức thì đem cái kia tứ giải tỵ linh phù giao cho Thanh Vi lão tổ.

Tiêu Dao hai tay giao nhau xẹt qua, Vương Ấn liền xuất hiện ở hai chương giữa, một cỗ lớn lao Thiên Đạo uy áp liền xuất hiện ở đây Trấn Yêu Tháp trên không, trong khoảng thời gian ngắn thậm chí có một loại gió giật trước lúc bão về khí thế của. Tiêu Dao vẫy tay, thất lung Vương Kiếm liền treo lơ lửng trên không trung, một cỗ thật lớn màu tím luồng khí xoáy liền xuất hiện ở Trấn Yêu Tháp trên không. Không gian này trong uy nghiêm, lấy Vương Kiếm làm môi giới, lấy khe hở hình thức một luồng sóng mà đeo trên Trấn Yêu Tháp bên trên. Những cái kia tại Trấn Yêu Tháp trong yêu tinh, dị thú tại đây sức mạnh to lớn phía dưới đều là thổ huyết hôn mê, chỉ có cái kia tầng dưới chót nhất Thao Thiết, phát ra trận trận gào thét trong khoảng thời gian ngắn lại có thể miễn cưỡng Ngăn cản.

"Tốt, Thao Thiết lần này ta xem ngươi Sao thế thoát khốn." Thanh Vi Đạo dài rống to một tiếng, trong tay kết xuất phức tạp tay của ấn, đánh vào cái này Trấn Yêu Tháp ở bên trong, cái này Trấn Yêu Tháp liền từ từ đi lên, tại kia dưới đáy có thể phát hiện một bộ phức tạp đại trận. Tiêu Dao phát giác cho ra, Trấn Yêu Tháp cách mặt đất, khiến cho trong đó Linh lực độ dày giảm xuống không chỉ một cấp độ. Mà cùng lúc đó, Thanh Trúc Chương môn, h như một đạo ảo ảnh giống như lướt qua Trấn Yêu Tháp dưới đáy, cái kia trong tay tam giải tỵ linh phù liền từng cái dán ở phía trên, ở lại kia hoàn thành một trăm lẻ tám miếng thời điểm. Liền có từng đạo ánh sáng nhộn nhạo, Thanh Vi lão tổ chờ đúng thời cơ, đem cái kia tứ giải tỵ linh phù về phần Trấn Yêu Tháp dưới đáy trung tâm nhất. Lúc này liền có một cỗ bốc hơi Linh khí từ dưới đáy tràn lan lên, đem cái này Trấn Yêu Tháp bao vây lại.

Tiêu Dao thu Vương Kiếm, Thiên Đạo uy nghiêm cũng dần dần tản đi, hắn còn mơ hồ nghe được cái kia Thao Thiết không cam lòng gào thét. Mà làm xong những điều này Thanh Vi lão tổ, tức thì lại là từng đạo huyền ảo tay của ấn đánh ra, cái này Trấn Yêu Tháp vậy mà chậm rãi nhỏ đi, cuối cùng vậy mà bay xuống tại Thanh Vi lão tổ trong tay, bị kia thu nạp trong ngực.

"Lần này ta Thục Sơn bằng vào Thiên Cương địa sát tỵ linh đại trận, khởi động Trấn Yêu Tháp biến hóa chi trận. Nhưng mà nhưng cũng không phải là kế lâu dài, hai mươi năm về sau, sợ là sẽ thấy cũng trời không được cái này Thao Thiết rồi." Thanh Vi Đạo dài chậm rãi nói.

"Ha ha, lão tổ quá lo lắng, ở lại phong thần cuộc chiến chấm dứt, chúng ta liền đi Thục Sơn phản quan trọng, đến lúc đó có Đại Thừa cường giả, Tán Tiên lão tổ há có thể sợ Thao Thiết cái này yêu súc." Thanh Trúc cất cao giọng nói.

"Hai vị đại năng, cái này Thao Thiết tạm thời coi như là giải quyết xong, các người nhìn.", " Tiêu Dao tra hỏi, cảm thấy có phần có chút ngượng ngùng.

"Ha ha, Ngự Kiếm Thuật ta Thục Sơn bí mật bất truyền, nhưng mà đây hết thảy đều muốn thành lập tại Thục Sơn tồn tại điều kiện tiên quyết phía dưới." Thanh Vi lão tổ thần nhiên nói: "Ta Thục Sơn vậy mà đáp ứng đem người cái này ngự kiếm chi thuật không giữ lại chút nào mà truyền cho người tự nhiên sẽ không thất tín với người." Thanh Vi lão tổ nói qua liền đem một khối ngọc phiến ném cho Tiêu Dao, Tiêu Dao thần thức dò xét một phen, quả nhiên là Thục Sơn ngự kiếm chi thuật sau hai chiêu, Hóa Hồng Độn cùng Hóa Hồng Sát.

Tiêu Dao đại hỉ, lập tức liền hướng Thanh Trúc Chương môn hòa thanh hơi lão tổ xin lỗi một tiếng, liền quay người trở về mình Tiêu Dao Tiên Cư, cái này Tiêu Dao Tiên Cư cho tới nay sẽ không người cư trú, trải qua Tiếp Dẫn Thai thời điểm cố thụ tiên bối lại đem cái kia tiên cư lệnh bài cho Tiêu Dao. Tiêu Dao trở lại tiên cư sau lúc này liền ngồi trên mặt đất, bắt đầu tìm hiểu lấy Ngự Kiếm Quyết sau hai chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40:: Tiểu Bạch Thố

Thục Sơn Ngự Kiếm Quyết quả nhiên không hồ là bí mật bất truyền, Tiêu Dao cả đêm thời gian, vèn vèn đem tu luyện pháp môn ghi xuống, rồi lại không có tìm được chút nào phương pháp tu luyện. Chẳng qua là mơ hồ cảm thấy, bản thân còn cần không ngừng mà diễn biến kiếm đạo, vừa rồi mới có khả năng tu luyện thành công Hóa Hồng Độn cùng Hóa Hồng Sát.

Bất quá những chuyện này nhất định đều là sau này hãy nói chuyện rồi, lúc này Tiểu Dao bày xuống một bàn rượu ngon món ngon cùng Lý Diêu, Lưu Bàn, Ngô Đạt ba người, đối với thán thành uống.

Bốn người cộng ngồi ở một bàn, rồi lại đều không nói tiếng nào, dường như đều đang nhớ lại trước kia gặp nhau. Giang sơn như vẽ giống như đẹp, phong vân rồi lại đột nhiên tụ hợp, thiên hạ này không còn nữa năm đó yên tĩnh, người và vật không còn người đâm chỉ có thể không phân bác được! Không cam lòng hóa rượu mặc cổ họng, hoảng hốt là ai mạnh vì gạo, bạo vì tiền, Thanh Vân Phong trên đậm mực của người nào tưởng niệm, như rượu giống như hóa đất đi đi.

"Sao thế, hôm nay ta bốn người lại tụ hợp, Sao thế trở nên thương cảm như vậy." Nhưng là Lý Diêu trước tiên phá vỡ cái này hoài cựu thương cảm bầu không khí.

"Đúng đúng, hôm nay Tiểu Dao trở về, chúng ta nên cao hứng mới phải." Ngô Đạt hòa cùng nói.

"Ha ha ha ha, " nhưng là Lưu Bàn đột nhiên đứng lên, cầm bầu rượu lên hưng hăng đổ một miệng lớn: "Sur huynh, Càn Nguyệt nhập ma rồi, nàng là như vậy yêu người." Trong lời nói thậm chí có lớn lao bi thương cùng sinh khí. Nói xong, đem bầu rượu đưa mà ném vụn, điên giống như đóng sập cửa mà đi.

"Hắn, hắn" nhưng là Ngô Đạt không quen nhìn Lưu Bàn thái độ.

"Hắn là trách ta, trách ta đem Càn Nguyệt dẫn đến nhập ma con đường lên, " Tiêu Dao cũng cầm lấy bầu rượu một bên uống vào một bên đi ra ngoài: "Trách ta đem Càn Nguyệt dẫn đến nhập ma trên đường."

"Sur huynh, bọn hắn" Ngô Đạt nhìn có chút không hiểu.

"Ài, tình một trong chữ, hại người rất nặng. Chúng ta cũng đi thôi!" Lý Diêu thở dài một hơi, cũng quay người rời đi, Ngô Đạt cũng theo đó rời đi.

Tiêu Dao ý thức hoảng hốt phía dưới, vậy mà đi tới trên vọng nguyệt đình, lúc này trên vọng nguyệt đình chính trực mùa thu, bởi vì ở vào Tiên gia phúc địa, lá cây như trước xanh ngắt."Ha ha, vậy mà đến nơi này." Thời khắc này Tiêu Dao đã có có chút men say. Hắn không chú ý tới tại phía sau hắn cách đó không xa vậy mà đã ẩn tàng một người, rõ ràng là Chu Minh Vũ vị này Thục Sơn Đại trưởng lão thân nhi tử.

"Hừ, Tiêu Dao nguoi đường đường Kim Đan tu sĩ vậy mà sẽ uống say, xem ra là ông trời đều muốn giết nguoi." Nhìn Tiêu Dao vậy mà tựa ở trên vọng nguyệt đình cột đá trên đã ngủ, bây giờ Minh Vũ liền chậm rãi dựa vào đi lên, ở lại tới gần lúc, đột nhiên tiến lên đứng là muốn dùng bảo kiếm trong tay đi cắt Tiêu Dao cổ họng. Nhưng mà lúc này, Tiêu Dao sau lưng vậy mà thoát ra một con thỏ trắng nhỏ, một đạo u lượng quang mang tại nó hai móng vuốt giữa thoáng hiện đón nhận cái này tập sát kiếm quang, cái kia u lượng quang mang vậy mà đem kiếm này mang chống đỡ cản lại. Nhưng thật ra là Tiêu Dao trong cơ thể Hư Kiếm tự động hộ chủ, chặn lại kiếm này mang. Bất quá tại phản chấn phía dưới, cái này thỏ trắng hưng hăng rơi xuống tại Tiêu Dao bên cạnh hồ đồ ngủ mất, thỏ khỏe miệng có chút sùi vết máu lộ ra.

Chu Minh Vũ thấy mình nhất định phải một kích lại bị một con thỏ ngăn cản được, lập tức sẽ phải đi lên bổ khuyết thêm một kiếm. Lúc này cái kia cách đó không xa bụi cỏ, vậy mà bộc phát ra một đạo kiếm quang, trực bức Chu Minh Vũ, Chu Minh Vũ vội vàng Ngăn cản.

Lúc này lại là đột nhiên nảy lòng tham đến trên vọng nguyệt đình Lý Hân Di, phát ra đưa tới.

Nhìn thấy người đến là Lý Hân Di, Chu Minh Vũ đồng tử co rút lại, lúc này Lý Hân Di cho dù là hắn cũng không là đối thủ, nghe nói Lý Hân Di đã từng là cùng Nhị trưởng lão giao thủ luận bàn, vậy mà không lộ thua trận. Thấy Lý Hân Di tựa hồ còn muốn phát chiêu hắn vội vàng truyền âm nói: "Lý cô nương, cái này Tiêu Dao Vương, là tâm ma của nguoi, giết hắn đi không phải là rất tốt."

Lý Hân Di ánh mắt hồ hững, tựa hồ là đang suy nghĩ chuyện này, nàng xem mắt say ngủ Tiêu Dao, trong lòng vậy mà mơ hồ phát đau nhức, không khỏi trong mắt sát ý nồng hậu dày đặc một phần, liền đang tính toán quay người rời đi thời điểm, rồi lại chú ý tới vừa rồi Ngăn cản Chu Minh Vũ một kích Tiểu Bạch Thố. Trong giây lát nàng trường kiếm ra khỏi vỏ, ba đạo kiếm ý thẳng đến Chu Minh Vũ, Chu Minh Vũ liên tục Ngăn cản, nhưng mà ngay cả như vậy, Chu Minh Vũ quần áo cũng bị lợi mang vạch phách, khỏe miệng còn có một đạo vết máu "Cút" .

"Nguoi, hừ" chứng kiến mình bị Lý Hân Di gây thương tích, Chu Minh Vũ trong mắt có cái này tức giận, nhưng mà Lý Hân Di so với hắn thật sự mạnh quá nhiều, hừ một tiếng sau đó, liền liền không cam lòng rời đi.

Lý Hân Di tại trên Chu Minh Vũ triệt để sau khi rời đi, quay người nhìn Tiêu Dao, ánh mắt phức tạp, bảo kiếm trong tay sát khí cũng là lúc ẩn lúc hiện."Ài, " Lý Hân Di đi ra phía trước, vươn tay ra tựa hồ đều muốn vuốt ve Tiêu Dao gương mặt của. Cuối cùng nhưng là thu tay về, tự thất lưng đào ra một quả Đan dược, cho cái này Tiểu Bạch Thố ăn vào.

"Tiểu Bạch Thố a, nguoi coi như là năm đó cái kia chết đi Lý Hân Di cùng Tiêu Dao tình yêu nhân chứng, về sau nguoi hãy theo bạn hắn đi!" Hôn mê Tiểu Bạch Thố càng bản cũng không biết, nó lại bị năm đó vèn vèn dùng ánh mắt có thể sát thương Lãnh cô nương tặng người.

Lý Hân Di đem Tiểu Bạch Thố thả lại Tiêu Dao trong lòng ngực, quay người rời đi, nàng không chú ý tới tại nàng k sau khi rời đi Tiêu Dao liền liền tỉnh

lại. Hắn thật sâu nhìn chăm chú lên Lý Hân Di rồi đi phương hướng, sau đó liền chậm rãi xung đột cái này trong ngực Tiểu Bạch Thố. Kìa thực sự nhỏ thỏ trắng rơi xuống đất thời điểm hắn liền tỉnh, chính là cảm thấy được chung quanh có Lý Hân Di mới không có tỉnh lại.

"Chết rồi, ha ha, đã chết" Tiêu Dao tự giễu cười nói, hắn lại giơ tay lên trong bầu rượu, nhưng không có một giọt rượu chảy vào trong miệng. Dưới sự giận dữ Tiêu Dao đem bầu rượu rơi vỡ thành công tám tách ra. Cừ động lần này nhưng là kinh khởi nguyên bản hôn mê Tiểu Bạch Thố. Tiểu Bạch Thố nhất thời chịu kinh hãi, thoát ra Tiêu Dao trong ngực, nhưng là mới vừa thương thế nghiêm trọng, lại ngã trên mặt đất. Tiêu Dao bừng tỉnh, hắn vội vàng ôm lấy Tiểu Bạch Thố, chậm rãi vuốt ve, cái này Tiểu Bạch Thố vừa rồi hương thụ giống như nheo lại hai mắt, thoát nhìn hết sức thích ý.

Tiêu Dao ôm Tiểu Bạch Thố trực tiếp rời đi, hắn không lại về Tiêu Dao Tiên Cư, cái kia chỗ tiên cư hôm nay đã chưa tính là hắn, hắn đối với Thục Sơn chỉ là một cái khách quý mà thôi. Tiêu Dao rời đi không lâu, trên vọng nguyệt đình chỗ Lý Hân Di mới hiện lộ ra thân hình, nhìn ném vụn bầu rượu, Lý Hân Di hai mắt vậy mà chảy ra nước mắt. "Vì cái gì, nàng không phải là đã chết rồi sao? Vì cái gì ta sẽ còn có nước mắt của nàng" Lý Hân Di lau một giọt nước mắt, ngưng mắt nhìn nói: "Cũng được, ta liền giữ đi, nhìn xem ngươi còn có cái gì mảnh khỏe." Lý Hân Di nói xong, trong tay một đạo lục mang thẳng đến bầu rượu, rượu này ẩm vậy mà khôi phục nguyên trạng, chẳng qua là rồi lại hơn nhiều từng đạo văn dấu vết. Rơi vỡ qua coi như là khôi phục, cũng xóa không mất dấu vết, trừ phi núi sông đảo ngược, văn dấu vết cũng biến thành xinh đẹp.

Tiêu Dao ôm Tiểu Bạch Thố, không cho bất luận kẻ nào từ biệt, Thục Sơn chuyện tình cũng đã xong xuôi, hắn đi vào tiếp dẫn cổ thụ trước mặt cửa, gõ thân cây nói: "Cổ thụ tiên bối, văn bối Tiêu Dao lại tới thăm ngươi."

"A!" Cái này tiếp dẫn cổ thụ tựa hồ đuổi cái lưng mệt mỏi: "Là ngươi a! Giống như có mấy ngày này không gặp ngươi rồi."

"Đúng vậy, tiên bối. Văn bối đến Thục Sơn làm việc, hôm nay sự tình xong xuôi, đặc biệt đến tiếp tiên bối, thuận tiện Hướng tiên bối đòi hỏi một ít Đào Hoa Nhưỡng, những năm này ta tuy rằng coi như là thưởng thức không ít rượu ngon, nhưng vẫn cảm thấy tiên bối Đào Hoa Nhưỡng mới là trong rượu cực phẩm."

"Hặc hặc, ta cái này Đào Hoa Nhưỡng, thu thập nghìn năm tiên đào, hóa nghìn năm Hàn Băng, phụ lấy Tuyết Liên, tuyết lê, quan trọng nhất là thêm có hàng năm nở rộ tươi mới Đào Hoa Nhưỡng tạo, lại trải qua nghìn năm núi lửa dung luyện, nghìn năm Hàn Băng Đông Kết, nghìn năm bình thường sản xuất, vừa rồi thành rượu. Như thể tính ra coi như là ba nghìn năm vừa rồi thành rượu."

"Tiên bối, rượu đây?" Tiêu Dao lúng túng nói.

"Ngươi tiểu tử này, không thể hãy nghe ta nói hết sao?" Tiếp dẫn cổ thụ cười mắng. Bất quá tiếp dẫn cổ thụ ngược lại cũng hào phóng, chạc cây khinh động. Thậm chí có trăm hũ rượu ngon xuất hiện ở Tiêu Dao trước mặt.

"Tiên bối có phải hay không hơn nhiều." Tiêu Dao trong cổ một hồi bắt đầu khởi động, nhiều rượu như vậy cái kia đến uống tới khi nào a.

"Tiêu Dao tiểu tử a, ly khai phương này thế giới Truyền Tống Trận đã xuất hiện, không ngày sau ta đem thông qua chỗ đó ly khai, cái này trăm hũ Đào Hoa Nhưỡng liền tặng cho ngươi đi!" Nguyên lai cái này cổ thụ tiên bối là ý định đã đi ra, trách không được như thế hào phóng.

"A, tiên bối là đã đợi không kịp sao?" Tiêu Dao cười nói, hắn đoán chừng cái này cổ thụ tiên bối nhất định cũng là hóa chính là thần cấp đại năng, tại đây phương hướng thế giới tiến giai vô vọng, đối với đem truy cầu Thiên Đạo làm làm mục tiêu tu giả mà nói, nơi đây quả thực chính là một phương ngục giam.

"Ừ, " cổ thụ Dao nghiêng nhìn Sơn Thủy đạo phủ phương hướng, tựa hồ trở nên đặc biệt cao hứng, cái kia nguyên bản xanh ngắt lá cây cũng biến thành xanh tươi đứng lên, tựa hồ trở nên sinh cơ bừng bừng. "Ngươi tiểu tử này, Sao thế còn muốn lấy đường một con thỏ nhỏ a?" Kỳ thật cổ thụ trước đây liền thấy Tiêu Dao trong ngực Tiểu Bạch Thố, nó cũng đã sớm nhận ra cái này Tiểu Bạch Thố thân phận "Nguyệt Thỏ".

"Tiểu Bạch Thố a, có hứng thú hay không đến chỗ của ta a." Lúc này cổ thụ vậy mà biến thành một cái hiền hòa lão đầu, nói đến đây cổ thụ tiên bối, chạc cây điểm nhẹ một đạo lục mang liền đánh tới Tiểu Bạch Thố trên thân, một cỗ nồng nặc sinh cơ đem Tiểu Bạch Thố bao vây lại. Tiểu Bạch Thố vốn là thương thế lại đang trong nháy mắt tốt rồi.

Tiểu Bạch Thố lập tức đối với cổ thụ thân thiết đứng lên, tại hắn chạc cây tại trên gọi tới gọi lui, mà Tiêu Dao tức thì nhận trăm hũ rượu ngon, ngồi trên mặt đất cùng cổ thụ đối ẩm đứng lên.

"Tiểu Bạch Thố, có hứng thú hay không theo ta đi một phương khác thế giới a?" Nhưng là cổ thụ triển khai để cho Tiểu Bạch Thố cùng theo ý nghĩ của mình.

Tiểu Bạch Thố tựa hồ có chút minh bạch cổ thụ ý tứ, nó nhìn nhìn cổ thụ chờ mong bộ dạng, rồi lại ngược lại quay người chạy tới Tiêu Dao bên cạnh, tại Tiêu Dao bên người chạy tới chạy lui, thoát nhìn là không đi theo cổ thụ đi một phương khác thế giới ý tưởng.

"Ha ha, " nhìn Tiểu Bạch Thố vui vẻ bộ dạng, tiếp dẫn cổ thụ tựa hồ biến đến cao hứng trở lại.

"Tiểu tử, xem ra cái này Tiểu Bạch Thố cùng ngươi hữu duyên, cái này con thỏ nói đến cùng ta có chút ít nguồn gốc, hy vọng ngươi mạnh khỏe sinh chiếu cổ nang." Cổ thụ đối với Tiêu Dao phó thác nói.

"Tiên bối yên tâm, ta sẽ chiếu cố thật tốt nó, tuyệt đối sẽ không khiến nó bị thương nữa hại." Tiêu Dao vuốt ve Tiểu Bạch Thố kiên định nói.

"Ha ha, tốt" tiếp dẫn cổ thụ lại đem mình một ít trân tàng cho Tiêu Dao, những cái này trân tàng vậy mà tất cả đều là Yêu Đan, Yêu thú Kim Đan Kỳ mới vừa có Yêu Đan, cổ thụ tiên bối cho Yêu Đan vậy mà vẹn vẹn Kim Đan Kỳ thì có ba trăm miếng, Nguyên Anh kỳ đều có hơn ba mươi miếng. Về phần

không Linh được, nhưng là cái này nhiều năm cất rượu đem Linh được đã tiêu hao hết.

Cùng cô thụ tiền bối một phen trao đổi, Tiêu Dao cũng là đã minh bạch bên ngoài Tu Chân Giới chuyện tình, theo hắn nói đến, Thiên Đạo cảnh báo xuống, gần đây tất cả Hóa Thần tu sĩ đều sẽ thông qua Truyền Tống Trận ly khai. Nếu không thiên phạt phía dưới hóa thành màu xám tro màu xám tro. Kỳ thật đây cũng là tránh cho những cái kia đại năng ảnh hưởng phong thần cuộc chiến, sớm tiến hành dọn bãi. Vốn tại Trấn Yêu Tháp trấn áp phía dưới, Thục Sơn Thanh Vi lão tổ còn có thể lưu lại, nhưng mà hiện tại nghe nói chính là Thanh Vi cũng là muốn rời đi.

Tiêu Dao sau khi nghe xong ngược lại cũng cảm thấy cao hứng, Hóa Thần rời đi, Nguyên Anh ngừng phát triển thế giới, Tiêu Dao cảm giác mình còn có thể ứng phó rồi. Nếu không về sau cái kia Hóa Thần tu sĩ đi ra thu phong thần cuộc chiến thành quả, ai có thể Ngăn cản.

Một phen đối ẩm sau đó, Tiêu Dao liền ôm Tiểu Bạch Thố xuống núi, không biết Ngang Dữ đi tán tu liên minh, chuyện nơi đó thì như thế nào rồi. Phương này thế chiến bắt lấy, phá rồi sau đó trong, đây cũng là phương này thế giới lột xác.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41:: Chặn giết

Tiêu Dao từ biệt cô thụ tiền bối liền đã đi xuống đến trong núi, Ngự Kiếm Quyết quả nhiên kỳ diệu vô cùng, Tiêu Dao giẫm đạp tại Vương trên thân kiếm, ngự kiếm phi hành. Bạch Vân nhiều đóa, trôi lơ lửng ở bên cạnh của mình. Mà Cửu Châu Đại Địa núi non sông ngòi càng là nhìn một cái không sót gì, Tiêu Dao chính đang thưởng thức trong đó cảnh đẹp, đột nhiên trong lòng cảnh giác phát sinh. Hai thanh tiên kiếm, từ trái phải tập sát mà đến.

Tiêu Dao giẫm phải Vương Kiếm một chỗ ngoặt eo hiểm hiểm tránh đi, cái kia hai thanh tiên kiếm một kích không trúng, lại đang không một người trong quay đầu, Trùng Khánh tập sát mà đến.

"Ngự Kiếm Thuật" Tiêu Dao trầm ngâm một tiếng, dưới chân Vương Kiếm đột nhiên bắn ra, liền cùng cái này hai thanh tiên kiếm dây dưa. Tiêu Dao cùng lúc đó lấy ra tinh tọa thứ mười hai khiếu huyết Vương Ấn âm thầm cảnh giới, Tiểu Bạch Thố lúc này nắm chặt Tiêu Dao quần áo, hoàn toàn mà trốn vào Tiêu Dao trong ngực.

"Hai vị trưởng lão các ngươi hiện tại mới nhìn không được sao?" Tiêu Dao nhìn phía trước một đám mây trắng nói.

Quả nhiên cái kia đoàn Bạch Vân tản đi, xuất hiện hai đạo thân ảnh, rõ ràng là Thục Sơn Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão Chu Toàn cùng Lưu Năng. "Tiêu Dao Vương, người phe đi chúng ta cháu trai, chúng ta tự nhiên có lẽ lĩnh giáo một câu trả lời hợp lý. Hôm nay ta hai người dắt tay nhau mà đến, chính là muốn chấm dứt việc này, nếu là ngươi có thể từ ta hai trong tay người chạy trốn, như vậy lúc này tự nhiên từ nay về sau xóa bỏ. Ta lúc này cam đoan về sau tuyệt không cùng ngươi là địch." Đại trưởng lão Lang Thanh nói.

"Tiểu tử, ta Lưu Năng đường đường Thục Sơn Nhị trưởng lão thương yêu nhất cháu trai lại bị ngươi phe đi. Việc này không làm qua một trận, là tuyệt đối không thể nào, hôm nay ta nhưng chắc là sẽ không lưu thủ, ra chiêu tất nhiên là sát chiêu, cho ta Tôn nhi báo thù. Cho ta rửa nhục, như ý tức giận." Nhị trưởng lão Lưu Năng thoạt nhìn sát khí bùng bùng.

Tiêu Dao thật sâu nhìn nhìn hai vị trưởng lão, Thục Sơn không hổ là tiên môn đứng đầu, hai vị này trưởng lão nếu là cùng mình không gút mắc, bọn hắn tại trong mắt của mình chỉ sợ cũng không phải là như vậy bộ dáng. Mọi người có mọi người lập trường, đứng ở bất đồng lập trường thường thường hơi bất đồng giải thích. Năm đó cái kia Chu Quý cùng Lưu Phong làm có lẽ nhưng là không đúng, nhưng đối với hai vị trưởng lão mà nói, bản thân dù sao phe đi cháu của bọn hắn, bọn họ là chấp thiên hạ người cầm đầu (tai trâu) Nguyên Anh Đại tu sĩ, mà cháu của bọn hắn lại bị người phe đi chỉ có thể làm một phạm nhân, có lẽ năm đó bản thân ra tay xác thực nặng, nếu không hai vị trưởng lão có thể sẽ là Thanh Trúc Chương môn vậy trưởng lão. Bất quá Tiêu Dao cũng không hối hận, nhân sinh trên đời làm liên liên làm rồi, nghịch thiên tu Tiên, tự nhiên phải có một phần phong mang.

"Tốt, nếu như hai vị trưởng lão muốn làm qua một trận, ta đây Tiêu Dao tự nhiên phụng bồi." Tiêu Dao hét lớn một tiếng. Hắn ôm Tiểu Bạch Thố, dùng tay kia gạt một cái Tiểu Bạch Thố đầu nói: "Tiểu Bạch Thố, ngươi ở nơi này an tĩnh ở lại đó, Đại ca ca ta có chút sự tình, ngươi chờ một chút a."

Tiêu Dao nói qua xuất ra một cái mộc bài cột vào tại Tiểu Bạch Thố trên thân, cái kia mộc bài liền chính là Tiêu Dao khắc phù trận, cái này mộc bài kích phát ra đến liền hóa thành một đạo vòng bảo hộ đem Tiểu Bạch Thố bao bọc ở bên trong. Điểm này để cho Thục Sơn hai vị trưởng lão chấn động, bởi vì bọn họ nhận biết, đây là tứ giai phù trận chấn động. Kỳ thật đây là Tiêu Dao khắc vòng bảo hộ phù, nó phòng hộ đầy đủ Ngăn cản Nguyên Anh tu sĩ một giờ công kích, nhắc tới cũng là tương đối cường hãn.

Tiêu Dao đem Tiểu Bạch Thố đặt ở đám mây bên trên, lúc này Tiểu Bạch Thố còn đang nhìn cái này kỳ quái vòng bảo hộ, nó duỗi ra nhỏ móng vuốt muốn đi đụng tốt lắm giống như tức giận màng vòng bảo hộ, rồi lại thu hồi móng vuốt, tựa hồ sợ đụng phá, hoàn toàn không ngờ tới lúc này Tiêu Dao phải có một trận kinh tâm động phách chiến đấu. Tiêu Dao nhìn không khỏi cười cười, hắn quay người đối với hai vị trưởng lão nghiêm mặt nói: "Hai vị trưởng

lão xin mời!"

Tiêu Dao đi đầu hướng xa xa bay đi, hần không thể để cho chiến đấu ảnh hưởng tổn thương đến đến Tiểu Bạch Thỏ. Ba người một trước một sau liền đi tới vạn mét ra không trung, ở chỗ này phía dưới là một chỗ sơn lâm, ngược lại cũng không sợ bị người khác chứng kiến.

"Tiêu Dao, phế ta tôn nhi, xem kiếm." Nhị trưởng lão lúc không nhìn được trước, một đạo thật lớn tấm lụa mang theo sát khí tập sát hướng Tiêu Dao.

"Hặc hặc, đến thật tốt, chính muốn nhìn một chút Nguyên Anh tu sĩ uy lực." Tiêu Dao Vương Kiếm hất lên, đồng dạng là một đạo tấm lụa chém ra. Tại Tiêu Dao đạo này tấm lụa bên trong tuy rằng Linh lực hơi có không bằng, nhưng lại đậm thật lớn Thiên Đạo uy áp.

Hai đạo tấm lụa chạm vào nhau, hai người rõ ràng triệt tiêu lẫn nhau, Đại trưởng lão Chu Toàn ánh mắt co rút lại, cái này Tiêu Dao thực lực quả nhiên không thể theo lẽ thường độ chỉ, Nhị trưởng lão Lưu Năng hần thể nhưng là hiểu rõ, mới vừa một chiêu này Nhị trưởng lão là tuyệt đối không có nương tay đây, nhưng lại khó khăn lắm cùng Tiêu Dao đánh cho cái ngang tay.

"Tiêu Dao, ngươi quả nhiên lợi hại. Nhưng mà ta hai người lần này là liên thủ mà đến, tự nhiên muốn đồng loạt ra tay. Chúng ta nói chỉ cần ngươi chạy ra công kích của chúng ta như vậy ân oán của chúng ta liền liền xóa bỏ. Vì vậy kế tiếp chúng ta sẽ phải liên thủ rồi." Đại trưởng lão trong lời nói, cũng bắt đầu động thủ, từng đạo Kiếm Khí tấm lụa chém ra, dẫn động một mảnh thay đổi bất ngờ. Tiêu Dao tại hai người liên thủ liên tiếp lui về phía sau, nếu là hần muốn chạy trốn, chỉ cần thi triển Ngự Kiếm Quyết, hơn nữa tại Vương Kiếm bên trong dung nhập một ít Hư lực lượng, chạy trốn là hoàn toàn cũng được. Nhưng mà Tiêu Dao bây giờ còn chưa có đến trốn tình trạng, hần muốn nhìn, mình bây giờ thực lực mạnh như thế nào, điều này cũng thuận tiện sau này chiến đấu bố trí.

Tiêu Dao nghĩ hệ song tu, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Linh lực cân đối tuôn ra, dung hợp thành một cổ tiếp cận Hỗn Độn màu khí lưu, cái này cổ Linh lực khí lưu đưa vào Vương Kiếm bên trong, Vương Kiếm lập tức trở nên dày nặng. Tiêu Dao tiến lên trước một bước chém ra, một đạo thật lớn Kiếm Khí tấm lụa liên quét ngang mà đi. Cái này cổ tấm lụa {triệt tiêuđền bù} mất hai vị trưởng lão Kiếm Khí tấm lụa vẫn như cũ còn có dư xu thế, tại hai vị trưởng lão nhóm thứ hai Kiếm Khí tấm lụa phía dưới mới khó khăn lắm {triệt tiêuđền bù}. Lúc này hai vị trưởng lão tại lực phản chấn dưới sự thôi thúc, vậy mà lui về phía sau trăm mét nhiều.

"Tiêu Dao, không nghĩ tới ngươi đã có như thế thực lực cường hãn, như vậy thì để cho ngươi nhìn ta cùng sư đệ tuyệt kỹ thành danh." Đại trưởng lão nhìn Tiêu Dao, hần thật không ngờ, mình cùng sư đệ Nhị trưởng lão liên thủ đều đang bị Tiêu Dao đẩy lui. Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão liếc nhau, riêng phần mình đã bắt đầu đại chiêu trước chuẩn bị. Một cổ khí thế thật lớn từ hai vị trưởng lão trong thân thể liên tục không ngừng mà truyền tới.

Cùng lúc đó, Tiêu Dao trong nội tâm dâng lên từng trận cảm giác nguy hiểm."Rốt cuộc muốn phát đại chiêu sao? Nguyên Anh tu sĩ Tam Trọng Đạp, Thiên Tàn Cước thế nhưng là đáng giá chờ mong a!" Tiêu Dao cũng không lại lưu thủ, một chiêu này hần cũng muốn bộc phát ra mình cường thế nhất lực. Tiêu Dao đem Vương Kiếm thu hồi, hai chưởng giữa là trời nổi Vương Ấn, một cổ thật lớn thiên địa uy áp được tại Vương Ấn bên trên; tiếp theo trong cơ thể ngũ hệ Linh lực xen lẫn một cổ không kém Hư lực lượng tràn vào Vương Ấn bên trong. Trời cao mây nhạt ánh mặt trời phổ chiếu, một tia tím Dương Chi Lực không hoàn toàn mà dung nhập Tiêu Dao đại chiêu bên trong.

Nguyên bản theo lý mà nói, nhiều như vậy năng lượng là không thể nào hòa hợp làm một thể đấy, bất quá Tiêu Dao Hư lực lượng trời sinh thì có điều giải công năng, hơn nữa Vương Ấn tính đặc thù, vì vậy một chiêu này mới có thể thành hình.

Ở lại Tiêu Dao chuẩn bị không sai biệt lắm thời điểm, cái kia Đại trưởng lão Tam Trọng Đạp bước đầu tiên đã bước ra, cùng lúc đó Đại trưởng lão khí thế của phóng đại, một cổ hơn xa lúc trước dẫu quyền gào thét mà đến. Mà Nhị trưởng lão Thiên Tàn Cước cước thứ nhất cũng bắt đầu đạp xuống dưới.

Tiêu Dao đi đầu đánh ra một chưởng, thật lớn Tử Dương Chưởng gào thét lên nghênh đón tiếp lấy. Cái này một trượng cùng Đại trưởng lão Nhị trưởng lão thể công triệt tiêu lẫn nhau. Tiêu Dao biết rõ, đây chỉ là một lần thăm dò, thực đại quyết chiến là tại hạ một lớp. Hần lúc này đã tụ lực hoàn thành, mà Nhị trưởng lão thứ hai chân cũng đã ngưng kết đi ra. Đại trưởng lão thứ hai chân cũng đã hoàn toàn đạp đi ra, khí thế của hần vậy mà so với bình thường đề cao không chỉ một lần.

Tiêu Dao biết rõ, Tam Trọng Đạp đệ tam trọng cường hãn hơn, như là hoàn toàn bước ra Đại trưởng lão khí thế của sợ là muốn tiếp cận Hóa Thần tu sĩ. Tiêu Dao tuy rằng rất cao minh, nhưng hần vẫn rõ ràng mình cũng rất nhiều có thể đối phó Nguyên Anh tu sĩ, nhưng mà Hóa Thần Kỳ là tuyệt đối không được.

Vì vậy Tiêu Dao hai chưởng đột nhiên đẩy, tụ lực đã lâu đại chiêu liền phát ra. Máu tím bàn tay, giờ phút này trở nên Hỗn Độn dâng lên, đây cũng không phải là hoàn toàn ý nghĩa Tử Dương Chưởng rồi.

Tiêu Dao trước tiên xuất kích, triệt để đã cắt đứt Đại trưởng lão Tam Trọng Đạp ý tưởng, hần cũng đành phải lấy nhị trọng đạp, oanh ra một đạo bén nhọn quyền pháp, mà Nhị trưởng lão cũng hung hăng nhảy lên, kinh khủng kia bàn chân khổng lồ, đạp hướng Tiêu Dao. Lần này đối oanh không thể nghi ngờ là tương đối cường hãn, lại nói tiếp đã thoát ly Nguyên Anh phạm trù.

Tràn ngập sát khí quyền ảnh, to lớn vô cùng bàn chân khổng lồ, tại bên ngoài xem ra, Tiêu Dao cái kia Hỗn Độn màu chưởng ấn thật sự không có ý nghĩa. Ba đạo đại chiêu tiếp tục đẩy mạnh, tốc độ của bọn nó càng lúc càng nhanh, rốt cuộc đụng vào nhau. Một cái thật lớn bạo tạc nổ tung tại ba người trung tâm muốn nổ tung lên, cái kia phát ra ảnh hưởng để cho tất cả mọi người không dám coi thường. Tiêu Dao tại trước tiên liền khởi động mặt khác một quả hộ thân che đẩy, ngay cả như vậy, hần cũng bị hung hăng mà đánh bay ra ngoài, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi.

"Không tốt, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão." Tiêu Dao vội vàng hướng một mặt khác bay đi, bản thân có tứ giai hộ thân che đẩy còn như vậy, hai vị kia trưởng lão chẳng phải là càng thêm nguy hiểm.

Tiêu Dao vội vàng chạy tới lúc này Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão đã đã hôn mê, tại bên cạnh bọn họ chính là Thực Sơn Chưởng môn Thanh Trúc

đạo trưởng, còn có vẫn như cũ đang bảo vệ che đậy ở trong Tiểu Bạch Thổ. Lúc này Thanh Trúc Chương môn thoát nhìn có chút chật vật, xem ra tại thời khắc mấu chốt là Thanh Trúc trưởng lão cứu hai vị trưởng lão, nếu không hai người này sợ là không chết cũng phải trọng thương "Đệ tử Tiêu Dao, bái kiến chương giáo chân nhân."

"Ha ha, không nghĩ tới thực lực của ngươi vậy mà cường hãn như vậy, chỉ sợ cho dù là ta cũng không phải là đối thủ." Thanh Trúc lắc đầu, thầm nghĩ quả thật là giang sơn thế hệ có tài tử ra, tất cả lĩnh làm đáng mấy trăm năm "Tự gây nghiệt, không thể sống. Ta hai vị này sư đệ bộ dạng, sau lần này nghĩ đến có thể buông giữa các ngươi ân oán."

"Chương môn, nói đến ta năm đó ra tay {hay là còn là} nặng nề một chút, việc này sai lầm cũng không tất cả hai vị trên người trưởng lão." Tiêu Dao khom người nói, tuy rằng hắn biết rõ dù cho thời gian đảo ngược, hắn khả năng cũng sẽ làm lựa chọn giống vậy.

"Đại Âm Vô Thanh, Đại Tượng Vô Hình, đạo người coi trọng đúng là tâm linh tinh khiết, hẳn hai người tự thành là trưởng lão đến nay, nhiều lần tranh quyền đoạt lợi. Lần này nói đến, hay là muốn cảm tạ ngươi, bằng không hẳn đám khi nào mới có thể tỉnh ngộ, ta Thục Sơn làm sao lúc có thể chân chính thanh tịnh vô vi." Thanh Trúc Chương môn không hổ là có đạo cao nhân, lần này giải thích thực cũng đã Tiêu Dao được ích lợi không nhỏ,

Thanh Trúc mang theo mình hai vị sư đệ quay về Thục Sơn đi, ở lại hai người này tỉnh lại, Thục Sơn có lẽ sẽ đổi một phen cảnh tượng. Mà Tiêu Dao tức thì ôm Tiểu Bạch Thổ hướng Kinh Thành tiến đến, lại nói tiếp hẳn cùng với Không Giai Nguyệt hôn kỳ đã chỉ có năm ngày, mừng tám tháng 9, là bọn hắn hôn kỳ, mà mừng chín tháng chín hẳn sẽ phải phong thiện rồi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42:: Lúc hôn lễ tiến hành (một)

Tiêu Dao đang cùng Thục Sơn hai vị trưởng lão một trận chiến phai mờ ân cừu về sau, liền dẫn đầu về tới Vương Uyên, nơi này Linh khí tương đối mà nói nồng hậu dày đặc một ít, mà Tiêu Dao tại một trận chiến này bên trong. Làm tiêu hao cũng là đặc biệt mà lớn. Hẳn cần khôi phục một chút. Ở lại Tiêu Dao ngồi xuống tĩnh tu một đêm, hẳn liền lần nữa trở nên sinh khí dồi dào. Trải qua một trận chiến này, đối với Tiêu Dao chỗ tốt cũng vô cùng mà rõ ràng, đầu tiên hẳn rõ ràng chiến lực của mình, là hoàn toàn có thể thắng được Nguyên Anh tu sĩ, kể từ đó, hẳn tự cũng không quá mức e ngại phái Không Động, lần sau phái Không Động muốn tiếp tục ngấp nghé tạo hóa Kim Đan, mà tận sức tại đã đảo Thiên Long đế quốc, như vậy thì để cho phái Không Động tại một phe này thế giới đứt gãy truyền thừa.

Thời khắc này Tiêu Dao đang ngồi ở Vương Uyên trên đại điện, tại hắn ngồi phía dưới Vương Vệ thành viên trung tâm. Còn có một đứng đấy lão đầu. Thời khắc này Ngang Dữ về mặt sùng bái mà nhìn Tiêu Dao, hẳn đã hồi báo xong mình tại tán tu liên minh thành quả chiến đấu. Lúc này đây Ngang Dữ đến tán tu liên minh sau liền liền trực tiếp thả ra bốn gã tam giai thiên tướng phù, áp giải tán ra mình trưởng lão Lý Ngũ hưng sư vận tội. Như vậy tư thế, nhất là bốn gã so sánh Kim Đan sơ kỳ tu sĩ tam giai thiên tướng phù, lúc này để cho tán tu liên minh thật trọng đối đãi.

Sau đó cái kia Tán Minh Nhị Tổ Ngô Vũ vốn còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, mà Đại Tổ Tôn Văn biết rõ chuyện đã trải qua về sau, tuy rằng khiển trách Nhị Tổ cử chỉ lỗ mãng, rồi lại cũng không có gia nhập đối phó Nhị Tổ trận doanh. Kim Đan rút cuộc là Kim Đan, Nhị Tổ Ngô Vũ liền hợp dưới tay mình một chúng tu sĩ, cùng với đến từ phái Không Động Kim Đan trưởng lão, vậy mà đánh bại Tiêu Dao tặng cho Ngang Dữ bốn gã tam giai thiên tướng phù. Nhưng mà cái này đều không là vấn đề, lúc Ngang Dữ lần nữa triệu hoán bốn gã thiên tướng phù về sau, cái kia phái Không Động Kim Đan tu sĩ lúc này bỏ chạy rồi, như thế cái kia Nhị Tổ Ngô Vũ cũng liền thúc thủ chịu trôi, bị tán ra mình Đại Tổ Tôn Văn phong ấn tu vi về sau, liền bị Ngang Dữ mang về Vương Uyên, mặc cho xử trí.

"Ngô Vũ, ngươi cũng biết sai." Tiêu Dao bắt chéo hai chân, cười nhìn trong đại sảnh lão đầu.

"Hừ, Tiêu Dao Vương, được làm vua thua làm giặc, muốn giết cứ giết, muốn thôi liền thôi. Ta Ngô Vũ tung hoành Tu Chân Giới chưa từng sợ qua." Ngô Vũ giờ phút này vậy mà về mặt chính khí.

Tiêu Dao lập tức nghe vui vẻ, vốn muốn uống trà cũng thiếu chút phun tới "Ha ha, xúi quẩy, đáng thương ta đây gấp bội Thục Sơn mang về tiên trà. Vương Vệ đem người này bắt lại đi, ngũ mã phanh thây, rút Kim Đan, cho ta cái này chén trà chôn cùng." Tiêu Dao giờ phút này trở nên hung thần ác sát dâng lên.

"A, " Ngô Vũ hoàn toàn thật không ngờ sẽ là loại tình huống này, nhìn đứng dậy muốn kéo chính mình đi ra hai gã Vương Vệ, chân không tự chủ được mềm nhũn ra, hẳn vậy mà quỳ xuống khóc ròng nói "Vương Tôn, thứ tội a, ta không phải là cố ý a, chỉ cần Vương Tôn tha ta lúc này đây, ta về sau nhất định trung thành và tận tâm, chỉ thuần phục Vương Tôn ngươi. Cái gì tán ra mình, phái Không Động chỉ cần cùng Vương Tôn là địch, chính là ta Ngô Vũ địch nhân."

Nhìn quỳ trên mặt đất kêu rên Ngô Vũ, Tiêu Dao ánh mắt lộ ra một tia khinh thường, hắn khoát tay áo để cho hai gã đứng dậy Vương Vệ lần nữa ngồi

xuống "Ngươi nên đầu nhập vào ta?"

"Ừ ừ, "Ngô Vũ vẻ mặt chờ mong.

Tiêu Dao đưa tay trái ra, Linh lực vận chuyển, một cỗ từ Ngũ Hành Linh lực dung hợp Hư lực lượng Linh khí được hoàn liền liền thành hình, "Ăn nó đi." Tiêu Dao nhìn Ngô Vũ, một cỗ không rõ uy áp liền đánh về phía Ngô Vũ.

Thời khắc này Ngô Vũ cảm giác mình tựa như sóng cả bên trong thuyền nhỏ, tùy thời đều phá vỡ, cái kia Tiêu Dao trong tay trái được hoàn giống như thành công duy nhất cây cỏ cứu mạng, hần lúc này bối rối mà bắt lấy được hoàn nuốt xuống. Hoàn thuốc kia dọc theo cổ họng vậy mà tiến nhập đan điền của nó, cái kia nguyên bản giam cầm hần tu vì phong ấn lại có vỡ tan dấu hiệu, hoặc là nói bị được hoàn đang chậm rãi thôn phệ. Hần giờ phút này vẻ mặt ngốc trệ, từ nay về sau cuộc đời của hần liền đã bị Tiêu Dao Chúa Tể rồi. Như vậy ngốc trệ để cho hần không phát hiện Tiêu Dao cực kỳ hần Vương Vệ lý khai, chẳng qua là cái kia trong đan điền được hoàn vậy mà truyền đến Tiêu Dao ý niệm.

"Ngô Vũ, viên được hoàn này chỉ có ta mới giải được, phong thần cuộc chiến nếu như ngươi là không có chết ta sẽ tha cho ngươi, ta muốn ngươi đi đầu nhập vào phái Không Động làm năm vùng. Yên tâm về sau phạm là loại này đều muốn không chế được vật của ngươi, đều hóa thành ta đây một viên chất dinh dưỡng, vì vậy hảo hảo làm việc cho ta đi. Nghĩ kỹ hãy đi đi!" Tiêu Dao thông qua cái này lấy Hư lực lượng là dần giáo, lấy ngũ hệ Linh lực là nội dung được hoàn đã không chế Ngô Vũ, kỳ thật hoàn thuốc này chẳng qua là Tiêu Dao đối với Hư lực lượng ứng dụng một loại đột phá mới, lại nói tiếp đây là nhờ vào cùng hai vị trưởng lão dốc sức một trận chiến.

Tiêu Dao không có đi quản, hần có thể thông qua Hư lực lượng tối tâm cảm ứng biết rõ, cái này nguyên lai tản ra mình Nhị Tổ Ngô Vũ tại ngốc trệ một giờ về sau, liền liền hướng phái Không Động phương hướng bay vút mà đi. Tiêu Dao trong lòng âm thầm cười cười, cái này chỉ là vui bước tiếp theo quân cờ ần, nói không chừng tại về sau sẽ có trọng dụng.

Mà xong việc sau Tiêu Dao tức thì mang theo Vương Vệ sở hữu thành viên về tới Kinh Thành, hần muốn đi chuẩn bị còn có ba ngày hôn lễ của mình, cùng với hôn lễ sau Phong Vương đại điển, hần mơ hồ cảm thấy chuyện lần này chỉ sợ sẽ có đông đảo biến cố. Vì vậy hần cho mỗi một vị Vương Vệ thành viên đều phân phát ba Trương Tam giai đích Thiên Tướng phù.

"Tiêu Dao, ngày mai chính là chúng ta hôn lễ, thật là không có nghĩ đến ta vậy mà thật có thể đủ làm vương phi của ngươi." Không Giai Nguyệt vẻ mặt hạnh phúc nhìn Tiêu Dao, kỳ thật trong đời ưa thích có rất nhiều, Tiêu Dao đối với cái này vị trí bản thân thanh mai trúc mã vị hôn thê cũng là được cho ưa thích, chẳng qua là phần này ưa thích rồi lại không kịp nổi đối với Lý Hân Di cái kia phần lo lắng. Trong lòng tự hỏi, đối với Càn Nguyệt Tiêu Dao không phải là không như thế đây? Thế gian này khó khăn nhất hiểu được chính là tình yêu, nghĩ đến những cái kia người tu đạo đúng là e sợ này thời gian sau cùng đẹp đồ tốt, mà đi coi trọng thanh tịnh vô vi, truy cầu Thiên Đạo. Hồng trần rèn luyện cảm giác không phải là một loại tu luyện, hết thấy tùy duyên tùy tâm, tùy thời là tốt rồi.

"Ừ, " Tiêu Dao nhẹ nhàng ôm Không Giai Nguyệt: "Giai Nguyệt, kỳ thật, " nhưng lúc này Không Giai Nguyệt rồi lại ngăn chặn miệng của hần.

"Ta biết rõ, " Không Giai Nguyệt ngọt ngào mà cười nói: "Ngươi yêu nhất người, là ngươi vị nào tại Thục Sơn Quen biết người, ngươi là Vương Tôn, là vị tuyệt đối sinh dân mưu đồ anh hùng, người như vậy chỉ cần có một ít yêu thích ta, đối với ta mà nói là đủ rồi."

Tiêu Dao không nhiều lời, chẳng qua là lấy tay nhẹ nhàng phất qua Không Giai Nguyệt cái trán sợi tóc, hai người lẳng lặng yên nhìn treo ở sân nhỏ trên không trăng tròn."Hôn lễ của chúng ta, cùng với Phong Vương đại điển có thể sẽ không thái bình, đến lúc đó nếu nguy hiểm hay dùng ta đưa cho ngươi phù triệu." Tiêu Dao dùng xuống hàm nhẹ nhàng xung đột Không Giai Nguyệt cái trán, nghiêm trọng lộ ra một tia sát khí, nhưng hơn nữa là ôn nhu.

Tại đây giống như yên tĩnh bên trong, Không Giai Nguyệt chậm rãi đã ngủ, Ngang Dữ đột nhiên xuất hiện ở trong sân, nhỏ giọng bẩm báo nói: "Vương Tôn, tán tu liên minh Đại Tổ Tôn Văn mang người đã đến."

"Ừ, " Tiêu Dao nhẹ nhàng gật đầu, nhìn dựa vào tại trong lòng ngực của mình Không Giai Nguyệt, nhẹ nhàng ôm lấy, quay người đi về phòng ngủ đi. Buồng Không Giai Nguyệt về sau, liền liền cùng Ngang Dữ cùng nhau đi Tiêu Dao Vương phủ tiếp khách đại sảnh, Hội thấy mình vị này viện thủ.

"Tán tu liên minh Minh chủ Tôn Văn bái kiến Vương Tôn, " cái này Tôn Văn không dám vô lễ, thấy Tiêu Dao đi tới liền vội vàng đứng lên bái kiến.

"A, đạo hữu bao lâu làm Minh chủ, ta nhớ được lần trước Ngang Dữ đi thời điểm, ngươi {hay là:còn là} tán tu liên minh Đại Tổ." Tiêu Dao, hiểu kỳ nói, hần thật không ngờ cái này Tôn Văn vậy mà mình làm Minh chủ.

"Ha ha, cái kia trước kia Minh chủ bất quá là Trúc Cơ tu sĩ, lại là phản bội đáng Ngô Vũ thân tín, cái này tản ra mình Minh chủ tự nhiên không tới phiên hần. Ngày nay Phong Thần chiến khởi, cho dù là ta thân chỗ trong đó cũng là nom nớp lo sợ, ta lại lần nữa rời núi, cũng là là tán tu liên minh cân nhắc." Cái này Tôn Văn nói ra lời nói, chính khí mười phần, làm cho Tiêu Dao đối với hần cũng đáng lên kính ý.

"Xem ra tán tu trong liên minh, còn có như Tôn Văn chủ như vậy chính là nhân vật, cái này ta đối với chúng ta kết minh liền tràn ngập lòng tin." Tiêu Dao ngồi ở chủ vị bên trên, bưng một chén rượu lên đối với Tôn Văn nói.

"Ha ha, Vương Tôn các hạ, tuổi còn trẻ liền đã có tu vi như vậy, phù triệu chi thuật cũng là có thông thiên tạo hóa. Ta chỉ là vì chính mình vô một phen tu Tiên đại đạo, là tán tu liên minh mưu một cái đường ra." Hai người uống một hơi cạn sạch.

"Tôn Văn chủ, lần này bốn vương kết hôn đại điển, hoặc là sau Phong Vương đại điển tất nhiên có người Hội quấy rối, ta hy vọng đem người của ngươi tạm thời cho ta mượn. Tạm thời hành động mấy ngày Vương Vệ, chịu trách nhiệm mấy ngày nay kinh thành an toàn. Phạm là đồng ý ta sẽ cho bọn hần phân phối một trương tam giai thiên tướng phù, nếu là nhiệm vụ hoàn thành tốt, cái này tam giai thiên tướng phù liền thuộc về bọn hần bản thân. Đương nhiên vì lý do an toàn, bọn hần Hội ăn một loại được hoàn, ba ngày sau ta liền sẽ đích thân coi bỏ." Tiêu Dao lạnh nhạt nói.

"Được hoàn, người nên không chế bọn hần." Tôn Vân nhướn mày, có chút không vui nói: "Tiêu Dao Vương các hạ, người nên biết, tu sĩ bên trong kiêng kỵ nhất đúng là không chế, đây chính là ma tông thủ đoạn."

"Hắc hắc, Tôn minh chủ quá lo lắng, ta chỉ là sợ người của người bên trong có người của địch nhân, mà ta lại không thể không mượn nhờ một ít lực lượng. Ta tin tưởng một trương tam giai thiên tướng phù đủ để tiền trả ba ngày không chế." Tiêu Dao tràn ngập tự tin nói: "Hơn nữa, Tôn trưởng lão, sự tình nếu là thuận lợi ta sẽ cho người một quả Phong Thần Lệnh."

"Phong Thần Lệnh, " Tôn Vân thoát nhìn có chút ý động: "Người chẳng lẽ không cần sao?" Tôn Vân rõ ràng không tin.

Tiêu Dao móc ra mình cái kia miếng Phong Thần Lệnh: "Cái này Phong Thần Lệnh, ta đích xác chỉ có một, nhưng mà ta cam đoan, tới quấy rối nhân trung nhất định có có được Phong Thần Lệnh người, cái kia một quả liên cho người."

"nói như vậy địch nhân của chúng ta lại lịch không nhỏ." Tôn Vân nhướn mày, hiển nhiên đã đồng ý Tiêu Dao đề nghị: "Chuyện này ta đồng ý, tu Tiên vốn chính là có nguy hiểm, ta sau khi trở về nói cho bọn hần biết tình huống, nếu là nguyên ý ta sẽ dẫn, nếu không phải nguyên ý, ta liền tự mình tiền đưa bọn hần trở về, phòng ngừa bọn hần để lộ tin tức."

"Chúng ta địch nhân lần này hần là, phái Không Động cùng vô thượng Ma Tông. Bất quá Thục Sơn tất nhiên sẽ giúp đỡ giúp chúng ta, mà Nga Mi cùng Thiếu Lâm ta cũng coi như có chút nguồn gốc, bọn hần ít nhất sẽ giúp lấy đối phó vô thượng Ma Tông." Tiêu Dao trầm tư nói. Hai người một phen mưu đồ, cuối cùng quyết định hợp tác công việc, mà hôn lễ chuyện tình hoàn toàn chính là thái hậu cùng Hoàng Đế Tiêu Chính tại tìm cách. Phạm tục bảo vệ tự nhiên là trong triều đình ngành phụ trách.

Thời gian trôi qua rất nhanh, ngày hôm nay, Kinh Thành ở trong pháo hoa nổi lên bốn phía, từng cái dân chúng đều là hi khí dương dương, bọn họ Tiêu Dao Vương, vị kia bình định Nam Hoang phản loạn, bị truyền là Thần Tiên người trong Vương gia muốn lấy cùng Thượng Thư nhà thiên kim.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43:: Lúc hôn lễ tiến hành (hai)

Mùng tám tháng 9 ngày hôm nay, toàn bộ Kinh Thành đều là một mảnh vui sướng hân hỷ, đồng thời cũng tới rất nhiều người ngoại lai thành viên. Một thân áo trắng Thục Sơn đệ tử, đang mặc áo cà sa Thiếu Lâm đại sư .", các loại đếm không hết. Bình thường khó gặp Cửu Châu tiên môn đều đang hiển lộ tại phạm tục bên trong. Đương nhiên còn có một chút giang hồ thịnh truyền hiệp khách, võ sĩ. Bọn hần thoát nhìn thô tục vô cùng, cũng là là kinh thành phần này náo nhiệt tăng thêm một phen khác sắc thái. Đương nhiên, biết rõ một ít nội tình người đã biết rõ hai ngày này sợ chắc là sẽ không thái bình.

Tiêu Dao, giờ phút này ngồi ngay ngắn ở cung điện ở trong, bên cạnh thị nữ đang tại vì hần sửa sang lấy trang phục. Tại phía sau của hần là Ngang Dữ vị này Vương Vệ thống lĩnh.

"Ngang Dữ, Vương Phi bên kia hết thấy bình thường đi!" Tiêu Dao tùy ý thị nữ bải lộng tóc của hần, nhẹ giọng hỏi, hiển nhiên hần không có chút nào phớt lờ, dù sao giờ phút này địch tối ta sáng.

"Vương Tôn, Vương Phi bên kia hết thấy bình thường, người của chúng ta chủ yếu đều ở bên kia, tạm thì không có bất cứ gì dị thường." Ngang Dữ thận trọng hồi đáp.

"Vương gia, điển lễ đã bắt đầu, " nhưng là trong nội cung thái giám đến thúc giục Tiêu Dao xuất phát.

"Ừ, đi thôi." Tiêu Dao thấy thị nữ đã vì bản thân lấy tốt rồi trang phục, liền đi theo thái giám xuất phát. Vì phòng ngừa bất ngờ nào, Không Giai Nguyệt trước đây sẽ ngụ ở thái hậu trong nội cung, tại trời mà uy áp, Thiên Đạo che chở phía dưới, nơi đây còn không có cái kia người Tu chân sĩ có can đảm tự tiện xông vào.

Tiêu Dao đầu tiên mang theo ** đội danh dự, tiến về trước thái hậu cung điện, đi đón Không Giai Nguyệt. Lúc này Không Giai Nguyệt mang theo khăn cô dâu, tại thị nữ hầu hạ xuống, cũng đã đi tới thái hậu cửa cung chỗ. Về mặt hiền hòa thái hậu, đem Không Giai Nguyệt đưa đến con mình trong tay. Cửa nàng đưa bé này cũng rốt cuộc kết hôn rồi, muốn đến chính mình sinh thời vẫn có thể chứng kiến hần hậu nhân.

"Giai Nguyệt, đi." Tiêu Dao nắm Không Giai Nguyệt tay của, cũng vì nàng thua đi một cỗ Linh lực, mơ hồ tại Không Giai Nguyệt bên ngoài tạo thành một cỗ màng bảo hộ. Bởi vì cái này cỗ màng bảo hộ phần lớn là Hư lực lượng, vì vậy trừ phi có tu sĩ bốc lên thiên hạ to lớn sơ suất đến hành thích, chắc là sẽ không phát hiện tầng này màng bảo hộ đấy.

"Ừ" Không Giai Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu, hai người dắt tay liền tiến về trước sân thượng, ở nơi nào muốn tế bái thiên địa. Có một câu ngạn ngữ kêu dưới đèn màu đen, sân thượng tế bái thiên địa chỗ, là trừ ngoài hoàng cung thiên địa uy áp sau cùng nồng hậu dày đặc địa phương, nhưng mà loại này nồng hậu dày đặc chỉ có sân thượng trung tâm ra bên ngoài 100m. Mà tại cái này một ngoài trăm thước chính là thiên địa uy áp tương đối mỏng manh địa phương, không hình thành nên hoàn toàn áp chế, Nguyên Anh tu sĩ nếu là động thủ, mới có thể bộc phát ra tám phần thực lực.

Hai người dắt tay, tới nơi này chỗ thiên địa uy áp bạc nhược yếu kém chi địa. Thời khắc này Tiêu Dao mơ hồ có chút khẩn trương, mặc dù đang dọc theo con đường này đứng đầy thị vệ, mà mình Vương Vệ thành viên, tán tu liền mình giúp đỡ đều ẩn giấu ở chỗ này trước mặt. Nhưng mà Tiêu Dao vẫn cảm thấy bản thân khả năng ít suy tính một ít. Lúc này Không Giai Nguyệt tựa hồ cảm thấy Tiêu Dao khẩn trương, nàng nhẹ nhàng nắm chặt lại Tiêu Dao tay của, ý bảo bản thân cũng không sợ.

Tiêu Dao cũng bình ổn tinh thần, mình đã chuẩn bị xong, liền nhìn xem người nào đi tìm cái chết đi. Hắn giờ phút này đem tinh thần lực của mình kéo dài tới đi ra ngoài, làm được trình độ lớn nhất không chế toàn cục.

Quả nhiên đã đến, người tới thật không ngờ lớn mật. Tiêu Dao phía trước bên trên bầu trời vậy mà xuất hiện một hàng chữ: "Tiêu Dao, rời bỏ chính đạo; Thiên Long, vận số đã hết. Không Động theo thiên đạo hành sự, sắc thiên mệnh gần kia kết hôn." "Nơi đây đã tụ tập rất nhiều người, bao gồm dân chúng thấp cổ bé họng, giờ phút này bọn hắn thoát nhìn thập phần bối rối, thoát nhìn là bị phái Không Động chiêu thức ấy cho lừa dối rồi.

"Bàng chương môn, nếu như đã đến, còn phải trốn chui trốn lủi như vậy, là làm cái gì việc trái với lương tâm không dám gặp người sao?" Tiêu Dao nhìn phía trước một đóa lớn đám mây hô: "Phái Không Động tay này tụ họp mây chi thuật cũng không tệ lắm, đáng tiếc cũng không dùng tại chính đồ." Tiêu Dao lời nói mơ hồ để cho xao động mọi người yên tĩnh trở lại.

"Tiêu Dao Vương, ngươi rời bỏ Thiên Đạo, Thiên Đạo cảnh báo, cái này Thiên Long đề quốc vận số lấy hết." Cái kia phái Không Động Chương môn Bảng Thanh Hải hiện ra thân hình, ở phía sau hắn Hào quang vạn trượng.

"Thiên Đạo, ngươi vậy mà cùng ta giảng Thiên Đạo." Tiêu Dao chỉ chỉ Thiên cười đùa nói: "Ta Tiêu Dao chấp chương Cửu Châu Vương Án, bản thân chính là Thiên Đạo người phát ngôn, ngươi Không Động mượn phong thần đại chiến, đem chiến hỏa dẫn hướng nhân gian, bắt quả là ngấp nghé tạo hóa Kim Đan mà thôi. Hôm nay khiến cho ngươi nhìn ta này thiên đạo người phát ngôn lợi hại."

Tiêu Dao một câu roi, chỗ này không trung lập tức Hào quang vạn trượng, tại đây Hào quang trong xuất hiện một cái ẩn rộn ràng, rõ ràng là Vương Án hư ảnh. Nó đột nhiên đánh tới hướng phái Không Động Chương môn Bảng Thanh Hải. Cái này phái Không Động Chương môn cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, quanh thân Linh lực vận chuyển, ngưng tụ ra Không Động Án, đột nhiên đối oanh đi ra ngoài.

Tiêu Dao hất lên tay, mấy miếng tam giai bình chương phù triện văng ra ngoài, đem phụ cận mọi người bảo vệ. Cùng lúc đó, cái kia hai cái đại ẩn cũng hung hăng đối oanh cùng một chỗ. Sau một kích, cái kia nguyên bản từ Pháp lực ngưng tụ chữ to cũng đã biến mất bóng dáng, mà phái Không Động Chương môn Bảng Thanh Hải thì là lui về phía sau vài bước, phun ra một ngụm máu tươi, công nhiên đối kháng Thiên Đạo lực lượng, hắn lần này là thác đại.

"Bảng Thanh Hải, ngươi phải hiểu cái gì là Thiên Đạo lực lượng, đây cũng không phải là ngươi cái loại này cách dùng lực lượng hư nghĩ mặt hàng." Tiêu Dao đột nhiên nghiêm mặt nói: "Phát Thiên Đạo lệnh, phái Không Động vén lên nhân gian chiến sự, cùng Ma Đạo không khác, ta Thiên Long đề quốc thề diệt chi." Tiêu Dao một câu ra thiên địa biến sắc, những câu lời nói vậy mà ngưng tụ thành thật lớn kiêu chữ, Kinh Thành phương viên trăm dặm cũng có thể thấy rất rõ ràng. Chiêu thức ấy, cùng phái Không Động chính là cái kia cao thấp đứng ra.

"Tiêu Dao, không nghĩ tới ngươi vậy mà đến nơi này một bước, thiên địa uy áp quả nhiên lợi hại, nhưng mà mỗi ngày ngươi phong thiện thời điểm, sẽ có hai giờ Thiên Đạo uy áp chỗ trống, khi đó sẽ là của ngươi tử kỳ." Bảng Thanh Hải câu nói vừa dứt, liền bay trên trời mà đi. Lúc này đây hắn thật đúng là xứng phu nhân lại gây Bình.

Tại đây phái Không Động Chương môn không công mà về về sau, mặt khác nguyên lai ý định có động tác người đều yên tĩnh trở lại. Bọn hắn biết rõ, đã liền cái này tiên môn đại lão cũng không thể không biết làm sao, tự nhiên không thể dễ dàng ra tay, vậy đơn giản là thuận tủy tự sát.

Tiêu Dao mang theo Không Giai Nguyệt chậm rãi đi lên sân thượng, tế bái thiên địa về sau, liền liền phản hồi Hoàng Cung, bái kiến Hoàng Đế Tiêu Chính, cùng với Tiêu Dao mẹ đẻ.

"Tiêu Dao a, mẫu hậu ta rốt cuộc nhìn thấy ngươi kết hôn, " vị này lão nhân hiền lành giờ phút này lời kéo Không Giai Nguyệt song thủ nhìn Tiêu Dao đến, kỳ thật thái hậu đối với Tiêu Dao vẫn luôn là trong nội tâm có chỗ mắc nợ đấy, bản thân sinh ra hắn, cũng không dám nhận thức hắn. Hiện tại tốt rồi, Hoàng Cung không còn nữa năm đó nguy hiểm bí hiểm.

Nhìn thái hậu trong hốc mắt, mơ hồ có nước mắt lăn qua lăn lại, Hoàng Đế Tiêu Chính vội vàng nói: "Mẫu hậu, hiện tại nên tiến đưa đệ muội quay về Vương Phủ, mà hoàng đệ cũng muốn đi bồi bồi khách quý, nghe nói những cái kia tiên môn đã đến không ít người đến chúc mừng."

"Úc, đúng đúng, Dao Nhi là Thục Sơn đệ tử, muốn đi chiêu đãi ở dưới, đi đi, " thái hậu cười nói, nàng vô cùng tự hào mình hai đứa con trai, một cái là Hoàng Đế, một cái là Tiên Nhân.

Tiêu Dao hướng phòng tiếp khách mà đến, thời khắc này nơi đây ngồi đầy người, phần lớn là triều đình quan viên, bây giờ Tiêu Dao nhưng là chân chính dưới một người trên vạn người, bọn hắn tự nhiên không dám lãnh đạm. Tiêu Dao từng cái cùng bọn họ đối ẩm tới, cuối cùng đi tới một chỗ ưu nhã chi địa, nơi này là Tiêu Dao chuyên môn chuẩn bị tiếp đãi tiên môn mọi người địa phương. Chiêu đãi vật phẩm đều là tiên môn chi vật, quả tiên tiên tử, thậm chí Tiêu Dao còn móc ra vốn ban đầu, lấy ra hai mươi ấm tiếp dẫn cô thụ đưa Đào Hoa Nương. Rượu này thể nhưng là phần độc nhất, cô thụ tiên bối đã phải ly khai, Tiêu Dao nhưng là không còn có muốn rượu địa phương.

"cùng nhau say, chén lớn lao ngừng, chur vị chậm chậm uống, bức này rượu ngon nhiều lưu cho ta một ít a."Người này một thân Thanh y, hành tẩu giữa hình như có vẻ say rượu hiển hiện. Hắn đi đến Thục Sơn cái bàn lúc trước, nhìn Lý Diêu cười nói: "Lý huynh, sớm nghe nói về Tiêu Dao Vương xuất thân quý phái, Thục Sơn vậy chờ Thiên Thượng Nhân Gian, nhưng mà ta cũng coi như lướt nếm thiên hạ rượu ngon, tái ngoại rượu ngon, Sao thế cũng không biết có loại này rượu ngon, chẳng lẽ là người Thục Sơn keo kiệt không cho ta."

"Hặc hặc, Thanh Minh đạo hữu có chỗ không biết, rượu này là ta Thục Sơn cổ thụ tiên bối chế riêng cho, tại chúng ta Thục Sơn cho dù là Chương môn sư tôn cũng là uống không đến đây. Tiêu Dao cùng cổ thụ tiên bối giao hảo mới có thể đến này rượu ngon."Lý Diêu cười cười giải thích nói, kỳ thật rượu này hắn đã sớm uống qua, tại Thục Sơn cùng Tiêu Dao cùng một chỗ tụ hội lúc Tiêu Dao đều xuất ra một ít Đào Hoa Nhưỡng.

"Cổ thụ tiên bối, chính là kia gốc không biết kia thời đại cổ thụ, " Thanh Minh hiểu kỳ nói, hắn đối với cái này cổ thụ sớm có nghe thấy, tuổi đếm không hết, tu vi càng là cao thâm mạt trắc."Đáng tiếc, những cái này tiên bối, đều muốn hướng Sơn Thủy đạo phù, ly khai phương này thế giới, lần sau gặp nhau còn không biết là năm nào tháng nào ngày nào a!"

"Thanh Minh đạo hữu, không cần sốt ruột. Tu giả theo đuổi chính là Trường Sinh, cổ thụ tiên bối tuổi thọ càng là cực kỳ kéo dài." Tiêu Dao bưng chén rượu đi tới xen vào nói.

Nhìn thấy Tiêu Dao vị này chính chủ, mọi người lập tức đứng dậy, lẫn nhau xưng đạo hữu. Cái kia Thanh Minh đứng dậy ôm quyền nói: "Vương gia hôm nay mừng được bầu bạn, chúc mừng chúc mừng, "

"Thanh Minh đạo hữu, trong rượu ngộ kiếm, trong kiếm phẩm tửu, ta cũng là nghe đại danh đã lâu a!" Tiêu Dao nhìn trước mắt vị này say chuyển choáng Kiếm Tiên, nói say rồi lại tỉnh ba phần.

"Hặc hặc, hặc hặc, " Thanh Minh đột nhiên tựa hồ tán rượu giống nhau, sửa sang lại quần áo đối với Tiêu Dao cười nói: "Vương gia, đoán chừng còn có rất nhiều người không biết, làm cho xuống giới thiệu một chút."

Thanh Minh chỉ mình một bàn một vị khác nói: "Vị này chính là sư huynh của ta, người xưng Hạo Nhiên Quân Tử Mạnh Hạo."

"Sớm nghe nói về, đạo hữu một tay Hạo Nhiên kiếm pháp dùng xuất thần nhập hóa, lợi hại phi phạm ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu." Tiêu Dao đã sớm biết, Thái Nhạc Kiếm Tông có hai vị nhân kiệt, vị này đã là Thanh Minh, một vị khác tự nhiên là Mạnh Hạo rồi.

"Thiếu Lâm, Huyền Không Đại Sư" Thanh Minh tiếp tục giới thiệu nói.

"A di đà phật, ta ngược lại là cùng Vương gia bái kiến. Nghĩ đến còn chưa tạ ơn Vương gia chém giết Thôn Thiên Mãng chém yêu tình cảnh." Huyền Không chấp Phật lễ nói.

"Đại sư khách khí, ngày đó nếu không phải người và phái Nga Mi sư phụ quá Thanh Mi, liên thủ đã thương nặng cái kia Thôn Thiên Mãng, ta lại có thể nào đem chém giết." Tiêu Dao cười nói, hắn lúc ấy vừa mới vừa xuất sơn, tuy rằng đã đến kim đan tu vi nhưng mà còn không có thực mà sinh tử đánh nhau qua, cái kia Thôn Thiên Mãng lại là thiên địa dị chủng, thực lực phi phạm, Tiêu Dao cũng bởi vậy bị trọng thương, không thể không hóa thân thành con kiến. Nghĩ đến đây, Tiêu Dao sờ lên chiếc nhẫn trữ vật của mình, nơi đây đầu còn có cái kia lấy tự Thôn Thiên Mãng máu huyết, ngược lại là có thể dùng để luyện tập 《Hư Vô Thần Điển》 đệ tam trọng Kim Đan công pháp -- Thân Hóa Vạn Vật.

"Không thể tưởng được sư tỷ còn đã từng cùng Vương gia cùng một chỗ chém yêu, " lúc này một vị Nga Mi đệ tử trẻ tuổi lên tiếng nói.

"Hặc hặc, Tiêu Dao vị này chính là đại nhân vật." Thanh Minh nhìn lên tiếng Nga Mi đệ tử giới thiệu nói: "Cửu Châu tiên môn đệ nhất mỹ nữ tu giả."

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44:: Lúc hôn lễ tiến hành (ba)

Mặt như hoa đào tốt, thân thể có Thanh Liên ý. Tiêu Dao nhìn trước mắt cô nương trong lúc đó đã có một tia ngốc trẻ, một năm kia cũng có một vị mỹ lệ cô nương, ngày nay rồi lại người và vật không còn. Tiêu Dao đáy mắt hiện lên một tia sâu đậm mạt mạt, hôn lễ của mình bọn ta thờ ơ, xem ra của nàng tuyệt tình công đại thành sao. Tiêu Dao lòng của trong biến hóa rất nhanh, cũng không có bị người khác nhìn ra.

"Thanh Chi cô nương quả nhiên danh bất hư truyền." Tiêu Dao ôm quyền nói.

"Vương gia quá khen, đây đều là cái tửu quỷ nói mò, hôm nay Thiên vương gia đại hôn tự nhiên là Vương Phi xinh đẹp nhất." Thanh Chi thân nhiên nói, ngữ khí nhu hòa linh hoạt kỳ ảo, không tự giác tại trên thì có làm cho lòng người linh yên lặng tác dụng.

"Chư vị, {hay là:còn là} đừng Vương gia, Vương gia mà kêu to lên! Ta bản thân cũng là Thục Sơn ký danh đệ tử, chư vị cùng ta đạo hữu tương xứng thì tốt rồi." Tiêu Dao cười nói, hẳn vẫn hy vọng đồng đạo giống như xưng hô.

"Đối với cấp, rất đúng, " Lý Diêu lên tiếng nói: "Ta sư đệ là ta Thục Sơn đệ tử, ít ngày nữa tay trước cửa sư phó đã hạ lệnh để cho Tiêu Dao trở thành ta Thục Sơn trưởng lão."

Lời này vừa ra cho dù là Tiêu Dao đều là {ngừng lại:một trận}, "Trưởng lão chức, tại Thục Sơn thế nhưng là tương đối bộ có quyền thế đấy." Mọi người cũng là kịp phản ứng, liên tục chúc mừng.

"Ngược lại là náo nhiệt, như thế thịnh thế có thể nào thiếu ta Vô Thượng Ma Tông." Một đạo thanh âm đột ngột đột nhiên xuất hiện, tại phòng khách này chính giữa đột nhiên hiện ra một cô Hắc Vụ.

"Ma giáo yêu nhân, " vốn đang an đang ngồi mọi người lập tức đứng dậy, nhao nhao đã làm xong chiến đấu chuẩn bị.

"Càn Nguyệt, " Tiêu Dao đã hiểu thanh âm. Hắn phức tạp nhìn cái này đoàn Hắc Vụ, hẳn cảm ứng đi ra, cổ khí thế này đã mơ hồ đã có nửa bước Nguyên Anh uy xem

"Tiêu Dao ca ca đại hôn, vậy mà không mời ta, " Hắc Vụ tản đi một danh tự cô gái áo đen hiện ra thân hình, nàng xem thấy chung quanh xuân xuân dục động mọi người: "Sao thế, chư vị cứ như vậy không kịp chờ đợi muốn trăm yêu trừ ma không thành." Vị này cô gái áo đen quả nhiên là Càn Nguyệt, giờ phút này nàng chính nhìn Tiêu Dao đều mọi người.

Tiêu Dao phát phát tay, ý bảo những người khác không nên khinh cử vọng động."Càn Nguyệt, đã lâu không gặp, " Tiêu Dao hướng về phía Càn Nguyệt nói: "Không biết ngươi hôm nay đến là cái gì cái mục đích?"

"Mục đích, ha ha, của ta Tiêu Dao ca ca hôm nay thật không ngờ đề phòng ta, quả thật là đã lâu không gặp, lâu đến ngươi lập trường của ta đều là như thế bất đồng." Càn Nguyệt có chút tự giễu nói.

"Ma giáo yêu nữ, người người đến mà giết chỉ. Nói thực ra, có mục đích gì?" Nhưng là Thái Nhạc đệ tử của kiếm tông Mạnh Hạo đột nhiên lên tiếng nói. Thật không ngờ vị này thoát nhìn hình dáng đường đường quân tử nhân vật thật không ngờ mà thống hận Ma giáo.

"Thái Nhạc Kiếm Tông cấp cao nhất đệ tử, Mạnh Hạo, một tay Hạo Nhiên kiếm pháp cũng chính là giết giết gà mà thôi?" Càn Nguyệt nhìn Mạnh Hạo, ánh mắt lộ ra một tia khinh thường.

"Ma giáo yêu nữ, thử xem không thì phải." Cái này Mạnh Hạo rút ra kiếm đến sẽ phải giết đi lên, bị sư đệ của hắn vị kia Thanh Minh Tử Kiếm Tiên ngăn lại.

"Hôm nay là Tiêu Dao đạo hữu đại hôn không thích hợp đánh nhau." Thanh Minh hiển nhiên biết chút ít Càn Nguyệt cùng Thục Sơn cùng Tiêu Dao chuyện xưa.

"Kia mà là khách, huống chỉ là Càn Nguyệt còn người!" Tiêu Dao cười cười, chỉ chỉ Lý Diêu cạnh chỗ ngồi nói: "Ngồi đi!" Nghe được Tiêu Dao mà nói, Mạnh Hạo hiển nhiên nổi giận đùng đùng, nhưng mà tại Thanh Minh trấn an phía dưới, ngược lại cũng là ngồi ở vị trí của mình, mọc lên hờn dỗi mà uống rượu.

Càn Nguyệt ngồi xuống, cùng Tiêu Dao, Lý Diêu, Ngô Đạt bốn người ngồi ở một cái trên mặt bàn. Càn Nguyệt nhìn trước mắt Đào Hoa Nhưộng, nhẹ nhàng uống một ly, rượu này {hay là:còn là} cái mùi kia, xem ra cô thụ tiền bối đối với người thật sự chính là không tệ. Bất quá đây chỉ có rượu rồi lại không là phong cách của chúng ta.

Một câu roi, Càn Nguyệt lập tức lui ra phía sau một bước, ở trước mặt nàng là một trận trần đầy đàn cổ, làm cho người ta một loại âm trầm cảm giác.

"Thiên Ma Cầm" Thiếu Lâm Huyền Không Đại Sư tại trong mọi người lớn tuổi nhất, nhận ra con này từ ở chỗ trong truyền thuyết Vô Thượng Ma Tông Chí Bảo Thiên Ma Cầm. Mọi người kinh này đề điểm, ánh mắt lập tức cảnh giác lên, trong mơ hồ còn có một sợi kiêng kỵ chỉ ý.

"Xem ra các ngươi những người này vẫn có một ít biết hàng đấy, " Càn Nguyệt cười nói: "Chư vị chó khăn trương, ta chỉ là vì mọi người dùng cái này Thiên Ma Cầm nâng cốc chúc mừng một phen mà thôi, về sau chỉ sợ sẽ làm cho các ngươi chứng kiến nó tuyệt thế uy lực."

Nói qua, cái này Càn Nguyệt lơ lửng dựng lên, Thiên Ma Cầm liền ở trước mặt nàng, ngón tay khinh động, từng đợt âm thanh của tự nhiên truyền vào mọi người lỗ tai.

Cái kia Mạnh Hạo nhất cảnh giác, đi đầu phóng thích Linh lực, đem bản thân phòng hộ dâng lên. Huyền Không, Thanh Chi, Thanh Minh, đều không đồng nhất mà cùng mà phóng thích Linh lực đem bản thân bảo vệ. Chỉ có Tiêu Dao, Ngô Đạt, Lý Diêu không làm chút nào phòng hộ, bọn hắn năm đó trước đây làm sao không phải như thế sinh hoạt, lần này Lưu Bàn lấy bề quan làm lý do không có tới ngược lại là đáng tiếc, kỳ thật Tiêu Dao cũng lưu lại hậu thủ, hẳn tại chính mình bên ngoài bố trí một tầng Hư lực lượng, có thể tùy thời làm thức tỉnh hắn.

Tiếng đàn du dương, không thể không nói Càn Nguyệt cảm kỹ đã có cực lớn tăng lên, nàng đã không phải là năm đó cái kia đánh đàn đều ngây ngô cô nương. Một khúc tiếng đàn, người đi đường ngừng chân, Vạn Vật yên tai, không tự giác tại trên khiến cho sở hữu nghe được tiếng đàn người nhớ tới bản thân vui vẻ nhất thời khắc.

"Một năm kia, bản thân thổ huyết, rồi lại nhấc lên bên dưới thế gian này đẹp nhất cái khăn che mặt, đã bắt đầu một đoạn coi như là kết cục đau khổ lại như cũ chờ đợi tình yêu." Đây là Tiêu Dao hồi tưởng.

Mà Thanh Minh tức thì về tới bản thân còn chưa tiến vào Thái Nhạc Kiếm Tông thời điểm, ngày tốt tốt cảnh, khiêm khiêm công tử, yếu điệu thực nữ, có rượu trợ hứng. Như vậy thích ý, ngày nay giai nhân thành Khô Lâu, duy rượu mà thôi.

Cái kia Thiếu Lâm đại sư Huyền Không giờ phút này nhưng là đã đến bản thân được nghe lão tổ diễn giải thời điểm, hoang mang hẳn nhiều năm khúc mắc một triều phá, mà mình cũng đột phá đến Kim Đan hậu kỳ.

."

Càn Nguyệt nhìn phản ứng của mọi người, mỉm cười, thầm nghĩ: "Trò hay giờ mới bắt đầu, Thanh Chi tốt một trương dung nhan tuyệt thế, người đã kế thừa Lý Hân Di Tu Chân Giới đệ nhất danh hiệu mỹ nhân, vậy cho người tìm một chút phiền toái, thuận tiện cũng thành toàn ta Tiêu Dao ca ca, miễn cho chỉ có ta tự mình một người tương tư đơn phương."

"Thiên Ma Chung Tình Đại Pháp, " một cỗ huyền ảo chấn động mơ hồ hướng Thanh Chi dựa sát vào mà đi. Thời khắc này Thanh Chi tựa hồ thành công Càn Nguyệt, các nàng cùng nhau Thực Sơn học nghệ, tại đây chút ít chuyện xưa tình tiết trong, trên cơ bản đều là Càn Nguyệt căn cứ tình huống của mình đến biên soạn đây, bất quá nàng đã tiến hành một ít gia công, để cho tình tiết càng thêm tốt đẹp, tại nơi này trong chuyện xưa, hẳn là Tiêu Dao đích thực yêu.

"Lý tưởng cùng sự thật, bất quá là nhớ tới mà thôi, Tiêu Dao ta và người mới thù, qua hôm nay ta tự cũng không lưu thủ rồi. Ngày nay thực lực của ta cho dù là Hận Thiên Lão tổ cũng muốn nghĩ kĩ." Càn Nguyệt nhìn Tiêu Dao, trong mắt hiện lên một tia nhu tình. Nàng hiện tại bắt đầu bắn ra mặt khác một thủ khúc, một cỗ huyền diệu khó giải thích chấn động nhích tới gần Tiêu Dao quanh thân, mới đầu Tiêu Dao Hư lực lượng phải có điều động tĩnh, nhưng mà cảm thấy được tựa hồ không có gì ác ý, hơn nữa cái này cỗ lực lượng vô danh vậy mà cùng Hư lực lượng có chút đồng nguyên.

"Tiêu Dao, người quả nhiên không tầm thường." Càn Nguyệt thật sâu mắt nhìn Tiêu Dao, nàng cũng cảm giác được Tiêu Dao trong cơ thể Hư lực lượng, mơ hồ tựa hồ so với ông trời của nàng mà lực còn muốn huyền ảo, cao thâm."Bất quá như vậy cũng tốt, ta chỉ cũng nhiều hơn trả giá một ít Thiên ma lực liền có thể triệt để vàng thau lẫn lộn, giấu giếm được cảm giác của người. Tối nay, ha ha, nguyện vọng của ta dĩ nhiên là như thế!"

Vị kia Thiếu Lâm đại sư Huyền Không quả nhiên lợi hại, hẳn trước tiên tránh thoát ảo cảnh, quanh thân Linh lực chấn động, chính là Phật gia Lục Tự Chân Ngôn(thiên cơ không thể tiết lộ) thốt ra: Ừm, nha, đâu rồi, bá, meo, hồng.

Cái này một câu ra lập tức đánh thức mọi người, mọi người sau khi tỉnh lại bộ mặt biểu lộ không phải trường hợp cá biệt, có tiếc hận, có than thở. Mà Thanh Chi thì là đầy mặt đỏ bừng, nguyên lai tại chuyện xưa của nàng tình tiết trong, chính tiến hành được muốn động phòng đích tình thú. Bất quá không hổ là Nga Mi cao đồ, lập tức liền liền khôi phục lại.

"A di đà phật, " Huyền Không Đại Sư tiến lên một bước chấp Phật lễ đối với Càn Nguyệt nói: "Lão nạp tạ ơn cô nương, vẫn có thể sẽ khiến ta chân thật như vậy mà nhận thức lão tổ dạy bảo, Thiên Ma Cầm quả thật danh bất hư truyền."

"Ha ha, tạ ơn, tạ ơn" Thanh Minh cũng là ôm quyền nói: "Bất quá về sau nếu là gặp lại, tại hạ nhưng sẽ phải lĩnh giáo Thiên Ma Cầm uy lực."

"Ma giáo yêu nữ, cũng sẽ bố trí ảo cảnh, " nhưng là Mạnh Hạo sắc mặt có hơi trắng bệch, hẳn chỗ ở ảo cảnh, bản thân lại bị Càn Nguyệt đánh bại khi dễ vô số lần, mơ hồ cái loại này sợ hãi vậy mà để cho hắn giờ phút này hồi tưởng lại, đều có chút e ngại.

"Sao thế, sợ, ta có thể cho người đang ở đây ảo cảnh trong thấy biến thành thật sự." Càn Nguyệt dịu dàng cười cười, qua tay thu Thiên Ma Cầm.

"Hừ, " cái này Mạnh Hạo lập tức Thẹn quá hóa giận, bảo kiếm trong tay ra tay, Hạo Nhiên kiếm pháp liền liền khiến cho đi ra, đằng đằng sát khí hiển nhiên không có có nương tay chút nào. Cái này Mạnh Hạo ra tay quá nhanh, thế cho nên tất cả mọi người không chặn đường, vốn Tiêu Dao muốn xuất thủ, nhưng nhìn đến Càn Nguyệt trong mắt một màn kia vẻ khinh thường, cũng không có quản, nói đến hắn cũng muốn biết Càn Nguyệt thực lực đến cùng xem có gì nào.

Càn Nguyệt thấy Mạnh Hạo đánh tới, trong tay cũng xuất hiện một thanh bảo kiếm, trên thân kiếm hắc khí tràn ngập, hiển nhiên cũng là một thanh khó lường hung khí Thần Binh. Nàng cầm kiếm vung lên, một đạo hắc mang liền liền đụng phải Mạnh Hạo Hạo Nhiên Kiếm Khí. Mạnh Hạo xuất từ Thái Nhạc Kiếm Tông, có được kiếm ý là cái này một tiên môn chủ yếu tiêu chí, bởi vậy Mạnh Hạo Hạo Nhiên Kiếm Khí bên trong, xen lẫn Hạo Nhiên kiếm ý. Nhưng mà cho dù là như vậy, Hạo Nhiên Kiếm Khí cũng là bị hắc mang dễ như trở bàn tay mà phá vỡ. Mà cái kia Hạo Nhiên kiếm ý tức thì khó khăn lấm lướt xuống Càn Nguyệt một khối góc áo. Mà Mạnh Hạo thì là đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, đây là Tiêu Dao xem thời cơ nhanh, lập tức còn lại hắc mang lực lượng.

Hắc mang bên trong lực lượng để cho mọi người kinh hãi, Tiêu Dao cũng là phát hiện cái này hắc mang trong sức mạnh một tia không giống người thường. Nàng đột nhiên nhớ tới mình ở Thực Sơn trong điện tịch thấy sự tình, tra hỏi: "Chẳng lẽ cái này là trong truyền thuyết Thiên ma lực?"

"Thiên ma lực?" Mọi người nghi hoặc. Đây là Thiếu Lâm Huyền Không Đại Sư nói: "Thượng cổ điển tịch ghi chép, thời kỳ thượng cổ có Thiên Ma tàn sát bừa bãi, thân thể có Thiên ma lực, bình thường Linh lực so với không kịp, chỉ có biến dị Linh lực có thể cùng chi địch nổi."

"Đúng vậy, xem ra trong các người, không là chỉ có ta Tiêu Dao ca ca mới biết được bí này che giấu." Càn Nguyệt dịu dàng cười cười, cũng không có phủ nhận, kỳ thật ông trời của nàng mà lực xa không tầm thường Linh lực có thể so sánh, nàng bản thân chính là Thiên Ma thân thể, trong cơ thể Thiên ma lực, bẩm sinh, là cường đại nhất Tiên Thiên Thiên ma lực, bất quá Tiêu Dao trong cơ thể cỗ lực lượng kia vậy mà so với chính mình còn cường hãn hơn. Nghĩ đến đây, Càn Nguyệt không khỏi thật sâu nhìn thoáng qua Tiêu Dao.

"Chư vị, lần sau gặp lại nhưng là không còn dùng đơn giản như vậy!" Càn Nguyệt trong mắt hiện lên một tia sát khí, cho mọi người lưu lại một sợi cảm giác nguy hiểm, liền nghênh ngang rời đi.

"Tiêu Dao mơ hồ cảm thấy bất an, theo lý mà nói Càn Nguyệt mục đích không nên chẳng qua là uống chén rượu a! Làm sao sẽ lại như vậy đơn giản như vậy, chẳng lẽ là tiền lễ hậu binh, cũng là ý định ngày mai tại chính mình phong thiện thời điểm động thủ sao?" Nghĩ đến đây, Tiêu Dao cũng không có tiếp tục nghĩ sâu, thế nhưng là sự tình thật sự đơn giản như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45:: Lúc hôn lễ tiến hành (bốn)

Càn Nguyệt rời đi, Tiêu Dao cũng không có suy nghĩ nhiều, mọi người một lát sau lại tiếp tục náo nhiệt lên, nâng ly cạn chén. Đương nhiên tại Càn Nguyệt sau khi rời đi, Nga Mi Thanh Chi cũng nói thân thể không khỏe, về nghỉ ngơi.

Tiêu Dao vốn là cảm thấy Càn Nguyệt có lẽ còn có chuyện gì, hoặc là mưu đồ, nhưng mà hoàng huynh chủ trì thiên địa đại khí, tu đạo tu ma đều là không tổn thương được hắn, mà Không Giai Nguyệt bên kia, chiếu theo Tiêu Dao đối với Càn Nguyệt rất hiểu rõ, Càn Nguyệt còn sẽ không đối với một phạm nhân động thủ. Nhưng mà Tiêu Dao hoàn toàn đã đoán sai, lúc này phòng cưới trong, Không Giai Nguyệt chính đang an tĩnh ngồi ở bên giường, thoát nhìn đã có một chút khản trương, lại có chút ít chờ mong. Đúng vậy a, nàng lập gia đình, gả cho người mình thích, toàn thể giới anh hùng, nàng về sau cũng đều vì Cửu Châu vạn dân làm ra cống hiến của mình.

Nhưng chính là giờ phút này, cái này kính sợ sâm nghiêm, thậm chí còn có Tiêu Dao bố trí cảm giác trận pháp căn phòng của bên trong vậy mà truyền đến một đoạn du dương tiếng đàn. Cái này cổ tiếng đàn tựa hồ có lớn lao lực hấp dẫn, tại hơi chút trầm mê sau đó, Càn Nguyệt lập tức tỉnh ngủ dâng lên. Nàng lập tức vẫn ngắm nhìn chung quanh, mà đầu của nàng chung quanh cũng xuất hiện một loại ánh sáng chi ý, làm cho hắn trở nên càng thêm thanh tĩnh.

Nhưng mà tiếng đàn này đột nhiên run lên, một cổ càng thêm huyền ảo lực lượng phát ra, trực tiếp khiến cho Không Giai Nguyệt hồ đồ ngủ mất. Mà tại cái này phòng cưới ở trong một hồi Hắc Vụ hiện lên một cái hắc y váy đen nữ tử hiện ra thân hình, người này đứng là Càn Nguyệt, thời khắc này khoe miệng nàng còn có một sợi máu tươi.

"Không nghĩ tới, Tiêu Dao ca ca phòng hộ sâm nghiêm như vậy, trên người của nàng vậy mà cũng có tứ giai phòng hộ phù trận. Nếu để cho nàng khu động, kế hoạch của ta sẽ phải thật sự xảy ra vấn đề. Tân nương tử, thật đúng là xinh đẹp." Càn Nguyệt nhìn té xỉu Không Giai Nguyệt, bộ mặt Hắc Vụ bắt đầu khởi động, hình dạng của nàng trở nên cùng Không Giai Nguyệt giống như đúc.

Không một lát nữa thời gian, nàng liền mặc vào Không Giai Nguyệt trang phục, mà Không Giai Nguyệt tất bị nàng ăn vào một quả giả chết đan, coi như vật phẩm đặt ở mình nhân trữ vật trong: "Người trước ở lại ở lại đi! Qua đêm nay Tiêu Dao ca ca vẫn là của người."

Mà theo thời gian trôi qua, Tiêu Dao cũng đã uống say, kỳ thật hắn là mình thúc say đích. Hắn lúc này bị Lý Diêu đám người đưa đến phòng cưới chỗ. Mọi người một hồi xô đẩy đem Tiêu Dao lưu lại phòng cưới đều rời đi, đương nhiên kỳ thật chỉ có Ngô Đạt, Lý Diêu, Thanh Minh đám người. Những người khác còn không có tư cách này cùng đám lượng. Ngay tại Tiêu Dao muốn vào phòng cưới thời điểm, cái kia tự Thục Sơn Luyện Khí ngọn núi trên vọng nguyệt đình có được Tiểu Bạch Thố đột nhiên vọt ra.

Thời khắc này nó thoát nhìn có chút sợ hãi, trốn ở Tiêu Dao sau lưng, sợ nhìn phòng ốc. Hiên nhiên mới vừa một màn kia nó là thấy, nó chứng kiến mấy ngày nay một mực chiếu cố bản thân, cho mình tươi mới nhất cái trắng Không Giai Nguyệt, vậy mà biến mất không thấy. Chứng kiến Tiêu Dao muốn đi vào, Tiểu Bạch Thố vội vàng cắn Tiêu Dao ống quần, muốn ngăn cản Tiêu Dao tiến gian phòng này kinh khủng gian phòng.

Tiêu Dao vòng xuống thân, ôm lấy Tiểu Bạch Thố, say khướt nói: "Tiểu Bạch Thố a, ngươi là tướng niệm Thục Sơn sao, đúng vậy a, ngươi đang ở đây trên vọng nguyệt đình sinh sống nhiều năm như vậy, ở chỗ này chẳng qua là mấy ngày mà thôi, còn không có quen thuộc." Tiêu Dao đẩy cửa phòng ra đi vào, đang lúc trở tay đã đóng cửa phòng.

Thời khắc này" Không Giai Nguyệt "Thoạt nhìn tựa hồ khác thường xinh đẹp, ngồi ngay ngắn ở bên giường, trên đầu đang đắp màu đỏ khăn cô dâu. Cái này màu đỏ khăn cô dâu trên thêu lên uyên ương nghịch nước, là Tiêu Dao mẫu thân, Thiên Long đế quốc thái hậu tự mình thêu đấy, may vá giữa là tràn đầy chúc phúc. Càn Nguyệt cũng không biết rõ mình là vì mục đích mà động. {hay là còn là} bản thân chỉ hy vọng làm một lần Tiêu Dao thê tử, dù là chẳng qua là một ngày. Sau đó, có lẽ chính là không chết không thôi rồi.

Càn Nguyệt mơ hồ thúc giục Thiên Ma mị hoặc lực lượng, tự bên trong thân thể của nàng truyền đến một tia mùi thơm. Tiêu Dao cũng không có suy nghĩ nhiều, thậm chí tham lam làm hai cái hít sâu. Hắn không chú ý tới Tiểu Bạch Thố đã núp ở cửa bên cạnh, tựa hồ tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Nền đỏ dập tắt, hết thảy tại mắt tự nhiên trong, lộ ra như vậy tự nhiên. Phù Dung trướng ẩm, đêm xuân nghìn vàng, một con thỏ phá cửa mà đi, nhìn qua ánh trăng, trong mắt tràn đầy nghi vấn.

Ở đầu trên vọng nguyệt đình bên trên, đồng dạng có một vị nữ tử, khuynh thế dung nhan, nhìn xa ánh trăng, hai giọt nước mắt chậm rãi chảy xuống. Trong mắt của nàng khi thì thương tâm, khi thì khó hiểu, khi thì tuyệt tình. Trong cuộc sống tại đây ba loại biểu lộ tại trên biến đổi nữ tử, nên nói là may mắn hay là bất hạnh đây? Tiêu Dao trở thành trưởng lão nhưng mà Lý Hân Di cũng đã là Thục Sơn Tam trưởng lão, tại trong môn quyền thế, chỉ ở Chuông môn Thanh Trúc phía dưới. Nghe nói vô tình kiếm pháp vừa ra, cho dù là hai vị trưởng lão cũng là không biết làm thế nào.

Đã mất đi liễu lĩnh dừng khí,

Hận thấu có nên hay không sinh mệnh.

Thời gian đóng băng ngưng trời dừng khí,

Không buông tha không cam lòng tâm ý.

Chậm mùa thu phai mờ núi ngọn gió,

Lục lâm quá khứ thanh xuân.

Không tự giác Chờ đợi mùa đông đến,

Tàn sát người cùng một thời đại đám

Thời thế sáng tạo anh hùng,

Bá Vương kiếm hôn yết hầu.

Quang huy liền mấy cái như vậy,

Rồi lại vô số chờ mong muộn thành.

Thanh niên a! Nhiệt huyết vẫn còn,

Đụng máu mũi hòa hợp Băng phong.

Lượng Kiếm cái này bất đắc dĩ tình hình,

Sắc bén vận mạng quý tích.

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt, Tiêu Dao vẫn còn ngủ say bên trong, kỳ thật theo lý mà nói Tiêu Dao có lẽ đã sớm tỉnh, nhưng mà giờ phút này nằm ở bên cạnh hắn nhưng là Càn Nguyệt, thời khắc này Càn Nguyệt chậm rãi biến trở về thì ra là bộ dáng, nàng đã đem bản thân trân quý nhất giao cho người mình thương nhất, còn dư lại chính là không chết không thối rồi. Hôn nhẹ hôn qua Tiêu Dao bờ môi, còn có một sợi vuốt ve an ủi. Càn Nguyệt chậm rãi đứng dậy, mặc vào y phục của mình, hơn nữa đem Không Giai Nguyệt lột sạch, đặt ở Tiêu Dao trong ngực, mà mình thì nghiêng ngàng rời đi.

Nàng cảm thấy trong cơ thể mình Thiên Đạo chi ý, xem ra cái này Tiêu Dao Vương Vương Phi Thiên Đạo bảo vệ lực lượng đã bị Càn Nguyệt cứng rắn phân ra một nửa đi.

"Tiêu Dao, được cái này một nửa bảo vệ lực lượng, Hoàng tộc nhưng cũng không phải là không thể động được rồi, diệt tộc mối thù, kế tiếp chúng ta tự chăm chăm cũng được a." Càn Nguyệt cảm giác mình Thiên ma lực tựa hồ hơn nhiều một loại biến hóa, nếu là lại dung hợp Thiên Đạo lực lượng, sợ là mình tự cũng không e ngại bất kỳ Nguyên Anh tu sĩ. Nghĩ đến đây, nàng liền cảm giác mình đại thù rốt cuộc tốt báo, nhưng mà nàng không dự liệu được, ** ở trong cái kia một tia ba động kỳ dị. Nếu là Tiêu Dao dò xét, nó thì sẽ biết, cỗ ba động này vậy mà mơ hồ có Hư lực lượng ý vị.

Tiêu Dao tỉnh lại {hay là:còn là} Không Giai Nguyệt đánh thức đây, hắn tỉnh lại thì chứng kiến Không Giai Nguyệt trong mắt đỏ bừng: "Giai Nguyệt, trách." Tiêu Dao có chút nghi hoặc.

"Không có việc gì, ta là cao hứng, ta rốt cuộc làm vương phi của ngươi." Không Giai Nguyệt vừa cười vừa nói, chẳng qua là nụ cười này thoát nhìn không thể nào tự nhiên. "Tốt rồi, Ngang Dữ đã tới hai lần, hôm nay còn muốn Phong Vương, hắn nói cũng đã chuẩn bị xong, chính là phải Không Động cùng Vô Thượng Ma Tông vẫn không có chút nào tin tức." Nói đến đây Không Giai Nguyệt trong mắt tràn đầy lo lắng, hắn biết rõ hôm nay Tiêu Dao nhất định sẽ có một trận đại chiến, mà bởi vì tính nguy hiểm, nàng cùng với Hoàng Đế Tiêu Chính cũng không thể đi lĩnh hội lễ. Nghĩ đến đây, nàng không khỏi trách tự trách mình không có năng lực, không thể giúp trợ Tiêu Dao, nếu không đêm qua cũng sẽ không bị người khác treo đầu dê bán thịt chó.

"Không có việc gì, hôm nay bọn hắn đều không công mà về, không thể nói trước muốn lưu lại vài thứ. Ngươi tới giúp ta thay quần áo đi! Ta muốn để cho bọn họ biết rõ, Thiên Long đế quốc mặc dù chỉ là một cái thế tục vương triều, không bằng những cái kia tiên môn cao cao tại thượng, không bằng những cái kia Ma Môn biến hóa thất thường, nhưng mà chỉ cần ta tại, ta liền tuyệt đối sẽ làm cho bọn hắn trả giá nên có đại giới." Tiêu Dao trong ánh mắt bộc phát ra một cỗ sát khí, hiển nhiên là phải bảo vệ hắn làm cho để ý người, mà Không Giai Nguyệt ngay tại nhóm này.

"Càn Nguyệt sao? Ngươi hẳn là Càn Nguyệt rồi. Tuy rằng ngươi cướp đi thuộc về của ta đem động phòng hoa chúc, nhưng mà Tiêu Dao cuối cùng là ta đây, ta sẽ chiếu cố tốt hẳn, xử lý tốt hẳn nội vụ, đây đối với ta mà nói là đủ rồi."

Không Giai Nguyệt tiến đưa Tiêu Dao đi một khoảng xa xa, tại nơi đó sẽ có một khoảng thời gian Thiên Đạo không có, vào lúc đó hẳn sẽ tiến hành nhất chiến đấu kịch liệt, đem địch tới đánh đánh chết hoặc là đánh lui.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46.: Phong Vương chi chiến

Tiêu Dao hướng thiên đàn mà đi, phía sau của hắn là một đội chăm chú đi theo Vương Vệ, tại Vương Vệ phía sau là kinh thành thành vệ quân, đang đến gần thiên đàn thời điểm, Tiêu Dao hạ lệnh thành vệ quân phong tỏa thiên đàn, lấy ngăn cản phạm phu tục tử thức cấn vào nơi đây. Mà mình thì dẫn Vương Vệ hướng thiên đàn mà đi, mà tại Thiên Đàn bên đường, đứng vững thị vệ đều là do tán tu liên mệnh trang phục tu sĩ đảm.

Tại Thiên Đàn cách đó không xa các trên lầu, Lý Diệu, Thanh Minh đảm người, đang tại Dao nghiêng nhìn nơi đây.

"C hồng ta là chưa nên tái gần vội, đợi tí nữa cũng tốt viện thủ." Nga Mi Thanh Chi âm u nói ra.

"Không cần, c hồng ta thức cấp nhận sự môn ra mệnh lệnh núi tương trợ Tiêu Dao đạo hữu Phong Thiện, nơi này là tốt nhất quan sát đo đạc vị trí, c hồng ta tốc độ điểm ấy khoảng cách bất quá trong nháy mắt mà thôi." Thanh Minh hoàn toàn thất vọng: "Lý Diệu, cái này Tiêu Dao đạo hữu nếu như đều là người đảm Thực Sơn trưởng lão rồi, Sao thể Thực Sơn chi phái mấy người các người?"

"Ta cũng không biết, xuống núi thời điểm, Chương môn nói sẽ có trưởng lão đến tương trợ. Bất quá ta nghe nói Hận Thiên Lão tổ tựa hồ hiện thân Thực Sơn xuống quanh, mà lão tổ đảm cũng đã đi Sơn Thủy đạo phủ, vì vậy Chương môn cùng trưởng lão nên Hội hộ vệ Thực Sơn mới đứng."

"Vô Thượng Ma Tông, " Mạnh Hạo lên tiếng nói: "Nếu như bọn hắn không biết tốt xấu, vậy hãy để cho bọn hắn có đến mà không có về."

"Không biết Càn Nguyệt Hội sẽ không xuất thủ, năng cùng Tiêu Dao có rất nhiều ân oán, sợ là sẽ không bỏ qua cơ hội trời cho này đây." Ngô Đạt lên tiếng nói. Bất quá những lời này vừa ra lập tức để cho Mạnh Hạo sắc mặt mơ hồ trắng bệch, Thanh Minh thấy được thẳng lắc đầu, vị sư huynh này Sao thể đối với Càn Nguyệt như vậy e ngại, sợ là đã có tâm ma.

"Ta cảm giác được, hôm nay trên đàn ở ẩn lấy đông đảo lực lượng, sợ là Nguyên Anh đều không chỉ một vị trí." Thanh Chi có chút lo lắng nói: "Hơn nữa lần này phái Không Động tất nhiên ra tay, chẳng lẽ c hồng ta còn muốn cùng bọn họ động thủ sao?"

Mọi người chính đang thảo luận thời điểm, Tiêu Dao đã thức cấn lên đã đến thiên đàn chỗ. Hắn giương mắt nhìn lên trước mắt không trung nói: "Phái Không Động lúc nào vậy mà cũng muốn đánh lên, chẳng lẽ Bằng Thanh Hải đường đường nhất phái Chương môn vậy mà sợ ta hay sao?" Nói đến đây Tiêu Dao khinh bỉ nhìn phái Không Động ẩn núp địa phương.

"Tiêu Dao, chớ có càn rỡ, ta phái Không Động há có thể sợ một mình ngươi thế tục Vương gia." Nhưng là phái Không Động Thiếu chương môn Bằng Thanh hiện ra thân hình, mắng.

Nhìn thấy phái Không Động hiện ra thân, Tiêu Dao cũng là lắp bắp kinh hãi, cái này phái Không Động ngoại trừ Chương môn Bằng Thanh Hải vị này Nguyên Anh Đại tu sĩ, lại vẫn đã đến hai vị trưởng lão, đều đang là Nguyên Anh tu vi, tại phía sau của bọn hắn có chừng hơn mười tên Kim Đan tu sĩ. Xem ra phái Không Động thật sự khuyh sào mà động rồi.

"xem ra ngươi Không Động thật sự muốn đẩy, đưa ta vào chỗ chết." Tiêu Dao trong mắt có chút ngưng trọng, cỗ lực lượng này đã đủ để cho hắn toàn lực ứng đối rồi, mà tại dưới đất này hiển nhiên còn có một cỗ mị mớ lực lượng, cái kia nên chính là Vô Thượng Ma Tông rồi.

"Nga Mi đệ tử Thanh Chi bá kiến phái Không Động Chương môn." Cái này Thanh Chi đột nhiên từ các trên lầu phi thân đi ra tại Tiêu Dao cách đó không xa dừng lại đối với phái Không Động Bằng Thanh Hải nói: " Bằng chương môn, Tiêu Dao Vương, cũng không sai lầm, phái Không Động là sao như thể làm việc, liền một chút đều không để ý Cửu Châu tiên môn ước định sao?" Cái này một câu ra lập tức đem phái Không Động bỏ vào Cửu Châu tiên môn mặt đối lập.

Thấy Thanh Chi phi thân mà ra, mọi người cũng không khỏi không theo sát phía sau. Bằng Thanh Hải nhìn trước mắt những cái này các đại môn phái kiệt xuất tu sĩ, lòng mảy không khỏi nhú, hẳn nguyên nhân cho rằng, Cửu Châu tiên môn mặc dù ngược lại đối với chính mình đối phó Thiên Long đế quốc, nhưng mà cũng sẽ không ngăn cản, hiện tại xem ra lại không phải như thế.

"Hừ, các ngươi còn chưa có tư cách tới hỏi ta, để cho chưong môn của các ngươi đến đây đi! Nói như vậy ta còn nói cho bọn hần biết." Bàn Thanh Hải hiển nhiên có chút tức giận, trong lúc mơ hồ liên thúc giục Nguyên Anh uy áp, thẳng đến những người tuổi trẻ này mà đi, hiển nhiên muốn tỏa tỏa nhuệ khí của bọn họ.

Cái này Bàn Thanh Hải không hổ là nhất phái Chưong môn, Tu Chân Giới đại lão. Như vậy uy áp để cho Thanh Chỉ bọn người có chút nuốt không trôi.

"Đường đường phái Không Động Chưong môn, vậy mà mượn nhờ Không Động Ẩn đến thi triển Nguyên Anh uy áp, thật đúng là liều mạng phẫn." Tiêu Dao cảm thấy được cái này Nguyên Anh uy áp bên trong mơ hồ có một ít Không Động Ẩn mùi vị, hần lên tiếng đồng thời, thi triển ra Vương Ẩn lực lượng. Hóa giải Bàn Thanh Hải Thiên Đạo uy áp.

"Quả nhiên không hổ là Cửu Châu Vương Ẩn Chấp Chưong Giả, có chút môn đạo." Bàn Thanh Hải âm thầm nhìn Tiêu Dao: "Ta Không Động lấy Không Động Ẩn nổi danh, nhưng mà cực ít có người biết rõ, Không Động Ẩn nhưng thật ra là ta phái Không Động lập phái Chí Bảo, nó cũng là một kiện uy năng hiển hách Pháp bảo."

Cái này Bàn Thanh Hải trước mặt của hiện ra một phương bảo ấn, kim quang lập lòe, Linh lực mãnh liệt, tự trên của hần càng là tản mát ra lóe uy áp, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà triệt để đè lại Vương Ẩn.

Tiêu Dao không hề động, hần ngưng trọng nhìn Bàn Thanh Hải, mà những người khác trước đây đã bắt đầu động thủ. Vương Vệ triệu hồi ra tam giai thiên tướng, cộng thêm tam giai bùa hộ mệnh triệu bảo vệ cùng phái Không Động Kim Đan tu sĩ động thủ. Thanh Chỉ cùng Ngô Đạt liên thủ đối mặt phái Không Động Thiếu chưong môn Bàn Thanh, mà Lý Diêu, Thanh Minh, Mạnh Hạo, Huyền Không bốn vị này trong kim đan đỉnh cấp thao thủ đối mặt phái Không Động một vị trưởng lão.

Mà Tiêu Dao tức thì một người đối mặt Bàn Thanh Hải cùng một vị trưởng lão khác. Bàn Thanh Hải biết rõ chỉ cần giết Tiêu Dao liền mọi sự thuận lợi, vì vậy liền chẳng biết xấu hổ mà hai đại Nguyên Anh hợp lực vây giết.

"Hặc hặc, Tiêu Dao hôm nay sẽ là của ngươi từ kỳ," Bàn Thanh Hải tựa hồ thấy được Tiêu Dao thân tử đạo thức một màn, cười to nói đồng thời liền liền lẩn người mà lên, bảo kiếm trong tay thẳng đến Tiêu Dao, Tiêu Dao Vương Kiếm nơi tay lập tức cùng Bàn Thanh Hải chiến đấu. Mấy phen tranh đấu, cái này Bàn Thanh Hải vậy mà cũng là chỉ cùng Tiêu Dao đánh cho ngang tay.

"Không nghĩ tới Thục Sơn lại đem Ngự Kiếm Quyết cũng truyền cho ngươi, chẳng lẽ bọn hần còn muốn cho ngươi lúc Chưong môn không thành." Bàn Thanh Hải vốn là không quen nhìn Thục Sơn, cùng Thục Sơn Chưong môn Thanh Trúc cũng là có nhiều giao thủ, tự nhiên đối với Ngự Kiếm Quyết vô cùng quen thuộc.

"Chỉ sợ ngươi còn không biết, ta đã là Thục Sơn trưởng lão rồi." Tiêu Dao cười lạnh nói.

"Không nghĩ tới Thanh Trúc vậy mà cho ngươi lúc trưởng lão, hừ, xem ra hôm nay không giết ngươi, thì không được rồi." Bàn Thanh Hải hướng một gã khác Nguyên Anh trưởng lão làm thủ hiệu, lần này hai người là muốn liên thủ rồi, một màn này thấy được Lý Diêu dám người kinh hãi, đồng thời cũng là cảm thán phái Không Động thật không ngờ không để ý đa mặt. Hai người liên thủ đến công, Tiêu Dao cũng không dám khinh thường, ngũ hệ Linh lực vận chuyển, Ngự Kiếm Quyết toàn lực triển khai, gián thức cấp dịch chuyển giữa, liền cùng hai vị này Nguyên Anh Đại tu sĩ đánh nhau, trong khoảng thời gian ngắn tuy rằng ở vào hoàn cảnh xấu nhưng mà vẫn có thể giằng co. Kỳ thật Tiêu Dao có thể đạt tới một bước này, {hay là còn là} Hư lực lượng công, theo tu vi thức dân, hần đã mơ hồ có thể đem một thức Hư Kiếm chỉ ý dung nhập Vương Kiếm bên trong, mỗi một kiếm chém ra đều có một thức uy năng để cho Bàn Thanh Hải cùng vị trưởng lão kia không thể không cẩn thận ứng đối.

Thời gian trôi qua, Bàn Thanh Hải biết rõ, một khi Thiên Đạo uy áp chỗ trống kỳ qua, cũng chính là Tiêu Dao Phong Thiển thành công một khắc này, bọn hần sẽ lâm vào cảnh địa cực kỳ nguy hiểm. Bàn Thanh Hải cùng Tiêu Dao một cái liều mạng sau đó, song phương liền hiện ra tình trạng giằng co.

"Thật sự là hiếm kỳ, ngươi trong kiếm chiêu tựa hồ có mặt khác lực lượng." Bàn Thanh Hải trầm giọng nói: "Nếu như không phải là như thế ngươi lại làm sao có thể kéo dài thời gian, nhưng mà ta nếu như đã mang đến Không Động Chí Bảo khiến cho ngươi xem một chút hần uy năng." Tiêu Dao biết rõ đây là muốn phóng đại chiêu thức tấu. Bàn Thanh Hải quanh thân Linh lực trở nên mãnh liệt bành trướng dâng lên, cái kia Không Động Ẩn tại trước mắt của hần tích lưu lưu chuyển không ngừng, hiển nhiên là tại để xu thế.

Tiêu Dao ánh mắt ngưng trọng, quanh thân ngũ hệ Linh lực vận chuyển, xen lẫn Hư lực lượng hội tụ đến Vương Ẩn bên trong. Đồng thời hần vung ra một đạo tứ giai bùa hộ mệnh triệu đem bản thân bảo hộ ở bên trong, hần cũng bắt đầu phóng thích mình một kích mạnh nhất. Cái kia phái Không Động Nguyên Anh trưởng lão hiển nhiên không muốn làm cho Tiêu Dao chuẩn bị, n mĩa mai tới, nhưng bị Tiêu Dao phóng thích ra nửa bước tứ giai thiên tướng phù cuốn lấy.

Bàn Thanh Hải để xu thế thành công, đột nhiên thúc giục trước mắt Không Động Ẩn đánh tới hướng Tiêu Dao, mà một vị trưởng lão khác cũng đứng vào lúc này thoát khỏi tứ giai thiên tướng phù dây dưa, hướng Tiêu Dao chém ra một đạo tuyệt cường Kiếm Khí tám lạng, thẳng đến Tiêu Dao cổ họng. Tiêu Dao Vương Ẩn cũng chuẩn bị xong, hần lấy Tử Dương Chưong phương thức đánh ra ngoài, nghênh đón hướng cái kia bằng bạc Không Động Ẩn.

Hai tướng chấn động, va chạm, cái này đánh ảnh hưởng đem người xuống quanh đều đánh sóng ra ngoài. Tiêu Dao đứng mũi chịu sào, hần lại bị đánh sóng trăm mét có thừa, phun ra một ngụm máu tươi, bị thương không nhẹ. Tiêu Dao cảm thấy trong cơ thể lúng túng, hần Hư lực lượng mĩa mai tổn quá độ, Linh lực cũng sắp khô kiệt, nếu như không phải là đạo kia tứ giai bùa hộ mệnh triệu, sự tình chỉ sợ cũng không phải là nòn một ngụm máu tươi được rồi, phải biết rằng thời khắc này vị trưởng lão kia đã ngắt đi, mà phái Không Động Chưong môn cũng là phun ra một ngụm lớn máu tươi, hiển nhiên đồng dạng bị thương không nhẹ.

Giờ phút này nguyên bản giao thủ tất cả mọi người giằng co, khi bọn hần trung gian là từ vong tu sĩ, còn có hóa thành tro tàn lá bùa, trăm năm tu vi, một triều hóa xương khô. Bàn Thanh Hải thấy bên mình đã chết năm tên Kim Đan, ánh mắt trở nên càng thêm âm hiểm đốt. "Tiêu Dao, trò hay còn ở phía

sau, đi." Thu hồi bên mình thì thể.

"Chương môn "Một vị trưởng lão khác hiển nhiên không cam lòng.

"Đi, " Bàng Thanh Hải trừng mắt liếc vị Trưởng lão này mặt mờ mắt nhìn phía dưới, đang đợi đến thu hồi bên mình thì thể sau liền liền rời đi, mọi người ở đây muốn buông lỏng một hơi thời điểm. Trước mắt vậy mà toát ra vô số Hắc Vụ.

"Ma Tông Ma Tông, Vô Thượng Ma Tông, đông giết tây tàn sát, Vô Đạo không Phật." Hắc Vụ tản đi hiện lộ ra một đội nhân mã, đều là hắc y nón đen, mọi người giờ mới hiểu được phái Không Động vì sao rời đi như vậy dứt khoát. Tiêu Dao cảm ứng ra tới nơi này đầu đầu cái kia sóng vị đều là Nguyên Anh tu vi, xem ra lần này thật sự muốn trước mặt mọi người hóa thân Thôn Thiên Mãng rồi.

"Nghe nói Vô Thượng Ma Tông tông chủ là Hận Thiên Lão ma, phái Không Động đối phó ta cũng là khuyh sào xuất động còn bắt không được ta, Sao thể Hận Thiên Lão ma không có tới sao?" Tiêu Dao thử dò xét nói, nếu như Hận Thiên Lão ma cũng tới vậy hôm nay có thể đã nguy hiểm.

"tông chủ lão nhân gia người đi tìm Thực Sơn phiền toái, người bắt quá một cái thể tục Vương gia, bây giờ còn là nỗ mạnh hết đà, có tư cách gì nói mạnh miệng như vậy."

"Cái kia nói như vậy? Các người có thể đã thật coi thường ta", Tiêu Dao đột nhiên đánh ra một đạo thủ ấn quát: "Tứ Tượng Đồ Ma Trận." Lập tức một đạo khe hở đem lũ gia hỏa Vô Thượng Ma Tông người vây vào giữa, tại khe hở bốn phương theo thứ tự là Tứ Linh Thần Thú, phương Đông Thanh Long, Phương Tây Bạch Hổ, phía nam Chu Tước, phương bắc Huyền Vũ. Cái này là Tiêu Dao hậu thủ, hắn được từ Càn Khôn lão tổ truyền thừa, cũng tại lúc này thực hiện lộ ra. Càn Khôn lão tổ lấy trận pháp tung hoành thiên hạ, nếu như không phải là Tiêu Dao gần nhất không có thời gian dốc lòng nghiên cứu, mà Càn Khôn làm Khí Linh cũng là lâm vào ngủ say, vậy hôm nay Tiêu Dao không thể nói trước có thể đem phái Không Động cùng Vô Thượng Ma Tông đều là một mẻ hết gòn. Mà không phải như vậy khó khăn lắm vậy khó.

Kỳ thật nếu như không phải là Vô Thượng Ma Tông đã đến sóng gã Nguyên Anh, mà chỉ có một danh tự mà nói, Tiêu Dao chỉ sợ có thể bằng vào trận pháp đem lũ gia hỏa Ma Môn giết chết. Bất quá bây giờ, Tiêu Dao Linh lực khô kiệt, những người khác lại không hiểu thức giục phương pháp, chỉ có thể như vậy kéo dài thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47:: Phong Vương kết thúc

Tiêu Dao nhìn ở vào Tứ Tượng phong trong ma trận Ma Tông mọi người, trong lòng mơ hồ có chút bất an, hắn cảm thấy trận pháp này vậy khôn không được Ma Tông mọi người bao lâu.

Quả nhiên, cái kia ba gã Nguyên anh kỳ ma tu, hợp lực công hướng trận pháp một chút, liên tục ba kích liền tự lấy vạch trần trước mặt, cái này hiển hách Tứ Tượng Phong Ma Trận liền liền không còn tồn tại. Tiêu Dao thầm nghĩ đáng tiếc, nếu là hắn còn có một thành thực lực tự mình đến điều khiển cái này Tứ Tượng Phong Ma Đại Trận, chỉ cần di động trận pháp, phòng ngừa công kích của bọn hắn liền tục rơi vào một cái đốt, nói như vậy không mấy canh giờ bọn họ là không phá được đấy.

"Tiêu Dao, cái này là hậu chiêu của người a!" Cái kia Vô Thượng Ma Tông người cầm đầu mở miệng nói. Mới vừa trận pháp uy năng to lớn, để cho bọn họ bắt đầu e ngại, không tự chủ được muốn lập tức giải quyết hết Tiêu Dao, lấy trừ hậu hoạn.

"Hừ, " Tiêu Dao sắc mặt tái xanh, chẳng lẽ mình thật sự phải chết ở chỗ này, thật sự không cam lòng. Thật là nhớ gấp lại Hân Di một lần, dù là nàng kiếm kia đối với ta, giết ta đến thành toàn của nàng vô tình chỉ đạo."Hân Di, cái này cổ mùi vị là Hân Di." Tiêu Dao không khỏi hướng bốn phía nhìn nhìn.

"Tiêu Dao Vương chẳng lẽ là muốn chạy trốn sao?" Chứng kiến Tiêu Dao nhìn chung quanh, một vị khác trưởng lão châm chọc nói.

"Tốt rồi chậm thì sinh biến, động thủ đi, " cái kia chính giữa trưởng lão hiển nhiên so với bên cạnh hai vị địa vị cao hơn một chút, lúc này ra lệnh.

Bên cạnh hai vị kia trưởng lão lần người mà lên, Lý Diêu đám người liền thủ hiểm hiểm ngăn chặn một người, mà cái khác, tất bị Tiêu Dao vung ra nửa bộ tứ giai thiên tướng phù biến ảo đích Thiên Tướng tạm thời ngăn trở. Thấy như vậy một màn, cái kia một tên sau cùng Nguyên Anh tu sĩ cũng đã giết đi lên, Ma khí mãnh liệt biến ảo thành một thanh lợi kiếm, đâm thẳng Tiêu Dao cổ họng. Cái kia trước tiên mà đến Kiếm Khí, đã để cho Tiêu Dao cảm thấy đau nhức dâng lên. Nhưng mà Tiêu Dao vẫn không có tránh né, những cái kia liêu lĩnh đều muốn đi lên bảo vệ Tiêu Dao Vương Vệ, đều bị cái này vô biên khí thể đánh bay, trọng thương ngã xuống đất sinh tử không biết.

Lợi kiếm cách mình càng ngày càng gần, Tiêu Dao vẫn không có chút nào tránh né chi ý, hắn lại đánh bạc, đánh bạc Lý Hân Di sẽ ra tay."Hân Di, người

biết sao?" Ngay tại lợi mang sẽ phải tiếp cận Tiêu Dao cổ họng, mãnh liệt Kiếm Khí tại Tiêu Dao cái cổ chỗ lưu lại một đạo vết thương, có chút sọc huyết dịch xuất ra thời điểm. Cái kia đến cho là mình sẽ thắng Ma Tông trưởng lão lại bị đánh bay ra ngoài, đánh bay người này trưởng lão dĩ nhiên là một đạo hiện ra kiếm ý.

"Người nào, " cái này Ma Tông trưởng lão tức giận nói, mặc cho ai tại chính mình sẽ phải thành công lúc, cũng tại cuối cùng lại bị phá đi, đi trăm dặm mà nửa chín mười chín cảm giác đều siêu cấp khó chịu.

"Người {hay là còn là} xuất thủ, " Tiêu Dao cười nói, hần giờ phút này thoát nhìn có chút cao hứng, nhìn Tiêu Dao đáng tươi cười, Lý Điều cảm thấy một trận thân thiết, nói thật hần đã thật lâu không nhìn thấy qua Tiêu Dao như thế chân thành tha thiết nụ cười.

"Vì cái gì? Người rõ ràng có thể trốn, vì cái gì không né." Vừa mới nói xong, một danh tự áo trắng cô gái che mặt xuất hiện ở Tiêu Dao trước mặt, chất vấn.

"Người tức giận, " Tiêu Dao thoát nhìn càng cao hứng hơn rồi, hần giờ phút này thoát nhìn tựa như cái tiểu hài tử. Đứng vậy a chúng ta thậm chí nghĩ làm quay về tiểu hài tử, tại người mình yêu trước mặt giả vờ ngây ngốc, không phải là muốn nhận thức bị giam cầm, bị dể ý cảm giác sao?

Nguyên bản giao chiến mọi người đang người này bạch y nữ tử sau khi xuất hiện liền lại bắt đầu giằng co "Người là ai?" Vẫn là vị kia dẫn đầu Ma Tông trưởng lão lên tiếng nói, cái này trong thanh âm nương theo lấy vẻ ngưng trọng, hiển nhiên mới vừa một kích, để cho hần cũng cảm giác được bạch y nữ tử khủng bố.

"Là người tôn thương hần" Lý Hân Di không có trả lời Tiêu Dao vấn đề, xoay người lại, đối với người này Ma Tông trưởng lão bình tĩnh nói. Loại an tĩnh này bên trong, Ma Tông trưởng lão rồi lại cảm thấy vô cùng kinh khủng, bởi vì tại chung quanh của hần tựa hồ xuất hiện vô số lạnh như băng kiếm ý, để cho hần không thể không thức giấc mà lực đem bản thân bảo vệ.

"Tiên hạ thủ vi cường, " người này trưởng lão trong tay xuất hiện một thanh hình kiếm ma binh, trực tiếp hướng Lý Hân Di đánh tới. Mà những thứ khác hai gã trưởng lão cũng không dám có chút chủ quan vậy mà cùng nhau ra tay, hiển nhiên là muốn trước giết chết Lý Hân Di, bọn hần cũng là phát hiện lưu lại cho thời gian của mình không nhiều lắm, nếu là qua Thiên Đạo uy áp chỗ trống kị, cái kia Tiêu Dao liền có thể trực tiếp dùng tuyệt cường uy áp đối phó bản thân.

Lý Hân Di lúc này đã đến Nguyên Anh kỳ, nhưng mà nàng dù sao mới vừa tiến vào Nguyên Anh, đối mặt ba vị Nguyên Anh tu sĩ vậy công cũng là giạt gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi, chỉ có thể khó khăn lắm ứng đối.

Lý Hân Di bèn nhón kiếm chiêu bức lui trong đó hai gã Nguyên Anh ma tu, liền đã bị cái kia cầm đầu Nguyên Anh ma tu bắt lấy chỗ trống, một chiêu đánh bay. Lý Hân Di lúc này phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời vậy mà tiến dụng vào Tiêu Dao trong ngực. Tiêu Dao sững sờ, đã là cao hứng lại là sinh khí, cao hứng là nhuyển ngọc trong ngực, có thể lần nữa lĩnh khoảng cách mà nghe thấy được như thế mùi thơm mùi vị, nhìn làm cho người ta lo lắng cô nương, tức giận là Lý Hân Di lại bị cái này tình tròng lên não đã thương.

Lý Hân Di nhưng là do bưng cả khuôn mặt, ngược lại không giống như là bị thương bộ dạng. Nàng bối rối mà đẩy ra Tiêu Dao, lại đem Tiêu Dao đã đảo trên mặt đất, nàng cho tới nay bình tĩnh như là ao tù nước đọng tâm cảnh, vậy mà bị đánh vỡ. Nàng nổi giận, nhìn trước mắt đầy người hắc khí hướng bản thân xung phong liều chết mà đến ba cái Ma Tông trưởng lão. Lý Hân Di vậy mà nhắm mắt lại, nếu như đối với khí tràng thập phần có nghiên cứu người thì sẽ biết, thời khắc này Lý Hân Di, tựa hồ chính là bình tĩnh nước đọng bên trong một viên hòn đá nhỏ, không ngừng mà tại mảnh không gian này, chế tạo chấn động.

Cái này cỗ liên tục không ngừng chấn động, vậy mà làm cho ở đây tất cả mọi người động tác tại Lý Hân Di trong mắt đầy xuống dưới, ngay tại ba vị trưởng lão xung phong liều chết đến ly khai Lý Hân Di còn có năm thước thời điểm, Lý Hân Di đột nhiên trợn mắt."Tuyệt tình kiếm đệ nhất kiếm -- đoạn tình".

Giao chiến đầu trong nháy mắt hoàn thành, ba vị trưởng lão bị đánh bay ra ngoài, mỗi người đều điên cuồng nôn một ngụm máu tươi, chặt vật té lăn trên đất. Mà Lý Hân Di vẫn còn miễn cưỡng đứng vững, bất quá cái kia khoe miệng máu tươi, cũng chứng minh nàng xác thực bị thương không rõ.

"Lý Hân Di, không nghĩ tới ngươi xuống núi. Vừa vặn ta đều muốn giết ngươi, cái lương không bằng bạo lực, liền liền hôm nay đi!" Một đạo Thanh Dương giọng nữ đột nhiên truyền đến. Cùng lúc đó, một thanh đen thui bảo kiếm đâm thẳng Lý Hân Di ngực.

"Hân Di, " Tiêu Dao đột nhiên bộc phát ra trong cơ thể còn sống Hư lực lượng, đột nhiên xuất hiện ở Lý Hân Di ngay phía trước, chuỗi này màu đen bảo kiếm đột nhiên run lên, vậy mà từ Tiêu Dao bụng của cắm vào. Mà cái kia cầm kiếm người cũng hiện lộ ra, rõ ràng là Càn Nguyệt.

Lý Hân Di thấy như vậy một màn, nước mắt rú xuống không chỉ, nỗ lực vịn Tiêu Dao khóc tra hỏi: "Vì cái gì, tại sao phải đối với ta tốt như vậy?"

Càn Nguyệt cũng là vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ, nàng đồng dạng không hiểu nổi, nam tử trước mắt tại sao phải thay người khác đỡ kiếm."A a ." " Càn Nguyệt một tiếng hét lên, rút ra hắc kiếm làm cho Tiêu Dao lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tiếp cận trắng như tuyết, mà chính nàng tức thì hoảng hốt đảo tẩu. Lúc này trời đạo uy áp chỗ trống kỳ cũng rốt cuộc sẽ phải qua, Tiêu Dao trong cơ thể Vương Ấn cũng là tự chủ lên không, Vương Kiếm theo sát phía sau, chúng nó muốn tại nơi này đặc thù tình cảnh tiến hành tự thân lột xác. Mà nhìn thấy một màn này Ma Tông người, tức thì cuồng quát mà chạy thực mạng, rất nhiều người Tu chân sĩ, cũng là tranh thủ thời gian ly khai. Thời khắc này nơi đây sẽ là Thiên Đạo uy áp mạnh nhất thời kỳ, còn ở nơi này, không thể nghĩ ngờ Hội bị coi như địch nhân. Lý Hân Di là cuối cùng rời đi, nàng tựa hồ lại trở về tuyệt tình tâm cảnh. Để cho Tiêu Dao tốt một hồi thất vọng, bất quá nàng dĩ nhiên đã có Khổng Giai Nguyệt cái này hiền lương Vương Phi, cần gì phải còn có ý khác đây?

Trống rỗng sân thượng giờ phút này chỉ còn lại có Tiêu Dao một người, thiên địa câu tịch, mà ta cô độc. Tiêu Dao nhìn bản thân còn đang chảy máu bụng của, lại thấy bên trong một phen hồng huyết đan điền. Hư lực lượng gần như khô kiệt, mà Ngũ Hành Linh lực rồi lại tự chủ khôi phục. Bản thân giờ phút

này nghiêm nhiên thành công một viên tùy thời Hội tự bạo quả Boom."Xem ra hay là muốn đi một bước này a, " Tiêu Dao thảm than một tiếng, ý niệm khinh động, cái kia nhiều năm trước chém giết thiên địa dị chủng Thôn Thiên Mãng liền liền xuất hiện ở trước mắt, đồng thời còn với hấn trước kia tinh luyện tốt Thôn Thiên Mãng tinh huyết.

《 Luyện Hư Hóa Thần 》 công pháp tầng thứ ba Thân Hóa Vạn Vật triển khai, cái kia hung thần máu huyết bị Tiêu Dao không ngừng mà dẫn vào trong cơ thể mình, mà Tiêu Dao thân hình liền liền không ngừng mà tại nhân hòa Thôn Thiên Mãng giữa biến hóa, may mà lúc này thân thượng đối với tất cả mọi người mà nói đều là cấm địa, một màn này không bị người khác trông thấy. Nếu không có lẽ sẽ có, Tiêu Dao Vương là yêu quái đốn đại rồi.

Thời gian một lát sau, hôm nay trên Đền đã không có người, chỉ có một cái con rắn nhỏ, thời khắc này con rắn nhỏ đang tại nuốt cái kia lớn Thôn Thiên Mãng. Hóa thành Thôn Thiên Mãng sau đó, Tiêu Dao tuy rằng vẫn như cũ suy yếu nhưng mà rất nhiều thương thế nhưng không thấy rồi, bằng vào Thôn Thiên Mãng tuyệt cường thân thể, bởi vì Hư lực lượng khô kiệt, mà đưa tới Ngũ Hành Linh lực nghịch chuyển nỗ lực khả năng cũng sẽ không có. Vương Ấn cùng Vương Kiếm giờ phút này trở nên, kim quang nội liễm, thoát nhìn tựa hồ thiếu đi một tí uy năng, nhưng mà Tiêu Dao rồi lại cảm giác đạt được, cái này Vương Ấn cùng Vương Kiếm uy năng ít nhất tăng lên nhiều gấp đôi.

Thu, Vương Ấn cùng Vương Kiếm. Nơi này thiên địa uy áp cũng liền khôi phục bình thường. Tiêu Dao vội vàng đào tẩu, hấn giờ phút này nếu là bị Lý Diêu, Thanh Minh đám người phát hiện nhất định sẽ trăm yếu trừ mà đây.

Quả nhiên, không một lát nữa, Lý Diêu, Thanh Minh, Mạnh Hạo, Huyền Không, Ngô Đạt, Thanh Chi đám người liền liền không phải trường hợp cá biệt mà đã đến thiên đàn, nhưng lại không nhìn thấy Tiêu Dao, chẳng lẽ Tiêu Dao thật sự bởi vì thương thế quá nặng chết người rồi không thành. Trong lòng mọi người mơ hồ có chút bất an, "Không đúng, Thôn Thiên Mãng, nơi đây tại sao có thể có Thôn Thiên Mãng." Nhưng là Huyền Không Đại Sư mở miệng nói.

"Đại sư, Thôn Thiên Mãng không phải là bị Tiêu Dao đạo hữu chém giết sao? Làm sao sẽ lại như vậy xuất hiện ở nơi này." Thanh Chi tra hỏi.

"Ta cũng không biết, nhưng mà nơi này có Thôn Thiên Mãng khí tức, chẳng lẽ là Thôn Thiên Mãng hậu nhân, vừa đứng ở chỗ này áp trướng không thành." Huyền Không Đại Sư suy đoán nói: "A di đà phật, cái này Thôn Thiên Mãng tính tình hung ác, ta còn muốn đuổi theo tung tại nó, phòng ngừa nó tổn thương dân chúng vô tội. Chư vị đạo hữu, cái này tìm Tiêu Dao đạo hữu sự tình liền giao cho các người."

"Đại sư từ bị, Tiêu Dao đạo hữu Pháp lực cao cường, thời gian tu luyện mặc dù ngắn, nhưng cái này thân tu vi tuyệt đối là vượt xa chúng ta, hấn tất nhiên sẽ bình an không việc gì đây." Thanh Minh lại cho mình ực một hớp rượu nói: "Lần này trở về, ta phải tiếp tục bế quan, tu luyện một môn siêu cường thần thông trở ra." Hiên nhiên đây là bị hai ngày này chiến đấu kích thích.

"Chư vị yên tâm đi! Ta sư đệ Tiêu Dao người hiền đều có Thiên Tương, không có việc gì." Lý Diêu nói tiếp: "Cái này tìm chuyện của hấn giao cho chúng ta thì tốt rồi."

"Đã như vậy, cái kia không thể tốt hơn. Không biết Thanh Chi tính toán đến đâu rồi." Nhưng là Huyền Không tra hỏi.

"Ta cũng ý định điều quân trở về cửa bế quan, bất quá trước đó ngược lại là có thể cùng theo đại sư đuổi theo bắt này Thôn Thiên Mãng." Thanh Chi cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48.: : Dấu hiệu đuổi giết

Tiêu Dao biến hóa thành Thôn Thiên Mãng, bởi vì mới sinh nguyên nhân, hấn lúc này tu vi vẹn vẹn chẳng qua là Kim Đan sơ kỳ. Đang lúc hấn ra Kinh Thành, đi vào khoảng cách Vương Uyên không xa son cốc, định tìm một chỗ u tĩnh chỗ hảo sinh thức cầu hóa nuốt mất nguyên bản Thôn Thiên Mãng thân thể, dùng cái này đến để thăng tu vi của mình.

"Lớn mật yêu nghiệt, cũng dám qua lại Kinh Thành trọng địa, ta há có thể tha cho người." Nhưng là Huyền Không Đại Sư hiện ra thân hình, cùng Nga Mị Thanh Chi hiện ra một trước một sau, đem hóa thành Thôn Thiên Mãng Tiêu Dao vây vào giữa.

Tiêu Dao thấy vậy kinh hãi, hấn lúc này lực lượng vẹn vẹn chẳng qua là Kim Đan sơ kỳ, so với hấn đình phong thời kì yếu đi không chỉ một bậc, thế cho nên đằng sau có người theo dõi đều không có chút nào phát hiện: "Đại sư, ta thức cấn vào Kinh Thành đều có lý do của ta, hơn nữa ta cũng không có hại người, đại sư từ bị vì hoài, chẳng lẽ thật muốn cướp giết ta?" Tiêu Dao ánh mắt ngưng trọng, mình bây giờ Kim Đan sơ kỳ tu vi, bằng vào Thôn Thiên Mãng này thiên địa dị chủng thân thể, cũng vẹn vẹn chỉ có thể cam đoan cùng Kim Đan hậu kỳ người tranh đấu. Mà trước mắt nhưng là Kim Đan đại viên mãn, bức này tu vi, đã mơ hồ vượt ra khỏi hấn bây giờ ứng đối phạm vi. Bức này thực lực hạ thấp, hết thấy cõi ra cách mình không chế cảm giác thật sự là quá khó chịu.

"Thật không ngờ trí tuệ của ngươi thật không ngờ độ thao" Huyền Không Đại Sư thấy cái này Thôn Thiên Mãng vậy mà có thể trả lời tự nhiên, trong ánh mắt càng là một mảnh thanh minh, không khỏi trong lòng kinh hãi, đuổi giết chỉ ý lập tức đi một nửa.

"Thôn Thiên Mãng, hôm nay Tiêu Dao đạo hữu biến mất, mà ngươi lại đứng vào lúc này xuất hiện, là duyên cớ nào." Nhưng là Thanh Chi thận trọng tra hỏi.

"Cái này, vấn đề này ta như thế nào lại biết rõ, Tiêu Dao Vương, cái thể anh hùng, hành tung của hắn làm sao sẽ lại như vậy bị ta biết rõ." Tiêu Dao hóa thân Thôn Thiên Mãng thô âm thanh nói: "Kỳ thật ta lần này là muốn đi xem Tiêu Dao Vương vị này Cửu Châu Vương Ấn Chấn Chương Giả đây, lại không nghĩ đến thời điểm nhưng không thấy thân ảnh của hắn." Tiêu Dao lời nói này nói rằng, bộ mặt mơ hồ nóng lên, phát nhiệt, hắn không ngờ tới bản thân sẽ có khoa trương mình một ngày.

"Ngươi nếu như không hại người chỉ ý, ta đây làm sao có thể trăm yêu trừ ma, Thanh Chi đạo hữu, c hòng ta đi thôi!" Thiếu Lâm Huyền Không Đại Sư, muốn chỉ chọc lát nói, hắn từ chưa từng gặp qua ánh mắt như thể thanh tịnh yêu quái, từ bị hắn tự nhiên cũng sẽ không động sát tâm rồi.

"Ừ, đại sư" Thanh Chi đang muốn quay người, rồi lại chứng kiến Tiêu Dao hóa thân Thôn Thiên Mãng bụng của vậy mà hơi hơi hờ ra, cái này nếu như không phải là rắn cái, vậy trong này trước mặt đến tột cùng là người nào vậy? Chẳng lẽ . " Thanh Chi nghĩ tới đây, không tự giác tại trên rút ra kiếm đến quát: "Yêu nghiệt, chẳng lẽ là ngươi nuốt Tiêu Dao đạo hữu."

Huyền Không Đại Sư cũng phát hiện cái này Thôn Thiên Mãng bất đồng, Tiêu Dao lần này đại chiến bị thương nghiêm trọng, nếu là bị yêu nghiệt này đánh lên cũng là không không khả năng. Nam Hoang yêu vực, lần trước xâm lấn Cửu Châu, chính là bị Tiêu Dao đánh cho trở về, lúc này đến đây đánh lên hoàn toàn có khả năng.

"Đại sư, ta làm sao sẽ lại như vậy đánh lên Tiêu Dao Vương đây?" Tiêu Dao vội vàng giải thích nói.

"Vạn nhất ngươi là Nam Hoang Yêu Môn phái người tới đây?" Thanh Chi rõ ràng sẽ không từ bỏ ý đồ, lúc này trường kiếm vung lên giết tới. Tiêu Dao thân thể một bên tránh khỏi.

"Cái kia đem ngươi trong bụng thứ gì nhỏ ra, c hòng ta nhìn qua liền biết." Thiếu Lâm Huyền Không Đại Sư cũng bắt đầu nhìn chăm chăm.

"Ách, "Bản thân trong bụng là Thôn Thiên Mãng, hôm nay đều thức hóa một nửa, làm sao có thể nhỏ ra. Hiện tại mấu chốt nhất vẫn là muốn lộ ra nơi này đi! Tiêu Dao khí thể biến đổi, một cổ nấp trong Thôn Thiên Mãng thực chất bên trong hung sát khí hiện ra: " xem ra hai vị thật sự muốn cùng ta động thủ, vậy hãy để cho ngươi xem một chút Thôn Thiên Mãng lực lượng đi!" . Tiêu Dao đuôi dài quét ngang, hình như có vô biên sắc bén chỉ khí chạy về phía tương đối hai người.

Hai người cũng không dám khinh thường, cái này Thôn Thiên Mãng mặc dù là Kim Đan sơ kỳ tu vi, nhưng mà dù sao cũng là có hiển hách hung danh Thôn Thiên Mãng, tự nhiên không giống bình thường. Thanh Chi trường kiếm đồ đầy Linh lực, hung hăng hướng phía Tiêu Dao cái đuôi chém tới, mà Huyền Không Đại Sư Kim Cương xử cũng là hung hăng rơi đập, bất quá hai người đều rõ ràng tránh được Thôn Thiên Mãng bụng của. Cái này Thôn Thiên Mãng thân thể quả nhiên cường đại, lần này va chạm, giao thủ, cũng không quá đáng là để lại một đạo nhẹ nhàng miệng vết thương.

Tiêu Dao nhìn thoáng qua miệng vết thương của mình, cái này nếu bình thường mình nhất định cảm thấy rất đau, mà bây giờ bất quá là có một chút điểm cảm giác, trách không được nói con rắn là động vật máu lạnh."Hai vị, sau này còn gặp lại." Tiêu Dao lúc này thúc giục tất cả Linh lực hướng chạy ra ngoài, cái này Kinh Thành xung quanh hắn cũng là quen thuộc, vì vậy ngược lại là tạm thời thoát khỏi Huyền Không Đại Sư cùng Thanh Chi đuổi giết. Nhưng mà cái này Huyền Không Đại Sư tựa hồ tự có một bộ truy tung phương pháp, vẫn luôn không buông tha đối với Tiêu Dao đuổi giết.

Tại cánh rừng rậm này bên trong, Tiêu Dao có một lần bị vây."Hừ, yêu nghiệt, lần này xem ngươi trốn nơi nào?" Thanh Chi trước mặt sắc mặt xanh mét, từ khi trước đó lần thứ nhất cái này Thôn Thiên Mãng tại Vương Uyên phụ cận đào tẩu về sau, bọn hắn trọn vẹn đuổi sổng ngày sổng đêm, như vậy không ngủ không nghỉ, đối với Kim Đan tu sĩ tự nhiên không sao cả, nhưng mà tức giận trong lòng tự nhiên cũng là dâng lên đây, mấu chốt nhất là Tiêu Dao thậm chí có khả năng bị cái này vô danh yêu nghiệt cho nuốt giết. Vừa nghĩ đến đây nàng thì càng muốn đuổi giết cái này Thôn Thiên Mãng, trong sổng ngày qua, kỳ thật Huyền Không Đại Sư đã có hai lần đưa ra không cần đuổi giết ý tưởng đấy.

"A đi đà phạt, Thôn Thiên Mãng ngươi coi như là thiên địa dị chủng, nếu là đi theo ta quay về Thiếu Lâm, c hòng ta điều tra rõ chân tướng của sự tình tự nhiên thả ngươi ly khai." Huyền Không dường khí công phu quả nhiên lợi hại.

"Đại sư, nếu như hai vị không thức ta, ta cũng chớ không có cách nào khác, sẽ khiến ta đi Thiếu Lâm khẳng định là không được." Tiêu Dao hung hăng thanh âm phát ra rồi, hắn lúc này vốn tại luyện hóa một cây thiên địa dị bảo, căn bản cũng không có nghĩ đến, hai người này thật không ngờ khế mà không bỏ.

Một lời không hợp, song phương lần nữa đánh nhau. Lần này Thanh Chi không vừa động thủ liền vung ra kiếm chiêu, ngược lại là hai tay kết ấn, quát: "Bồ Tát ấn" .

Tiêu Dao trước mặt sắc mặt ngưng trọng, cái này Bồ Tát ấn được xưng Nga Mi hai lớn một trong những tuyệt chiêu, uy lực của nó tự nhiên không thể coi như không quan trọng. Tiêu Dao miệng rắn mở rộng ra một cổ thôn phệ áo nghĩa, nương theo lấy kỳ dị gọn sổng nghênh đón mà đi. Hai tướng đụng nhau, cảnh tượng như vậy, tựa giống như một cái tràn đầy Hắc Vụ hắc động, muốn thôn nạp một cái màu vàng Bồ Tát, cái này Bồ Tát đầy người kim quang long lánh, mơ hồ xua tán cái này cái này Hắc Vụ.

"Thanh Chi đạo hữu, trước sớm ta với ngươi sư tỷ Thanh Mi đạo hữu vây quét cái kia Thôn Thiên Mãng thời điểm, từng thấy nàng thi triển hoa rụng chương, ngày nay lại có thể nhìn thấy ngươi thi triển cái này Bồ Tát ấn, cái này Nga Mi hai đại tuyệt chiêu ta thế nhưng là đều gặp được." Huyền Không

Đại Sư cười nói.

"Đại sư {hay là:còn là} nhanh mau động thủ đi, cái này Thôn Thiên Mãng thiên phú thần thông "Thôn Thiên áo nghĩa" quả nhiên lợi hại, ngươi nên là không ra tay nữa chỉ sợ ta liền không chịu nổi." Thanh Chi nỗ lực nói, hiển nhiên nàng một mình chống lại Thôn Thiên Mãng còn không có phần thắng đấy.

Huyền Không Đại Sư cười cười, trong tay hàng ma xữ nắm chặt, cái kia hàng ma xữ đột nhiên xuất hiện một cái lóe hư ảnh."Thôn Thiên Mãng, vậy hãy để cho ngươi mở mang kiến thức một chút ta Thiếu Lâm tuyệt chiêu hàng ma xữ pháp." Huyền Không Đại Sư hai tay hợp nắm hàng ma xữ, hung hăng hướng Tiêu Dao đầu rần đập xuống.

Tiêu Dao không khỏi gia tăng phát ra, tại trong nháy mắt, đánh sóngy Nga Mi Thanh Chi, ngược lại chống lại đòn đầu mà đến hàng ma xữ, "Bành, "

Tiêu Dao đầu rần đều bị ném ra một cái hồ to, hần hai mắt đều có chút choáng váng, hơi chút lấy lại bình tĩnh, thấy kia Huyền Không Đại Sư tựa hồ nhìn bị thương Thanh Chi, lúc này giả bộ như hôn mê.

"Thanh Chi đạo hữu, ngươi không sao chứ!" Huyền Không Đại Sư nhìn khoe miệng tràn ra một thứca máu tươi Thanh Chi tra hỏi.

"Đại sư, ta không sao, {hay là:còn là} nhìn xem cái kia Thôn Thiên Mãng đi! Cái này nghiệt súc trí tuệ hơn người, chỉ sợ còn chưa có chết." Thanh Chi nhìn cách đó không xa cự mãnh nói ra.

"Ừ, " hai người hướng Thôn Thiên Mãng tới gần, Tiêu Dao vốn còn muốn nhiều nghỉ ngơi nhiều một chút, lần này chịu một lần trọng kích, thiếu chút nữa để cho hần ngất đi. Tiêu Dao ở lại hai người cách mình mười thước thời điểm, đột nhiên bạo khởi đồng dạng là đuôi rần quét ngang, mà thân rần rồi lại lui về sau đi. Hiển nhiên là muốn cùng lần trước giống nhau nguyên do kẻ làm lại.

"Hừ, yêu nghiệt, lần trước cho ngươi như vậy đào tẩu, lần này có thể nào cho ngươi như ý." Huyền Không hiển nhiên sớm có chuẩn bị, một cái tung người liền xuất hiện ở Tiêu Dao ngay phía trước. Nhưng mà, Tiêu Dao trước mắt đột nhiên xuất hiện tam giai thiên tướng phù thẳng hướng Huyền Không Đại Sư, mà Tiêu Dao tức thì ra bên ngoài sóngy vọt mà đi.

"Tam giai thiên tướng phù, Thôn Thiên Mãng, quả nhiên là ngươi giết Tiêu Dao, ta nhất định phải báo thù cho hần." Cái này Thanh Chi đột nhiên bại lộ, không để ý chút nào cùng thương thế của mình truy sát đi lên.

Tiêu Dao trong lòng phiền muộn, hần tự hỏi lúc trước cũng không có cùng cái này Nga Mi Thanh Chi có liên hệ gì, nàng vì cái gì nóng như vậy trung tại cho mình báo thù đây? Ngày nay rồi lại làm cho mình trở nên như thế bị động."Phái Nga Mi Thanh Chi, ngươi độc thân đi lên là định tìm chết sao?" Tiêu Dao làm cho mình trở nên hung thần ác sát đáng lên.

"Hừ, tà ma ngoại đạo, người người đến mà giết chi, Bồ Tát án, " cái này Thanh Chi dĩ nhiên là một bộ liều mạng bộ dạng, lại muốn mạnh mẽ thúc giục tuyệt chiêu này.

"Ngươi điên rồi, " Tiêu Dao nổi giận, hần đột nhiên thứccén lên, cắt ngang Thanh Chi phóng chiêu, thân rần một cuốn liền đem nó cuốn tại bên trong thân thể, gào thét lên trốn.

"Thả ta ra, " cái này Thanh Chi vẫn như cũ gãy giữa lấy, nàng thậm chí đưa tới bản thân bảo kiếm phải thứccếp tục chém giết Tiêu Dao.

"Mẹ kiếp, tên điên." Tiêu Dao vung ra một cái Linh lực, đánh ngất xiu Thanh Chi. Lần này bị trọng thương, tạm thời bắt ngươi làm con thứcc đi, ài cái này Huyền Không Đại Sư truy tung kỹ thuật thật đúng là lợi hại.

Tiêu Dao gào thét mà đi, tại một chỗ sơn cốc, tìm một cái huyết động bắt đầu khôi phục thương thế, mà Thanh Chi tất bị nàng giam cầm ở một bên.

"Thôn Thiên Mãng, Huyền Không Đại Sư là sẽ không bỏ qua ngươi, " Thanh Chi giọng căm hận nói, nàng lúc này cũng vô cùng nghi hoặc, nàng làm sao sẽ lại như vậy mất đi đúng mực như thế vội vàng nên vì Tiêu Dao báo thù đây? Nàng không khỏi nhớ tới, Thiên Ma Cảm chế tạo ảo cảnh, chẳng lẽ mình trong Tâm Ma, hoặc là còn không có từ cái kia ảo cảnh bên trong đi ra đến. Làm sao sẽ lại như vậy, chẳng lẽ mình thật sự triển khai phạm tâm, bình thường ảo cảnh không có thể như vậy đấy, chẳng lẽ là Càn Nguyệt cái kia Ma giáo yêu nữ giờ trò quỷ.

Mà tại một mặt khác, Huyền Không Đại Sư còn đang khổ cực tìm kiếm, lần này Tiêu Dao bố trí ẩn nấp trận pháp, cho hần biết ngay ở chỗ này, lại không thể xác định xác thực vị trí.

"Đại sư, thế nhưng là Thiếu Lâm thao tăng " Đột nhiên một nữ tử hiện ra thân hình tra hỏi.

"A đi đà phạt, lão nạp Thiếu Lâm Huyền Không, thí chủ là?" Huyền Không tra hỏi.

"Đại sư có từng nghe qua Quý Y, " nàng kia dụ động cười cười: "Đó chính là gia sư."

"A, nguyên là Quý Y thứccén bối thao đồ, Y Tiên Mộc Dung cô nương, " Huyền Không thứccếp tục nói: "Mộc Dung cô nương có thể có biện pháp để cho một đầu bị thương yêu nghiệt đi ra, nó bắt đi đồng bạn của ta." Theo Huyền Không Đại Sư giải thích, Y Tiên Mộc Dung cũng biến thành đàng đàng sát khí, không nghĩ tới Tiêu Dao thậm chí có khả năng bị một đầu Kim Đan Yêu thú nuốt.

"Đại sư Mạc Ưu, ta hai ngày trước vừa vận dẫm lên một cây Thánh Linh cây cỏ, có lẽ có thể dẫn nó đi ra."

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49:: Dấu hiệu đuổi giết (tiếp)

Tiêu Dao đang tại huyết động ở trong chữa thương, đột nhiên nghe thấy được một cỗ mùi thơm kỳ dị. "Đây là Thánh Linh Thảo khí tức, " Tiêu Dao trong mắt hiện lên một tia lửa nóng, nếu là đạt được cái này Thánh Linh Thảo, luyện hóa nuốt thương thể của hắn chẳng những Hội tốt, chính mình Thôn Thiên Mãng tu vi cũng sẽ phóng đại. Đến lúc đó tất nhiên có thể đột phá đến Kim Đan trung kỳ, cũng sẽ không bị Huyền Không Đại Sư như thế thật chắc chắn truy sát.

Tiêu Dao động tâm cũng không có quá lâu mà hoài nghi gì cạm bẫy, đệ nhất nơi này là rừng sâu núi thẳm, xuất hiện loại thiên tài địa bảo này hoàn toàn là có khả năng, hơn nữa Thiếu Lâm đại sư cũng không giống có loại tâm cơ này người.

Lúc này Thánh Linh Thảo ở vào một đoạn sườn đồi chỗ, Tiêu Dao trong lòng cũng không có bất kỳ hoài nghi gì, thân rắn chạy dọc theo sườn đồi leo lên đi, nhưng mà ngay tại Tiêu Dao tốt tay tới ranh giới, từ hắn ngay phía trên vậy mà xuất hiện một cái hàng ma xử hung hăng giáng xuống, Tiêu Dao bị đập xuống đất, cả buổi cũng không có động tĩnh, một kích này là Huyền Không trưởng lão đánh bảy tám mà đến. Tiêu Dao nếu không phải phản ứng nhanh tránh được cái này tất sát một kích, chỉ sợ giờ phút này thật sự liên nguy hiểm.

"Hừ, chỉ người yêu nghiệt này, cũng muốn bắt cô nương Linh thảo." Trên đỉnh núi cái kia Y Tiên Mộc Dung chân thành đi ra, hắn cúi người sẽ phải đi hái cái này Thánh Linh Thảo.

Tiêu Dao trong lòng im lặng, không nghĩ tới cái này Mộc Dung cô nương, nửa vầng trăng không thấy giờ phút này dĩ nhiên là tại cảnh tượng như vậy phía dưới. Hơn nữa nha đầu kia vậy mà trợ giúp người khác tới đối phó bản thân, như vậy cảm giác thật sự thật là lạ.

Nhưng mà cái này Thánh Linh Thảo nếu như Liên Tiêu Dao cao như thế chỉ số thông minh Yêu thú đều dễ cướp đoạt, lại có thể nào không yêu thú khác ngấp nghé đây? Ngay tại Mộc Dung Y Tiên muốn thu lấy Thánh Linh Thảo thời điểm, một cái kim sí đại điều đột nhiên tập sát mà đến, Mộc Dung Y Tiên lập tức ánh mắt {ngừng lại một trận}, cũng không doái hoài tới thu. Nàng lập tức té ra trải qua Tiêu Dao khắc phủ triệu, từ thụ vương thân cảnh chế luyện cây kiếm. Chém ra một đạo Linh lực tâm lựa, cùng lúc đó bản thân một cái né tránh tránh đi cái kia xu thế không thể đỡ đỡ kim sí đại điều tập kích.

Tiêu Dao đại hỉ hắn thật không ngờ vẫn còn có kim sí đại điều chạy đến, xem ra chỉ cần kéo dài thời gian, có thể dựa vào rất nhiều Yêu thú đánh lui hai người này. Tại Y Tiên Mộc Dung cùng kim sí đại điều công kích lẫn nhau thời điểm, Tiêu Dao cũng cùng Huyền Không Đại Sư giao chiến dâng lên.

"Mộc Dung cô nương, nhất định phải nhanh chóng thu hồi Thánh Linh Thảo, nếu không sợ là sẽ phải có càng nhiều Yêu thú đến đây." Hiển nhiên Huyền Không Đại Sư cũng là nhìn ra điểm này, nếu là lại đến hai đầu Kim Đan Yêu thú, sợ là bọn hắn muốn tiền mất tật mang rồi.

Mộc Dung Y Tiên tự nhiên cũng là minh bạch điểm này, cái này Thánh Linh Thảo là nàng phé đi tốt đại lực khí mới lấy được nếu là như vậy mất đi, của nàng tổn thất nhưng liền có chút lớn hơn. "Ha ha, muốn thu hồi sao?" Tiêu Dao âm thầm cười nói: "Các người đã đều cảm nó đến dẫn ta Mặc câu, ta đây liền nuốt cái này mới đi." Tiêu Dao đuôi dài quét ngang, lại một lần cùng Huyền Không Đại Sư hàng ma xử đã tiến hành một lần chặt chẽ tiếp xúc, mà tại lực phản chấn phía dưới, hắn hướng Thánh Linh Thảo phương vị ném ra một quả thiên tướng phù, mà tiếp theo tiếp tục cùng Huyền Không Đại Sư quần nhau.

Lúc này Tiêu Dao, Thôn Thiên Mãng con rắn trên khuôn mặt, đã rơi xuống không ít lân giáp, vết máu loang lổ. Tại toàn bộ đối kháng bên trong, nếu như không phải là tiểu tâm dục dục tránh đi chỗ hiểm, sợ là đã sớm bị giết. Đường đường Tiêu Dao Vương, đối kháng Nguyên Anh cũng có thể thắng chỉ tồn tại tại lúc này lại muốn thua ở Kim Đan Kỳ Huyền Không Đại Sư trong tay.

Tại Mộc Dung một cái tâm lựa thoáng bức lui kim sí đại điều thời điểm, nàng liền muốn thu hồi Thánh Linh Thảo, nhưng mà ngay tại nàng muốn lúc động thủ. Tiêu Dao văng ra đích Thiên Tướng phù vậy mà hóa thành thiên tướng, sớm một bước thu Thánh Linh Thảo, hơn nữa thuận thể ném hướng Tiêu Dao.

Tiêu Dao vẫn luôn đang tính toán thời gian, lúc này nó đầu rắn đột nhiên quay đầu không chút do dự nuốt bay tới Thánh Linh Thảo. Nhưng mà giờ khắc này Tiêu Dao trong cửa mở rộng ra, một cái hàng ma xử không chút lưu tình chấn giết xuống, Tiêu Dao vội vàng vung ra cái đuôi nghênh đón, rồi lại bị hung hăng mà đập bẻ bay.

Nặng nề mà quăng xuống đất, "Mẹ kiếp, khó được ta thật sự muốn bại." Tiêu Dao thời khắc này cái đuôi chịu trọng thương, sợ là đều đứt gãy, đây chính là sẽ ảnh hưởng tốc độ chạy, trốn không thoát dĩ nhiên là muốn bại. Lúc này Tiêu Dao thị sát trong cơ thể mình Hư lực lượng, lần này Hư lực lượng kiệt dòn ép Tiêu Dao không thể không hóa thành Thôn Thiên Mãng, bằng không hắn bản thân liền là một quả to lớn sắp nổ tung hoa sen năm màu. Mà lúc này cái kia trong thức hải Hư Kiếm tuy rằng còn liên tục không ngừng mà phóng thích ra Hư lực lượng, nhưng mà lúc này số lượng cũng vền vền chỉ có thể cam đoan trong cơ thể ngũ hệ Linh lực sẽ không lẫn nhau xông tới.

Tiêu Dao đang tại trong tuyệt vọng, lo lắng lấy có phải hay không nói với Huyền Không Đại Sư cùng Y Tiên Mộc Dung mình chính là Tiêu Dao Vương. Cái kia nguyên bản hướng về phía Thánh Linh Thảo tới kim sí đại điều đột nhiên hướng Tiêu Dao vọt tới, vậy mà dùng hai cái móng vuốt bắt lấy Tiêu Dao

hướng không trung bay đi.

Cái kia Mộc Dung Y Tiên thấy Thôn Thiên Mãng nuốt mình Thánh Linh Thảo, mà cái này kim sí đại điều rồi lại muốn bắt Thôn Thiên Mãng rồi đi, lúc này dùng trong tay bằng gỗ bảo kiếm chém ra một đạo phần nộ Kiếm Khí tẩm lửa, hướng về phía cái này kim sí đại điều đánh tới. Kim sí đại điều không dám có trì hoãn chút nào, vậy mà trực tiếp, vượt qua bên dưới một kích này. Tại nó cái kia cánh bên trên, có nhè nhẹ vết máu chảy xuống.

"Đuổi theo," Huyền Không Đại Sư hét lớn một tiếng, không nghĩ tới hai người mình dùng Thánh Linh Thảo đến phục kích Thôn Thiên Mãng, lại vẫn cũng bị nó chạy thoát. Huyền Không Đại Sư gỡ xuống trên cổ mình lần tràng hạt, ném trên không trung lúc này đập đập lên, hướng phía kim sí đại điều đuổi theo. Mà Mộc Dung Y Tiên tức thì ném ra trên người mình dải lụa màu, đập ở phía trên theo sát tại Huyền Không Đại Sư đằng sau. Cái này kim sí đại điều, tốc độ cực nhanh, nhưng mà giờ phút này chẳng những mang theo một cái thật lớn Thôn Thiên Mãng, tức thì bị Mộc Dung Y Tiên cuối cùng một kiếm đã thương cánh, vì vậy tốc độ của nó là không lớn bằng lúc trước.

Bất quá kim sí đại điều không hổ là lấy tốc độ tăng trưởng, cho dù ở như vậy bất lợi dưới điều kiện vẫn như cũ đem Huyền Không Đại Sư cùng Mộc Dung Y Tiên ném ở phía sau, hơn nữa cả hai khoảng cách còn đang không ngừng tăng lớn.

Mà tại kim sí đại điều dưới vuốt Tiêu Dao thì là trong lòng âm thầm cao hứng, như vậy giằng co nữa, bản thân có thể không ngừng mà luyện hóa Thánh Linh Thảo, lại cho mình một Hội thời gian, hẳn liền có thể làm cho mình cái này Thôn Thiên Mãng tu vi tăng lên tới Kim Đan trung kỳ trình độ, đến lúc đó chống lại Huyền Không Đại Sư tự cũng không hoàn toàn rơi vào hạ phong rồi.

Như vậy phi hành, Tiêu Dao thương thể cũng chậm chậm chuyển biến tốt đẹp, quanh thân đã có một cỗ muốn đột phá khí thế. Yêu thú đột phá đến Kim Đan, tại trình độ nhất định đã có tương đương với bình thường trí tuệ của nhân loại, cái này kim sí đại điều cho dù ở ngàn vạn Yêu Tộc bên trong cũng là xếp hạng hàng đầu tồn tại, tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ. Hẳn đương nhiên đã nhận ra chính mình dưới vuốt Thôn Thiên Mãng đang tại luyện hóa Thánh Linh Thảo, dựa theo dĩ vãng, phi cầm đều là con rắn thiên địch, chúng nó chỉ cần đem con rắn bắt lại bay đến không trung, sau đó ném xuống, cái này con rắn nhất định liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng mà, nó hiện tại nếu đem Thôn Thiên Mãng ném xuống, vậy thì tương đương cho hai cái đáng xấu hổ nhân loại.

Nhưng mà để cho Tiêu Dao tiếp tục luyện hóa xuống dưới, cái này kim sí đại điều có thể đã nguy hiểm, hẳn biết rõ nếu như không phải là Thôn Thiên Mãng bị trọng thương, nó quyết định không phải là đối thủ, hơn nữa tuy nói, bản thân kim sí đại điều nhất tộc luôn luôn lấy con rắn là thức ăn, nhưng lại không dám chống lại Thôn Thiên Mãng, bởi vì Thôn Thiên Mãng, là Hồng Hoang dị chủng, Thôn Thiên hai chữ liền thể hiện sự cường đại của nó.

Cũng liền tại kim sí đại điều cử kết thời điểm, Tiêu Dao đã đem trong cơ thể Thánh Linh Thảo luyện hóa một phần ba, da ngoài của nó ngoại thương đã hoàn toàn tốt rồi, đầu là trước kia bị thương thiếu đi một tí khí huyết, Hư lực lượng vẫn không thể điều động. Những thứ này đều là cần phải tĩnh dưỡng, nuốt thiên tài dị bảo mới có thể bổ sung, vượt qua xa sớm chiều nhưng là.

Tiêu Dao quanh thân Linh lực chấn động, Thôn Thiên Mãng hung sát khí liền liền phóng thích ra ngoài, giờ phút này nó đột phá đã đến Kim Đan trung kỳ. 《Hư Vô Thần Điển》 tầng thứ ba Thân Hóa Vạn Vật, nếu như Tiêu Dao vốn là cảnh giới cao, liền có thể rất nhanh mà nâng cao đến tương tự trình độ. Mà lúc ban đầu tu vi nhưng là quyết định bởi tại, áp dụng tinh huyết Yêu thú. Cái kia thì ra là Thôn Thiên Mãng là Kim Đan hậu kỳ, Tiêu Dao luyện hóa máu tươi của hẳn liền chính là Kim Đan sơ kỳ.

Nhưng mà theo Tiêu Dao đột phá, cái kia hung sát khí không thể ức chế phát ra, cái kia kim sí đại điều vậy mà quyết đoán mà vứt bỏ Tiêu Dao, mặc nó rơi xuống. Kim sí đại điều nhìn rơi xuống đi xuống Thôn Thiên Mãng trong mắt hiện lên một tia không cam lòng, nhưng vẫn là quay đầu rồi đi. Mà Tiêu Dao nguyên bản định ở lại tu vi thoáng ổn định liền trở tay bắt cóc cái này kim sí đại điều.

Nhưng mà giờ phút này Tiêu Dao vậy mà rơi xuống, mà Huyền Không Đại Sư chứng kiến kim sí đại điều vậy mà thả Thôn Thiên Mãng một mình mà đi, trong lòng tuy rằng nghi hoặc nhưng vẫn là hướng Thôn Thiên Mãng đuổi theo, hẳn phải biết rằng Nga Mi Thanh Chi thể nào.

Nguyên bản ở trên không còn không có cảm giác được, cái này buông lỏng chi địa thậm chí có hai cỗ khí thế cường đại giằng co, cỗ khí thế này so với bình thường Nguyên Anh cũng mạnh hơn một tia. Tiêu Dao âm thầm kinh hãi, bất quá nói không chừng có thể mượn này thoát khỏi Huyền Không Đại Sư. Tiêu Dao tận lực hướng bên cạnh rơi đi, nhưng mà phía dưới hai người kia lúc này hiển nhiên cũng đã nhận ra cái này trời giáng đến con rắn.

Tiêu Dao vốn là ý định biến mất thân hình đấy, sau đó tiêu tâm dục dục rồi đi, nhưng nhìn đến cùng xuống người nọ thời điểm ánh mắt ngốc trệ một cái, trong lòng kích động ngoài, khí thế phóng ra ngoài, liền bị phát hiện rồi. Trên mặt đất giằng co người rõ ràng là, Lý Hân Di cùng Càn Nguyệt hai người, nguyên lai Vô Thượng Ma Tông lui bước, Lý Hân Di liền liền đuổi giết mà đi, trên đường bị Ma Tông Thánh Nữ kiếp xuống, hai người liền liền một đường đánh nhau đến nơi đây.

"Càn Nguyệt, ta và ngươi chính ma bất lưỡng lập, ngươi thật muốn bức ta." Lý Hân Di ánh mắt âm lãnh, nhìn không ra chút nào tình cảm chấn động, nếu không phải mình ý định đi Man Hoang yêu vực, muốn giấu tuyệt chiêu, nếu không nằng đã sớm vung ra đại chiêu đem Càn Nguyệt đánh bại.

Tuyệt tình công, chiêu thứ nhất đoạn tình, ta đã kiến thức hai lần, tiếp theo chiêu là diệt tình, chẳng lẽ ngươi có thể thi triển nó. Càn Nguyệt vậy mà cũng đúng tuyệt tình công có hiểu biết, giờ phút này trong nội tâm nằng cũng mơ hồ kiêng kỵ. Càn Nguyệt ngược lại nhìn rơi ở một bên Thôn Thiên Mãng nói: "Sợ cái gì, ta có Thôn Thiên Mãng lúc trợ thủ. Lần này người nào sống hay chết còn không biết đây?"

Nhưng là đồng thời cái kia Huyền Không Đại Sư cũng chạy tới, cùng lúc đó Mộc Dung Y Tiên cũng hạ xuống tới.

"Hiện tại thế nào?" Nhìn sắc mặt càng ngày càng không tốt Càn Nguyệt, Lý Hân Di tựa hồ có chút cao hứng.

"Hừ ngươi cái này luyện tuyệt tình công gia hỏa, không biết Tiêu Dao vì cái gì như vậy thích ngươi?" Càn Nguyệt hung tợn nói.

"Người lúc đó chẳng phải, " Lý Hân Di mặt không chút thay đổi nói. Hai người như vậy nói chuyện với nhau, hoàn toàn không ngờ rằng giờ phút này bên cạnh này Thôn Thiên Mãng trong lòng sa sút, nhưng đồng thời cũng có một loại dứt khoát. Tình một trong chữ có lẽ thật sự đã đến buổi lúc sau, đám người tại trên yên vui, Giai Nguyệt trăm năm về sau, mình cũng liền đi truy tầm đại đạo đi!

"Không được, " Càn Nguyệt thần nhiên, trong mắt cũng tựa hồ đã không có cùng Lý Hân Di giành thắng lợi ý tưởng. "Tiếp theo, chúng ta sẽ gặp sinh tử tương hướng, ta muốn tiêu diệt chết toàn bộ Thiên Long đế quốc." Càn Nguyệt tại một tiếng hét dài trong rồi đi, lúc này Tiêu Dao trong lòng đã có áy náy, lại có ngưng trọng. Lập trường bất đồng, cũng không có phân đúng sai.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50:: Man Hoang yêu vực

"A đi đã phạt, " Huyền Không Đại Sư hô lớn Phật hiệu, đối với Lý Hân Di nói: "Bái kiến đạo hữu, ", lúc này tâm lý của hắn là là lạ, cái này Lý Hân Di so với chính mình đã chậm gấp đôi, mà thành liền tu vì rồi lại vượt qua bản thân.

"Đại sư không cần đa lễ." Lý Hân Di {hay là:còn là} lạnh như băng bộ dạng, nàng xem nhìn một bên không có chút nào đảo tảo ý định Thôn Thiên Mãng: "Đại sư là đuổi theo nó mà đến." Lúc này Lý Hân Di trong mắt tựa hồ đã hiện lên một tia mưu đồ.

"Nga Mi Thanh Chi đạo hữu, bị này yêu bắt người cướp của mà đi, không biết sinh tử. Y Tiên Mộc Dung cô nương Thánh Linh Thảo cũng bị nó nuốt." Lúc này Huyền Không Đại Sư tựa hồ trong lòng cũng là sát tâm nổi lên.

"Ách, " Tiêu Dao trong lòng cảnh giác sinh nhiều vội vàng nói: "Thanh Chi cô nương tại trong một sơn động, giờ phút này sợ là đã xảy ra rồi, dù sao nàng cũng là Kim Đan tu sĩ a. Về phần Thánh Linh Thảo, không phải là tại sườn đồi bên cạnh sinh trưởng đấy sao, tại sao là vị cô nương nọ được rồi." Tiêu Dao những lời này, vậy mà hủy bỏ Thánh Linh Thảo thuộc sở hữu, những lời này tuy rằng đem trách nhiệm phủi sạch sẽ, nhưng lại chọc tức một bên Mộc Dung Y Tiên.

"Hừ, người xà yêu kia, nếu như không phải là bản cô nương đem Thánh Linh Thảo đặt ở nơi nào, lại thể nào cho phép người đi hái." Mộc Dung Y Tiên rút tay ra trong cây kiếm lập tức có đi lên đánh giết một phen tư thế, Tiêu Dao vội vàng trốn ở Lý Hân Di đằng sau.

"Mộc Dung không cần thiết động thủ, đại sư còn có Thanh Chi đạo hữu phương thức liên lạc, cái này còn rắc ta còn có chút tác dụng, không thể giao cho các người." Lý Hân Di tiến lên trước một bước ngăn lại Mộc Dung Y Tiên nói.

Mà Huyền Không Đại Sư {hay là:còn là} lo lắng Thanh Chi an nguy, dù sao hai người bọn họ là đi ra tới, nếu là Thanh Chi xuất hiện nguy hiểm, hắn sẽ không có cách nào hướng Nga Mi khai báo. Trong tay hắn hàng ma xử đột nhiên trên mặt đất chấn động, một cỗ Linh lực hóa thành một cái màu sắc rực rỡ tín hiệu liên liên tự hạ mà xử đỉnh phát đưa ra ngoài. Ta đã phát tín tức, nếu là Thanh Chi đạo hữu không có việc gì tự nhiên sẽ tới nơi này hội hợp.

"Ta đây Thánh Linh Thảo đây?" Nhưng là Mộc Dung Y Tiên trừng mắt Lý Hân Di, cái này Lý Hân Di bảo vệ ghé tòm kia Thôn Thiên Mãng, vậy mình Thánh Linh Thảo chẳng phải không có rơi xuống, nguyên bản giết này yêu xà, nó thân thể vẫn có thể gặp cái giá này.

"Ta muốn đi Man Hoang yêu vực, cần cái này con rắn đánh yểm trợ, trên người ta không có mang quý báu Linh thảo, chỉ có một cây nghìn năm Hòa Linh chi." Lý Hân Di nói qua móc ra mình Linh thảo. Những năm này nàng lấy được Thiên tiên tài địa bảo đều dùng để tu luyện, lửa này linh chi bởi vì thuộc tính không xứng đôi mới một mực giữ lại đến nay.

"Man Hoang yêu vực, " Huyền Không Đại Sư trong lòng đại chấn, hắn nguyên lai liền nghe nói qua Lý Hân Di gia gia, nguyên lai Thục Sơn Tam trưởng lão đích thực linh còn bị vây ở Man Hoang yêu vực ở chỗ sâu trong.

"Ách, " hóa thân Thôn Thiên Mãng Tiêu Dao trong lòng cũng là thần nhiên, hắn đã sớm biết việc này, lúc này Hân Di đột phá đến Nguyên Anh, chiến lực phi phàm tự nhiên là muốn đi cứu trở về gia mình đích thực linh. Mà bản thân đáp ứng ban đầu qua nàng, giúp nàng cứu gia gia của nàng, lần này hóa thân Thôn Thiên Mãng xem ra cũng là ý trời khó tránh.

"Nghìn năm Hòa Linh chi, " Y Tiên Mộc Dung rõ ràng có chút không tình nguyện, nhưng nhìn đến Lý Hân Di sắc mặt rõ ràng chính là muốn vừa nói ra thì lấy đi, nếu không vậy thì cái gì Tất cả đều không còn rồi. Vì vậy cảm qua Hòa Linh chi, tức giận hò hét mà đứng đứng ở một bên. Mà vào lúc này xa xa một đạo lưu quang hướng nơi đây bay tới, rồi lại đứng là nhận đến tín hiệu Thanh Chi cô nương.

"Yêu nghiệt, người còn chưa chết." Cái này Thanh Chi vừa vừa hiện thân chứng kiến một bên Thôn Thiên Mãng, lúc này đều chẳng quan tâm cùng Huyền Không Đại Sư chào hỏi trực tiếp giết tới. Mà Thôn Thiên Mãng tức thì trốn ở Lý Hân Di sau lưng, cái này Lý Hân Di tự nhiên đem đánh tới Thanh Chi ngăn cản tại một bên.

"Thục Sơn Lý Hân Di, ngươi vì sao ngăn ta, này yêu nuốt chừng các ngươi Thục Sơn trưởng lão, Cửu Châu Tiêu Dao Vương." Thanh Chi lời này vừa nói ra, Lý Hân Di đột nhiên sắc mặt trở nên cực kỳ trắng bệch, thậm chí thân thể đều run rẩy một phen. Ngược lại nàng sát khí lộ ra ngoài, trong tay Tiên Kiếm xẹt qua một đạo kinh người tám lụa, Tiêu Dao biến thành Thôn Thiên Mãng bụng của liền liền xuất hiện một đạo sâu đậm lỗ hổng.

"Ngươi giết hân?" Lý Hân Di gần hơn hồ Thuần Di tốc độ tới gần Thôn Thiên Mãng, Tiên Kiếm chỉ, sát khí tùy ý.

Tiêu Dao tuy rằng thu trọng thương, giờ phút này lấy Thôn Thiên Mãng thân phận rồi lại cười ra tiếng, nhìn không ra là cao hứng hay là là tính mạng của mình sắp kết thúc mà bi thương.

"Ngươi cười cái gì?" Lý Hân Di tựa hồ nhận lấy lớn lao châm chọc, bảo kiếm trong tay sát ý trở nên càng đậm đặc.

"Ngươi vậy mà đã tuyệt tình, cần gì phải quan tâm hân, giết ta, vậy đã nói rõ ngươi là thích hân." Tiêu Dao giờ đầu rần, phun lưỡi rần, không sợ hãi chút nào cùng Lý Hân Di đối mặt, tựa hồ căn bản không sợ hãi Lý Hân Di giết hân đi.

Lý Hân Di cũng chăm chú nhìn Thôn Thiên Mãng, sắc mặt càng không ngừng biến hóa, khi thì muốn giết Thôn Thiên Mãng là Tiêu Dao báo thù, khi thì lại không muốn giết Thôn Thiên Mãng, đã là luyện tập tuyệt tình công cũng là vì đi Man Hoang yêu vực. Cuối cùng Lý Hân Di thu bảo kiếm trong tay trầm mặc tựa như, hướng một bên đi đến, nhìn không tới trong nội tâm nàng đang suy nghĩ gì.

Tiêu Dao trong lòng rất đau, hân ngược lại là hy vọng Lý Hân Di có thể đâm một kiếm kia, mà không phải giống bây giờ giống nhau không biết cái gọi là. Tiêu Dao nhìn về phía cầm lấy Hòa Linh chi Y Tiên Mộc Dung: "Y Tiên cô nương, Tiêu Dao Vương như thế nào dễ dàng như vậy giết, hân giờ phút này đi một nơi bí ẩn chữa thương."

"Hừ, ai biết ngươi nói là thật hay giả." Mặc dù như thế tin tức này để cho Y Tiên Mộc Dung thật cao hứng, nhưng lại không hân như vậy đây là thật đấy.

"Vậy ngươi phù triệu là ai cho?" Thanh Chi tra hỏi.

"Tự nhiên là Tiêu Dao đạo hữu, " Tiêu Dao nâng lên to lớn đầu rần, nhìn Lý Hân Di nói: "Ta sẽ giúp ngươi cứu ra gia gia của ngươi, từ đó sau đó không tiếp tục liên quan." Thôn Thiên Mãng thanh âm của tại phần bụng phát ra tới, làm cho người ta cảm thấy trầm thấp cực kỳ.

"Các ngươi đi thôi! Thôn Thiên Mãng các ngươi không nhúc nhích được. Nếu như Tiêu Dao Vương quả thật chết ở trên tay hân, ta tự nhiên sẽ giết nó." Lý Hân Di nói xong câu đó, lúc này nhắm mắt bắt đầu tĩnh tọa.

"Hừ, " Mộc Dung Y Tiên vô cùng nhất không quen nhìn Lý Hân Di sắc mặt, nàng lại giết tức giận rạo rạt trừng mắt nhìn mắt Thôn Thiên Mãng, liền cùng Huyền Không Đại Sư tố cáo cá biệt, quay người rời đi. Mà Thanh Chi cùng Huyền Không Đại Sư cũng sau đó rời đi, Thanh Chi tới tự hiểu là, bản thân lần này nhất định phải hảo hảo bề quan một phen, thoát khỏi Thiên Ma Cầm ảo cảnh quấy nhiễu. Mà Tiêu Dao tức thì co lại thân rần, luyện hóa trong cơ thể còn lại Thánh Linh Thảo, khôi phục thương thế.

Như thế sau một đêm, ở lại Tiêu Dao hoàn toàn khôi phục trong cơ thể thương thế tĩnh lại lần nữa sau đó, hân phát hiện Lý Hân Di đã đã sớm tỉnh lại. Một người đứng ở trên cỏ, thoát nhìn khác cô độc đầu hiu.

"Ngươi đã tỉnh, " Lý Hân Di xoay người lại nhìn không lồ Thôn Thiên Mãng nói: "Ngươi chẳng lẽ chỉ có thể là cái dạng này sao?" Yêu Tộc theo lý mà nói chỉ cần đến Kim Đan Kỳ, cũng có thể huyền hóa thành Nhân tộc, nhưng mà cái này Thôn Thiên Mãng nhưng vẫn là loại này hình thái.

"Bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân ba ngày sau ta mới có thể huyền hóa thành Nhân tộc, " Tiêu Dao hóa thân Thôn Thiên Mãng thờ hào hân nói, kỳ thật đây là bởi vì Tiêu Dao muốn đồng hóa Thôn Thiên Mãng huyết mạch, chỉ có đồng hóa đến trăm phần trăm hân có thể tại Tiêu Dao Vương cùng Thôn Thiên Mãng giữa tùy ý biến hóa, mà đồng hóa tỉ lệ chỉ có đạt tới 50% trở lên hân có thể huyền hóa thành nhân loại.

"Ba ngày?" Lý Hân Di âm thầm trầm tư một phen: "Tốt ta sẽ chờ ngươi ba ngày, đến lúc đó ta sẽ đem tu vi áp chế đến kim đan cấp độ, hành động tù binh của ngươi, bất quá trước đó ta muốn tại trong cơ thể ngươi bố trí cấm chế."

"Ha ha, không sao cả, " Tiêu Dao biết rõ Lý Hân Di một mình tiến về trước Man Hoang yêu vực, tự nhiên muốn lưu lại một ít thủ đoạn: "Nhưng mà ta cũng cần sớm nói rõ, ta trước kia chưa từng đi Man Hoang yêu vực, đối với chỗ đó hoàn toàn không biết gì cả. Ta cảm thấy đến chúng ta cần đi trước Nam Hoang Trừ Yêu Trấn."

"Ngươi?" Lý Hân Di lần thứ nhất đối với Thôn Thiên Mãng sinh ra hoài nghi, thân là đại danh鼎鼎 Thượng Cổ dị thú Thôn Thiên Mãng, vậy mà chưa từng đi yêu tộc đại bản doanh.

Như hai người này, hân là một người một con rần liền chạy tới Trừ Yêu Trấn, tại trên đường Tiêu Dao cũng rốt cuộc huyền hóa thành Nhân tộc, tuy rằng huyền hóa thành Nhân tộc, nhưng mà cái này yêu tộc Yêu khí nhưng là mười phần, hơn nữa tại trên trán còn có một đạo con rần hình tia sáng xang biếc, chường hiển hân Thôn Thiên Mãng thân phận, mà hân cũng cho mình nổi lên một cái khí phách tên, Thôn Thiên Mãng xóa mất xà chữ -- Thôn Thiên.

Trừ Yêu Trấn Tiêu Dao đã từng tới một lần, hân nguyên lai ở chỗ này trên chốc Tây Nam Mạc gia, lần thứ nhất cùng hai vị Nguyên Anh tu sĩ tranh đấu, Tây Nam Mạc gia Mạc Danh lão quái, cùng với Man Hoang yêu vực Vô Tình Tôn Giả, đó cũng là hân lần thứ nhất bằng vào được từ Càn Khôn lão tổ Hiên Viên Cổ Ngọc, chế tạo Ngũ Hành hoa sen, đã thương nặng Vô Tình Tôn Giả. Mà mình cũng là bị rất nặng tổn thương, trở thành một tháng hành khát mới khôi phục lại, nhưng cũng chính là bởi vậy làm quen Nhạ Trần lão đạo.

Ngày nay Trừ Yêu Trấn còn lưu lại năm đó Tiêu Dao truyền thuyết, giờ phút này Tiêu Dao cùng Lý Hân Di ngồi ở một cái khách sạn lâu hai uống vào

tiền trà. Mà tại một mặt khác trên mặt bàn vậy mà chính đang bàn luận năm đó Tiêu Dao Vương nghe đồn.

Một người trong đó nói: "Các ngươi biết không? Năm đó Tiêu Dao Vương ngay ở chỗ này ngồi, hắn vậy mà thông đồng Man Hoang yêu vực Vô Tình Tôn Giả muốn đối phó Mạc Danh tiền bối, lúc ấy {ngừng lại:một trận} tốt đánh, đem chúng ta cái này Trừ Yếu Trần đều làm bể." Nghe nói như thế Tiêu Dao âm thầm tức giận, Sao thế còn là mình cầu kết Man Hoang yêu vực rồi, rõ ràng là bản thân bố trí đại mạc ảo trận, cái kia Mạc Danh lão đạo không có bản lĩnh phá trận, một phen loạn oanh mới hủy hơn phân nửa Trừ Yếu Trần.

Nhưng là vẫn không ai biết chút ít nội tình nói: "Nghe nói, Tiêu Dao Vương giết Mạc Danh lão quái cháu trai, ở chỗ này hắn đồng thời đối mặt, hai người Nguyên Anh tu sĩ, nói đến {hay là:còn là} Mạc Danh lão quái lỗi. Cái này Trừ Yếu Trần là hoàn toàn hủy ở trên tay của hắn."

"Cái gì? Ngươi vậy mà chửi bới Mạc Danh tiền bối, muốn không chết được." Tu sĩ kia thấy mình lời nói bị vạch trần, lập tức có chút sinh khí, làm ra một buồm hung hãn bộ dạng, Trừ Yếu Trần tiếp giáp Man Hoang yêu vực, Trừ Yếu Trần bên trong cũng ngẫu nhiên có Yêu Tộc người qua lại, vì vậy người nơi này phần lớn là Trúc Cơ tu vi, Kim Đan đều rất thông thường. Mà bởi vì thường xuyên phát sinh chiến đấu, người nơi này trời sinh có một cỗ hung hãn chi khí.

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, " ngồi ở chủ vị người mắt nhìn đứng lên nói dọa người, một tia thuộc về kim đan uy áp hiện ra: "So với những cái này, chúng ta {hay là:còn là} muốn nghĩ thế nào đi Man Hoang yêu vực, đoạt được Xích Huyết quả."

Tuy rằng bọn hắn nói chuyện tận lực thấp giọng, nhưng mà Tiêu Dao cùng Lý Hân Di đều không phải bình thường người, tự nhiên đã nghe được cái này Xích Huyết quả. Xích Huyết quả chỉ có ba nghìn năm lâu Xích Huyết cây mới có thể kết xuất trái cây, kia quả đỏ thẫm như máu, thành thực thời điểm nếu không phải có thể bằng lúc ngắt lấy, liền liền biến thành một đoàn huyết dịch dung nhập Đại Địa, mặc ngươi muốn vạn diệu pháp mà không có thể tìm ra đến. Nay quả đối với tu sĩ có Luyện Thể mở rộng kinh mạch hiệu quả, mở rộng kinh mạch, đây chính là nghịch thiên hiệu quả. Mà đối với Yêu Tộc thì là có thể giúp Yêu Tộc đột phá cảnh giới, nếu là Tiêu Dao đạt được, sợ là có thể bằng trước đây cùng Hóa Huyết mạch đến trăm phần trăm.

Đương nhiên thiên địa linh quả, từ xưa thì có một cái luật, lần thứ nhất phục dụng hiệu quả thật lớn, mà sau đó rồi lại liền như bình thường rồi.

Bạn đang đọc truyện *Luyện Hư Hóa Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.